

သုဠာယတနဝဂ္ဂ

သံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နမော၊တဿဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
 နမော၊တဿ ဓမ္မဿ၊သုအက္ခာတဿ၊သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။
 နမော၊တဿ သံဃာဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-သုဠာယတနသံယုတ်-၁-အနိစ္စဝဂ်၊

၁ သုဠာယတနဝဂ္ဂဿ။ သုဠာယတနဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊
 စက္ခုန္တိ၊စက္ခုဟူသည်ကား၊ဥာဏစက္ခုစေတ၊ဥာဏစက္ခုလည်းကောင်း၊
 မံသစက္ခုစ၊မံသစက္ခုလည်းကောင်း၊ဣတိဣမိနာစေတဇေန၊ဤသို့သောအ
 ပြားအားဖြင့်၊ဧန္တုနစ်ပါးကုန်သော၊စက္ခုနိ၊စက္ခုတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်
 ၏၊တတ္ထ၊ထိုနစ်ပါးသော စက္ခုတို့တွင်၊ဥာဏစက္ခု၊ ဥာဏစက္ခုသည်၊
 ဗုဒ္ဓစက္ခုစ၊ဗုဒ္ဓစက္ခု လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ခုစ၊ ဓမ္မစက္ခုလည်းကောင်း၊
 သမန္တစက္ခုစ၊သမန္တစက္ခု လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုစ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုလည်း
 ကောင်း၊ပညာစက္ခုစ၊ပညာစက္ခုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့သောအပြား
 ဖြင့်၊ပစ္ဆိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊တေသု၊ ထိုငါးပါးတို့
 တွင်၊အာသယာနုသယဥာဏဇ္ဈေဝ၊ သတ္တဝါတို့၏အာသယလေးပါးအနု
 သယချနစ်ပါးကို ထိသောဥာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယပရောဗရိ
 ယတ္တိဥာဏဉ္စ၊ သဒ္ဓါစသောဣန္ဒြေရင့်မရင့်ကိုထိသောဥာဏ်သည် လည်း
 ကောင်း၊ဗုဒ္ဓမက္ခန္ဓနာမ၊သုရားတို့၏ သာလျှင်အသာဝာရဏမျက်စိမည်၏၊
 ယံ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓစက္ခုသည်၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံဝေါလော ကောဇ္ဈောတိ၊
 ဗုဒ္ဓစက္ခုနာလောကံဝေါလောကောဇ္ဈောဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ဟေဋ္ဌိမာ၊
 အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊မဂ္ဂိ၊ မဂ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗလာနိစ၊ ဖိုလ်တို့သည်လည်း

၂ သဗ္ဗသတနဝဂ္ဂသံသုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကောင်း။ ဓမ္မစက္ခုနာမ။ သိင်္ဃဓမ္မနက်နဲစွာ သဗ္ဗသလေးပါး တရားတို့ကို
 မြင်နိုင်ပေသောမျက်စိမည်၏။ ယံ။ အကြင်စက္ခုသည်။ ဝိရေဒိတမလံဓမ္မ
 စက္ခုဥဒပါဒိတိ။ ဝိရေဒိတမလံဓမ္မစက္ခုဥဒပါဒိဟူ၍။ အာဂတံ။ လာ၏။
 သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်သည်။ သမန္တစက္ခုနာမ။ ထက်
 ဝန်းကျင်သော အဖို့အားဖြင့် အလုံးစုံသော ဥပယုခံတရားတို့ကို အမြင်
 သန်သောညာဏ်မျက်စိတော်မည်၏။ ယံ။ အကြင်စက္ခုသည်။ ပါသာဒမာ
 ရုပ္ပသမန္တစက္ခုတိ။ ပါသာဒမာရုပ္ပသမန္တစက္ခုဟူ၍။ အာဂတံ။ လာ၏။
 အာလောကဝစုနေန။ အာလောကကထာသိုဏ်းကို ပွါစေသဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ။ ဖြစ်
 သော။ ဥာဏံ။ ခုရအာသန္နသဏ္ဌာသုရမပုဋိန္ဒြေသော ရူပါရုံကိုမြင်နိုင်
 သောအဘိညာဉ်ညာဏ်သည်။ ဗိဗ္ဗစက္ခုနာမ။ နံတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသော
 ညာဏ်မျက်စိမည်၏။ ယံ။ အကြင်စက္ခုသည်။ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာရိသုဒ္ဓေနာတိ။
 ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာရိသုဒ္ဓေနဟူ၍။ အာဂတံ။ လာ၏။ စတုသစ္စပရိစ္ဆေဒကညာဏံ
 သံဗ္ဗသလေးပါးတရားတို့ကိုသုံးပါးသောအဖို့အားဖြင့် ပိုင်းခြားတတ်သော
 ညာဏ်သည်။ ပညာစက္ခုနာမ။ ပညာစက္ခုမည်၏။ ယံ။ အကြင်စက္ခုသည်။
 စက္ခုဥဒပါဒိတိ။ စက္ခုဥဒပါဒိဟူ၍။ အာဂတံ။ လာ၏။ မံသစက္ခုပိ။ မံသ
 စက္ခုသည်လည်း။ သသမ္ဘဝရစက္ခု။ သသမ္ဘဝရစက္ခုလည်းကောင်း။ ပဿာ
 ဒစက္ခု။ ပဿာဒစက္ခု လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။
 ဒုဝိဓံ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေသု။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။
 အက္ခိကူပကေ။ မျက်တွင်း၌။ အက္ခိပဋုလေဟိ။ မျက်လွှာတို့ဖြင့်။ ပရိဝါရိ
 တော။ ခြံရံအပ်သော။ ယွာယံယောအယံမံသပိဏ္ဍော။ အကြင်အသား
 ပိုင်သည်။ အတ္ထိံရှိ၏။ ယတ္ထ။ အကြင်အသားပိုင်၌။ စတသော။ လေးပါး
 ကုန်သော။ ဓာတုယော။ ဓာတ်တို့ လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓ ရသောဇာ။
 အဆင်း၊ အနံ့အရသာဩဇာတို့ လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝေါ။ သုက်လည်း
 ကောင်း။ ဇီဝိတံ။ ဇီဝိဟရုပ် လည်းကောင်း။ ဘာဝေါ။ ဣတ္ထိတော ပုန်းတော
 လည်းကောင်း။ စက္ခုပဿာဒေါ။ စက္ခုပဿာဒလည်းကောင်း။ ကာယပဿာ
 ဒေါ။ ကာယပဿာဒလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သင်္ခပရောသအကျဉ်းအား
 ဖြင့်။ တေရသ။ တဆဲ့သုံးပါး ကုန်သော။ သမ္ဘာရာ။ သမ္ဘာရ တို့သည်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရတောပုန။ အကျယ်အားဖြင့်ကား။ စတသော။
 လေးပါးကုန်သော။ ဓာတုယော။ ဓာတ်တို့ လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓရသော
 ဇာ။ အဆင်း၊ အနံ့အရသာဩဇာတို့လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝေါ။ သုက်လည်း
 ကောင်း။ ဣတိ။ ဣမေနံ။ ဤသို့ပါးသောရုပ်တို့သည်။ စတုသမုဗ္ဗာနဝသေန

ကံစိတ်ဥတုအာဟာရဟူသော၊ လေးပါးသော ဖြစ်ကြောင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဆတ္တိ သံသုံးဆွဲခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတ
ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေါ၊ ဣတ္ထိဘောပုန်းဘော လည်းကောင်း၊ စက္ခုပ
သာဒေါ၊ စက္ခုပသာဒ လည်းကောင်း၊ ကာယပဒေါ၊ ကာယပသာဒလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးသောရုပ်တို့သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာ၊ ကံသျှင်ဖြစ်ကြောင်းမှီသောရုပ်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
စက္ကာလီသ၊ လေးဆယ်သော ရုပ်တို့သည်၊ သဿန္တ ဟော၊ သဿန္တာရမည်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော လေးဆယ်သော
သဿန္တာရတို့၏ ဖြစ်ရာမျက်လုံးဟုဆိုအပ်သောအသားပိုင်သည်၊ သဿန္တာ
ရစက္ခုနာမ၊ လေးဆယ်သောသဿန္တာရနှင့် တကွဖြစ်သောစက္ခုမည်၏၊ ဝနု
ထိဌတပါး၊ ဧတ္ထ၊ ဤမျက်လုံးဟုဆိုအပ်သောအသားပိုင်၌၊ သေတမဇ္ဈာ
ပရိစ္ဆိန္နေန၊ မျက်ဖြူဝန်းဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ကဏ္ဍမဏ္ဍလေန၊ မျက်နှာ
ဝန်းကြီးဖြင့်၊ ပရိဝါရိတံ၊ ခြံရံအပ်သော၊ ဗိဠမဏ္ဍလေ၊ ရှေးရှုတည့်တည့်
သောသို့တို့၏အရိပ်ထင်ရာဖြစ်သော စက္ခုပသာဒ ဟုဆိုအပ်သောဗိဠ၏
ဖြစ်ရာဓာနဖြစ်သော မျက်နှာဝန်းငယ်၌၊ သန္တိဝိဋ္ဌံ၊ စုဝေး၍တည်သော၊ ရူပ
ဒဿနသမတ္ထံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော စက္ခုဝိညာဉ်မြင်သည်ကို တင်စား၍
ရူပါရုံ ဟုမြင်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပသာဒမတ္ထံ၊ အကြင်
သက်သက်သောဟာဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောမျက်ဖြူ
ဝန်းဖြင့်ပိုင်းခြားအပ်သော မျက်နက်ဝန်းကြီးအလယ်မျက်နက်ဝန်းငယ်၌
တည်သော ပသာဒချည်းသက်သက်သည်၊ ပသာဒစက္ခုနာမ၊ ပသာဒ
ဖြစ်သောစက္ခုမည်၏၊ တဿစက္ခုနော၊ ထိုပသာဒစက္ခု၏လည်းကောင်း၊
တတော၊ ထိုပသာဒစက္ခုမှပရေသံ၊ တပါးကုန်သော၊ သောတာဒိနန္တံ၊
သောတပသာဒစသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရက္ခဏေ၊ ပော်တုပစ္စ
ယစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာစသည်တို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ဖွင့်ချဲ့အပ်သော စကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်ကျမ်း၌၊ ပုတ္တံ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည်သာသျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသဿန္တာရ
စက္ခု ပသာဒစက္ခုတို့တွင်၊ ယဒိဒံပသာဒစက္ခု၊ အကြင်ပသာဒစက္ခုသည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပသာဒစက္ခုကို၊ ဂဟိတော၊ ယူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ စက္ခုဘိက္ခဝေ အနိစ္စန္တိအာဒိ၊ စက္ခုဘိက္ခဝေအနိစ္စ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဘိက္ခဝေ
အနိစ္စအစရှိသောပါဠိတော်၌၊ စတုဟိကာရဏေဟိ အနိစ္စဥပယဗ္ဗယဝန္တံ၊

၄ သဗ္ဗညုတနဝုတ္တံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တာယာတိအာဒိနာ၊ စတုဟိကာရဏေဟိ အနိစ္စံညဒယဗ္ဗယ ဝန္တတာယ
ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိတ္တာရကဏ္ဍာ၊ အကျယ်စကားကို၊
ဟေဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ပကာသိတာယေဝ၊ ပြအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
သောတံပိ၊သောတကိုလည်း၊ပသာဒသောတမေဝ၊ ပသာဒသောတကို
သာလျှင်၊အဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဣတိ၊ထိုအတူ၊ဃာနဇိဝှိကာယာ၊
ပသာဒဖြစ်သောဃာနဇိဝှိကာယတို့ကို၊အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊
တေတုဗ္ဗကသဗ္ဗသနဇာရံ၊ ထုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ဖြစ်
ရာဌာနဖြစ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ဝိပဿနာ စိတ်ကို၊ မနောတိ၊ မနောဟူ၍၊ အ
ဓိပ္ပေတံ၊အလိုရှိအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ဤ
သုတ်ကို၊ ဆသု၊ ရွှေ့ကပ်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနေသု၊အဇ္ဈတ္တိ
ကာယတနတို့၌၊တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ကို၊
ဒေသတွာ၊ပြ၍၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနိကာ
နံ၊သံဃာလေးပါးကိုသိလိက္ခံ၊ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊အဇ္ဈာသယေန၊အလို
အားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။

၂-၃- ခုတိယံ၊ခုတိယသုတ်ကို၊ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ လက္ခဏာနိ၊ခုက္ခ
အနတ္တလက္ခဏာတို့ကို၊ တတိယံ၊ တတိယသုတ်ကို၊ ဧကလက္ခဏံ၊ တခု
တည်းသောအနတ္တလက္ခဏာကို၊ဒေသတွာ၊ပြ၍၊ကထိတေ၊ဟောတော်
မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနိကာနံ၊ သံဃာလေးပါးတရားကို သိလိက္ခံ၊ ကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊အဇ္ဈာသယေန၊အလိုအားဖြင့်၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်
၏၊ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သေသာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်မှကြွင်းကုန်
သော၊လက္ခဏာနိ၊ တပါးသော လက္ခဏာ နှစ်ပါးသောလက္ခဏာတို့ကို၊
တေဟိ၊ ထိုခုက္ခယသုတ် တတိယသုတ်ကို နာခံသော ရဟန်းတို့သည်၊
သဗ္ဗက္ခိတာနိဝါ၊ ကောင်းစွာ ဖတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်လည်းကောင်း၊ဧတ္တကေနေဝ၊ဤမျှတည်းသော
နှစ်ပါးသောခုက္ခအနတ္တလက္ခဏာတို့ကို လည်းကောင်း တပါးတည်းသာ
ဖြစ်သော အနတ္တလက္ခဏာကို လည်းကောင်း ဟောခြင်းဖြင့် ပင်လျှင်၊
သဗ္ဗက္ခိယန္တိ၊နားလည်ကုန်လိက္ခံ၊ ဣတိဝါ၊ထိုကြောင့် လည်းကောင်း၊
နဝုတ္တာနိ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်။

၄ စတုတ္ထေ၊စတုတ္ထသုတ်၌၊ဥပဂန္တရသဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ဥပါရုံဂန္ဓာရုံရသော
ရုံဖောဋ္ဌာရုံတို့သည်၊ဓာတုသမုဋ္ဌာနာ၊ကံစိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော
လေးပါးလျင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါရုံသည်၊ နိဗ္ဗာသမုဋ္ဌာနေဝ၊

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁-အနိစ္စဝိဂ်

၅

ဝိတ်ဥတုဟူသော နှစ်ပါးလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏။ တောဘုမ္မကဓမ္မာရမ္မဏံ
တုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဓမ္မာရုံကို၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ၊
ဤသုတ်ကိုလည်း။ ဗာဟိရေသု၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ဆအာယတနနသု၊
ခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၌၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာ သုံးပါးကို၊
ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနုကာနံ၊
သစ္စာလေးပါးတရားကို သိလတ္တံ့ ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၅-၆ ပဉ္စမေဝ၊ ပဉ္စမသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌေဝ၊ ဆုဋ္ဌသုတ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဒုတိယတတိယေသု၊ ဒုတိယသုတ်တတိယသုတ်တို့၌၊ ဝုတ္တသဒိ
သောဗ၊ ဇွေလက္ခဏာနိဗ္ဗာသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည့်
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ အတိဒေသနည်းကို၊ ဝေဒိတာဗျော၊ သိအပ်၏။

၇-၁၀ သတ္တမာဒိနိ၊ သတ္တမသုတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဝီပိသေန၊
တောသု၊ အဝီတိအနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစရှိသည်တို့၌
တေသံ၊ ထိုအတိတ်အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သောစက္ခုအစရှိသည်တို့၏၊ အဝိဇ္ဇာ
မာနတ္တာ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂါဟဿ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအသုံး
ဖြင့်စွဲလမ်းခြင်း၏၊ အဇဉ္ဇတာယ၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိစ္စလက္ခ
ဏာဒိနိ၊ အနိစ္စလက္ခဏာသည်တို့ကို၊ သံလက္ခေတွာ၊ မှတ်နိုင်၍၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္န
သု၊ ပဗ္ဗုပ္ပန် ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခာဒိသု၊ စက္ခုအစရှိသည်တို့၌၊ တေသံ၊ ထို
ပဗ္ဗုပ္ပန်ဖြစ်သော စက္ခုသည်တို့၏၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဗလဝ ဂါဟေန၊ အားသန်သော တဏှာစသော ဂါဟဖြင့်၊
ကိလမန္တာနံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော ခရီးဖြောင့်သို့ဝိတက်တည်းဟူ
သောသိန္ဓောမြင်းကိုနှင်ခြင်း၌၊ ပင်ပန်းကုန်သော ဝေဇေနယုတိ၏၊ ဝသေန၊
အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗိတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော
သုတ်တို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနံဟ
မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်ထည်း။ ဣတံ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း။ ပဉ္စမော၊ ငှေးဦးစွာသော၊ အနိစ္စဝဂ္ဂေါ၊ အနိစ္စဝင်သည်၊ နိဗ္ဗ
တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၂-ယမကဝဂ်

၁-၂ ယမကဝဂ္ဂဿ၊ ယမကဝဂ်၏၊ ပဉ္စမနုတိယေသု၊ ပဉ္စမသုတ်ဒုတိယ
သုတ်တို့၌၊ အဇ္ဈတ္တိကာနန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာနံဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိတ္ထိတ္ထိ

၆ သံဃာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝသေန၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တ နိယကဇ္ဈတ္တ ဂေါစရဇ္ဈတ္တ ဝိသယဇ္ဈတ္တအားဖြင့်
လေးပါးတို့တွင်၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တိကာနံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊ စက္ခုစသော အာယတနတို့၏၊ ပုံန၊ ဆက်၍
ဆိုအံ့၊ နေသံ၊ ထိုစက္ခုစသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏၊ ယောအဇ္ဈတ္တိကာ
ဘာဝေါ၊ အကြင်အဇ္ဈတ္တိကာ၏အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယောအဇ္ဈတ္တိကာ
ဘာဝေါ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကာ၏အဖြစ်ကို၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂ၏၊ အဓိမတ္တ
ဗလဝတာယ၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍ အားရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗွေဒ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုအံ့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
၏၊ အန္တောစာရံပိယ၊ အိမ်တွင်း ဥစ္စာကဲ့သို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊
အဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ၊ အဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်ကုန်သော စက္ခုစသောအာယတန
တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ စာရူပစာရံပိယ၊ အိမ်၏ဥပစာကဲ့သို့၊ ဆ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဟိရာယတနာနိ၊ အပ၌ဖြစ်ကုန်သောရူပါယတန
စသည်တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ နေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလိုတို့၏၊ ဗုတ္တ
ဒါရေ နေညဉ္စေတေ၊ သားမယားဥစ္စာစပါးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော၊ အန္တော
စာရေ၊ အိမ်တွင်း၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ အဓိမတ္တဗလဝါ၊ လွန်
သော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်ဖြစ်၍ အားသန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတ္ထအန္တောစာရေ၊ ထိုအိမ်တွင်း၌၊ ကဿပိ၊ တစ်တယောက်သောသူ
အား၊ ပပိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ အပ္ပမတ္တေန၊ နည်းသောအ
တိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘာဇနသဒ္ဓမတ္တနာပိ၊ အိုးခွက်သံမျှဖြင့်လည်း၊ ဇေတံ
ဤအသံသည်၊ ကိ၊ အဘယ်အသံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရော၊ ပြောဆို
ကုန်သည်၊ တံဝန္တိ ယံယော၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ၊ ဆသု၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကောသု၊ အဇ္ဈတ္တ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတ
နေသု၊ စက္ခုစသောအာယတနတို့၌၊ အဓိမတ္တဗလဝါ၊ လွန်သောအတိုင်း
အရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍ အားသန်သော၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ တဝတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမယဆန္ဒရာဂဗလဝတာယ၊ ဤသို့ဆန္ဒရာဂအလွန်အားကြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုစက္ခုစသော ခြောက်ပါးလေးအာယတ
နတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိတိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိတို့ဟူ၍၊ ဗုတ္တာနိ၊ ဟောင့်တင်မှုအပ်
ကုန်၏၊ ပန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုဆိုအံ့၊ စာရူပီစာရေ၊ အိမ်၏ဥပစာ၌၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ ဗလဝါ၊ အားသန်သည်၊ နောဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ တတ္ထစာရူပစာရေ၊ ထိုအိမ်၏ဥပစာ၌၊ စရန္တေ၊ သွားလာကုန်
သော၊ မနုဿပိ၊ လူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုပ္ပဒါနိပိ၊ အခြေလေးခုသတ္တ

၁-သဠာယတနသံယုတ်- ၂-ယမဇာဝဂ်။

၇

ပါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဟဿာ၊ အဆောတလျှင်၊ နနိဝါရေန္တိ။ မမြစ်
 ကုန်၊ စိန္တဝိနနိဝါရေန္တိ။ အကယ်၍ကားမမြစ်ကုန်၏။ ပန။ ထိုသို့မမြစ်ကုန်
 သော်လည်း။ အနိစ္ဆန္တိ။ မလိုကုန်မူကား၊ ပံသုမန္တိမတ္တိဝိ၊ မြေမှုန့်တောင်း
 ကိုမျှလည်း၊ ဂဟိတုံ၊ ကိုင်ခြင်းငှါ။ နဇေန္တိ။ မပေးကုန်၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ နေသံ
 မနုဿာနံ ထိုလူတို့၏၊ တတ္ထဗာရူပစာရေ၊ ထိုအိမ်၏ဥပစာ၌၊ အဓိမတ္တ
 ဗလဝါ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍အားသန်သော၊ ဆန္ဒရာဂေါ
 ဆန္ဒရာဂသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ရူပါဒိသုဝိ၊ ရူပါရုံအံ့စရှိသည်တို့၌လည်း၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဓိမတ္တဗလဝါ၊ လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍အားသန်သော၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုရူပါယတနစသည်၊ ခြောက်ပါးတို့ကို၊ ဗာဟိ
 ရာနိတိ၊ ဗာဟိရာယတနတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေကထာ၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ဗာဟိရေကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂကျမ်း၌၊ ဝုတ္တာဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်၍၊
 သည်သာတည်း၊ နိသုဝိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဟေဠာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃-၄ တတိယစတုတ္ထေသု၊ တတိယသုတ်စတုတ္ထသုတ်တို့၌၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ နိဿဇ္ဇာတိ၊ နိဿဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ နိက္ခန္တာ၊
 လောကမှထွက်မြောက်ကုန်၏၊ ဝိသံယုတ္တာတိ၊ ဝိသံယုတ္တာဟူသည်ကား၊
 နေဝံသံယုတ္တာ၊ ယှဉ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်အပ်
 ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လောကနှင့် မယှဉ်မစပ်ကုန်၊ ဝိပ္ပမုတ္တာယိ၊ ဝိပ္ပ
 မုတ္တာ ဟူသည်ကား၊ နောအဝိမုတ္တာ၊ လောကမှမလွတ်မကင်းသည်မ
 ဟုတ်လွတ်ကင်းသည်သာတည်း၊ ဝိမရိယာဒိကတေနစေတသ္မာတိ၊ ဝိမရိ
 ယာဒိကတေနစေတသ္မာဟူသည်ကား၊ နိမ္မရိယာဒိကတေနကင်းပြီးသော
 ကိလေသာ အပိုင်း၊ အခြားဝဋ်အပိုင်း အခြားရှိသည်ကိုပြုတတ်သော၊
 စေတသ္မာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားဆိုဦးအံ့၊ ယံကိလေသဇာတံ
 ဝါ၊ အကြင်ကိလေသာအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံဝဋ်ဝါ၊ အကြင်
 ဝဋ်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟိနံ၊ မပယ်အုပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 နုတနံ၊ ထိုမပယ်အုပ်သေးသောကိလေသာမှပယ်အုပ်သေးသောဝဋ်ဖြင့်၊
 သက္ခာနံ၊ သေက္ခဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ 'သမရိယာဒိကတေနာမး'

၉

၈ သဗ္ဗယုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အပိုင်း အခြားရှိသည်ကို ပြုအပ်သည်မည်၏။ ယံ၊ အကြင်ကိလေသာ အကြင်ဝဋ်ကို၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးတော့နု၊ ထိုပဟိအပ်ပြီးသော ကိလေသာ ပယ်အပ်ပြီးသောဝဋ်ဖြင့်၊ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခယုတ္တိ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည် ဝိမရိယာဒိကတံ၊ အပိုင်းအခြားကင်းသည်ကို ပြုအပ်သည်မည်၏။ ဣပန ဤသုတ်၌ကား၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရူးအားဖြင့်၊ ကိလေသာနုဉ္စေတိ၊ ကိလေသာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝဋ်သုတ၊ ဝဋ်၏လည်းကောင်း ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမရိယာဒိကတောနု၊ အပိုင်း အခြားကင်းပြီးသည်ကိုပြုအပ်သော၊ ကိလေသဝဋ်မရိယာဒိ၊ ကိလေသာ အပိုင်းအခြားဝဋ်အပိုင်းအခြားကို၊ အတိတ္တန္တေန၊ လွန်ပြီးသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရိ သု၊ နေတုန်ပြီး၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

၆။ ဆဋ္ဌေဝိ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဆသုဝိ၊ ခြောက်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတသုသုတ္တံသု၊ ထိုသုတ်တို့၌၊ စတုသဗ္ဗမေဝ၊ သဗ္ဗလေးပါးကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

၇။ သတ္တမာဒိသု၊ သတ္တမသုတ်အစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သောသုတ်တို့၌၊ ဝဋ်ဝဋ်မေဝ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းသော တရားကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောဟောသ်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်မှစ၍ ပဒတ္တဝဏ္ဏနာကို၊ ဟေဋ္ဌော၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ နုတိယော နှစ်ခုမြောက်သော၊ ယမကဝဂ္ဂေါ၊ ယမကဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ ။

၁-သဗ္ဗယုတနသံယုတ်-၃-သဗ္ဗဝဂ်။

၁။ သဗ္ဗဝဂ္ဂဿ၊ သဗ္ဗဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ သဗ္ဗံ၊ သိက္ခဝေတိ၊ သဗ္ဗံ၊ သိက္ခဝေ ဟူသောပါဠိ၌၊ သဗ္ဗနာမ၊ သဗ္ဗမည်သည်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗ လည်းကောင်း၊ အာယုတနသဗ္ဗံ၊ အာယုတနသဗ္ဗ လည်းကောင်း၊ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာယသဗ္ဗ လည်းကောင်း၊ ပဒေသ သဗ္ဗံ၊ ပဒေသ သဗ္ဗလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိမံ၊ လေးပါး အပြားရှိ၏။

၁-သဋ္ဌာယတနသံယုတ်-၃-သဗ္ဗဗင်္ဂ

၆

တံတ္ထံ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ နတဿ အဒိဋ္ဌမိတ္တိကိဉ္စိ အထော အဝိညာ
 တမဇာနိတဗ္ဗသဗ္ဗံ အဘိညာသိယ ဒတ္တိနေယျံ တထာဂတော တေနသ
 မန္တစက္ခုတံ၊ နတဿ အဒိဋ္ဌမိတ္တိကိဉ္စိ အထော အဝိညာတမဇာနိတဗ္ဗ
 သဗ္ဗံအဘိညာသိယဒတ္တိနေယျံ တထာဂတောတေနသမန္တစက္ခုဟူသော
 ဤဂါထာ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗသည်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗံနာမ၊ အ
 ကြွင်းမရှိ အလုံးစုံသလျှင်ဖြစ်၍ အစစ်သဗ္ဗမည်၏။ တဿ တထာဂ
 တဿ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားအား၊ ဣမံ၊ ဤနတ်နှင့်တကွသော အလုံးစုံသော
 လောက၌၊ ဒဿနာဘူတေန၊ မြင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဥာဏေန၊
 ဥာဏ်ဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်ကောင်းသည်မည်သော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော
 တရားသဘောသည်၊ နအတ္တိ၊ မရှိ၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ အဝိညာတံ၊ မင်္ဂလိ
 ကောင်းသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အတိတ်တရားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
 အဇာနိတဗ္ဗံ၊ မသိစကောင်းသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အနာဂတ်တရား
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံနေယျံ၊ အကြင်သိကောင်းသောဥေယျတရားသဘော
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအကြွင်း မရှိအလုံးစုံသော တရားကို၊ တထာဂ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိညာသိ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမန္တစက္ခု၊ သမန္တစက္ခုမည်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗံဝေါ၊
 ဘိက္ခဝေဒေသဿာမိတံ သုကာတာဝိဇ္ဇေ၊ သဗ္ဗံဝေါဘိက္ခဝေ ဒေ
 သေဿာမိတံသုကာထ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သဗ္ဗသည်၊ အာယတနသဗ္ဗံနာမ၊ အာယတနသဗ္ဗမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားကို၊ ဒေသေဿာ
 မိ၊ ပောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုတရားကို၊ သုကာထ၊ နာကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ လ
 ပရိယာယံဝေါဘိက္ခဝေဒေသဿာမိတိဇ္ဇေ၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ လပရိယာယံဝေါ
 ဘိက္ခဝေဒေသဿာမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သဗ္ဗသည်၊ သက္ကာယသဗ္ဗံနာမ၊ သက္ကာယဖြစ်သောသဗ္ဗမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ လပရိယာ
 ယံ၊ အဆုံးရှိသော သက္ကာယဓမ္မတို့၏ အသာခံရက ပောတုဟုမှတ်အပ်
 သောအကြောင်းကို၊ ဒေသေဿာမိ၊ ပောတော်မူအံ့၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ သုဝါပဌမ
 သမန္နာဟာရောဥပ္ပဇ္ဇတိဗိတ္တံမနောမနသံ တဇ္ဇာမနော ဝိညာဏုဓာတုတိ
 ဇ္ဇေ၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ သုဝါပဌမသမန္နာဟာရောဥပ္ပဇ္ဇတိ ဗိတ္တံမနောမနသံတဇ္ဇာ
 မနောဝိညာဏုဓာတုဟူသောဤပါဠိ၌၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ ဣဒံ၊ ဤသဗ္ဗ
 သည်၊ ပဒေသသဗ္ဗံနာမ၊ အစိတ်ဖြစ်သော သဗ္ဗမည်၏၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ သုဝါ၊

၁၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ငါးပါးသောဒွါရတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သောခပ်သိမ်းသောပဉ္စါရုံတို့၌မူလည်း
ပဌမသမန္နာဟာရော၊ ဂြေဗ္ဗိးစွာဆင်ခြင်တတ်သော ပဉ္စဒွါရဝဇ္ဇန်းသည်။
ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်၊ မနော၊ မိတ်၊ မာနသံ၊ မိတ်၊ တဇ္ဇာ၊ ထိုဆင်ခြင်ခြင်း
အားလျော်သော၊ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ ဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စါရုဇ္ဈကမတ္တံ
ငါးပါးသောအာရုံမျှသည်။ ပဒေသသဗ္ဗံ၊ ပဒေသသဗ္ဗမည်၏။ တေဘူမက
ဓမ္မာ၊ တေဘူမကတရားတို့သည်။ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာယသဗ္ဗမည်၏။
စတုဘူမကဓမ္မာ၊ စတုဘူမကတရားတို့သည်။ အာယတနသဗ္ဗံ၊ အာယတ
နသဗ္ဗမည်၏။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ နေယျံ၊ ဥပေယျတရားသည်။ သဗ္ဗသဗ္ဗံ
သဗ္ဗသဗ္ဗမည်၏။ ပဒေသသဗ္ဗံ၊ ပဒေသသဗ္ဗသည်။ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာ
ယသဗ္ဗံကို၊ နပါဝုဏ္ဍာတိ၊ မရှိနိုင်။ သက္ကာယသဗ္ဗံ၊ သက္ကာယသဗ္ဗသည်။ အာ
ယတနသဗ္ဗံ၊ အာယတနသဗ္ဗကို။ နပါဝုဏ္ဍာတိ၊ မရှိနိုင်။ အာယတနသဗ္ဗံ၊
အာယတနသဗ္ဗသည်။ သဗ္ဗသဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗသဗ္ဗကို။ နပါဝုဏ္ဍာတိ၊ မရှိနိုင်။
ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နပါဝုဏ္ဍာတိ၊ မရှိနိုင်သနည်းဟူမူကား။ သဗ္ဗညု
တညာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏။ အယံနာမဓမ္မော၊ ဤမည်သောကရား
သည်။ အင်္ဂုဓမ္မာ၊ အာရုံသည်။ နယောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗဿ၊
ဆိုအပ်သော တံစုံတခုသော တရား၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဝန၊ လိုရင်းကိုဆိုအံ့။ ဣမတ္ထိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ အာယတန
သဗ္ဗံ၊ အာယတနသဗ္ဗကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏။ ပစ္စက္ခာယာတိ၊ ပစ္စက္ခာယ
ဟူသည်ကား။ ပနိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍။ ဝါစာဝတ္ထု၊ မေဝဿာတိ။ ဝါစာဝတ္ထု
မေဝဿဟူသည်ကား။ ဝါစာယ၊ စကား၏။ ဝတ္တဗ္ဗဝတ္ထု၊ မတ္တကမေဝ၊
ဆိုအပ်သောဝတ္ထုမျှသည်သာလျှင်။ တေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပန၊ အပြစ်ကိုဆို
ဦးအံ့။ ဣမာနိဒ္ဓါဒယာယတနာနိ၊ ဤစက္ခုစသောတစ်ခုနှစ်ပါးသော အာယ
တနတို့ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ အယံနာမ၊ ဤမည်သော၊ အညော၊ တပါး
သော၊ သဘာဝဓမ္မော၊ သဗ္ဗဟူ၍ ဆိုကောင်းသော သဘာဝဓမ္မသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ နသက္ကာယဇောယျ၊ မတတ်
နိုင်ရား၊ ဝုဠောစနသဗ္ဗာယေယျာတိ၊ ဝုဠောစနသဗ္ဗာယေယျဟူသည်ကား။
ကတမံ၊ အာရယ်မည်သော တရားသည်။ အဉ္စံ၊ တပါးသော၊ သဗ္ဗံနာမ၊
သဗ္ဗမည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံနာမ၊
ဤမည်သောတရားသည်။ အညံ၊ တပါးသော၊ သဗ္ဗံနာမ၊ သဗ္ဗမည်၏။
ဣတိဝစနေန၊ ဤသို့ဖြေဆိုသဖြင့်။ သံပါဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ

ဟောယု၊မတတ်နိုင်ရာ၊ဝိဇာတံအာပဇ္ဇေယျာတိ၊ဝိဇာတံအာပဇ္ဇေယျဟု
 သည်ကား၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့၊အာပဇ္ဇေယျ၊ရောက်ရာ၏၊ယထာတံဘိက္ခဝေ
 အဝိသယသိန္နိဇ္ဈေ၊ယထာတံဘိက္ခဝေအဝိသယသိန္နိ ဟူသောဤပါဠိ၌၊
 တန္တိ၊တံဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ယထာတံ၊
 ယထာဟူသောဝုဒ္ဓိသည်၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဓါ
 တည်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊အဝိသယေ၊အရာမဟုတ်သည်၌၊ဝုဇ္ဈေ၊
 မေးအပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ဟိ၊ထိုစကား
 ကိုထင်ရှား ပြီးအံ့၊ အဝိသယသိန္နိ၊ အရာမဟုတ်မချီမဝိုး မဆောင်ရွက်
 နိုင်သောအမှု၌၊ဝါယမေန္တော၊အားထုတ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့
 အား၊ဝိဇာတောဝ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ကုဗ္ဗာဝါ
 ရမတ္တသီလံ၊ ရုလစ်မွန်ချွန်ထုတ်ကာမျှပမာဏရှိသောကျောက်ကို၊ဝေဒိတော၊
 ဦးခေါင်းဖြင့်၊ဥက္ခိပေတွာ၊ချိ၍၊ဂန္တိ၊ရေ၊နက်စွာသော၊ ဥဒကော၊ရေဦးတော်
 တံ၊ကူးခြင်းသည်၊အဝိသယော၊အရာမဟုတ်၊တထာ၊ထိုအတူ၊ဝေဒိတော၊
 ရိယာနံ၊လနေတို့ကို၊အာကမိတွာ၊ဆွဲငင်၍၊ပါတနံ၊ချခြင်းသည်၊ အဝိသ
 ယော၊ အရာမဟုတ်၊ တသ္မိ၊အဝိသယော၊ ထိုသို့အရာမဟုတ်မချီမဝိုးမ
 ဆောင်ရွက်နိုင်သောအမှု၌၊ဝါယမေန္တော၊အားထုတ်သောသူသည်၊ဝိဇာ
 တမေဝ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့သာလျှင်၊အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဣမသ္မိ၊ဝိအဝိသယော၊ ဤအရာမဟုတ်သောတပါး
 သောသဗ္ဗာကိုပညတ်ခြင်းအမှု၌လည်း၊ဝါယမေန္တော၊ အားထုတ်သောသူ
 သည်၊ဝိဇာတမေဝ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့သာလျှင်၊အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊
 ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။

၂ ဒုတိယေ၊ဒုတိယသုတ်၌၊သဗ္ဗပဟာနာယာတိ၊သဗ္ဗပဟာနာယာမံ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗဿ၊ နှိုရအာရုံနှင့်တကွနှိုရ၌ ဖြစ်သော အလုံးစုံသော
 တရားကို၊ ပဟာယ၊ ထိုနှိုရအာရုံနှိုရပဝတ္တံ၊မွန်စပ်သောဆန္ဒရာဂကို
 ပယ်သည်အစွမ်းအားဖြင့် ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ စက္ခု၊သဗ္ဗဿပစ္စယာဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ဝေဒယိတန္တိ၊ စက္ခု၊သဗ္ဗဿပစ္စယာဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ ဟူသည်ကား၊
 စက္ခု၊သဗ္ဗဿ၊စက္ခုပဿာကိုမှီ၍ဖြစ်သောဖဿကို၊ မူလပ္ပစ္စယံ၊အရင်း
 ဖြစ်သောအကြောင်းကို၊ကုတွာ၊ပြု၍၊ဥပ္ပနာ၊ ဖြစ်သော၊သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေ၊သန္တိရ
 ကဝေါဥပ္ပနာဝေဒနာ၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြေ၊သန္တိရုဏှာဝုဇ္ဈာဇောနှင့်တကွဖြစ်
 သောဝေဒနာသည်၊ စက္ခု၊ဝိညာဏ၊သမ္ပယုတ္တာယ၊ စက္ခု၊ဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်
 သောသဟဇာတံဝေဒနာ၏၊ စက္ခု၊သဗ္ဗဿမူလပ္ပဗ္ဗယာဘာဝေပန၊ စက္ခု၊

၁၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်
သည့်ပင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သောတန္တရ၊ ဝေဒနာသုတ်၊ သောတန္တရ၊ အစရှိသည်
တို့၌ဖြစ်သော ဝေဒနာတို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊
ဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောတန္တရ၊ အစရှိ
သည်တို့၌၊ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား၊ ဘဝင်္ဂိတ္ထံ၊ ဘဝင်္ဂိတံသည်၊
ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ မနောဝိညာဏန္တိ၊
မနောဝိညာဏံဟူသည်ကား၊ သဟာဝဇ္ဇနကံ၊ မနောန္တရ၊ ဝဇ္ဇနံနှင့် တကွ
သော၊ ဇောနံ၊ ဇောကို၊ မနောသမ္ပယောတိ၊ မနောသမ္ပယောဟူသည်ကား၊
ဘဝင်္ဂိသဟာဇောတော၊ ဘဝင်္ဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမ္ပယော၊ သမ္ပယာကို၊
ဝေဒယိတန္တိ၊ ဝေဒယိတံဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနဝေဒနာယ၊ မနောန္တရ၊
ဝဇ္ဇနံ၊ ဝေဒနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇောနဝေဒနာ၊ ဇောဝေဒနာသည်၊ ဘဝင်္ဂ
သမ္ပယုတ္တယပန၊ ဘဝင်္ဂနှင့်ယှဉ်သောဝေဒနာကိုကား၊ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း
၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဝဇ္ဇ
နံ၊ မနောန္တရ၊ ဝဇ္ဇနံကို၊ ဘဝင်္ဂတော၊ ဘဝင်္ဂမှ၊ အမောစေတွာ၊ မလွတ်စေမူ
၍၊ မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇနန၊ မနောန္တရ၊ ဝဇ္ဇနံနှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ ဘဝင်္ဂိ၊ ဘဝင်္ဂကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊
အာရမ္မဏံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ မနောဝိညာဏန္တိ၊ မနောဝိညာဏံဟူသည်ကား၊
ဇောနဝိညာဏံ၊ ဇောဝိညာဉ်ကို၊ မနောသမ္ပယောတိ၊ မနောသမ္ပယောဟူ
သည်ကား၊ ဘဝင်္ဂိသဟာဇောတော၊ ဘဝင်္ဂနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သမ္ပယော၊
သမ္ပယာကို၊ ဝေဒယိတန္တိ၊ ဝေဒယိတံဟူသည်ကား၊ ဇောသဟာဇောတော၊
ဇောနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အာဝဇ္ဇနန၊ မနောန္တရ၊ ဝဇ္ဇနံ
နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဘဝင်္ဂိသဟာဇောတော၊ ဘဝင်္ဂနှင့်တကွဖြစ်သော ဝေဒ
နာသည်လည်း၊ ဝေဒတိယေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ယာဒေသနာ၊ အကြင်သဗ္ဗပဟာနာယအစရှိသောနည်းဖြင့်
ဖြစ်သောဒေသနာသည်၊ သတ္တု၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၏၊ အနုသိဗ္ဗိအာဏာ၊ ဆုံးမ
ကြောင်းဖြစ်သောအာဏာတော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဘုရား
အဆုံးမတော်ဖြစ်သောဒေသနာတော်သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိနာမ၊ ပဏ္ဏတ္တိမည်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သဗ္ဗအဘိညာပရိညာပဟာနာယာတိ
သဗ္ဗအဘိညာပရိညာပဟာနာယဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗ၊ အဆုံးမသောစက္ခု
စသောအာယတနသဗ္ဗကို၊ အဘိဇာနိတွာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ပရိ

ဇာနိတော။ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့် အနိစ္စစသောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ ပဇာနတ္တယ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့် ပယ်စွန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘိညာပရိညာပဟာတဗ္ဗန္တိ၊ အဘိညာပရိညာ၊ ပဟာတဗ္ဗိဟူသည်ကား၊ အဘိဇာနိတော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ပရိဇာနိတော၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်အနိစ္စစသောအားဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိပြီး၍၊ ပဟာတဗ္ဗိ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်ပယ်စွန့်အပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သိသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်၏။

၄ စတုတ္ထ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အနဘိဇာနံ အပရိဇာနံအဝိရာဇပံ အပ္ပဇဟန္တိ၊ အနဘိဇာနံအပရိဇာနံအဝိရာဇပံအပ္ပဇဟံ ဟူသည်ကား၊ အနဘိဇာနန္တော၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်မသိသောသူသည်၊ အပရိဇာနန္တော၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်အနိစ္စစသည်ကိုပိုင်းခြား၍မသိသောသူသည်၊ အဝိရာဇန္တော၊ တပ်ခြင်းမကင်းသောသူသည်၊ အပ္ပဇဟန္တော၊ ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်မပယ်စွန့်သောသူသည်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအနဘိဇာနံစသော ပုဒ်တို့တွင်၊ အဝိရာဇန္တောတိ၊ အဝိရာဇန္တော ဟူသည်ကား၊ အဝိရာဇာပေန္တော၊ တပ်ခြင်းမကင်း ဖေသော သူသည်၊ ဣတိဣမေဟိပဒေဟိ၊ ဤလေးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌ တိသောဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိညာ၊ ပရိညာဉ်တို့သည်၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ကံနှင့်ကရိုဏ်းကိုပိုင်းခြားသိသန့်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဘိဇာနန္တိ ဝစနေန၊ အဘိဇာနံဟူသောစကားဖြင့်၊ ဉာတပရိညာ၊ ဉာတပရိညာဉ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရိဇာနန္တိ ဝစနေန၊ ပရိဇာနံဟူသောစကားဖြင့်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိရာဇယံပဇဟန္တိ၊ ဝိရာဇယံပဇဟံ ဟုကုန်သော၊ ခ္စိဟိ၊ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စတုတ္ထသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ စက္ခုဝိညာဏဝိညာ တဗ္ဗာဓမ္မာတိ၊ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာဓမ္မာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောယောစရူပါဟူသောပုဒ်၌၊ ဂဟိတဇ္ဈပမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသော ရူပါရုံကိုပင်လျှင်၊ ဂဏှိတော၊ တဖန်ယူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောယောစရူပါဟူသောပုဒ်၌၊ အာပါထဂတံ၊ စက္ခု

၁၄ သဏ္ဌာနတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဿာဒအားဖြင့်ထင်ခြင်းသို့ရောက်သောရူပါရုံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ဣမ
ဤသုတ်၌၊ အနာပါထဂတံ၊ စက္ခုပဿာဒအားဖြင့်ထင်ခြင်းသို့မရောက်သော
ရူပါရုံကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပန၊ သကဝါဒကုသိုလ်ဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဝါကျ၌၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောင်
ဖြစ်သောယေစရူပါဟူသောပုဒ်၌၊ အာပါထဂတံ၊ စက္ခုပဿာဒအားဖြင့်
ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ရူပါရုံကိုပုဒ်၊ အနာပါထဂတံ၊ စက္ခုပဿာဒ
အားဖြင့်ထင်ခြင်းသို့မရောက်သောရူပါရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူ
အပ်သည်သာတည်း။ ဣမပန၊ ဤစက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာဓဗ္ဗာဟူသော
ပါဌ်၌ကား၊ စက္ခုဝိညာဏသဗ္ဗယုတ္တာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ တ
ယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာသညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့
ကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တေ၊ ထိုဝေဒနက္ခန္ဓာသညာက္ခန္ဓာ
သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို၊ စက္ခုဝိညာဏန၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
ဝိညာတဗ္ဗတ္တာ၊ သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗာ
တိ၊ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗာဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ သေလပဒေ
သုပိ၊ ကြွင်းကုန်သောယမ္ဘိဘိက္ခဝေသောတံယေစသဒ္ဓါဤသို့ အစရှိသည်
ဖြင့်လောက ကုန်သော ကဏ္ဍပက္ခ ခြောက်ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော
ဧသောဝေဝအတ္ထဝဏ္ဏနာနယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအတ္ထဝဏ္ဏနာ နည်းကို
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ဂယာသီသေတိဧတ္ထ၊ ဂယာသီသေဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂယာဂါမသ၊ ဂယမည်
သောရှု၏။ အဝိဒ္ဓုရ၊ အနီး၌၊ ဂယာတိ၊ ဂယာမည်သော၊ ကော၊ တခု
သော၊ ပေါက္ခရေဏိပိ၊ ရောက်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နဒိပိ၊ မြစ်သည်လည်း
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂယာသီသ နာမကော၊ ဂယာသီသ မည်သေး၊ ဟတ္ထိကုန္တ
သဒိသေ၊ ဆင်ဦးကင်းနှင့် တူသော၊ ဝိဋ္ဌိပါသာဏောပိ၊ ကျောက်ဖျာကြီး
သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောက်ဖျာ၌၊ ဘိက္ခုသုဟူသော
ရဟန်းတထောင်၏၊ ဩကာသော၊ နေရာသည်၊ ပဟောပိ၊ လောက်၏။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသောကျောက်
ဖျာကြီး၌၊ ဝိဟိရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဂယာသီသေတိ၊
ဂယာသီသေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ အာမဇန္တဝီတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာ
မဇန္တသိ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တထောင်တို့အား၊ သပ္ပါယ

ဓမ္မဒေသနံ၊ လျောက်ပတ်သောဓမ္မဒေသနာကို၊ ဝိစိနိတွာ၊ ရွေးစစ်တော်မူ၍
 တံ၊ ထိုလျှောက်ပတ်သောဓမ္မဒေသနာကို၊ ဒေသေဿာဒိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍၊
 အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တဩတသ္မိံ ဝစနေံ၊ ထိုစကား၌၊ အပံ၊ ဤဆို
 လတ္တံ့ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကဿ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောစကားတည်း။
 ကိရု၊ ကြားဘူးသည် ဆိုဆိုအံ့၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ခွါနုဂုတိကဗ္ဗေ၊
 ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ဘာ၌၊ မဟိန္ဒ္ဓာနာမ၊ မဟိန္ဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အ
 ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဿ၊ ထိုမဟိန္ဒ္ဓမင်းကြီး၏၊ ဇေဋ္ဌဓုတ္တော၊ သားတော်
 ကြီးသည်၊ ဗုဿသာနာမ၊ ဗုဿမည်၏၊ သော၊ ထိုဗုဿမည်သောသားတော်
 ကြီးသည်၊ ပူရိတပါရမီ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိသော၊ မန္တိမာဝရိက
 သတ္တော၊ မန္တိမာဝရိ သည်သော သတ္တဝါဖြစ်လတ်၍၊ ဥာဏေ၊ မင်္ဂဥာဏ်
 သည်၊ ပရိပ၊ ကကတေ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီဖြင့်သုံးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်
 ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏၊ ရေညော၊
 မဟိန္ဒ္ဓမင်းကြီး၏၊ ကနိဋ္ဌဓုတ္တော၊ အငယ်ဖြစ်သော သားတော်သည်၊ တဿ
 ထိုဗုဿမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကော၊ ပဌမ အဂ္ဂသာဝကသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓုရောဟိတဓုတ္တော၊ ဓုရောဟိတ်သားသည်၊ ဒုတိယ
 သာဝကော၊ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာ၊ မမည်း
 တော်မဟိန္ဒ္ဓမင်းကြီးသည်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌဓုတ္တော၊ သား
 တော်ကြီးသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ကနိဋ္ဌဓုတ္တော၊ အငယ်ဖြစ်သော သားတော်သည်၊ အဂ္ဂသာဝ
 ကော၊ ပဌမအဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဓုရောဟိတဓုတ္တော၊ ဓုရော
 ဟိတ်သားသည်၊ ဒုတိယသာဝကော၊ ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကသည်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုဗုဿမင်းတော် မဟိန္ဒ္ဓမင်းကြီး
 သည်၊ အမှာကံယေဝ၊ ငါတို့၏သာယျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ အမှာကံ၊ ငါ
 တို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သံဃော၊ သံဃာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ ဝိဟာ
 ရန္တိ၊ ရကောဋ္ဌကတော၊ ကျောင်းထောင် တံခါးမုတ်မှ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယာ
 ဝဃာရန္တိ၊ ရာ၊ နန်းတော်တံခါးတိုင်အောင်၊ ဥတာတော၊ နံပါအောင်၊ နံ၊ နံ
 ဇ္ဇ၊ ဘိက္ခုကုမ္ပိကာဟိ၊ သရိုက်နံရံရှိသော ကုမ္ပိတို့ဖြင့်၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ပရိက္ခိ
 ပိတွာ၊ ရံ၍၊ အနန္တာပန၊ အတွင်း၌ကား၊ ပဋုဿ၊ လူမီး၊ ပုဆိုးတင်းတိမ်
 တို့ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏတာရကခဗိတံ၊ ရွှေ

၁၆ သမ္မာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြယ်စီအပ်သော၊ သမောသရိတဂန္ဓဒါမ မာလာဒါမဝိတာနံ၊ တွဲရဲ့ခွဲ
 အပ်သောနံသာဆိုင်းပန်းဆိုင်းရှိသောမိတာနံကို၊ ဗန္ဓာပေတွာ၊ ကျက်စေ
 ချီးဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ရေတဝဏ္ဏံ၊ ငွေအဆင်းရှိသော၊ ဝါလိကံ၊ သဲကို၊
 သန္တရိတွာ၊ ဖြန့်ခင်း၍၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရာပေတွာ၊ ကြံစေ၍၊ တေန
 မဂ္ဂေန၊ ထိုတန်ဆာ ဆင်သောခရီးဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ “မြတ်စွာဘုရား၏၊
 အာဂမနံ၊ သံဃာတော်နှင့် တကွကြွလာတော်မူခြင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ
 ၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရသ္မိံ၊ ယေဝ၊ ကျောင်းတော်၌သာ
 လျှင်၊ ဌိတေ၊ ရပ်လျက်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရပေတွာ၊ ရံတော်မူ၍၊
 အန္တောသမာဏိယာဝ၊ လိုက်ကာတင်းတိမ်၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 သံဃာနု၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ရာဇဂေဟံ၊ ခမည်းတော်မင်း
 ကြီးနန်းတော်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်
 ပြီးသော ဆွမ်းတုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စပြီးလတ်သော်၊ အန္တောသမာဏိယာဝ၊
 လိုက်ကာတင်းတိမ်အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်
 ကြွတော်မူ၏၊ ကောဗ္ဗိ၊ တရံတယောကံသော သူသည်၊ ကဋ္ဌန္တိ၊ ဘိက္ခု
 မတ္တံ၊ တယောင်းမသော ဆွမ်းကိုမျှလည်း၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါ၊ နလဘာ
 တိ၊ မရ၊ တယော၊ ထိုသို့မရခြင်းကြောင့်၊ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ ဥဏ္ဍာယိံ
 သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ပွင့်တော်မူ၏၊ မယံစ၊ ငါတို့မူကား၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ နလဘာမ၊ ခွင့်မရပါကုန်၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားဆိုပြီးအံ့၊ စန္ဒိ
 မသုရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့အား၊ အာ
 ဇလာကံ၊ အလင်းကို၊ ကရောန္တိ ယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏၊
 ဟိတ ဣာယ၊ အစိုးအပွားအကျိုးငှါ၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူပေကုန်၏၊ ပန၊ ထို
 သို့နေလအတုနတ်လူသရာစောသတ္တာသည်များစွာသောသူတို့၏ အကျိုး
 ငှါဖြစ်ကုန်ပါလျက်၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းကြီးသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သောသူတို့၏၊ ပုညစေတနံ၊ ကောင်းမှုစေတနာကို၊ နှုပတ္တိဝံ၊ ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အဒန္တော၊ မပေးမူ၍၊ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ အန္တော၊ အ
 တွင်းသို့၊ ပရဝသေတိ၊ သွင်းဘိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဏ္ဍာယိံ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿရုညော၊ ထိုမဟိန္ဒမင်းကြီးအား၊ အညော၊ ဗုဿ
 သဗ္ဗညုဘုရား ညီတော်အဂ္ဂသာဝကမှ တပါးကုန်သော၊ တယောပုတ္တာ၊
 သားတော် သုံးယောက်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သေး၏၊ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့

သညံ၊ တေဟိ၊ ထိုမင်းညီနောင်သုံးပါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ကောတာ၊ တ
ပေါင်၊ တည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သမန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ရာဇကုလေ
ဟိ၊ မင်းမျိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အဋ္ဌောနာမ၊ တရားဖက်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ
မရှိ၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ဥပါယံ၊ ဥပါယိကို၊ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သမန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ ပစ္စန္တေ၊ ပြည်စွန်း
၌၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ဥဋ္ဌပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ကတိပယာဂါ၊ မာ၊ တရွာနှစ်ရွာ
တို့ကို၊ ပဟဋ္ဌာတိ၊ ထုပက် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီဟူ၍၊ သာသနံ၊ သတင်း
စကားကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဧညေစ၊ မင်းကြီးအား၊ အာရာ
စယိံ၊ သု၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ပုတ္တေ၊ သားတော်
မင်းညီနောင်သုံးပါးတို့ကို၊ ပဏ္ဍိတာသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တာတာ၊ ချစ်သား
တို့၊ အဟံ၊ အမောင်တို့အတင်သည်၊ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းပြီ၊ နန္တေ
ချစ်သားတို့ချီကြလေကုန်၊ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ဝူပသမေတ၊ ငြိမ်းစေလေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေတိ၊ စေတော်မူ၏၊ ပယုတ္တစောရာ၊ မဆွေကုန်တိ
ထံ၍၊ စေခိုင်းအပ်သော၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣတော၊ စိတောစ၊ ဤမှဆိုမှလည်း၊
ဝိပ္ပကိရိတွာ၊ ရုံးသဖြင့်ထိုမှဤမှထွက်ပြေး၍၊ ဧတသံ၊ ထိုမင်းညီနောင်
သုံးပါးတို့၏၊ သန္တိကမေဝ၊ အထံသို့သာလျှင်၊ အာဂန္တိံ၊ သု၊ လာလတ်ကုန်
၏၊ တေ၊ ထိုမင်းညီနောင်သုံးပါးတို့သည်၊ အနာဂါ၊ သေ၊ အနေမကြပျက်ပြား
ကုန်သော၊ ဂါမေ၊ ရွာတို့ကို၊ ဝါသေတွာ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေထိုင်စေ၍၊ စောရာ၊
ခိုးသူတို့ကို၊ ဝူပသမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂန္တိံ၊
လာလတ်၍၊ ရာဇာနံ၊ မမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌံ၊ သု၊
တည်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရကား၊ တာတွာ၊
ချစ်သားတို့၊ ဝေါ၊ သင်ချက်သားတို့အား၊ ဝရံ၊ ရဲဆုကို၊ ဧဒါ၊ ငါပေး၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုမင်းသားညီနောင်သုံးပါးတို့သည်၊ အဓိပါ
သေတွာ၊ သံသယာ၍၊ ဂန္တိံ၊ သွား၍၊ နဂရေဟိ၊ ပြည်သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊
မန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ တောန္တော၊ အိုပြည်သူတို့၊ ဧညေစ၊ မင်းကြီး
သည်၊ အာဂန္တိံ၊ ငါတို့မင်းညီနောင်သုံးပါးတို့အား၊ ဝရော၊ ရဲဆုကို၊ ဧန္တော၊
ပေးတော်မူအပ်ပြီ၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဂဏ္ဌာမ၊ ယူရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မန္တယိံ၊ သု၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အယျုပုတ္တော၊ အရှင်သားတို့၊ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်
သားတို့အား၊ ဟတ္ထိအသာဒယော၊ ဆင်မြင်းစသည်တို့သည်၊ နံနုလ္လဘာ၊
ရဲခဲသည်မဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ ခဲယဉ်းသည်ကိုဆိုအံ့၊ ဗုဒ္ဓရုတနံ၊ တရားရတနာ
သည်၊ နုလ္လဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလ၌၊ နဉ္စုပ္ပန္တတိ၊

၁၈ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပွင့်တော်မူ၊ တုမှာကံ၊ အရှင်သားတို့၏၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ နောင်တော်
 အကြီးဖြစ်သော၊ ဗုဿဿ၊ ဗုဿအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညု
 တရားအား၊ ပဋိဇ္ဇနဝရံ၊ လုပ်ကျွေး ပူဇော်ရအံ့သောဆုကို၊ ဂဗ္ဘထ၊
 ယူတော်မူကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်၊ အာဟံသု၊
 သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းညီနောင် သုံးပါးတို့သည်၊ ဧဝံက
 ရိဿာမာတိ၊ ဤသို့သင်တို့ဆိုတိုင်းပြုကုန်အံ့ဟု၊ နဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို ပဋိသုတိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ကတမသုကမ္မာ၊ ပြုပြင်အပ်ပြီး
 သောဆံမုတ်ဆိပ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာတာ၊ နံသာရေချိုးကုန်ပြီးသည်ဖြစ်
 ၍၊ သုလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာနံသာလိမ်းကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏
 ဝန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အား၊ ဝရံ၊ ရဲဆုကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဟံသု၊ တောင်းကုန်
 ၍၊ ဝေတာ၊ ချစ်သားတို့ကို၊ အာဟံသုကို၊ ဂဗ္ဘိဿထ၊ ယူကြကုန်အံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 အား၊ ဟတ္ထိအဿာဒိတိ၊ ဆင်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ နောင်တော်ကြီးဖြစ်
 သော၊ ဗုဿဿ၊ ဗုဿအမည် ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်
 စွာတရားအား၊ ပဋိဇ္ဇနဝရံ၊ လုပ်ကျွေး ပူဇော်ရအံ့သောဆုကို၊ ဒေထ၊
 ပေးတော်မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊ အယံ
 ဝရော၊ ဤသားတော်တို့တောင်းသောဆုသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဇိဝမာနေ
 န၊ အသက်ရှည်စဉ်၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧကန္တော၊ နားနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပိဓေသိ၊ သင်တို့စကားငါကြားဝံ၊ ဟံပိတိ
 ၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဌေ၊ မည်းတော်မင်းကြီးတို့ကို၊ အဌေဟိ၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗသက္ကာရေန၊ ဗသက္ကာရဖြင့်၊ ဝရံ၊ ရဲဆုကို၊ နဒါဝိတာ၊
 ဝေးဝေးအပ်သည်မဟုတ်ပါကုန်၊ တုဌေဟိ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အတ္တ
 နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ရုစိယာ၊ အလိုတတ်ဖြင့်၊ တုဌေဟိ၊ နှစ်သက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိန္နော၊ ပေးတော်မူအပ်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ရောဇဇာလဿ၊
 မင်းမျိုးအား၊ ဧကထာ၊ နှစ်ခွသောစကားတို့သည်၊ ဝန္တိဟိ၊ အပ်ကုန်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ သုစ္စဝါဒိတာယ၊ မင်းမျိုး၏စကားမှန်ဆို
 လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့အားဒါယံ၊ ရှေးပေးအပ်
 သောဆုကို၊ ဂဗ္ဘိသု၊ ယူကုန်၏၊ ရာဇော၊ မင်းကြီးသည်၊ ဝိနိဝတ္ထိတု၊ ပုဒ္ဓိ
 ညာဉ်မှဆုတ်နစ်ခြင်းငှါ၊ အလတန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တာတာ၊ ချစ်သား

ပ-သဠာယတနသံယုတ်-၃-သဗ္ဗင်္ဂ

တို့၊ သတ္တသံဝတ္ထ ရေ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်
လတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတ္တစဒါသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဒဿမိ၊
ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သုန္ဒရံ၊ ကောင်းထွ
ပေ၏၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံကို၊ ဒေဝ၊ ပေးတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ ကိဿ၊ အဘယ့်သို့သော၊ ပါဠိဘော
ဂံ၊ ဝန်ခံကို၊ ဒေဝိ၊ ပေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤရွှေ
လောက်ခုနစ်နှစ်ခုနစ်လခုနစ်ရက်အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ကာလံ၊ ကာလ
တို့ပတ်လုံး၊ အမရဏံ၊ မသေကြောင်းဖြစ်သော၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံကို၊
ဒေဝ၊ ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာတာ၊ အမောင်
တို့၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံကို၊ ဒါပေတံ၊ ပေးစေခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မသံဃ်ဇော၊
ဤသို့သောရစ်ဝံဟူ၍၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံကို၊ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊
တိဏ္ဍိ၊ မြက်ဖျား၌၊ ဥဿ၊ ဝဗိဗ္ဗု၊ သမံ၊ ဆည်းနှင်းပေါက်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပါဠိဘောဂံ၊ ဝန်ခံကို၊ နောစေဒေ၊
ထ၊ အကယ်၍ပေးကုန်အံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗန္တရာ၊ အရှင်
မင်းကြီးတို့ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလ၏အကြား၌ သာလျှင်၊ မတာသေ
ကုန်မူကား၊ ကိံ ကုသလံ၊ အဘယ်ကုသိုလ်ကို၊ ကရိဿမ၊ ပြုရပါကုန်အံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ တေနဟိ၊
ထိုသို့တပြီးကား၊ ဆသံဝတ္ထ ရာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နသက္ကာ၊ ပေးခြင်းငှါ
မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး
ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ စတ္တာရိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးနှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ ဒွေ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧကသံဝတ္ထ ရံ၊ တနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝ၊
ပေးကုန်လော့၊ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဆမာသေ၊ ခြောက်လတို့
ပတ်လုံး၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်လော့၊ (ပ)၊ မာသမတ္တံ၊ လခွဲမျှ၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊
သတ္တဒိဝသမတ္တံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဒိဝသေ၊
ခုနစ်ရက်တို့ကို၊ သဗ္ဗုတ္တံ သု၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ခံမည်တော်မဟိန္ဒမင်း

၂၀ သဗ္ဗသတနဝဂ္ဂသံပုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြီးသည်။ သတ္တသံဝဏ္ဏရေ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လတို့
 ပတ်လုံး။ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ကတ္တဗ္ဗသက္ကာရံ၊ ပြုအပ်
 သောသက္ကာရကို။ သတ္တသုယေဝဒိဝသေသု၊ ခုနစ်ရက်တို့၌ သာလျှင်၊ အ
 ကာသိ၊ အကုန်အစင်ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပုတ္တနံ၊ သားတော်တို့၏
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပေသေတုံးပို့စေ
 မြင်းငှါ၊ အဋ္ဌဥသဘာဝိတ္ထဝံ၊ ရှစ်ဥသဘာအပြန်ကျယ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မင်းလမ်း
 မကို၊ အလင်္ကာရာပေသိ၊ တန်ဆာဆင်စေ၏။ မဇ္ဈဌာနေ၊ အလယ်အရပ်၌၊
 စတုဥသဘာဝိတ္ထဝံ၊ လေးဥသဘာပမာဏရှိသော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်ကို၊ ဟတ္ထိ
 တိ၊ ဆင်တို့ကို၊ မဒ္ဒါပေတွာ၊ နင်းနယ်စေ၍၊ ကထိတမဏ္ဍလသဒိသံ၊ ပထဝီ
 ကာသိုဗ်းဝန်းနှင့် တူသည်ကို၊ ဝါလုကာယ၊ သေမွေအခင်းကို၊ သန္တရာ
 ပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ပုပ္ပါကိဏ္ဍံ၊ အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော ပန်းတို့ကိုကြ
 သည်တို့ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ကဒလိယေသစ၊
 ငှက်ပျောပင်ရှင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏဗာဇေစ၊ ရေပြည့်အိုးတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပါပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ ဓဗပဋ္ဌာကာ၊ တံခွန်ကုက္ကာတို့ကို၊
 ဥက္ခိပါပေသိ၊ ကောင်းမွန်စွာစိုက်ဆောက်စေ၏။ ဥသဘောဥသဘော၊ တဥ
 သဘာတဥသဘာပမာဏရှိသောအရပ်၌၊ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်ကန်ကို၊
 ခဏာပေသိ၊ တူးစေ၏။ အပရတာဂေ၊ ပြင်အတို့၌၊ ဒွိသုပသေသု၊ နံပါးနှစ်
 တက်တို့၌၊ ဂန္ဓဗေဏေ၊ နံသာဈေးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဂုပ္ပါပဏေ၊ ပန်းဈေး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာရာပေသိ၊ ကျင်းစေ၏။ မဇ္ဈဌာနေ၊ အလယ်အရပ်
 ၌၊ စတုဥသဘာဝိတ္ထဝရဿ၊ လေးဥသဘာအပြန်ကျယ်သော၊ အလင်္ကာတ
 မဂ္ဂဿ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သောမင်းလမ်းမ၏။ ဥဘောသုပသေသု၊ နံပါး
 နှစ်တက်တို့၌၊ ဧဒေဥသဘာဝိတ္ထာရေ၊ နှစ်ဥသဘာနှစ်ဥသဘာ ကျယ်သော၊
 မဂ္ဂ၊ ခရီး၌၊ ခါဏိကဏ္ဍကေ၊ သစ်ခုတ်ဆူးငြောင့်တို့ကို၊ ဟာရေတွာ၊ ပယ်
 စေ၍၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကာယေသ၊ ဆီမီးတိုင်အစဉ်တို့ကို၊ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။
 ရာဇပုတ္တာဝိ၊ မင်းသားဥဉ်းနောင်သုံးပါးတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အာဏာပဝတ္တိဌာနေ၊ အာဏာပြန့်နှံ့ရာအရပ်၌၊ သောဇ္ဇဿ ဥသဘာမဂ္ဂံ၊
 တံဆွဲခြောက်ဥသဘာ အပြန်ကျယ်သော မင်းလမ်းမခရီးကို၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုမည်းတော်မင်းကြီးအတူသာလျှင်၊ အလင်္ကာရာပေသိ၊ တန်ဆာဆင်
 စေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဏာပဝတ္တိဌာနေဿ၊
 အာဏာပြန့်နှံ့ရာအရပ်၏၊ ကေဒါနုသိခံ၊ လယ်ကန်သင်းကဲ့သို့သောအဖိုင်း
 အခြားသို့၊ ဂတ္ထာ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပရိ

၂၀

ဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဒက္ခိဏက္ခိ၊
 လက်ယာမျက်စိတို့၊ ဥပ္ပါဒေ၊ တို့က၊ ထုတ်နှုတ်၍၊ ဂဏ္ဍန္တ၊ ဝိယ၊ ယူကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဂစ္ဆိတ၊ သွားကြလေကုန်းဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူငြီး၍၊ ဂတာပန၊
 သွားကုန်သောသင်ချစ်သားတို့သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုတရားတို့အား၊
 အနုစ္ဆရိကံ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ကာရေယျာယ၊ ပြုကြလေကုန်၊ သုရာ
 သောဏ္ဍာဝိယံ၊ သေသောက်ကြ၏ကဲ့သို့၊ ပမတ္တာ၊ မော့လှသူမူးယစ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ မာဝိစရိတ္တ၊ မလှည့်လည်ကြလေကုန်လေဌံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မှာလိုက်၏တေ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်သုံးပါး တို့သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်
 မင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနိဿာမ၊ သိရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပင့်ပူလျက်၊ ဂတာ၊ သွားကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ အတ္ထ၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ နယျာဓေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတော်
 ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဋိဇ္ဇေန္တ၊ လုပ်ကြွေးကုန်လျက်၊ ကာလေန၊
 ရံခါ၊ ထေရာသနေ၊ ထေရ်ကြီးနေရာ၌၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ မဇ္ဈိမာသနေ၊ ထေရ်
 လတ်နေရာ၌၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ သဗ္ဗာနဝကာသနေ၊ သဗ္ဗာနောနေရာ၌၊
 တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏ဒါနံ၊ အလ္လဝတ္ထုကို၊ ဥပဗရိက္ခမာနာ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တိဋ္ဌန္တိဇနာနံ၊ မင်းသားညီနောင်သုံးပါးတို့၏ဒါနံ၊ အ
 လ္လသည်၊ ကေသဒိသုမေဝ၊ တခုတည်းကဲ့သို့တူသည်သာလျှင်၊ အံဟောသိ၊
 ဖြစ်၏တေ၊ ထိုမင်းသား ညီနောင်သုံးပါးတို့သည်၊ ဝဿုပနာယိကာယ၊
 ဝါဆိုရာကာလသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊ ခိုးလတ်သော်၊ ကထံနူခေါ၊ အဘယ်
 သို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသံယံ၊ အလို
 တော်ကို၊ ဂဏ္ဍေယျာမ၊ ယူရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တယံ၊ သု ကြံကုန်
 ၍၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊ ထိုမင်းသားညီနောင်သုံးပါးတို့၏၊ တေ၊
 ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ သဗ္ဗညုတရားတို့မည်သည်၊ ဓမ္မဂရုနော၊ တရားကို
 အလေးပြုစုရန်၏နာမိသဂရုနော၊ အာမိသကဲ့အလေးမပြုကုန်၊ သီလေ၊
 သီလ၌၊ ပတိဋ္ဌမာနာ၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
 သတ္ထ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဇ္ဈာသံယံ၊ အလိုတော်ကို၊ ဂဟေတု၊ ယူခြင်းငှါ
 သက္ခိဿာမ၊ တတ်နိုင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏ဒါနံ၊ အလ္လကို၊ သံဝိဒါယကေ၊ စီရင်တတ်ကုန်သော၊ မနုဿေ၊
 လူတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ဣမိနာဝ နိ

၂၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟာရေန။ ဤသို့သော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ ယာဂုဘတ္တခါဒနိယာဒိနိ။
ယာဂုဆွမ်းခဲဘွယ်စသည်တို့ကို။ သမ္ဘာဒေန္တံ။ ပြည့်စုံစေကုန်လျက်၊ ဒါနံ
အလှူကို။ ပဝေတ္ထိယ။ ဖြစ်စေကုန်သော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတုာ။ ဆို၍။ ဒါနံ။ အလှူ
ကို။ သံဝိဒဿနပလိဗောဓံ။ စီရင်ခြင်းဟူသော ပလိဗောဓကို။ ခဏိန္ဒိယ။ ဖြတ်
ကုန်၏။ အသ။ ထိုနောက်မှ။ နေသံ။ ထိုမင်းသား ညှိနှောင်သုံးပါးတို့တွင်။
ဇေဋ္ဌဘာတာ။ နောင်တော်ကြီးသည်။ ပစ္ဆသတေ။ ငါးရာကုန်သော။ ပုရိသေ
ယောကျ်ားတို့ ဘိုး။ အနုခါယ။ ယူ၍။ ဒသသု။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ သီလေသု။
သီသက္ခိန္ဒိယ။ ပတိဋ္ဌာယ။ ဘည်၍။ ခေ။ နှစ်ထည်ကုန်သော။ ကာသာယာနိ။
ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းတို့ ဘိုး။ အတ္ထာဒေတွာ။ ဖုံးလွှမ်း၍။ ကပ္ပိယံ။ စစ်ပြီး
ဖြစ်၍။ အပ်သော။ ဥဒကံ။ ရေကို။ ပရိဘုဉ္ဇမာနော။ သုံးဆောင်လျက်။ ငါသံ။
နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ။ ပြု၏။ မဇ္ဈိမော။ အလတ်ဖြစ်သောညှိတော်သည်။ တိဟိ
ပုရိသသတေဟိ။ သုံးရာသောယောကျ်ားတို့နှင့်။ ကနိဋ္ဌော။ ညှိငယ်သည်။
ဒွိဟိပုရိသသတေဟိ။ နှစ်ရာသောယောကျ်ားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။
တထေဝ။ ထိုနောင်တော်ကြီး အတူသာလျှင်။ ပရိပဇ္ဇိ။ ကျင့်၏။ တေ။ ထို
မင်းသားညှိနှောင်သုံးပါးတို့သည်။ ယာဝဇိဝံ။ အသက်ထက်ဆုံး။ သတ္ထာ
ရိ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိသု။ ကပ်ကုန်၏။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တေသံယောဝ။ ထိုမင်းသားညှိနှောင်သုံးပါးတို့၏သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ
ကော။ အထံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။ တေပိ။ ထိုမင်းသား ညှိ
နှောင်သုံးပါးတို့သည်လည်း။ ကာလင်္ကဘွာ။ ရတေ၍။ တတော။ ထိုအဖြစ်
မှ။ ပဋ္ဌာယာစ၍။ နှိနုဂုဘိကပ္ပေ။ ဘိုးဆဲ။ နှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝလောက
တော။ နတ်ပြည်မှ။ မနုဿလောကံ။ လူ့ပြည်သို့။ မနုဿလောကတော။
လူ့ပြည်မှ။ ဒေဝလောကံ။ နတ်ပြည်သို့။ သံသရန္တာ။ ကျင်လည်ကုန်လျက်။
အဓာကံ။ ငါတို့၏။ သတ္ထု။ ကာလေ။ ဘုရား ရွှေလက်ထက်တော်၌။ ဒေဝ
လောကော။ နတ်ပြည်မှ။ စဝိတွာ။ ရတေ၍။ မနုဿလောကေ။ လူ့ပြည်၌။
နိဗ္ဗတ္တိယု။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ။ ထိုမင်းသားညှိနှောင်သုံးပါးတို့၏။ ဒါနဂ္ဂေ။
အလှူအဖို့၌။ ဝါဝဇော။ အားထုတ်သော။ မဟာမစ္စော။ အမက်ကြီးသည်။
အင်္ဂမဂဓာနံ။ အင်္ဂတိုင်း မဂတိုင်းသူတို့၏။ ရာဇာ။ မင်းဖြစ်သော။ ဗိမ္ဗိသာ
ရော။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိယု။ ဖြစ်၏။ တေ။ ထိုမင်း
သားညှိနှောင်သုံးပါးတို့သည်။ တဿေရေညော။ ထိုဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏
သာလျှင်။ ရဋ္ဌေ။ နိုင်ငံ၌။ ပြာဟူဏ မဟာသံလကုလေ။ ပုဏ္ဏားသုကြွယ်
အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိယု။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌဘာတာ။ နှေးကနောင်တော်ကြီးသည်။

ဇေဋ္ဌာဝ။ ယခုလည်းနောင်တော်ကြီးပင်။ ဇာတော။ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈိမကနိဋ္ဌာ။
 ညီးတော်အလတ် ညီးတော်အလတ်တို့သည်။ မဇ္ဈိမကနိဋ္ဌာယေဝ။ ညီးတော်
 အလတ် ညီးတော်အလတ်တို့သည်ပင်လျှင်။ ဇာတာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ။
 ထိုမင်းသား ညီးနောင်သုံးပါးတို့၏။ တေဝိပရိဝါရေမနုဿာ။ ထိုအခါဧ။ ခြံ
 အရံဖြစ်သောသို့တို့သည်လည်း။ ပရိဝါရေမနုဿာဝ။ အခြံအရံ ဖြစ်သော
 လူတို့သည်ပင်လျှင်။ ဇာတာ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုဒ္ဓိံ။ ကြီးခြင်းသို့။ ဒန္ဓာယ။
 ရောက်၍။ တယောဝိသုံးဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇောဇနာ။ ထိုကသု ပ
 အမည်တွင်သော ညီးနောင်တို့သည်။ တံပုရိသသဟာသံ။ ထိုယောကျ်ား
 တထောင်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ နိက္ခမိတွာ။ ကာမဂုဏ်ညွှန်မှထွက်လတ်၍။
 တာပဿ။ ရသေ့တို့သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥရုဇေလသယံ။ ဥရုဇေလ
 တော၌။ နဒိဝိရေ။ မြစ်ကမ်း၌။ ဝဿိသု။ နေကုန်၏။ အင်္ဂမဂေဝါယိနော
 အင်္ဂတိုင်း မဂေတိုင်း၌ နေသော သူတို့သည်။ မာသေမာသေ။ လေတိုင်း
 လတိုင်း၌။ တေသံ။ ထိုညီးနောင်သုံးယောက်အမှူးရှိသောရသေ့တထောင်
 တို့အား။ မဟာသက္ကာရံ။ ကြီးစွာသောပူဇော် သက္ကာရကို။ အဘိဟရေန္တိ။
 ၉၅ ရှုဆောင်ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အမှာကံ။ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော။
 ဘုရားလောင်းသည်။ ကတာဘိနိက္ခမနော။ ပြုအပ်ပြီးသောစောင့်ထွက်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ သဗ္ဗညုတံ။ ဘုရားအဖြစ်သို့
 ပတွာ။ ရောက်တော်မူ၍။ ပဝတ္တဝရဓမ္မစက္ကော။ ဟောတော်မူပြီးသောမြတ်
 သောဓမ္မစကြာတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ယသာဒယော။ ယသသတို့သားအစ
 ရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တ။ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ဝိနေတွာ ဆုံးမပြီး၍။
 သဗ္ဗိအရောဇ္ဇန္တိ။ ခြောက်ကျင်သောရဟန္တာတို့ကို။ ဓမ္မဇေသနက္ခာယာ။
 တရားဟောတော်မူခြင်း၌။ ဒိသာသု။ ထိုထိုအရပ်တို့သို့။ ဥယျာဇေတွာ။
 ဣတ်တော်မူ၍။ သယံ။ ကံယံဘော်တိုင်း ပတ္တစိဝရံ။ သံဝိတံနက်နီးကို။
 အာဒါယ။ ယူတော်မူ၍။ တေတယောဇေနိယဘာတ်ကော။ ထိုရသေ့ညီးနောင်
 သုံးဦးတို့ကို။ ဒမေဿ။ မိတ်။ ဆုံးမအံ့ဟူ၍။ ဥရုဇေလံ။ ဥရုဇေလ တောသို့။
 ဂတ္တာ ကြွ။ လာ၍။ အနေကေဟိပါဋိဟာရိယသံတေဟံ။ ချားစွာသော
 ပြာဋိဟာအရာတို့ဖြင့်။ တေသံ။ ထိုရသေ့ညီးနောင်သုံးဦးတို့၏။ ဒိဋ္ဌိ။ မိစ္ဆာ
 အယူကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ။ ဖျက်ဆီး၍။ တေ။ ထိုရသေ့ညီးနောင်သုံးဦးတို့ကို။ ဝဗ္ဗာ
 ဇေသိ။ ဖော်ဘိက္ခုရဟန်းပြုတော်မူ၏။ သေခဏဝါ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစိဝရံ။ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သဝိတ်သက်နီးရှိသော။
 တံသမဏသဟံသံ။ ထိုရဟန်းတထောင်ကို။ အာဒါယ။ ခေါ်၍။ ဂယာ

၂၄ သုပ္ပာယ်တနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သိသံ၊ ဆင်ဦးကင်းနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာကြီးသို့။ ဂန္တော ကြွတော်မူ၍၊
 တေန၊ ထိုရဟန်း တထောင်သည်။ ပရိဝါရိတေန၊ ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍၊
 နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဧတသံ၊ ထိုတထောင်သော ရဟန်းတို့အား၊
 ကတရာ၊ အတယ်မည်သော၊ ဓမ္မကထာ၊ တရားစကားသည်။ သပ္ပာယ်သ
 နုခေါ၊ လျောက်ပတ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေန္တော၊ ကြွတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတထောင်တို့သည်။ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ အဂ္ဂိံ၊
 မီးကို၊ ပရိစရန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်း တထောင်တို့အား၊
 နှိဒသယတနာနိ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော အာယတနတို့ကို၊ အာဒိတ္တာနိဝိယံ၊
 အလျှင်ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ သံပဇ္ဇလိတာနိဝိယံ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ရဲရဲညီတောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသသသမိ၊ ဟောတော်
 မူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတထောင်
 တို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
 သက္ခိယန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ရှည်မြင့်စွာကာ
 လပတ်လုံးလေ့လာအပ်ပြီးသောတောက်လောင်သော မီးရှိကုန်သော ထို
 ရဟန်းတို့အားအာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာသည်သာလျှင် လျောက်ပတ်၏
 ဟုဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊
 ထိုရဟန်းတို့အား၊ တထာ၊ ထိုဆုံးဖြတ်တော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမံအာဒိတ္တပရိ
 ယာယံ၊ ဤအာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာတော်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။
 အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတထောင်တို့အား၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဣမံအာဒိတ္တပရိ
 ယာယံ၊ ဤအာဒိတ္တသုတ် ဓမ္မဒေသနာကို၊ အကာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိတိတေသံ သပ္ပာယ်ဓမ္မဒေသနံဝိဝိ
 နေတွာတံဒေသယာသိတိ အာမန္တေသိတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိတိတေ
 သံသပ္ပာယ်ဓမ္မဒေသနံဝိဝိနေတွာတံ ဒေသယာသိတိ အာမန္တေသိဟူ၍၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗဘိက္ခုဝေဒနာဒိတ္တံအစ
 ရှိသောပါဌ်၌၊ အာဒိတ္တန္တိ၊ အာဒိတ္တဟူသည်ကား၊ ပဒိတ္တံ၊ ရာဂဂိဝေသော
 တဆွဲတမီးတို့ဖြင့်အလျှင်ပြောင်ပြောင်တောက်၏၊ သံပဇ္ဇလိတံ၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်တောက်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကြွေးသောစကားလေသည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော

၁-သဋ္ဌာယတနသံပုတ်-၃-သဗ္ဗင်္ဂါ

၂၅

နည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို၊ ကထိ
တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၇ သတ္တံမေ၊ သတ္တံမသုတ်၌၊ အဇ္ဈဘူတန္တိ၊ အဇ္ဈဘူတံဟု သည်ကား၊
အဓိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ အဇ္ဈောတ္တတံ၊ လွှမ်းမိုးအပ်၏၊ ဥပဒ္ဓုတံ၊ လွန်စွာ
နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမသ္မိံ
ပိသုတ္တေ၊ ဤသတ္တံမသုတ်၌လည်း၊ ဒုက္ခလက္ခဏမေဝ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို
သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ သဗ္ဗမညိတသမုပ္ပါတ သာရုပ္ပန္နိ၊ သဗ္ဗ
မညိတသမုပ္ပါတသာရုပ္ပံဟု သည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မိံ၊ စက္ခုစသော အလုံးစုံ
သော အာယတနသဗ္ဗ၌၊ တဠာမာနဒိဋ္ဌိမညိတာနိ၊ တဠာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်
စွဲလမ်းအပ်၏ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင်ခြင်းတို့ကို၊ သမုပ္ပါတာယ၊ အကြွင်း
မဲ့ ပယ်ဖြတ်ခြင်း၌၊ အနုစ္စ ဝိကံ၊ လျောက်မတ်သော၊ ဣဝတိ၊ ဣမဟူသည့်
ကား၊ ဣမသ္မိံ သီသနေ၊ ဤဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊ စက္ခုနမည
တိတိ၊ စက္ခုနမညတိဟု သည်ကား၊ စက္ခု၊ မျက်စိလျှို့၊ အဟန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍
လည်းကောင်း၊ မမန္တိ ဝါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရောတိ ဝါ၊ တပါး
သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရဿာတိ ဝါ၊ တပါးသောသူ၏ ဥစ္စာဟူ၍
လည်းကောင်း၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ စက္ခုသ္မိံ နမညတိတိ၊ စက္ခုသ္မိံ နမည
တိဟု သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါဟု ဆိုအပ်သောကိုယ်သည်၊ စက္ခုသ္မိံ၊ မျက်စိ၌
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကိဉ္ဇနပလိ
ဗောဓေ၊ နှိပ်စက်တတ်သောပလိဗောဓသည်၊ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခု၌၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ ပရေ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့
သည်၊ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခု၌၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ မ
အောင်မေ့၊ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏၊ ကိဉ္ဇနပလိဗောဓေ၊ နှိပ်စက်
တတ်သောပလိဗောဓသည်၊ စက္ခုသ္မိံ၊ စက္ခု၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ စက္ခုတောနမညတိတိ၊ စက္ခုတောနမညတိဟူ
သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စက္ခုတော၊ စက္ခုမှ နိဂ္ဂတော၊ ထွက်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကိဉ္ဇနပလိဗောဓေ၊ နှိပ်စက်တတ်
သောပလိဗောဓသည်၊ စက္ခုတော၊ စက္ခုမှ နိဂ္ဂတော၊ ထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ ပရေ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့သည်၊ စက္ခုတော၊
စက္ခုမှ နိဂ္ဂတော၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ မအောင်မေ့၊ ပရေသံ
တပါးသောသူတို့၏၊ ကိဉ္ဇနပလိဗောဓေ၊ နှိပ်စက်တတ်သောပလိဗောဓ

၂၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်။ စက္ခုတော၊ စက္ခုမ္၊ နိဂ္ဂတော၊ ထွက်၏။ ဣတိဇံဝိ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ နမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ တဏှာမာန ဖိတ္တိမညနာ
 နံ၊ တဏှာမာနဖိတ္တိဖြင့် စွဲလမ်းအပ်၏ ဟုမှတ်ထင်ခြင်းတို့တွင်၊ ကေမိမည
 နံ၊ တခုသော မှတ်ထင်ခြင်းကိုမျှလည်း။ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စက္ခုမေတိ နမညတိတိ၊ စက္ခု
 မေတိ နမညတိဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏။ စက္ခုတိ၊ စက္ခုဟူ၍၊ နမညတိ၊
 မအောက်မေ့၊ မမတ္တဘူတံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍စွဲလမ်းတတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်
 သော၊ တဏှာမညနံ၊ တဏှာဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်းကို၊ နဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 ကျန်သောစကားရပ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤပဌမသုတ်၌၊ စတုစက္ကာတိသာယ၊ လေးဆဲ့လေး
 ပါးသော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေတွာ၊
 ရောက်စေ၍၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ သမုပ္ပါတသပ္ပါယာတိ၊ သမုပ္ပါတသပ္ပါယ-
 ဟူသည်ကား၊ သမုပ္ပါတဿ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်တတ်သော အရိယမဂ်
 အား၊ ဥပကာရဘူတာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တတောတံ
 ဟောတိအညတောတိ၊ တတောတံ ဟောတိအညဿ၊ ဟူသည်ကား၊ တ
 တောမညိတာကာရတော၊ ထိုအောက်မေ့တတ်သော အနိစ္စစသောအ
 ခြင်းအရာမှ၊ အညေနာကာမေန၊ တပါးသောအနိစ္စစသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ တံမညနဝတ္ထု၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်း၏ တည်ရာစက္ခုစသော
 ဝတ္ထုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဿဘာဝိဘဝသတ္တောလောကောဘဝ
 မေဝအဘိနန္ဒတိဟိ၊ အညဿဘာဝိဘဝသတ္တောလောကောဘဝမေဝအ
 ဘိနန္ဒတိ ဟူသည်ကား၊ အညဿဘာဝံ၊ ဥပါဒ်အခိုက်အတန့်မှ တပါး
 သောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဝိပရိကာမံ၊ ဧရာမရဏဟူသော နှင်
 ပါးသောအဖို့ဖြင့်ဖေဝံပြန်စေအပ်သည်အဖြစ်သို့၎င်း၊ ဥပဂဇနေန၊ ကပ်သ
 ဖြင့်၊ အညဿဘာဝိ၊ ဥပါဒ်အခိုက်အတန့်မှတပါးသောအပြားအားဖြင့်ဖြစ်
 လေ့ရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊ သတ္တောလဂ္ဂေါ၊ ငြိသော၊ လဂ္ဂိ
 တော၊ ငြိခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပလိဗောဓော၊ ထက်ဝန်းကျင်နှိပ်စက်အပ်
 သော၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊ ဘဝံ
 ယေဝ၊ ဘဝကိုသာလျှင်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ ရှေးရှုရှင်သက်၏၊ ယာဝတောဘိက္ခ

ပ-သဠာယတနသံယုတ်-၃-သဗ္ဗဝဂ်၊

၂၇

ဝေခန္ဓဓာတုအာယတနန္တိ။ ယာဝတာဘိက္ခဝေခန္ဓဓာတု အာယတနံဟူ
 သည့်ကား။ ဘိက္ခဝေခန္ဓဓာတု။ ယတ္ထကံ။ အကြင်ရှေ့လောက်သော။ ခန္ဓာ
 စ။ ခန္ဓာတို့လည်း။ ဓာတုယောစ။ ဓာတ်တို့လည်း။ အာယတနာနိစ။ အာယ
 တနတို့လည်း။ ဣတိအတ္ထေန။ ဤသို့သောအနက်သဘောကြောင့်။ ဣဒံခန္ဓဓာ
 တုအာယတနံ။ ဤခန္ဓာဓာတ်အာယတနသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံဝိ။ ထိုခန္ဓာ
 အာယတနဓာတ်ကိုလည်း။ နမညတိ။ အဟံဟူ၍ လည်းကောင်း။ မမဟူ၍
 ၎င်းမအောက်မေ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဗ္ဗဝိ။ အလုံးစုံသောခန္ဓာအာယတနဓာတ်
 ကိုလည်း။ နမညတိ။ အဟံဟူ၍ လည်းကောင်း။ မမဟူ၍ လည်းကောင်း
 မအောက်မေ့။ ဣတိဣမိနာ။ ဤယာဝတာဘိက္ခဝေခန္ဓဓာတုအာယတနံတံ
 ဝိနမညတိအစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်ဖြစ်သောဝါရတို့၌။ ဂဟိ
 တံယေဝ။ စက္ခုနမညတိဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ယူအပ်ပြီးသောတရားကို
 သာလျှင်။ သံကဓိတွာ။ ခန္ဓာဓာတုအာယတနံဟူ၍ ခန္ဓာစသောပရိယာယ်
 ဖြင့်တချက်စာည်းသိမ်းစုကျုံးယူပြီး၍။ ပုန။ တဖန်။ မညနာဝတ္ထု။ အောက်
 မေ့ခြင်း၏တည်ရာဝတ္ထုကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသတိ။
 ပြတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံသုတ္တေ။ ဤနဝမသုတ်၌။ အဗ္ဗစက္ကာတိ။ သာယလေးဆဲ့
 ရှစ်ပါးသော။ ဌာနေသု။ ဝါရတို့၌။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပေတွာ။
 ရောက်စေ၍။ ဝိပဿနာ။ ဝိပဿနာကို။ ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ။ ဒသမသုတ်၌။ ဇေတံမမာတိအာဒိဟိ။ ဇေတံမမဤသို့အစရှိ
 ကုန်သော။ တိတိပဒေဟိ။ သုံးပုဒ်တို့ဖြင့်။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဂါဟော။ တဏှာ
 ဂါဟမာနဂါဟဒိဋ္ဌိဂါဟတို့ကို။ ဒေသတွာ။ ပြတော်မူ၍။ တိပရိဝတ္တနယေ
 န။ သုံးထိသုံးဘန်ပြန်သောနည်းဖြင့်။ ဒေသနာ။ ဒေသနာကို။ ကတာ။ ပြတော်
 မူအပ်၏။ ပဋိပါဋိယာပန။ အစဉ်အားဖြင့်ကား။ တိသုဝိ။ သုံးပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ ဣမသုသုတ္တေသု။ ဤသုတ်တို့၌။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာ၌။
 သဟာ။ တဖွဲ့။ စက္ကာရောဝိ။ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂိ။ မဂ်တို့ကို။
 ကထိတာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။
 တတိယော။ သုံးခုမြောက်သော။ သဗ္ဗဝဂ္ဂေါ။ သဗ္ဗဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော။ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၄-ဇာတိဓမ္မဝဂ်၊

ဇာတိဓမ္မဝဂ္ဂေ။ ဇာတိဓမ္မဝဂ်၌။ ဇာတိဓမ္မန္တိ။ ဇာတိဓမ္မဟူသည်ကား။
 ဇာယနဓမ္မနိဗ္ဗတ္တနသဘာဝံ။ ဇနကအကြောင်း၊ ဥပထမ္ဘကအကြောင်းတို့

၂၀ သဗ္ဗညုယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဧရာဝဓ္မန္တိ၊ ဧရာဝဓ္မဟူသည်ကား၊ ဖိရုဏသဘာဝံ၊ ရင့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဗျာမိဓမ္မန္တိ၊ ဗျာမိဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဗျာမိနော၊ အနာ၏။ ဥပ္ပတ္တိပစ္စယတာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗျာမိသဘာဝံ၊ နာခြင်းသဘောရှိ၏။ မရုဏဓမ္မန္တိ၊ မရုဏဓမ္မဟူသည်ကား၊ မရုဏသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ သောကဓမ္မန္တိ၊ သောကဓမ္မဟူသည်ကား၊ သောကဿ ဝိုးရိပ်ခြင်း၏။ ဥပ္ပတ္တိပစ္စယတာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောကသဘာဝံ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သံကိလေသိကဓမ္မန္တိ၊ သံကိလေသိကဓမ္မဟူသည်ကား၊ သံကိလေသိကသဘာဝံ၊ တဏှာစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ခယဓမ္မန္တိ၊ ခယဓမ္မဟူသည်ကား၊ ခယဂနေသဘာဝံ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာဒိသုဝိ၊ ဝယဓမ္မအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကို သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ဇာတိဓမ္မဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-သဗ္ဗညုယတနသံယုတ်-၅-အနိစ္စဝဂ်။

၁။ အနိစ္စဝဂ္ဂေ၊ အနိစ္စဝဂ်၌၊ အဘိညေယျန္တိပဒေ၊ အဘိညေယျဟူသော ဝုဒ္ဓိဉ္စ၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်သည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ ဥာတ ပရိညာဉ် လာသော်လည်း၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါး ကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတိရုဏပဟာနပရိညာဉ်တို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာယေဝ၊ ဂဟိတာယေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပရိညေယျပဟာတဗ္ဗပဒေသု၊ ပရိညေယျပဟာတဗ္ဗဟူသောဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊ တိရုဏပဟာနပရိညာဝ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ပဟာနပရိညာဉ်သည်သာလျှင်၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ ပန၊ ထိုသို့လာသော်လည်း၊ ဣတရာဝိ၊ တိရုဏပရိညာဉ်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဥာတ ပရိညာဉ် ပဟာနပရိညာဉ်တို့ကို၊ ဂဟိတာယေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ သန္တိကာတဗ္ဗန္တိ၊ သန္တိကာတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အဘိညာပရိညေယျန္တိ၊ အဘိညာပရိညေယျဟူသော ဝုဒ္ဓိတို့၌လည်း၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်ကို၊ အဝုတ္တာဝိ၊ မဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဂဟိတာယေဝ၊

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၅-အနိစ္စဝဂ်။

၂၆

ယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်ကုန်၏။ ဥပဒ္ဓ၊
တန္တိ၊ ဥပဒ္ဓ၊ တံဟူသည်ကား။ အနေကဋ္ဌဋ္ဌေန။ တခုတည်းသောသဘောရှိ
သည်မဟုတ်သော အနိက်ကြောင့်။ ဥပဒ္ဓ၊ တံ။ ကပ်၍ပျက်ဆီးအပ်၏။ ဥပ
သဠာနိ။ ဥပသဠာဟူသည်ကား။ ဥပဟတဋ္ဌေန။ ကပ်၍ညှင်းဆဲတတ်သော
အနက်ကြောင့်။ ဥပသဠာ။ ကပ်၍ညှင်းဆဲ နှိပ်စက်တတ်သည်မည်၏။ သေ
သံ။ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဣတိ။ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမော။ ငါးခုမြောက်သော။ အနိစ္စ
ဝဂ္ဂေါ။ အနိစ္စဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ မုဋ္ဌမော။ ရှေးဦး
စွာသော။ ပဏ္ဏာသကော။ ပဏ္ဏာသကသည်။ နိဗ္ဗိတော။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၆-အဝိဇ္ဇာဝဂ်။

၁-၁၀ အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေ။ အဝိဇ္ဇာဝဂ်၌။ အဝိဇ္ဇာတိ။ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။
စတုသုသစ္စေသု။ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ အညာဏံ။ ရှိသစ္စာလေးပါးတရား
ကိုမှီးလွှမ်းတတ်သောမောဟကို။ ဝိဇ္ဇာတိ။ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ အရဟတ္တ
မဂ္ဂဝိဇ္ဇာ။ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိဇ္ဇာသည်။ အနိစ္စတောဇာနတော
ပဿတောတိဇ္ဈေ။ အနိစ္စတောဇာနတောပဿတော ဟူသော ဤပါဌ်၌။
ဒုက္ခာနတ္ထဝသေနာပိ။ ဒုက္ခအနတ္တ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဇာနတော။
ထိသောသူအား။ ပဿတော။ မြင်သောသူအား။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာကို။ ပဟိ
ယုတိယေဝ။ ပယ်အပ်သည်သာတည်း။ ပန။ ထိုသို့ပယ်သော်လည်း။ ဣဒံ
သုတ္တံ။ ဤသုတ်ကို။ အနိစ္စဝသေန။ အနိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကဝိတေ။ ဟေဒု
တေသိမ္မအပ်သည်ရှိသော်။ ဗုဒ္ဓိနကပုဂ္ဂလဿ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့
သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈာသယေန။ အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။
သဗ္ဗတ္ထ။ အထက်ဖြစ်သော အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။ ဧသဝနယော။ ဤ
နည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အဝိစ။ ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။ ဧတ္ထံ
ဤအထက်ဖြစ်သောသုတ်တို့၌။ သံယောဇနာနိတိ။ သံယောဇနာနိဟူသည်
ကား။ ဒသသံယောဇနာနိ။ သမ္ပပါးသောသံယောဇဉ်တို့ကို။ အာသဝါတံ။
အာသဝါဟူသည်ကား။ စက္ခုရော။ လေးပါးကုန်သော။ အာသဝါ။ အာသ
ဝတို့ကို။ အနုသယာတိ။ အနုသယဟူသည်ကား။ သတ္တ။ ခုနစ်ပါးကုန်
သော။ အနုသယာ။ အနုသယတို့ကို။ သဗ္ဗုပါဒါနပရိညာယာတိ။ သဗ္ဗုပါဒါ
နပရိညာယဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စတုန့်ဝိ။ လေးပါး

၃၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါနံတို့ကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိ
ညာဟိ၊ ညာတတိရဏပဟာနပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိစာနတ္ထာယ၊ ပိုင်းခြား၍
သိခြင်းငှါ၊ ပရိယာဒါနာယာတိ၊ ပရိယာဒါနာယဟူသည်ကား၊ ခေပနတ္ထာ
ယ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
ရပ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတံ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ္ဂေါ၊ အဝိဇ္ဇာဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဗ္ဗာယတနသံယုတ်-၇-မိဂဇာလဝဂ်။

မိဂဇာလဝဂ္ဂဿ၊ မိဂဇာလဝဂ်၏၊ ပဋ္ဌမေ၊ ပဋ္ဌမသုတ်၌၊ စက္ခုဝိညေယျာ
တိ၊ စက္ခုဝိညေယျာဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊
ပဿိတဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ သောတဝိညေယျာဒိသုမိ၊ သောတဝိညေ
ယျာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဉ္ဇာတိ၊ ဣဉ္ဇာဟူသည်ကား၊ ပရိယိဋ္ဌာဝါ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်ရှာမှီးအပ်သည် မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ မာပရိယိဋ္ဌာဝါ၊
ထက်ဝန်းကျင်မရှာမှီးအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဣဉ္ဇာရမ္မ
ဏဘူတာ၊ အလိုရှိအပ်နှစ်သက်အပ်သောအာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတံ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကန္တာတိ၊ ကန္တာဟူသည်
ကား၊ ကမနိယာ၊ လိုအပ်တောင့်တအပ်ကုန်သော၊ မနာပါတိ၊ မနာပါဟူ
သည်ကား၊ မနဝဇနကော၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဝိယရူပါတိ၊ ဝိယ
ရူပါဟူသည်ကား၊ ဝိယဇာတိကာ၊ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောသဘောရှိ
ကုန်သော၊ ကာပူပသံဟိတာတိ၊ ကာပူပသံဟိတာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မ
ဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနေန၊ ဖြစ်သော၊ ကာမေန၊ ကိလေသာကာမ
နှင့်၊ ဥပသံဟိတာ၊ စပ်ကုန်သော၊ ရဇနိယာတိ၊ ရဇနိယာဟူသည်ကား၊
ရဇနိယာ၊ တပ်အပ်ကုန်သော၊ ရာဂုပ္ပတ္တိကာရဏဘူတာ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ နန္ဒတိတိ၊ နန္ဒတိဟူသည်ကား၊ တဏှာနန္ဒိ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်
သောနန္ဒိသည်၊ သံယောဂေါတိ၊ သံယောဂေါဟူသည်ကား၊ သံယောဇနံ၊
အနှောင်အဖွဲ့သည်၊ နန္ဒိသံယောဇနံ သညတ္ထောတိ၊ နန္ဒိသံယောဇနံသည
တ္ထောဟူသည်ကား၊ နန္ဒိဗန္ဓနေန၊ တဏှာနန္ဒိဟူသောအနှောင် အဖွဲ့ဖြင့်၊

ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့သည်။ အရညဝနပတ္တာနိတိ၊ အရညဝနပတ္တာနိ ဟူသည်ကား။
 အရညနိဝါ၊ ကုလလေးတံ၊ ပြန်ငါးရာကွာသော တောရလည်းဖြစ်ကုန်
 သော။ ဝနပတ္တာနိဝ၊ တောအရပ်တို့၌ဝိဝေကကိုလိုကုန်သောအရှင်ကောင်း
 တို့၏ကိန်းအောင်းတည်ရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တတ္ထ၊ ထိုအရညဝန
 ပတ္တာနိဟူသောဝါငြိ၌၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မရချအား
 ဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာဗဟိဇ္ဇန္တိလာသဗ္ဗမေတံ အရညန္တိ၊ နိက္ခမိတွာဗဟိဇ္ဇန္တိ
 လာသဗ္ဗမေတံအရညံဟူ၍၊ ကိဉ္စာပိဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ကားဆိုအပ်၏ရှင်၊
 ဇ္ဇန္တိလော၊ တံခါးခုံမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဗဟိ၊ အပ်၌၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အ
 ရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ အရညံ၊
 တောမည်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း၊ ပဉ္စဓနုသတိ
 ကံပတ္တိမန္တိ၊ ပဉ္စဓနုသတိကံပတ္တိ မဟူ၍၊ အရညကင်္ကနိပ္ပာဒကံ၊ အရညကင်
 ကိုပြီးစေတတ်သော။ ယန္တိ၊ သေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ တဒေဝသေနာသနံ၊ ထိုကုလလေးတံပြန်ငါးရာကွာသော
 တောရကျောင်းကိုသာလျှင်၊ အဓိဓမ္မေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝနပတ္တန္တိ၊ ဝနပတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂါမန္တိ၊ ရွာနီးကို၊ အ
 တိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အနုပစာရဌာနံ၊ အမြဲကိစ္စမပြုလို
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မကျက်စားအပ်သောအရပ်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ နကသိသာတိ၊ မထွန်လတ္တံ့။ န ဝပ္ပိဿတိ၊ မပိုက်ပျိုးလတ္တံ့။ တံ၊
 ထိုမထွန်မကြံအမြဲမလုပ်ရာအရပ်သည်။ အနုပစာရဌာနံ၊ အမြဲကိစ္စမပြုလို
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မကျက်စားအပ်သောအရပ်မည်၏။ ဝသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။
 ဝနပတ္တန္တိ၊ ချာနမေတံ သေနာသနံ၊ အဓိဝစနန္တိ၊ ဝနပတ္တန္တိ၊ ချာနမေတံ
 သေနာသနံအဓိဝစနံဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗိ၊ ဟောလည်း
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝနပတ္တန္တိ ဇေတံ၊ ဝနပတ္တံဟူသော၊ ဤ အမည်သည်၊
 ချာနံ၊ ရွာမှဝေးကုန်သော၊ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဇေတံ၊ ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်သည်၊ ဝနသဏ္ဌာနံ၊
 တောအုပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အ
 မည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဇေတံ၊ ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်သည်၊ သီသန
 ကာနံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့
 ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဇေတံ၊ ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်
 သည်၊ သလောမဟံသနာနံ၊ ကြက်သီး မွေးသွင်း ထခြင်းရှိကုန်သော၊
 သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဇေတံ၊

၃၂ သမ္မာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝနပတ္တိဟူသောဤအမည်သည်။ ပရိယန္တရံ။ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သော။
 သေနာသနာရံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တိန္တိတေ။
 ဝနပတ္တိဟူသော ဤအမည်သည်။ အမနုဿူပဓရာရံ။ လူတို့၏အပြီးကိစ္စ
 မပြုလုပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မကျက်စားအပ်ကုန်သော။ သေနာသနာ
 ရံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ စ။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဧတ္ထယထာနိ
 တပါဠေ။ ယခင်ဆောင်အပ်ပြီးသောပါဌ်၌။ ပရိယန္တရံန္တိန္တုမံဧကံပရိယာ
 ယံ။ ပရိယန္တရံဟူသော ဤတရသောပရိယာယကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။
 တဿ။ ထိုပရိယန္တရံဟူသောပရိယာယ၏။ ပန္တာနိတိပဒေန။ ပန္တာနိဟူ
 သောပါဌ်ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတတ္တာ။ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 သေသပရိယာယေဟိ။ ကြွင်းသောပရိယာယတို့ဖြင့်။ ဝနပတ္တိနိ။ တော
 အုပ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနံ။ သိအပ်ကုန်၏။ ပန္တာနိတိ။ ပန္တာနိ ဟူသည်ကား။
 ပရိယန္တရံ။ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သော။ အဝိဒ္ဓရာနိ။ အလွန်ဝေးကုန်သော
 အပ္ပသဒ္ဓါနိတိ။ အပ္ပသဒ္ဓါနိဟူသည်ကား။ ဥဒုက္ခလမုသံလမ္ဗါရကသဒ္ဓါဒိနံ။
 ဆုံသံကျည်ပွေ့သံသုဇယံသံစသည်တို့၏။ အဘာဝေန။ မရှိခြင်းကြောင့်။
 အပ္ပသဒ္ဓါနိ။ ဆုံသံကျည်ပွေ့သံသုဇယံသံစသည်ညံ့ကုန်သော။ အပ္ပနိဋ္ဌေ
 သာနိတိ။ အပ္ပနိဋ္ဌေသာနိဟူသည်ကား။ တေသံတေသံ။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့
 ၏။ နိန္ဒာဒမာဘာနိဋ္ဌေသာသ။ ဝဲတင်ထပ်သောသည်းစွာသောအသံ၏။ အ
 ဘာဝေန။ မရှိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပနိဋ္ဌေသာနိ။ ဝဲတင်ထပ်သောသည်းစွာသော
 အသံဆိတ်ကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိတိ။ ဝိဇနဝါတာနိဟူသည်ကား။ သဉ္ဇရ
 ကာဇနဿ။ လူးလာဖြတ်လှမ်းကူးသန်းသွားလာသောသူ၏။ သရိရဝါတ
 ဝိရဟိတာနိ။ ကိုယ်ဟုန်လေကင်းကုန်သော။ နိစ္ဆာနိ။ သွားလာကူးသန်း
 သော လူဆိတ်ကုန်သော။ မနုဿာရာဟသေယျကာနိတိ။ မနုဿာရာ
 ဟသေယျကာနိဟူသည်ကား။ မနုဿာရံ။ လူတို့၏။ ရဟောကမ္မဿ။
 ဆိတ်ကွယ်ရာအံ့ရပ်၌ပြုအပ်သောအမှုအား။ အနုတ္တဝိကာနိ။ လျောက်ပတ်
 ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိတိ။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိဟူသည်ကား။
 နိဝိယနသာရုပ္ပါနိ။ ပုန်းအောင်းခြင်း၌လျောက်ပတ်ကုန်သော။

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌။ နန္ဒိနိရောဓေဒုက္ခနိရောဓေဟိ။ နန္ဒိနိရော
 ဓဒုက္ခနိရောဓေ ဟူသည်ကား။ တုဏှာနန္ဒိယာ။ တဏှာဟူသောနန္ဒိ၏။
 နိရောဓေနုချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ။ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏။ နိရောဓေနုချုပ်
 ခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ သမိဒ္ဓိတိ၊ သမိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝသမိဒ္ဓိတာယ၊ ပြည့်စုံသောအတ္တဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေလဒ္ဓနာမော၊ ဤသို့ရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ တဿာဏေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဥက္ခိတ္တမာလာ ဝုဇ္ဇာဝိယ၊ ချီအပ်သော ပန်းဆုပ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အလင်္ကတမာလာ၊ ဧန္တောဝိယ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော ပန်းတိုက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မပေါ၊ ထူးမြတ်သော အဆင်းရှိသည်၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရိယာ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သမိဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံသည်ဟောတိ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမိဒ္ဓိက္ခေဝ၊ သမိဒ္ဓိဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ မါရေတိ၊ မာရဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မာရပညတ္တိတိ၊ မာရပညတ္တိဟူသည်ကား၊ မာရေတိပညတ္တိ မာရေဟူသောပညတ်သည်၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ နာမဓေယျံ၊ ထာအပ်သောအမည်သည်၊ အတ္ထိတတ္ထမာရောဝါ မာရပညတ္တိဝါတိ၊ အတ္ထိတတ္ထမာရောဝါမာရပညတ္တိဝါဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဘော၌၊ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ မရဏန္တိ နှုဒ်နာမံဝါ၊ မရဏံ ပဉ္စသော၊ ဤအမည်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသ္မတိ၊ ပြု၏။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ။

၅ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်သည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ လောကောတိ၊ လောကောဟူသည်ကား၊ လုန္တနပလုန္တနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်သော သဘောကြောင့်၊ လောကော၊ လောကာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိဂဇာလဧတ္ထရဿ၊ မိဂဇာလထေရ်၏၊ အာယာဓနသုတ္တတော၊ စောင်းပန်အပ်သော ဒုတိယသုတ်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ ခဉ့်၊ ပဉ္စသုတိ၊ သုတ္တေသု၊ ငါးပါးသောသုတ်တို့၌လည်း၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇမေဝ၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇတရားကို သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သီတဝနေတိ၊ သီတဝနေဟူသည်ကား၊ ဇဝံနာမကေ၊ ဤသို့သီတဝနေအမည်ရှိသော၊ သုသာနဝနေ၊ သုသာနတော၌၊ သပ္ပသောဏ္ဍိက ပတ္တာရေတိ၊ သပ္ပသောဏ္ဍိကပတ္တာရေ ဟူသည်ကား၊

သဗ္ဗပဏသဒိသတာယ၊ ခြွေပါးပျဉ်းနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇံ၊
 ဤသို့၊ လန္ဠာနာမေ၊ သဗ္ဗသောဏှိကဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ပဏ္ဍာရေ၊
 တောင်၌၊ ဥပသေနဿာတိ၊ ဥပသေနဿ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသေနာ
 ပတိနော၊ ဓမ္မသေနာပတိဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတိက
 ဥပသေနဿ၊ ဤတော်ဥပသေန၏၊ အာဝိရိသောပပတိတောဟောတိကိ၊
 အာဝိရိသောပပတိတောဟောတိဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်ဥပသေန
 မထေရ်သည်၊ ကတဘာဏှကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍
 မဟာဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကြီးကို၊ ပါတေတွာ၊ အရံလျှော့သည်ကိုပြုသဖြင့်လက်
 ဝဲပခုံးစွန်းမှ လျှောကျစေ၍၊ လေဏန္တယာယ၊ အရှေ့မျက်နှာလိုက်ရိပ်၌၊
 မန္ဓမန္ဓေန၊ ညှင်းညှင်းခပ်သော၊ ဝါတပါနဝါတေန၊ လေသော်တံခါးမှသာ
 သောလေသည်၊ ဗိဇိယမာနော၊ ညှင်းညှင်း ခပ်သော ယပ်ကဲ့သို့ဖြူးဖြူးခပ်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဒုပနုနိဝါသနေ၊ နှစ်ထပ်သောသင်း
 ပိုင်၌၊ သုစိကဋ္ဌံ၊ အပ်အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တသ္မိခဏေ၊ ပထိခဏ၌၊ လေ
 ဏန္တဒေန၊ လိုက်ရိမ်း၌၊ နန္ဒအာဝိရိသပေါတကာ၊ မြွေငယ်နှစ်ကောင်တို့
 သည်၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ မြူးတူးကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုမြွေငယ်နှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ဧကော
 တကောင်သေ၊ မြွေငယ်သည်၊ ပတိတွာ၊ လိုက်အမ်းမှ လျှောကျ၍၊ ထေ
 ရဿ၊ ဥပသေနထေရ်၏၊ အံသကူဇေ၊ ပခုံးစွန်း၌၊ အဝတ္တဘိ၊ မိမိ၏၊ သောစ
 ထိုမြွေငယ်သည်ကား၊ ဖုဠ္လဝိသော၊ ဖုဠ္လဝိသဒိဋ္ဌဝိသဖုဠ္လဝိသဝါတဝိသမြွေ
 လေးမျိုးတို့တွင် ဖုဠ္လဝိသမြွေမျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ထိ
 ကာမျှဖြင့်အဆိပ်ဝင်၍ သေစေတတ်သော မြွေမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ပတိ
 တဋ္ဌာနတော၊ ကျရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ကာယံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ဒိပသိခါ၊ ဆီမီးလျှံသည်၊ ဝဋ္ဋံ၊ မီးစာကို၊ ပရိယာဒိယ နာနာရိယ၊
 ကုန်စေသကဲ့သို့၊ ပရိယာဒိယမာနမေဝ၊ ကုန်စေသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊
 အဿ၊ ထိုမြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ ဩတိဏ္ဍိ၊ စူးဝင်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ ဝိသဿ၊ အဆိပ်၏၊ တထာဂမနံ၊ ထိုသို့သာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဟံ၊ ထိုအဆိပ်သည်၊ ပတိတမတ္တမေဝ၊ ကျခါမျှဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ယထာ
 ပရိစ္ဆေဒံ၊ မိမိအရာဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားလျော်စွာ၊ ကိဉ္ဇာဝိဂတံ၊
 အကယ်၍ကား သွား၏၊ ပန၊ ထိုသို့သွားသော်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်၊
 လေဏေ၊ လိုက်၌၊ မာဝိနဿတု၊ မပျက်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊
 မိဋ္ဌာန၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၏၊ ဝုရာယံကာယောဣဓေ

ဝိကိရတိတိ၊ ဝုရာယံကာယော၊ ဣဒေဝဝိကိရတိဟူသည်ကား၊ ယာဝ၊ အ
 ကြင်ရွှေလောက်။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ နိကိရတိ၊ ဗရိဗရ
 ပေါက်ပြပျက်စီးသည် မဟုတ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ နံကာယံ၊ ထို
 ကိုယ်ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဿို၊ နိဟရထ၊ ထုတ်ကြကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထေဟိ၊ အနက်တည်း၊ အညထတ္တန္တိ၊ အညထတ္တံဟူသည်ကား၊
 အညထာတာဝံ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယာနံပရိ
 ကာမန္တိ၊ ဣန္ဒြိယာနံပရိကာမံ ဟူသည်ကား၊ စက္ခုသောတာဒိနံ၊ စက္ခု
 သောတ အစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိတို့၏၊ ပက္ခတိဝိဇဟတာဝံ၊
 ပြကတေ သဘောကို စွန့်သည်ဖြစ်ကို၊ တတ္ထေဝိကိရိယတိတိ၊ တတ္ထ
 ဝိကိရိယတိဟူသည်ကား၊ ဗဟိ၊ အပဿို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဌပိတဋ္ဌာ
 နေ၊ ထားပြီတိုင်းသောနေရာ၌၊ မဇ္ဈကာသ္မိ၊ ယောဝ၊ ညောင်စောင်း၌သာလျှင်၊
 ဝိကိရိ၊ ဗရိဗရပေါက်ပြပျက်စီးလေ၏။ . .

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမာသုတ်၌၊ ရူပပဒိုသံဝေဒိတိ၊ ရူပပဒိုသံဝေဒိ ဟူသည်
 ကား၊ နိလပိတာဒိဘောဒံ၊ အညိအရွှေသည်အပြုံးရှိသော၊ အာရေဋ္ဌဏံ၊ အာ
 ရံကို၊ ဝဝတ္ထပေန္တော၊ မှတ်သားလျက်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပဒိုသံဝေဒိတံ၊ ဥာတ
 ပရိညာဉ်၏ အစွမ်းဖြင့်ထင်ရှား ရှိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ ရူပပဒိုသံဝေဒိနာမ၊ ရူပါရုံကိုထင်ရှား ပြုလေ့ရှိသည်မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိလေသဿ၊ ကိလေသာ၏၊ အတ္ထိဘာဝေဝေနဝပန၊ ထင်
 ရှားရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ရူပရာဂံ၊ ရူပါရုံ၌တပ်ခြင်းကို၊ ပဒိုသံဝေဒိ
 တံ၊ အယံမေရာဂေါ၊ အပ္ပဟိနေဟု ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်
 ကို၊ ကရောတိနာမ၊ ပြုသည်မည်၏၊ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ရူပရာဂံပဒိုသံဝေဒိ
 တိ၊ ရူပရာဂပဒိုသံဝေဒိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တိဗြူကောတိ အာဒိနိ၊
 သန္တိဗြူကော ဤသို့အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ မှတ်ကျင်း၌၊
 ဝုတ္တတ္ထာနေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ နေဝစ
 ရူပရာဂပဒိုသံဝေဒိတိ၊ နေဝစရူပရာဂပဒိုသံဝေဒိ ဟူသည်ကား၊ ကိလေ
 သဿ၊ ကိလေသာ၏၊ နတ္ထိဘာဝေနေဝ၊ မရှိသောအဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 ရူပရာဂံ၊ ရူပါရုံ၌တပ်သောရာဂကို၊ နပဒိုသံဝေဒိတံ၊ မထင်ရှားသည်ကို၊
 ကရောတိ၊ နတ္ထိမေအတ္တတ္တံ၊ ရူပရာဂေါဟုအပြားအားဖြင့် သိခြင်းကြောင့်ပြု
 သည်မည်၏၊ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်၊ နေဝစရူပရာဂပဒိုသံဝေဒိတိ၊ နေဝစရူပရာ
 ဂပဒိုသံဝေဒိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမသ္မိ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ သေခါသေ

၃၆

သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခါနံ၊ သေက္ခဝုတ္တိလံ အသေက္ခဝုတ္တိလံ တို့၏၊ ပစ္စဝေက္ခကာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊
ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဖဿာယတနာနန္တိ၊ ဖဿာယတနာနံ ဟူ
သည်ကား၊ ဖဿာကရာနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဖဿတို့၏တည်ရာဌာန
စသည်တို့၏၊ အဝုသိတန္တိ၊ အဝုသိတံဟူသည်ကား၊ အဝုဋ္ဌံ၊ မကျင့်မသုံး
အပ်၊ အာရုဏာတိ၊ အာရုဏာဟူသည်ကား၊ ခုရေးဝေးကြီးဝေး၏၊ ဧတ္ထာဟံ
တန္တေ အနုဿဿန္တိ၊ ဧတ္ထာဟံတန္တေ အနုဿဿဟူသည်ကား၊ တန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အနုဿ
ဿိ၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဋ္ဌောနာမ၊ ပျက်စီးသောသူမည်ခဲ့
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ
ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဟံနာမ၊ ငါမည်သည်၊ ဣမသ္မာသာသနာ၊ ဤသာ
သနာမှ၊ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အသေ
တိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ခေတုကမ္မဋ္ဌာနက
သိဏကမ္မဋ္ဌာနာဒိသု၊ ခေတုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကသိုဏ်းကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အစရှိသည်တို့၌၊
အဘိယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တစိ၊ ထိုတပါးသော ကမ္မဋ္ဌာနံတို့၌ အားထုတ်
ခြင်းကိုလည်း၊ အပဿန္တော၊ မြင်တော် မမူသည်ဖြစ်၍၊ ကတရံနုခေါ၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာနံသည်လျှင်၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ သပ္ပါ
ယံ၊ ငွေချောက်ပတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့် မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ အာယတန ကမ္မဋ္ဌာနမေ
ဝ၊ အာယတန ကမ္မဋ္ဌာနံ သည်သာလျှင်၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက် ပတ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုအာယတန ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ က
ထေန္တော၊ ဟောတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တံကိံ မညသိ ဘိက္ခုတိအာဒိံ၊
တံကိံ မညသိဘိက္ခု ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဿာရုတိ၊ သာရုဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဗျာကရဏေ၊ ကြား
ခြင်းကြောင့်၊ သမ္ဘဟံသံနံ၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်၍ ဆိုသောစကားတည်း၊
ဧသဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ ဧသဝန္တောဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ အယမေ
ဝ၊ ဤစက္ခုနေတံမမဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်သုံးပါးသောဂါထာတို့၏မရှိခြင်း
သည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးတည်း၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေါ၊ အပိုင်းအခြားတည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၇-မိဂဇာလဝဂ်။

၃၇

၁၁ ဒဿမေ၊ဒဿမသုတ်၌၊ အနဿဿန္တိ။ အနဿဿံဟူသည် ကား၊အနဿဿိံ၊ပျက်ပြီ၊နဠောနာမ၊ ပျက်သည်မည်သည်။ အမ္ဘိ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဣစ္ဆေဝ၊ဤသို့သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ဗုဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊အာယတိံ အပုနုတ္တဝါယာတိဇ္ဇေ၊ အာယတိံ အပုနုတ္တဝါယဟူသောဤပါဌ၌၊အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊အပုနုတ္တဝါနာမ၊တဖန်မဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်သည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ။

၁၁ ကောဒဿမေ၊ကောဒဿမသုတ်၌၊ အနဿဿန္တိ၊ အနဿဿံ ဟူသည်ကား၊နဠော၊ပျက်ခဲ့ပြီ၊ ပနဿဿန္တိ၊ ပနဿဿံဟူသည်ကား၊ အကိနဠော၊ အလွန်လျှင်ပျက်ခဲ့ပြီ၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တနယနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ကောဒဿမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒုတိယော၊နှစ်ခု ဖြောက်သော၊မိဂဇာလဝဂ္ဂေါ၊ မိဂဇာလဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၈-ဂိလာနဝဂ်။

၁ ဂိလာနဝဂ္ဂဿ၊ဂိလာနဝဂ်၏၊ပဋ္ဌမေ၊ပဋ္ဌမသုတ်၌၊အမောကသ္မိန္တိ အမောကသ္မိံဟူသည်ကား၊အမုကသ္မိံ၊ ဤမည်သော၊ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤအမုကသ္မိံဟူ၍ပင်လျှင်၊ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ အပညတ္တောတိ၊ အပညတ္တောဟူသည်ကား၊ အညာတော အပါကဇော၊ အမည် အနွယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း သိလစသော ကျေးဇူးအားဖြင့် လည်းကောင်း မထင်ရှား၊ ဟံသစ္စံ၊မှန်၏၊ နဝေါဝိ၊ သံဃာနော၊ မှောန်းဖြစ် သော်လည်း၊ကောမိ၊အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာတော၊ထင်ရှားသည် ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ရာဟုလတ္ထေရောဝိယ၊ ရာဟုလာ ထေရ်ကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ အုမနသာမဏောရောဝိယ၊ သုမနသာမဏောကဲ့သို့လည်းကောင်း တည်း၊ပန၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်၊နဝေါစော၊ ပဉ္စင်းသစ်သည်လည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အပညာတောစ၊ မထင်ရှားသည် လည်း၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ဇ္ဇေ၊ ဤသုတ်၌၊ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၃၀

သဗ္ဗာယ်တနင်္ဂပတိယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၂-၅ ဣတော၊ ဤပဋ္ဌမသုတ်မှ၊ ပဓေသု။ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသု။
 ဒုတိယအစ ပဋ္ဌမအဆုံးရှိသောလေးသုတ်တို့၌၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ခုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတောတိ၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတော
 ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခာနတ္ထဝသေန၊ ဒုက္ခအနတ္တ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇာန
 တောပိ၊ သိသောသူသည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိယတိယေဝ၊
 ပဟ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်
 ကို၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဒေသတော၊ ပြ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော
 တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနကဿ၊ သဗ္ဗာလေးပါးကို သိလတ္တံ၊
 သောဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သဗ္ဗေဓမ္မာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဘူမကဓမ္မာ၊ တေဘူမကဘျားတို့သည်၊
 နာလံအဘိနိဝေသာယာတိ၊ နာလံအဘိနိဝေသာယဟူသည်ကား၊ အဘိနိ
 ဝေသာပရာမာသဂါဟောန၊ နိစ္စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် မှားသောအား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဓမ္မသဘောကိုလွန်၍ တပါးသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောစွဲလမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဂါဟတ္ထံ၊ စွဲလမ်းခြင်းငှါ၊ နယုတ္တာ၊ မသင့်
 ကုန်၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိတိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ သင်္ခါ၊ ရနိမိတ္တာနိ၊ သင်္ခါ၊ ရသောလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ဝရိုဏ်ကျင်
 လည်ခြင်း၏ အကြောင်းနိမိတ်တို့ကို၊ အညတောပဿတိတိ၊ အညတော
 ပဿတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အတ္တအခြင်း အရာအားဖြင့်၊ အ
 ပရိညာတာဘိနိဝေသော၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သော အဘိနိဝေသရှိသော၊
 ဇနော၊ လူသည်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ တတော၊ ထိုပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သောအ
 ဘိနိဝေသရှိသောသူသည်ရှုအပ်သော အတ္တအခြင်းအရာမှ၊ အညတော၊
 တပါးသော အနတ္တအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
 အပရိညာတာဘိနိဝေသော၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သော အဘိနိဝေသရှိ
 သော၊ ဇနော၊ လူသည်၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနိပိ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရသောလျှင်ဖြစ်
 သောဝရိုဏ်ကျင်လည်ခြင်း၏အကြောင်းနိမိတ်တို့ကိုလည်း၊ အတ္တတော
 အတ္တအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ပရိညာတာဘိနိဝေ
 သော၊ ဉာတပရိညာဉ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသောမိစ္ဆာဘိ နိဝေသရှိ
 သောသူသည်၊ အနတ္တတော၊ အနတ္တဟူ၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အတ္တတော၊

အတ္တဟူ၍၊ နောပဿတိ၊ မရ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမသို့ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အနတ္တလက္ခဏာမေဝ၊ အနတ္တလက္ခဏာကိသာလျှင်၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဣဓနောတိဇေတ္ထ၊ ဣဓနောဟူသောဤပါဌ၌၊ နောကာရော၊ နောအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္ထမေဝ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ သေသံ၊ ဩင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ ကေဝလံ၊ ဣတိလက္ခဏာတို့နှင့်မရောသော၊ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကို၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ လုဇ္ဈတိတိ၊ လုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊ ပလုဇ္ဈတိ၊ သိဇ္ဈတိ၊ ပျက်တတ်၏၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဆိန္ဒုပပဉ္စေတိ၊ ဆိန္ဒုပပဉ္စေဟူသည်ကား၊ တဏှာပပဉ္စဿ၊ တဏှာပပဉ္စ၏၊ ဆိန္ဒုတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒုပပဉ္စေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ပပဉ္စရှိကုန်သော၊ တဏှာဝဋ္ဋုမဿေဝ၊ တဏှာတည်းဟူသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏ သာလျှင်၊ ဆိန္ဒုတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋုမေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဝဋ်ရှိကုန်သော၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပုစ္ဆာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးသနည်း၊ အတိက္ကန္တဗုဒ္ဓေတိ၊ လွန်လေပြီးသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပရိဟရိတာနိ၊ ဆောင်ရွက်အပ်ကုန်သော၊ စက္ခုသောတာဒိနိ၊ စက္ခုသောတအစရှိသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍၊ အတ္ထိနုခေါဘန္တေတိအာဒိနာ၊ အတ္ထိနုခေါဘန္တေဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝိတေဝိ၊ ပွားအပ်သော်လည်း၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်၌၊ စက္ခုသောတာဒိဝဋ်၊ စက္ခုသောတစသော မပြတ်လည်တတ်သောဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ သဗ္ဗေဝေဇ္ဇယ၊ မပြတ်လည်ငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုဝဋ်ကို၊ ပုစ္ဆာမိတိ၊ မေးအံ့ဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ် အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ တံတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂိလာနဝဂ္ဂေ၊ ဂိလာနဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၄၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၉-ဆန္ဒဝဂ္ဂ။

၁ ဆန္ဒဝဂ္ဂဿ၊ ဆန္ဒဝဂ္ဂဏ္ဍိ၊ ပထမေ၊ ပထမသုတ်၌၊ ပလောကဓမ္မန္တိ၊ ပလောကဓမ္မဟူသည်ကား၊ ဘိဇ္ဇနကသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အနိတ္တလက္ခဏာမေဝ၊ အနိတ္တလက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အတ္တနိယေနာတိ၊ အတ္တနိယေနဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကေန၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပရိက္ခာရေန၊ ပရိက္ခရာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အနတ္တလက္ခဏာမေဝ၊ အနတ္တလက္ခဏာကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ခန္တိယဝဂ္ဂေ၊ ခန္တဝဂ္ဂ၌၊ အာနန္ဒောဝါဒေ၊ အာနန္ဒောဝါဒသုတ်၌၊ ဂုတ္တနိယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင် ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဆန္ဒောတိ၊ ဆန္ဒောဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကော၊ ဤသို့ဆန္ဒဟူ၍ အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်တော်မူခြင်းကို၊ နိက္ခမနထေရော၊ တက္ခတောထွက်ရာပါသော စွားတက်တော်ဆန္ဒထေရ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပဋိသန္ဓာနာတိ၊ ပဋိသန္ဓာနာဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိတော၊ ဗလသမာပတ်မှ၊ ဂိဃာနုပုစ္ဆကာတိ၊ ဂိဃာနုပုစ္ဆကာ ဟူသည်ကား၊ ဂိဃာနုပဋ္ဌာနံနာမ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓပသတ္တံဗုဒ္ဓဝဏ္ဏိတံ၊ ဘုရားပြီးပွင်းတော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂိဃာနုပုစ္ဆကာ၊ ဂိဃာနုပုစ္ဆကာဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သီသဝေဠံဒဒေယျောတိ၊ သီသဝေဠံဒဒေယျဟူသည်ကား၊ သီသဝေဠံနံ၊ ဦးခေါင်း၌ရစ်ခြင်းတည်း၊ တဉ္စသီသဝေဠံ၊ ထိုဦးခေါင်း၌ရစ်ခြင်းကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ သတ္တန္တိ၊ သတ္တံဟူသည်ကား၊ ဖိရိတာဟာရကသတ္တံ၊ ဖိရိတိန္ဒြေကိုဆောင်တတ်သောလက်နက်ကို နာဝကင်္ဂါ၊ ဖိတိ၊ နာဝကင်္ဂါဟူသည်ကား၊ နန္တုဗ္ဗာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ပရိဝိဇ္ဇောတိ၊ ပရိဝိဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ပရိစရိတောပယိဉ္စပါသိတော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ မနာပေနာတိ၊ မနာပေနဟူသည်ကား၊ မနဝဗ္ဗနကေန၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ကာယကမ္မာဒိနာ၊ ကာယကံစသည်ဖြင့်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရိဝိဇ္ဇောဟူသောဝုန်၌၊ သတ္တသေခါ၊ ခုနစ်ဦးသော် လောကတို့သည်၊ ပရိစရန္တိနာမ၊ ဆည်းကပ်စားဆဲမည်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

သုရားသည်၊ ပရိစရိယတိနာမ။ ဆည်းကပ် စားအပ်ဆဲ မည်၏။ အရ
 ဟာ။ အသေက္ခသည်၊ ပရိစရိနာမ။ ဆည်းကပ်စားအပ်ပြီးမည်၏။ တာဝဂါ။
 မြတ်စွာသုရားသည်၊ ပရိစဇ္ဈောနာမ။ ဆည်းကပ်စားအပ်ပြီးမည်၏။ ဇေတံ
 ဟိ အာရုသော သာဝကဿပတိရူပန္တိ၊ ဇေတံဟိ အာရုသော သာဝကဿပ
 တိရူပံ ဟူသည်ကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ သာဝကဿနာမ။ သာဝကမည်
 သည်ကား။ ဇေတံ၊ ဤမနာပဖြစ်သော ကာယကံ စသည်တို့ဖြင့်သာ ဆည်း
 ကပ်စားခြင်းသည်။ အနုတ္တရိကံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ အနုပဝဇ္ဇန္တိ၊ အနုပဝဇ္ဇံ
 ဟူသည်ကား၊ အနုပပတ္တိကံ အပ္ပဒိုသန္တိကံ၊ နောင်တဖန် ပဋိသန္ဓေကိုမဖြစ်
 စေတတ်။ ပုစ္ဆာရုသော သာရိပုတ္တ သုတ္တာဝေဒိဿာမာတိ၊ ပုစ္ဆာရုသော
 သာရိပုတ္တ သုတ္တာ ဝေဒိဿာမ ဟူသော။ အယံ၊ ဤဘိတ်ခြင်းသည်၊
 သာဝကပဝါရဏာနာမ။ သာဝကတို့၏ဘိတ်ခြင်းမည်၏။ ဇေတံမမာတိအာ
 ဒိနိ၊ ဇေတံမမဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ တဠာမာနဒိဋ္ဌိဂါဟဝသေန၊ တဠာ
 ဂါဟမာနဂါဟဒိဋ္ဌိဂါဟတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ နိရောဓံ ဒိသ္မာတိ၊ နိရောဓံ ဒိသ္မာဟူသည်ကား၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း
 မျက်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နေတံမမနေသော ဟာမသိနမေသော အတ္တာတိ
 သမနုပဿာမိတိ၊ နေတံမမ နေသောဟာမသိ နမေသောအတ္တာဟိ သမနု
 ပဿာမိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သမနုပဿာမိ၊ ရှု၏၊ ဧတ္တကောသုဌာနေသု၊ ဤမျှသော အရာတို့၌၊
 ဆန္ဒတ္ထရော၊ ဆန္ဒထေရ်သည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထရေန၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ ပုစ္ဆိတပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်တိုင်းမေးအပ်တိုင်းသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို
 နေတံမမာတိအာဒိနိ၊ နေတံမမဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝံဒန္တံ၊ ဆိုသည်
 ဖြစ်၍၊ အရဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆို
 ၏၊ သာရိပုတ္တတ္ထရောပန၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်ကား၊ တုဿ၊ ထို
 ဆန္ဒထေရ်၏၊ ပုထုဇ္ဇနာဘဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာမိ၊ သိ၍လည်း၊ တံ၊
 ထိုဆန္ဒထေရ်ကို၊ ပုထုဇ္ဇနောတိဝါ၊ သင်ပုထုဇဉ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိဏာ
 သဝေါတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန္တာပေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊
 တုဏှိယေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စုန္ဒတ္ထရောပန၊
 ညီတော်စုန္ဒ မထေရ်မူကား၊ အယံ၊ ထိုဆန္ဒထေရ်အား၊ ပုထုဇ္ဇနာဘဝံ၊
 ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို၊ ပညာပေဿာမိတိ၊ သိစေအံ့ဟူ၍၊ ဝိန္တေတွာ၊ ဩ၍၊
 ဩဝါဒံ၊ တသ္မာတိဟာရုသော စသည်ဖြင့်အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုတသ္မာတိဟာအစရှိသောဩဝါဒစကား၌၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူ

သညကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မရဏန္တိ ကံ၊ သေခြင်းအနီးသို့ရောက်
သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော
မတတ်နိုင်သည့်ဖြစ်၍၊ သတ္တံအာဟာရာမိတိ၊ သတ္တံအာဟာရာမိဟူ၍၊ အာ
ယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဟသ္မာ၊ အရှင်
သည်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်တည်း၊ နအရဟာ၊ ရဟန္တာမဟုတ်၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားအဆုံးအမကိုလည်း၊ မနသိ၊ နှလုံး၌၊ ကရောဟိ၊
ထားလော၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဆန္ဒံအာယတနာနံ၊ စက္ခုစသောခြောက်ပါး
သောအာယတနတို့၏၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ပျက်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စက္ခာဒိနံ၊
စက္ခုအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝါဟာနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းတို့
၏၊ ဝေဝေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နသမန္တပဿာမိတိ၊ နသမန္တပဿာမိဟူ၍၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒံ
သံသနံ၊ ဤအဆုံးအမတော်ကိုလည်း၊ အာယသ္မတာ၊ အရှင်သည်၊ မနသိ၊
စိတ်၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနဘဂဝေဝေ၊ ပုထု
ဇဉ်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလျက်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ နိစ္စကပ္ပန္တိ၊
နိစ္စကပ္ပံဟူသည့်ကား၊ နိစ္စကာလေ၊ အမြဲကာလ၌၊ နိဿိတဿာတိ၊ နိဿိ
တဿဟူသည့်ကား၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဗျာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ မညနာ
ဝတ္ထု၊ အောက်မှမှတ်ထင်ခြင်း၏ဝတ္ထုအာရုံကို၊ နိဿိတဿ၊ ဖြစ်သောသူ
အား၊ စလိတန္တိ၊ စလိတံဟူသည့်ကား၊ ဝိပုဗ္ဗိတံ၊ အမြဲမတည်တထွင်လွှပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဒိ
ယာမိ၊ ခံစား၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပတိနာဂါ
ဟဿ၊ မပုလ်အပ်သေးသောဂါဟာရှိသော၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်အား၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဒံဝိပုဗ္ဗိတံ၊ ဤတုန်လွှပ်ခြင်းသည်၊ ယထာယေန၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာဂိ၊ ဤတုန်လွှပ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ တံ၊
သင်သည်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နံ၊ သို့ဆန္ဒကို၊
ဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ပဿဒ္ဓိတိ၊ ပဿဒ္ဓိဟူသည့်ကား၊ ကာယပိတ္တပဿဒ္ဓိကိ
လေသပဿဒ္ဓိနာမ၊ ကာယပဿဒ္ဓိ၊ ပိတ္တပဿဒ္ဓိဟု ဆိုအပ်သော ကိလေ
သာဟူသော ပရိဇ္ဇာဟူ၍၊ ငြိမ်းစေသော တရားမည်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အနတ္တာ၊ အနက်တည်း၊ နတိယသိ၊
နတိယံဟူသည့်ကား၊ တဗျာနတိယာ၊ တဗျာဟူသော အာရုံသို့ညွတ်

တတ်သောတရားသည်၊ အသတိတိ၊ အသတိဟူသည်ကား၊ ဘဝတ္ထာယ၊
 တဘန်ဘဝသစ်အကျိုး၌၊ အာလယနိကန္တိ ပရိယုဋ္ဌာနေ၊ ဘဝတပါး၌
 ဝဲကွက်ခြင်းဟူ၍မှတ်အပ်သောအာလယ လိုချင်ခြင်းနှစ်သက်စုံမက်ခြင်း
 ဟုဆိုအပ်သောနိကန္တိသည်ဖြစ်တည့်လတ်၍ ထက်ဝန်းကျင်မှထိုးကျင့်
 ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အသတိအဝိဇ္ဇာမာနာယ၊ မရှိလတ်သော်၊ အာဂ
 တိဂတိနဟောတိတိ၊ အာဂတိဂတိနဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝ
 သေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညဘဝတော၊ တပါးသောဘဝမှ၊
 ဣဝ၊ ဤဘဝသို့၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်၊ အာဂတိနာမ၊ အာဂတိမည်၏၊
 စုတိဝသေန၊ ရွှေ့လျှောသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ဂမနံ၊
 သွားခြင်းသည်၊ ဂတိနာမ၊ ဂတိမည်၏၊ တဒုဘယံ၊ ထိုအာဂတိဂတိနှစ်ပါး
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စုတူပပါတောတိ၊ စုတူပပါတောဟူသည်ကား၊
 စဝနဝသေန၊ အဆင့်ဆင့်စုတေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စုတိ၊ စုတိမည်၏၊
 ဥပပစ္ဆနဝသေန၊ အဘန်ဘန်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပပါတော၊ ဥပ
 ပါတမည်၏၊ တဒုဘယံ၊ ထိုစုတိဥပပါတိနှစ်ပါးစုံလှသည်လည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ နေဝိနေဟုရံနဥဘယမန္တရေနာတိ၊ နေဝိနေဟုရံနဥဘယမန္တရေနဟူ
 သည်ကား၊ ဣဝလောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရလော
 ကေ၊ တမလွန်လောက၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဥဘယတ္ထ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကနှစ်ပါး၌၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဇေသဝန္တောဒုက္ခဿာတိ၊ ဇေသဝန္တောဒုက္ခဿ ဟူသည်ကား၊
 အယမေဝ၊ ဤဣဝလောက၌ လည်းကောင်း၊ ပရလောက၌ လည်းကောင်း
 မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိလေသ
 ဒုက္ခ၏၊ အန္တော၊ အဆုံးမည်၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပရိစ္ဆေဒ
 မည်၏၊ ပရိဝုဋ္ဌ၊ မဘာဝေါ၊ ပြတ်ပြီးသောဝဋ်ရှိသည်၏ အဖြစ်မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်
 သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေဝိနေဟုရံနဥဘယမန္တရေနဟူသောပါဌ၌၊ အတ္ထေသ၊
 ဆရာအစက်ဆက်မှသာသည်ဖြစ်၍ ပမာဏ ပြုလောက်သော အနက်
 တည်း၊ ပမာဏာတူတော၊ ပမာဏပြုလောက်သည်ဖြစ်၏၊ ယေပန၊ အကြင်
 ဆရာတို့သည်ကား၊ ဥဘယမန္တရေနာတိဝစနံ၊ ဥဘယမန္တရေနဟူသော
 စကားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တရာဘဝံ၊ စပ်ကြားဘဝကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလို
 ရှိလှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ နိရတ္ထကံ၊ အ
 ကျိုးမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အန္တရာဘဝဿ၊ အကြားဘဝ၏၊ ဘာဝေါအတ္ထိ

၄၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တာ။ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာကထာ ဝတ္ထုကျမ်း၌၊
 ပဋိက္ခိတ္တောယေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဟံ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ အန္တ
 ရေနာတိဝစနံ၊ အန္တရေနဟူသော စကားသည်၊ ဝိကပ္ပန္တရဒီပနံ၊ ရှေးဝိ
 ကပ်မှတစ်ပါးသောဝိကပ်ကိုပြကြောင်းစကားသည်သာတည်း၊ နအန္တရာ
 ဘဝဒီပနံ၊ အန္တရာဘဝကိုပြကြောင်းစကားမဟုတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤနေဝိဓနဟုရံစသော ဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောက၌၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟုရံ၊ တမလွန်လောက၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပရော၊ တစ်ပါးသော၊ ဝိကပ္ပေါ
 ဝိကပ်ကို၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်လောကတမ
 လွန်လောက၌၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ သတ္ထံအာ
 ဟရောသိတိ၊ သတ္ထံအာဟာရေသိဟူသည်ကား၊ ဇီဝိတာဟာရကသတ္ထံ၊
 အသက်ကိုဆောင်တတ်သော ထားလက်နက်ကို၊ အာဟာရိသိန္ဓနဝသေန
 ကာဇုတိ၊ ဖြတ်သည်အတွင်းအားဖြင့်လည်ဝယ်တင်၍ ဆွဲငင်လိုက်၏၊ ကဏ္ဍ
 နာဠု၊ လည်ချောင်းကို၊ သိန္ဓု၊ ဖြတ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လည်ဝယ်ထားတင်၍
 ဆွဲငင်ဖြတ်တူးသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုဆန္ဒထေရ်အား၊ တသ္မိံ၊ စသေး၊
 ထိုခဏ၌၊ ရေဏာဘယံ၊ သေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့်ခြင်းသည်၊ ဩက္ကမိ
 သက်ဝင်၏၊ ဂတိနိမိတ္တံ၊ ဂတိနိမိတ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ သော၊ ထိုဆန္ဒ
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သံ
 ဝိဂ္ဂမိန္တိ၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေ
 တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေန္တော၊ သိမ်းဆည်းသုံး
 သပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမသိသိ၊ သ
 မသိသိရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေ
 ၍၊ သဗ္ဗုခါယေဝံ၊ အနုပဝုစ္ဆတာဗျာကတာတိ၊ သဗ္ဗုခါယေဝံ၊ အနုပဝုစ္ဆတာ
 ဗျာကတာဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ကြားခြင်းသည်၊ ထေရဿ၊ ဆန္ဒထေရ်
 ၍၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်လက်ထက်၌၊ ဗျာကရဏံ၊ ကြားခြင်းသည်၊
 ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း၊
 ဇေတနဗျာကရဏေန၊ ဤသို့ကြားခြင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုဆန္ဒထေရ်၏၊ အနန္တ
 ရာယံ၊ အန္တရာယ်ကင်းသော၊ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကဏဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒေဝဗျာကရဏံ၊
 ထိုပုထုဇဉ် လက်ထက်က ကြားခြင်းကိုလျှင်၊ ဝဟေတွာ၊ ယူတေအံ့၍၊
 ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥပဝုစ္ဆကုလ္လာနိတိ၊ ဥပဝုစ္ဆကုလ္လာနိ ဟူသည်

ကံး။ ဥပသကံမိတဗ္ဗကုလသနိ၊ ကပ်အပ်သော အမျိုးတို့သည်။ ဣမိနာ။ ဤဥပဝဇ္ဇကုလသနိ ဟူသော စကားဖြင့်။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ် သည်။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာကောယုစ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာယိကာသုစ၊ အလုပ်အကျွေးခွါ ယိကာမတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇမာနသု၊ ရှိကုန်လျက်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဆန္ဒရဟန်းသည်။ ဘုဒ္ဓကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိသတိ၊ အသို့ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရှာလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုဗ္ဗတာဂပဋိပတ္တိယံ၊ မဂ်၏ ရှေးအဘို့ ဖြစ်သောပဋိပတ်၌။ ကုလသံသဂ္ဂ ဒေါသံ၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့နှင့် ရောနှောသော အပြစ်ကို။ ဒေသေ နန္တော၊ ပြုလျက်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ အထစံ၊ ထိုသို့မေးသည်။ ရှိသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဿ၊ ထိုဆန္ဒထေရ်၏။ ကုလေသု၊ အလုပ် အကျွေးဒါယကာတို့၌။ သံသဂ္ဂါဘာဝံ၊ ရောနှောစပ်ရှက်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒီဗေနန္တော၊ ပြုလျက်။ ဟောန္တိ၊ ဟောတော သာရိပုတ္တရာတိအာရိန္ဒ၊ ဟောန္တိ၊ ဟောတောသာရိပုတ္တ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ၊ ဟောတောသံ၊ မူ၏။ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌။ ထေရဿ၊ ဆန္ဒထေရ်၏။ ကုလေသု၊ အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့၌။ အသံသဋ္ဌဘာဝေါ၊ ရောနှောပေါင်းပြစ် အချစ်မိတ်ဖွဲ့ခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ အဟောသိတိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ တဉ္စေတိ၊ တဉ္စေ ဟူသည်ကား။ တံစက္ခုဉ္စေ ဝ။ ထိုစက္ခုကိုလည်းကောင်း။ တံရူပဉ္စေ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်းကောင်း။ နန္ဒိသမ္ပု ဒယာ၊ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ နန္ဒိသမ္ပုဒယာဒုက္ခသမုဒယော ဟူသည်ကား။ တဏှာယ၊ သမုဒယသစ္စာ ဖြစ်သော တဏှာ၏။ သမောဓာနေန၊ မိမိမှ ကြွင်းသောအကြောင်းတို့နှင့် ပေါင်းမိခြင်းကြောင့်။ ဝဉ္စကန္တနုဒုက္ခဿ၊ ငါး ပါးသောခန္ဓာဟူသောဒုက္ခ၏။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းစည်းခြင်းဖြစ်ခြင်းသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆသန္တိ၊ ရေသုံးခြောက်ပါးကုန်သောခွါရေတို့၌။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ လည်းကောင်း။ သမုဒယော၊ သမုဒယသစ္စာ လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗ္ဗန္တံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝန္တံ၊ ဝဋ်ကို။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပါရေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသတိ၊ ပြုစောပ်မူ၏။ ဒုတိယနယေ၊ ဒုတိယနည်း၌။ နိရောဓော၊ နိရောဓသစ္စာ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂံသစ္စာ လည်းကောင်း။

၄၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗာန်၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရာ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော တရားကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့၊
 ပါပေတွာ၊ ချောက်စေ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်
 မူ၏။ ဣမိနာတွံပုဏ္ဏာတိဇ္ဇေ၊ ဣမိနာတွံပုဏ္ဏဟူသောဤပါဌ၌၊ ပါရိက္ခေော
 ပုစ္ဆာနုသန္တိ အစရှိသည်တို့မှအသီးတခုဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေ
 ကို၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇဝသေန၊
 ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အရဟတ္တေ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုဏ္ဏဇ္ဇေရံ၊ ပုဏ္ဏ
 ထေရ်ကို၊ သတ္တသုဋ္ဌာနေသု၊ ခုနစ်ပါးသော အရာတို့၌၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့
 မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောစကားကို၊ နဒါပေတံ၊ ကြိမ်းပမြွက်ဆိုမိမ့်သောဌာ၊
 ဣမိနာတွန္တိ အာဒိ၊ ဣမိနာတွံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ စဏ္ဍာတိ၊ စဏ္ဍာဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗာ၊ ဒေါသကြီးကုန်၏၊ ကိဗ္ဗိ
 သာ၊ ယုတ်မာကုန်၏၊ ဗရုဿာတိ၊ ဗရုဿာဟူသည်ကား၊ ကက္ခဋ္ဌာ၊ ကြမ်း
 ကုန်၏၊ အက္ခောသိဿန္တိတိ၊ အက္ခောသိဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဒဿတိ၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊ ဆဲရေးခြင်း အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 အက္ခောသိဿန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့၊ ပရိဘာသိဿန္တိတိ၊ ပရိဘာသိဿ
 န္တိဟူသည်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အတယ်ကြောင့်၊ သမဏော နာ
 မ၊ သမဏမည်သနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ဣဒဗ္ဗိဒဗ္ဗ၊ ဤအမှု၌၊ အမှုကိုလည်း၊
 ကရိသာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဇ္ဇေဿန္တိ၊ ခြိမ်းမောင်းကုန်လတ္တံ့၊
 ဧဝံ၊ မေတ္တာတိ၊ ဧဝံမေတ္တာဟူသည်ကား၊ ဇ္ဇေ၊ ဤသို့ဆဲရေး ခြိမ်းမောင်းရာ
 ၌၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လုံးသွင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒဏ္ဍေ
 နာတိ၊ ဒဏ္ဍေနဟူသည်ကား၊ စတုဟတ္ထဒဏ္ဍေနဝါ၊ လေးတောင် ရှိသော
 တောင်ငွေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခဒိရဒဏ္ဍေနဝါ၊ ရှားထွန်ကန်ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ စာဒိကမုဂ္ဂဇေနဝါ၊ တဘက်၌ဆောက်တည်သဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော
 တုတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သတ္ထေနာတိ၊ သတ္ထေန ဟူသည်ကား၊ ဧက
 တောဝာရာဒိနာ၊ တဘက်အသွားရှိသည်စသော၊ သတ္ထေန၊ လက်နက်ဖြင့်၊
 သတ္တဟာရကံပရိယေသန္တိတိ၊ သတ္တဟာရကံပရိယေသန္တိဟူသည်ကား
 ဇိဝိတာဟာရကသတ္တံ၊ အသက်ကိုသောင့်တုတ်သောလက်နက်ကို၊ ပရိ
 ယေသန္တိ၊ ရှာပေကုန်သေး၏၊ ဣဒံ၊ ဤသန္တိခေါ်တဿတဂဝတောသာဝ
 ကာအစရှိသောစကားကို၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ တတိယပါရာဇိက
 ဝတ္ထုသို့၊ တတိယပါရာဇိကဝတ္ထု၌၊ အသုဘကထံ၊ အသုဘတရားစကား

ကိုသုတ္တံ၊ ကြားနာ၍၊ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဖိရုစ္ဆန္တနံ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သတ္တဟာရကပရိယေသနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောလက်နက်ကိုရှာခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဒမူပသမေနာတိဇေတ္ထ၊ ဒမူပသမေနဟူသောဤပါဌ၌၊ ဒမောတိဇေတံ၊ ဒမောဟူသောဤအမည်သည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရာဒိနံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရစသည်တို့၏နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတော၊ ဝေဒန္တဂူဝုသိတဗြဟ္မစရိယောတိဇေတ္ထ၊ သစ္စေနဒန္တောဒမသာဥပေတော၊ ဝေဒန္တဂူဝုသိတဗြဟ္မစရိယောဟူသော၊ ဤပါဌ၌၊ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသော၊ ဒမသာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ၌၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝေဒန္တဂူ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော အဆုံးသို့ရောက်သော၊ ဝုသိတ ဗြဟ္မစရိယော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ 'ယဒိသစ္စာဒမာစာဂါခန္တျာဘိယျောနဝိဇ္ဇတိတိဇေတ္ထ၊ ယဒိသန္ဓာဒမာစာဂါခန္တျာဘိယျောနဝိဇ္ဇတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သစ္စာ၊ သစ္စာထက်၊ ဒမာ၊ ပညာထက်၊ စာဂါ၊ စာဂထက်၊ ခန္တျာခန္တိယာ၊ သည်းခံခြင်းထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်ဖြစ်သော တရားသည်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ယဒိနဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒါနေနဒမေန သံယမေန သစ္စဝါစေနာတိဇေတ္ထ၊ ဒါနေနဒမေနသံယမေနသစ္စဝါစေန ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအမှုကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒါနေန၊ ဒါနဖြင့်၊ ဒမေန၊ ဥပုသ်သုံးခြင်းအမှုဖြင့်၊ သံယမေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းဖြင့်၊ သစ္စဝါစေန၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြင့်၊ ပန၊ လိုရင်းကိုဆိုအံ့၊ ဣမတ္ထိ၊ သုတ္တံ၊ ဤပုဏ္ဏသုတ်၌၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းကို၊ ဒမောတိ၊ ဒမဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥပသမောတိ၊ ဥပသမောဟူသောပုဒ်သည်၊ တသောဝ၊ ထိုဒမဟူသောပုဒ်၏သံလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစတည်း၊ အထခေါအာယသ္မာပုဏ္ဏောတိဇေတ္ထ၊ အထခေါအာယသ္မာပုဏ္ဏောဟူသော ဤပါဌ၌၊ သေသောပုဏ္ဏော၊ ဤပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ကောပန၊ အသူနည်း၊ ကသ္မာစပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဇေတ္ထ၊ ဤသူနာပရန္တနေပုဒ်သို့၊ ကန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣဝါအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ သေသောပုဏ္ဏော၊ ဤပုဏ္ဏထေရ်

၄၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သညံ။ သုနာပရန္တဝါသိကောဇေ။ သုနာပရန္တ ဇနပုဒ်ဉ္စနေသော သူပင်
 တည်း။ ပန။ ထိုသို့သုနာပရန္တ ဇနပုဒ်သားဖြစ်ခဲ့ရကား။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌။ အသပ္ပါယ ဝိဟာရံ။ မလျောက်ပတ်သော ကျောင်းအရပ်ကို။
 သုလ္လက္ခေတွာ။ ဖွတ်၍။ တတ္ထ။ ထိုသုနာပရန္တ ဇနပုဒ်သို့။ ဂန္တုကာမော။
 သွားလိုသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တတြဝစနေ။ ထိုသုနာပရန္တ ဝါသိကော
 ဟူသောစကားရပ်၌။ အယံ။ ဤသို့လတ္တံ့။ သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ။ အစဉ်
 ဖြစ်သောစကားတည်း။ သုနာပရန္တရဋ္ဌေ။ သုနာပရန္တတိုင်း၌။ ဧကေသိ။ တခု
 သော။ ဝါဏီဇဂါမေ။ ကုန်သည်တို့ရွာ၌။ အယံပုဏ္ဏဏေရော။ ဤမဟာပုဏ္ဏ
 မထေရ် လည်းကောင်း။ တဿ။ ထိုမဟာပုဏ္ဏ မထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌော။
 ညီတော်စုဋ္ဌပုဏ္ဏလည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတေဒ္ဓောသတရော။ ဤနှစ်ဦး
 သောညီနောင်တို့သည်။ ဟောန္တိ ကိရ။ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေသု။ ထိုမဟာ
 ပုဏ္ဏစုဋ္ဌပုဏ္ဏညီ နောင်နှစ်ဦးတို့တွင်။ ကဒါမိ။ ရံခါ။ ဧဋ္ဌော။ နောင်တော်
 မဟာပုဏ္ဏသည်။ ပဉ္စသကဋသတာနိ။ ဗုဒ္ဓဦးငါးရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍
 ဇနပဒံ။ မဏ္ဍိမတိုင်းဇနပုဒ်သို့။ ဂတိန္ဒာ။ သွား၍။ ဘဏ္ဍံ။ ရောင်းချစရာဘဏ္ဍာကို
 အာဟာရတိ။ ဆောင်၏။ ကဒါမိ။ ရံခါ။ ကနိဋ္ဌော။ ညီတော်စုဋ္ဌပုဏ္ဏသည်။
 အာဟာရတိ။ ဆောင်၏။ ဣမသိ။ ပနသမယေ။ ဤအခါ၌ကား။ ကနိဋ္ဌံ။ ညီတော်
 စုဋ္ဌပုဏ္ဏကို။ စာရေး။ အိမ်၌။ ဌပေတွာ။ ထားခဲ့၍။ ဧဋ္ဌဘာတိကော။ နောင်
 တော်မဟာပုဏ္ဏသည်။ ပဉ္စသကဋသနိ။ ဗုဒ္ဓဦးငါးရာတို့ကို။ ဂဟေတွာ။
 ယူ၍။ ဇနပဒစာရိကံ။ ဇနပုဒ်ဗုဒ္ဓဦးလည်းဖြစ်ကို။ စရန္တော။ ဗုဒ္ဓလည်း
 လတ်သော်။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။ သာဝတ္ထိ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတွာ။
 ရောက်၍။ ဧတဝနဿ။ ဧတဝနကျောင်းတော်၏။ နာတိဒူရေ။ မဝေးလွန်း
 သောအရပ်၌။ သကဋသတ္ထံ။ ဗုဒ္ဓဦးငါးရာတို့ကို။ နိဝေသေတွာ။ ခုနေစေ၍။
 သုတ္တပါတရာသော။ နံနက်စာစားပြီးသော်။ ပရိဇနပရိပုတော။ အချင်းရင်း
 ကျွန်ုပ်တို့၏။ ဖာသံသုကဋ္ဌာနေ။ ချမ်းသာရာအရပ်၌။ နိဝေဒိ။ ထိုင်နေ၏။
 ဧတနစသမယေန။ ထိုအခါ၌ကား။ သာဝတ္ထိဝါသိနော။ သာဝတ္ထိပြည်၌
 နေကုန်သောသူတို့သည်။ သုတ္တပါတရာသား။ နံနက်စာစားကုန်ပြီး၍။ ဥပေါ
 သထင်္ဂါနိ။ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။ အဓိဋ္ဌာယ။ ဆောက်တည်၍။ သုန္တုတ္တရာ
 သင်္ဂါ။ စင်ကြယ်သောကိုယ်ဝတ်ရလျားတင်ကုန်လျက်။ ဂန္ဓပုပ္ပါဒိယတ္ထာ။
 နံ။ သာပန်းစသည်လက်စွဲကုန်လျက်။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဗုဒ္ဓေါ။ တရား
 သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ ဓမ္မော။ တရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။
 ယေန။ အကြင်အရပ်၌။ သံစော။ သံဃာသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံနိန္ဒာ။ ထို

ရတံနံသုံးပါးရှိရာ ညွတ်ကုန်သည်။ တပွေဏာ။ ထိုရတနာသုံးပါးရှိရာ
 ကိုင်းကုန်သည်။ တပ္ပန္နာရ။ ထိုရတနာသုံးပါးရှိရာရှိုင်းကုန်သည်။ ဟုတွာ။
 ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တိဏန္ဒါရေ၊ သာဝတ္ထိမြို့တောင်တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
 ၍၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဝစ္ဆန္တိ။ သွားကုန်၏။ သော။
 ထိုမဟာပုဏ်သည်။ တေ။ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သူတို့ကို၊ ဒိသွာ။ မြင်၍၊ ဣမေ။
 ဤသူတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဝစ္ဆန္တိတိ။ သွားကုန်သနည်းဟု။
 ဧကံ၊ တယောဏ်သော၊ မနုဿံ၊ လူကို၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အယေသု။ အရှင်တို့။
 သင်သည်။ ကိ။ အဘယ်ကြောင့်၊ နဇာနာတိ။ မသိဘိသနည်း၊ လောကော။
 လောက၌။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာရတနာနိနာမ။ ဘုရားတရား သံဃာဟူသောအ
 မည်တော်ဖြင့်ဟိုးဟိုးကျော်ယော ရတနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပေါ်ကုန်၏။
 ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဧသောမဟာဇနော၊ ဤလူများသည်။ သုတ္တု။
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။
 သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ ဝစ္ဆန္တိတိ။ သွား၏ဟူ၍၊ အဝေါစ၊ ပြော၏။ ဗုဒ္ဓံ၊ ထို
 ဝစနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူသောစကားသည်။ တဿ၊ ထိုမဟာပုဏ်၏။ ဆပိဓဇ္ဇာဒိ၊
 အရေထူ အရေပါး စသည်တို့ကို၊ ခိန္နိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်း
 ဖြင်ဆီကို၊ အာဟာရံ၊ ထိ၍၊ အဗ္ဗာသိ၊ တည်၏။ သော၊ ထိုမဟာပုဏ်သည်။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိဇနပရိပုတော၊ အချင်းယင်းကွန်ကျေးခြံရံလျက်၊ တာ
 ယပရိသာယ။ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သူပရိသတ်နှင့်၊ သန္တိ။ တက္ခံ၊ ဗိဟာရံ၊
 ကျောင်းတော်သို့၊ ဝတ္တာ။ သွား၍၊ သတ္တု။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ခရေသရေန၊
 သာယာစွာသော အထံတော်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေန္တိဿ။
 ဟောစဉ်။ ပရိသပရိသန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ။ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ပရိသာယ။ ပရိသတ်ကို၊ ဥယျောဇိ၊
 တာယ။ လွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
 မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သွာတနာယ။ နက်မြန်ဆွမ်းသုဉ်းပေးခြင်းငှါ၊
 နိမန္တေတွာ၊ ပုဏ်၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ကျောင်းတော်သို့သွားသည်မှနှစ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌၊ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ အာသနာနိ၊
 နေရာတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဗုဒ္ဓပုရသေ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသော
 သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သုတ္တ
 ပါတရာသော၊ နံနက်စာစားပြီးသော်၊ ဥပေါသ်ထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို။

အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ တဏှာဂါရိကံ၊ တဏှာရိုးကို၊ ပက္ခောသ္မာ
 ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဣတ္ထကံ၊ ဤမျှသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိဿန္တိတံ၊ စွန့်အပ်ပြီး၊
 ဣတ္ထကံပနခနံ၊ ဤမျှသော ဥစ္စာကိုကား၊ နဝိဿန္တိတံ၊ မရောင်းချရသေး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍၊ ဣဝံသာပတေယျ၊
 ဤဥစ္စာနှစ်ကို၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီစုဋ္ဌပုဏ်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါလေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ နိယျာတေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရာယ
 နော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင်ယူညှဉ်းလျောင်းရာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ထိုမဟာပုဏ်အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိက
 ရောဋ္ဌဿ၊ နှလုံးသွင်းပါသော်လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နဥပဋ္ဌာ
 တိ၊ မထင်၊ တတော၊ ထိုသို့မထင်ခြင်းကြောင့်၊ အယံဇနပဒေါ၊ ဤဇနဝုဒ္ဓိ
 သည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ အသပ္ပါယော၊ မလျောက်ပတ်၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကယ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သကရဋ္ဌမေဝ၊ မိမိ၏သုနာပရန္တတိုင်း
 သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားချစ်မူ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တ
 ယိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီး၍၊ ပုဗ္ဗဏှသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဝိဏှာယ၊
 ဆွမ်းအလို၊ ဌာ၊ စရိတွာ၊ ထွဉ်လည်၍၊ သာယန္တေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပဗ္ဗိသလ္လာ
 နာ၊ ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍၊
 သတ္တဝီဟနာဒေ၊ ခုနစ်ပါးသောသီဟနာဒတို့ကို၊ နဒိတွာ၊ ကြိုင်းပ၍၊ ပက္ကာ
 မိ၊ သွား၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါအာယသ္မာဝုဏှော၊ (ပ)၊ ဝိဟရတိတိ
 အထခေါအာယသ္မာဝုဏှော၊ (ပ)၊ ဝိဟရတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏
 ပနံ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤမဟာပုဏ်သည်၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊
 ဝိဟာသိ၊ နေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ စတု
 သုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ စ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သုနာပရန္တရဋ္ဌံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 အတ္တဟဋ္ဌပဗ္ဗတံနာမ၊ အတ္တဟဋ္ဌမည်သောတောင်သို့၊ ပတော၊ ရောက်၍၊
 ဝါဏိဇဂါမံ၊ ကုန်သည်ရွာသို့၊ ဝိဏှာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌာ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမဟာပုဏ်ကို၊ ကနိဋ္ဌာတာတာ၊ ညီတော်စုဋ္ဌပုဏ်
 သည်၊ သဗ္ဗာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့၊ အနာဂတံတွာ၊ မသွားမူ၍၊ ဣမေဝ၊ ဤအရပ်၌

၂၀

သံသယျင်။ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တဒတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသာပေသိ၊ သိတင်းသုံးစေ၏။ ။

တတော၊ ထိုအတ္တဟဋ္ဌတောင်မှ၊ သမုဒ္ဒရိရိဟာရိနာမ၊ သမုဒ္ဒရိရိမည်သောကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမုဒ္ဒရိရိကျောင်း၌၊ အယကန္တပါသာဏေဟိ၊ သံကဲ့သို့မသည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဂဝံကျောက်တို့ဖြင့်၊ ပရိန္ဒိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ကတစာဓိမော၊ ပြုအပ်သောစကြိုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကြိုကို၊ စကံ၊ မိဝံ၊ စကြိုသွားခြင်းငှါ၊ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုစကြို၌၊ သမုဒ္ဒရိပိယော၊ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့သည်၊ အာဂက္ခာ၊ လာ၍၊ အယကန္တပါသာဏေသု၊ ဂဝံကျောက်တို့၌၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်စွာသောအသံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထေရော၊ မဟာပုဏ္ဏိယထေရ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တိ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဗာသုပိဟာရော၊ ချဉ်းသာစွာနေခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုဒ္ဓံ၊ သမုဒ္ဓရာကို၊ နိဿဒ္ဓံ၊ အသံဆိတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အမိဋ္ဌာသိ၊ အမိဋ္ဌာန်၏။ ။

တတော၊ ထိုသမုဒ္ဒရိရိကျောင်းတိုက်မှ၊ မာတုလရိရိ၊ နာမ၊ မာတုလရိရိအမည်သော ကျောင်းတိုက်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုမာတုလ ရိရိကျောင်းတိုက်၌လည်း၊ သကုဏသံ၊ ဗေသာ၊ ဌက်အပ်ပါင်းသည်၊ ဥဿန္ဓော၊ ပေါများသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရတ္ထိ၊ စ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း၊ ဒိဝါ၊ နေ၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေါ၊ ဌက်သံသည်၊ ကောဗဒ္ဓေါ၊ မဆိတ်အသံတစ်ထည်းသာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ မဟာပုဏ္ဏိယထေရ်သည်၊ ဣဒ္ဓန္ဓာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ နဗာသုကံ၊ နားမချမ်းသာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ။

တတော၊ ထိုမာတုလရိရိမည်သောကျောင်းမှ၊ မကုဠကာရာမပိဟာရိနာမ၊ မကုဠကာရာမအမည်ရှိသောကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမကုဠ ကာရာမကျောင်းတိုက်သည်၊ ဝါဏိဇာဂါမဿ၊ ကံကုန်သည်ရှာ၏၊ နာတိဒ္ဓုရော၊ မစားလွန်းသော၊ နတ္ထာသန္ဓော၊ မနီးလွန်းသော၊ ဂမနာဂမနုဿမ္ပန္နော၊ သွားခြင်းလာခြင်းငှါလျှော့ဖတ်၏၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဝိသဘာဝအစုံဆိတ်၏၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ နည်းသောအသံရှိ၏၊ ထေရော၊ တောကျောင်းသုပ္ပါယရှာသောမဟာပုဏ္ဏိယထေရ်သည်၊ ဣဒ္ဓန္ဓာနံ၊ ဤအရပ်သည်၊ ဗေသုကံ၊

ရဟန်းတရားပွားခြင်းငှါချမ်းသာရာအရပ်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့လုံးဖြင့်မှတ်
သား၍။ တတ္ထ။ ထိုမကုဋ္ဌကာရာမကျောင်းတိုက်၌။ ရတ္တိဌာနဒိဝါဌာနစက်
မာဒိနိ။ ညဉ့်သန်ရာနေ့သန်ရာစကြိုစသည်တို့ကို။ ကာရာပေတွာ။ ပြုစေ၍။
ဗဿံ။ ဝါသို့။ ဥပဝတ္ထတိ။ ကပ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ စတုသုဌာနေသု။ လေးပါးကုန်
သောအရပ်တို့၌။ ဝိဟာသိ။ နေ၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ဇေကဒိဝသံ။ တနေ့သ၌။
တသ္မိံယေဝအန္တောဝသေ။ ထိုဝါတွင်း၌သာလျှင်။ ပဉ္စဝါဏိဇေသတာနိ။
ငါးရာသော ကုန်သည့်တို့သည်။ ပရသမုဒ္ဒံ။ သမုဒ္ဒရာတဘက်သို့။ ဂစ္ဆာ
မာတိ။ သွားကုန်အံ့ဟူ၍။ နာဝါယ။ သင်္ဘော၌။ ဘဏ္ဍံ။ ရောင်းချစရာဘဏ္ဍာ
ကို။ ပက္ခိဝိံသု။ ထည့်ကုန်၏။ နာဝါရောဟနဒိဝသေ။ သင်္ဘောတက်သော
နေ့၌။ ထေရဿ။ မဟာပုဏ်မထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌဘာတာ။ ညီတော်ဖြစ်သော
စူဠပုဏ်သည်။ ထေရံ။ နောင်တော် မဟာပုဏ် ထေရ်ကို။ ဘောဇေတွာ။
ဆွမ်းကျွေး၍။ ထေရဿ။ နောင်တော် မဟာပုဏ်ထေရ်၏။ သန္တိကေ။ အ
တံ၌။ သိက္ခာပဒါနိ။ ပဉ္စဘိလသိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဓန္ဒိတွာ။
ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ။ အရှင်တရား။ သမုဒ္ဒါနာမ။ သမုဒ္ဒရာမည်သည်။ အသဒ္ဓေ
ယေျာ။ မယုံကြည်အပ်။ အနေကန္တရာယော။ များသော အန္တရာယ်ရှိ၏။
အမေ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေယျာထာတိ။ ဆင်ခြင်တော်မူပါကုန်လော
ဟု။ ဝတွာ။ ဖျောက်၍။ နာဝံ။ သင်္ဘောသို့။ အာဂ္ဂဟိ။ တက်၏။ နာဝါ။ သင်္ဘော
သည်။ ဥတ္တမဇဝေန။ အလွန်လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်။ ဂစ္ဆာမာနာ။ သွားလတ်
သည့်ရှိသော်။ အညတရံ။ တခုသော။ ဒိပကံ။ ကျွန်းငယ်သို့။ ပါပုဏိ။
ရောက်၏။ မနုဿာ။ သင်္ဘောသားငါးရာတို့သည်။ ပါတရာသံ။ နံနက်စာ
ကို။ ကရိသာမာတိ။ ပြုကုန်အံ့ဟု။ ဒိပကေ။ ကျွန်းငယ်သို့။ ဥတ္တိဏ္ဍာ။ တက်
ကုန်၏။ တသ္မိံပနဒိပကေ။ ထိုကျွန်းငယ်၌ကား။ အညံ။ စန္ဒကူးပင်မှ တပါး
သော။ ကိဗ္ဗိ။ တရံတခုသောသစ်ပင်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ စန္ဒနဝနမေဝ။ စန္ဒကူး
တောသည်သာလျှင်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ဇေကော။ တ
ယောက်သောသူသည်။ ဝါသိယာ။ ဝဲခွဲ၍ဖြင့်။ ရုက္ခံ။ သစ်ပင်ကို။ အာကော
ဇေတွာ။ ခုတ်ဖြတ်၍။ လောဟိတစန္ဒနဘာဝံ။ စန္ဒကူးနီ၏ အုံဖြစ်ကို။ ဥတွာ။
သိ၍။ ဘော။ အချင်းတို့။ မယံ။ ငါတို့သည်။ လာဘတ္ထာယ။ လာဘ်အကျိုးငှါ။
ပရသမုဒ္ဒံ။ သမုဒ္ဒရာတဘက်သို့။ ဂစ္ဆာမာ။ သွားကုန်၏။ ဣတောစ။ ဤစန္ဒ
ကူးထက်ကား။ ဥတ္တရိ။ အလွန်အမြတ် ဖြစ်သော။ လာဘောနာမ။ လာဘ်
မည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ စတုရင်္ဂလမတ္တာ။ လက်လေးသစ်မျှသော။ စာဓိုကာ။
စန္ဒကူးတုံးသည်။ သတသဟာသံ။ အသပြာတသိန်းကို။ အပ္ပတိ။ ထိုက်၏။

ဟာရေတုဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပယ်ခြင်းငှါလျောက်ပတ်သော၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဘဏ္ဍာကို။
 ဟာရေတွာ၊ ပယ်၍၊ စန္ဒနုဿ၊ စန္ဒကူးဖြင့်၊ ပူဇေမာတိ၊ သင်္ဘောဖြင့် ပြည့်
 စေအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုရောင်းဖော်ရင်း၊ တက် သင်္ဘောသားတို့
 သည်၊ တေထာ၊ ထိုသူဆိုတိုင်း၊ ကမိံ၊ သု၊ ပြုကုန်၏။ စန္ဒနုဿ၊ စန္ဒကူးတောခွံ၊
 အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်ကုန်သော၊ အမနုဿာ၊ ဘီးလူးတို့သည်။ ကုဏ္ဍိတွာ၊ အ
 မျက်ထွက်ကုန်၍၊ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ စန္ဒနုဿ၊ စန္ဒ
 ကူးတောကို၊ နာသိတံ၊ ဗျက်ဘီးအပ်၏။ နေ၊ ထိုသူတို့နှင့်၊ စာသတေဿာမ၊
 သတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေတွာ၊ ဩ၍။ ဣဓေဝ၊ ဤကျွန်း၌သာလျှင်။
 စာသတိတေသု၊ သတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိ၊ ကျွန်းအလုံးသည်။ ဧက
 ကုဏပံ၊ တချက်ထည်း၊ အပုင်ကောင်ပြည့်သည်။ ဘဗိ၊ ဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နာဝံ၊ သင်္ဘောကို၊
 ဩသိဒိဿာမာတိ၊ နှစ်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုနေ့တော်
 မှ၊ နေသံ၊ ထိုသင်္ဘောသားငါးရာတို့၏၊ နာဝံ၊ သင်္ဘောသို့၊ အာရုပ္ပာ၊ တက်
 မဟုတ္တံ၊ တမဟုတ်မျှ၊ ဂတကာလေယေဝ၊ သွားသော ခဏ၌သာလျှင်
 ဥပ္ပါဏိကံ၊ ဥပါဒ်ကိုပြုတတ်သော ကြီးစွာသောလှိုင်းတံပိုးကို၊ ဥဠပေတွာ၊
 ထစေ၍။ သယံပိ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်းလည်း။ တေအမနုဿာ၊ ထိုဘီးလူးတို့
 သည်။ ဘယာနကာနိ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ရူပါနိ၊
 အရုပ်အဆင်းတို့နှင့်၊ အဿယိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဘိတာ၊ ကြောက်လန့်ကုန်
 သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ဒေဝတာနံ၊
 နတ်တို့အား၊ နမသာန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ထေရဿ၊ မဟာပုဏ်ထေရ်၏၊ ကုန်ဇ္ဈာ
 ညိဖြစ်သော၊ စူဠပုဏ္ဏကုဋုမ္ဘိကော၊ စူဠပုဏ်သုကြွယ်သည်၊ မဟာ၊ ငါ၏၊
 ဘာတာ၊ နောင်တော်သည်။ အဝဿယော၊ ငါတို့ ကိုးကွယ်ရာသည်၊
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရဿ၊ မဟာပုဏ်ထေရ်၏၊ နာမံ၊
 အမည်ကို၊ သရမာနော၊ အောက်မေ့လျက်၊ အဠာသိ၊ တည်၏။

ထေရောပိ၊ မဟာပုဏ် ထေရ်သည်လည်း။ တသ္မိံ၊ ယေဝခဏော၊ ထို
 အောက်မေ့သော ခဏ၌သာလျှင်။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ခံင်ခြင်၍၊ တေသံ၊ ထို
 သင်္ဘောသားငါးရာတို့၏။ ဗုသနုပ္ပတ္တိံ၊ ဗျက်ဘီးခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့ သည်ကို။
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ယုံတက်၍၊ အဘိမုခေါ
 ရှေးရှု၊ အနိလပထေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဠာသိလိနိ၊ တည်သတတ်၊ အ
 နေဿာ၊ ဘီးလူးတို့သည်။ ထေရံ၊ မဟာပုဏ်ထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ ဖြင်၍သာ
 လျှင်၊ အယျာပုဏ္ဏတ္ထရော၊ သခင်ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဇေတိတိ၊ လာလတ်ပြီ။

၅၄ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူ၍။ အပတ္တမိံ သု။ ဖဲသွားကုန်၏။ ဥပ္ပါတိကံ။ ကြီးစွာသောထိုင်းတံဝိုးသည်။ သန္တိသိဒ္ဓိ။ ငြိမ်း၏။ ထေရော။ မဟာပုဏ်ထေရ်သည်။ မာတာယထာတိ။ မကြောက်ကြကုန်လင့်ဟုးတေ။ ထိုသဘောသားငါးရာတို့ကို။ အသေသေတွင်းနှစ်ထိပ်စေ၍။ ကဟံ။ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ။ သွားလိုကုန်သည်။ အတ္တ။ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အဋ္ဌာကံ။ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သကဋ္ဌာနမေဝ။ မိမိနေရာ အရပ်သို့သာလျှင်။ ဂန္တုမာ။ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ ထေရော။ မထေရ်သည်။ နာဂင်္ဂဏ။ သဘောအပြင်၌။ အတ္တမိတွာ။ နင်း၍။ ဧတေသံ။ ထိုသူတို့၏။ ဣတ္ထိတဋ္ဌာနံ။ လိုရာအရပ်ကို။ နာဝါ။ သဘောသည်။ ဂန္တုတု။ သွားစေသတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အမိဋ္ဌာသိ။ အမိဋ္ဌာန်၏။ ဝါဏိဇာ။ ကုန်သည်တို့သည်။ သကဋ္ဌာနံ။ မိမိအရပ်သို့။ ဂစ္စာ။ ရောက်၍။ တံပဝတ္တိံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ပုတ္တဒါရဿ။ သားမယားအား။ အာရောစေတွားပြောကြား၍။ ဧထေယာကြကုန်၏။ ထေရံ။ မဟာပုဏ်ထေရ်ကို။ သံရဏံ။ ဆင်းရဲကို ဖျောက်၍ချမ်းသာကို။ နာဂင်္ဂဏပေတတံ။ သောအမြတ်ရတနာဟူ၍။ ဂန္တုမာ။ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စသတာပိ။ ငါးရာသော ကုန်သည်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ပဉ္စဟိမာတုဂါမသတေဟိ။ ငါးရာသောမာတုဂါမတို့နှင့်။ သန္တိ။ တကွ။ တိသုသရဏေသု။ သုံးပါးသောသရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ။ တည်၍။ ဥပါသကတ္တံ။ ဥပါသကာအဖြစ်ကို။ ပဋိဝေဒေသံ။ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ။

တတော။ ထိုနောက်မှ။ နာဝါယ။ သဘောမှ။ တဏှံ။ တဏှာကို။ ဩတာရေတွာ။ ချ၍။ ထေရဿ။ မဟာပုဏ်ထေရ်၏။ ဧကံကောဋ္ဌာသံ။ တတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ အယံ။ ဤအတို့သည်။ တုဋ္ဌာကံ။ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကောဋ္ဌာသော။ အတို့အပုံတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ ထေရော။ မဟာပုဏ်ထေရ်သည်။ မဟံ။ ငါ့အား။ ဝိသု။ အသီး။ ကေါဋ္ဌာသကိစ္စံ။ အတို့အရဖြင့် ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ တုဋ္ဌေဟိ။ သင်တကာတို့သည်။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ နှေး၌မြင်ဘူးကုန်၏လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ နိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ မှူးမြင်ဘူးကုန်ပါသေး။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ။ ထိုသို့တပြီးကား။ ဣမိနာ။ ဤစန္ဒကူးဖြင့်။ သတ္တု။ မြတ်စွာဘုရား၏။ မဏ္ဍလမာဠု။ တန်ဆောင်းဝန်းကို။ ကရောထ။ ပြုကုန်လော။ ဧဝံ။ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္တာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿိဿထ။ မူးမြင်ရကုန်

လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်၏။ တေ၊ ကိုကုန်သည်တို့သည်၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ သောဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေနစကောဋ္ဌာသေန၊
ထိုမထေရ်၏ အဘို့အစုဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစကောဋ္ဌာသေဟိ၊
မိမိ၏အဘို့အစုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍလမာဠံ၊ တန်ဆောင်းဝန်းကို၊
ကာရေဝံ၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းငှါ၊ အာရဟိံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ သတ္ထာပိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာရန္တကာလဇော၊ အားထုတ်စကာလမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပရိဘောဂံ၊ ထိုအရပ်၌ သမာပတ်ဝင်စားသောအားဖြင့်သုံး
ဆောင်ခြင်းကို၊ အာကာသိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ အာရက္ခမနု သု၊ အစောင့်
အရှောက်ဖြစ်သော လူတို့သည်၊ ရတ္တိံ၊ ည၌၊ ဩဘာသံ၊ ဘုရားရောင်
ခြည်တော်အရောင်အလင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီး
သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်ကြီးသည်၊ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ကရိ
သု၊ ပြုကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ စူဠသုတ်အမှူးရှိသောငါးရာသောဥပါသကာတို့
သည်၊ မဏ္ဍလမာဠုစန္ဒကူးဖြင့်ပြီးသောတန်ဆောင်းဝန်းကိုလည်းကောင်း၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ အာသနာနိစ၊ နေရာတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဒါနသတ္တဝရံ၊ အလှူအဆောက်အဦးကို၊
သံဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ကုန်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဓေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကာသံ၊ ပြုအပ်ပါပြီ၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ပဏ္ဍေသထ၊ ပင့်တော်မူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရေသု၊ မဟာသုဏ်
မထေရ်အား၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ။

ထေရော၊ မဟာသုဏ်မထေရ်သည်၊ သာယန္တဝမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊
ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ ကြွသွား၍၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဝါဏိဇဂါမဝါသိနော၊ ကုန်သည်ရွာ၌ နေကုန်သောသူတို့
သည်၊ တုဓေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဗဒ္ဓုကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုဝါဏိဇရွာ၊ နေကုန်သည်တို့အား၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ် သနားသည့်ကို၊
ကရောထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ယာမိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ
တော်မူ၏၊ ထေရော၊ မဟာသုဏ်မထေရ်သည်၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာသု
နာပရန္တ တိုင်းသို့သာလျှင်၊ ပစ္စာဂဇော၊ တဖန်ပြန်လာခဲ့၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာနန္ဒတ္ထရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒ၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ သုနာပရန္တ ဝါဏိဇဂါမေ၊ သုနာပရန္တတိုင်းဝါ
ဏိဇ္ဇိရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိဿာမ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်အုံးဝံ့

၅၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သင်သည်။ ကေနုပဉ္စသတံသနံ။ တပါးလျော့ ငါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ။ ရဟန်းတို့အား။ သလ္လကံ။ စာရေးတံကို။ ဒေဟိ။ ပေးလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ။ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော။ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘန္တေ။ အရှင်တရား။ သာဓု။ ကောင်းလှပါပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္ထု။ နားတော်လျှောက်၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ။ ရဟန်းအပေါင်းအား။ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ။ ကြား၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဇနပဒစာရိကံ။ ဇနပုန်လှည့်သည်။ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ သလ္လကံ။ စာရေးတံကို။ ဂဏ္ဍန္တု။ ယူကုန်လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တံဒိဝသံ။ ထိုနေ့၌။ ကောဏ္ဍဓာနတ္ထရော။ ကောဏ္ဍဓာနထေရ်သည်။ ပဌမံ။ လက်ဦးစွာ။ သလ္လကံ။ စာရေးတံကို။ အဂ္ဂဟေသိ။ ယူ၏။ ။

ဝါဏိဇဂါမဝါသိနောပိ။ ဝါဏိဇရွာသားတို့သည်လည်း။ သွေ။ နက်ဖြန်သက္က။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂမိဿတိကိရ။ ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။ သဘတ်။ ဣတိ။ ဤသို့တိုင်ပင်၍။ ဂါမမန္တေ။ ရွာလယ်၌။ မဏ္ဍဝံ။ မဏ္ဍပ်ကို။ ကံတွာ။ ဆောက်လုပ်၍။ ဒါနဂ္ဂံ။ အပ္ပူအဖို့ကို။ သဇ္ဇပယံ။ စီရင်ကုန်၏။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတောဝ။ စောစောကလျှင်။ သရီရပ္ပဋိဇေဇနံ။ ကိုယ်ဓာတ်၊ သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဂန္ဓကုဋိ။ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပံပိ။ ထိတွာ။ ဝင်တော်မူ၍။ ဗလသမာပတ္တိံ။ ဗလသမာပတ်ကို။ အဓပ္ပတွာ။ ဝင်စား၍။ နိဝိဒိ။ နေတော်မူ၏။ သက္ကဿ။ သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလသသနံ။ ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်နေရာသည်။ ဥဏ္ဍံ။ ပူပြင်းခက်မာသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဣဒံ။ ဤပူပြင်းခက်မာခြင်းသည်။ ကိံ။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဟောသိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ။ ဆင်ခြင်၍။ သက္က။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုနာပရန္တဂမနံ။ သုနာပရန္တတိုင်းသို့ကြွတော်မူအံ့သည်ကို။ ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဝိသုကမ္မံ။ သိကြားစေခံဝိသုကြိုနတ်သားကို။ တာတ။ အမောင်ဝိသုကြို။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တိမတ္တာနိယောဇန သတာနံ။ ယူဇနာသုံးရာတိုင်အောင်။ ဝိဏ္ဏာစာရံ။ ဆွမ်းခံလှည့်လည်ခြင်းကို။ ဂမိဿတိ။ ကြွတော်မူလတ္တံ့။ ပဉ္စကုဋ္ဌာဂါရသတာနိ။ ရလစ်မွန်ချွန်တစ်သော။ ပြာသာဒ်ယာဉ်ပျံငါးရာတို့ကို။ မာပေတွာ။ တန်ဆင်း၍။ ဇေတဝနန္ဒါရကောဋ္ဌကမတ္ထကေ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တံခါးမုတ်အထက်၌။ ဂမနသဇ္ဇာနိ။ သွားအံ့သောဥရိရင်အပ်သည်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဌပေဟိ။ တည်ထားလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာမန္တေသိ။ အမိန့်ချ၏။ သော။ ထိုဝိသုကြိုနတ်သားသည်။ တထာ။

ထိုသို့ကြားမင်းအမိန့်ချတိုင်း၊ အကသိ၊ ပြု၏။ ဘဝံတော။ မြတ်စွာဘုရား
 ၏ ကုဋ္ဌာဂါရုံ၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်သာသည်။ ဝတုမခံ။ မုတ်ဝလေးချရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ခြိန္တုအဂ္ဂသာဝကောနံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော အဂ္ဂသာဝက တို့၏
 ကုဋ္ဌာဂါရုံ၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့သည်။ ခြိမုခါနိ၊ မုတ်ဝနှစ်ချရှိကုန်သည်။
 အကသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့သည်။
 ဧကမုခါနိ၊ မုတ်ဝတစ်ချရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဠာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝန္တကုမ္ပိတော၊ ဝန္တကုမ္ပိတု၊ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်တော်မူ၍၊ ဌဝိတ
 ကုဋ္ဌာဂါရေသု၊ ထားအပ်သောပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့တွင်၊ ဝကုဋ္ဌာဂါရံ
 မြတ်သောမုတ်ဝလေးချရှိသောပြာသာဒ်ယာဉ်သာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ
 ၏။ ခြိန္တုအဂ္ဂသာဝကော၊ နှစ်ဦးသောအဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊ အစ
 ပြု၍၊ ကေနပဉ္စသိက္ခသတာနိဝိ၊ တပါးလောကဗျာဓိရာသောရဟန်း၊ ရှိသည်
 လည်း။ ကုဋ္ဌာဂါရတတာနိ၊ အသီးအသီး၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့သည်လည်း
 သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကံ၊ တခုသော။ တုတ္ထံ၊ ရဟန်း၊ တပါး
 ချည်းနှီးသော။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်သာသည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဝကုဋ္ဌာဂါရတတာနိ၊ ငါးရာသောပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့သည်လည်း။
 ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတိံသု၊ ပျံသွားကုန်၏။

သဠာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဠပဉ္စပဗ္ဗတံနာမ၊ သဠဗန္ဓုမည်။ သာ
 တောင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်သာတို့။ အကော
 သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌဝပသိ၊ ထား၏။ တသ္မိံ၊ ပဉ္စတေ၊ ထိုသို့၊ ဗန္ဓု၊ တောင်၌၊
 သဠပဉ္စနာမ၊ သဠဗန္ဓုအမည်ရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကတာပသော၊ မိစ္ဆာအ
 ယူရှိသောရသေ့သည်။ ဟောစနံ၊ လူများကို။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယုတ်။
 ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေန္တော၊ သင်စေသည်ဖြစ်၍။ လောကဝ္ဗယသဂ္ဂပုဂ္ဂံ၊ ဗျားမြတ်
 သောလောဘီ၊ ဗျားမြတ်သော အခြံအရံရှိသည်။ အဖြစ်သို့၊ ရောက်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အသေ၊ ထိုရသေ့၏။ အတ္တန္တိရေတ၊ အတွင်း၌
 ကာ၊ အန္တောစာစိုပသံ၊ အိုးစေ့ညှင်းအတွင်း၌။ ပဒီပေါဝိယ၊ ဆီမီးကဲ့သို့။ အရ
 ဟတ္တပဏ္ဍာသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယေသ၊ ဥပနိသုည်းသည်။ လေ
 တိ၊ တောက်၏။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ခိသ္မာ၊ မြင်၍။ အသေ၊ ထိုရသေ့အား။ ခန္ဓံ၊
 တရားကို။ ကာထဿာဒိတိ၊ ဟောအံ့ဟူ၍၊ ဝဘ္ဘာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ခန္ဓံ၊ တရား
 တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ ဧသေနာ
 ပုဂ္ဂိယောသပန၊ ဒေသနာတော်၊ အဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ ငါးပါးသောအ
 တိညာဉ်ဖြင့်ဖြစ်၍ အပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါရမီ၊ ရောက်သော။ နိက္ခေ

၅၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံဃုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၁၀

နေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုရသေ့အား၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်သည်
အာဂတာ၊ လာ၏။ ဇေယိဘိက္ခု၊ ဇေယိဘိက္ခုရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိ
မယပတ္တပီဝရူပရာ၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးသော သမိတ်သင်္ကန်းကိုဆောင်သည်
ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထကုဋ္ဌာဂါရံ၊ အလပ်ပါလာသောပြာသာန်ယာဉ်သာသို့၊ ပါဝိသိ၊
ဝင်၏။ တဂဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိကုဋ္ဌာဂါရသတေဟိ၊ ပြာသာန်
ယာဉ်သာ ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခုသတေဟိ၊ တေဝိဇ္ဇာသဗ္ဗဘိည
ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဝါဏိဇဂါမံ၊ ဝါဏိဇကုန်သည်ရွာသို့၊
ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ပြာသာန်ယာဉ်သာငါးရာတို့ကို၊ အ
ဒိဿမာနာနိ၊ မထင်မမြင်သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝါဏိဇဂါမံ၊
ဝါဏိဇကုန်သည်ရွာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့
သည်၊ ဣဒ္ဓပ္ပရူပသော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊
မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မကု
ဋ္ဌကာရာမံ၊ မကုဋ္ဌကာရာမကျောင်းတိုက်သို့၊ နယိံသု၊ ပင့်ဆောင်ကုန်၏။
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဏ္ဍာလမာဠံ၊ စန္ဒကူးတန်ဆောင်းဝန်းသို့၊ ပါ
ဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္ထဒရထံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ပဋိပဿ
ဇ္ဇေ သိ၊ ငြိမ်းစေသေး၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာစား
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ သမာဒါယ၊
ဆောက်တည်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဂန္ဓဉ္စနံ၊ သာကိုလည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဘဉ္စ၊ ပန်းကို
လည်းကောင်း၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်း၌၊ အာရာ
မံ၊ အရံသို့၊ ပစ္စာဝမာသိ၊ ပြန်လာ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာဇနဿ၊ လူများအား၊
ဗန္ဓနာ၊ သံယောဇဉ်ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပမောက္ခော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊
ဇောတော၊ ဖြစ်၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓကောလာဟလံ၊ ဗုဒ္ဓကောလာ
ဟလသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇနဿ
လူများအား၊ သင်္ဂဟတ္ထံ၊ မြီးမြင့်ခြင်း၌၊ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
တက္ကေဝ၊ ထိုစန္ဒကူးကျောင်းတော်၌သာလျှင်၊ ဝသိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။
ပန၊ ထိုသို့ပင်သီတင်းသုံးတော်မူသော်လည်း၊ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို၊ မဟာ
ဂန္ဓကုဋိယံယေဝ၊ ဇေတဝန်မဟာဝိဟာရကုဋိ၌သာလျှင်၊ ဥဋ္ဌပေသိ၊ တက်
စေ၏။ သတ္ထာဟတ္ထိ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးလည်း၊ ဓမ္မဒေသနာပရိယောသာနု၊
တရား ဒေသနာတော် အဆုံး၌၊ စတုရသီတိယာပါဏ သဟဿာနံ၊

ရှင်သောင်း လေးထောင်သော ပရိသတ်တို့၏၊ ဓမ္မဘိသမယော၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုစန္ဒကူး နိဗ္ဗာန်တော်၌။ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊
ဝသိတွာ၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူပြီး၍။ ဝါဏိဇဂါမေ၊ ဝါဏိဇရွာ၌။ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလို၌။ စရိတွာ၊ ဟုဉ္ဇလည်ပြီး၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဣဇေဝ၊ ဤသနာ
ပရန္တဘိုင်း၌သာလျှင်။ ဝသာဟိတိ၊ နေရစ်လောဟူ၍။ ပုဏ္ဏတ္ထေရံ၊ ပုဏ္ဏ
မထေရ်ကို။ နိဝတ္ထေတွာ၊ ပြန်နစ်စေပြီး၍။ အန္တရေ၊ ခရီးအကြား၌။ နမ္မဒါန
ဒီနာမ၊ နမ္မဒါမည်သောဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿံ၊ ထိုနမ္မဒါဖြစ်၏။ တိရံ၊
ကမ်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ နမ္မဒါနာဂရာဇာ၊ နမ္မဒါနဂါးမင်းသည်။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။
နာဂဘဝနံ၊ နဂါးဘုံသို့။ ပဓေသေတွာ၊ သွင်း၍။ တိဏ္ဍိရတနာနံ၊ ရံတနာ
သုံးပါးတို့အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္တဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုနဂါးမင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ကဋေ
တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ နာဂဘဝနာ၊ နဂါးဘုံ၌။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၍
သော၊ ထိုနမ္မဒါနဂါးမင်းသည်။ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားမဟံ့။ အက္ခုန္တိအား
ပရိဝရိတဗ္ဗံ၊ အခါမပြတ် လုပ်ကျွေး ပူဇော်အပ်သော စေတီကို။ ဒေသာ၊
ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ နမ္မဒါနဒီတိရေ၊ နမ္မဒါဖြစ်ကမ်း၌။ ပဒစေတိ၊ မှီခြေတော်ရာ
စေတီကို။ ဒသေသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုခြေတော်ရာစေတီကို။ ဝိစိသု၊
လှိုင်းတံပိုးတို့သည်။ အာဂတာသု၊ လာကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိစိယတိ၊ ဝိတ်
အပ်၏။ ဂတာသု၊ ခံကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဝရိယတိ၊ ဖွင့်အပ်၏။ မဟံသက္ကာ
ရပ္ပတ္တံ၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ကပူဇော်သက္ကာရရောက်သည်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေတာ၊ ထိုအရပ်၌။ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်တော်မူ၍။ သစ္စပန္နပဗ္ဗတံ၊ သစ္စပန္နတောင်သို့။ ဂံတံ၊ ကြွတော်မူ၍။
သစ္စပန္နံ၊ သစ္စပန္နထေရ်ကို။ တယာ၊ သင်သည်။ မုဟာဇနော၊ များစွာသော
လူကို။ အပါယာမေ၊ မိစ္ဆာအယူ ဟူသောအပါယံခရီး၌။ ဩတာရိတာ၊
ချအပ်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဝသိတွာ၊ နေ၍။
ဇေတသံ၊ ထိုသင့်တပည့်လူအပေါင်းတို့၏။ လဒ္ဓိံ၊ သင်ဟောပြောသော
မိစ္ဆာအယူကို။ ဝိသန္ဓာပေတွာ၊ စွန့်စေ၍။ နိဗ္ဗာနမုဋေ၊ နိဗ္ဗာနခရီးဖြစ်သော
သဗ္ဗာအယူ၌။ ပတိဋ္ဌာပေဟိတိ၊ တည်စေလောဟု။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။
သောဝိ၊ ထိုသစ္စပန္နထေရ်သည်လည်း။ ပရိဝရိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးအပ်

၆၀ သိဇ္ဇာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သောစေတီကို။ ယသိ။ တောင်းမနိဇ္ဈိ။ သတ္တံ။ မြတ်စွာတရားသည်။ စာနိဋ္ဌိ
ပါသောစာ။ ရှိမြေမရောတခဲနက်သော ကျောမင်္ဂလာအပြင်၌။ အလ္လမတ္တိ
ကပိဗ္ဗာဒိ။ မိသောမြေညက်စိုင်း၌။ လဇ္ဈနိဋ္ဌိယ။ တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့။ ပဒေစ
တိယံ။ တရာရှစ်ကွက်စက်တော်အရေးမထွေးမရှက်ပြက်ပြက်ထင်သော
ခြေတော်ရာစေတီ ဟု။ ဒေသတိ။ ပြီးတော်မူ၏။ တတော။ ထိုသဗ္ဗဗန္ဓတောင်
မှ။ စေတသနမေ။ စေတဝန်ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဂတော။ ကြွေတော်
မူ၏။ တေမတ္တံ။ ထိုသို့အပ်ပြီးသောအနက်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ တေန
ဝန္တရသေသနာတိအာဒိ။ တေနဝန္တရသေသနဉ္စိသို့အစရှိသော စကား
ကို။ ဝတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရိနဗ္ဗာယိတိ။ ပရိနဗ္ဗာယိဟူသည်ကား။
အနုပါဒိသေသယ။ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ
နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနဗ္ဗာယိ။ ငြိမ်း၏။ မဟာဇနော။ များစွာသောသုနာပရန္တ
ဘိုင်းသုဗ္ဗာအပေါင်းသည်။ သတ္တံဒေသသနိ။ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ထေရဿ
ဝုဇ္ဈာ။ ထေရ်၏။ သရိရပူဇော် အလောင်းတော်ကိုပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္တာ။ ပြု၍။
ဗဟုနံ။ များစွာကုန်သော။ ဝန္တကဋ္ဌာနိ။ နံသာထင်းတို့ကို။ သမောဓာနတွာ
ပေါင်းရ၍။ သရိရံ အလောင်းတော်ကို။ ဈာပေတွာ။ ဗုတ်ကြည်းသဖြိုဟ်၍
ဓာတုဿာ။ ဓာတ်တော်တို့ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ စေတိယံ။ စေတီကို။ အကာ
ထိ။ ပြု၍။ သမ္ပဟုဗ္ဗာတိက္ခူတိ။ သမ္ပဟုဗ္ဗာတိက္ခူဟူသည်ကား။ ထေရဿ
ဝုဇ္ဈာထေရ်၏။ အာဇ္ဇာဟာနေ။ သုသာနိသင်းချိုင်း၌။ ဌိတတိက္ခူ။ တည်သော
ရဟန်းတို့သည်။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ။
ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌။ ဥတ္တာနမေ။ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌိ။ ခြောက်ခုမြောက်သောဗာဟိရိယသုတ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ။
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၇ သတ္တမေ။ သတ္တမသုတ်၌။ ဇောတိ။ ဇောဟူသည်ကား။ တဏှာ။
တဏှာသည်။ ဟိ။ သင့်စွာ။ သာ။ ထိုတဏှာကို။ စလနဋ္ဌေန။ တုန်လှုပ်ခြင်းဟူ
သောမိမိသဘောကြောင့်။ ဇောတိ။ ဇောဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ စ။ ထိုမှ
တပါး။ သာ။ ထိုတဏှာကို။ အာဗာဓနဋ္ဌေန။ နှိပ်မက်ညှဉ်းဆဲတတ်သော
သဘောကြောင့်။ ဧဝေါ။ ရောဂါဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ အန္တောဒုဿန
ဋ္ဌေန။ အတွင်းဖြစ်သောစိတ်၌ သာလျှင် ပျက်စီးတတ်သော သဘော
ကြောင့်။ ဂဏှော။ အိုင်။ အာဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ နိကန္တနဋ္ဌေန။ စူးဝင်
တတ်သောသဘောကြောင့်။ သလ္လံ။ မြားပြောင့်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။
တသ္မာတိ။ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ဇော။ တဏှာ

သည်။ ဂဏ္ဍောစေတီ။ အတွင်းဖြစ်သောစိတ်၌အောင်းလျက်မျက်ဆိုးတတ်
 သောသမ္ဘော၊ ကြောင့်အိုင်းအမာ၌တူသည် လည်းကောင်း။ ရောဂေါ။
 နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲတတ်သော သဘောကြောင့် ရောဂါကြီး၌ တူသည်
 လည်းကောင်း။ သလ္လဗ္ဗ။ အသားအရေကို ဖြတ်ဖောက်စူးဝင်တတ်သော
 မြှားငြောင့်၌တူသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 စက္ခုနိမ္မေယျယုတ္တိအာဒိ၊ စက္ခုနိမ္မေယျယုတ္တိသို့အစရှိသောစကားသည်။
 ဂုတ္တနယမေဝ။ အောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣဓာပိ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌လည်း။ သဗ္ဗန္တိ။ သဗ္ဗဟူသောပစ္စုပ္ပန်၌။ ပေ၊ ဤ။
 အောက်ဖြစ်သော မညီတသမုပ္ပါတ သာရုပ္ပသုတ်၌။ ဂဟိတမေဝ။
 ယူအပ်ပြီးသည်ကိုသာလျှင်။ သံကဓိတွာ၊ ရုံးရ၍။ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏။ ။

၈ အဗ္ဗဓိ။ အဗ္ဗမသုတ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ။ မညီတသမုပ္ပါတသာ
 ရုပ္ပသုတ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ။ နဝမသုတ်၌။ ဣယန္တိ။ ဣယံဟူသည်ကား။ နွေဇွေကောဇ္ဈာဇ္ဈာ
 နှစ်ပါးနှစ်ပါးကုန်သောအခိုအစုတို့ကို။ ။

၁၀ ဒသမေ။ ဒသမသုတ်၌။ ဣတ္ထေတံဒွယန္တိ။ ဣတ္ထေတံဒွယံဟူသည်
 ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနိစ္စာဒိဘာဝေန၊ အနိစ္စသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧဝံဒွယံ၊
 စက္ခုစရူပစယူ၍ဟောတော်မူအပ်သောဤတရားနှစ်ပါးအပေါင်းသည်။
 စလဇ္ဈေဝဗျဇ္ဈေတိ၊ စလဇ္ဈေဗျဇ္ဈဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဘာ
 ဝေန၊ သဘောဖြင့်။ အသဏ္ဌာဟနတော၊ မတည်ခြင်းကြောင့်။ စလတံ၊ စ
 ဝ၊ တုန်လည်းတုန်လှုပ်တတ်၏။ ဇရာယ၊ ဇရာဖြင့်လည်းကောင်း။ မရေဏ
 နစ၊ မရေဏဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗျဇ္ဈတံ၊ ထိုးဆွလည်းထိုးဆွတတ်၏။ ယော
 ပိဟေတုယောပိပစ္စယောတိ၊ ယောပိဟေတုယောပိပစ္စယောဟူသည်ကား။
 စက္ခုပိညာဏဿ၊ စက္ခုပိညာဉ်၏။ ဝတ္ထာရမ္မဏံ၊ စက္ခုတ္ထာရမ္မဏံရုံသည်။
 ဥပ္ပတ္တိနိမိတ္တက္ခာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟေတု၊ စဝံ၊ ဟေ
 တုလည်းမည်၏။ ပစ္စယောစ၊ ဥပတမ္ဘက၊ အကြောင်းလည်းမည်၏။ ကုတော
 နိစ္စံဘဝိဿတိတိ၊ ကုတောနိစ္စံ ဘဝိဿတိဟူသည်ကား။ ကေနကောယ၊ ကော
 န၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗု၊ မြသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း။
 ပန၊ ထင်ရှားဆုံးဦးဆုံးဒါသဿ၊ ကျွန်၏။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်၏ ကျွန်၏၊ ငင်း
 ၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ ဂုတ္တော၊ သားသည်။ ပရေ၊ ဝ၊ လွန်စွာသာလျှင်။ ခါ
 သော၊ ကျွန်စစ်သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတယာ၊ ထိုအခို
 အနိစ္စမေဝ။ အနိစ္စစင်စစ်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

၆၂

သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သံဂတိတိ၊ သံဂတိဟူသည့်ကား။ သဟ
 ဂတိ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသည်။ သန္နိပါတောတိ၊ သန္နိပါတေတံ ဟူသည့်ကား။
 ကေတော၊ တာဝုနက်၊ သန္နိပါတနံ၊ စည်းဝေးခြင်းသည်။ သမဝါယောတိ၊
 သမဝါယောဟူသည့်ကား။ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အယံ ဝုတ္တ
 တိစက္ခုသမ္ပဿာတိ ဣမိနာ၊ အယံ ဝုတ္တတိ စက္ခုသမ္ပဿော ဟူသော
 ဤပါဌ်ဖြင့်။ သံဂတိသန္နိပါတ သမဝါယ သင်္ခါတေန၊ သံဂတိသန္နိပါတ
 သမဝါယဟု ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဖဿဿ၊ ဖဿ၏။
 ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စယနာမေနေဝ၊ ပစ္စည်းအမည်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ သံဂတိ၊ သံဂတိမည်၏။ သန္နိပါတော၊ သန္နိ
 ပါတလည်းမည်၏။ သမဝါယော၊ သမဝါယလည်းမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ အယံ၊ ဤသံဂတိသန္နိပါတသမဝါယသုံးပါးကို၊ စက္ခုသမ္ပဿော
 စက္ခုသမ္ပဿဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသိ
 တော၊ ပြအပ်၏။ ယောဝိဟေတုတိ၊ ယောဝိဟေတုဟူသည့်ကား။ ဖဿဿ
 ဖဿ၏။ ဝတ္ထာရမ္မဏံ၊ စက္ခုဝတ္ထု၊ ရူပါရုံ လည်းကောင်း။ သဟမေတာ၊
 တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာမသောခန္ဓာ
 တို့လည်းကောင်း။ ဣတိအယံတိဝိဓော၊ ဤသုံးပါး အပြားရှိသော တရား
 သည်။ ဟေတု၊ ဟေတုမည်၏။ ဖုဠောတိတ္ထေ၊ ဖုဠောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဥပ
 ယောဂတ္ထေ၊ ကံအနက်၌၊ ပစ္စတ္တံ၊ ပဋ္ဌမာပိဘတ်တည်း။ ဖဿေန၊ ဖဿ သည်
 ဖုဠမေဝဂေါစရံ၊ တွေ့အပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော အာရုံကို၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
 နာသည်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစားတတ်၏။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ စေတေတိ၊ စေ
 ဆော်တတ်၏။ သညာ၊ သညာသည်။ သဉ္ဇာနာတိ၊ မှတ်တတ်၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဖုဠောတိ၊
 ဖုဠောဟူသည့်ကား။ ဖဿသမာဂီပုဂ္ဂလော၊ ဖဿနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဖဿေန၊ ဖဿဖြင့်၊ ဖုဠာရမ္မဏမေဝ၊ တွေ့အပ်သော အာရုံကိုသာ
 လျှင်၊ ဝေဒနာဒီတိ၊ ဝေဒနာအစရှိသည်တို့သည်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သဉ္ဇာ
 နာတိ၊ မှတ်၏။ စေတေတိ၊ စေ ဆော်၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိ၊ သုတ္တေ၊ ဤဒသမ
 သုတ်၌၊ သမတိ၊ သခန္ဓာ၊ အမျှသုံးဆယ့်သောခန္ဓာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကထိ
 တာ၊ ဟောဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ စက္ခု၊ ခွါရေး၊
 စက္ခု၊ ခွါရ၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝတ္ထုစေဝ၊ စက္ခုဝတ္ထု သည်လည်းကောင်း။

အာရမ္မဏဉ္စ၊ ရူပါရုံသည် လည်းကောင်း၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။
 ဗျတ္တိဗေဒတိတိ၊ ဗျတ္တိဗေဒတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာမည်၏။ ဗေတတိတိ၊
 ဗေတတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝေတနာ၊ ဝေတနာသည်
 သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာမည်၏။ သဗ္ဗာနာတိတိ၊ သဗ္ဗာနာတိဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သညာ၊ သညာသည်၊ သညက္ခန္ဓော၊
 သညက္ခန္ဓာမည်၏။ ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သေသန္တိ၊ ရေသုဝိ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ငြိ၊ ဝှေ့ကြွင်းသော နှာ၊ ငါးပါးတို့၌လည်း၊
 ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
 မနော၊ နှာ၊ ရေ၊ မနော၊ နှာ၊ နှာတို့၌လည်း၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်၊ ဟုဒယ၊ ဝတ္ထု၊ ရုပ်သည်၊ ဇေတန္တိ၊
 တော၊ ဇေတန်အားဖြင့်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။ ပန၊ အနေနကန်ကိုခေါ်၍၊
 အံ၊ ရူပ၊ ရုပ်သည်၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်မှုကား၊ အာရမ္မ
 ဏာမ္ပိ၊ အာရုံသည်လည်း၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခပဉ္စ
 ကာ၊ ခြောက်ပါးသောပဉ္စကတို့သည်၊ တိ၊ သ၊ သုံးဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ကား၊ ဆသုဝိန္ဒ၊ ရေသု၊ ခြောက်ပါး
 သော၊ နှာ၊ ရေတို့၌လည်း၊ ဇေတပဉ္စေ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာစသောငါးပါးသို့လျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းနှင့်
 တက္ကကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓော၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စာတိ၊ အနိစ္စဟူ၍၊
 ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ရှေ့၍၊ ဝုတ္တမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါန
 ကာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ၊ ကုန်သောဝေနေယျတို့၏၊ အဇ္ဈာသယ
 န၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဒသမသုတ်ကို၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒသမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စက္ခု၊ ဝုတ္တော၊
 လေးခု ခြောက်သော၊ ဆန္ဒဝဂ္ဂေါ၊ ဆန္ဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ငြိမ်းသို့
 ရောက်ပြီ။

သဋ္ဌဝဂ္ဂဿ၊ သဋ္ဌဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ အန္တော၊ အန္တော
 ဟူသည်ကား၊ အဒမိတာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အဂုတ္တောတိ၊
 အဂုတ္တာဟူသည်ကား၊ အဂေါပိတာ၊ သတိသမ္ပဓိဉာဏတည်းဟူသောထံ

၆၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂဟံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တင်းသေတ္တာ၌ ဖြစ်ကုန်သောသေဝမ်း၌ မလုံခြုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အကျွတ်တတ်၊ အကျွတ်တတ်ဟူသည်ကား၊ နိမိတ်တော်၊ ပြန်ပြောလွန်ကဲအဖြစ် ယာသတိတည်းဟူသော စောင်ရန်းစည်းခြုံငြိမ်းခြုံစွာ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသံဝတတ်၊ အသံဝတတ်ဟူသည်ကား၊ အဝိတိတော်၊ ပြန်ပြော လွန်ကဲအဖြစ်သော သတိတည်းဟူသောတံခါး ရွက်ဖြင့်ကျည်လပ်ကျည်မမင်းတုပ်ချ၍ မပိတ်ဆို့ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာမိ ဝါဟာဟောန္တိတိ၊ ဒုက္ခာမိဝါဟာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ နေရယ်ကံ၊ ဒိတောဒံ၊ ငရဲစသည်တို့၌ဖြစ်လတ္တံ့ သောအပြားရှိသော၊ အဓိကဒုက္ခ လွန်ကဲသောဆင်းရဲကို၊ အဝဟနကား၊ ဆောင်တတ်ကုန်သည်ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုခါမိ ဝါဟာဟောန္တိတိ၊ သုခါမိ ဝါဟာဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ စူးနမဂ္ဂ ဗလပ္ပတောဒံ၊ ဈာန်မင်္ဂလိယအပြားရှိသော၊ အဓိကသုခံ၊ လွန်ကဲသောချမ်းသာကို၊ အဝဟနကား၊ ဆောင်တတ်ကုန်သည်ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဓိကဝဟာတိ၊ အဓိကဟာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဇေယျဝတ္ထော ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်၊ နှစ်တည်း၊ သဗ္ဗဝါတိ၊ သဗ္ဗဝဟူသည်ကား၊ ဆဇေယျာကံပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အသံဝတောယတ္ထဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိတိ၊ အသံဝတောယတ္ထဒုက္ခံနိဂစ္ဆတိ ဟူသည်ကား၊ ယေသုအာယတနသု၊ အကြင်အာယတနတို့ကြောင့်၊ သံဝရေရိရဟိတော၊ ငါးပါးသော သံဝရေကင်းသော သူသည်းဒုက္ခံ၊ နေရယ်ကံစသည်အပြားရှိသောဆင်းရဲသို့၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တေသဉ္စယေသံဝရေတံအဝေဒိသုန္တိ၊ တေသဉ္စယေသံဝရေတံအဝေဒိသုံဟူသည်ကား၊ ယေ၊ အကြင်ပညာသတ်တို့၊ သေသုတို့သည်၊ တေသံအာယတနာနံ၊ ထိုစက္ခုစသောအာယတနတို့ကို၊ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားငါးပါးကို၊ ဝန္တံသုဂ္ဂိုလတိသု၊ ရေကုန်ပြီ၊ ဝိဟရန္တောနိဝဿတတိ၊ ဝိဟရန္တောနိဝဿတော ဟူသည်ကား၊ အနိဝဿတောအတိန္တာ၊ ရာဂဖြင့် မစွတ်စိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သာဒိတဉ္စသဒုညာတိ၊ သာဒိတဉ္စသဒုညဟူသည်ကား၊ အသေဒဝန္တဉ္စ၊ သာယာမြင်းရှိ သည်လည်း ဖြစ်သော၊ မရဉ္စ၊ ပြန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဿဒ္ဓယံ သုခဒုက္ခံ ဥပေက္ခတိ၊ ဗဿဒ္ဓယံ သုခဒုက္ခံဥပေက္ခ ဟူသည်ကား၊ သုခဗဿန္တံ၊ သုခဖြစ်သောဗဿလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဗဿန္တံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော ဗဿလည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံဗဿဒ္ဓယံ၊ ဤဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဗဿဒ္ဓယံပါးအပေါင်းကို၊ ဥပေက္ခေ၊ လျစ်လျူရှု၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဗဿန္တံ၊ ဥပေက္ခေမဝ၊ ဥပေက္ခာကိုသာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဿန္တဗံသုခဒုက္ခန္တိ၊ ဗဿန္တဗံသုက္ခဒုက္ခဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဗဿပောတုကံ၊ ဗဿလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဒုက္ခကို၊ ဥပေက္ခေ၊ လျစ်လျူရှုရာ၏၊ သုခေ၊ သုခ၌၊ အနုရောဓံ၊ မွန်မြတ်မွန်မြတ်သည်ကိုရှေးချယ်လျက်တွယ်တာနှစ်သက်စုံမက်လိုသောတဏှာကို၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခ၌လည်း၊ ဝိရော၊ ဝိ၊ ရှေးရှေးရှေးရှေးဖြစ်မှားဆန်ကျင်သောအမျက်ကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေဘဲ၊ ဥပေက္ခကော၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝိဒုက္ခော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနာနုရုဒ္ဓေါအဝိရုဒ္ဓကောနမိတိ၊ အနာနုရုဒ္ဓေါအဝိရုဒ္ဓကောနမိဟူသည်ကား၊ ကောနမိ၊ တစုံတယောကင်းသောသုန္ဒဉ်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ နေဝအနုရုဒ္ဓေါ၊ မဆန်ကျင်သည်၊ နမိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန်ကျင်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

ပပဉ္စသညာတိ၊ ပပဉ္စသညာ ဟူသည်ကား၊ ကိလေသာသညာ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟူသော တဏှာဝဋ်ကို ကျယ်ပွားစေတတ်သော ကိလေသာသန္တဉ်ဟူ၍သောသညာဖြင့်၊ ပပဉ္စသညာနာမ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိသုက္ခေ၊ သံသရာဝဋ်ကိုကျယ်ပွားစေတတ်သော ကိလေသာသန္တဉ်ဟူ၍သောသညာရှိသူမည်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတရိတရာနရာတိ၊ ဣတရိတရံ၊ နရာဟူသည်ကား၊ လာမကာသမကာသတ္တာ၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ပပဉ္စယန္တာဥပယန္တိတိ၊ ပပဉ္စယန္တာဥပယန္တိဟူသည်ကား၊ ပပဉ္စယမာနာ၊ သံသရာဝဋ်ကို ကျယ်ပွားစေတုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ သညိနောတိ၊ သညိနောဟူသည်ကား၊ သသညာ၊ ဂေဟသိတသညာရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မနောမယံဂေဟသိတဉ္စသဗ္ဗန္တိ၊ မနောမယံဂေဟသိတဉ္စသဗ္ဗဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမေခံ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဉ္စကာမ ဂုဏဂေဟနိသမိဖံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သောအိမ်၌ရှိသော၊ မနောမယံပိတံက္ကံ၊ သက်သက်မိတ်ဖြင့်သာလျှင်ဖြစ်ပွားစေအပ်သောမိစ္ဆာပိတုကံကို၊ ပနုဇ္ဈတိ၊ ပနုဇ္ဈဟူသည်ကား၊ မနုဒိတွာနိဟရိတွာ၊ ထုတ်ပယ်ပစ်ခွါ၍၊ နေက္ခမ္ဘသိတံဣရိယတိတိ၊ နေက္ခမ္ဘသိတံဣရိယတိဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဇာတိကော၊ ပညာရှိဇာတ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ နေက္ခမ္ဘသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ရှုလွှတ်ခြောက်ခြင်းကိုရှိသော၊ ဣရိယံ၊ အမူအကျင့်ကို၊ ဣရိယတိ၊ ကျင့်၏၊ ဆသုယဒါသုဘာပိတောတိ၊ ဆသုယဒါသုဘာပိတောဟူသည်ကား၊ ဆသုအာရမ္မ၊ စာသု၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံတို့၌၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ သုဠ၊ လွန်စွာ၊ သာပိ

၆၅

၆၆ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တော။ ပွါးစေအပ်သော။ ဖုဋ္ဌဿပိတ္တံနဝိကမ္ပတေကွစိတိ။ ဖုဋ္ဌဿပိတ္တံနဝိ
ကမ္ပတေကွစိ ဟူသည်ကား။ သုခဖဿေနဝါ။ ဣဋ္ဌဖြစ်သော ဖဿသည်
လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဖဿေနဝါ။ အနိဋ္ဌဖြစ်သော ဖဿသည်လည်းကောင်း
ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေအပ်နှံဝက်အပ်သော ဗုဒ္ဓဇာတိကရဟန်း၏။ ပိတ္တံ၊ ပိတ်သည်
ကိသိပ္ပံ။ တရံတရသော ဣဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ၌၊ နကမ္ပတိနဝေဇေတိ။ မတုန်လှုပ်
ဘဝထဇာတိမရဏဿ ပါရဂူတိ။ ဘဝထဇာတိ မရဏဿ ပါရဂူဟူ
သည်ကား။ ဇာတိမရဏာနံ၊ ဇာတိမရဏတို့၏။ ပါရံ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းဖြစ်
သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တို့။ ဂမိကာ၊ မငြိမရှက် ရောက်ပေါက်ကုန်သည်။
ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော။ ၊

၂ ဒုတိယေ။ ဒုတိယသုတ်၌၊ မာလုကျပုတ္တောတိ။ မာလုကျပုတ္တောဟူ
သည်ကား။ မာလုကျဗြာဟ္မဏိယာ။ မာလုကျပုတ္တောမ၏။ ပုတ္တော၊ သား
သည်။ ဧတ္ထာတိ၊ ဧတ္ထဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်လူအို၏။ တေတ္ထိ၊ ဩဝါဒယာ
စနေ။ ဤသို့အဆုံးအမတောင်းခြင်းကို၊ ကရိယမာနေ။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။
ဣမိနာ၊ ဤဧတ္ထဒါနိစသော စကားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေရံ၊
မထေရ်ကို၊ အပဿာဒေတိဝိ၊ ခြိမ်းလည်းခြိမ်းမောင်း၏။ ဥဿာဒေတိဝိ၊ မြှောက်
လည်းမြှောက်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အပဿာဒေတိ၊ ခြိမ်းမောင်းသနည်း။ က
ထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဥဿာဒေတိ၊ မြှောက်သနည်း။ အယံထေရော၊ ဤမာလုကျ
ပုတ္တထေရ်သည်။ ဒဟရကာလေ၊ ပျိုငယ်စဉ်ကာလ၌။ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံစ
သည်တို့၌။ ပမေဇ္ဇိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်မှ၊ မဟလ္လကကာလေ၊
အိုသောကာလ၌။ အရညဝါသံ၊ တောရနေခြင်းကို၊ ပတ္တေန္တော၊ တောဝဋ်တ
သည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာစတိကိရ၊ တောင်းသတတ်၊ အထ
ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းသည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတ္ထ
တေတ္ထိ၊ တာ ဩဝါဒယာစနေ။ ဤသို့သင်သည် အိုကြီး အိုမှ ဩဝါဒ
တောင်းလတ်သော်။ ဒဟရေ၊ ရဟန်းပျိုတို့ကို၊ ကိဝက္ခာမ၊ အသို့ဆိုရကုန်
အံ့နည်း။ မာလုကျပုတ္တောဝိယ၊ မာလုကျပုတ္တရဟန်းအိုကဲ့သို့၊ တုမှေဝိ၊
သင်တို့ သည်လည်း။ တရုဏကာလေ၊ သန်မြန်ပျိုရွယ်စဉ် ကာလ၌၊ ပမ
ေဇ္ဇိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊ မဟလ္လကကာလေ၊ အိုသောကာလ၌။ အရညံ၊ တော
ကျောင်းသို့၊ ပုရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမဏံမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရေယျာထ၊
ပြုကြကုန်လတ်သေး။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာမိကိံ၊ ဆုံးမကုန်ရအံ့လော၊ ဣတိ၊
ဣမိနာ အဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ အိုမှုကား၊ ထေရံ၊
မထေရ်ကို၊ အပဿာဒေတိနာမ၊ ခြိမ်းမောင်းသည်မည်၏။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်

ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ မဟလ္လကကာလေဝိ၊ အိုသော ကာလန္တိလည်း၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အရည်၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊
ရဟန်းတရားကို၊ ကာဝံ၊ ကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသေး၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္ထတေသ္မိံ၊ တဝဩဝါဒယာစနေ၊
ဤသို့သင်သည်၊ အိုပင်အိုငြားအားကို၊ မချဩဝါဒ တောင်းလတ်သော်၊
ဒဟရေ၊ အရှယ်ကောင်းလျက်ရမက်ပွား၍တရားအားမထုတ်သောရဟန်း
ပျိုတို့ကို၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ အပံ၊ မာလုကျပုတ္တော၊ ဤမာလုကျပုတ္တရဟန်း
သည်၊ မဟလ္လကကာလေဝိ၊ အိုသော ကာလန္တိလည်း၊ အရည်၊ တောသို့၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတ္ထု၊ ကါမေ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အလိုရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းတုံသေး၏၊ တုဗ္ဗေပန
သင်တို့မှာကား၊ တရုဏကာလေဝိ၊ ပျိုဖြစ်နုနပ်အရှယ်ကောင်းသောကာ
လန္တိသော်လည်း၊ ဝိရိယံ၊ ရဟန်းတရားအားထုတ်ခြင်းကို၊ နကရောထ၊ ပြေ
ကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခာမိကိံ၊ ဆိုရကုန်အံ့လော့၊ ဣတိဣမိနာအဝိပ္ပါ
ယေန၊ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုမှုကား၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊
ဥသ္မာဒေတိနာမ၊ မြီးမြှောက်သည်မည်၏။ ။

ယတြဟိနာမာတိ၊ ယတြဟိနာမဟူသည်ကား၊ ယောနံ၊ အကြင်သို့
သော၊ တံနာမ၊ ရဟန်းမည်ကာဖြစ်သောသင်သည်၊ ကိဉ္ဇာပဟန္တိ၊ ဧတ္ထ၊
ကိဉ္ဇာပဟံဟူသောဤပါဌ၌၊ ကိဉ္ဇာပိအဟန္တိ၊ ကိဉ္ဇာပိအဟံဟူ၍၊ ဆောဒေါ
ပုဒ်ဖြတ်အပ်၏၊ မဟလ္လကောတိ၊ အိုပြီဟူ၍၊ ဥာတံ၊ သိအပ်ပါ၏၊ အဟံ၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ မဟလ္လကော၊ အိုသည်၊ ယဒိသမာနေဝိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကာ
မူလည်း၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ခိယာမိ၊
လူပျိုမရှိနိုင် တတ်နိုင်ပါလတ္တံ့၊ ဘန္တော၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိအဝိပ္ပါယေန၊ ဤသို့
သောအလိုဖြင့်၊ မဟလ္လကဘာဝံ၊ အိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဂ္ဂဗ္ဗန္တော၊
မမြီးမြှောက်မူ၍၊ ဩဝါဒဉ္စ၊ အဆုံး အမတော်ကိုလည်း၊ ပသံသန္တော၊
မြီးမွင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိဉ္ဇာပဟံစသော စကားကို၊ အာဟာ၊
လျှောက်၏။ ။

အဒိဋ္ဌာအဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာတိ၊ အဒိဋ္ဌာအဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ အတ္တ
ဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်ဘူးကုန်သော၊ အတိတောဝိ၊ အတိတ်
ဘဝ၌လည်း၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်ဘူးကုန်သော၊ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ယေတေဓူပါ၊ အကြင်ရုံပါရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊

၆၈ သဗ္ဗသတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှိကုန်၏။ နစပဿသိတိ။ နစပဿသိဟူ သည်ကား။ ဇေတရဟိတိ။ ယခုအခါ၌ လည်း။ ယေရူပေ။ အကြင်ရူပါရုံတို့ကို။ တံ။ သင်သည်။ နပဿသိ။ မမြင်။ နစ တေဟောတိပဿေယျန္တိ။ နစတေဟောတိပဿေယျ ဟူသည်ကား။ ဇေ။ ဤသို့မြင်ချင်လှ၏ဟူ၍။ သမန္နာဟာရောပိ။ နှလုံးသွင်းသည်လည်း။ တေ။ သင်အား။ ယတ္ထ။ အကြင်ရူပါရုံ၌။ နတ္ထိ။ မရှိပါ။ တတ္ထ။ ထိုရူပါရုံ၌။ တေ။ သင်၏။ သန္နာဒယော။ သန္နရာဇပေမတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ အပိနု။ ဖြစ်ကုန်ရာ အံ့လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုစ္ဆတိ။ မေးတော်မူ၏။ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တန္တိ။ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တံဟူသည်ကား။ ရူပါယတနေး။ ရူပါရုံ၌။ စက္ခု ဝိညာဏေန။ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌေ။ မြင်အပ်သည်၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ။ မြင်အပ်ယူ အပ်သောအခြင်းအရာသာမန်မျှသည်။ တဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟိ။ သင့်စွာ စက္ခုဝိညာဏံ။ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ရူပေ။ ရူပါယတန၌။ ရူပမတ္တမေဝ။ ရူပါ ယတနသာမန်ကိုသာလျှင်။ ပဿတိ။ မြင်၏။ နိစ္စာဒိသတာဝံ။ နိစ္စစသောသ ဝေသာန်။ နပဿတိ။ မမြင်။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်။ သေသဝိညာ ဇေတိပိ။ စက္ခုဝိညာဉ်မှကြွင်းသော ဇေဝိညာဉ်တို့ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ။ ဤ ရူပါရုံ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တမေဝ။ စက္ခုဝိညာဉ်မြင်အပ်သောအခြင်းအရာသာမန်သာ လျှင်ရှိသော။ မေ။ ငါ၏။ ဝိတ္တံ။ စိတ်သည်။ တဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အထဝါ။ တနည်းကား။ ဒိဋ္ဌေ။ မြင်အပ် သောရူပါရုံ၌။ စက္ခုဝိညာဏံ။ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ဒိဋ္ဌနာမ။ မြင်ခြင်းသ တောတရားမည်၏။ ရူပေ။ ရူပါရုံ၌။ ရူပဝိဇာနံ။ ရူပါရုံသာမန်ကို သိခြင်းသ တောတရားတည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။

ပမာဏံ။ ပမာဏကို။ မတ္တာတိ။ မတ္တဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ အဿ ဝိတ္တဿ။ ထိုစိတ်အား။ ဒိဋ္ဌံ။ စက္ခုဝိညာဉ်ဟူသော။ မတ္တံ။ အတိုင်းအရှည် သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ တံ။ ထိုစိတ်သည်။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ။ ဒိဋ္ဌမတ္တ မည်၏။ ဝိတ္တံ။ စိတ်ကို။ လဘတိ။ ရ၏။ စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေဝ။ စက္ခုဝိညာဉ် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ မေ။ ငါ၏။ ဝိတ္တံ။ စိတ်သည်။ တဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အာပါထဂတရူပေ။ ထင်မြင်သို့ ရောက်သော ရူပါရုံ၌။ စက္ခုဝိညာဏံ။ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ နရဇ္ဇတိယထာ။ မတပ်၏သို့။ နဒုဿတိ ယထာ။ မပြစ်မှား၏သို့။ နရယုတိယထာ။ မကွေ့ဝေ၏သို့။ ဇေ။ ဤအတူ ရာဂါဒိဝိရဟောနု။ ရာဂစသည်တို့မှကင်းသဖြင့်။ စက္ခုဝိညာဏမတ္တမေဝ။

စက္ခုဝိညာဉ်အတိုင်း အရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ မေးငါ၏။ ဇဝနံ။
 ဇောသညံ။ ဘုရိသတံ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ စက္ခုဝိညာဏပ္ပမာဏေနဝ။ စက္ခု
 ဝိညာဉ်ဟူသော အတိုင်း အရှည်ဖြင့် သာလျှင်။ ဇဝနံ။ ငါ၏ဇောကိုးဌ
 ပေသမိ။ ထားအံ့။ ဣတိအဓိပ္ပါယ်သော။ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကိုး ဂုတ္တံ။
 ဆိုအပ်သည်။ ဟောတံ။ ဖြစ်၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။ စက္ခုဝိညာဏေန။
 စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ဗိဇ္ဇရူပံ။ မြင်အပ်သောရူပါရုံသည်။ ဗိဇ္ဇနာမ။ ဗိဇ္ဇမည်၏။
 တက္ကဝ။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သည်မြင်အပ်ခါမျှသာလျှင်ဖြစ်သော ရူပါရုံ၌။
 ဥပ္ပန္နံဖြစ်သော။ သမ္ပုဋ္ဌန္တနသန္တိရဏဂေါဋ္ဌဗ္ဗနသင်္ခါတံ။ သမ္ပုဋ္ဌန္တိုင်းသန္တိ
 ရဏဂုဋ္ဌောဟုဆိုအပ်သော။ စိတ္တတ္တယံ။ စိတ်သုံးပါးအပေါင်းသည်။ ဗိဇ္ဇေ။
 ရူပါရုံ၌။ ဗိဇ္ဇနာမ။ စက္ခုဝိညာဉ်သည်မြင်အပ်သော ရူပါရုံလျှင်အတိုင်းအ
 ရှည်ရှိသောစိတ်မည်၏။ တံ။ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သည်မြင်အပ်သော ရူပါရုံ
 လျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သမ္ပုဋ္ဌန္တိုင်းသန္တိရဏဂုဋ္ဌာစိတ်သည်။ နန္ဒေ။
 တံယထာ။ မတပ်၏သို့။ နုဋသတံယထာ။ မပြစ်မှား၏သို့။ နုရုပ္ပတံယထာ။
 မတွေဝေ၏သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အာပါထဂတေ။ ထိုင်ခြင်းသို့ရောက်သော။
 ရူပေ။ ရူပါရုံ၌။ တေနဝသမ္ပုဋ္ဌန္တနာဗိဇ္ဇမာဏေန။ ထိုသို့ရူပနုဋသ၊ နုရုပ္ပန
 သဘောကင်းသော သမ္ပုဋ္ဌန္တိုင်းစသောပမာဏဖြင့်။ ဇဝနံ။ ဇောကိုးဌပ္ပါ
 ဒေသာမိ။ ငါဖြစ်စေအံ့။ အဟံ။ ငါသည်။ တံပမာဏံ။ ထိုသမ္ပုဋ္ဌန္တိုင်းစသော
 ပမာဏကို။ အတိတ္တမိတ္တာ။ လွန်၍။ ရုက္ခနာဒိဝသေန။ တပ်ခြင်းစသည်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ။ စေတစေတကားကားဖြစ်ခြင်းငှါ။ နုဋသမိ။ အခွင့်
 မပေးအံ့။ ဣတိအဟံ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော။ အတ္ထော။ လိုရင်းအနက်ကို။ ဧတ္ထ။
 ဤဗိဇ္ဇေဗိဇ္ဇမတ္တံဘဝိဿတံဟူသောဝါကျ၌။ ဒဗ္ဗဗ္ဗော။ ဖတ်အပ်၏။ သုတမု
 တေသု။ သုတဖြစ်သောသဒ္ဓါရုံ မုတဖြစ်သောဂန္ဓာရုံသံရုံဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌။
 သေနယော။ ဤဗိဇ္ဇဖြစ်သောရူပါရုံ၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
 သိအပ်၏။ ။ ပန။ အထူးကိုဆိုအံ့။ ဝိညာတေဝိညာတမတ္တန္တိတ္ထေ။ ဝိညာ
 တေဝိညာတမတ္တံဟူသောဤပါဌ၌။ မနောဒွါရာဂုဇ္ဇေနန။ မနောဒွါရာဂုဇ္ဇန
 သည်။ ဝိညာတာနုဗ္ဗဏံ။ သိအပ်သောဓမ္မာရုံသည်။ ဝိညာတံနာမ။ ဝိညာတ
 မည်၏။ တသ္မိံ။ ဝိညာတေ။ ထိုမနောဒွါရာဂုဇ္ဇနသည်သိအပ်သောဓမ္မာရုံ၌။
 ဝိညာတမတ္တန္တိ။ ဝိညာတမတ္တံဟူသည်ကား။ အာဂုဇ္ဇနပ္ပယာဏံ။ မနောဒွါ
 ရာဂုဇ္ဇနံလျှင်ပမာဏရှိသော။ အာဂုဇ္ဇနေန။ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နုဋတံယ
 ထာ။ မတပ်၏သို့။ နုဋသတံယထာ။ မပြစ်မှား၏သို့။ နုရုပ္ပတံယထာ။ မတွေ
 ဝေ၏သို့။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ ရုက္ခနာဒိဝသေန။ တပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း

၇၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အဒတွာ၊ အခွင့်မပေးမူ၍။ အာဝဇ္ဇနပ္ပမာ
ဏေနေဝ၊ အာဝဇ္ဇနိုးအတိုင်း အရှည်ဖြင့် သံသယျင်၊ ဖိတ္တံ၊ ဇောမိတ်ကို၊ ဋ္ဌ
ပေသာယမိ၊ တားပေအံ့၊ ဣတိအယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်ကာလ၌၊ တတော
တိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ တဒါ၊ ထိုကာလ၌၊ နတေနာတိ၊ နတေနဟူသည်
ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေနရာဝေနဝါ၊ ထိုရာဝဖြင့်မူလည်း၊ ရက္ခော၊ တပ်
သည်၊ တေနဒေါသေနဝါ၊ ထိုဒေါသဖြင့်မူလည်း၊ ဒုဇ္ဈော၊ ပြစ်မှားသည်၊ တေ
နမောဟေနဝါ၊ ထိုမောဟဖြင့်မူလည်း၊ မုဇ္ဈော၊ တွေဝေသည်၊ နဘာရိဿသိ
မဖြစ်လတ္တံ့၊ တတောတွံမာလုကျ၊ ပုတ္တနိတတ္ထာတိ၊ တတောတွံမာလုကျ
ပုတ္တနိတတ္ထဟူသည်ကား၊ ယဒါ၊ အကြင်ကာလ၌၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တေန
ရာဝေနဝါ၊ ထိုရာဝဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဟိဒေါသ မောဟေဟိဝါ၊ ထို
ဒေါသမောဟတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရက္ခောဝါ၊ တပ်သည်လည်းကောင်း၊
ဒုဇ္ဈောဝါ၊ ပြစ်မှားသည်လည်းကောင်း၊ မုဇ္ဈောဝါ၊ တွေဝေသည် လည်း
ကောင်း၊ နဘာရိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုကာလ၌၊ တွံ၊ သင်သည်၊
တတ္ထတသ္မိံ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဒိဇ္ဈော၊ ဒိဋ္ဌအာရုံ၌ လည်းကောင်း၊
သုတမုတုရိညာတေဝါ၊ သုတမုတုရိညာတအာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပဋိ
ဗန္ဓော၊ ရှေးရှုစပ်သည်၊ အဇ္ဈိနေ၊ ကပ်ငြိသည်၊ ပတိဋ္ဌိတောနာမ၊ တည်
သောသူမည်သည်၊ နဘာရိဿသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ နေဝိဓာတိအာဒိ၊ နေဝိဓ
ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိ
သည်သံသယျင်တည်း။ ။

သတိမုဋ္ဌာတိ၊ သတိမုဋ္ဌာ ဟူသည်ကား၊ သတိ၊ ရူပါရုံ၏ မတောက်
မပြန်ဟုတ်မှန်သော သဘောကိုမှတ်နိုင်သော သတိသည်၊ နုဋ္ဌာ၊ ပျောက်
သည်၊ ဟဉ္ဇအဇ္ဈောသာတိ၊ ဟဉ္ဇအဇ္ဈောသာဟူသည်ကား၊ တံ အာရမ္မဏံ၊
ထိုရူပါရုံကို၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ အဘိဇ္ဈာစရိဟေသာစာတိ၊ အဘိဇ္ဈာစရိဟေ
သာစဟူသည်ကား၊ အဘိဇ္ဈာယစ၊ အဘိဇ္ဈာသည်၎င်း၊ ဂိလောဓာယစ၊ ဂိ
ဟေသာသည်လည်းကောင်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဇ္ဇန္တိတိ ပဒေနာရိ၊
ဝဇ္ဇန္တိဟူသော ပုဒ်နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ ဟကွ၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်သင့်၏၊
အဘိဇ္ဈာစ၊ အဘိဇ္ဈာသည်၎င်း၊ ဂိဟေသာစ၊ ဂိဟေသာသည်၎င်း၊ ဣတိဣ
မေဝိဒ္ဓေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးသော တရားတို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖိတ္တံမသုပဟညတိတိ၊ ဖိတ္တံ

မသုပဟညတိဟူသည်ကား။ အဘိဇ္ဈာဝိဟေသဟိ။ အဘိဇ္ဈာဝိဟေသာ
 တို့သည်။ အသေ။ ထိုဝိဇ္ဇာနိဝိတ်ကိုလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။
 ဥပဟညတိ။ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲအပ်၏။ အာစိနဗောတိ။ အာစိနတောဟူ
 သည်ကား။ အာစိနန္တဿ။ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာရာနိဗ္ဗာနဂုစ္ဆတိကိ။
 အာရာနိဗ္ဗာနဂုစ္ဆတိ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပဿ။ ဤသို့ဝရ်ဒုက္ခကို ပွားစေ
 သော သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ။ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နိဗ္ဗာနံနာမ။ နိဗ္ဗာန်မည်
 သည်ကို။ ဒုရေ။ ဝေးစွာဟူ၍။ ပဂုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ စာတွေတိ။ စာတွေဟူသည်
 ကား။ စာယိတွေ။ နမ်း၍။ တောတွေတိ။ တောတွေဟူသည်ကား။ သုတွေ။
 စား၍။ သာယတောတိ။ သာယတောဟူသည်ကား။ သာယိတွေ။ လျက်၍။
 ဖုဿတိ။ ဖုဿဟူသည်ကား။ ဖုသိတွေ။ တွေ၍။ ပတိသာတောတိ။ ပတိသာ
 တောဟူသည်ကား။ ပတိဿတိသင်္ခါတာယ။ ထိုထို အာရုံ၌မသတ်မသတ်
 အဖန်ဖန်ဖြစ်သော သတိဟုဆိုအပ်သော။ သတိယာ။ ကိစ္စသတ်ဟင်းချတ်
 ယွင်းသည်မရှိပြီသောသတိနှင့်။ ယုတ္တော။ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ သေဝဇေဝ
 ဝေဝဇေဝနန္တိ။ သေဝတောစာဝိဝေဒနံဟူသည်ကား။ စတုမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ။
 လေးပွားသောမဂ်နှင့်ယှဉ်သော။ နိဗ္ဗတ္တိတလောကုတ္တရဝေဒနံ။ လောကီ၌
 အဘိးထုတ်အပ်သောလောကုတ္တရာဝေဒနာကို။ သေဝန္တဿ။ ငြိမ်းသော
 သူအား။ နိယျတိတိ။ နိယျတိဟူသည်ကား။ ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ။
 ရောက်၏။ တံ။ ထိုကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကား။ ကိ။ အဘဓာနည်း။ ဒုက္ခမ္ပိ
 ဝရ်ဒုက္ခသည်လည်းကောင်း။ ကိလေသဇာတမ္ပိ။ ကိလေသာသည်လည်း
 ကောင်း။ ခယံ။ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ။ ရောက်၏။ အညတရောတိ။ အညတ
 ရောဟူသည်ကား။ အသိတိယာ။ ရှစ်ကိုပ်သော။ မဟာသာဝကာနံ။ မဟာ
 သာဝကတို့တွင်။ အန္တန္တရော။ အတွင်းဝင်ဖြစ်သော။ ဧကော။ မဟာသာ
 ဝကတဦးသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်လတ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်
 ဣမသ္မိံ သုတ္တေ။ ဤမာလုကျသုတ်၌။ ဂါထာပိဝိ။ ဂါထာတို့ဖြင့်လည်း။ ဝဇ္ဇံ
 ပိဝဇ္ဇမေဝ။ ဝဇ္ဇံပိဝဇ္ဇံကိုသာလျှင်။ ကထိတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ပရိဟာနဓမ္မန္တိ။ ပရိဟာနဓမ္မဟူသည်ကား
 ပရိဟာနသဘာဝံ။ အာဝဇ္ဇနဓမ္မတို့မှဆုတ်ယုတ်ခြင်းသဘောကို။ အဘိဘာ
 ယတနာနိတိ။ အဘိဘာယတနာနိ ဟူသည်ကား။ အဘိဘာတိတနိ။ ဆန္တ
 ကျင်တက်ကိုမှီ၍ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကိုဖြင့် နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုးကုန်
 သော။ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့ကို။ သရသင်္ကပ္ပိတိဇ္ဈေ။ သရသင်္က
 ပ္ပိဟူသောဤပါဌ၌။ သရန္တိ။ ထိုထိုအာရုံ၌အမြဲမတည်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်

၂၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြေးသွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သရာ၊ သရာမည်ကုန်၏။
 ဓာဝန္တိ။ ပြေးသွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ ဧတ၊ ထိုသဘောတရားတို့သည်။ သရာစ၊ ကိုယ်အာရုံ၌အမြဲ
 မတည်သောအားဖြင့်ပြေးသွားတတ်ကုန်သည်လည်းဟုတ်တည်း။ သင်္ကပ္ပါ
 စ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသော ဖွတ်ခြင်ရင်တို့သည်လည်းဟုတ်တည်း။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သရသင်္ကပ္ပါ၊ သရသင်္ကပ္ပါမည်ကုန်၏။ သံယော
 ဇနိယာတိ။ သံယောဇနိယာဟူသည်ကား။ ဗန္ဓနိယာ၊ သံယောဇနံဖြင့်ဖွဲ့
 ချည်အပ်ကုန်သော။ ဗန္ဓနဿ၊ နှောင်ဖွဲ့တတ်သော သံယောဇနံ၏။ ပစ္စယ
 ဘူတာ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တဉ္စေတိက္ခ၊ တဉ္စေတိက္ခဟူသည်
 ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ တံကိလေသဇာတံ၊
 ထိုကိလေသာကို။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုထင်ခြင်းသို့ရောက်
 သောအာရုံကို။ အဓိဝါသေတိတိ၊ အဓိဝါသေတိဟူသည်ကား။ စိတ္တေ၊
 စိတ်၌။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဝါသေတိ၊ နေစေ၏။ နပ္ပဇာတိတိ၊ နပ္ပဇာ
 တိဟူသည်ကား။ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်စွန့်သောအားဖြင့်။
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။ နပ္ပဇာတိ၊ မပယ်မစွန့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။
 သဗ္ဗပဒေဟိ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့နှင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ အဘိဘာ
 ယတနံ၊ ဘာတံဝုတ္တံ၊ ဘဂဝတာတိ။ အဘိဘာယတနံဟောတံ ဝုတ္တံ၊ ဘဂဝ
 တာဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤကိလေသာကို။ ဘဂဝတာ၊ တုန်းရှိတော်မူ
 သော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိဘာတံ၊ နှိပ်နင်းအပ်သော။ အာ
 ယတနန္တိ၊ အာယတနဟူ၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣ၊ ဤတတိ
 ယသုတံ၊ ဓမ္မံ၊ ပရိဟာနဓမ္မကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးတော်မူ၍။ တံ၊ ထိုပရိဟာန
 ဓမ္မကို။ ဝိဘဇ္ဇန္တေန၊ ဝေဘန်တော်မူအပ်သော။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တလေန ဝုတ္တလာမိဋ္ဌာနေန၊ ဝုတ္တလာမိဋ္ဌာနီဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ပရိဟာနဓမ္မ
 ကို။ ဒေသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတံ၊ အသံဝုတဿာတိ။ အသံဝုတဿဟူ
 သည်ကား။ အဝိဟိတဿ၊ သတိတည်းဟူသောတံခါးရှက်ဖြင့်မပိတ်အပ်
 သည်ဖြစ်၍။ စက္ခု၊ နှုတ်။ စက္ခု၊ နှုတ်ကို။ နပိဒဟိတွာ၊ မပိတ်မဆိုမူ၍။ နသံ
 ဝရိတွာ၊ မစောင့်မစည်းမူ၍။ ဌပိတဿ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ထားသော သူအား။
 ဗျာသိဉ္စတိတိ၊ ဗျာသိဉ္စတိဟူသည်ကား။ ဝိအာသိဉ္စတိ၊ ကိလေသာ တည်း
 ဟူသောရေတို့ဖြင့်အထူးသဖြင့် သွန်းလောင်း၏။ ကိလေသတိန္တိ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသော မီးစွတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၍။ ပါ

မောဇ္ဇန္တိ၊ ပါမောဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗလပီတိ၊ အားနည်းသော ပီတိသည်။
 ဝိဘိဝိ၊ ဝိဘိဟူသည်ကား။ ဗသဝပီတိ၊ ဥဗ္ဗဗသဗေဒနာသို့ ရောက်၍ အား
 သန်သောပီတိသည်။ ပဿန္တိတိ၊ ပဿန္တိဟူသည်ကား။ ဒေဝဗ္ဗဿန္တိကိုယ်
 စိတ်၏ပူပန်ခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်းလက္ခဏာရှိသော ကါယပဿန္တိစိတ္တပဿန္တိ
 သည်။ ဓမ္မာနုပါတုဘဝန္တိတိ၊ ဓမ္မာနုပါတုဘဝန္တိဟူသည်ကား။ သမဝေ
 ဝိပဿနာ၊ သမဝေဝိပဿနာဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ နဥဗ္ဗန္တိ
 မဖြစ်ကုန်။ ဣမသ္မိံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌။ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂိလံကို၊ ဝုတ္တံ တွား၊ မေး၍။
 ဝိဘဇ္ဇန္တိနံ၊ ဝေဘန်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။
 ဝုဂ္ဂဇလော၊ ဝုဂ္ဂိလံ ကို၊ သေဝိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌။ ကံထဉ္စဘိက္ခဝေ အသံဝရောတိ ဣဒံ၊ ကထဉ္စ
 ဘိက္ခဝေ အသံဝရောဟူသော ဤစကားကို။ မဂ္ဂကုသလဿ၊ ခရီး၌လိမ္မာ
 သူ၏။ ဝါမံ၊ ဝဲကျောင်းခရီးကို။ မုဉ္ဇိတွားလွှတ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ ယာကျောင်းခရီး
 ကို၊ ဝဏ္ဏေယျသိ၊ ယူလေမင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမံ၊ လက်ဦးတွား၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊
 မဂ္ဂက္ခန္ဓနိယ၊ ပယ်အပ်သောခရီး ကိုကြားခြင်းရှိသို့။ ဥဒ္ဓေသက္ကမေန၊ ဥဒ္ဓေ
 သအစဉ်ဖြင့်။ အဝတွား၊ မဟောမူ၍။ ဒေသနာကုသလတာယ၊ ဒေသနာ
 တော်၌လိမ္မာတော် မူသည်အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမံ၊ လက်ဦးတွား၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊
 ဓမ္မက္ခန္ဓာနဝသေန၊ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မကိုသာဟောတော်မူသည်၏။ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣမ၊ ဤသုတ်၌
 ဓမ္မံ၊ ဓမ္မကို၊ ဝုတ္တံ တွား၊ မေး၍။ ဓမ္မောဝ၊ ဓမ္မကိုသာလျှင်။ ဝိဘဇ္ဇန္တော၊ ဝေဘန်
 တော်မူအပ်၏။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ သမာဓိန္တိ၊ သမာဓိ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝိတ္တော
 ကဂ္ဂတာ၊ စိတ်၏တခုသော အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဓိပ္ပတာ၊ လို
 အပ်၏။ ဟိ၊ သင့်တွဲ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ ဝိတ္တကဂ္ဂတာယ၊ သမထအစွမ်း
 ဖြင့်ဖြစ်သော ဝိတ္တကဂ္ဂတာမှ။ ပရိဟာယမပေန၊ သမထကို မေ့သဖြင့်
 ဆုတ်ယုတ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဝိတ္တကဂ္ဂတာ သမ
 ထဖြစ်သော ဝိတ္တကဂ္ဂတာ ကို၊ လဘန္တနံ၊ မကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်း
 တို့အား။ ကမ္မဗ္ဗာနံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းသည်။ ဖာတ်၊ ပွားစွာ ဖြင်းသို့၊ ဂမိဿ
 တိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပတွား၊ သိတော်မူ၍။ ကထိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ပုရိသလ္လာနန္တိ၊ ပုရိသလ္လာနံဟူသည်ကား
 ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို။ ကာယဝိဝေက

န၊ ကာယဝိဝေကဌ၊ ပရိဟာယမာနေ၊ မရသဖြင့် ဆုတ်ယုတ်ကုန်သော
ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊
လသာန္တာနံ၊ ရကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်ပါးသည်၊ ဗာတိ၊ ပွားစီးခြင်းသို့၊ ဂမိဿ
တိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊
ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနုကာနံ၊ သိလတ္တံ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။

၉ နဝမံ၊ နဝမသုတ်ကို၊ သုဒ္ဓိကဝသေနဝ၊ ဥပမာနှင့်ကင်း၍သက်
သက်သောအစွမ်း၏ သာလျှင်၊ အတ္ထေ၊ အနက်တို့ကို၊ ကထိတေ၊ ဟော
တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနုကာနံ၊ သိလတ္တံ့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာ
သယဝသေန၊ အလို၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
အတ္ထာပန၊ အနက်ကိုကား၊ ဥဘယတ္ထာဝိ၊ နှစ်သုတ်တို့၌လည်း၊ ခန္တိယဝဂ္ဂေ၊
ခန္တိယဝဂ်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဖွင့်ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ဥဒကောသုဒန္တိတ္ထေ၊ ဥဒကောသုဒံဟူ
သောဤပါဌ၌၊ သုဒန္တိ၊ သုဒံဟူသောဝုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိ
ပါတမျှသာတည်း၊ ဥဒကောတိ၊ ဥဒကဟူသော အမည်သည်၊ တဿ၊ ထို
ရာမပုတ္တား၏သားဖြစ်သောရသေ့၏၊ နာမံ၊ ငယ်မည်တည်း၊ ဣဒံဇာတုဝေ
ဒဂူဘိတ္ထေ၊ ဣဒံဇာတုဝေဒဂူဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောဝုဒ်
သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတမျှသာတည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ဣဒံမုမဝစနံ၊ ဤငါ့စကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒိပေန္တော၊ ဂုဏ်ကို ပြီးပွမ်းပြဆိုလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဣဒံဇာတုစသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ပကာသနအားဖြင့်ဆို၏၊ ဇာတုဝေဒဂူတိ၊ ဇာတုဝေဒဂူ
ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ဥဒကရာမပုတ္တဟု ကျော်စောသောပါသည်၊ ကေ
သေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝေဒဂူဝေဒသံခါတေနဥာဏေန၊ ဝေဒဟုဆိုအပ်
သောဥာဏ်ဖြင့်၊ နေယျော၊ သိအပ်သော၊ သုဂတော၊ ဘုရားတည်း၊ ဝေဒဝါ၊
ဥာဏ်ကိုလည်း၊ ဂတော၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူ
သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

သဗ္ဗဇီတိ၊ သဗ္ဗဇီဟူသည်ကား။ ကော်သေန။ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗဝဋ်။ အလုံးစုံသောဝဋ်ကို၊ ဇီနိတော။ အောင်ပြီး၍၊ အဘိဘဝိတော။ လွှမ်းမိုးနှိပ်နှင်းပြီး၍၊ ဌိတော။ တည်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝေဟိ။ သူ့ဂုဏ်ကို၊ ပြီးပွမ်းပြောဆို၏။ အပလိခတံ ဂန္ဓမူလန္တိ။ အပလိခတံ ဂန္ဓမူလံဟူသည်ကား။ အခတံ၊ မတူးမနှုတ်အပ်သေးသော၊ ဒုက္ခမူလံ။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အမြစ်အရင်းကို၊ ပလိခဏိန္တိ။ ပလိခဏိဟူသည်ကား။ မယာ၊ ငါသည်၊ ပလိခတံ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ တူးနှုတ်အပ်ပြီးခဏိတော။ တူးနှုတ်ပြီး၍၊ ဌိတော။ တည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝေပတိ၊ ပြ၏။

မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿာတုံ။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝဿဟူသည်ကား။ မာတိတောစ။ အမိမှ လည်းကောင်း။ ပိတိတောစ။ အဖမှလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ မာတာပေတ္တိကေန။ မိတာနှစ်ပါးစုံမှဖြစ်သော၊ သုက္ကသောဏိတေန။ သုက်သွေးဖြင့်၊ သမ္ဘူတဿ။ ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္ဘာသုပစယသဘာတိ။ ဩဒနကုမ္ဘာသုပစယဿဟူသည်ကား။ ဩဒနေန၊ စော၊ ထမင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ကုမ္ဘာသေနစ။ မယော၊ မှု၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပစိတဿဝစိတဿ။ ကြီးပွားသော၊ အနိစ္စန္တောဒနပရိမဒ္ဒနဘောဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿာတိတ္ထေ။ အနိစ္စန္တောဒနပရိမဒ္ဒနဘောဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မဿ ဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံကာယော။ ဤကိုယ်သည်၊ ဟုတွာ။ အသစ်ဖြစ်၍၊ အာဘာဝဌေန။ ကာလအရှည်တည်သည်မဟုတ်ချက်တပြုတ်ချက်စီးခြင်းကြောင့်၊ အနိစ္စဓမ္မော၊ မမြဲသောသဘောရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္ဓဝိဇာတတ္ထာယ။ အနွံမကောင်းသည်ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ တနူဝိလေပနေန။ ကြံသောသုတ်လိမ့်စရာနဲ့သာရည်ဖြင့်၊ ဥန္တောဒနဓမ္မော။ လိမ်းကျံပွတ်သပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ အင်္ဂိပစ္စင်္ဂါဗာဓဝိနောဒနတ္ထာယ။ အင်္ဂါကြီးငယ်ကျင်နားခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ခုဒ္ဒကသံဗာဟနေန၊ ဖြည်းညှင်း သာယာနှိပ်နယ်ခြင်းငှါ၊ ပရိမဒ္ဒနဓမ္မော။ လိမ်းကျံပွတ်သပ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေဟနုကာလေ။ ငယ်သောကာလ၌၊ ဦရုသုပေါင်တို့၌၊ သဿာပေတွာ။ အိပ်စေ၍၊ ဂမ္ဘဝါသေန၊ ကျဉ်းမြောင်းသော အမိဝမ်း၌ကိန်းရဲခြင်းကြောင့်၊ ဒုဿန္တိတာနံ။ မတင့်တယ်သော၊ သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ တေသံတေသံအင်္ဂါနံ။ ထိုထိုအင်္ဂါတို့၏၊ သဏ္ဌာနသမ္ပါဒနတ္ထံ။ သဏ္ဌာန်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အန္ဓေ၊ နိဗ္ဗေနာဒိနံ။ ဆွဲငင်ခြင်းနှိပ်စက်ခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိမဒ္ဒနဓမ္မော။ ဆွဲငင်နှိပ်နယ်အပ်သောသဘောရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိဟရိတောပိစ။ ပွေးမြှင်ဆောင်ရွက်အပ်သော်လည်း၊ ဘောဒနဝိဒ္ဓံသ

၈

၇၆ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

နဓမ္မော၊ ကွေပျိုပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ သိန္ဓတိုစေဝ။ ကွဲပေါက်လည်းကွဲ
 ပေါက်တတ်၏။ ဝိကိရတိစ။ ဖရိဖရဲလည်း ကြံတုတ်၏။ ဧဝံသဘာဝေါ။
 ဤသို့ပေါက်ရာဖရိဖရဲပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 အက္ခယ၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပါဌအပေါင်းတို့တွင်။ မာတာပေတ္တိက
 သမ္ဘ ဝဩဒနကုမ္ဘာသူပဝယပရိမဒ္ဒနပဒေဟိ။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝပုန်
 ဩဒနကုမ္ဘာသူပဝယပုန်ဥစ္ဆာဒနပုန်ပရိမဒ္ဒနပုန်တို့ဖြင့်။ ဝဇ္ဇိ၊ ကြီးပွားခြင်း
 ကို။ ကထိတာ၊ ဟောတတ်မှုအပ်၏။ အနိစ္စဘေဒနဝိဒ္ဓိသနပဒေဟိ။ အနိစ္စ
 ဘေဒနဝိဒ္ဓိသနပုန်တို့ဖြင့်ပရိဘာန။ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို။ ကထိတာ
 ဟောတတ်မှုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေးဖြစ်သော မာတာ
 ပေတ္တိကသမ္ဘဝေါစသောပုန်တို့ဖြင့်။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကထိတာ၊
 ဟောတတ်မှုအပ်၏။ ပတ္တိမေဟိ၊ နောက်၌ဖြစ်သော အနိစ္စဘေဒနသောပုန်
 တို့ဖြင့်။ အတ္တဂီမော၊ ချုပ်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို။ ကထိတာ၊ ဟော
 တတ်မှုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတို့မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ စတု
 မဟာဘူမိကဿ၊ လေးပါးသောမဟာဘုတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ ကာယဿ
 ကိုယ်၏။ ဝဇ္ဇိပရိဘာနိနိဗ္ဗတ္တိဘေဒါ၊ ကြီးပွားခြင်းဆုတ်ယုတ်ခြင်းဖြစ်ခြင်း
 ပျက်ခြင်းတို့ကိုးဒသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
 ရပ်သည်။ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် ဒေသမသုတ်အဖွင့် အပြီးတည်း။ သဠဝဂ္ဂေါ၊ သဠဝဂ်
 သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။
 ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၁-ယောဂက္ခေပိဝဂ်။

၁ ယောဂက္ခေပိဝဂ္ဂဿ၊ ယောဂက္ခေပိဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။
 ယောဂက္ခေပိပရိယာယန္တိ၊ ယောဂက္ခေပိပရိယာယံဟူသည်ကား။ စတု
 ဟိယောဂေဟိ၊ ကာမယောဂစသော လေးပါးသော ယောဂ်တို့ကြောင့်။
 ခေါမိနော၊ ဘေး၏ ကုန်ငြိမ်းခြင်း ရှိသော အဖြစ်၏။ ကာရဏဘူတံ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယန္တိ၊ ဓမ္မပရိယာယံဟူသည်ကား။
 ဓမ္မကာရဏံ ပရိယတ္တိမဗ္ဗ၊ ခိုသိခြင်း၏အကြောင်းကို။ အက္ခာသိယောဂန္တိ၊
 အက္ခာသိယောဂံဟူသည်ကား။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ဥပါယ်ဖြစ်သောသံမထ
 ဝိပဿနာဓမ္မ ဟူသောနိမိတ်ကို။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၁-သိဇ္ဇာယတနသံယုတ်-၁၆-ယောဂက္ခေမိဝဂ်။ ၇၇

ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿာတိ၊ တဿာဟူသည်ကား။ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂက္ခေမိ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အက္ခာတတ္တာ၊ ဟောအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂက္ခေမိမည်သည်။ ဟောတိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည် အဖြစ်ကြောင့်။ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂက္ခေမိမည်သည်။ ဟောတိကိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ပဟိနတ္တာ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂက္ခေမိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ဟိ။ ဗျတိဇ္ဈေကဒဋ္ဌိက္ခိဓိအံ၊ အက္ခာနေန၊ ဟောခြင်းကြောင့်။ ယောဂက္ခေမိနာမ၊ ယောဂက္ခေမိမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဝေဒနာသုခဒုက္ခံ၊ ဝေဒနာဖြစ်သောသုခဒုက္ခကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံန၊ ထိုသုခဒုက္ခသည်ကား။ ဝိပါကသုခဒုက္ခံ၊ ဝိပါကဖြစ်သောသုခဒုက္ခသည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ။

၃ တတိယော၊ တတိယသုတ်၌၊ ဒုက္ခဿာတံ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား။ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခ၏။ ။

၄ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ လောကဿာတိ၊ လောကဿဟူသည်ကား။ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ ။

၅-၁၀ ပဉ္စမာဒိသု၊ ပဉ္စမသုတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ယံ၊ အကြွင်းကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဖွင့်ဆိုသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဖွင့်ဆိုသင့်သောကားရပ်သည်။ ခန္တိယဝဂ္ဂေ၊ ခန္တိယဝဂ်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပဌမော၊ ဈေးဦးစွာသော။ ယောဂက္ခေမိဝဂ္ဂေါ၊ ယောဂက္ခေမိဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သိဇ္ဇာယတနသံယုတ်-၁၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်။

၁ လောကကာမဂုဏဝဂ္ဂဿ၊ လောကကာမဂုဏဝဂ်၏။ ပဌမော၊ ပဌမသုတ်၌။ အာဝါသဂတောတိ၊ အာဝါသဂတောဟူသည်ကား။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ ပသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသောသူဟူ၍ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝသံဂတောတိ၊ ဝသံဂတောဟူသည်ကား။ တိဗဿာဝိ၊ သုံးပါးအပြား ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ မာရဿ၊ ကိလေသာ ဝုညာဘိသင်္ခါရအဝုညာတိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သောမာရ်၏။ ဝံသံ၊ နိုင်ငံသို့။ ဂတော၊

၇၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လိုက်သောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဋိမုက္ခဿ မာရပါသောတိ၊ ပဋိမုက္ခဿမာရပါသောဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂိဝါယ၊ ရာဇာဉာဏ်၊ မာရပါသော၊ တဏှာတည်းဟူသောမာရ်ကျော့ကွင်းကို၊ ပဋိမုက္ခဿ၊ စွပ်အပ်၏၊ ပဝေသိတော၊ သွင်းလျှိုအပ်၏။ ။

၃ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ လောကဿာတိ၊ လောကဿဟူသည်ကား၊ စက္ကဝါဠလောကဿ၊ စကြာဝဠာဟူသော ဩကာသလောက၏၊ လောကဿအန္တံ၊ လောကဿအန္တံဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရလောကဿ သင်္ခါရ လောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဝိဟာရံပါဝိသိတိ၊ ဝိဟာရံပါဝိသိဟူသည်ကား၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိုသို့၊ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်လတ်သော်၊ ဣမေတိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣမံဥဒ္ဓေသံ၊ ဤဥဒ္ဓေသကို၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဝုတ္တိဿန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့၊ သောစ၊ ထိုအာနန္ဒာ သည်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝေဿ၊ ငါတုရား၏၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်၊ သံသန္တိက္ခာ၊ နှိုးနှော၍၊ ကထေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဟောခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာကို၊ ထောမေဿာမိ၊ မြီးမွမ်းလတ်အံ့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ထောမနံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို၊ ဥပသင်္ကပ္ပိတဗ္ဗံ၊ ဆည်းကပ်အပ်လောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ပေဟု၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ၏၊ ဝစနဉ္စ၊ ဝစနဉ္စကားကိုလည်း သေတဗ္ဗံ၊ နာသင့် နာထိုက်သော စကားပေဟု၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ တုရားငယ်တခုတပါးကဲ့သို့မှတ်သားယုံကြည်လောက်ပေစွဟု၊ မညိဿန္တိ၊ အလေးအမြတ်မှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုသို့မှတ်နာခြင်းသည်၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချစ်သာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နောတွာ၊ ကြံတော်မူ၍၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားအားဖြင့်၊ အဝိဘဇိတွာ၊ မဝေဘန်မူ၍သာလျှင်၊ နိသိန္ဒာသန္ဓေ၊ နေတော်မူသောနေရာတော်၌၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိယံ၊ မဟာဂန္ဓကုမ္ပိတော်၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့် ဥဠာယာသနာဝိဟာရံပါဝိသိတိ၊ ဥဠာယာသနာဝိဟာရံပါဝိသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပ-သဠာယတနသံယုဂ်-၁၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်၊ ၇၆

သတ္တုစေတသံဝဏ္ဏိဇ္ဇာတိ၊ သတ္တုစေတသံဝဏ္ဏိတောဟူသည်ကား။ သတ္တရာစ၊ သံဗညုမြိတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ပဿတ္ထော၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏။ ဝိညနန္တိဇ္ဇဒမ္ပိ၊ ဝိညနံဟူသောဤပုဒ်သည်လည်း။ ကဏ္ဍေတတိပဿ ဝိဘာဏ်သည် ဟောအပ်သော ကတ္တားအနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘဝံ တည်း။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိဖြစ်ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိဟိစ၊ သီတင်းသုံး တော်တို့သည်လည်း။ သံဘာဝိတော၊ သိဒ္ဓိခြီးလွှား၊ မြှောက်စားအပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ပဟောတိတိ၊ ပဟောတိ ဟူသည်ကား။ သက္ကောတိ၊ တတ်နှိုင်း၏။ အတိက္ကမ္မစမူလံ အတိက္ကမ္မစခန္ဓန္တိ၊ အတိက္ကမ္မစမူလံ အတိက္ကမ္မစခန္ဓံ ဟူသည်ကား။ သာရောနာမ၊ အနှစ်မည် သည်။ မူလေဝါ၊ အမြစ်၌ လည်းကောင်း၊ ခန္ဓေဝါ၊ ပင်စည်၌ လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုအနှစ်ကောင်းသော အမြစ်ပင်စည် ကိုလည်း။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧဝံသမ္ပဒမိဒန္တိ၊ ဧဝံသမ္ပဒမိဒံဟူသည့်ကား။ အာယသ္မန္တိဝနံ၊ ငါရှင်တို့၏။ ဧဝံသမ္ပဒ္ဌိကံ၊ ဤသို့စင်စစ်အနှစ်လိုလိုက် ခက်လက်ရှက်ဖျား အရှဒမှားသည့်ယောကျ်ားလူသွင်း ပမာနှင့်ပြည်စုံစွာ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသည် တောသားနှင့်အလားတူရှုအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အတိသိတွာတိ၊ အတိသိတွာဟူသည်ကား။ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဇာနံဇာနာတိတိ၊ ဇာနံဇာနာတိဟူသည်ကား။ ဇာနိတဗ္ဗမေဝ၊ သိ အပ်သောတရားကိုသာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿံပဿတိတိ၊ ပဿံပဿတိဟူသည်ကား။ ပဿိတဗ္ဗမေဝ၊ မြင်အပ်သော အစိုးစုံသော တရားကိုသာလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကောစ္စော၊ အချို့သောဝိပ္ပလ္လာသမကင်းသောတိ ဣသည်းဝိဝရိဓံ၊ ပဋ္ဌေဈာနံ၊ ဖြင့်ကာမ ဘုံကိုလွန်၏။ အဂ္ဂပဈာန်တို့ဖြင့်ပစ္စုပ္ပန်လွန်၏ဟုဘောဝံပြန်သောအံ့ပုဂံ၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနန္တောပိ၊ သိသည်ပင်ဆိုသော်လည်း။ ယထာထာ ဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောအားဖြင့်။ နဇာနာသိယထာ၊ မသိမည်၏သို့ ပဿန္တောပိ၊ မြင်သည်ပင်ဆိုတော်လည်း။ ယထာထာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်။ နပဿတိယထာ၊ မမြင်မည်၏သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဂဝါ၊ မြိတ်စွာဘုရားသည်။ နဟောတိ၊ မဟုတ်ပေ။ ပန၊ အထူးကား။ ဘဂဝါ၊ မြိတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာနန္တော၊ မသောမပြန်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဇာနာ တိ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောအားဖြင့်သိတော်မူသည့်သဘောတည်း။ ပဿန္တော၊ အဟုတ်အမှန် မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဿတိယထာ၊ မြင်တော်မူသည်

၈၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂဘိယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၈၀

သတည်း။ သွယံသော အယံဘဂဝါ။ ထိမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒဿနပရိ
 ကာယကဋ္ဌေန။ လောကဏီတရားလမ်းမှန်မြင်ခြင်းကိုမှန် ထက်ဝန်းကျင်
 ဆောင်ပေကတ်သောသဘောကြောင့်။ စက္ခုဘူတာ။ လောကဏီ မျက်စိ
 ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူ၏။ ဝိဒိတကရဏဋ္ဌေန။ လောကဏီတရားသိခြင်းကိုမှန်ပြု
 ပေတတ်သောသဘောကြောင့်။ ဥာဏဘူတာ။ လောကဏီဥာဏ်ဖြစ်၍ဖြစ်
 တော်မူ၏။ အဝိပရိတဘာဝဋ္ဌေန။ မတောက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောသ
 ဘောကြောင့်။ ဓမ္မဘူတာ။ မတောက်မပြန်ဖြစ်သောသဘောရှိတော်မူ၏။
 ဝါ။ တနည်းကား။ ပရိယတ္တိဓမ္မပဝတ္တနတော။ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုဟောတော်မူ
 တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဟဒယေန။ ရှလုံးတော်ဖြင့်။ ဗိန္နေတွာ။ ကြံ၍။
 ဝါစာယ။ နှုတ်တော်ဖြင့်။ နိန္ဒာရိတဓမ္မမယော။ ခြွက်တော်မူအပ်သော
 တရားဖြင့်ပြီးတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဓမ္မဘူတာ။ တရားတုံး
 ဖြစ်တော်မူ၏။ သေဋ္ဌဋ္ဌေန။ မြတ်သည်အဖြစ်ဟူသော သဘောကြောင့်။
 ဗြဟ္မဘူတာ။ ဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူ၏။ အထဝါ။ တနည်းကား။ စက္ခုဝိယ။
 မျက်စိကဲ့သို့။ ဘူတော။ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ စက္ခုဘူတာ။
 စက္ခုဘူတမည်တော်မူ၏။ ဧဝံပတ္တနယေန။ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။
 ဧတေသုပဒေသုစေနံစာနာတိအစရှိသောဤပုဒ်တို့၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သွယံသော အယံဘဂဝါ။ ထိမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ခမ္မဿ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ပဝတ္တနတော။ ဟောတော်မူတတ်
 ပေသောကြောင့်။ ပဝတ္တာ။ သစ္စာလေးတွေပန်းမြှူတက်ကိုဝေခန့်၍ဟောတော်
 မူပေတတ်၏။ ပဝတ္တနတော။ အခါလေးမြင့် သစ္စပဋိဝေဒဉာဏ်ကိုဖြစ်စေ
 လျက်ဟောတော်မူတတ်သောကြောင့်။ ပဝတ္တာ။ လေးမြင့်ရှည်ကြာသစ္စာ
 ပြာချက်ပဋိဝေဓကျော်ဆုဌဝေဟောပေတတ်၏။ အတ္ထံ။ ဒုက္ခစသောအနက်
 ကို။ နိဟရိတွာ။ ဆောင်၍။ ဒဿနသမည္ဗတာယ။ လက်ထက်အုပ်ချုပ်သို့
 ထက်ထက်ထက်ထက်မြင်စုံလောက်အောင်ဟောပြစွမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 အတ္ထဿ။ ဒုက္ခစသောအနက်ကို။ နိန္ဒေတာ။ မြင့်မိုရ်ဖုံးသည်သီးလုံးသာ
 သပထက်မြင်နှိုင်းကပ်ကို ပြက်ပြက်မြင်အောက်ထုတ်ဆောက်ပေတတ်၏။
 အမတာမိဂမယော။ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏။ ပရိပတ္တိ။ အကျင့်ကို။ ဒေသ
 တိ။ ဟောပေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အမတဿ။ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်
 ကို။ ဒါတာ။ ပေးတတ်သည်မည်၏။ အဂရုံကတွာတိဋ္ဌော။ အဂရုံကတွာဟူ
 သောဤပါဌ၌။ ဟိ။ ထင်ရှားစွာဆိုအံ့။ ပုနပျုနံ။ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်။ ယာစာ
 ပေန္တောဝိ။ တောင်းပန်ထင်သော တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ငရံ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်။ ၈၁

လေးမင်းသည်ကို။ ကရောတိနာမ။ ပြုသည်မည်၏။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သေခ
ပဋိသန္တိဒါညာဏေ။ သေခပဋိသန္တိဒါညာဏ်၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ သိနေရပါ
ဒကော။ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်းမှ။ ဝါထိကံ။ ရွှေရံသံစုကို။ ဥဒ္ဓရမာနောပိယ
ထုတ်ဆောင်၏သို့။ ဒုပိညေယျံ။ အသိခက်သည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ကထေ
န္တောပိ။ ဟောသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဂရုံ။ ဝန်လေးသည်ကို။ ကရောတိ
ယေဝနာမ။ ပြုသည်ပင်မည်၏။ ဧဝံ။ ဤအတူ။ အကတွာ။ မပြုမူ၍။ အမှေ
ငါတို့ကို။ ဝုနုပ္ပနံ။ အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်။ အယာစာပေတွာ။ တောင်းပန်မ
လင့်မလေးမင်းမူ၍။ နော။ ငါတို့အား။ သုပိညေယျံပိ။ လွယ်လင့်တကူသိစ
ကောင်းသည်ကိုလည်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ ကထေဟိ။ ဟောပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့
ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယံခေါဝေါတိ။ ယံခေါဝေါဟူသည်
ကား။ ထုဋ္ဌာကံ။ သင်တို့အား။ ယံဥဒ္ဓသံ။ အကြင်ဥဒ္ဓသာကို။ ဥဒ္ဓိသိတွာခေါ။
အကျဉ်းပြု၍သာလျှင်။ စက္ခုနာခေါအာဝုသောလောကသ္မိံ။ လောကသည်
ဟောတိလောကမာနိတိ။ စက္ခုနာခေါအာဝုသောလောကသ္မိံ။ လောကသည်
ညီဟောတိ လောကမာနိဟူသောဤပါဌ၌။ ဟိယံသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
စက္ခု။ စက္ခုကို။ လောကော။ လောကဟူ၍။ အပ္ပတိနိဒ္ဓိ။ မပတ်အပ်သော
သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော။ ပုထုဇဉ်သည်။ သတ္တလောကဝသေန။
သတ္တလောက၏အစွမ်းဖြင့်။ လောကောတိ။ လောကဟူ၍။ သဠာနာတိစေဝ
သညာဖြင့်လည်းမှတ်တတ်၏။ မညတိစ။ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိဖြင့်အောက်မေ့
လည်းအောက်မေ့တတ်၏။ စက္ကဝါဠလောကဝသေန။ စကြာဝဠာလောက
၏အစွမ်းဖြင့်။ တထာ။ ထိုအတူလောကဟူ၍။ သဠာနာတိစေဝ။ သညာဖြင့်
လည်းမှတ်တတ်၏။ မညတိစ။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဖြင့် အောက်မေ့လည်း
အောက်မေ့တတ်၏။ ဟိ။ ဗျတိရေကဒဋ္ဌိကိုဆိုအံ့။ စက္ခုဒိဟိ။ စက္ခုအစရှိ
ကုန်သော။ ခွါဒဿာယတနေဟိ။ တဆွဲနှစ်ပါးသော အယတနတို့ကို။ အ
ညတြ။ ထား၍။ တဿ။ ထိုပုထုဇဉ်၏။ သေသံ။ စက္ခုအစရှိသည်တို့မှ
ကြွင်းသော။ သညာဝါ။ မှတ်ကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ မနောဝါ။
အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ။ မဖြစ်။ တေန။ ထိုကြောင့်။
စက္ခုနာခေါအာဝုသောလောကသ္မိံ။ လောကသည်။ ဟောတိလောကမာ
နိဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ရှင်အာနန္ဒာ ဟောတော်မူအပ်၏။ စု။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမဿ
လောကဿ။ ဤစကြာဝဠာလောက၏။ ဂမနေန။ သွားခြင်းဖြင့်။ အန္တောနာမ
အဆုံးမည်သည်ကို။ ဥာတံဝါ။ သိခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဒဠ္ဇဝါ။ မြင်ခြင်း

၈၂ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဌါလည်းကောင်း၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်ခြင်းဌါလည်းကောင်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ လုတ္တနဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးသောသဘောကြောင့်၊
တဿေဝ စုက္ခာဒိဘေဒဿ၊ ထိုစက္ခုစသည်အပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်
သော၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခ၏၊
အန္တကိရိယာနာမ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဝတ္ထုနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊
ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာဝကေန၊ မဟာ
သာဝကသည်၊ ပညော၊ ပြဿနာကို၊ ကထိတောတိ၊ ဖြေအပ်ပေပြီဟု၊ နိက္ကင်္ခါ
ယံမှားကင်းကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထု၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မဖြစ်ကြကုန်
နှင့်၊ အယံတဝဂ္ဂ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာဏတုလံ၊ သဗ္ဗ
ညုတညာဏ်တည်းဟူသော စဉ်းချိန်ကြီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲတော်မူ၍၊
နိသိန္နာ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣန္ဒြိယာနာ၊ အလိုရှိကုန်မူကား၊ တမေဝ၊ ထိုချိန်ကြီး
ရှင်ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသို့သာလျှင်၊ ဥပသက်မိတွာ၊
ကပ်၍၊ နိက္ကင်္ခါ၊ ယံမှားကင်းကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဥယျာဓေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုရကား၊ အာကင်္ခမာ
နာပနာတိအာဒိ၊ အာကင်္ခမာနာပနဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
အရှင်အာနန္ဒာမိန့်တော်မူ၏။ ။

ဣမေဟိအာကာရေဟိတိ၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိဟူသည်ကား၊ ဣမေ
ဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ စက္ခုဝါဠုလောကဿ၊ စကြာဝဠာ
လောက၏၊ အန္တာတာဝကာရဏေဟိစေဝ၊ အဆုံးမရှိသောအကြောင်းတို့
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တပ္ပတ္တိကာရ
ဏေဟိစ၊ အဆုံးရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဣမေဟိပဒေဟိတိ၊ ဣမေဟိပဒေဟိဟူသည်ကား၊ ဣမေဟိအက္ခ
ရာသံပိဏ္ဏာနေဟိ၊ ဤအက္ခရာအပေါင်းဖြစ်သော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနေဟိတိ၊
ဗျဉ္ဇနေဟိ ဟူသည်ကား၊ ပါမိုဠေအက္ခရာဟေ၊ အသီးအသီးစိတ်ဖြင့်မှတ်
အပ်ကုန်သော အက္ခရာတို့ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတောဘူသည်ကား၊
ပဏ္ဍိစ္စေန၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓာတုကု
သလော၊ ဓာတ်၌လိမ္မာ၏၊ အာယတနကုသလော၊ အာယတန၌လိမ္မာ၏၊
ပစ္စယာကာရံကုသလော၊ ပစ္စိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်၌ လိမ္မာ၏၊ ကာရဏာကာရဏကု
သလော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်၌လိမ္မာ၏၊ ဣတိ၊

၁-သဠာယတနသံယုတ် ၁၂-လောကကံမဂုဏဝဂ်။ ၈၃

ဤသို့၊ စတုပိကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိ
တော၊ ပညာရှိ၏၊ မဟာပညာတိ၊ မဟာပညောဟူသည်ကား၊ မဟာန္တေ၊
များကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ ဝိပါက်ကြွယ်သနိဗ္ဗာန်ပစ္စယုပ္ပန်ဘာဝိတတ္ထဟုဆို
အပ်သောအကျိုးငါးပါးတို့ကို၊ မဟာန္တေ၊ များကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အ
ကုသိုလ်မဂ်လေးတန်ပစ္စယဘာဝိတဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းငါးပါး
တို့ကို၊ မဟာန္တေ၊ များကုန်သော၊ နိရုတ္တိယော၊ မဂဘောသသဘာဝနိရုတ္တိ
တို့ကို၊ မဟာန္တေနိ၊ များကုန်သော၊ ပဋိဘာနာနိ၊ ရှေးဥာဏ်သုံးပါးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂ
ဗျာနသမတ္တတာယ၊ သိမ်ဆည်းခြင်းငှါ စွမ်းနှိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မဟာပညာယ၊ ကြီးသောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယထာတံ
အာနန္ဒေနာတိ၊ ယထာတံအာနန္ဒေနဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်
ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေအပ်သကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုအကျယ်ဟောအပ်သောအနက်
သဘောကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ တန္တိ၊ တံဟု၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အာ
နန္ဒေန၊ အာနန္ဒာသည်၊ တံအတ္ထဘေတံ၊ ထိုအနက်သဘောကို၊ ဗျာကတံ၊
ထာ၊ အကျယ်ဟောအပ်၏သို့၊ အဟတ္ထိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ တံအတ္ထဘေ
တံ၊ ထိုအနက်သဘောကို၊ ဝေမေဝ၊ ဤသို့အာနန္ဒာ၍အပ်သကဲ့သို့လျှင်၊
ဗျာကရေယျ၊ အကျယ်ဝေတန်ငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ယေမေတိ၊ ယေမေဟူသည်ကား၊ ယေ
ကာမဂုဏေ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ မမ၊ ငါ၏၊ စေတသာသံဗုဠုပုဗ္ဗာတိ၊
စေတသာ သံဗုဠုပုဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုဘူတပုဗ္ဗာ၊
ရှေး၌ခံစားအပ်ဘူးကုန်ပြီ၊ တတ္ထမေဓိတ္တံဗာဟုလ္လံ ဂစ္ဆိမာနံဂစ္ဆေယျာတိ၊
တတ္ထမေဓိတ္တံဗာဟုလ္လံ ဂစ္ဆိမာနံဂစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊ ပါသာဒတ္တယံ
တိဝိနောဓုကာဒိဘေဒသမ္ပတ္တိဝသေန၊ ဥတုသုံးပါးအားစေ့ရာတ်ပွတ်သော
ရာမသုရာမသုတဟူသော ပြာသာဒ်သုံးဆောင် ကြီးငယ်ရှယ်လံတ်အား
ဖြင့်ကချေသည် သုံးပါးစသည်အပြားရှိသော စကြာဝတေးမင်း၏အသာ
ရေကိုဆောင်တတ်သော မင်းစည်းစိမ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဘူတပုဗ္ဗေသု၊
ရှေး၌ခံစားဘူးကုန်သော၊ တေသုပဉ္စသု ကာမဂုဏေသု၊ ထိုငါးပါးသော
ကာမအရတို့၌၊ ဗဟူသုဝါရေသု၊ များစွာသောအကြိမ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊
ဖြစ်သော်ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒိန္နဗျာ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုဝါတိ၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုဝါဟူသည်ကား၊ ဣမံ၊
ဤဥရုဝေလတော၌၊ ပဓာနစရိယကာလေ၊ နုတ္တရစရိယံကျင့်သောကာလ

၀၄ သဗ္ဗသမ္ဘာတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကထာနိဿယ။

၌၊ သဗ္ဗသမ္ဘာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သုပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝန်သဏ္ဌာဓာတာနိဗ္ဗိဒက
ဏာဒီနံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သောတောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော သားအုပ်ပါင်းစသည်
တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိဘောဒံ၊ မြင်အပ်ကြားအပ်သည်စ
သောအပြားရှိသော၊ မနောရမာရဗ္ဗဏံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်သောအာရုံ
ကို၊ ကာမဂုဏံ၊ ကာမဂုဏ်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နေသုဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံတို့၌
လည်း၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့
သောအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

အပ္ပဝါအနာဂတေသုတိ၊ အပ္ပဝါအနာဂတေသုဟူသည်ကား၊ အနာ
ဂတေ၊ အနာဂတ်၌၊ မေတ္တေယျောနာမ၊ မေတ္တေယျ မည်တော်မူသော၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့၊ သင်္ခါနာမ၊ သင်္ခမည်သော၊
ရှာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ကေတုမတိနာမ၊ ကေတုမတိအမည်ရှိ
သော၊ ရာဇဋ္ဌာနိ၊ မင်းနေပြည်ကြီးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဒိ
ဝသေန၊ ဤသို့စသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိတ္တကမေဝ၊ အကြိမ်အခါအနည်း
သာလျှင်၊ အနာဂတေသု၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမ
ဂုဏ်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တတြမေအတ္တရူပေနာတိ၊ တတြမေအတ္တရူပေန
ဟူသည်ကား၊ တတြ၊ ထိုအတိတ်ဖြစ်၍ချုပ်လေပြီးသောစိတ်ဖြင့်စုံစမ်းဘူး
ကုန်သောကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတကာမဇာတိကေန၊
အစီးအပွားကို တောင့်တသော သဘောရှိသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အပ္ပမာ
ဒေါတိ၊ အပ္ပမာဒေါဟူသည်ကား၊ သာတတ္ထကိရိယာ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌ဝန်
မချဘဲအမြဲပြုခြင်းဟူသော၊ ပဉ္စသုကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊
စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို၊ အဝေါဿဋ္ဌော၊ ပေါက်လွှတ်မထားခြင်း ဟူသော၊ သတိ
တိ၊ သတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏပရိဂ္ဂဟိကသတိ၊ အာရုံကိုသိမ်းဆည်း
တတ်သောသတိဟူသော၊ အာရက္ခောတိ၊ အာရက္ခောဟူသည်ကား၊ အယံ
အပ္ပမာဒေါစ၊ ဤသည်အပ္ပမာဒဟူသော၊ အယံဘတိစ၊ ဤအာရုံကိုသိမ်း
ဆည်းတတ်သောသတိ ဟူသော၊ ဝေတသော၊ စိတ်၏၊ အာရက္ခော၊ အ
စောင့်ကို၊ ကရုဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်း
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေတိ
ပြု၏၊ အာရက္ခတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဣမေဇ္ဇေဓမ္မာ၊ အပ္ပမာဒသတိ
ဟူသောဤတရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ ကတ္တဗ္ဗာပဝတ္တေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၂-သောကကာမဂုဏဝဂ်။ ၈၅

ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တသ္မာတိဟတိက္ခဝေ
သေအာယတနဝေဒိတဗ္ဗေတံ။ တသ္မာတိဟတိက္ခဝေ သေအာယတန
ဝေဒိတဗ္ဗေဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ စေတသော။ စိတ်၏။
အာရက္ခတ္ထာယ။ အစောင့်အရှောက်အကျိုးငှါ။ အပ္ပမာဒေါစ။ အပ္ပမာဒကဲ့
လည်းကောင်း။ သတိစ။ သတိကဲ့ လည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗာ။ ဖြစ်စေအပ်
ကုန်၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တသ္မိံ အာယတန။ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟုမှတ်အပ်
သောအာယတနကို။ ဝေဒိတေ။ သိအပ်သည်ရှိသော်။ အပ္ပမာဒေနဝါ။ အပ္ပ
မာဒဖြင့်လည်းကောင်း။ သတိယာဝါ။ သတိဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗာ။
ပြုအပ်သောအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သေအာယတန
တံကာရဏံ။ ထိုခြောက်ပါးသောအာယတနတို့၏ချုပ်ကြောင်းဖြစ်သော
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေဇာနိ တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ သဠာယတနနိရောဓန္တိ။ သဠာယတနနိရောဓံဟူ
သည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ သဠာယတနနိရောဓေ။ ခြောက်ပါးသော
အာယတနတို့၏ချုပ်ရာချုပ်ကြောင်းဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ တံ။ ထိုသဠာ
ယတနနိရောဓဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ သဠာယ။ ရည်၍။ ဘာသိတံ။ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပဟိယသ္မာ။ အ
ကြင်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနသ္မိံ။ နိဗ္ဗာန်၌။ စက္ခုအာဒိနိစေဝ။ စက္ခုအစရှိသည်တို့
သည်လည်း။ နိရုဏ္ဏန္တိ။ ချုပ်ကုန်၏။ ရူပသညာဒယောစ။ ရူပသညာစသည်
တို့သည်လည်း။ နိရုဏ္ဏန္တိ။ ချုပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သဠာယတ
နနိရောဓေ။ သဠာယတနနိရောဓဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ သေသံ။ ကြွင်း
ကျန်သောစကားချပ်သည်။ ဝုတ္တံနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
သာလျှင်တည်း။ ။

၁ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဒိဋ္ဌေဝဓဋ္ဌေတိ။ ဒိဋ္ဌေဝဓဋ္ဌေဟူသည်ကား။ ဣမ
သ္မိံ ယေဝအတ္တဘာဝေ။ ဤအတ္တဘော၌ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိတိ။ ပရိနိဗ္ဗာ
ယန္တိဟူသည်ကား။ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန။ ကိလေသသင်္ဂြိုင်းစေခြင်းဖြင့်။
ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။ သြဉ်းအေးကုန်၏။ တန္တိသိတံဝိညာဏံဟောတိတိ။ တန္တိသိ
တံဝိညာဏံဟောတိဟူသည်ကား။ တဏှာနိသိတံ။ တဏှာကုန်ပြီသော။
ကမ္မဝိညာဏံ။ ကမ္မဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တရပါဒါနန္တိ။ တရပါဒါနံ
ဟူသည်ကား။ တံဝဟဏံ။ ထိုတဏှာပွါဒါနိဟူသော အစွဲအလောင်းရှိသော။
တဏှာဒိဝဟဏေန။ တဏှာဟူသော အစွဲအလောင်း ဘုတ်ပြတ်ဘိလူးနှင့်။

သဟဂတံ၊ တကွဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ကမ္မဝိညာဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ သန္တာနေဿတိတိ၊ သန္တာနေဿတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဗာဓေဿတိ၊ စေ့စပ်လတ္တံ့။ အဿ ဖြဟ္မစရိယဿ၊
 ထိုမြတ်သောအကျင့်၏။ ဟောဂဝိစ္ဆေဒံ၊ ယောဂ၏ဖြစ်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိ
 တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နဒဿတိ၊ မပေးလတ္တံ့။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာတိ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပရိပါစေန္တိ၊ ရင့်စေတတ်ကုန်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယမည်ကုန်
 ၏၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ပန္နရဿ၊ တဆွဲငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ အ
 ကြောင်းတရားတို့သည်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုအကြောင်းတရားတို့ကို၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယာ
 ဒိန္နံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိကာရဏဝသေန၊ စင်ခြင်း၏အကြောင်း
 ၏အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဧတံဝစနံ၊
 ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အသန္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ကြဉ်သော၊ သန္ဓေ၊ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်သော၊
 ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ ဘဇတောပယိရူပါသတော၊
 ဆည်းကပ်သော၊ ပဿာဒနိယသုတ္တန္တေ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်တတ်
 သောသံပဿာဒနိယသုတ် စသည်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ သုံးသင်ဆင်
 ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမေဟိ တိဟာကာမေဟိ၊ ဤသုံးပါးသော အ
 ကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။
 ကုသိတေ၊ ပျင်းရိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယတော၊ ကြဉ်
 သော၊ အာရဒ္ဓစီရိယံ၊ ကြိုးပန်းသော ဝီရိယရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ ဘဇတောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်
 သော၊ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာနသုတ်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမေဟိ တိဟာကာမေဟိ၊ ဤသုံးပါးသော အကြောင်းတို့
 ကြောင့်၊ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယသည်၊ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဓမ္မဿတိ၊
 လွတ်သော သတိရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယတော၊
 ကြဉ်သော၊ ဥပဗ္ဗိတဿတို့၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို၊ သေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ ဘဇတောပယိရူပါသတော၊ ဆည်းကပ်
 သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်

၁-သဗ္ဗာယတနသံယုတ်-၁၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်၊ ၈၂

သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမေဟိတိဟာကာရေဟိ။ ဤသုံးပါးသော အကြောင်းတို့
ကြောင့်။ သာမိန္ဒြိယံ။ သမာဓိန္ဒြိယသည်း။ သုဇ္ဈတိ။ စင်ကြယ်၏။ အသမာဟိတေ။
မတည်ကြည် ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝုဇ္ဈယတော။ ကြဉ်
သော။ သမာဟိတေ။ တည်ကြည်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝ
တော။ ဖြစ်သော။ ဘဇတော။ ပယ်ရှုပါသတော။ ဆည်းကပ်သော။ ဈာန
ဝိမောက္ခော။ ဈာနဝိမောက္ခတို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော။ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
အား။ ဣမေဟိတိဟာကာရေဟိ။ ဤသုံးပါးသော အကြောင်း တို့ကြောင့်။
သာမိန္ဒြိယံ။ သမာဓိန္ဒြိယသည်း။ သုဇ္ဈတိ။ စင်ကြယ်၏။ ဒုပ္ပညေ။ ပညာနည်း
ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝုဇ္ဈယတော။ ကြဉ် သော။ ပညဝဇ္ဇော။
ပညာကြီးကုန်သော။ ပုဂ္ဂလေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော။ ဖြစ်သော။ ဘဇ
တော။ ပယ်ရှုပါသတော။ ဆည်းကပ်သော။ ဂန္ထိယဉာဏဓရိယေ။ နက္ခိယော
ဉာဏ်၏ကျက်စားရာခန္ဓာအာယတနခါတ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်သောသုတ်
ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော။ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမေဟိတိဟာကာရေဟိ။
ဤသုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ပညိန္ဒြိယံ။ ဖြည့်မြင်သည်း။ သုဇ္ဈတိ။
စင်ကြယ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စပုဂ္ဂလေ။ ငါးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိဝုဇ္ဈယ
တော။ ကြဉ်သော။ ပဉ္စပုဂ္ဂလေ။ ငါးဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သေဝတော။ ဖြစ်
သော။ ဘဇတော။ ပယ်ရှုပါသတော။ ဆည်းကပ်သော။ ပဉ္စသုတ္တန္တေ။ ငါး
သုတ်တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတော။ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမေဟိပန္နရသ
ဟိအာကာရေဟိ။ ဤတဆဲ့ငါးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဣမာနိပဋိန္ဒြိ
ယာနိ။ ဤငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့သည်။ သုဇ္ဈန္တိ။ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဣဝံ။ ဧဝံ
ဝစနံ။ ဤစကားကို။ ဝတ္ထံ။ ဆိုအပ်၏။ အပေရေဝိ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါပဉ္စမာနိ။ သဒ္ဓါလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။
ဣန္ဒြိယာနိ။ ဣန္ဒြိယတို့ လည်းကောင်း။ အနိစ္စသညာ။ အနိစ္စသညာ လည်း
ကောင်း။ အနိစ္စ။ အနိစ္စ၌။ ဒုက္ခသညာ။ ဒုက္ခသညာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ။
ဒုက္ခ၌။ အနတ္တသညာ။ အနတ္တသညာလည်းကောင်း။ ပဟာနုသညာ။ ပဟာ
နုသညာလည်းကောင်း။ ဝိရာဂသညာ။ ဝိရာဂသညာ လည်းကောင်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ ပဉ္စ။ ငါးပါးကုန်သော။ နိဗ္ဗေတာဝဂိယော။ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးဝွင်း
တတ်သောမဂ်ဉာဏ်လျှင် အသို့ရှိကုန်သော။ ဣမာသညာ။ ဤသညာတို့
လည်းကောင်း။ မေဃိယတ္ထေရဿ။ မေဃိယု ရှေ့ရိအား။ ကလိတာ။
ဟောအပ်ကုန်သော။ ကလျာဏမိတ္တတာဝေယေသု။ ကလျာဏ မိတ္တတာဝံဝ
ရအဘိသုဇ္ဈေကာထာဝီရိယာရန္တ နိဗ္ဗေမိကပညာဟူကုန်သော။ ပဉ္စဓမ္မော

၈၈ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ငါးပါးသောတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္နရသဓမ္မာ၊ တဆဲ့
 ငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်
 စေတတ်ကုန်၏။ ကာယာပနဝေဇာယံ၊ အဘယ်အခါ၌ကား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတံ၊ ဤအကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ ပစ္စုသသမယေ၊ မိန့်သောက
 ထအခါ၌၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလောကောန္တဿ၊ ကြည့်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ အာယသ္မတောရာဟုလဿ၊ အရှင်ရာဟုလာ၏လည်းကောင်း၊ တာ
 သဗ္ဗဒေဝတာနံ၊ ထိုဆူတောင်းဘက် နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယပရိ
 ပါကံ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယရင့်ခြင်းကို၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်
 တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊ ဤ
 အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကား အဖြေတည်း၊
 အနေကာနိဒေဝတာ သဟဿာနိတိ၊ အနေကာနိဒေဝတာ သဟဿာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ မြေတော်ရင်း၌၊ ပါလိတနာဂရဇကော
 လေ၊ ပါလိတနဂါးမင်း ဖြစ်ရာကာလ၌၊ ပတ္တနံ၊ ဆူတောင်းကို၊ ဌပေန္တေနံ၊
 ဖြစ်စေသော၊ အာယသ္မတာရာဟုလေန၊ အရှင်ရာဟုလာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊
 ပတ္တနံ၊ ဆူတောင်းခြင်းကို၊ ဌပိတဒေဝတာ၊ ဖြစ်စေဘူးသောနတ်တို့သည်၊
 တာသုပနံ၊ ထိုနတ်တို့တွင်ကား၊ ကာမိ၊ အချို့သော နတ်တို့သည်၊ ဘူမဋ္ဌ
 ကာဒေဝဟာ၊ မြေ၌တည်သော နတ်တို့သည်၊ ကာမိ၊ အချို့သော နတ်တို့
 သည် ၊ အန္တလိက္ခဋ္ဌကာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သော နတ်တို့သည်၊ ကာမိ၊
 အချို့ကုန်သော နတ်တို့သည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်
 တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချို့ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဒေဝ
 လောကေ၊ အဓကန်နတ်ပြည်၌၊ ကာမိ၊ အချို့ကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မ
 လောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဣမသ္မိံပနဒိဝသေ၊ ဤနေ
 ၌ကား၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာဝိဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊
 ကေဠာနေ၊ တရုတည်းသော နေရာ၌၊ အန္တဝနသ္မိံယောဂ၊ သူကန်းတော၌
 သာယျင်၊ သဒ္ဓိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊
 သဗ္ဗာယ၊ ရည်၍၊ အနေကာနိဒေဝတာ သဟဿာနိတိ၊ အနေကာနိဒေဝ
 တာသဟဿာနိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခု
 ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ စတ္တာရောမဂ္ဂါစ၊ လေးပါးသော
 မဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိပလာနိစ၊ လေးပါးသောဖိုလ်တို့ကို လည်း

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၂-လောကကာမဂုဏဝဂ်။ ၈၉

ကောင်း၊ ဓမ္မစက္ခုန္တိ၊ ဓမ္မစက္ခုဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ
တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပွဲ၌၊ ကာမိဇီဝတာ၊ အချို့သော နတ်တို့သည်၊ သောတာ
ပန္န၊ သောတာပန်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကာမိ၊ အချို့သောနတ်တို့
သည်၊ သကဒါဂါမိနော၊ အနာဂါမိနိကာသဝါ၊ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်
ရဟန္တာတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသဗ္ဗပနဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်
တို့၏ကား၊ ဧတ္တကာတိ၊ ဤမျှဤရှေ့ ဟု၊ ဂဏနဝသေန၊ ရေတွက်ခြင်း၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊
ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၉-၁၀ နဝမဒသမာနိ၊ နဝမသုတ်ဒသမသုတ်တို့ကို၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဝသေ
န၊ ဣဋ္ဌာရုံအားဖြင့်၊ ကထိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနိကာနံ၊
သိလတ္တံ၊ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ လောကကာမဂုဏဝဂ္ဂေါ၊ လောကကာမဂု
ဏဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၃-ဂဟပတိဝဂ်။

၁-၃ ဂဟပတိဝဂ္ဂံ၊ ဂဟပတိဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဥဂ္ဂေါတိ၊ ဥဂ္ဂေါ
ဟူသည်ကား၊ ပဏီတဒါယကာနံ၊ မွန်မြတ်သောခဲဘွယ်တောဇဉ်ကိုလှူ
သောဒါယကာတို့တွင်၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂသူကြွယ်သည်၊ သော၊ ထိုဥဂ္ဂသူကြွယ်ကို
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခုဝေမဓသာဝကာနံ၊ ပဏီ
တဒါယကာနံ၊ ယဒိဉ္စဥဂ္ဂေါဂဟပတိတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခုဝေ မဓသာဝကာနံ၊
ပဏီတဒါယကာနံ၊ ယဒိဉ္စဥဂ္ဂေါဂဟပတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နှုတ်တော်မူခြင်းသ
ဖြင့်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်ရာထူး၌၊ ဌဝိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ ဧတေသု၊
စေတီသု၊ ဂဟပတိဝဂ်၌ပဌမဒုတိယဤနှစ်သုတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ တတိ
ယေဝ၊ တတိယသုတ်၌လည်းကောင်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်
သည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဆွမ်းကို၊ ဥလမာနေ၊ ပရိယေသ
မာနေ၊ ရှာလို၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းခံ သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇောလော၊ ဝိဇ္ဇောလမည်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်ဝိဇ္ဇောလသည်၊

ပရိဇ္ဈာနာဝေါ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းပျက်စီးကုန်ခန်းသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆာသည်း၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အထ၊ ယိုသို့ဥစ္စာစည်းစိမ်ပျက်စီးကုန်ခန်းရကား၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ လာဘ သက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရံ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပိဏ္ဍတ္တဿ၊ ဝမ်းစာဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ နိက္ခမိက္ခာ၊ လူတောင်မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထိုအရှင်ပိဏ္ဍောလသည်၊ မဟန္တကပလ္လံ၊ အအုံကြီးသော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ကိုင်စွဲ၍၊ စရတိ၊ ဆွမ်းခံတွည့်လည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဝမ်းစာကြောင့်ကြ၍တရားသာသနာတော်၌ခိုခြင်းကြောင့်၊ ကပလ္လပူရံ၊ သပိတ်ကြီးအအုံ၊ ပြည့်သော၊ ယာဂံ၊ ယာဂကို၊ ဝိဝတိ၊ မကုန်မချင်းသောက်၏၊ ကပလ္လပူရံ၊ သပိတ်ကြီးအအုံ၊ ပြည့်သော၊ ပူဝံ၊ ရွံ့ကို၊ ခါဒကိ၊ ခဲ၏၊ ကပလ္လပူရံ၊ သပိတ်ကြီးအအုံ၊ ပြည့်သော၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုဇ္ဇတိ၊ မကုန်မချင်းတုဉ်းပေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့အင်မတန် စားသောက်လတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ပိဏ္ဍောလ၏၊ မဟန္တသဘာဝံ၊ အစားပျံသည့်၏၊ အဖြစ်ကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရားအား၊ အာရောစယိံ၊ သု၊ ကြားလျှောက်ကြကုန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်ပိဏ္ဍောလအား၊ ပတ္တတ္ထဝိကံ၊ သပိတ်အိတ်ကို၊ နန္ဒဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသေး၊ ဟေဋ္ဌမဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကြီးကို၊ နိက္ခန္တိတွာ၊ မှောက်၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သော၊ ထိုအရှင်ပိဏ္ဍောလသည်၊ ဌပေန္တောပိ၊ ထားသော်လည်း၊ စံသန္တော၊ မြေ၌ပွတ်ချစ်၍သာလျှင်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကြီးကို၊ ပဏာမေတွာ၊ ညောင်စောင်းအောက်သို့တွန်းလိုက်၍၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ ဂဏ္ဍန္တောပိ၊ ယူသော်လည်း၊ စံသန္တော၊ မြေ၌ပွတ်ချစ်၍သာလျှင်၊ အာကမ္ဘိတွာ၊ ခွေးသေကောင်ကိုလင်းတစွဲသကဲ့သို့ကသိကအောက်စွဲ၍၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တံ၊ ထိုသပိတ်ကြီးသည်၊ ဂန္တန္တကာလေ၊ ကာလလျားလတ်သော်၊ စံသန္တော၊ ချစ်မိဖန် များထွသဖြင့်၊ ပရိက္ခိတံ၊ အနားတိုရကား၊ နာဠိကောဒနမတ္တမေဝ၊ တကွမ်းစားချက်ဆွမ်းမျက်သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍနကံ၊ ဆန့်သောသပိတ်ပျိုသည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသပိတ်ကြီးအနားတို၍ သပိတ်ပျိုဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရားအား၊ အာရောစေသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်လတ်သော်၊ အဿ၊ ထိုပိဏ္ဍောလအား၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ပတ္တတ္ထဝိကံ၊ သပိတ်အိတ်ကို၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဝေရော၊ အရှင်ပိဏ္ဍောလမတော်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယငါးပါးကို ထိန်းကြောင်းသဖြင့် ပွားစေ

ခြင်းကို၊သာဝေတွာ၊ပွါးစေ၍၊အဂ္ဂပလေ၊မြတ်သောဗိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊
အရဟတ္တ၊အရဟတ္တဗိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊တည်၏၊ ဣတိဝုတ္တနယေန၊ ဤ
သို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုပိဏ္ဍောလသည်၊ ပိဏ္ဍောယ၊
ဆွမ်းဟူသော အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗဇိတက္ကာ၊ ရဟန်း ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ပိဏ္ဍောလော၊ ပိဏ္ဍောလမည်၏၊ ဂေါတ္တေနပန၊ အနွယ်အားဖြင့်
ကား၊သာရန္ဒါဇော၊သာရန္ဒါဇမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဘယံ၊ပိဏ္ဍောလသာရ
န္ဒါဇဟူသောအမည်နှစ်ပါးကို၊ ဧကတော၊တပေါင်းစည်း၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
ပိဏ္ဍောလသာရန္ဒါဇောတိ၊ပိဏ္ဍောလသာရန္ဒါဇဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဥပ
သင်္ကဒိတိ၊ ဥပသင်္ကမိ ဟူသည့်ကား၊ ဥဂ္ဂတုဂ္ဂတေဟိ၊ ကျော်စောကုန်
ကျော်စောကုန်သော၊မဟာမစ္စေဟိ၊အမတ်ကြီးတို့သည်၊ပရိဝုတော၊ခြံရံ၍
ဥပသင်္ကမိ၊ကပ်၏။ ။

ထေရော၊ ကြီးမားသော ကျောက်ပျာကိုခြေမှာကပ်လျက် ဌကံကဲ့သို့
ပျံ့နှံ့သော အရှင်ပိဏ္ဍောလမထေရ်သည်၊ ဇောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊သာဝ
ဝတ္တိသံ၊သာဝတ္တိရှိ၌၊ ပိဏ္ဍောယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊
ဓာတ္တဘတ္တကိစ္စော၊ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊နိဇါ
စသသံယေ၊အပူပြင်းစွာနွေအခါ၌၊ သိတလေဌာနေ၊ အေးသောအရပ်၌၊
ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊နိသိဒိဿာဒိတိ၊ နေအံ့ဟူ၍၊အာ
ကာသေန၊ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊
ဥဒေနဿ၊ဥဒေနမည်သော၊ရညော၊မင်း၏၊ဥဒပါနံနာမ၊ ဥဒပါနအမည်ရှိ
သော၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သည်၊အတ္တိ၊ ရှိ၏၊တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ဝိဝရိတွာ၊
ထည့်လည်၍၊အညတရေသ္မိံ၊တပင်သော၊ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်အောက်၌၊
သိတန၊ချမ်းအေးသော၊ဥဒကဝါတေန၊ရေကိုခပ်၍လံသောလေသည်၊
ဗိဇယမာနော၊တဖြူးဖြူးသုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်ခြင်း
ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊နိသိဒိတိရ၊နေသတတ်။ ။

ဥဒေနောဝိ ခေါရာဇာ၊ ဥဒေနမင်းသည်လည်း၊ သတ္တာပံ၊ ခုနစ်ရက်
ပတ်သုံး၊မစားပါနဲ့၊အခြားကိစ္စကိုအားမထုတ်ဘဲပွဲကြီးနွဲ့၍သောက်သော
သေကို၊ဝိဝိတွာ၊ သောက်စား၍၊သတ္တမဒိဝေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌၊ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်ကို၊ပဋိဇဉ္ဇါပေတွာ၊သုတ်သင်စေ၍၊ မဟာဇနပရိဝါ
ရော၊များစွာသောမင်းပရိသတ်ခြံရံလျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
သွား၍၊မင်္ဂလသိလာပဇ္ဇေ၊ မင်္ဂလာရှိသောကျောက်ပျာအပြင်၌၊အတ္တတာ
ယ၊ခင်းအပ်သော၊ သေယျာယ၊ အိပ်ရာပေါ်၌၊နိပဋ္ဌိ၊ စက်တော်ခေါ်၍၊

၆၂ သိဇ္ဇာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တဿ၊ ထိဥဒေနမင်းစော၏။ ကောပရိစာရိကာ၊ ကိုယ်လုပ်မောင်းမလုပ်
တယောက်သည်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ သံဗာဟမာနာ၊ ဆုပ်နယ်လျက်၊ နိသိန္နာ
နေ၏။ ရာဇာ၊ ဥဒေနမင်းသည်၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
ဩက္ကမိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုမင်းသည်၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္က
မန္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ နာဠကိတ္တိယော၊ အငြိမ့်သမကခြေသည်တို့
သည်၊ ယဿ၊ အကြင်မင်း၏။ အတ္တယ၊ ကြည့်ရှုရှင်ပျော်နာတော်မူခြင်း
အကျိုးငှါ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂိတာဒိနိ၊ သိချင်းစသည်တို့ကို၊ ပယောဇေ
ယျာမ၊ ဟွဉ်ရဟုန်၏။ သောရာဇာ၊ ထိဥဒေနမင်းသည်၊ နိဗ္ဗံ၊ သောက်ယပ်
စားမူးပျော်ကြူးခြင်းသို့။ ဥပဂတော၊ ရောက်လေပြီ။ နိဗ္ဗကာလေစ၊ စက်
တော်ခေါ်သောအခါ၌လည်း၊ မဟာသန္ဓံ၊ ကျယ်စွာသောအသံကို၊ ကာတု
ပြုခြင်းငှါ၊ နစဝဋ္ဋတိတိ၊ မလျောက်ပတ်ခဲ့ဟု။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ
၏။ တုရိယာနိ၊ တုရိယာတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊
ပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားကြကုန်၏။ တာ၊ ထိုကခြေသည်မောင်းမတို့သည်၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဗလသဗလနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ ခါဒမာနာ၊
ခဲကုန်လျက်၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝိလန္ဓမာနာ၊ ပန်ဆင်ကုန်လျက်၊ ဝိဂရန္တိ
ယော၊ တွည့်လည်ကြကုန်လတ်သော်၊ ထေရံ၊ အရှင်ဝိဇ္ဇောလတာရန္တ၊ ဇမ
ထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သန္ဓံ၊ အသံကို၊ မာကရိတ္ထာတိ၊ မပြုကြကုန်လင့်ဟု၊
အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နိဝါရိယမာနာ၊ မြစ်ကုန်လျက်၊ ဂန္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသိ
ဒိံသု၊ နေကြကုန်၏။ ထေရော၊ အရှင်ဝိဇ္ဇောလတာရန္တ၊ ဇမထေရ်သည်၊
ဣဿ၊ ငြိစူစောင်းမြောင်းခြင်းကို၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်၏။ မစ္ဆေရံ၊ မလှူ
ဒါနိးလိဝံနံတို့ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတဗ္ဗံ၊ ပျောက်အပ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တာသံ၊ ထိုမင်းမောင်းမတို့အား၊ အနုရုပံ၊
လျောက်ပတ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထေသိ၊ ဆုံးမဟော
ကြား၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ သံဗာဟမာနာ၊ ဆုပ်နယ်လျက်၊
နိသိန္နာ၊ နေသော၊ သာဝိဇ္ဇတ္ထိ၊ ထိုမောင်းမသည်လည်း၊ ပါဒေ၊ မင်း
၏ခြေတို့ကို၊ စာလေတွာ၊ ယှပ်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို၊ မပောဇေသိ၊ နှိုး
စေ၏။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းကြီးသည်၊ တာ၊ ထိုအယုတ်မတို့သည်၊ ကဟံ
အဘယံသို့၊ ဂတာ၊ လေလွင့်ကြကုန်လတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏
တာသံ၊ ထိုအယုတ်မတို့အား၊ တုဌေဟိ၊ သင်မင်းကြီးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်
မူလိဉ်နည်း၊ တာ၊ ထိုရှင်မင်းကြီး၏လွန်ပြောင်းမတို့သည်၊ ကေသံဗာသံ၊
ရဟန်းဦးပြည်တဦးကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိသိန္နာတိ၊ နေကြကုန်ပြီ

တကားဟု။ အာဟ။ ဂုံးတိုက်စကားပြောဆို၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ ကုဒ္ဒေါ။ အံ့မျက်ထွက်စေတရကား၊ ဥဒ္ဓနော။ ရဲရဲငြိသောဒီးမိန္ဒ၊ ပက္ခိတ္တလောဏံဝိယ။ ထည့်အပ်သော ဆားကဲ့သို့။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယမာနော။ တောက်တောက်အသံပြု၍၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ။ ထလတ်၍။ တမ္ပကိဝိလ္လိကာဟိ။ ခါချဉ်တို့ကို၊ နံ။ ထိုဆိုတ်ငြိပ်ရာတော အရပ်ရံဖျား၌ ငါမယားနှင့်စကားပြောသောဦးပြည်းရဟန်းကို၊ ခါဒါပေသာမိတိ။ ကိုက်စေအံ့ဟု။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကိုးကားကိုးကားသွားလတ်သော်။ ဧကသ္မိံ အသောက ရုက္ခေ၊ တချသောသောကပင်၌၊ တမ္ပကိဝိလ္လိကာနံ၊ ခါချဉ်တို့၏၊ ပုဉ်။ အထုပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟတ္ထေနလက်ဖြင့်၊ အာကမ္ပိတွာ၊ ဆွဲ၍၊ သာခံ။ အခက်ကို၊ ဂဏ္ဍိတံ။ ယူခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ကိဝိလ္လိကပုဉ္ဇော။ ခါချဉ်ထုပ်သည်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ပြတ်၍၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဝတိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ သကလသရီရံ၊ တင်ကိုယ်လုံးသည်။ သာလိထုသေဟိ။ သလေးနီ ဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ပရိကိဏ္ဍိဝိယ၊ ပြွမ်းသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကိဝိလ္လိကဓုသနဇာတာဟိ။ ခါချဉ်ကိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနာဟိ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ဖြင့်၊ ဒဏ္ဍဒိဝိကာဟိ၊ မီးရှူးတိုင်တို့ဖြင့်၊ ဓုယမာနံဝိယစ၊ ရှိ၊ အပ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ထေရော၊ အရှင်ဝိဇ္ဇောလ ဘာရုဒ္ဓါဇမထေရ်သည်။ ရညော၊ မင်း၏၊ ပဒုဋ္ဌဘာဝံ၊ ပြစ်မှားသော အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တုန်ခါးဖြင့်၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓိ၊ ဂဠုန်ငယ်သို့ သပ္ပာယ်စွာယှံသွား၏။ တာဝိဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ သရီရံ၊ မင်း၏ ကိုယ်ကို၊ ပုဠိန္ဒိယောဝိယ၊ သုတ်ယောင်ကဲ့သို့၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိတပံတိတာ၊ ကျကုန်ကျကုန်သော။ ကိဝိလ္လိကာယော၊ ခါချဉ်တို့ကို၊ ဂဟံတွာ၊ ကောကွယ်ယူ၍၊ သရီရေ၊ မင်း၏ကိုယ်၌။ ဝိပမာနာ၊ ပစ်ချကုန်ကျက်။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မင်းမောင်းမတို့သည်။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သောအမှုနည်း။ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ မင်းကောင်းတို့သည် ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသူတော်သူမြတ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝန္တန္တိ၊ ရှိရိုးကုန်၏၊ ပဉ္စအမေပုစ္ဆာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ပန၊ တပါးမင်းနှင့်မတူပါ၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ကိဝိလ္လိကပုဉ်၊ ခါချဉ်ထုပ်ကို၊ ဝတိသေ၊ ရဟန်းတော် ဦးထိပ်ပေါ်၌၊ ဘိန္ဒုတုကာမော၊ ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု၊ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်ထွ်တို့ဖြင့်၊ ဝလ္လဘတာယ၊ မိန်းမလေသလိသောမင်း

၆၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်၍အကျွမ်းဝင်ရကား၊ ဝိဇ္ဇာသု၊ ထိုးကုန်၏၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အပရာဇံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သံ၍၊ ဥယျာနပါလံ၊ ဥယျာဉ်
စောင့်ကို၊ ပက္ခောသာမေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သေဇေသာပဗ္ဗဇိတော၊ ဤရဟန်း
သည်၊ အညသုဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ နေ့တို့၌၊ ဣမ၊
ဤဥယျာဉ်တော်သို့၊ အဂတ္တတိကံ၊ ကြွလာဘူးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တံ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမာတိ၊ ဗျာဒိတ်တော်မြတ်
အပိုင်းဟု၊ ဝုတ္တံ၊ သံတော်ဦးတင်လတ်သော်၊ ဝဋ္ဋံ၊ သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤ
အမတ်သို့၊ အာဂတဒိဝသေ၊ ကြွလာသောနေ၌၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အာရောစ
ယျာသိ၊ ကြားလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်၏၊ ထေရောဝိ၊ အရှင်
ဝိဇ္ဇောလတာရုဒ္ဓါစ မထေရ်သည်လည်း၊ ကာတိပါဟေနေဝ၊ တရက်နှစ်
ရက်ယွန်သဖြင့်လျှင်၊ ပုန၊ တဖန်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်
ရင်း၌၊ နိသီဒိ၊ နေ၏၊ ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်စောင့်သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
မေ၊ ငါ့အား၊ မဟာန္တော၊ ကြီးမြတ်သော၊ အယံပဏ္ဍာကာရောတိ၊ ဤသည်ပင်
လက်ဆောင်တော်ဟု၊ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ၊ ရေညာ၊ မင်းအား၊ အာရောစေသိ၊
ကြားလျှောက်၏၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထိုခဏပင်လလှောင်၍၊
သင်္ခပဏာဝါဒိသဒ္ဓံ၊ ရေရသင်းထက်စည်စသည်တို့၏အသံကို၊ နိဝါရေတွာ
မြင်၍၊ ဥဗ္ဗတုဂ္ဂတေဟိ၊ ထင်ရှားထင်ရှားကုန်သော၊ အမဇ္ဈေဟိ၊ အမတ်တို့
နှင်းသဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ထွက်တော်မူလာ၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟု၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ အနက္ခိတဘိနောကာမေသုတိ၊ အနက္ခိတဘိနောကာမေသုဟူသည်
ကား၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ကာမက္ခိတံ၊ ကိလေသာကာမဖြင့်မြူး
တူးပျော်ပါးခြင်းကို၊ အနက္ခိတပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌မြူးတူး မင်းဦးမင်းလွင်ပျော်ပါး
ဘူးသည်မဟုတ်ကုန်၊ အပရိတုတ္တကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ကို မသုံးဆောင်မခံ
စားဘူးကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဒ္ဓါနဉ္စ
အာပါဒေန္တိတိ၊ အဒ္ဓါနဉ္စအာပါဒေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဝေဏိ၊ ကျင့်ဝတ်
ဆောက်တည်သောအစဉ်အဆက်ကို၊ ပရိပါဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေနိုင်ကုန်၏၊
ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အနုဗန္ဓာပေန္တိ၊ အစဉ်မပြတ်
စပ်ဆက်နိုင်ကုန်၏၊ မာတုမတ္တိသုတံ၊ မာတုမတ္တိသု ဟူသည်ကား၊ မာတု
ပမဏာသု၊ အမိလောက၌ပမ္မာဏရှိသောမိန်းမတို့၌၊ ဟိ၊ ရှိ၏၊ လောကသ္မိံ၊
လောက၌၊ မာတာ၊ အမိ၊ တုဂ်နိ၊ နှမ၊ မိဏဂုံ၊ သမီး၊ ဣတိဣဒံတိဝိဓံ၊ ဤအနည်းပါး
အပြားရှိသောအာရုံသည်၊ ဂဓ္မကာရမ္မဏံနာမ၊ အလေးပြုစကောင်းသော

အာရုံမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂရုကာရမ္ပဏေ၊ အလေးပြုစကောင်းသော အာ
 ရုံ၌ ဥပနိဗန္ဓံ၊ သတိတည်းဟူသောကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ဝိမောဓေဝံ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ။ နလတ္တတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿ
 နေ္တာ၊ ပြလိုကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာတုမတ္တိသုမာတုစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတသညံကို
 အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုမှနောက်ဝါရ၌၊ အဿရညော၊
 ထိုမင်း၏၊ တေနပဌေန၊ ထိုပြဿနာဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနောတရန္တံ၊ ပဿာ
 ဒတည်းဟူသောခရီးသို့ မသက်မလိုက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဂတော၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိကူလမနသိကာရဝသေန၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဘွယ်
 ရှိ၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ ပနိဗန္ဓနတ္ထံ၊ စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ခြင်းငှါ
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်သော၊ န္ဒတ္တိံ သာကာရ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ န္ဒတ္တိံ သာကာရ
 ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဘာဝိ
 တကာယသတိ၊ အဘာဝိတကာယသဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊
 ဘာဝေတံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ။ အဘာဝိတပဉ္စနိရကာယာ၊ မပွားစေအပ်သော
 ပဉ္စနိရ ကာယရှိကုန်၏။ တေသံတံဒုက္ခရံ ဟောဝိတိ၊ တေသံတံဒုက္ခရံ
 ပောတိ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုမပွားစေအပ်သော ပဉ္စနိရကာယရှိ
 သောဝုတ္တိလံတို့အား၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံသည်၊ ဒုက္ခရံ၊
 ပြုပြင်သဖြင့်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿရညော၊
 ထိုမင်း၏၊ ဣမိနာပိ၊ ဤပြဿနာဖြင့်လည်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အနောတရန္တံ၊
 ပဿာဒတည်းဟူသောခရီးသို့ မသက်မလိုက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣန္ဒြိ
 ယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊
 အကျိုးကိုဆိုအံ့၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသတ္တိံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၌ ဥပနိဗန္ဓံ၊
 သတိတည်းဟူသောကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌ
 ဝံ၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ နလတ္တတိ၊ မရအပ်၊ ရာဇာ၊ ဇင်းသည်။ တံ၊ ထို
 ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရသီလ
 ၌၊ ဩတိဏ္ဏစိတ္တော၊ သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရိယံဘောကိရ
 ဘာရန္တိဇာတိအာဒိ၊ အန္တရိယံဘောကိရ ဘာရန္တိဇာ ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟံ၊ ဆိုတော်မူ၏။ အရက္ခိတေနဝကာယေနာတိအာဒိ၊
 အရက္ခိတေနဝကာယေန ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေ
 တို့ကို၊ ကိဋ္ဌာပေန္တော၊ ကစားစေ၍၊ ဂိဝံ၊ လည်ကိုးပရိဝတ္တေန္တော၊ တောင်
 ကြည့်မြောက်ကြည့် ကြည့်သောသူသည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ နရက္ခတိနာ
 မ၊ မစောင့်သောသူမည်၏။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအထွေထွေ၊ ဒုဗ္ဗုလ္လံ၊

ရုန့်ရင်းသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကထေန္တော၊ မရှက်မကြောက် ပြောဆို
သောသူသည်။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နရက္ခတိနာမ၊ မစောင့်သော သူမည်၏။
ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိသက်ဝိဟိ သာဝိတက်တို့
ကို၊ ဝိတက္ကန္တော၊ ကြံသောသူသည်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ နရက္ခတိနာမ၊ မစောင့်
သောသူမည်၏။ ရက္ခိတေနောကာယေနာတိအာဒိသု၊ ရက္ခိတေနောကာ
ယေနာတိသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိပရိယာယေန၊ ဖြန့်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိတုဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အတိဝိယမံတသ္မိံ သမယေ လောဘ
ဓမ္မာပရိသဟန္တိတိ၊ အတိဝိယမံတသ္မိံ သမယေလောဘဓမ္မာပရိသဟန္တိ
ဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအရက္ခိတကာယ စသည်
ဖြင့်အန္တေပုရသို့ဝင်သောအခါ၌၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ လောဘာ၊ လော
ဘတို့သည်၊ အဝိဘဝန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥပဋ္ဌိတာယသတိယာတိ၊ ဥပဋ္ဌိတာယသတိယာ
ဟူသည်ကား၊ သုပဋ္ဌိတာယ၊ ကောင်းစွာထင်သော၊ ကာယဂတာယ၊ ဆံ
အစရှိသောကိုယ်အရည်ဖြစ်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ နမံတထာတသ္မိံ
သမယေတိ၊ နမံတထာတသ္မိံ သမယေဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ သမယေ၊ အ
ကြင်အရက္ခိဟကာယစသည်ဖြင့်အန္တေပုရသို့ဝင်သောအခါ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏သို့၊ တထာ
ထိုအတူ၊ လောဘာ၊ လောဘတို့သည်၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ နုပပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
မဖြစ်ပေကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စွ
ပရိသဟန္တိတိပဒဿ၊ ပရိသဟန္တိဟူသောပုဒ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိဝိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
ဟူ၍လည်း၊ အတ္ထောယေဝ၊ ဟောအပ်သော အနက်ပင်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာယာ၊
ကိုယ်တို့ကို၊ ကုတိယော၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့
လျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သနည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊
ဣမမေဝကာယန္တိတ္ထေ၊ ဣမမေဝကာယံဟူသောဤပါဌ၌၊ ကရဇကာယော
ကရဇကာယကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘာဝိတုကာယာတိ
တ္ထေ၊ ဘာဝိတကာယာဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဉ္စဒ္ဓါရိကာကာယော၊ ငါးဒွါရ၌ဖြစ်
သောကာယကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရက္ခိတေနောကာယေနာ
တိတ္ထေ၊ ရက္ခိတေနောကာယေနဟူသောဤပါဌ၌၊ စောပနကာယော၊
စောပနကာယကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာယဝိညတ္တိ၊ စော

ပနကာယဟူသည် ကာယဝိညတ္တိပင်တည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။

၅ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စသုတ်သည်။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌။ ရူပါစမနာပါတိ၊ ရူပါစမနာပါဟူသည်ကား။ မနာပါ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ရူပါစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်း။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စာတိ၊ စက္ခုဝိညာဏဉ္စဟူသည်ကား။ စက္ခုဝိညာဏဉ္စ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်လည်း။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ သုခဝေဒနီယံ ဖဿန္တိ၊ သုခဝေဒနီယံဖဿံ ဟူသည်ကား။ စက္ခုဝိညာဏ သမ္ပယုတ္တံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဥပနိသယဝသေန၊ ဥပနိသယ၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဇေတနကာယေ၊ ဇေကာလ၌၊ သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏။ ပစ္စယဘူတံ၊ ပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဖဿံ၊ အတွေ့ကို။ သုခါဝေဒနာတိ၊ သုခါဝေဒနာဟူသည်ကား။ ဧကံဖဿံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်၍ ဥပနိသယ၏အတွင်းဖြင့် ဖြစ်သောတရသောဖဿကို၊ ပဋိစ္စသွေ့၍၊ ဇေတနဝသေန၊ ဇေ၏အတွင်းဖြင့်၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသပဓေသုပိ၊ ဤသြဋ္ဌင်းကုန်သော သံဝိဇ္ဇတိခေါဂဟပတိ သောတဓာတု ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လောကုန်သောငါးပါးကုန်သောကောဋ္ဌာသတ္တိလည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ တေဝိသတိဓာတုယော၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပါးသောဓာတ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ဣတ္ထေ၊ ဤသုတ်၌၊ စက္ခုပဿာဒေါ၊ စက္ခုပဿာဒသည်။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ် မည်၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုဓာတ်၏။ အာရမ္မဏာ၊ အာရုံတို့သည်။ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်မည်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ ဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်မည်၏။ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယံ၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓော၊ စေတသိက် ခန္ဓာတို့သည်။ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏။ ဧဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စသုခါရေသု၊ ငါးခွါရတို့၌၊ စတုနန္တိ၊ စတုနန္တိလေးပါးလေးပါးတို့၏။ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောခွါရေ၊ မနောခွါရ၌၊ အာရမ္မနာရိတ္တံ၊ မနောခွါရာဝတ္ထုန်းစိတ်ကို၊ မနောဓာတုတိ၊ မနောဓာတ်ဟူ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ အာရမ္မဏဉ္စေဝ၊ အာရုံသည်လည်းကောင်း၊ ဟဒယဝတ္ထုတံ၊

၆၈ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသီယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟဒယဝတ္ထုသညလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏။ ဝတ္ထုနိဿိ
တံ၊ ဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော၊ မိတ္တံ။ စိတ်သည်၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ဟု၊ မနော
ဝိညာဏဓာတ်မည်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ပစ္စန္ဒါရ၌ဝိသတိမနော၌ရ၌တိသေသ
ဟူသောအပြားအားဖြင့်၊ တေဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပါးသော၊ ဓာတုယော၊
ဓာတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ တေဝိသတိယာ၊
နှစ်ဆဲ့သုံးပါးသော၊ ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဓာတုနာနတ္ထံ၊
ဓာတ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော
အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ မနာဝံဣန္ဒြေတန္တိ ဇာနာတိတိ၊ မနာဝံ
ဣန္ဒြေတန္တိ ဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အနေနဘိက္ခုနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မနာ
ဝံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပါရုံကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏။ တံရူ
ပံ၊ ထိုသို့မြင်အပ်သောမနာပဖြစ်သောရူပါရုံကို၊ ဣန္ဒြေတန္တိ၊ ဣန္ဒြေတံဟူ
သည်ကား၊ ဇေ၊ ဤမြင်အပ်သောရူပါရုံသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့မနာပသင်္ဘောရှိ၏
ဇေ၊ ဤငါမြင်အပ်သော ရူပါရုံသည်၊ မနာဝံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ စက္ခုဝိညာဏံသုခဝေဒနိယံဗသံ
ပနိစ္စာတိ၊ စက္ခုဝိညာဏံသုခဝေဒနိယံဗသံပနိစ္စဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာ
ဏဉ္စေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယကောဋိယာဝါ၊ ဥပ
နိဿယအစွန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တရကောဋိယာဝါ၊ အနန္တရအစွန်း
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမနန္တရကောဋိယာဝါ၊ သမနန္တရအစွန်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တကောဋိယာဝါ၊ သမ္ပယုတ်၏အစွန်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
သုခဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၏၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စည်းဖြစ်သော၊ ယောစဖယော၊
အကြင်ဗသံသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သုခဝေဒနိယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ထိုက်
သည့်အားလျော်စွာဥပနိဿယ အနန္တရသမနန္တရသမ္ပယုတ္တကောဋိဖြင့်
ပစ္စည်းဖြစ်သော၊ တံဗသုဉ္စ၊ ထိုဗသံကိုလည်းကောင်း၊ ပနိစ္စပစ္စယံကတ္တာ
ပစ္စည်းပြု၍၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပတ္တသမ္ပေ
သုသေသေ သတ္တသုဝါရေသု၊ တြင်းကျန်သမျှ အလုံးစုံရနစ်ဝါရတို့၌၊
သေသေသေ၊ ဤသံဝဏ္ဏနာ နည်းသည်လျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်းဥပဓ
သတည်း၊ ဣတိဂုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဣမေသုဒ္ဓိသု
သုတ္တေသု၊ ဤနှစ်ပါးသောသုတ်တို့၌၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စာ၊ အာဝဇ္ဇာန်းကိစ္စတပ်
သော၊ ကိရိယာမနောဝိညာဏဓာတု၊ ကိရိယာမနောဝိညာဏဓာတ်ကို၊

ဝါ၊ တနည်းကား၊ မနောဓာတုယေဝ၊ မနောဓာတ်သည်ပင်လျှင်။ သမာနာ၊
ဖြစ်ပေလျက်၊ မနောဓာတုနာမေန၊ မနောဓာတ်ဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ဂုတ္တ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်သည်၊ ဥတ္တနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။

၉ နာမေ၊ နာမသုတ်၌၊ မက္ခရကတေတိ၊ မက္ခရကတေဟူသည်ကား၊
ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့မက္ခရကတဟုအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ အရညကုဋိ
ကာယန္တိ၊ အရညကုဋိကာယံဟူသည်ကား၊ အရညကတာယ၊ တောရအ
ရပ်၌ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ပါဠိဧက္ကာယ၊ အသီးအခြားတစ်ဆောင်လည်း
ဖြစ်သော၊ ကုဋိယံ၊ ကုဋိ၌၊ ဝိဟာရပစ္စန္ဒကုဋိယံ၊ ကျောင်းတိုက်ကြီး၏အ
စွန်အနားကုဋိ၌၊ န၊ မဟုတ်၊ မာဏဝကာတိ၊ မာဏဝကာဟူသည်ကား၊
တတ္ထ၊ ထိုသောဟိစ္စပုဏ္ဏားတပည့်တို့တွင်၊ ယေဝိ၊ အကြင်တပည့်ပုဏ္ဏား
တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မဟလ္လကကာလေ၊ အသက်အရွယ်ကြီး
သောအခါ၌၊ တေဝိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကိုလည်း၊ အနန္တဝါသိကတာယ၊ အနီး
နေတပည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာဏဝကာတွေဝ၊ မာဏဝကတို့ပူ၍ပင်
လျှင်၊ ဂုတ္တ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေနုပသင်္ကမိံ သူတိ၊ တေနုပသင်္ကမိံ သူဟူ
သည်ကား၊ ပါတော၊ နံနက်၌၊ သိပ္ပံ၊ အဇာတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ သာယံ
ညချမ်းအခါ၌၊ အာဝရိယဿ၊ ဆရာအား၊ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို၊ အာဟ
ရိဿာမာတိ၊ ဆောင်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိစ
ရန္တော၊ ထည့်လည်ကုန်လတ်သော်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာကုဋိကာ၊
ထိုအရှင်မဟာကစ္စည်း၏တောကျောင်းကုဋိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို
အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ပရိတောပရိတောကုဋိကာယာတိ၊
ပရိတောပရိတောကုဋိကာယဟူသည်ကား၊ တဿာကုဋိကာယ၊ ထိုကုဋိ
၏၊ သမန္တတောသမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ဂုဿလေ
ယူကာနိတိ၊ ဂုဿလေယူကာနိဟူသည်ကား၊ အညမညဿ၊ တယံသက်
သည်တယံသက်၏၊ ဝိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဝက်၍၊ လေတိတွာ၊
ချံ့ဆွချံ့ဆွပြု၍၊ ဣတောဝိတောဝ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝာဝနကိဋ္ဌာနိ၊ ပြေးသွား
လျက်ကစားခြင်းတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ မုဏ္ဍကာဝိဒာဒိသု၊ မုဏ္ဍ
ကာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မုဏ္ဍေ၊ ဦးပြည်းသောသူ၌၊ မုဏ္ဍာတိ၊ ဦးပြည်း
ဟူ၍၊ သမဏေ၊ သမဏ၌၊ သမဏာတိ၊ သမဏဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇေ
ယု၊ နှင့်ရာ၍၊ ပန၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်ပါ၊ ဣမေ၊ ဤပုဏ္ဏားလူလင်တို့သည်၊
ဟိဇ္ဇေန္တော၊ ရှုတ်ချလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုဏ္ဍကာသမဏကာတိ၊ ဦးပြည်း

၁၀၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရဟန်းယုတ်ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ မခံချီမခံသာဆိုကုန်၏။ ဣတ္တံတိ၊ ဣတ္တံဟု
သည်ကား။ ဂဟပတိကား၊ ဆင်ထိန်းသူကြွယ်တို့တည်း။ ကဏ္ဍာတိ၊ ကဏ္ဍာ
ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဍာကံဉ္ဇကော၊ မည်းနက်သောဇာတ်ရှိကုန်၏။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗန္ဓုပါဒါပစ္စာတိတ္ထေ၊ ဗန္ဓုပါဒါ
ပစ္စာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကို၊ ဗန္ဓုတိ၊ ဗန္ဓုဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊
အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ဝိတာမဟောတိ၊ အဘိုးဟူ၍၊ ဝေါဟရန္တိ၊ ခေါ်ကုန်၏။ ပါဒါနံ၊ ခြေတို့၏။
အပစ္စာ၊ သားတို့တည်း။ ပါဒါပစ္စာ၊ ခြေသား၊ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏၊ ဝိဋ္ဌိပါဒ
တော၊ ခြေဖမ်းမှ၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပာ
ယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဗြဟ္မုနော၊ ဗြဟ္မာ၏။
မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။ ခတ္တိယော၊ မင်းတို့သည်၊ ဥရ
တော၊ ရင်မှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။ ဝေဿော၊ သူကြွယ်တို့သည်၊ နာဘိ
တော၊ ချက်မှ၊ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်၊ ဇာဏုတော၊ ပုဆစ်မှ၊ သမဏော၊
ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဋ္ဌိပါဒတော၊ ခြေဖမ်းမှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၏။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသို့သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ လဋ္ဌိ၊ အယူသည်။ ဟောတိကိရု၊
ဖြစ်သတတ်၊ ဘရတကာနန္တိ၊ ဘရတကာနံဟူသည်ကား၊ ကုဋုမ္ဘိကာနံ၊
သူကြွယ်တို့သည်၊ ဟိ၊ မှန်၏။ ကုဋုမ္ဘိကာ၊ သူကြွယ်တို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်နိုင်ငံကို၊ ဘရန္တိ၊ ဆောင်ရွက်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘာရတာတိ၊ ဘရတတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣမေပန၊
ဤလူလင်တို့သည်ကား၊ ပရိဘဝံ၊ ရှုတ်ချခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒမာနာ၊
ဆိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘရတကာနန္တိ၊ ဘရတကာနံဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
၏။ ဝိဟာရာနိက္ခမိတွာတိ၊ ဝိဟာရာနိက္ခမိတွာ ဟူသည်ကား၊ ရတ္တိဋ္ဌကာ
ပရိန္တိန္ဒေ၊ သန္တတိအသွေးတွေးတွေးနိသော အုတ်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားရံတား
အပ်သော၊ ရဇတပနုသန္တိဘသမဝိပ္ပကိဏ္ဏဝါလိကော၊ ငွေပြားနှင့်အတူအ
ညီအညွတ်ကြံအပ်သောစစ်ရှိသော၊ ရမ္မဏိယော၊ မွေချော်ဘွယ်ရှိသော၊
ပရိဝေဏော၊ ပရိဝုဏ်၌၊ ကံဋ္ဌကလာပေ၊ ထင်းစည်းတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓေတွာ၊ ဖွဲ့စည်း
၍၊ ဝိပမာနာ၊ ပစ်ကုန်လျက်၊ ဝါလိကာ၊ သဲတို့ကို၊ အာလုလေတွာ၊ နှောရှက်၍
ဟတ္ထေန၊ တယောက်လက်ဖြင့်၊ ဟတ္ထံ၊ တယောက်လက်ကို၊ အာဒါယ၊
ကိုင်ဆွဲ၍၊ ပဏ္ဏကုမ္ပိ၊ သင်ရွက်မီးသောကုမ္ပိကို၊ ပရိယာယန္တာ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်တွင်လည်ကုန်လျက်၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းဦးပြည်းတို့ကို၊ ဣမေသံဘာရိကာ
ကာနံ၊ ဤသူကြွယ်ယုတ်တို့သည်၊ သက္ကတာ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤ

ရဟန်းဦးပြည်တို့ကို၊ ဣမေသံဘရတကာနံ၊ ဤသုတြပယ်ယုတ်တို့သည်။ သက္ကတံ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်ဖန်၊ ဝိရဝန္တံ၊ မြည်တမ်းကုန်လတ်သော်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဣမေမာဏဝကာ၊ ဤလူလင်တို့သည်၊ ဟိန္ဒူ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်မျှကိုလည်း နဇာနန္တိ၊ မသိပါကုန်၊ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားလူလင်တို့အား၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထိဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသသမာမိ၊ မြဲအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံတော်မူလတ်၍၊ ပဏ္ဏကုမ္ပိတော၊ သင်ရွက်မိုးသောကုမ္ပိတော၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ သီလုတ္တမာပုဗ္ဗတုရာအဟောသုန္တိ၊ သီလုတ္တမာပုဗ္ဗတုရာအဟောသံဟူ၍၊ ဂုဏဝန္တံ၊ ဂုဏ်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးကို ကထိတေ၊ ခြီးမွမ်းလတ်သော်၊ နိဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်မဲ့သောသူတို့၏၊ ဂုဏာဘာဝေါ၊ ဂုဏ်မဲ့သည်၏အဖြစ်သည်၊ ပါကဇေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မချွတ်ဟု၊ သောဘဏကဗြာဟ္မဏာနံ၊ တင့်တယ်သောဂုဏ်ရှိသောပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကုဏေန္တော၊ ဟောလိုရကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီလုတ္တမာအစရှိသောစကား၌၊ သီလုတ္တမာတိ၊ သီလုတ္တမာဟူသည်ကား၊ သီလဇေဋ္ဌကာ၊ သီလလျှင်အကြီးအမြတ်ရှိကုန်၏၊ ဟိ၊ မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏၊ သီလံ၊ ကိုယ်အကျင့်သီလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်၏၊ ဇေတိဂေါတ္တံ၊ ဇေတိအနွယ်သည်၊ နဥတ္တမံ၊ အကြီးအမြတ်ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ယေပုရာဏံသရန္တိတိ၊ ယေပုရာဏံသရန္တိဟူသည်ကား၊ ယေးအကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပေါရာဏာကံ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဓမ္မံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရှေးသူဟောင်းတို့၏ မြတ်သောအကျင့်ကောင်းကို နှလုံးထားပေသောပုဏ္ဏားသုတြပယ်တို့သည် သီလုတ္တမာ၊ သီလကိုကျင့်ခြင်းလျှင် အကြီးအမြတ်ပြဋ္ဌာန်းသောတရားရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဘိဘုယျကောဓုန္တိ၊ အဘိဘုယျကောဓံဟူသည်ကား၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ အဘိဘဝိတံ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူတော်တို့၏၊ ဧဝံ၊ စက္ခုသောတစသည်၊ ခြောက်ပါးတံခါးဝတို့သည်၊ သုဂုတ္တာနိ၊ သတိတည်းဟူသော တံတင်းသေတ္တာ၌ ဖြစ်စွာခတ်၍ လုံစေအပ်ကုန်သည်၊ သုရက္ခိတာနိ၊ သတိတည်းဟူသော စောင့်ရှောက်စီးတား၍ မမှားမပေါက်စေငှာရှောက်အပ်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဓမ္မေစဈာနေစရတာတိ၊ ဓမ္မေစဈာနေစရတာဟူသည်ကား၊

သဗ္ဗသတနဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သဗ္ဗညုယတနဝိဂ္ဂသိပျတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒသဝိသေ၊ သဝဏ်ဝေဠုပြားသော၊ ကုသလကမ္မပထခန္ဓေဝ၊ ကုသလကမ္မပထ
တရား၌လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိချာနေသမျှ၊ ရှစ်မည်သမ္ပပတ်ဟူ
သောချာန်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ရတနာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ အဟောသို့၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤအခွဲနှင့်တကွနှစ်ဂါထာဖြင့်၊ ပေါရဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
ပုဏ္ဏားသုခတော်တို့၏၊ ဂုဏ်၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍၊ အထ၊ ထို
နောင်မှ၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ မနံ၊ နှလုံးကို၊ နိဗ္ဗဒ္ဒ
န္တော၊ မာရ်ယစ်ကင်းသည်ကိုပြုတော်မူလိုကောင်း၊ ဣမေစဝေါက္ကမ္မဇ္ဈေပွါမ
သေတိအာဒိ၊ ဣမေစဝေါက္ကမ္မဇ္ဈေပွါမသေ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဣမေအစရှိသောစကား၌၊ ဝေါက္ကမ္မဇ္ဈာတိ၊
ဝေါက္ကမ္မဟူသည်ကား၊ ဇေတဟိဂုဏ်တိ၊ ထိုခိုပြီးသောဂိုယ်ကျင့်ဝိသ
ကိုအလေးမူခြင်း၊ ခြောက်ခွါကိုစောင့်စည်းခြင်းစသောကျေးဇူးဂုဏ်တို့မှ
အပက္ကမိတွာ၊ ပယ်ခွါကင်းလွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇ္ဈေပွါမသေတိ၊ ဇ္ဈေပွါမသေ
ဟူသည်ကား၊ မပယ်၊ ငါတို့သည်၊ ဇ္ဈေပွါမ သန္တာယာမာတိ၊ ပေဒင်သုံးပုံကို
နှုတ်ငဲ့ရှုရှုသရဏ္ဍာဝတ်တတ်ထုပြီဟု၊ ဇတ္ထကေနေဝ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်ပင်လျှင်၊
ပြာဟ္မဏာ၊ ပြာဟ္မာနှုတ်ဘွား ပုဏ္ဏားစစ်ကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဉ္ဇမာနာ၊ အော်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏာတိဣ
မိနာဂေါက္ကေန၊ ပြာဟ္မဏာဟူသောဤအနွယ်မျှဖြင့်၊ မတ္တာ၊ ယစ်ကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိသင်္ခရန္တိတိ၊ ဝိသင်္ခရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိသမာနံ၊
ညီညွတ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိနိ၊ ဒုစရိုက်သဘော ရှိသော
ကံယကံစသည်တို့ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုထုတ္တဒဏ္ဍာတိ၊ ပုထုတ္တဒဏ္ဍာဟူသည်ကား၊
ဇေတတိ၊ ဤယခုကာလပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပုထု၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်
သော၊ ဒဏ္ဍာ၊ လက်နက်ဒဏ်ဥစ္စာဒဏ်တို့ကို၊ အတ္တာဂဟိတာ၊ ပူအပ်ကုန်
၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုယခုကာလပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပုထုတ္တ
ဒဏ္ဍာ၊ ပုထုတ္တဒဏ္ဍာ မည်ကုန်၏၊ ဂဟိတနာနာဝိဒေဏ္ဍာ၊ ယူအပ်ကုန်
သောအထူးထူးအပြားပြားများစွာကုန်သော လက်နက်ဒဏ်ဥစ္စာဒဏ်ပေး
ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတဏှာ
တဏှာသုတိ၊ သတဏှာတဏှာသု ဟူသည်ကား၊ သတဏှ နိတ္တဏှ
သု၊ တဏှာမကင်းသောသု၊ တဏှာကင်းပြီးသောသုတို့၌၊ အဂုတ္တန္တိရဿ
ဘဝန္တိ၊ မောဃာတိ၊ အဂုတ္တန္တိရဿ ဘဝန္တိ မောဃာ ဟူသည်ကား၊
အသံဂုတန္တိရဿ၊ စက္ခုစသောတံခါးခြောက်ဝကိုမပိတ်မဆို သောသု၏၊

သဗ္ဗေဝိ၊ ကုန်အောင်ရုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတသမာဒါနာ၊ ဆောက်
တည်အပ်သောကျင့်ဝတ်တို့သည်။ မောဃာ၊ အချည်းနှီးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ယံထာကိ၊ အ
တယ်သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးရန်ရှိကား။ သုပိနေဝလန္တံပုရိသဿဝိတ္တန္တိ၊
သုပိနေဝလန္တံပုရိသဿဝိတ္တံဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ လန္တံ၊
ရအပ်သော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ မဏိမုတ္တာဒိနာနာဝိဓံ၊ ပတ္တမြား
ပုလဲစသောအထူးထူးသော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်။ မောဃံ၊ အသုံးမရအချည်း
နှီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ပဗုတ္တိတွာ၊ နှိုးလတ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
ကို။ နပဿတိယထာ၊ မမြင်ရ၏သို့။ ဧဝံ၊ ဤအထူး။ မောဃာ၊ အသုံးမရ
အချည်းနှီးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်
တည်း။ အနာသကာတိ၊ အနာသကာဟူသည်ကား။ ဧကောဟန္တိဟာဒိဝသော
န၊ တရက်နှစ်ရက်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ အနာဟာရကာ၊ တစ်ခုတစ်ခု
မျှစားမသောက်ကုန်သည်။ တဏှိလဿာယိကုတတိ၊ တဏှိလဿာယိ
ကာစဟူသည်ကား။ ဟရိတကုသသန္တတေ၊ စိမ်းသော သမန်းမြက်ဖြင့်
ခင်းအောင်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအပေါ်၌။ သယနာ၊ အိပ်ကုန်သည်။ ဟဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ပါတောဝိနာနဉ္စ တယောစဗေဒါတိ၊ ပါတောဝိနာနဉ္စတယော
စဗေဒါ ဟူသည်ကား။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဒကံ၊ နေ့သို့။ ပဝိ
သိတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ နာနုဉ္စေ၊ ရေချိုးခြင်း လည်းကောင်း။ တယောစ
ဗေဒါ၊ သုံးပုံဗေဒင်တို့ကို လည်းကောင်း။ ခရောဇိနံဇေဋ္ဌာပကောံတိ၊ ခရောဇိ
နံဇေဋ္ဌာပကောံဟူသည်ကား။ ခရသံပဿံ၊ ကြမ်းသော အငွေ့ရှိသော။ အဇိ
နစမ္ပဉ္စေ၊ သစ်နက်ရေ လည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌာကယောပေါစ၊ ဆံကျစ်စည်း
လည်းကောင်း။ ပကောံဝ၊ သွားချေးလည်းကောင်း။ ဓန္တမလံ၊ သွားအညစ်
အကြေးသည်။ ပကောံနာမ၊ ပက်မည်၏။ မန္တသိလိဗ္ဗတံတပေါဂိ၊ မန္တသ
သိလိဗ္ဗတံတပေါဟူသည်ကား။ မန္တဝ၊ မန္တနံလည်းကောင်း။ အဇယိလံ
ဂေါသိလသင်္ခါတံ၊ ဆိတ်အလေ့နွားအလေ့ဟုဆိုအပ်သော။ သိလံ၊ အလေ့
လည်းကောင်း။ အဇဝတဂေါဝတသင်္ခါတံ၊ ဆိတ်အကျင့်နွားအကျင့်ဟု
ဆိုအပ်သော။ ဝတဉ္စ၊ အကျင့်လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤအစာမစားခြင်း
စသောအကျင့်သည်။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ ပြာဟူတာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ တပေါ
မြိုးမြီသောအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ခေါ်၏။ ကုဟာနာဝဂံဒဏ္ဍာ
ဝာဠာ၊ ကုဟာနာဝဂံဒဏ္ဍာစသည်ကား။ ပဋိစ္ဆန္တကူပေါဝိယ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
သောတွင်းကဲ့သို့။ ပဋိစ္ဆန္တဓေါသံ၊ ဖုံးကွယ်အပ်သော အပြစ်ရှိသော၊ ကော၊

၁၀၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟညဉ္ဇေဝ။ မိမိန္ဒ မရှိသော ဂုဏ်ကို ရှိယောင်ပြု၍ အံ့သွယ် ဖြစ်စေခြင်း
လည်းကောင်း။ ဝက်ဒဏ္ဍာစ၊ ကောက်သော တောင်ဌေးလည်းကောင်း။
ဥဒုမ္မရပယောသဗေလုဝရက္ခာနံ။ ရေသဖန်းပေါက်ဥသျှစ်ပင်တို့တွင်၊ အည
တရတော၊ တခုခုမှ၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သော၊ ဝက်ဒဏ္ဍာဉ္ဇ၊ ကောက်သော
တောင်ဌေး လည်းကောင်း။ ဣတိအဋ္ဌော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဥဒကာ
မဇ္ဇနာနိဓာတိ၊ ဥဒကာမဇ္ဇနာနိဓ ဟူသည်ကား။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ မရပရိ
မဇ္ဇနာနိဓ၊ မျက်နှာသစ်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏာဇေတ ဗြာဟ္မဏာနန္တိ။
ဝဏ္ဏာဇေဟ ဗြာဟ္မဏာနံ ဟူသည်ကား။ ဇေတ၊ ထိုကုဟနာ ဝက်ဒဏ္ဍာ
စသည်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ကာလသားပုဏ္ဏားတို့၏။ ပရိက္ခာရာဘဏ္ဍက
ဝဏ္ဏာ၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာနှင့် စပ်သော ကျေးဇူးတို့တည်း။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကတကိပ္ပိက္ခဘာဝနာတိ၊ ကတကိပ္ပိ
က္ခဘာဝနာ ဟူသည်ကား။ ကိပ္ပိက္ခဘာဝနာ၊ မဖြစ်စေလောက် အနည်း
ငယ်သောသာမိသကိုဖြစ်ပွားစေခြင်းကို၊ ကတား၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ အယမေဝ၊ ဤ၌တိုင်းသည်သာလျှင်၊ မါဌော၊ အချို့စာရှိပါဠိတော်
ပင်တည်း။ အာမိသကိပ္ပက္ခဿ၊ အာမိသဟူသော အနည်းငယ်သော
ကျေးဇူးကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဗန္ဓနတ္ထာယ၊ ဖွဲ့ခြင်းငှါ။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ
အဋ္ဌော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ တေရဟိ၊
ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ နိမ္မဒ္ဒေတွင်၊ မာနယတ်ခြင်း
ကင်းစေပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပေါရာဏကဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောပုဏ္ဏား
မြတ်တို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊ ဆိုလိုရကား၊ စိတ္တဉ္စသုသမာဟိ
တန္တိအာဒိ၊ စိတ္တဉ္စသုသမာဟိတံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိတ္တဉ္စသုသမာဟိတံစသောပါဌ၌၊ သုသမာဟိ
တန္တိ၊ သုသမာဟိတံ ဟူသည်ကား။ တေသံဗြဟ္မဏာနံ၊ ထိုရှေး၌ ဖြစ်
သောပုဏ္ဏားမြတ်တို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပစာရပ္ပနာသမာဓိဟိ၊ ဥပစာရ
သမာဓိအပ္ပနာသမာဓိတို့ဖြင့်၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ အညီအညွတ်
ထားအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အခိလန္တိ၊ အခိလံဟူသည်ကား။ မုဒု၊ အထွံ၊ ဗြဟ္မ
ဝိဟာရအားဖြင့် နှလုံးတသင်းကင်းသည်ဖြစ်၍ နူးညံ့ ပြေပြစ် မခက်ထန်
သည်။ သောမဂ္ဂေါဗြဟ္မပတ္တိယာတိ၊ သောမဂ္ဂေါဗြဟ္မပတ္တိယာ ဟူသည်
ကား။ သော၊ ထိုသုသမာဟိတံ စသော ကျေးဇူးသည်။ သေဋ္ဌပတ္တိယာ၊
အမြတ်သို့ရောက်ခြင်း၏။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းတည်း။ တုဌေပန၊ သင်တို့မူကား။

ကိံ၊ အဘယံ အကြောင်းကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ ဗြာဟ္မဏမည်ရှာလိမ့်
 နည်း၊ ဣစိန္တမံ အတ္တံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ အသေဇန္တာ၊ ပြုလိုရကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ အာဟံ၊ ခင်၏၊ အာဂမံသုနုဗ္ဗိဓာတိ၊ အာဂမံသုနုဗ္ဗိဓပဟူသောပါဌ်၌၊
 အာဂမံသုနုဗ္ဗိဓေါဣဓာတိပဒေစ္စ ဧေါ၊ အာဂမံသုနုဗ္ဗိဓေါဣဓပဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို
 ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ အဓိမုတ္တတိတိ၊ အဓိမုတ္တတိဟူသည်ကား၊ ကိလေသံ
 ဝသေန၊ ကိလေသသားအားဖြင့်၊ အဓိမုတ္တော၊ အဘန်ဘန် အားထုတ်သည်၊
 ဝိဒ္ဓေါ၊ မက်မောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိတိ၊ ဗျာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊
 ဗျာပါဒဝသေန၊ ဗျာပါဒအားဖြင့်၊ ပူကိမိတ္တံ၊ ဂုဏ်သောစိတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပရိတ္တစေတသောတိ၊ ပရိတ္တစေတသော ဟူသည်ကား၊ အနုပဋ္ဌိတ
 သတိတာယ၊ မထင်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံကိလေသ
 ဝိတ္တေန၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ဖြင့်၊ ပရိတ္တဝိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပိုင်းဖြတ်
 အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊
 ဗလသမာဓိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိမုတ္တိန္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ ဟူ
 သည်ကား၊ ဗလပညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ အပ္ပမာဏစေတသောတိ၊
 အပ္ပမာဏစေတသောဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌိတသတိတာယ၊ ထင်သောသတိ
 ဖြင့်၊ နိတ္တိလေသဝိတ္တေန၊ ကိလေသကင်းသောစိတ်ဖြင့်၊ အပ္ပမာဏဝိတ္တော၊
 ပိုင်းခြားခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ကာမဇ္ဈာယန္တိ၊ ကာမဇ္ဈာယံ ဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံနာမကေနဂရေ၊ ဤသို့ကာမဇ္ဈာ အမည်ရှိသောမြို့၌၊ ယဇ္ဈေတိ၊
 ယဇ္ဈေဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ စောဒနဇ္ဈေ၊ တိုက်တွန်းခြင်း အနက်၌၊ နိပါ
 တော၊ နိပါတ်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာနမေဝ၊
 ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒသမသုတ် အဖွင့်အပြီး
 တည်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သောဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ ဂဟပတိဝဂ်၊
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂဿ၊ ဒေဝဒဟပင်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဒေဝဒဟန္တိ၊
 ဒေဝဒဟံဟူသည်ကား၊ နပုံသကလိင်္ဂေန၊ နပုံလို၍ဖြင့်၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ဒေဝဒ
 ဟု၊ အရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ နိဂုမေ၊ နိဂုံးတည်း၊ မနောရံမာတိ၊ မနော
 ရမာဟူသည်ကား၊ မနံ၊ နှံလုံးကို၊ ရမယန္တာ၊ ရွှေလျော်စေတတ်ကုန်သော၊

၁၀၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မနာပါ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ အမနောရမာတိ၊ အမနောရမာဟူသည်ကား၊ အမနာပါ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်ကုန်သော။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌။ ဆဗ္ဗဿာယတနိကာနာမာတိ၊ ဆဗ္ဗဿာယတနိကာနာမ ဟူသည်ကား၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊ ဆဗ္ဗဿာယတနိကာနာမ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဗ္ဗဿာယတနတို့ဖြင့်အနိဋ္ဌာရုံကို ခံစားရာမည်ကုန်သော၊ နိရယာ၊ ငရဲတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဟိ၊ အသီးအခြားမရှိဟုဆိုသောစကားသည်သင့်မြတ်စွာသဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကတိသမဟာနိရယေသု၊ သုံးဆဲ့တပါးသောငရဲကြီးတို့၌၊ ဆန္ဒါပေသပဗ္ဗိဝိညတ္တိခြောက်ပါးကုန်သောဒွါရတို့၌ဖြစ်သောဗ္ဗဿကိုစွဲ၍ အာရုံကိုသိခြင်းသည်။ ဟောတိဟေဝ။ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဆဗ္ဗဿာယတနိကာနာမနိရယာဟူသောဤစကားကို၊ အဝိစိမဟာနိရယံ အဝိစိငရဲကြီးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သဂ္ဂါတိဣဓာဝိ၊ သပ္ပါဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊ တာဝတိံသဂုရုမေဝ၊ တာဝတိံသာ သုဒဿနနတ်မြို့ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ ဘုရားလိုတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့လျှင်အုပ်သော်လည်း၊ ကာမာဝစရဒေဝလောကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တွင်။ ဧကတ္ထိံဝိ၊ တခုသောနတ်ပြည်၌လည်း။ ဆဗ္ဗဿာယတနပဗ္ဗိဝိညတ္တိယာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဒွါရတို့ဖြင့်အာရုံကိုစွဲ၍သိခြင်း၏။ အဘာဝေါနာမ၊ မရှိသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမိနာ၊ ဤလာဘာဝေါအစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ်အနက်ကို၊ ဧပေတိ၊ ပြသနည်း။ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဧကန္တဒုက္ခသမပ္ပိတဘာဝေန၊ စင်စစ်ဒုက္ခဟူသော မြားပြောင့် စူးဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေစ၊ နတ်ပြည်၌ကား၊ ဧကန္တသုခသမ္ပတ္တိတက္က၊ စင်စစ်သုခပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကန္တနိဒ္ဒာရေတိဝသေန၊ စင်စစ်မြူးပျော် မွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပမာဒေန၊ ဖြစ်သောမွေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သုံးခြင်းကို၊ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မထုတ်ကောင်း၊ မနုဿလောကောပန၊ လူ့ပြည်သည်ကား၊ ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခော၊ ရောဂြင်းသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။ ဣမေဝ၊ ဤလူ့ပြည်၌လျှင်၊ အပါယောဝိ၊ အပါယ်သည်လည်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဣမေဝ၊ ဤလူ့ပြည်၌လျှင်၊ သဂ္ဂါဝိ၊ နတ်ပြည်သည်လည်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အယံ၊ ဤလူ့ပြည်သည်၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်အည်း ဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ကမ္မဘူမိနာမ၊

ပြုကျင့်ခြင်းငှါလျောက်ပတ်သောဘုံမည်၏။ သာ၊ ထိုလျောက်ပတ်သော
ဘုံကို၊ ဘုံမှတ်၊ သင်တို့သည်၊ လတ္တံ၊ ရအပ်လေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့လျောက်
ပတ်သောလူ၊ ဘဝကိုရခြင်းကြောင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ မာနု သာကာ၊ လူနွဲ့
ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဇ္ဇမေခန္ဓာ၊ အကြင်လျောက်ပတ်သောခန္ဓာတို့ကို၊ လတ္တံ၊
ရအပ်ကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာတို့သည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ လာဘာ၊ လာဘ်ကြီး
မည်ကုန်၏၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ယဇ္ဇဇ္ဇာဒ်မနုဿတ္တံ၊ အကြင်လူ အဖြစ်ကို
လည်း၊ လတ္တံ၊ ရအပ်ပေပြီ၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယ ဝါသဿ၊
မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို သုံးခြင်း၏၊ ခဏော၊ အခွင့်ကို၊
သမယော၊ ကောင်းသော အခါ၊ သမယကို၊ ပဋိလဇ္ဈေ၊ ရှေးရှုရအပ်လေပြီ၊
ဣတိဇ္ဈမံအတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ အယံကမ္မဘူ
မိဇ္ဈမဝ္ဋဘာဝနာ၊ ဌာနာနိသံဝေဇနိယာနိဗဟူဇ္ဈေ၊ သံဝေဂသံဝေဇနိယေ
သုဝတ္ထုသု၊ သံဝေဂဇာတောဝပယုဉ္ဇယောနိသောတိ၊ အယံကမ္မဘူမိ၊ (ပ)
ယောနိသောဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ပေါရာဏေဟိဝိ၊ ရှေးဆရာတို့
သည်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ အယံမနုဿလောနုကာ၊ ဤလူ၊ ပြည်သည်၊
ရုဗ္ဗိသတ္တကရဏာယ၊ ယောကျ်ားမြတ်တို့ကိစ္စာသို့ပြုခြင်းငှါ၊ ယောဂျဉ္ဇာနု
ဘာဝတော၊ လျောက်ပတ်သောဌာန၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဘူမိနာမ၊ သူ
တော်သူမြတ်တို့အမှုကောင်းပြုရာဘုံမည်၏၊ ဇ္ဈေ၊ ဤငါတို့လူ၊ ပြည်၌၊ မဂ္ဂ
ဘာဝနာ၊ အရိယမဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ ဣတ္တိ၊ ပြည့်စုံလွယ်၏၊ ဇ္ဈေ၊ ဤ
လူ၊ ပြည်၌၊ သံဝေဇနိယာနိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဗဟူ
ဗဟူနိဌာနာနိ၊ ထူးထွေများထိဇာတိစသော ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ သံဝေဇနိယေသု၊ ပညာရှိတို့ကိုထိတ်
လန့်ကြောက်သုန်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု၊ ရှစ်ဝတ္ထုတို့၌၊
သံဝေဂံ၊ နှလုံးကြောက်သုန်ခြင်းကို၊ သံဝေဂဇာတော၊ ပြင်းစွာဖြစ်
သောထိတ်လန့်ခြင်းဖြစ်၍သာသျှင်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပံဇေနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီဖြန်းခြင်းကို၊ ပယုဉ္ဇေ၊ အားထုတ်လော့၊ တတ္ထံ၊ ထိုအနုသာသနီ၊
ဂါထာ၌၊ သံဝေဂါတိ၊ သံဝေဂါဟူသည်ကား၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်
ကုန်သော၊ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ ရူပသမုဒ္ဓိတာတိ၊ ရူပသမုဒ္ဓိတာဟူ
သည်ကား၊ ရူပေ၊ ရုပ်၌၊ သမုဒ္ဓိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊
ပမုဒ္ဓိတာ၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခာဟူသည်
ကား၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခေါတိ၊ သုခေါ

၁၀၆ သိဇ္ဇာယံတံနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာခြင်းသုခိတော၊ ဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဝလာတိ၊ ကေဝလာဟုသည်ကား၊ သကယ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယဝတတ္ထိတိဝုစ္ဆန္တိတိ၊ ယဝတတ္ထိတိဝုစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထက၊ အကြင်ရှေ့လောက်ကုန်သော၊ ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ လောကော၊ လောက၌၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတေဝေါတိဇ္ဇေ၊ ဧတေဝေါဟူသော၍ပါဌ၌၊ ဝေါကာရော၊ ဝေါအက္ခရာသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ပစ္စနိကမိဒံဟောတိသဗ္ဗလောကေန ပဿတန္တိ၊ ပစ္စနိကမိဒံ ဟောတိသဗ္ဗလောကေန ပဿတံဟူသည်ကား၊ ပဿန္တာနံ၊ ကောင်းစွာမြင်ပေကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ယံဣဒံဒဿနံ၊ အကြင်အမြင်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဒဿနံ၊ ထိုမြင်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗလောကေန၊ အလုံးစုံသောလောကနှင့်၊ ပစ္စနိကံဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ နိစ္စာ၊ မြဲကုန်၏၊ သုခ၊ ချမ်းသာကုန်၏၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောဖြစ်ကုန်၏၊ သုတာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိအရိယအဟိသည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်ကုန်၊ အသုဘာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သုခတော၊ အာဟုတိ၊ သုခတောအာဟုဟူသည်ကား၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သုခတောဝိဒုတိ၊ သုခတောဝိဒုဟူသည်ကား၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သံမုဠေတ္ထာတိ၊ သံမုဠေတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧတ္တနိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ သံမုဠော၊ တွေဝေကုန်၏၊ အဝိဒ္ဓသုတိ၊ အဝိဒ္ဓသုဟူသည်ကား၊ ဗာလာ၊ သူမိုက်တဲ့သည်၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒဝတိပါသဗ္ဗိနော၊ ကိုးဆွဲခြောက်ပါးသောပါသဗ္ဗိကအယူရှိသောသူတို့သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိသည်နော၊ ဤသို့အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တံနိဗ္ဗာနံနာမ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ ဣဒမ္ပိဤအသစ်တ အတေခိုရောတရားဟူ၍လည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ နိဂုတာနန္တိ၊ နိဂုတာနံဟူသည်ကား၊ ကိလေသနိဝရဏေန၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောနိဝရဏဖြင့်၊ နိဂုတာနံပရိယောနန္ဒါနံ၊ ဖုံးလွှမ်းဖြေရှက်အပ်ကုန်သော၊ အန္ဓကာရော၊ အပဿတန္တိ၊ အန္ဓကာရောအပဿတံဟူသည်ကား

အပဿန္တနံ၊ မမြင်ကုန်သောပုထုဇဉ်တို့အား၊ အန္ဓကာရော၊ အဓိကံအ
တိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အန္ဓကာရ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအန္ဓကာရသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဒဿနံဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တတ်သော အဓိ
ယမဂ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ အပ္ပဿန္တနံ၊
မမြင်ကုန်သော၊ ဗာလာနံ၊ ပုထုဇဉ်မဂ်တို့အား၊ နိဗ္ဗာနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗာန်သည် လည်း
ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဒဿနမ္ပိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်တတ်သောအဓိယမဂ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ကာဠမေဃအဝတ္ထာဒိတံ၊ မည်းညစ်သော တိမ်ပုပ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း
အပ်သော၊ စန္ဒမဏ္ဍလံဝိယံ၊ လခန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌာဟေန၊ သ
ဝိတ်ဖုတ်သောဒရီးအုံဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတပတ္တောဝိယံ၊ မှော်အပ်သောသပိတ်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိစ္စကာလံ၊ အမြဲကာလပတ်လုံး၊ တမေဝေဝ၊ အဓိကံ
သည်လည်းကောင်း၊ အန္ဓကာရေဝ၊ ကန်းသည်ကိုပြုတတ်သောအဓိကံ
သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သတဉ္စရိဝဋ်ဟောတိ၊ အာလော
ကောပဿတမိဝါတံ၊ သတဉ္စရိဝဋ်ဟောတိ အာလောကောပဿတမိဝ
ဟူသည့်ကား၊ ပညာဒဿနေန၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ပဿန္တနံ၊ မြင်နိုင်ပေ
ကုန်သော၊ သတဉ္စသဗ္ဗုဒ္ဓိသနံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော အဓိယတို့
အားကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အာလောကောဝိယံ၊ အလင်းကဲ့သို့၊ ဝိဝဋ်၊
ပွင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တိကေနာနိဗ္ဗာနန္တိ၊ မဂ္ဂါဓမ္မဿကောဝိဒါတံ၊
သန္တိကေနာနိဗ္ဗာနန္တိ မဂ္ဂါဓမ္မဿကောဝိဒါဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊ ကေသေဝါ၊ ဆံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လောမာဒိယု၊ အမွေး
စသည်တို့တွင်၊ အညတရ ကောဠာသံဝါ၊ တပါးသော အရက်လည်း
ကောင်း၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ အသုဘ၏အ ဖြစ်ကိုပိုင်းခြား၍၊ အနန္တရမေဝ၊ အခြား
မဲ့၌သာလျှင်၊ အဓိဂန္ဓဗ္ဗတော၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ နိရောဓမ္မတော၊ ချုပ်ငြင်း၏
အကြောင်းကြောင့်၊ သန္တိကေနာနည်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သန္တိကေနာ၊ နည်းသည်၊ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်မှုလည်း၊
တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂတူတာ၊ သမင်တောသားသဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော
ဇနားလူပြိုနိုးတို့သည်၊ မဂ္ဂဓမ္မဿဝါ၊ မဂ်တရား၌လည်းကောင်း၊ စတုသစ္စ
ဓမ္မဿဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌လည်းကောင်း၊ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်
သည့်ဖြစ်၍၊ နာနန္တိ၊ မလိကုန်၊ မာရဒေယျာနုပန္နောတိ၊ မါရဒေယျာနုပန္န
တို့ဟူသည်ကား၊ တေဘူမကဝဋ်၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောဝဋ်တရားဟူသော၊

၁၀၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာရဿ၊ မာရိန္ဒ၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အနုပ္ပန္နေဟိ အနုအဝိဟာယ
ပဋိပ္ပန္နေဟိ၊ အဖန်ဖန်မစွန့်မခွါမူ၍သွားများသောသူတို့သည်၊ ကောနုအည
တြမရိယေဝိတိ၊ ကောနုအညတြမရိယေဝိဟူသည်ကား၊ အရိယေ၊ အရိ
ယာတို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ အရိယာမှတစ်ပါးသော၊ ကော၊ အ
ဘယ်သူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော၊ ပဒံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သာ
ရောက်စကောင်းသောတရားကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ
နည်း၊ သဗ္ဗဒညာပရိနိဗ္ဗန္တိတိ၊ သဗ္ဗဒညာပရိနိဗ္ဗန္တိဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ
ပညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
အနန္တရမေဝ၊ အခြားမဲ့၌ပင်လျှင်၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့်၊ ပရိ
နိဗ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊
အညာယ၊ သိ၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ အန္တေ၊ အသုံး၌၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ ဆီးဝါးငြိမ်း
သကဲ့သို့ငြိမ်းအေးကုန်၏။ ။

၄ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထသုတ်ကို၊ သုဒ္ဓိကံ၊ ဂါထာဗန္ဓကင်းကျက်သုတ်
သက်စုတ္တိသက်သေလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ဗုဒ္ဓနကာနံ၊ သိလတ္တံ၊ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအား
ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၅-၁၂ ပဉ္စမာဒိနိ၊ ပဉ္စမ အစရှိသောသုတ်တို့သည်၊ တထာတထာ၊
ထိုထိုသို့သော အဇ္ဈတ္တိယာယတနဗဟိရာ ယတနတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တာနံ၊ သိ
လတ္တံ၊ သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊
ပါကဇ္ဇာယေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီး
ဟည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ ဒေဝဒဟ
ဝဂ္ဂသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၅-နဝပုရာဏဝဂ္ဂ။

၁ နဝပုရာဏဝဂ္ဂသု၊ နဝပုရာဏဝဂ္ဂ၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ နဝပုရာ
ဏာနိတိ၊ နဝပုရာဏာနိဟူသည်ကား၊ နဝါနိဝ၊ အသစ်ဖြစ်သောကံတို့ကို
၎င်း၊ ပုရာဏာနိဝ၊ အဟောင်း ဖြစ်သောကံတို့ကို လည်းကောင်း၊ စက္ခု

ဘိက္ခဝေဝုရာဏံကမ္မန္တိ၊ စက္ခုဘိက္ခဝေ ဝုရာဏံကမ္မံ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊
 စက္ခု၊ ယံချရှိဆဲသောစက္ခုသည်၊ နဝုရာဏံ၊ အဟောင်းမဟုတ်၊ ကမ္မမေဝ၊
 ထိုစက္ခုကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံသည်သာလျှင်၊ ဝုရာဏံ၊ ရှေးဘဝကပြီး
 ၍အဟောင်းတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ကမ္မတော၊ ရှေးဘဝကပြီး
 ၍အဟောင်းဖြစ်သောကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပစ္စယဿ၊ ရှေးဘဝကပြီးလင့်၍ ဝုရာဏဟုဆိုသင့်သော ပစ္စည်းဖြစ်သော
 ကံ၏၊ နာမေန၊ အမည်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝုရာဏံကမ္မံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 အဘိသင်္ခတန္တိ၊ အဘိသင်္ခတံဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတရားတို့
 သည်၊ အဘိသမာဂတ္တာ၊ ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အညီအညွတ်ကပ်၍၊
 ကတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ အဘိသဇ္ဇေတယိတန္တိ၊ အဘိသဇ္ဇေ တယိတံဟူ
 သည်ကား၊ စေတနာယ၊ ကမ္မစေတနာသည်၊ ပကပ္ပိတံ၊ စီရင်အပ်၏၊ ဝေဒနိ
 ယံဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ ဝေဒနိယံဒဋ္ဌဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာယ၊ မိမိကို၌ရှိအာရုံပြု၍
 ဖြစ်သောဝေဒနာ၏၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်ရာဌာနဟူ၍၊ ပသိတဗ္ဗံ၊ ပိပဿနာပညာ
 ဖြင့်ရှုအပ်၏၊ နိရောဓာပိမုတ္တိံ ဖုသတိတိ၊ နိရောဓာပိမုတ္တိံ ဖုသတိဟူသည်
 ကား၊ တိပိဓဿ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော၊ ဣမဿကမ္မဿ၊ ဤကာယဝစီ
 မနောကံ၏၊ နိရောဓေန၊ ကိလေသာတို့၏အနုပ္ပါဒ်နိရောဓဖြင့်ပြီးသော ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပိမုတ္တိံသို့၊ ဖုသတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ
 ဝုတ္တတိတိ၊ အယံဝုတ္တတိ ဟူသည်ကား၊ တဿာပိမုတ္တိယာ၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်ပိမုတ္တိ၏၊ အာရမ္မဏာဘူတော၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယံဤဒီသော၊
 ဤသို့သော၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကမ္မနိရောဓောတိ၊ ကမ္မံနိရုတ္တတိ၊ ဧတ္ထောတိ
 ဟုဝစနတ်ပြု၍ကံ၏ ချုပ်ရာပေဟု၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတံဝုတ္တံ နယေန၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝုပ္ပဘာဂပိပဿနာ၊ ရှေး
 အတို့၌ဖြစ်သောပိပဿနာကို၊ ကတိတာ၊ ဟောအပ်၏၊

၂- ခုတိယေ၊ ခုတိယသုတ်၌၊ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယန္တိ၊ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံပံဟူသည်
 ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းအား၊ သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဥပ
 ကာရပုဗ္ဗံယံ၊ ကျေးဇူးကိုဆောင်တတ်သောပုဒ်ပုဒ်ကို၊

၃-၅ တတိယာဒိသုပိ၊ တတိယစတုတ္ထပဉ္စမသုတ်တို့၌လည်း၊ ဇေသ
 ဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊
 ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော၊ စတုသုပိ၊ လေးပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကေသု သုတ္တေသု၊ ထိုသုတ်တို့၌၊ ပိပဿနာယ၊

၁၁၂ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ စတ္တာရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ကို၊ ကထိ
တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ အနန္တေ ဝါသိကန္တိ၊ အနန္တေ ဝါသိကံ ဟူသည်
ကား၊ အန္တောပဿနကကိလေသသိရဟိတံ၊ ကိုယ်တွင်း၌ နေသောကိလေ
သတပည့်ဆိုးမှကင်းသော၊ အနာစရိယကန္တိ၊ အနာစရိယကံ ဟူသည်
ကား၊ အာစရဏကကိလေသသိရဟိတံ၊ မိမိအပေါ်တက်၍သွန်သင်စီရင်
တတ်သောကိလေသဆရာဆိုးမှကင်းသော၊ အန္တဿဝသန္တိတိ၊ အန္တ
ဿဝသန္တိဟူသည်ကား၊ အဿဝုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္တော၊ အတွင်း
၌၊ ဝသန္တိ၊ နေတတ်ကုန်၏။ တေနံသမုဒါစရန္တိတိ၊ တေနံသမုဒါ စရန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ကေကိလေသ၊ ထိုဆရာလုပ်သော ကိလေသတို့သည်၊
ဧတံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဓိဘာဝန္တိ၊ စိုးအုပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ အဇ္ဈောတ္ထရန္တိ၊
လွှမ်းမိုးကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ၊ ဆေးကျခြင်းအမှု
ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုတကမ္ပံ၊ တမာန်အမှုကို၊ ကရောဟိ၊
ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ ဆရာတဆူမှ၍သင်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤနည်းဖြင့်၊ သိက္ခာပနသင်္ခါ၊ တေန၊ သင်ပေးခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ သမုဒါ
စရဏဋ္ဌေန၊ မပြတ်ဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုကိလေသတို့သည်၊
အဿဝုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာစရိယာနာမ၊ သံသရာ နစ်ကြောင်း
အတတ်ကောင်းကို သင်ပေးတတ်စွာ ဆရာမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တေဟိအာစရိယေဟိ၊ သတ္တဝါတို့ကို
မိမိအာဏာဂတိ၌တည်စေသောထိုဆရာတို့ဖြင့်၊ သာစရိယကောတိ၊ နည်း
ကောင်းပြည့်၍ သွန်သင်ပေတတ်သော ဆရာဆိုးရှိသောသူဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တ
နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏။

၆

၇ သတ္တမံ၊ သတ္တမသုတ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောခန္ဓိယဝဂ်၌
ကထိတနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ယံပရိယာယံအာဂမ္ဘတိ၊ ယံပရိယာယံအာ
ဂမ္ဘဟူသည်ကား၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍၊ အည
တြေဝသဒ္ဓါယာတိ၊ အညတြေဝသဒ္ဓါယဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှင့်၊
ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အညတြေဝ စသောပါဌ်၌၊ သဒ္ဓါတိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်၊ ပစ္စက္ခသဒ္ဓါ၊ ပစ္စက္ခ
သဒ္ဓါသည်၊ န၊ မဟုတ်ပေဘူး၊ ပန၊ အသင့်သော်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး

သည်။ ဇေတိရ၊ ဤသို့တံ၊ ဇေတိရ၊ ဤသို့တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တဿ၊
 ဆိုသောသုတ္တံ၊ ဝစနံ၊ ကောသလံ၊ သုက္က၊ ကြား၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ယော
 သဒ္ဓဟနာကာရော၊ အကြင် ယုံကြည်သော အခြင်းအရာ သဒ္ဓါရသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဒ္ဓဟနာကာရံ၊ ထိုယုံကြည်သောအခြင်းအရာသဒ္ဓါရကို၊
 သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ဤအညကြောသဒ္ဓါယဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ရုစိအာဒိသုဝိ၊ ရုစိအစရှိသောဝုဒ်တို့၌လည်း၊ ကိပ္ပိအတ္ထံ၊ တစုံ
 တခုသောအနက်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မတိယာ၊ အလိုဖြင့်၊ ရုက္ခာပေတွာ၊
 ကျိုက်၍၊ ခမာပေတွာ၊ စိတ်ကိုနှစ်သက်စေ၍၊ ဇေတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိရာပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဟဏာကာရော၊ မှတ်သားသောအခြင်း
 အရာသည်၊ ရုစိနာမ၊ ရုစိမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ တဝိဿတိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသဝနံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းသည်၊ အနုဿဝေါ၊ အနုဿ ဝ
 မည်၏၊ နိသီဒိတွာ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌နေ၍၊ ဇေတံ၊ ကာရဏံ၊ တခုသော
 ယုတ္တိကို၊ ဗိန္ဒန္တဿ၊ ကြံစဉ်၊ ကာရဏံ၊ ယုတ္တိသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ မိမိစိတ်
 အားကသိုက်ကွက်သို့ပြန်ပြန်ထင်လာ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတဿ၊ ထင်လာသောသူအား၊ ဇေတံ၊ ဤယုတ္တိသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိပေ၏၊ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောယုတ္တိဖြင့်၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်၊ အာကာ
 ရပရိတက္ကောနာမ၊ အာကာရပရိတက်မည်၏၊ ကာရဏာပိတက္ကော၊ အ
 ကြောင်းယုတ္တိကိုကြံဆခြင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ နိသီ
 ဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဗိန္ဒန္တဿ၊ ကြံသောသူအား၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော၊
 လဒ္ဓိ၊ အယူသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တံလဒ္ဓိံ၊ ထိုအယူကို၊ သောလဒ္ဓိံ၊ ဤအယူ
 သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟဏာကာရော၊ ယူသောအ
 ခြင်းအရာသည်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနန္တိနာမ၊ အကြင်အကြင်ဖြစ်သော လဒ္ဓိဟုဆို
 အပ်သောဒိဋ္ဌိဖြင့်ရှု၍နှစ်သက်သော အခြင်းအရာမည်၏၊ အညံဗျာကရေ
 ယျာတိ၊ အညံဗျာကရေယုဟူသည်ကား၊ ဣမာနိပဉ္စဋ္ဌာနာနိ၊ ဤငါးပါးသော
 သဒ္ဓါဒိပဉ္စကာရဏတို့ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အရယုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရေပရ၊ ကြွေးရာ၏၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ သေခါ၊ သေခါနံ၊ သေခ
 အသေခံတို့၏၊ ပဉ္စဝေက္ခဏာ၊ ပဉ္စဝေက္ခဏာကို၊ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။

၆ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောတိ၊ ဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောဟူသည်
 ကား၊ ပရိယုတ္တိန္ဒြိယော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်စုံသောစက္ခုစသောဣန္ဒြိရှိ၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုဣန္ဒြိယသမ္ပန္နောဟူသောပါဌ်၌၊ ပေ၊ နဝိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 လည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိတို့ကို၊ သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရ

၁၁၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟတ္ထပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏။ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ နိဗ္ဗိ
သေဝနေဟိ၊ အစိုင်းအမည်းမရှိကုန်သော၊ တေဟိဇ္ဈိယေဟိ၊ ထိုစက္ခုစ
သောဇ္ဈိတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိ
ပုဏ္ဏိန္ဒြိယောနာမ၊ ပြည့်စုံသော ဇ္ဈိတိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဆဇ္ဈိယာနိ၊ ခြောက်
ပါးသောဇ္ဈိတို့ကို၊ သမ္ပသန္တဿ၊ သုံးသပ်သောသူအား၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊
ဖြစ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓါဒိဟိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ဇ္ဈိယေဟိ၊ ဇ္ဈိတို့နှင့်၊
သမန္နာ ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိ ယော
နာမ၊ ပြည့်စုံသောဇ္ဈိတိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဒုတိယ
ဝိကပ်ဖြင့်ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ စက္ခုန္ဒြိယစေတိအာဒိနာ၊ စက္ခုန္ဒြိယစေတိသို့အစရှိသော၊ နယေ
န၊ နည်းဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ ဝိဇ္ဇာရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ဧတ္တာဝတာခေါဘိက္ခု၊
ဇ္ဈိယသမ္ပန္နောဟောတိတိ၊ ဧတ္တာဝတာခေါဘိက္ခု၊ ဇ္ဈိယသမ္ပန္နောဟော
တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

၁၀ ဒသမံ၊ ဒသသုတ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောနိဿယတို့နှင့်၊
ဝုတ္တာနယမေဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမေ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ နဝပုရာဏဝဂ္ဂေါ၊ နဝပုရာဏ
ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယေ၊ သုံးခုမြောက်
သော၊ ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဗ္ဗာယတနသံယုတ်-၁၆-နန္ဒိက္ခယဝဂ်။

၁-၄ နန္ဒိက္ခယဝဂ္ဂဿ၊ နန္ဒိက္ခယဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ နန္ဒိက္ခယာရာ
ဂက္ခယာရာဂက္ခယာနန္ဒိက္ခယေဟိ၊ နန္ဒိက္ခယာရာဂက္ခယေဟိရာဂက္ခယာ
နန္ဒိက္ခယေဟိဟူသည်ကား၊ နန္ဒိယာစ၊ နန္ဒိ၏သည်းကောင်း၊ ရာဂဿစ၊ ရာဂ
၏ရင်း၊ အတ္တတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဧကတ္တာ၊ တခုကည်း၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုဝိမုတ္တန္တိ၊ သုဝိမုတ္တံဟူသည်ကား၊
အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိကိုရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်
သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီးသေသံ၊ ကြွင်သောစကားရပ်သည်။
ဧတ္တဇ္ဈမတ္ထိ၊ ပဌမသုတ္တေစ၊ ဤပဌမသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဒုတိယာဒိသုစ၊

ဒုတိယတတိယစတုတ္ထသုတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရနမေဝ။ ပေါ်သည်
သာလျှင်တည်း။

၅-၆ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်ကို၊ သမာဓိဝိကလ္လ္လနံ။ သမာဓိတရား၌ကုန်
ရကား၊ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်ကို၊ ပဋိသလ္လ္လနဝိကလ္လ္လနံ။ ထိုထိုအာရုံမှဖွဲ့ခွါသုတ်
နှစ်၍ဘယောက်ထည်းသာဝုန်းအောင်းခြင်းကာယဝိဝေကမှ၍ကုန်ရကား၊
ဝိတ္တေကဂ္ဂတဉ္စ၊ ဝိတ္တေကဂ္ဂတာကိုလည်းကောင်း၊ ကာယဝိဝေကဉ္စ၊ ကာယ
ဝိဝေကကို လည်းကောင်း၊ လဘန္တနံ၊ ရကုန်ဘိမူ၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်း
တို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဗာတိ၊ ပွားခြင်းသို့၊ ဂမိသတိ၊ ရောက်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စမဆဋ္ဌသုတ်တို့၌၊ 'ဩက္ခာယတိတိ၊ ဩက္ခာယတိဟူသည်
ကား၊ ပစ္စက္ခာယတိ၊ ရှေးရှုထင်၏၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ပါကဉ္စ၊ ထင်ရှား
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ခုသုဝိ၊ နှစ်ပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသု၊ ဤသုတ်တို့၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ သဟ၊
တကွ၊ ဗိတ္တောရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်၏။

၇-၆ သတ္တမာဒိသု၊ သတ္တမအစရှိကုန်သော၊ တိသု၊ သုံးသုတ်တို့၌၊
ထေရဿ၊ ကောဋ္ဌိကထေရ်၏၊ ဝိရတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရင့်
မာစေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။

၁၀-၁၂ ဒသမာဒိနိ၊ ဒသမကောဒသမဒ္ဓါဒသမ ဖြစ်ကုန်သော၊ တိ၊
ဏိ၊ သုံးသုတ်တို့ကို၊ ပါဠိဇက္ကေန၊ အသီးအသီးသော၊ ဝုပ္ပလက္ခာသယဝသေ
န၊ ဝုပ္ပလက္ခာသယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုသုံးသုတ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ နှင့်အပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အုပြီး
တည်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ နန္ဒိက္ခယဝဂ္ဂေါ၊ နန္ဒိက္ခယဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-သဗ္ဗာယတနသံယုတ်-၁၇-သမ္ဗိပေယျာလဝဂ်။

၆၀ တဒနန္တရော၊ ထိုနန္ဒိက္ခယဝဂ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောသုတ်အပေါင်း
သည်၊ သမ္ဗိပေယျာလောနာမ၊ သမ္ဗိပေယျာလ နည်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊

၁၁၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသဗ္ဗိပေယျာလသည်။ ဥတ္တနုတ္တောဝ၊ ပေါ်သောအနက်
 ရှိသည်သာတည်း။ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗိပေယျာလ၌။ ယာနိသဗ္ဗိ
 သုတ္တာနိ၊ အကြင်ခြောက်ဆယ်သော သုတ်တို့ကို။ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ကုန်၏။ တာနိသဗ္ဗိသုတ္တာနိ၊ ထိုခြောက်ဆယ်သောသုတ်တို့ကို၊ ဆန္ဒော
 ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဆန္ဒော ပဟာတဗ္ဗောဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊
 တဿ တဿစပဒဿ၊ ထိုထိုပုဒ်၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ကာနံ၊ သိလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်၊
 ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသောသုတ်
 တို့ကို။ ပါဠိဧက္ကေန၊ အသီးအသီးသော၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏
 အလို၏အစွမ်းဖြင့်။ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ စ၊ အကျိုးထူး
 ကိုဆိုအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗိပေယျာလ၌ ဧကေကသုတ္တပရိယောဿနေ၊ တသုတ်
 တသုတ်၏အစုံ၌။ သဗ္ဗိသဗ္ဗိဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ် ခြောက်ကျိပ်သော
 ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသည်သျှင်သဗ္ဗိပေယျာလအဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၁-သဗ္ဗာယတနသံယုတ်-၁၈-သမုဒ္ဒဝဂ်။

၁ သမုဒ္ဒဝဂ္ဂဿ၊ သမုဒ္ဒဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ စက္ခုဘိက္ခဝေ
 ပုရိသဿသမုဒ္ဒေါတိ၊ စက္ခုဘိက္ခဝေပုရိသဿသမုဒ္ဒေါ ဟူသည်ကား၊
 ဒုပ္ပ၊ ရုဏဋ္ဌေန၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဒိ
 သမုဒ္ဒေါ၊ အကယ်၍ သမုဒ္ဒမည်အံ့။ သမုဒ္ဒနဋ္ဌေနဝါ၊ အခြင်း ခပ်သိမ်းအား
 ဖြင့်အထက်ထက်၌ အပြစ်ဒေါသကို ပစ်ချလျက်စက်ဆုပ်တွယ် သွားခြင်း
 ဟူသောအနက်ကြောင့်မူလည်း။ ယဒိသမုဒ္ဒေါ၊ အကယ်၍ သမုဒ္ဒမည်အံ့၊
 စက္ခုမေဝ၊ စက္ခုသည်သာလျှင်၊ သမုဒ္ဒေါ၊ နိပ္ပရိယာယအားဖြင့်သမုဒ္ဒမည်
 သင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာဆိုအံ့။ တဿ၊ ထိုစက္ခု၏၊ ပထဝီတော၊
 မြေမှ၊ ယာဝအကနိဋ္ဌဗြဟ္မဇောကာ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မပြည်ကိုင့်အောင်၊ နိလာ
 ဒိအာရမ္မဏံ၊ အညှိစသောအာရုံသည်။ သမောသရန္တံ၊ အချင်းခပ်သိမ်း
 နိလစသောအတို့အားဖြင့် စည်းဝေးယက်ဝင် ထင်လာ တုံ့သော်လည်း၊
 ပရိသုဇ္ဈာတာဝံ၊ ပြည့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကာထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
 မတတ်နိုင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ ဒုပ္ပ၊ ရုဏဋ္ဌေနဝိ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ
 မတတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ သမုဒ္ဒေါ၊

သမုဒ္ဓမည်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ တေသုတေသုနိလ၊ ဒီသု
အာရမ္မဏေသု၊ ထိုထိုအညှီအရွှေသောအာရုံတို့၌၊ သမုဒ္ဓတံ၊ အချင်းခပ်
သိမ်းအတို့အားဖြင့်အတက်ထက်၌အပြစ်ဒေါသကို ပစ်ချလျက်စက်ဆုပ်
တွယ် သွားတတ်၏။ အသံဝုတ်၊ မစောင့်စည်း မပိတ်ထည်း အပ်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဩသရမာနံ၊ နွားငတ် ကျေကွဲသို့ သက်လတ်သော၊
ကိလေသုပ္ပတ္တိယာ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏။ ကာယဏာဘာဝေန၊ အကြောင်း
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒေါသဂမနေန၊ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ကိုယူကမ်း
တတ်သောအပြစ်နှင့်တကွ သွားခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တွယ် သွား
တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုဒ္ဓနုဋ္ဌနိပိ၊ အချင်းခပ်သိမ်း အတို့အားဖြင့်အ
ထက်အထက်၌ အပြစ်ဒေါသကို ပစ်ချလျက် စက်ဆုပ်တွယ် သွားခြင်း
ဟူသောအနက်ကြောင့်လည်း၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ သမုဒ္ဓေ၊ သမုဒ္ဓမည်၏။
တဿရူပမယော ဝေဂေါတိ၊ တဿရူပမယော ဝေဂေါ ဟူသည်ကား၊
သမုဒ္ဓဿ၊ မြစ်မင်း သမုဒ္ဓရာ၏။ အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊
ဦမိမယော၊ လှိုင်းတံပိုးဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေဂေါဝိယ၊ ပြင်းသော အဟုန်ကဲ့သို့၊
တဿာပိစက္ခုနောသမုဒ္ဓဿ၊ ထိုစက္ခုဟူသောသမုဒ္ဓရာ၏လည်း၊ သမော
သရန္တဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်းနီလစသောအတို့အားဖြင့်စည်းဝေးသက်ဝင်
ထင်လာလတ်သော်၊ နိလသဒိဗောဒဿ၊ အညှီအရွှေစသည်အပြားရှိသော၊
အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း
ငှါမတတ်ကောင်းသော၊ ရူပမယော၊ ရူပါရုံဖြင့်ပြီးသော၊ ဝေဂေါ၊ ပြင်းသော
အဟုန်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောတံရူပမယံဝေဂံသဟတိတိ၊ ယော
တံရူပမယံဝေဂံ သဟတိဟူသည်ကား၊ ယောတိက္ခု၊ အကြင်ရပ်နားသည်
စက္ခုသမုဒ္ဓေ၊ စက္ခုသမုဒ္ဓရာ၌၊ သမောသဗ္ဗံ၊ သက်လာထင်လာသော၊ ရူပ
မယံ၊ ရူပါရုံဖြင့်ပြီးသော၊ တံဝေဂံ၊ ထိုအဟုန်ကို၊ မနုစပေ၊ နှလုံးကို၊ ပွားစေ
တတ်သော၊ ရူပေ၊ ရှင်၌၊ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို၊ အမနာပေ၊ နှလုံးကို မပွားစေ
တတ်သော၊ ရူပေ၊ ရှင်၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အသမပေက္ခိတေ၊ ကောင်းစွာ
အသင့်မရှုခြင်း၌၊ နမာဟံ၊ တွေဝေခြင်းကို၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ရာဂါဒိဂိလေ
သေ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊
ဥပေက္ခကာဘာဝေန၊ အသင့်ရှုသင့်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဟတိ၊ သည်းခံ
နှိုင်း၏။ သဗ္ဗိမိန္တိ အာဒိသု၊ သဗ္ဗိမိ ဤသို့အစရှိသောသုပ္ပန်တို့၌၊ ကိလေသဗ္ဗိမိ
တိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော လှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗိမိ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသောလှိုင်းတံပိုးရှိသော၊ ကိလေသဝနေဟိ၊ ကိလေသာတည်း

၁၁၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူသောဝဲတို့ဖြင့်၊ သာဝနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဝဲရှိသော၊ ကိလေသာဂါဟေဟိ၊ ကိလေသာဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော မကန်းမိကျောင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သဂါဟံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဖမ်းစားတတ်သော မကန်း မိကျောင်းရှိသော၊ ကိလေသာ ရက္ခသေဟိ၊ ကိလေသာ ဟူသော ရံကွိုသ်ဘိလူးတို့ဖြင့်၊ သရက္ခသံ၊ ကိလေသာ ဟူသော ရံကွိုသ်ဘိလူးရှိသော၊ စ၊ တနည်းကား၊ ကောဓူပါယာသဿ၊ ကောဓဥပါယာသဏ္ဌိ၊ ဝသေန အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗိမိ၊ ကောဓဥပါယာသဟူသောလှိုင်းတံပိုးရှိသော၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ ဗြိဟယန္တိ၊ ခေါဘိက္ခဝကောဓူပါယာသဿေတံ အမိဝစနန္တိ၊ ဗြိဟယန္တိ၊ ခေါဘိက္ခဝကောဓူပါယာသဿေတံ အမိဝစနံဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြိဟယန္တိ၊ ဧတံ၊ ဗြိဟယံဟူသောဤ အမည်သည်၊ ကောဓူပါယာသဿ၊ ကောဓဥပါယာသဏ္ဌိ၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ကာမဂုဏဝသေန၊ ကာမဂုဏ်ဟူသောဝဲ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သာဝနံ၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဝဲကြီးရှိ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟောတိ၊ ခေါဘိက္ခဝပဉ္စန္ဒတံကာမဂုဏာနံ အမိဝစနန္တိ၊ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟောတိ၊ ဘိက္ခဝပဉ္စန္ဒတံကာမဂုဏာနံ အမိဝစနံဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟောတိ၊ ဧတံ၊ အာဝဇ္ဇဂ္ဂါဟောဟူသော ဤစကားသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ မာတုဂါမဝသေန၊ မာတုဂါမ၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဂါဟံ၊ ကိလေသာဟူသောဖမ်းစားတတ်သောမိန်းမရှိ၏၊ သရက္ခသံ၊ မိန်းမဟူသော ဘိလူးမရှိ၏၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ ဂါဟရက္ခသောတိ၊ ခေါဘိက္ခဝမာတုဂါမဿေတံ အမိဝစနန္တိ၊ ဂါဟရက္ခသောတိ၊ ခေါဘိက္ခဝမာတုဂါမဿေတံ အမိဝစနံဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂါဟရက္ခသောတိ၊ ဧတံ၊ ဂါဟရက္ခသောဟူသော ဤစကားသည်၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ သေသပဒေသုပိ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော ဤနည်းသည်သာလျှင်ကည်း။ ။

၁၁၀

သဘာယံ၊ ခုတ္တရံ၊ အစွတရိတိ၊ သဘာယံ၊ ခုတ္တရံ၊ အစွတရိ ဟူသည်ကား၊ ဗြိဟယယေန၊ လှိုင်းစသော ဘေးဖြင့်၊ သဘာယံ၊ ဘေးရှိသော၊ ခုရတိ၊ ဣမံ၊ ခုအတိ၊ ဣမံ၊ လွန်နိုင်ခဲ့သော၊ လောကန္တဂုတိ၊ လောကန္တဂူ ဟူသည်ကား၊ သင်္ခါရလောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လတ်ပြီးဖြစ်၍၊ ပါရုံဂတောတိ၊ ဝုတ္တတိ၊ ပါရုံဂတောတိ၊ ဝုတ္တတိ ဟူသည်

သညကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ မပူချင်း၊ ငြိမ်နိဗ္ဗာန်အိမ်သို့၊ ဂတေသတိ၊ ရောက်လတ်ပြီဟု
ကတိယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒေါ ဟုံသညကား၊
သမုဒ္ဒနဋ္ဌေန၊ စွတ်စိုစေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒမည်၏။
ကိလေဒနဋ္ဌေနတေမနဋ္ဌေန၊ စွတ်စိုစေတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေဘုယျနာတိ၊ ယေဘုယျန
ဟူသညကား၊ အရိယသဘဝကော၊ အရိယသဘဝက၏ကိုးဥပေတွာ၊ ထား
၍၊ သမုဒ္ဒေါတိ၊ သမုဒ္ဒါဟူသညကား၊ ကိလိန္ဒာတိန္ဒာ၊ စွတ်စိုကုန်၏၊ နိမုဂ္ဂါ၊
နစ်မွန်းကုန်၏။ တန္တောကုလက၊ တေတာတိအာဒိ၊ တန္တောကုလက တေတာ
ဤသို့စသော စကားကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိတ္ထာဗ်တမေဝ၊ ချဲ့အောင်ပြီး
သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ မစ္စုတေဟောတိ၊ မစ္စုတေဟောဟူ
သညကား၊ တယောမန္တု၊ ကိလေသာအဘိသင်္ခါရ ဒေဝဝုတ္တမာရ်သုံးပါး
တို့ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်ခွါ၍၊ ဌိတော၊ တည်လတ်ပြီး၊ နိရူပဓိတိ၊ နိရူပဓိဟူသည
ကား၊ တိဟိဥပဓိတိ၊ သုံးပါးကုန်သောကာမ အဘိသင်္ခါရဥပဓိတို့ဖြင့်၊ အနု
ပရိဥပဓိကင်းလတ်ပြီး၊ အဝုနုတ္တဝါယာတိ၊ အဝုနုတ္တဝါယာ ဟူသညကား၊
နိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ အမောဟယိမဇ္ဇုရာဇန္တိ၊ အမောဟယိမဇ္ဇု
ရာဇံဟူသညကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုခဏသဘဝသ
ခင်၏၊ ဂတိ၊ အယူကို၊ မစ္စုရာဇာမာရ်မင်းသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ တထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မစ္စုရာဇာနံ၊ မာရ်မင်းကို၊ မောဟေတွာ၊ မိုက်စေ၍၊
ဂတော၊ ပနိပတ္တိဂမနုဖြင့်ကြွတော်မူလတ်ပြီး။ ။

၃ တတိယံ၊ တတိယသုတ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

၄ စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အပဟိနဋ္ဌေန၊ မင်္ဂဖြင့်၊ ပေထိနာင်သေး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထိဂ္ဂါ၊ တေနဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ငသံ
အပ္ပဟိနောတိ၊ သောအပ္ပဟိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ပရိတ္တံ၊
ပရိတ္တဟူသညကား၊ ပဗ္ဗတမတ္တဗ္ဗိ၊ တောင်ရှိမျှဖြစ်သော်လည်း၊ ရှပ်၊ ရှပ်ပါရုံ
သည်၊ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်သည်၊ အဇ္ဇေနိယံ၊ တပ်မက်ဖွယ် ရှိမူကား၊
ပရိတ္တံနာမ၊ ပရိတ္တမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေရူပါဒိ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်
သော်လည်း၊ ရူပါပန၊ ရူပါရုံတို့သည်ကား၊ အဿပဟိန ကိလေသဿ၊
ထိုဖော်ပြီးသောကိလေသာရှိသောသူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ နဲ့နဲ့ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ ငရိယာ
နိယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ယူ၍ ကုန်သေး၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအရာ

၁၂၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကောပနဝါဒေါအဓိမတ္တာနန္တိ၊ ကောပနဝါဒေါအဓိမတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်၍၊ ရန္တနိယံ၊ တင်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဝတ္ထုပန၊ ဝတ္ထုဟူသည်ကား၊ အသံပတ်နက်လေသံ၊ ထိုပတ်ပြီးသောကိလေသရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပရိဟာဒိယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်သိမ်းကျုံး၍ယူနိုင်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤဣဋ္ဌာရမ္ပဏရန္တနိယဝတ္ထု၌၊ ကထာဝ၊ ဆိုသွယ်စကားသည်လျှင်၊ ကာ၊ အဘယ်ရှိအံ့နည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤအဓိမတ္တာနံဟူသောပါဌ၌၊ နခင်ဗြိပမာဏံ၊ လက်သည်းမှ ပမာဏရှိ၍ဝတ္ထုအားဖြင့်အနည်းငယ်ဖြစ်သော်လည်း၊ မဏိမုတ္တာမိ ရန္တနိယဝတ္ထု၊ ပတ္တမြားပုလဲစသော တင်မက်ဖွယ် ဣဋ္ဌာရုံဝတ္ထုသည်၊ အဓိမတ္တာရမ္ပဏမေဝ၊ အဓိမတ္တအာရုံမည်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအဆုံးအခြေတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏၊ ဗဟရောတိအာဒိနိ၊ ဗဟရောဤသို့အစရှိ ဘုန်သော၊ တိဏိပိပဒါနံ၊ သုံးဝုဒ်တို့သည်လည်း၊ အညမညဝေဝစနာနေဝ၊ အချင်းချင်းဝေဝုဒ်တို့ပင်တည်း၊ အာဘိန္နေယျာတိ၊ အာဘိန္နေယျဟူသည်ဟာ၊ ပဟရေယျ၊ ပုတ်ခတ်ရာ၏၊ ပဒါလေယျ၊ ပေါက်ခွဲရာ၏။ ။

၁ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ တဒုဘယန္တိ၊ တဒုဘယံ ဟူသည်ကား၊ တံဥာယံ၊ ထိုစက္ခုရူပဟုနှစ်ပါးအပြားရှိသောအာယတနကို။ ။

၆ ဆဋ္ဌံ၊ ဆဋ္ဌသုတ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ အနေကပရိယာယေနာတိ၊ အနေကပရိယာနံဟူသည်ကား၊ အနကေဟိ ကာရဏေဟိ၊ များစွာသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဣတိပါယန္တိ၊ ဣတိပါယံဟူသည်ကား၊ ဣတိပိဇ္ဇမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံကာယော၊ ဤကာယသည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တတည်း၊ အနတ္တံ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ အနိစ္စေနအနိစ္စဘာဝေန၊ အနိစ္စအဖြစ်ဖြင့်၊ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တ လက္ခဏာကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ အနုဗျဉ္ဇနတောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောတိ၊ အနုဗျဉ္ဇနတောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောဟူသည်ကား၊ ဟတ္တာ၊ လက်တို့သည်၊ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အနုဗျဉ္ဇနဝသေန၊ ကင့်တယ်သော ခြေလက်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုမှတ်သောအားဖြင့်၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောယူခြင်းသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟောတိ၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟ

ဟူသည်ကား။ သံသန္ဓေတွာ။ လက်ခြေစသောအစိတ်တို့ကိုပေါင်း၍။ ဂဟ
 ထံ။ ဣတ္ထိစုရိသစသည်ဖြင့်ဟုတည်းယူခြင်းတည်း။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟောတိ။
 အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟောဟူသည်ကား။ ဝိဘတ္တိဂဟထံ။ ခွဲဝေသဖြင့်အစိတ်အစိတ်
 အားဖြင့်ယူခြင်းတည်း။ နိမိတ္တဂ္ဂါဟော။ နိမိတ္တဂါဟသည်။ ကုန္တိလသဒိ
 သော။ မိကျောင်း၏ ဗင်းယူခြင်းနှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗမေဝ။ အလုံးစုံကို
 သာလျှင်။ ဂဗ္ဘာတိ။ တရတည်းယူ၏။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟော။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟ
 သည်။ ရတ္တပါသဒိသာ။ မြေခွေးယူခြင်းနှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္တပါဒါဒိသု
 လက်ခြေစသည်တို့တွင်။ တံတံကောဋ္ဌာသံ။ ထိုထိုကောဋ္ဌာသကို။ ဝိဘ
 ဇိတွာ။ ခွဲဝေ၍။ ဂဗ္ဘာတိ။ ယူ၏။ ပန။ ဆက်၍ဆိုအံ့။ ဣမေဇ္ဇဂါဟာ။ ဤနိ
 မိတ္တဂ္ဂါဟအနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟတို့ကို။ ဇေတဝနဝါရေပိ။ တကြိမ်သောဇောဝါရန္တ
 လည်း။ လတ္တန္တိ။ ရအပ်ကုန်၏။ နာနာဇေတဝနဝါရေ။ အထူးထူးသောဇောဝါရန္တ
 ကား။ ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ။ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်။ နုတ္ထိမဂ္ဂိ။ နိမိတ္တဿာဒဂမိတန္တိ
 နိမိတ္တဿာဒဂမိတံဟူသည်ကား။ နိမိတ္တဿာဒေန။ နိမိတ်၌သာယာသော
 ယူခြင်းနှင့်။ ဂဗ္ဘိတံဗန္ဓံ။ စပ်သော။ ဝိညာဏန္တိ။ ဝိညာဏံဟူသည်ကား။
 ကမ္မဝိညာဏံ။ ကမ္မဝိညာဏ်သည်။ တသ္မိဉ္စသမယေကာလကံရေယျာတိ။
 တသ္မိဉ္စသမယေကာလကံရေယျဟူသည်ကား။ ကောစိ။ တစုံတယေဝကံ
 သော။ သံကိလိဋ္ဌေနစိတ္တေန။ ညစ်နွမ်းသောစိတ်ဖြင့်။ ကာလံကရောန္တော
 နာမ။ သေသောသူမည်သည်။ နုအတ္ထိမဂ္ဂိပေ။ ဟိ။ သင့်၏။ သဗ္ဗသတ္တာနံ။ အ
 လုံးသောသတ္တဝါတို့၏။ ဘဝင်္ဂေနဝ။ မူလဘဝင်ဖြင့်သပ်လျှင်။ ကာလံ
 ကိရိယာ။ စုတေခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။
 ကိလေသဝယံ။ ကိလေသာတို့၏။ ဩဘိဘူဟိဘေးကို။ ဒေသန္တော။
 ပြလိုကား။ ဧဝံ။ ဤသို့တသ္မိဉ္စသမယေကာလကံရေယျစသော ပါဌ်ကို။
 အာဟ။ ကောတော်မူ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ သမယဝဋ္ဌသနု။ သေရာကာလ
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဟိ။ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ စက္ခုဒ္ဓါရသ္မိံ
 စက္ခုဒ္ဓါရန္တံ။ အာရမ္မဏေ။ အာရုံသည်။ အာပါယဂတေ။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်
 လတ်သည်ရှိသော်။ ရတ္တဝိတ္တံဝါ။ တပ်သောစိတ်သည်လည်းကောင်း။ နုဗ္ဗိတ္တံ
 ဝါ။ ပြစ်မှားသောစိတ်သည်လည်းကောင်း။ နုဗ္ဗိတ္တံဝါ။ တွေဝေသောစိတ်
 သည်လည်းကောင်း။ အာရမ္မဏာရသံ။ အာရုံ၏အရသာကို။ အနုဘာဝိတွာ။
 ခံစား၍။ ဘဝင်္ဂံ။ ဘဝင်သို့။ ဩတရတိ။ သက်၏။ ဘဝင်္ဂံ။ ဘဝင်၌။ ဌတွာ။
 တည်၍။ ကာလံကိရိယံ။ စုတေခြင်းကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ တသ္မိဉ္စသမယေ။
 ထိုအခါ၌။ ကာလံကရောန္တံ။ သာ။ ဘဝပြောင်းသောသူ၏။ န္ဇေဝဂတိယော။

၁၂၂ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နှစ်ပါးသောဂတိတို့ကိုလျှင်၊ ပါဠိကဏ္ဍ၊ လိုအပ်ကုန်၏။ ဣမဿသမယဿ။ ဤအခါ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧတံ။ ဤတသို့။ စူဠမလေကာယေကံရေယျ၊ စသောစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမံခွါဟံတိက္ခဝေအာဒိနဝန္တိ၊ ဣမံခွါဟံတိက္ခဝေအာဒိနဝံဟူသည်ကား။ အနေကာနိဝဿ၊ သတသဟဿသနိ၊ များစွာသော အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံရလတ္တံ့သော၊ နုကွံ၊ ဆင်းရဲကြီးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝရံတိက္ခဝေ တတ္ထာယအယောသလောကာယ အစရှိသောစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ တတ္ထာယ၊ ပူစွာသော၊ အယောသလောကာယ၊ သံချောင်းဖြင့်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ အဇ္ဈာပေတုကာမော၊ ကွင်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောဝါကျတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယောသကုန်နာတိ၊ အယောသကုန်နာ ဟူသည်ကား၊ အယသုလေန၊ သံတံကျင်ဖြင့်၊ သံပလိမဋ္ဌန္တိ၊ လျှိုကုန်၏။ ဧဝိကဏ္ဍန္တိ၊ ခွါနိ၊ နားနှစ်ပေါက်တို့ကို၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ခြင်းလျှိုထွင်းဖောက်၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ အာကောဇနဝသေန၊ နှက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံပလိမဋ္ဌံ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်စေကာမူ၊ ဝရံ၊ ဖြတ်သေး၏။ ။

တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌၊ သံပလိမဋ္ဌန္တိ၊ သံပလိမဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ နာဇ္ဈေဒနံ၊ လက်သည်းတိုး ထားငယ်သို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ဥက္ခိပေတွာ၊ အပေါ်သို့ပင့်၍၊ နုနဋ္ဌေန၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်တို့၏ အလယ်၌တည်သောချုပ်ရိုး၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဆီ၌တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပါတနဝသေန၊ ချသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံပလိမဋ္ဌံ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်၏။ စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ သံပလိမဋ္ဌန္တိ၊ သံပလိမဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနမူလံ၊ လျှာဖွဲ့အရင်းကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပါတနဝသေန၊ ချသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံပလိမဋ္ဌံ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်အပ်၏။ ပဉ္စမဝါရေ၊ ပဉ္စမဝါရ၌၊ သံပလိမဋ္ဌန္တိ၊ သံပလိမဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ တိဝိဏာယ၊ ထက်စွာသော၊ သတ္တိယာ၊ ရှည်သော အရိုးရှိသောတစည်းဖြင့်၊ ကာယပသာဒံ၊ ကာယပသာဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ အလွှာ အလွှာခွါ၍၊ ပါတနဝသေန၊ ချသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံပလိမဋ္ဌံ၊ ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်၏။ ဟိ၊ သင့်၏။ သတ္တိယာတိတ္ထေ၊ သတ္တိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒဏ္ဍကဝါသိ၊ အရိုးရှည်တပ်သောတံစည်းကို၊ သတ္တိတိ၊ သတ္တိဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သောတ္တန္တိ၊ သောတ္တံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ လျောင်း၍၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိက္ကမနံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ယထာဂ္ဂဟိနံဝိ

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၈-သမုဒ္ဒဝဂ်။ ၁၂၃

တက္ကသိုလ်သံဂတေသံဃံဘိန္ဒေယျာတိဣဓိနာ၊ ယထာဓူပါနံပိတက္ကသိုလ်
သံဂတေသံဃံဘိန္ဒေယျဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပိတက္ကသိုလ်၊ မိစ္ဆာပိတက်တို့၏
ယာဝသံဃာဘေဒါ၊ သံဃာကို သင်းခွဲသည်တိုင်အောင်၊ ပါပကမ္မာဝဟာ
ဏတာ၊ ယုတ်မာသောကံကိုဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသပိတာ၊
ပြအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ဟတ္ထေသုဘိက္ခဝေသတိတိ၊ ဟတ္ထေသုဘိက္ခ
ဝေသတိဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့သည်၊ ပိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်
လတ်သော်၊ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ နဟောတိဘိ၊ နဟောတိဟူ၍၊ ဂုတ္တမာနေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနကာနံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့ ကုန်သော်သူ
တို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စ၊
သာဓာရဏကိုဆိုအုံးဖို့သုဝါနှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသုသုတ္တေသု၊
ဤသုတ်တို့၌၊ ပိပါကသုခဒုက္ခမေဝ၊ ပိပါကသုခဒုက္ခကိုသာလျှင်၊ ဒသေ
တွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝဋ္ဋပိဝဋ္ဋံ၊ ဝဋ်တရားဝဋ်ကင်းသောတရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဒသမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။
သမုဒ္ဒဝဂ္ဂေါ၊ သမုဒ္ဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၉-အာသိဝိသဝဂ်။

၁ အာသိဝိသဝဂ္ဂဿ၊ အာသိဝိသဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဘိက္ခူ၊ အာ
မန္တေသိဘိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တေသိဟူသည်ကား၊ ဧကစာရိကန္တိစာရိကတိစာ
ရိကစတုစာရိကပဉ္စစာရိကော၊ အချို့ကားတပါးတည်းသာ၊ ဧသုဒ္ဓိကုန်သော
အချို့ကားအတ္တဒုတိယနှစ်ပါးကျင့်လေ့ရှိကုန်သော အချို့ကားအတ္တတံဇာ
ယသုံးပါးကျင့်လေ့ရှိကုန်သောအချို့ကားအတ္တစတုတ္ထလေးပါးကျင့်လေ့ရှိ
ကုန်သောအချို့ကားအတ္တပဉ္စငါးပါးဖြစ်၍ ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ သဘာဝ
ဂုတ္တိနော၊ အဇ္ဈာသယတုမျလိုက်လျော သဘောတူစွာအကျင့်ရှိကုန်သော
ကာရကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှုပြုပေကုန်သော၊ ယုတ္တပယုတ္တေ၊ သို့
ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဂရုကတလုံ့လမလျော့မပေါ့ မမေ့ကုန်လေ့၊ ဩဝေ၊ ဩဝေ၊ ပန်းကုန်
သော၊ သဗ္ဗေပိဒုက္ခလက္ခဏာ ကမ္မဋ္ဌာန်ကော၊ အလုံးစုံသော ဒုက္ခလက္ခဏာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းသော သခင်အရှင်ချည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဝါရေတွာ

၁၂၄ သဗ္ဗာယ်တနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှင်မင်းသမီးရာဇ် ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုတရားကို စားဝန်းရံ ကုန်
 လျက်၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေကုန်သော၊ ယောဂါဝစရတိက္ခ၊ ယောဂါဝစရဟန်း
 တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွဲ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအာဘိရိသော
 ပမသုတ်ကို၊ ဝုပ္ပလန္တာသယေန၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ဝုပ္ပလေသု၊ ဝုဂ္ဂိုလ်လေးပါးတို့တွင်၊
 ဝိပဉ္စိတည္ဗနံ၊ မာတိကာကိုအကျယ်ဝေဘန်ကသစ္စာလေးတန်ကိုသိလတ္တံ၊
 ကုန်သော၊ ဒိသာဝါသိကာနံ၊ ထိုထိုအရပ်၌ သိတင်းသုံးကုန်သော၊ ဒုက္ခ
 လက္ခဏာကမ္မဋ္ဌာနိကာနံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးဖြန်းကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာ
 နဝေလယံ၊ ညီမူရာကာလ၌၊ အာဂတိံ၊ ကြွလာကုန်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
 တရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ နိဿိန္ဒေ၊ နေကုန်သောသခင်တို့၏၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝိပဉ္စိတည္ဗဝုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏အလိုဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဥပ္ပ
 နိတည္ဗအာဒိနံ၊ ဥပ္ပနိတည္ဗ အစရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒရိဝုပ္ပလသနံ၊ လေးဦး
 သောဝုဂ္ဂိုလ်တို့အားတည်း၊ ဧတံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်သည်၊ ပစ္စယဘူတမေဝ၊
 အဓိဥပနိဿယည်း ဖြစ်သည်ချည်းတည်း၊ ဟိကတံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဥပ္ပနိတည္ဗဝုပ္ပလေ၊ ဥပ္ပနိတည္ဗဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမသသုတ္တံသ၊
 ဤသုတ်၏၊ မာတိကာနိက္ခေပနေဝ၊ မာတိကာထားကာမျှဖြင့်ပင်၊ အရဟတ္တံ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ၊ ဝိပဉ္စိတည္ဗ၊ ဝိပဉ္စိတည္ဗ
 သည်၊ မာတိကာယ၊ မာတိကာကို၊ ဝိတ္တာရဘာဇနေန၊ အကျယ်ဝေဘန်သ
 ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ၊ နေယျ
 ဝုပ္ပလေ၊ နေယျဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမမေဝသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကိုပင်လျှင်၊ သန္တာ
 ယန္တေ၊ သွယ်သွယ်မည့်ဖွာဖွာအံ့လျက်၊ ပရိပုစ္ဆန္တေ၊ မေးမြန်းလျက်၊
 ယောနိသော၊ အသံသ့အားဖြင့်၊ မနသိကရာန္တေ၊ နှလုံးထား၍၊ ကလျာဏ
 မိမတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ သေဝန္တေ၊ မြီဝဲလျက်၊ ဘန္တေ
 ပယိရူပါသန္တေ၊ ဆည်းကပ် စားလျက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ၊ ပဒေပရမဿ၊ ဗဒေပရမဝုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဧတံသုတ္တံ၊ ဤအာဘိရိသော ပမသုတ်သည်၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ
 ၌၊ ဝါသနာ၊ ဝါသနာဝဟံ၊ ဝါသနာကောင်းကို ဆောင်သည်၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော
 ဝုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဥပကာရဘေဝံ၊ ကျေးဇူးပြုလတ် သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ တရားသည်၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်

တောင်ကို။ ဥက္ခိပန္နောဝိယ။ ချိတြု၏သို့ လည်းကောင်း။ အာကာသံ၊
ကောင်းကင်ကို။ ဝိတ္ထာရေန္တောဝိယ။ ချဲ့၏သို့လည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတံ
ဗြိပ္ပတံတံတိုင်းကဲ့သို့တည်သောစကြာဝဠာတောင်ကို။ ကမ္မန္တောဝိယစ။
တုန်ယှုပ်၏သို့ လည်းကောင်း။ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ ဥဿာဟေန၊ အား
ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သေယျထာဝရိယိက္ခဝေတိ၊ သေယျထာဝရိယိက္ခဝေဟု အစချီ
၍၊ ဣမံအာသီရိသောပမသုတ္တံ။ ဤအာသီရိသော ပမသုတ်ကို။ အာရသီ၊
အားထုတ်တော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုအာသီရိသောပမသုတ်၌၊ စက္ကာရောအာသီရိသာတိ၊ စက္ကာ
ရောအာသီရိသဟူသည်ကား၊ ကဋ္ဌမုခေါ၊ ကဋ္ဌမုခမြွေလည်းကောင်း၊ ပူတိ
မုခေါ၊ ပူတိမုခမြွေ လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိမုခေါ၊ အဂ္ဂိမုခမြွေ လည်းကောင်း၊
သတ္တမုခေါ၊ သတ္တမုခမြွေလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမိနာရိသ ကံစွဘောဒေန၊
ဤသို့အဆိပ်၏ကိစ္စအထူးဖြင့်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးစင်းသော မြွေတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုကဋ္ဌမုခ စသည်ထင်ရှားမြွေတို့
ပါးတို့တွင်၊ ကဋ္ဌမုခေန၊ ကဋ္ဌမုခမြွေသည်၊ ဒဋ္ဌဿ၊ ကိုက်ခဲအပ်သောသူ၏၊
သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ သုက္ခကဋ္ဌိယ၊ ထင်းရောင်းကဲ့သို့၊ တဋ္ဌ၊
တောင့်မာခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တိပဗ္ဗေသု၊ မိုးဆက်အဆစ်
အရင်းတို့၌၊ အမိမတ္တံ၊ သည်းမခံနိုင်ပြင်းပြသည်ဖြစ်၍၊ အယသုလသမ္ပိ
တံဝိယ၊ သံတံကျင့်သည်စူးဝင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဟိဗ္ဗတိ၊ တည်၏၊ ပူတိမုခေန၊
ပူတိမုခမြွေသည်၊ ဒဋ္ဌဿ၊ ကိုက်အပ်သောသူ၏၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်
အလုံးသည်၊ ပက္ကပူတိပနသံဝိယ၊ မှည့်၍ကာလလွန်သော ဝိန်းနဲ့သီးကဲ့သို့၊
ဝိပုဗ္ဗကဘာဝံ၊ အရည်စက်စက် ယိုထွက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အံပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍၊ ပဉ္စမုတိ၊ စမ်းနှယ်ယို၏။ စင်္ဂဝါရေ၊ ဆပ်ပြာစပ်ပဝါ၌၊ ပက္ခိတ္တ
ဥဒကံဝိယ၊ ထည့်စပ်အပ်သောရေကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂ္ဂိမုခေန၊ အဂ္ဂိ
မုခမြွေသည်၊ ဒဋ္ဌဿ၊ ကိုက်အပ်သောသူ၏၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံး
သည်၊ ဈာယိတွာ၊ အဆိပ်လောင်၍၊ ဘသ္မမုဋ္ဌိယစ၊ ပြားဆုတ်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ စုသမုဋ္ဌိယစ၊ ဖွဲဆုတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိပ္ပကိရိယ
တိ၊ ဖရိုဖရဲကြဲ၏၊ သတ္တမုခေန၊ သတ္တမုခမြွေသည်၊ ဒဋ္ဌဿ၊ ကိုက်အပ်သော
သူ၏၊ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်၊ ဆိဇ္ဇတိ၊ ရုတ်ပြတ်၏၊ အသနိပါ
တဋ္ဌာနံဝိယ၊ အကြွင်းမရှိ ရုတ်ပြတ်သဖြင့် မှုန်းကြိုးကျရာ အရပ်ကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ မဟာနိခါဒနေန၊ ဆောက်ကြီးဖြင့်၊ စတသန္တိမုခံ ဝိယစ၊
ထွင်းအပ်သောအစပ်အဝကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့

၁၂၆ သံဃာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိသေသန၊ အဆိပ်ဖြင့်၊ ဝိသတ္တိ၊ ဝေဝနာ အပ်ကုန်သော၊
 စက္ကသရော၊ လေးမျိုးကုန်သော၊ အာသိဝိယာ၊ ဖြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိသဝေဂဝိကာရေန၊ အဆိပ်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်
 သောဖောက်ပြန်ခြင်း အားဖြင့်၊ ဇေတ၊ ထိုကဋ္ဌမုခစသော ဖြေလေးစင်းတို့
 သည်၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိကထံ၊
 အသို့ဖြစ်သနည်း၊ ကဋ္ဌမုခေါ၊ ကဋ္ဌမုခဖြစ်သည်၊ ဒဋ္ဌဝိသော၊ ကိုက်သဖြင့်
 အဆိပ်သင့်သောဖြေလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဝိသော၊ မြင်ကာမျှဖြင့် အဆိပ်သင့်
 သောဖြေ လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌဝိသော၊ ထိကာမျှဖြင့် အဆိပ်သင့်သောဖြေ
 လည်းကောင်း၊ ဝါတဝိသော၊ ဖြေ၏ကိုယ်ကို ထိ၍သာသောလေဖြင့် အ
 ဆိပ်သင့်သောဖြေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဇော၊
 လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်စွာ၊ တေန၊ ထိုကဋ္ဌ
 မုခဖြစ်သည်၊ ဒဋ္ဌိန္ဒြိယကိုက်အပ်သော် လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌိန္ဒြိယအမျက်ထွက်
 သဖြင့်ကြည့်အပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌိန္ဒြိယထိအပ်သော်လည်းကောင်း၊
 တဿ၊ ထိုဖြေ၏၊ နာသဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်၊ ပဟဒ္ဓုမ္ပိ၊ ခပ်အပ်သော်
 လည်းကောင်း၊ သရီရံ၊ လူ့ ကိုယ်သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောအပြား
 ဖြင့်၊ တန္တံ၊ တောဋီမာခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသေသုဝိ၊ ကြွင်း
 သောပူဘိမုခအဂ္ဂိမုခသတ္တမုခဖြစ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကို
 သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝိသ
 ဝေဂဝိကာရေသေန၊ အဆိပ်အဟုန်ကြောင့်ဖြစ်သောဖောက်ပြန်ခြင်းအား
 ဖြင့်၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ တဖန်၊
 ဝုတ္တလပဏ္ဏဟိဝသေန၊ အသီးအသီးသော အမည်ပညပ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 စတုသဗ္ဗိ၊ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံဟောန္တိ
 အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကဋ္ဌမုခေသု၊ ဒဋ္ဌဝိသ ဒိဋ္ဌဝိသ ဖုဋ္ဌဝိသဝါတ
 ဝိသဟု ကဋ္ဌမုခဖြေလေးစင်းတို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒဋ္ဌဝိသော၊ ဒဋ္ဌ
 ဝိသကဋ္ဌမုခဖြစ်သည်၊ အာဂတဝိသော၊ မြန်စွာတက်သောအဆိပ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ နောဗောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်မရှိသော ဖြေလည်းကောင်း၊
 ဗောရဝိသော၊ ကြမ်းသော အဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောအာဂတ ဝိသော၊
 လျှင်စွာတက်သော အဆိပ်မရှိသောဖြေ လည်းကောင်း၊ အာဂတဝိသော
 စေတ၊ လျှင်စွာတက်သော အဆိပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်၍၊ ဗောရ ဝိသောစ၊
 ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ဖြေလည်းကောင်း၊ နေဝါဂတ
 ဝိသော၊ လျှင်သော အဆိပ်လည်းမရှိ၊ နောဗောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်

လည်းမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိသေ၊ လေးပါးအပြား
ရှိသည်၊ ဝေဝာသိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်မြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊
သမ္ပန္န၊ တိတိဏုက္ကာဟ၊ အလျှံပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ မြက်ပီးရှူး၏။
အပ္ပိဝိယ၊ မီးကဲ့သို့၊ သီဗံ၊ လျှင်စွာ၊ အဘိဇ္ဈဟိတော၊ တက်၍၊ အ၊ ကြိန့်၊ မျက်စိ
တို့သို့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခန္တံ၊ ပခုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိတန္တိ၊ တည်၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့
အာပဇ္ဇာဘိ၊ ရေခံ၏၊ မဏိသပ္ပါဒိနံ၊ မြွေစိမ်းစသည်တို့၏၊ ဝိသံဝိယ၊ အဆိပ်ကဲ့
သို့တည်း၊ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ မန္တံ၊ မန္တန်ကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ အပြန်အပြန်ရပ်၍
ကဏ္ဍဝါတံ၊ နားလေကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကဏ္ဍကေန၊ အဆူးရှိသောသစ်ကိုင်း
ဖြင့်၊ ပဟေဇ္ဇမတ္တေ၊ ပုတ်ခတ်ကာမျှ၍၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဓမ္မဠာယေ၊
ယော၊ ကိုက်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အယံ၊ ဤမြွေသည်၊
ဂတဝိသော၊ လျှင်သော၊ အဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောဗောရ၊ ဝိသေသ၊
ကြမ်းသောအဆိပ်မရှိသောမြွေမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဿ၊ အကြင်
၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ သနိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ အဘိရုဟတိ၊ ဖောက်၏၊ ပန၊ ထို့
သို့နှေးနှေးတက်သော်လည်း၊ အာရဠာရဠာဠာနေ၊ တက်ရာတက်ရာ အရပ်
၌၊ အယံ၊ ဤအဆိပ်သည်၊ သီတဥဒကံဝိယ၊ အေးသောရေကဲ့သို့၊ ပဟေတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥဒကသပ္ပါဒိနံ၊ ရေမြွေဟောက်စသည်တို့၏၊ ဝိသံဝိယ၊ အဆိပ်ကဲ့
သို့တည်း၊ ခန္ဓာသဝဿာစယေနပိ၊ တဆွဲနှစ်နှစ်လွန်သော ကာလ၌လည်း၊
ကဏ္ဍဝိဗ္ဗိခန္ဓဝိဗ္ဗိအာဒိသု၊ နားထင်ကုပ်ဆက်အပြင် စသည်တို့၌၊ ဂဏ္ဍဝိဗ္ဗိ
ကာဒိဝသေန၊ အိုင်းအမာ တွတ်မြင်းအနာ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ မန္တံ၊ ပရိဝတ္တနာဒိသု၊ မန္တန်စိတ်ခြင်းစသောသမားအ
မှုတို့ကို၊ ကယိရမာနာသုစ၊ ပြုအပ်ကုန်သော်လည်း၊ သီဗံ၊ ရှောင်တင်
နုဩတရတိ၊ မသက်၊ အယံ၊ ဤမြွေသည်၊ ဗောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအ
ဆိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောအာဂတဝိသောနာမ၊ လျှင်စွာအဆိပ်တောက်သော
မြွေမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဿ၊ အကြင်မြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ သီဗံ၊
လျှင်စွာ၊ အဘိရုဟတိ၊ တက်၏၊ သီဗံ၊ လျှင်စွာ၊ နုဩတရတိ၊ မသက်၊ အိနေဠ
ကသပ္ပါဒိနံ၊ စပါးကြီးမြွေတို့၏၊ ဝိသံဝိယ၊ အဆိပ်ကဲ့သို့တည်း၊ အယံ၊ ဤမြွေ
သည်၊ အာဂတဝိသောစ၊ လျှင်မြန်စွာတက်သောအဆိပ်ရှိသည်လည်း
ဖြစ်၍ကြမ်းသောအဆိပ်လည်းရှိသောမြွေမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယဿ၊
အကြင်မြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ မန္တံ၊ ဖြည်းဖြည်းတက်သည့်၊ ပဟေတိ၊

၁၂၈ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဖြစ်၏။ ဩတာရိယမာနမ္ပိ။ အဆိပ်ချအပ်သော်လည်း။ သုခေနဝ။ လွယ်သ
 ဖြင့်သာလျှင်။ ဩတာရတိ။ သက်၏။ နိလသပ္ပဓမ္မိနိဿယဒိန္နံ။ မြွေစိမ်းကြိုင်း
 ကောင်အစရှိသည်တို့၏။ ဝိသံဝိယ။ အဆိပ်ကဲ့သို့တည်း။ အယံ။ ဤမြွေသည်
 နေဝအာဂတဝိသော။ လျှင်စွာတက်သောအဆိပ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ နဗော
 ရဝိသော။ မကြမ်းသော အဆိပ်ရှိသောမြွေမည်၏။ ဣမိနာဥပါယေန။ ဤ
 နည်းဖြင့်။ ကဋ္ဌမုခေ။ ကဋ္ဌမုခမြွေ၌။ ဒိဋ္ဌဝိသာဒယော။ ဒိဋ္ဌဝိသအစရှိကုန်
 သောသုံးစင်းမြွေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူတိမုခါဒိသု။ ပူတိမုခအဂ္ဂိမုခသတ္တ
 မုခမြွေတို့၌။ ဒဋ္ဌဝိသာဒယော။ ဒဋ္ဌဝိသအစရှိကုန်သော မြွေတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတိဇေဝံ။ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။
 ပုဂ္ဂလပဏ္ဏတ္တိဝသေန။ အသီးအသီးသောအမည်ပညပ်၏အစွမ်းဖြင့်။ စတု
 သဋ္ဌိ။ ခြောက်ဆဲ့လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု။ ထိုခြောက်
 ဆဲ့လေးပါးတို့တွင်။ အဏ္ဏဇာနာဂါတိအာဒိနာ။ အဏ္ဏဇာနာဂါဤသို့အစရှိ
 သော။ ယောနိဝသေန။ ယောနိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧကေကံ။ တပါးတပါးကို။
 စတုဓာ။ လေးပါးသောအတို့တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ။ ဝေတန်၍။ ဆပဏ္ဏာသသနိ။
 ငါးဆဲ့ခြောက်အလွန်ရှိကုန်သော။ နွေသတာနိ။ နှစ်ရာသောမြွေတို့သည်။
 ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုနှစ်ရာငါးဆယ်ခြောက်ထွေမြွေမျိုးတို့သည်။
 ဇလဇလဇလဇာတိဒ္ဓိဂုဏိတာ။ ရေ၌ဖြစ်သောမြွေကြည်း၌ဖြစ်သောမြွေဟူ၍
 နှစ်ခုဖြင့်မြောက်အပ်ကုန်သော်။ ခွါဒသမိကာနိ။ တဆဲ့နှစ်အလွန်ရှိကုန်
 သော။ ပဉ္စသတာနိ။ ငါးရာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။ ထိုငါးရာ
 တဆဲ့ နှစ်ထွေမြွေတို့သည်။ ကာမရူပအာကာမရူပါနံ။ အလိုရှိတိုင်းအဆင်း
 သဏ္ဌာန်ဘန်ဆင်းနိုင်သောမြွေအလိုရှိတိုင်းမဘန်ဆင်းနိုင်သောမြွေတို့၏။
 ဝသေန။ အထူးဖြင့်။ ဒ္ဓိဂုဏိတာ။ နွေမြောက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတုဝိ
 သမိကာသဟဿသင်္ခါ။ နှစ်ဆဲ့ လေးအလွန်ရှိသော တထောင်တို့ဖြင့် ရေ
 တွက်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုန။ တဖန်။ ဂတမဂ္ဂဿ။ ယ
 ခင်ဆိုအပ်ပြီးသော သင်္ချာ၏လာရာခရီးကို။ မဒ္ဓိလောမတော။ ခေါက်တုံ
 ပြန်သဖြင့်။ သံဝိပ္ပမာနာ။ ချုံးအပ်ကုန်လတ်သော်။ ကဋ္ဌမုခါဒိဝသေန။ ကဋ္ဌ
 မုခသောပါဠိတော်လာမြွေတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ စတ္တာရောဝ။ လေးပါးတို့
 သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတံ။ ဤသို့သိအပ်၏။ တေ။ ထိုကဋ္ဌမုခ
 စသောမြွေလေးစင်းတို့ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သေယျထာဝိ ဘိက္ခဝေစတ္တာရော အာသိဝိသာတိ အာဒိ။ သေယျထာဝိ
 ဘိက္ခဝေ စတ္တာရောအာသိဝိသာ ဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟာ။ ဟော

တေဝံမူ၏။ဟိ။သဠ၏။ကုလဝသေန။ကဠမုခဝသောအမျိုးဇာတ်၏အစွမ်း
ဖြင့်။ဧတေ။ထိုကဠမုခစသောမြွေလေးစင်းတို့ကို။ဝဟိတာ။ယူအပ်ကုန်၏
တတ္ထ။ထိုစက္ကရာဇာ အာသိဝိသာအစရှိသောပါဌ၌။အာသိဝိသာတိပ
ဒဿ။အာသိဝိသ ဟူသောဝုဒ်၏။ဝိဂ္ဂဟော။ဝိဂြိုဟ်ကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။
သိအပ်၏။အာသိတ္ထဝိသာ။သွန်းအပ်သောအဆိပ်ရှိ၏။ဣတိဝိ။ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်လည်း။အာသိဝိသာ။အာသိဝိသမည်ကုန်၏။အသိတ
ဝိသာ။စားတိုင်းစားတိုင်းသော အစာသည် အဆိပ်သာဖြစ်၏။ဣတိဝိ။
ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။အာသိဝိသာ။အာသိဝိသမည်ကုန်
၏။အသိသဒိသဝိသာ။သန်လျက်နှင့်တူသော အဆိပ်ရှိကုန်၏။ဣတိဝိ။ဤ
သို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။အာသိဝိသာ။အာသိဝိသမည်ကုန်၏။
အာသိတ္ထဝိသာတိ။အာသိတ္ထဝိသာ ဟူသောဝုဒ်၏။သကလကာပေ။အ
လုံးစုံသောမိမိကိုယ် သူတပါးကိုယ်၌။အာသိပ္ပိတွာ။သွန်းလောင်း၍။ဥပိ
တဝိယ။ထားအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ဥပိတဝိသာ။ထားအပ်သော အဆိပ်
ပြည့်ကုန်၏။ပရဿ။သူတပါး၏။သရီရေစ။ကိုယ်၌လည်းကောင်း။အတ္တ
နော။မိမိ၏။သရီရေစ။ကိုယ်၌လည်းကောင်း။အာသိဉ္စနဝိသာ။သွန်းလောင်း
အပ်သောအဆိပ်ရှိကုန်၏။ဣတိအတ္ထော။ဤကားအနက်တည်း။အသိတဝိ
သာတိ။အသိတဝိသာ ဟူသောဝုဒ်၏။ဧတေဟိ။ထိုမြွေတို့သည်။ပံပံ
ဘောဇနံ။အကြင်အကြင်ဘောဇဉ်ကို။အသိတံ။စားအပ်သည်။ပရိဘုတ္တံ။
သုံးဆောင်အပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။တံ။ထိုစားသောက်သုံးဆောင်တိုင်း
သောအစာသည်။ဝိသမေဝ။အဆိပ်ချည်းသာလျှင်။သမ္ပန္နတိ။ဖြစ်၏။
တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ဧတေဝံ။ထိုမြွေတို့အား။အသိတံ။စားတိုင်းစားတိုင်း
သောအစာသည်။ဝိသံ။အဆိပ်ချည်းသာ။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိတသ္မာ။
ထိုကြောင့်။အာသိဝိသာ။အာသိဝိသမည်ကုန်၏။ဣဒိအတ္ထော။ဤကားအ
နက်တည်း။အသိသဒိသဝိသာတိ။အာသိဝိသာတိ။အသိသဒိသဝိသာတိ
ဝိအာသိဝိသ ဟူသောပါဌ၌။ဧတေဝံ။ထိုမြွေတို့အား။အသိဝိယ။သန်
လျက်ကဲ့သို့။တိဒိတံ။ထုတ်သော။ပရေမံ။လွန်စွာ။စေဒနသမတ္ထံ။ဖြတ်ခြင်း
၍စွမ်းနိုင်သော။ဝိသံ။အဆိပ်သည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။
အာသိဝိသာ။အာသိဝိသမည်ကုန်၏။ဧဝံ။ဤသို့အာသိတ္ထဝိသအစရှိသ
ဖြင့်။ဧတ္ထ။ဤအာသိဝိသသဒ္ဓါ၌။ဝစနတ္ထော။ဝစနတ္ထကို။ဝေဒိတဗ္ဗော။သိ
အပ်၏။ဥဂ္ဂတေဇာတိ။ဥဂ္ဂတေဇာယူသည့်ကား။ဥဂ္ဂတေတေဇာ။ထက်
သောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ဗလံ။တေဇာ။အားသန်သောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ဗော

၁၃၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရဝိသာတိ၊ ဧဝံရဝိသာဟူသည်ကား၊ ခုန့်ဗုဒ္ဓနဝိသာ၊ မန္တရားဆေးဝါးတို့
ဖြင့်နှိပ်နင်းဖြေပျောက်နိုင်ခဲ့သော အဆိပ်ရှိကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
အနက်တည်း။ ဧဝံဝဒေယျန္တိ၊ ဧဝံဝဒေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိဇ္ဈာပနတ္ထံ၊
လုပ်ကျွေးမွေးမြူစဉ်သောငှါ၊ ဧဝံ။ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုကုန်
ရာ၏ဟိ။ ထိုစကားကိုအကျယ်ဆိုအံ့၊ ရာဇာဇနာ၊ မင်းတို့သည်၊ အာဝိရိ
သေ၊ သန်လျက်ကဲ့သို့ထက်သော အဆိပ်ရှိသောမြွေတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ
ဖမ်းစေ၍၊ တထာရှုပေ၊ ထိုသို့မြွေကိုက်သတ် ထိုက်သော အပြစ်ရှိကုန်
သော၊ စောရေဝါ၊ ခိုးသားတို့ကိုလည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုမြွေတို့ကို၊ ခုသာ
ပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍၊ မာရေဿာမ၊ သတ်ကုန်အံ့၊ နဂရူပရောဓကာလေ၊
မြို့ကိုရန်သူဝန်းရံပိတ်ဆည်းသောအခါ၌၊ ပရသေနာယဝါ၊ သူ့စစ်သည်တို့
သို့မူလည်း၊ ခိပိဿာမ၊ ကိုက်၍သေစေဟူ၍ပစ်ချကုန်အံ့၊ ပရဗလံ၊ မင်းတ
ပါး၏ရဲမင်မိုတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ နှိပ်နင်းဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ အသတ္တောန္တာ၊
မတတ်နိုင်ကုန်မူကား၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းမြန်သော တောဇဉ်ကို၊ ထုဉ္ဇူ
တွာ၊ စား၍၊ ဝရသယနံ၊ ဖြတ်သောအိပ်ရာသို့၊ အာရုယ၊ တက်လတ်၍၊
ဧတေဟိ၊ ထိုမြွေတို့ကို၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ခုသာပေတွာ၊ ကိုက်စေ၍၊
သတ္တုနံ၊ ရန်သူတို့၏၊ ဝသံ၊ အာဏာသို့၊ အနာဂတ္တန္တာ၊ မလိုက်ကုန်မူ၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုပိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ မရိဿာမ၊ သေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့လုံးမူ၍၊ အာဝိရိသေ၊ အဆိပ်ရှိသောမြွေတို့ကို၊ ဇဂ္ဂါပေန္တိ၊ မွေးစေ
ကုန်၏၊ တေရာဇာဇနာ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ ယံစောရံ၊ အကြင်ခိုးသူကို၊ သဟ
သာဝ၊ ရှောင်တခင်သာလျှင်၊ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နန္တုန္တန္တိ၊ အလိုမရှိ
ကုန်၊ ပေမေဝ၊ ဤမြွေကိုက်သဖြင့်လျှင်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်
လုံး၊ ဒုက္ခပ္ပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မရိဿတိ၊
သေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တုန္တာ၊ အလိုရှိကုန်၍၊ တံပုရိသံ၊ ထိုခိုးသူ
ယောဂ်ကျားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံဝဒန္တိ၊ အတယ်သို့ဆိုကုန်
သနည်း၊ အန္တောပုရိသ၊ အချင်းယောကျ်ား၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဧတ္တာရော၊
လေးမျိုးကုန်သော၊ ဣမေအာဝိရိသာ၊ ဤလျှင်သော အဆိပ်ရှိသောမြွေတို့
ကို၊ ဇဂ္ဂါပေန္တိ၊ မွေးကျွေးကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဠိတော်၌၊ ကာလေန၊ ကာလန္တိ၊ ကာလေနကာလံ ဟူသည်
ကား၊ ကာလေကာလေ၊ ရံခါရံခါ၌၊ ပဝေသေတဗ္ဗာတိ၊ ပဝေသေတဗ္ဗာ
ဟူသည်ကား၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတဗ္ဗာ၊ အိပ်စေအပ်ကုန်၏၊ အညတရောဝါ၊ အည
တရောဝါဟိ၊ အညတရောဝါ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မုခါ

ဒီသု၊ ကဋ္ဌမုခအစရှိသောမြွေတို့တွင်၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိတစင်းစင်း
သောမြွေသည်၊ ယံတေ၊ အန္တရာရိသ ကရဏီယံတံကရောဟိတိဣဒံ၊ ယံ
တေအန္တရာရိသကရဏီယံတံကရောဟိဟူသော ဤစကားကို၊ အတ္တစ
ရကဿ၊ အစီးအပွားကိုကျင့်ပေသောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကားပေဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ
သိအပ်၏။ ကိရ၊ ချွဲဦးအံ၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုရိုးသားယောကျ်ားအား
ဝေ၊ ဤသို့သော စကားဖြင့်၊ အာသိဝိသေ၊ ချင်းမွေးစရာမြွေတို့ကို၊ ပဋိပါ
ဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍၊ အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ တေ၊ သင်၏ဥပဋ္ဌာကော၊
အလုပ်အကျွေးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးသော
အရပ်ဘို့၌၊ ဌပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ အာသိဝိသာနံ၊ မြွေတို့အား၊
အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မင်းကြီးပေး၍အလုပ်အကျွေး
ကျွန်းသီးရလတ်သော်၊ ဧကော၊ တကောင်သော မြွေသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုအလုပ်အကျွေး
ယောကျ်ား၏၊ ဒက္ခိဏပါဒါနုဿာရေန၊ လကျာခြေကို အစဉ်ချောက်သ၊
မြင့်၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထံ၊ လကျာလက်ကို၊ မဏိဗန္ဓတော၊
လက်ကောက် ဝတ်ဌ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝေဠုန္တော၊ ရစ်ပတ်လျက်၊ ဒက္ခိဏ
ကဏ္ဍသောတမူလေ၊ လကျာနားပေါက်ရင်း၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သုသုတိ၊ ရူးရူးဟူသောအသံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊
အပရော၊ တစင်းသောမြွေသည်၊ ဝါမပါဒါနုဿာရေန၊ လက်ဝဲခြေကိုအ
စဉ်ချောက်သဖြင့်၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာ
လျှင်၊ ဝါမဟတ္ထံ၊ လက်ဝဲလက်ကို၊ ဝေဠုတွာ၊ ပတ်၍၊ ဝါမကဏ္ဍသောတံ
မူလေ၊ လက်ဝဲနားပေါက်ရင်း၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုသုတိ၊
ရူးရူးဟူသောအသံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ တတိယော၊
သုံးခုမြောက်သောမြွေသည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အဘိရူ၊ ရှေးရူး၊ အဘိ
ရူဟိတွာ၊ တက်၍၊ ကုန္တိ၊ ဝင်းကို၊ ဝေဠုတွာ၊ ရစ်ပတ်၍၊ ဂထဝါဠုကမူ
လေ၊ ရေမြှီရင်း၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုသုတိ၊ ရူးရူးဟူသောအ
သံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ စတုတ္ထေ၊ လေးခုမြောက်သော
မြွေသည်၊ ပိဋ္ဌာဘာဇေန၊ ကျောက်သားအဘို့ဖြင့်၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၊
ဝိဝံ၊ လည်ကို၊ ဝေဠုတွာ၊ ပတ်၍၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိ၊ ထိပ်ထက်၌၊ ဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊
ဌပေတွာ၊ မိုး၍၊ သုသုတိ၊ ရူးရူးဟူသောအသံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊
နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ စတုသုအာသိဝိသေသု၊
လေးစင်းသောမြွေတို့သည်၊ သရိရဋ္ဌကေသုယေဝ၊ ယောကျ်ားကျွန်လျော်

၂၃၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကိုယ်ပေါ်၌ တည်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဇာတောသု။ ဖြစ်လတ်ကုန်သော်။
ဧကော၊ တယောက်သော။ တသယုရိဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ အတ္ထစက
ပုရိသော၊ အကျိုးကိုလိုသောယောက်ျားသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုခိုးသားကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘောပုရိသ၊ အိုယောက်ျား၊ တော၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
အထူးကို၊ လန္ဩ၊ ရချေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တတော၊ ထိုသို့မေး
လတ်သောကြောင့်၊ တေန၊ ထိုယောက်ျားရှေးသည်၊ ဘော၊ အချင်း၊ မေ၊
ငါ၏။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌၊ ဟတ္ထကဇူကံဝိယ၊ လက်ကောက်ကဲ့သို့၊ ဗာ
ဟာသု၊ မောင်းတို့၌၊ ကေယုရံဝိယ၊ လက်ကြပ်ကဲ့သို့၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ကုန္တိ
ဝေဠုနသာဓုကောဝိယ၊ ဝမ်းကိုပတ်သောပုဆိုးတန်ဆာကဲ့သို့၊ ကဏ္ဏေသု၊
နားတို့၌၊ ကဏ္ဏစူဠိကောဝိယ၊ နားပန်းဆံကဲ့သို့၊ ဂလေ၊ လည်၌၊ မုတ္တာဝလိ
ယောဝိယ၊ ပုလဲသွယ်ကဲ့သို့၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ သိသပသာဒနံဝိယ၊ ဦး
ခေါင်းတန်ဆာကဲ့သို့၊ ကေမိ၊ တစုံတခုကုန်သော၊ ဣမေအလင်္ကာရဝိသေ
သာ၊ ဤတန်းဆာအထူးတို့ကို၊ ရညာ၊ ပြည်ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ဒိန္နာ၊ ပေး
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာစကအကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထို
ယောက်ျားသူတော်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသ
နည်း၊ ဘောအန္ဓဗာလ၊ အိုငိုက်ကန်း၊ ရညာ၊ ရေမြေရှင်မင်းသည်၊ တုဠေန၊
နှစ်သက်တော်မူသဖြင့်၊ ဧတံပသာဒနံ၊ ဤတန်ဆာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒိန္နာ၊ သ
နားတော်မူပေသည်ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာမညိတ္ထ၊ သင့်မမှတ်လင့်၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ရညော၊ တဝရှင်မင်း၏၊ အာဂုစာရိံ၊ အပြစ်ကိုကုန်သော၊ စောရော၊
ခိုးသူတည်း၊ ဣမေစတ္တာရောအာသီဝိသာ၊ ဤလေးစင်းသောမြွေတို့သည်၊
ဒုရုပ္ပဋ္ဌာကာ၊ လုပ်ကျွေးပြုရနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဒုပ္ပဒိဇဂ္ဂိယာ၊ မွေးမြူသုတ်သင်နိုင်
ခဲ့ကုန်၏၊ ဧကတ္ထိံ၊ တဦးသည်၊ ဥဠာတုကာမေ၊ ထလိုလတ်သော်၊ ဧကော၊
တဦးက၊ နှာယိတုကာမေ၊ ရေချိုးလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကတ္ထိံ၊ တ
ဦးသည်၊ နှာယိတုကာမေ၊ ရေချိုးလိုသည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တဦးသည်၊
ဘုဠိတုကာမေ၊ စားလို၏၊ ဧကတ္ထိံ၊ တဦးသည်၊ ဘုဠိတုကာမေ၊ စားလို
လတ်သော်၊ ဧကော၊ တဦးသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတုကာမေ၊ အိပ်လို၏၊ တေသု၊ ထို
မြွေလေးစင်းတို့တွင်၊ ယသေဝ၊ အကြင်မြွေ၏သာလျှင်၊ ဣန္ဒာ၊ အလိုဆန္ဒ
သည်၊ နပူရကိ၊ မပြည့်သော၊ ထိုမပြည့်သောမြွေသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအ
လိုမပြည့်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍၊ မာရေသတိ၊
သေစေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အိုသခင်ပညာရှိ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့မြွေမိုက်ကိုက်၍ သေစေလတ္တံ့သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဧကော

စိ။တရံတရာသော။ သောတ္ထိမဂ္ဂေါ။ ချမ်းသာရာသော အကြောင်းသည်။
အတ္ထိပန၊ ဤပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ အာမ၊ ဤပါ၏။ ရာဇပုရိသ
နံ၊ မင်းချင်းတို့၏။ ဝိဝိတ္တံ၊ သိတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။
ပလာယနံ၊ အလွတ်ပြေးခြင်းသည်။ သောတ္ထိတာဝေါသောတ္ထိတာဝဥပါ
ယော၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ တေ၊
သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရုဏီယံ၊ ပြုသင့်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ က
ရောဟိ၊ ပြုလေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိဆိုသော
စကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣတရော၊ ဤတပါးမြွေသမားခိုးသူသည်။
စတုန္ဒိအာသီဝိသာနံ၊ မြွေလေးစင်းတို့၏၊ ပမာဒက္ခဏံ၊ မေ့လျော့စဉ်စက
ကိုလည်းကောင်း။ ရာဇပုရိသေဟိစ၊ မင်းချင်းတို့မှလည်း၊ ပဝိဝိတ္တံ၊ သိတ်
သော။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဝါမဟတ္ထေန၊ ဝဲလက်ဖြင့်၊ ဒက္ခိတာ
ဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်ကို။ ဝေဌေတွာ၊ ပတ်၍။ ဒက္ခိတာကဏ္ဍံ၊ စူဠိကာယ။
လက်ျာနားပန်း၌၊ ပဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သယိတာဝိဝိသသ၊
အိပ်သောမြွေ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိမန္တန္တောဝိယ၊ သုံးသပ်သကဲ့သို့။ သ
ဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ အပနေတွာ၊ ပယ်ရှား၍။ ဌေတနေဥပါ
ယေန၊ ဤသို့သော ဥပါယ်ဖြင့်သာလျှင်။ သေသေဝိ၊ တြင်းသောမြွေတို့ကို
လည်း။ အပနေတွာ၊ ပယ်၍။ တေသံ၊ ထိုမြွေတို့ကို၊ ဘိတော၊ ကြောက်ဘိရ
ကား။ ပလာယေယျ၊ ပြေးရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့ပြေးသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထို
ယောကျ်ားကို။ တေအာသီဝိသာ၊ ထိုမြွေတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
ရညာ၊ မင်းကြီးသည်။ အယံဥပဋ္ဌာကော၊ ဤအလုပ်အကျွေးကို၊ ဒိန္နောတိ၊
ပေးအပ်၏ဟု။ အနုဗန္ဓမာနာ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်ကုန်လျက်။ ဝဇန္တိယျ၊
သွားကုန်ရာ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ပြေးသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အထခေါသော
ဘိက္ခဝေပုရိသော ဘိတောစတုန္ဒိအာသီဝိသာနံပလာယေထာတိ၊ အထ
ခေါသောဘိက္ခဝေပုရိသောဘိတောစတုန္ဒိအာသီဝိသာနံပလာယေထာဟူ
၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တသ္မိံပုရိသေ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝေ၊
ဤသို့။ အာဂုတုမဂ္ဂံ၊ လာရှာလမ်းကို။ ဩသောကေတွာ၊ ပြန်လည်ကြည့်၍။
ပလာယန္တေပန၊ အပန်းတကြီးပြေးလတ်သော်ကား။ ရာဇေ၊ မင်းသည်။
သောပုရိသေ၊ ထိုမြွေတိန်းခန့်ထားကျွန်ယောကျ်ားသည်။ ပလာတောတံ၊
ပြေးလတ်ပြီဟု။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ တံ၊ ထိုယောကျ်ား
ကို။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ ဃာတေတု၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိယတိနုခေါ၊
တတ်နှိုင်းသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးမူ၍။ ဝိစိနန္တော၊ ရှာဖွေလတ်သော်။

၀၃၄ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တသေဝ။ ထိုမြွေထိန်းခိုးသူ၏သာလျှင်။ ပစ္စတ္တိကော။ ရန်သူဖြစ်ကုန်သော။
 ပဉ္စဇနေ။ ငါးယောက်သောသူတို့ကို။ လဘိတွာ။ မြှုပ်နှံ။ ဂစ္ဆယ။ သွားကြလေ
 ကုန်နံ။ ထိုမြွေထိန်းခိုးသူကို။ အနုဗန္ဓိတွာ။ အစဉ်လိုက်၍။ စာသတထာတိ။
 သတ်လေကုန်ဟု။ ပေသေယျ။ စေရာ၏။ အထ။ ထိုသို့စေလတ်သော်။ အသေ
 ထိုမြွေထိန်းခိုးသူ၏။ အတ္တစရာပုရိသာ။ အစီးအပွားကို ကျင့်ပေသော
 ယောကျ်ားတို့သည်။ တံပဝတ္ထိ။ ထိုဖြစ်သောအခြင်းအရာကို။ ဥတွာ။ ခပ်၍
 အာရောစေယျ။ ကြားကုန်ရာ၏။ သော။ ထိုမြွေထိန်းခိုးသူသည်။ မတ္တာယ။
 အတိုင်းအရှည်ထက်။ တိယျာသော။ လွန်စွာ။ တိတော။ ကြောက်ကောင်း။
 ပလာယေထ။ အပန်းတကြီးပြေးရာ၏။ ဣမမတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ သန္ဓေယ။
 ရည်၍။ တမေနံဇေဝဒေယျန္တိ အာဒိ။ တမေနံဇေဝဒေယျံ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သဗ္ဗေ အန္တရစရောဝဓကောတိ။ သဗ္ဗေ အန္တရစရောဝဓကောဟု
 သည်ကား။ ပဌမံ။ လက်ဦးစွာ။ အာဝိဝိသေဟိ။ မြွေတို့သည်။ အနုဗန္ဓော။
 လိုက်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣတောဣတောစ။ ဤမှဤမှလည်း။ တေ။ ထိုမြွေတို့
 ကို။ ဝဉ္စန္ဓော။ တုည့်ပတ်ထျက်။ ပလာယိ။ ပြေး၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စတိ။
 ငါးယောက်ကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကေဟိ။ သူသတ်ယောကျ်ားတို့သည်။ အနု
 ဗန္ဓော။ တပ်၍လိုက်အပ်ပြန်သည်ရှိသော်။ သုဠတရံ။ ရှေးထက်လွန်စွာ။
 ပလာယတိ။ ပြေး၏။ သော။ ထိုခိုးသူသည်။ ဇေဝံ။ ဤသို့အပြင်းအာဏာဖြင့်။
 ဂဟေတုံ။ ဖမ်းခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်းပြီ။ ဥပယာပနာယပနာ။ ဖြား
 ယောင်းသဖြင့်ကား။ ဂဟေတုံ။ ဖမ်းခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၏။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဒဟရကာလတော။ ငယ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယစ၍။
 ဧကတော။ တကွနက်။ ခါယိတွာစ။ စား၍ လည်းကောင်း။ ဝိဝိတွာစ။
 ကောက်၍လည်းကောင်း။ သန္တဝံ။ ထိုခိုးသူနှင့်ပေါင်းဘူးသော သူသည်။
 အသ္မာ။ ထိုခိုးသူ၏။ အန္တရစရံ။ အတွင်း၌ကျင်လည်ဘူးသော။ ဝဓကံ။ အ
 ကျွန်းတဝင်ပြု၍သတ်နိုင်သောယောကျ်ားကို။ ပေသေထာတိ။ စေတော်မူ
 ကုန်လောဟု။ အမစ္စေဟိ။ နှုတ်ရေးတတ်သောအမတ်တို့သည်။ ဝုတ္တနံ။
 လျှောက်အပ်သော။ ရညာ။ မင်းသည်။ ပရိယေသိတွာ။ ရှာတော်မူ၍။ ပေသိ
 တော။ စေတော်မူအပ်သော။ အန္တရစရော။ အတွင်း၌ကျင်လည်ဘူးသော
 ဝဓကော။ သူသတ်သည်။ ။

သောပသေယျသုညံဂါမန္တိ။ သောပသေယျ သုညံဂါမံ ဟူသည်
 ကား။ သောပုရိသော။ မနေမနားပြေးသွားရှာသောထိုယောကျ်ားသည်။

နိဝတ္တောနိဝတ္တော၊ ပြနိလည်ပြနိလည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ဩညံ
လတ်သော်၊ ပဒံ၊ ခြေရာကို၊ ဃာယိတွာ ဃာယိတွာ၊ အနံခံ၍ အနံခံ၍၊
ဝေဝေန၊ ရွှင်သော အံဟုန်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ထက်ကျပ်လိုက်ကုန်သော၊
စက္ကာရာအာသိဝိသေ၊ မြွေလေးစင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တိကေ၊ ဆန့်
ကျင်ဘက်ကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဝကော၊ သူသတ်ယောကျ်ားငါးဦးတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌဉ္စ၊ ခြောက်ယောက်ခြောက်လည်းဖြစ်သော၊ အန္တ
ရစရံ၊ အတွင်း၌ကျင်လည်ဘူးသော၊ ဝကော၊ သူသတ်ကု၊ ဘောသသေ၊ အိုအ
ဆွေ၊ နိဝတ္တ၊ ပြန်နစ်နဲ့၊ မာပလာယိ၊ သားကွဲမယားကွဲဆင်းရဲပူဆွေးမပြေး
လေလင့်၊ ပုတ္တဒါရေန၊ သွေးသောက်သားမယားနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူမကွေ၊
ကာမေ၊ အမှုထမ်းရဲဆုသနားတော်မူသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော
ခံစားလျက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝသိဿာသိ၊ နေရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
ပတ်စကားကို၊ ဝတွာ၊ အဝေးကအသံပေးလျက်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည့်ကို
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိယျာသော၊ ရှေးထက်လွန်သော၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်၊
ရှည်ဖြင့်၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားသော အရပ်သို့၊ ပလေ
ယန္တော၊ ပြေးကုန်လတ်သော်၊ ပစ္စန္တရဋ္ဌေ၊ တိုင်းတွန်နေပုန်၌၊ အဘိမုခဂတံ၊
ရှေးရှုလာသကဲ့သို့ ဖြစ်သော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဆကုဋိကံ၊ ခြောက်အိမ်ရှိ
သော၊ သုညံ၊ လူဆိတ်သော၊ ဂါမံ၊ ရွာခရီးကို၊ ပသေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏၊
ရိတ္တကံယေဝပဝိသေယျာတိ၊ ရိတ္တကံယေဝပဝိသေယျဟူသည်ကား၊ နေ
ညောင်မညောင်မရှိ၊ ဥစ္စာစပါးညောင်းစောင်းအင်းပျဉ်တို့မှ၊ ဝိရဟိတတ္တဒု၊
ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရိတ္တကညေဝ၊ အချည်းစည်းအိမ်ကိုသာလျှင်၊
ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏၊ တုစ္ဆကံသုညကန္တိ၊ ပဒုဗ္ဗဟံ၊ တုစ္ဆကံသုညကံဟူ
သောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ တသေဝ၊ ထိုရိတ္တကံဟူသောပုဒ်၏သာ
လျှင်၊ ဝေဝေန၊ ဝေဝုတ်တည်း၊ ပရိမသေယျာတိ၊ ပရိမသေယျဟူသည်ကား၊
သစေ၊ အကယ်၍၊ ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်၊ ဘဝိဿာတိ၊ ရှိအံ့၊ ဝိဝိဿာတိ၊
သေအံ့၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊ ဘဝိဿာတိ၊ ရှိအံ့၊ ဝသုညိဿာ
တိ၊ စားလက်အံ့၊ ဣတိအာသာယ၊ ဤသို့သောတောင့်တဖြင်းဖြင့်၊ ဝိစရိတွာ၊
ထည့်လည်၍၊ ဟတ္ထံ၊ မိမိလက်ကို၊ အန္တောပဝေသတွာ၊ အိုးတွင်းခွက်တွင်း
၌တွင်း၍၊ ပရိမသေယျ၊ ရှိအံ့၊ နိုးနိုးစမ်းရာ၏၊ တမေနဇံဝဒေယျန္တိ၊ တမေန
ဇံဝဒေယျဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒဃာရာနံ၊ ခြေခံအိမ်တို့တွင်၊ ဧကဃာရေဝိ၊ တ
အိမ်၌လည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတခုစားကောင်း သေဝံဗွယ်ကို၊ အာသိဝိတွာ၊ မရ
ဖြစ်ခဲ့၍၊ ဂါမမတ္တေ၊ ရွာလယ်၌၊ ဧကော၊ တပင်သေဝံ၊ သန္တန္တောယော၊ ချင်း

၁၃၆ သဗ္ဗာယ တနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အေးသောအရိပ်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသတတ်၊ တတ္ထ၊
ထိုသစ်ပင်အောက်၌၊ ဝကံ၊ ဗလကံ၊ ကောက်သောသဗ္ဗာန်ရှိသော၊ အင်းပျဉ်
ကို၊ အတ္ထတံ၊ လာလာသောသူထိုင်စိန့်သောဌါခင်းအပ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ ဣမ၊ ဤသစ်ရိပ်အတွင်းခင်းထားသောအင်းပျဉ်၌၊ တာဝနိသိဒိဿာမိ
တိ၊ တခါတလောက် ထိုင်အံ့ဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ရိပ်အတွင်း
ခင်းထားသောအင်းပျဉ်၌၊ မန္တမန္တေန၊ ညှင်းညှင်းလာသော၊ ဝါတေန၊ လေ
ညှင်းသည်၊ ဗိဇယမာနံ၊ ယပ်လေညှင်းခံသကဲ့သို့ တဖြူးဖြူး သုတ်အပ်
လျက်၊ တတ္ထကမတ္တဗ္ဗိသုခံ၊ ထိုမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ချမ်းသာ
ကို၊ သန္တတောသန္တိအုတိ၊ စကြာဝတေးမင်းလေညှင်းခံသော စည်းစိမ်သို့
ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့ထင်နိုး၍၊ အဿာဒယမာနံ၊ သေရတနန်း ပြေးရသော
ဘေးကိုမေ့လျက်နှစ်သက် သာယာစွာ၊ နိသိန္နံ၊ မင်းဘေးထက်ကြပ်လိုက်
အပ်ပါလျက်ချမ်းသာခံစားနေပေအားသော၊ တမေနံဝုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ား
ရိက်ကို၊ ကေမိဒေဝ၊ တရံတယောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထစရကာ၊ စီးပွား
ကျင့်ပေသောသူတော်တို့သည်၊ ဗဟိ၊ ရွာပ၌၊ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ
ခဲ့ကုန်၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်ခဲ့၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေယျ၊ ဆို
ကုန်ရာ၏၊ ဣဒါနိ၊ အတ္ထောပုရိသတိ၊ ဣဒါနိ၊ အတ္ထောပုရိသ ဟူသည်ကား၊
အတ္ထောပုရိသ၊ အိုယောကျ်ား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စောရာဂါမ စာတကာ
တိ၊ စောရာဂါမစာတကာဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤရွာ၌၊ ယံယဒေဝ၊ အကြင်
ဝတ္ထုကိုလျှင်၊ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုလူသူကွဲနွားဝတ္ထုကံကို၊
ဂတ္ထိဿာမဝါ၊ ယူကုန်မူလည်းယူကုန်အံ့၊ စာတေဿာမဝါ၊ သတ်ကုန်
မူလည်းသတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးထား၍၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊
ဆဂါမစာတကာစောရာ၊ ရွာပြည်ပျက်ဆီးတိုက်ဖျက်ခိုးသူ ခြောက်အိမ်
တို့တည်း၊ ဥဒကဏ္ဍဝန္တိ၊ ဥဒကဏ္ဍဝံဟူသည်ကား၊ ဝန္တိရံ၊ နက်လည်း
နက်သော၊ ပုထုလံ၊ အံ့ပြောလည်းကျယ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
ဝန္တိရံ၊ နက်သော်လည်း၊ အပုထုလံ၊ အံ့ပြောမကျယ်သော ရေကိုလည်း
ကောင်း၊ ပုထုလံ၊ အံ့ပြောကျယ်သော်လည်း၊ အဝန္တိရံ၊ မနက်သော
ရေကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထဝေတိ၊ အတ္ထဝဟူ၍၊ နဝုတ္တတိ၊ မခေါ်အပ်၊ ယံပန
အကြင်ရေသည်ကား၊ ဝန္တိရံ၊ နက်လည်းနက်၏၊ ပုထုလံ၊ အံ့ပြောလည်း
ကျယ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအတ္ထဝဟူသောအမည်သည်၊ တသေဝံ၊ ထိုနက်လည်း
နက်အံ့ပြောလည်း ကျယ်သောရေ၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ သာ
သကံ၊ သပ္ပနိဘယန္တိ၊ သာသကံ၊ သပ္ပနိဘယံဟူသည်ကား၊ စတုန္နံ၊ စာသိ

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၉-အာသိဝိသဝဂ်။ ၁၃၇

ဝိသာနဉ္စလေးစင်းသောမြွေတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဉ္စနိဝကောနဉ္စ၊ သူသတ်
လက်မရှိ၊ ငါးယောက်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဆဠာယ၊ ခြောက်ယောက်
ခြောက်သော၊ အန္တရေတိရသ၊ သူခိုးစားဘော် သောက်ဘက်ဖြစ်၍ အ
တွင်းဝင်ကျင်လည်ဘူးသော သူသတ်သူလိမ်၏လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒဂါမ
စာတကစောရာနဉ္စ၊ ခြောက်ဦးကုန်သောပြည်ရွာဖျက်ဆီးခိုးသူကြီးတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ သံသကံ၊ ရှိရာဖွယ်ရှိ၏၊ သပ္ပဋိဘယံ၊
တေးဘျင်းရှိ၏၊ ခေမံအပ္ပဋိဘယန္တိ၊ ခေမံအပ္ပဋိဘယံဟူသည်ကား၊ တေသံ
ယေဝအာသိဝိသာဒိနံ၊ ထိုမြွေသည်တို့၏သာလျှင်၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ ခေမဉ္စ၊ ဥပ္ပဒ္ဒေါကုန်ရာလည်းဖြစ်၏၊ နိတ္တဿဉ္စ၊ တေးလည်းငြိမ်း၏၊
ဝိဝိတြဥယျာနဝနံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပိုက်ပျိုးသော ဥယျာဉ်အလိုလိုရောက်
သောတောလည်း သာယာရှိ၏၊ ဗဟုန္တပါနံ၊ ထမင်းအဖျော် စားမကုန်
သောက်မခန်းပေါများ၏၊ ဧဝနဂရေသဒိသံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်တူ၏၊
နဝဿနာဝါသန္တာရဏီတိ၊ နဝဿနာဝါသန္တာရဏီဟူသည်ကား၊ ဆူဖူ
ယနာဝါယ၊ ဤထွေဖြင့်၊ ဩရိမတိရတော၊ ဤမှတက်ကမ်းမှ၊ ပရဝီရံ၊
ထိုမှတက်ကမ်းသို့၊ ဂမိဿန္တိတိ၊ ကူးကုန်လတ္တံ့ဟု၊ ဝေပျံ့၍သို့ရည်၍၊
ဌဝိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ သန္တာရဏီ၊ ထိုမှတက်ကမ်းမှ ဤမှတက်
သို့ကူးကြောင်းဖြစ်သော၊ နာဝါစ၊ ထွေသည်လည်းကောင်း၊ နာဝေယျ၊
မရှိခဲ့ပါ၊ ဥတ္တရသေတုဝါတိ၊ ဥတ္တရသေတုဝါ ဟူသည်ကား၊ ရုက္ခသေတု
ဇုဗ်သေတုသကဋ္ဌသေတုနံ၊ တယောက်နှစ်ယောက်သွားလောက်သော
သစ်တုံးတံတားခြေကုန်သည်လျှောက်သွားလောက်သော တံတားလှည်း
ကုန်သည်လျှောက်သွားလောက်သောတံတားတို့တွင်၊ အညတရော၊ တခု
ခုသော၊ ဥတ္တရသေတုဝါ၊ ကူးရအံ့သောတံတားသည်လည်း၊ နာဝေယျ၊
မရှိခဲ့ပါ၊ တိဠတိဗြာဟ္မဏောတိ၊ တိဠတိဗြာဟ္မဏောဟူသည်ကား၊ သေ
သော၊ ထိုမှတက်သို့ရောက်သော ဤသူသည်၊ ခေါပန၊ ဝင်စစ်၊ ဗေမဉ္စ
တော၊ ဆတ်ဆတ်မချပရမဉ္စအားဖြင့်၊ နိဗြာဟ္မဏော၊ မကောင်းရှာ၍ အပ၊
ပြုပြီးသောနိဗ္ဗာသဝဗြာဟ္မဏအစစ်မဟုတ်သေး၊ အထ၊ ထိုသို့နိဗ္ဗာသဝ
ဗြာဟ္မဏအစစ်မဟုတ်ဘဲသူကံ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နံ၊ ထိုမှတက်
ကမ်းသို့ချမ်းသာသဖြင့်ရောက်သောထိုသူကို၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဧတ္တကာနံ၊ ပုဂ္ဂတ္တိကာနံ၊ ဤမျှအတိုင်းအ
ရှည်ရှိသောရန်သူတို့၏၊ ဗာဟိတတ္ထာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဂါ၊ တနည်းကား၊

၁၃၈ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒေသနံ ဝါ၊ ဥဒ္ဓေသဒေသနာကိုလည်း။ ဝိနိဝဇ္ဇန္တော။ နိဂုံးအုပ်လိုသည်ဖြစ်
 ချီးကော်၊ တဦးသော၊ ခဏသံ၊ ခဏသံဝဖြစ်သော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပြာဟ္မဏ
 အစစ်ကို၊ ဒေသတုတ္ထိ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါလည်း။ ဇံ။ ဤသို့ထလေတိဋ္ဌတိ
 ပြာဟ္မဏောဟု၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ တသ္မိံ၊ ပုရိသေ၊
 ထိုမင်းဖြစ် မင်းဒဏ်သင့်သော သူသည်။ ဇံ။ ဤသို့ပညာရှိတို့ ဆိုသော
 စကားကိုလိုက်နာ၍လွန်စွာအားထုတ်သဖြင့်၊ ဥတ္တိန္တော၊ ထိုမှတက်ကမ်း
 သို့ကူးခပ်ပြီးသော်၊ စတ္တာရောအာသိဝိသာ၊ လေးစင်းသောမြေတို့သည်၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ နလဇ္ဈေ၊ မဖမ်းမိသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သစေလဘောယျာမ၊ အကယ်၍ရကုန်မူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့
 တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ ကိုး၊ မရမရယ၊ တမြုံ၊ မြုံ၊ အီးဖြင့်၊ ခါဒိတွာ
 စား၍၊ ဆဇ္ဇယျာမ၊ စွန့်ကုန်အံ့၊ ဣတိဗိန္တော၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ပစ္စတ္တိကာ၊
 ငါးဦးသောရန်သူတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ နလဇ္ဈေ၊ မရ
 အပ်သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစေလဘောယျာမ၊ အကယ်၍ရ
 ကုန်အံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ တေ၊ သင်၏၊ အင်္ဂမင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါ
 ကြီးငယ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
 ဝတာ၊ ရေံကုန်လတ်အံ့၊ သတံဝါ၊ တရာရဲဆုကိုလည်းကောင်း၊ သဟသံ
 ဝါ၊ တလောင်ရဲဆုကိုလည်းကောင်း၊ လဘောယျာမ၊ ရကုန်လတ်အံ့၊ ဆဇ္ဈော၊
 ခြောက်ယောံ၊ ခြံသော၊ အန္တရစရော၊ အတွင်း၌ကျင်လည်ကျက်စားဘူး
 သောသူသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နလဇ္ဈေ၊ မရအပ်သည်၊ ဝတ၊
 စင်စစ်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သစေလဘောယျာမ၊ အကယ်၍မိငြားအံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊
 တေ၊ သင်အား၊ ဖလိကဝဇ္ဈန္တန၊ ဖလ်အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊
 အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သေနာပတိ
 ဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စစ်သူကြီးစည်းစိမ်ကို၊
 အနုဘဝယျာ၊ ခံစားရကုန်အံ့၊ ဆစောရာ၊ ခြံယောံသော ခိုးသူတို့သည်၊
 တံ၊ သင်ကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ နလဇ္ဈေ၊ မရအပ်သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သစေလဘောယျာမ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့
 တံ၊ သင့်ကို၊ ဝိဝိဓနိကမ္ပကရဏာနိ၊ အထူးထူးသောညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုတို့
 ကိုးကားရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဗဟုဓနံ၊ များစွာသောဥစ္စာကို၊ အာဟာရာပေဿာ
 မာတိ၊ ဆောင်ကုန်အံ့ဟု၊ ဗိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဥဒကဏ္ဍဝံ၊ နက်လည်းနက်အ
 ပြောလည်းကျယ်သောရေသို့၊ ဩတရိတံ၊ သက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊
 မတတ်နှိပ်ကုန်ရကား၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အာဏာယ၊ အာဏာထော်ဖြင့်၊

ကောဓိ၊ တရံတယောကံသောသုသညံ၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ပရတော၊
 နောက်၌၊ ဂန္တု၊ ပြန်သွားခြင်းငှါလည်း၊ အဝိသဟန္တာ၊ မဝံ့ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ဆိပ်၌သာလျှင်၊ သုသိတွာ၊ စားရာမဲ့ခြောက်သွေ့၍၊
 မရေယျ၊ သေကုန်ရာ၏၊ ဥပမာခေါများယန္တိတ္ထေ၊ ဥပမာခေါများယံဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာဥပမေယျနီးနှာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ရာဇာဝိယ၊ မင်းကဲ့သို့၊ ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
 ရာဇာပရာမိကပုရိသောဝိယ၊ မင်းဒဏ်သင့်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇ
 နိသိတော၊ ဝဇ္ဇကိုမှီသော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 စက္ကာရာအာသီဝိသဝိယ၊ မြွေလေးစင်းတို့ကဲ့သို့၊ စက္ကာရိမဟာဘူတာနိ
 လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ရညာ၊ မင်း
 သည်၊ တဿ၊ ထိုမင်းဖြစ်သင့်သောရိုးသားအား၊ စက္ကာရာအာသီဝိသော၊
 လေးစင်းမြွေတို့ကို၊ ပဋိစ္ဆာဝိတကာလောဝိယ၊ အပ်နှင်းရာ ကာလကဲ့သို့၊
 ကမ္ဘုနာ၊ ကံသည်၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ ပဋိသန္တိက္ခဏေယောဝ၊ ပဋိ
 သန္တခဏ၌သာလျှင်၊ စတုန္တံ၊ မဟာဘူတာနံ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့
 ကို၊ ဒိန္နကာလော၊ ပေးသောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣမေသံအာသီ
 ဝိသာနံ၊ ဤမြွေလေးစင်းတို့၏၊ ပမာဒက္ခဏေစ၊ မေးလျော့သောဏစ၌လည်း
 ကောင်း၊ ရာဇပုရိသာနံ၊ စောင့်ရှောက်သောမင်းချင်းတို့၏၊ ဝိဝိတ္တက္ခဏေစ
 ဆိတ်စဉ်ခဏ၌ လည်းကောင်း၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဘောပုရိသ၊ အို
 ယောကျ်ား၊ တေ၊ သင်သည်၊ ယံ၊ အကြင်လွတ်ကြောင်းလွတ်ရာအမှုကို၊
 ကရဏီယံ၊ ပြုသင့်၏၊ တံ၊ ထိုပြုသင့်သောလွတ်ကြောင်းလွတ်ရာအမှုကို၊
 ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိဝစနေန၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ အတ္ထစရကေန၊
 အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ပေသော ပညာရှိသည်၊ ပလဿသုတိ၊ ပြေးလေ
 လောဟု၊ ဝုတ္တကာလောဝိယ၊ ဆိုသုံးမသောအခါကဲ့သို့၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣမသသဝိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ မဟာဘူတာကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 မဟာဘုတ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ဣမသုစတုသုမဟာဘူ
 တေသု၊ ဤလေးပါးသောမဟာဘုတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒ၊ ငြီးငွေ့လော၊ ဝိရုဇ္ဈ၊ တပ်
 ခြင်းကင်းလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ငြီးငွေ့ခြင်းတပ်ခြင်း ကင်းသည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇ
 တော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခမှ၊ ပရိမုဉ္ဇိဿတိ၊ လွတ်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလိတကာ
 လော၊ ဟောတော်မူအပ်သောကာလကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿပုရိ
 သဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ အတ္ထစရကဝစနံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ပေသော

၀၃

၁၄၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပညာရှိစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ စတုန္ဒအာသိဝိသိသာနံ၊ လေးစင်းသော
မြွေတို့၏၊ ပမာဒက္ခဏေစ၊ မေ့လျော့သောခဏ၌ လည်းကောင်း၊ ရာဇပုရိ
သာနံ၊ စောင့်ရှောက်သောမင်းချင်းတို့၏၊ ဝိဝိတ္တက္ခဏေစ၊ ဆိတ်စဉ်ခဏ၌
လည်းကောင်း၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား
သောအရပ်ဖြင့်၊ ပလ္လာယနံဗိယ၊ ပြေးခြင်းကဲ့သို့၊ ဣမဿတိက္ခန္ဓော၊ ဤ
ရဟန်း၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ မဟာဘူတာသိဝိသေဟိ၊ မဟာဘုတ်တည်း
ဟူသောမြွေတို့မှ၊ ပရိမုဗ္ဗနတ္ထာယ၊ လွတ်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဥာဏပလ္လာယနေ
န၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော ပြေးသွားခြင်းဖြင့်၊ ပလ္လာယနံ၊ ပြေးခြင်းကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စတုန္ဒမဟာဘူတာနံ၊ အဓိဝစနံ၊ ပထဝီဓာတုယာအာ
ပေါဓာတုယာတိအာဒိသု၊ စတုန္ဒမဟာဘူတာနံ၊ အဓိဝစနံ၊ ပထဝီဓာတုယာ
အာပေါဓာတုယာဤသို့စသောပါဠိတော်တို့၌၊ စတုမဟာဘူတာကထာစ၊
လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ကိုဆိုရာစကားကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗုပ္ပါဒါ
နက္ခန္ဓကထာစ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါ နက္ခန္ဓာတို့ကို - ဆိုရာစကားကို လည်း
ကောင်း၊ အာယတန ကထာစ၊ အာယတနကို ဆိုရာစကားကို လည်း
ကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတနယေနဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အာသိဝိသေဟပမသုတ်၌၊ ကဋ္ဌမုခအာသိဝိသေဟိယ၊ ကဋ္ဌမုခမြွေကဲ့သို့၊ ပ
ထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ပူတိမုခအဂ္ဂိမုခသတ္တမုခါ
ဝိယ၊ ပူတိမုခမြွေ အဂ္ဂိမုခမြွေသတ္တမုခ မြွေတို့ကဲ့သို့၊ သေသဓာတုယော၊
ကြွင်းသော ဓာတ်တို့ကို၊ ခဗ္ဗဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်းမှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အ
ကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ကဋ္ဌမုခေန၊ ကဋ္ဌမုခမြွေသည်၊ ခဗ္ဗဿ၊ ကိုက်အပ်သောသူ
၏၊ သကလကာယော၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်၊ ထဇ္ဈေ၊ တောင့်မာခက်
ထန်သည်၊ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်၏သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ပထဝီဓာတုပ
ကောပေနာဝိ၊ ပထဝီဓာတ်ပျက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ သကလကာယော၊ အလုံးစုံ
သောကိုယ်သည်၊ ထဇ္ဈေ၊ တောင့်မာခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏စ၊ ထို
မှတပါး၊ ပူတိမုခါဒိဟိ၊ ပူတိမုခအစရှိသောမြွေတို့သည်၊ ခဗ္ဗဿ၊ ကိုက်
အပ်သောသူ၏၊ သကလကာယော၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်၊ ပုဗ္ဗမုတိစေ
ဝယထာ၊ အရည်ပိုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဈာယတိစယထာ၊ ပူလောင်
၏သို့လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒုတိစယထာ၊ မုတ်ပြတ်၏သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊

ထို့အတူ၊ အာပေါဓာတု တေဇောဓာတုဝါယောဓာတု ပကောပေနာပိ၊ အာပေါဓာတ်ပျက်ခြင်း၊ တေဇောဓာတ်ပျက်ခြင်း၊ ဝါယောဓာတ်ပျက်ခြင်း ဖြစ်လည်း၊ သကလကဗေဒယ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်သည်၊ ပုပ္ဖရေတံ၊ အရည်ပိုစီးလည်းပိုစီး၏၊ ဈာယတိ၊ လောင်လည်းလောင်၏၊ ခိစ္ဆတိ၊ စုတ်လည်းစုတ်ပြတ်၏၊ တေန၊ ထိုပထဝီဓာတ်သည်တို့၏ကဋ္ဌမုခမြွေသည်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယ၊ ပေါရုဏဆရာတော်တို့သည်၊ ပတ္တဒ္ဓေါဘဝတိ ကာယော၊(ပ)၊ သတ္တမုခေ ဝသောတိ၊ ပတ္တဒ္ဓေါဘဝတိ ကာယော၊(ပ)၊ သတ္တမုခေ ဝသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ၊

ကဋ္ဌမုခေန၊ ကဋ္ဌမုခမြွေသည်၊ ဒဠော၊ ကိုက်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပတ္တဒ္ဓေါ၊ တောင့်မာခက်ထန်သည်၊ ဘဝတိဝါဘဝတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၊ ဝေံ၊ ထို့အတူ၊ ပထဝီဓာတုပ္ပကောပေန၊ ပထဝီဓာတ်ပျက်ခြင်းဖြင့်သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ကဋ္ဌမုခေကဋ္ဌမုခဂတောဝိယ၊ ကဋ္ဌမုခမြွေခံတွင်းသို့ရောက်၏သို့၊ ပတ္တဒ္ဓေါ၊ တောင့်မာခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ပူတိမုခေန၊ ပူတိမုခမြွေသည်၊ ဒဠော၊ ကိုက်အပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပူတိကောကုတိတော၊ မှည့်၍ကာသလွန်သဖြင့်ပိန်းနဲ့ သီးကဲ့သို့ပုပ်မိကျိုက်ပွက်ဖူးရောင်တက်သည်၊ ဘဝတိဝါဘဝတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ အာပေါဓာတုပ္ပကောပေန၊ အာပေါဓာတ်ပျက်ခြင်းဖြင့်သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ ပူတိမုခေပူတိမုခဂတောဝိယ၊ ပူတိမုခ မြွေခံတွင်းသို့ ရောက်၏သို့၊ ပူတိကော၊ ပုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

အဂ္ဂိမုခေန၊ အဂ္ဂိမုခမြွေသည်၊ ဒဠော၊ ကိုယ်အုပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သန္တုတ္တော၊ ပူလောင်သည်၊ ဘဝတိဝါဘဝတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ တေဇောဓာတုပ္ပကောပေန၊ တေဇောဓာတ်ပျက်ခြင်းဖြင့်သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ အဂ္ဂိမုခေအဂ္ဂိမုခဂတောဝိယ၊ အဂ္ဂိမုခမြွေခံတွင်းသို့ရောက်၏သို့၊ သန္တုတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်ပူလောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

သတ္တမုခေန၊ သတ္တမုခမြွေသည်၊ ဒဠော၊ ကိုယ်ခံအပ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သဗ္ဗိန္ဒော၊ ထက်ဝန်းကျင်စုတ်ပြတ်သည်၊ ဘဝတိဝါဘဝတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဝါယောဓာတုပ္ပကောပေန၊ ဝါ

၁၄၂ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယောဓာတ်ယုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သောကာယော၊ ထိုကိုယ်သည်၊ သတ္တမုခေဝ
သတ္တမုခေဝတောဝိယ၊ သတ္တမုခေဝြေ၏ ခံတွင်းသို့ရောက်၏သို့၊ သဗ္ဗိန္ဒော၊
ထက်ဝန်းကျင်စုတ်ပြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
ဝေဝတ္ထနယေန၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေး
စင်းသောမြွေလေးတွေသောဓာတ်တို့၌၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊
သဒိသဘာဝေါ၊ ဘူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ အဝိသေသတော၊ သာမန်အားဖြင့်၊ အာသယတော၊ ဖြစ်ရာဌာန
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသဝေဂဓိကာရတော၊ အဆိပ်အဟုန်ကြောင့်
ဖြစ်သောဗောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တဂ္ဂဟဏတော၊ အ
ကျိုးစီးပွားမဲ့ကို ပူဇော်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နုရုပဋ္ဌာနတော၊
လုပ်ကျွေးမွေးမြူနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုရာသဒတော၊
ချင်းကပ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကတညတတော၊
ကျေးဇူးမသိတတ်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိသေသကာ
ရိတော၊ အထူးမပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနန္တ
ဒေါသုပဋ္ဌတော၊ အဆုံးမရှိသောအဖြစ်ဒေါသ ဥပဋ္ဌဝေါအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိန္ဒြေမဟိကာရဏဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဧတသံမဟာ
ဘူတာနံ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့၏၊ အာသိဝိသသဒိသတာ၊ မြွေနှင့်တူလျော်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟိကာတို့တွင်းအာ
သယတောတိပဒဿ၊ အာသယတောဟူသောပုဒ်၏၊ ဟိ၊ အ ကျယ်ဆိုအံ့၊
အာသိဝိသာနံ၊ မြွေတို့၏၊ ဝတ္ထိကော၊ တောင်ပို သည်၊ အာသယော၊ ဖြစ်ရာ
နေရာသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ပို၌၊ ဧတ၊ ထိုမြွေတို့သည်၊
ဝသန္တိ ဧဝံ၊ နေကုန်သည်သာတည်း၊ မဟာဘူတာနန္တိ၊ မဟာဘုတ်တို့၏
လည်းကောင်း၊ ကာယဝတ္ထိကော၊ ကိုယ်ဟူသောတောင်ပိုသည်၊ အာသယော၊ နေရာ
တည်းကော၊ ထိုကိုယ်ဟူသော တောင်ပို၌သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုသဗ္ဗေ၊
မည်ထုတ်မဟာဘုတ်တို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ အာသိဝိ
သာနံ၊ မြွေတို့၏၊ ရုက္ခသုသိရတိဏပဏ္ဏဂဟနသံကာရဋ္ဌာနာနိဝိ၊ သစ်ခေါင်း
မြက်တောသစ်ရွက်တော တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်တို့သည်လည်း၊ အာ
သယော၊ မြွေတို့အောင်းရာသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ဧတသုဝိ၊
ထိုသစ်ခေါင်းမြက်တော သစ်ရွက်တော တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်တို့၌
လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုမြွေတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ အောင်းတတ်ကုန်၏၊ မဟာဘူတာ
နန္တိ၊ မဟာဘုတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကာယသုသိရံ၊ သစ်ခေါင်းနှင့်တူသောကိုယ်

၀၀၀

သည်။ ကာယဂံဟနံ၊ မြက်တောသစ်ရွက်တောနှင့်တူသောကံယံသည်။
ကာယသံကာရဋ္ဌာနံ၊ ဆံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်နှင့်တူသောကံယံသည်။
အာသယော၊ အောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာသယတော၊ နေရာအောင်းရာအားဖြင့်၊
သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝိသဝေဂဝိကာရတောတိ၊ ဝိသဝေဂဝိကာရတောဟူသောဝုဒ်၏။ ဟိ၊ အ
ကျယ်ဆိုအံ့။ အာသိဝိသ၊ ဖြေဆိုသည်။ ကုလဝသေန၊ အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊
ကဋ္ဌမုခါဒိဘေဒတော၊ ကဋ္ဌမုခစသော အပြားအားဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေး
မျိုးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်၊ ဧကကော၊ တ
မျိုးတမျိုးသည်၊ ဝိသဝိကာရတော၊ အဆိပ်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်သောဖောက်ပြန်ခြင်း
အားဖြင့်၊ ဝိဘန္ဓမာနော၊ ဝေသာန်လတ်သော်၊ ဗဒ္ဓဝိသဒိဝသေန၊ ဗဒ္ဓဝိ
သဒိဗ္ဓဝိသဗုဒ္ဓဝိသဝါတဝိသတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိခေါ၊ လေးပါးအပြားရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဘူတာနိဝိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်လည်း၊ ပဋိဗ္ဗာ
လက္ခဏာဝသေန၊ အသီးအသီးကက္ခဏလက္ခဏါအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်
ပထဝီအာဒိဘေဒတော၊ ပထဝီဝတ်အစရှိသောအပြားဖြင့်၊ ဣတ္တာရိ၊ လေး
ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသောမဟာဘုတ်တို့တွင်၊
ဧကကံ၊ တပါးပါးသော မဟာဘုတ်သည်။ ကမ္မသမုဋ္ဌာနာဒိဝသေန၊ ကံ
လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောမဟာဘုတ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိခံ၊
လေးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊
ဝိသဝေဂဝိကာရတော၊ အဆိပ်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်သောဖောက်ပြန်ခြင်း
အားဖြင့်၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အနတ္တဂ္ဂ
ဟဏတောတိ၊ အနတ္တဂ္ဂဟဏတောဟူသော မာတိကာ၏။ ဝိတ္ထာရော၊
အကျယ်ဆို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အာသိဝိသေ၊ ဖြေဆိုကို၊ ဂဏ္ဌန္တံ၊
ကိုင်ကုန်ဖမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဉ္စအနုဗ္ဗေ၊ ငါးပါးသောအကျိုးမဲ့တို့
ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။
အသုမိ၊ မစင်ကြယ်စက်ဆုပ်ဘွယ်ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာ
ရောဂါကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဖေဇာ၊
သေဘေးကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ မဟာဘူတာနိဝိ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုလည်း၊
ဂဏ္ဌန္တံ၊ ယူကုန်သောသူတို့သည်။ ပဉ္စအနုဗ္ဗေ၊ ငါးပါးသောအကျိုးမဲ့တို့
ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။
အသုမိ၊ မစင်ကြယ် စက်ဆုပ်ဘွယ်ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဗျာဓိ၊ ကုန်

၁၄၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဂဏ္ဍဝသောအနာဂံ။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်
၏။ မရဏံ၊ သေဘေးကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊
ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ ယေကေဓိသပ္ပံ၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ (ပ)၊ ဖိဋ္ဌလိတ္တေဝ
ပန္နဂေဟံ၊ ယေကေဓိသပ္ပံ၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ (ပ)၊ ဖိဋ္ဌလိတ္တေဝပန္နဂေဟံ။ အာဟု၊
ဆိုကုန်၏။ ယေကေဓိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောသူတို့သည်။ မဟာဝိသံ၊
အာနုဘော်၊ ကြီးမားသော အဆိပ်ရှိသော။ ဖိဋ္ဌလိတ္တံ၊ မစင်လိမ်းကျ အပ်
သော။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ သပ္ပာတိနန္တ
နော၊ မြွေကို နှစ်သက်တတ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြွေကို ကိုင်သော သူတို့
သည်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အနတ္တာနိ၊ အကျိုးမဲ့ ဖျက်ဆီး ခြင်းတို့ကို။
ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသော အနံ့ကို လည်းကောင်း။
အသုစိ၊ မစင်ကြယ် စက်ဆုပ်ဘွယ်ကို လည်းကောင်း။ ဗျာဓိ၊ ကုဋ္ဌဂဏ္ဍ
ဝသောအနာဂံလည်းကောင်း။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကိုလည်းကောင်း။ မရဏပဉ္စမံ၊
ငါးခုမြောက်သောမရဏကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဖိဋ္ဌလိတ္တေ
မစင်လိမ်းကျ အပ်သော။ ဘုဇဉ်၊ မြွေ၌။ ဧတေပဉ္စအနတ္တာ၊ ဤငါးပါး
ကုန်သောအကျိုးမဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝ
မေဝံ၊ ဤအတူလျှင်။ အကုသလံ၊ မလိမ္မာကုန်သော။ အန္ဓာ၊ ပညာမျက်စိ
ကန်းကုန်သော။ ဗာလဝုဗ္ဗန္တေနာ၊ ဗာလဝုဗ္ဗဇဉ်တို့သည်။ ဘဝေတာဝေသု၊
ဘဝတို့၌၊ ဇာတာဘိနန္တေနာ၊ ဇာတိကိုအလွန်နှစ်သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ၊
ငါးပါးကုန်သော။ အနတ္တာနိ၊ အကျိုးမဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းတို့ကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်
၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်
စက်ဆုပ်ဘွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗျာဓိ၊ ကုဋ္ဌဂဏ္ဍဝသော အနာဂံလည်း
ကောင်း။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ မရဏပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော
မရဏကို လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဖိဋ္ဌလိတ္တေ၊ မစင်လိမ်းကျ
အပ်သော။ ပန္နဂေ၊ မြွေ၌။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဧတေအနတ္တာ၊ ထိုအကျိုး
မဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်။ အနတ္တဂဟ
ဏေတာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ယူသောအားဖြင့်။ သဒ္ဓိသတာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုရုပဋ္ဌာနတောတိ၊ ဒုရုပဋ္ဌာနတောဟူသော
မာတိကာ၏၊ ဝိဇ္ဇာနော၊ အကျယ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တေအာဝိ
ဝိယာ၊ ထိုမြွေတို့သည်။ ဒုရုပဋ္ဌာနာ၊ လုပ်ကျွေးမြွေခြွင်းခွဲကုန်၏။ ဧကသ္မိံ၊

တကောင်သည်၊ ဥဗ္ဗတုကာမေ၊ ထလိုသည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တကောင်က
 နှာယိတုကာမော၊ ရေချိုးလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုတကောင်
 သည်၊ နှာယိတုကာမော၊ ရေချိုးလိုသည်ရှိသော်၊ အပရော၊ တကောင်က၊
 ဘုဒ္ဓိတုကာမော၊ စားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုတကောင်သည်၊
 ဘုဒ္ဓိတုကာမော၊ စားလိုသည်ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးသော အကောင်က၊
 နိပ္ပဇ္ဇိတုကာမော၊ အိပ်လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုမြေတို့တွင်း
 ယဿယသေဝံ၊ အကြင်အကြင် မြေ၏သာလျှင်၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလို
 သည်၊ နပူရေတိ၊ မပြည့်သော၊ ထိုထိုမြေသည်၊ တတ္ထေဝံ၊ ထိုအလိုမပြည့်ရာ
 ဌာသာလျှင်၊ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍၊ မာရေတိ၊ သေစေ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊
 ဣမေဟိ အာသိဝိသေဟိ၊ ဤမြေတို့ထက်၊ တူတာနေဓ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်
 သာလျှင်၊ ဒုရုပဋ္ဌာနတရာနိ၊ အထူးသဖြင့် လုပ်ကျွေးခက်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အ
 ကျယ်ဆိုအံ့၊ ပထဝီဓာတုယမ၊ ပထဝီဓာတ်အား၊ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေးကို၊ ကပဿိ
 ခမာနေ၊ ကုစားအပ်သည်ရှိသော်၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်၊ ကုပ္ပ
 တိ၊ ပျက်နှင်၏၊ တသေဝံ၊ ထိုအာပေါဓာတ်အားသာလျှင်၊ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေး
 ကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်၊ ကုပ္ပတိ၊
 ပျက်နှင်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧကိဿာ၊ တခုသောဓာတ်အား၊ ဘေသဇ္ဇေ၊
 ဆေးကို၊ ကယိရမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပရော၊ တပါးသောဓာတ်
 သည်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်နှင်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒုရုပဋ္ဌာနတော၊ ကုနိုင်ခဲ့သော
 အားဖြင့်၊ သဒိသတံ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊

ဒုရာသဒတောတိ၊ ဒုရာသဒတောဟူသောမာတိကာ၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကို
 ဆိုအံ့၊ အာသိဝိသာ၊ မြေတို့သည်၊ ဒုရာသဒ၊ ချဉ်းကပ်ဝံ့ ခဲကုန်၏၊ ဂေဟဿ
 အိပ်၏၊ ပုရိမဘာဂေ၊ ငှေးအဖို့၌၊ အာသိဝိသံ၊ မြေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပန္နိမ
 ဘာဂေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်၊ ပလယယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏၊ ဖန္တိမဘာဂေန၊ နောက်
 အဖို့၌၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုရိမဘာဂေန၊ ငှေးအဖို့ဖြင့်၊ ပလယယန္တိ၊ ပြေးကုန်၏၊
 ဂေဟမဇ္ဈေ၊ အိပ်လတ်၌၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဂန္တံ၊ တိုက်ခန်းသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်
 ကုန်၏၊ ဂန္တေ၊ တိုက်ခန်း၌၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဉ္စဝိဋ္ဌံ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သို့၊
 အဘိဂ္ဂဟန္တိ၊ တံက်ကုန်၏၊ မဟာဘုတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်၊ တတော
 ဝိ၊ ထိုမြေတို့ထက်လည်း၊ ဒုရာသဒဟရာနိ၊ အထူးသဖြင့် ချဉ်းဝံ့ ခဲကုန်၏၊
 ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တထာဂူပန၊ ထိုသို့ဓာတ်ပျက်ခြင်းသာတောရှိသော၊ ကုဠရော
 ဂေန၊ နှုနာသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ နှိုက်စက်အပ်သောသူ၏၊ ကဏ္ဍနာဿ၊ ဒီနိုးနားနှာ
 ခေါင်းစသည်တို့သည်၊ ဆိဒ္ဓိတွာ၊ ပြတ်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျဲကုန်၏၊ သရီရံ၊ ကိုယ်

၁၄၆ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို၊ရောဂေါ၊အနာသည်။ သံဃုဿတိ၊ပြင်းစွာ နှိပ်စက်၏။ နိလမက္ခိကာ၊
 ယင်မမဲညှိတို့သည်။ ပရိဝါရေန္တိ၊အုံ့ကုန်၏။ သံရိရဂန္ဓော၊ကိုယ်အနံ့သည်
 ဒုရုတောဝ၊ အဝေးကပ်လျှင်၊ ဥပ္ပာဟတိ၊နှိပ်စက်၏။ တံပုရိသံ၊ထိုနံ့နာ
 နှိပ်စက်၍လက်တို့ ခြေတို့သောယောကျ်ားကို၊ အက္ကောသမာနမ္ပိ၊ဆဲရေး
 သော် လည်းကောင်း၊ ပရိဒေဝမာနမ္ပိ၊ အနာမချို ပိုကြွေးဘိသော် လည်း
 ကောင်း၊ ရောဂဝသေန၊ အနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ အမောင်
 ထလောဟုချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊နေဝသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နှိုင်းကုန်၊ကာရုညေ
 န၊သနား ကျင်နာသဖြင့်လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊အမောင်ထလောဟု ချဉ်း
 ကပ်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောန္တိ၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊နှာသိက်၊နှာခေါင်းကို၊ဝိဒဟိတွာ
 ပိတ်၍၊ခေဋ္ဌံပါတေန္တာ၊ တံထွေးထွေး၍၊ ဒုရုတောဝ၊ အဝေးကပ်လျှင်၊
 နံ၊ထိုနံ့နာစွဲကပ်သောသူကို၊ ဝိဝဇ္ဇေန္တိ၊ကြဉ်ကုန်၏။ ဇေ၊ဤအတူ၊ အညေ
 သမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂန္ဓရကုန္တိ၊ရောဂဝါတ ရောဂါဒိနံ၊
 မြင်းသရိုက်နာ ဝမ်းနာလေနာ အစရှိကုန်သော၊ဝိဘန္တဇေဂုန္တဘာဝက
 ရာနံ၊ အဆင်း တောက်ပြန့်မထွခြင်း စက်ဆုပ် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သော၊ ရောဂါနဉ္စ၊ ရောဂါတို့၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 အယမက္ကော၊ဤအနက်ကို၊ ဝိဘာဝေဝတဗ္ဗော၊ထင်ရှားပြအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ ဒုရာသဒတော၊ချဉ်ကပ်ဝံ့သောအားဖြင့်၊ သဒိသတာ၊တူသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ အကတညတတောတိ၊ အကတည
 တတော ဟူသော မသိကာ၏၊ ဟိ၊အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အာသိဝိသ၊
 မြွေတို့သည်၊ အကတညနော၊ ပြုအပ်သောကျေးဇူးကို မသိကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊နှာပိယမာနာပိ၊ ရေချိုးအပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊
 တောဇိယမာနာပိ၊ ကျွေးမွေးအပ်ကုန်သော် လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလာဒိ
 ဟိ၊နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇိယမာနာပိ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော်လည်း
 ကောင်း၊ပေဠာယံ၊ပချုပ်၍၊ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍၊ပရိဟရိယမာနာပိ၊ဆောင်
 အပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ဩတာရမေဝ၊ ကိုက်ခွင့်ကိုသာလျှင်၊ဂဝေ
 သန္တိ၊ရှာကုန်၏၊ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ဩတာရံ၊ ကိုက်ခွင့်ကို၊လဘန္တိ၊
 ရကုန်၏၊တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊နံ၊ ထိုကျေးဇူးရှင်ကို၊ခုံသိတွာ၊
 ကိုက်၍၊မာရေန္တိ၊သေစေကုန်၏၊ အာသိဝိသေတိဝိ၊ မြွေတို့ထက်လည်း၊
 မဟာဘူတာနေဝ၊ မဟာဘူတ်တို့သည်သာလျှင်၊ အကတညတတရာနိ၊
 အထူးသဖြင့်ကျေးဇူးကို မသိတတ်ကုန်၊ ဟိ၊သင့်စွ၊ ဇေတသံ၊ ထိုမဟာ
 ဘူတ်တို့သည်၊ကတံ၊ပြုအပ်သော၊မနာပံ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သောအမှု

သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိစတုး၊ သိတေနဝါ။ အေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဥဿနဝါ၊
 ပူသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗလေန၊ အညစ် အကြေးကင်းသော၊ ဇလေန၊
 ရေဖြင့်၊ နှာဝိယမာနာနိဝိ၊ ရေမျိုးအပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓမာလာဒီ
 ဟိ၊ နံ သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သက္ကရိယမာနာနိဝိ၊ အရိအသေပြုအပ်ကုန်
 သော် လည်းကောင်း၊ မုဒုဝတ္ထမုဒုသာယနမုဒုယာနာဒီဟိ၊ နူးညံ့သောအ
 ဝတ်နူးညံ့သော အိပ်ရာနူးညံ့သောယာဉ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဟရိယမာ
 နာနိဝိ၊ ထိန်းရဆောင်ရွက်အပ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဝေတောဇနံ၊ မြတ်
 သောတောဇဉ်ကို၊ တောဇိယမာနာနိဝိ၊ ကျွေးမွေးအပ်ကုန်သော် လည်း
 ကောင်း၊ ဝရပါနံ၊ မြတ်သောအဖျော်ကို၊ ပါဝိယမာနာဝိ၊ သောက်စေအပ်
 ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဩတာရမေဝ၊ ယျက်ခွင့်ကိုသာလျှင်၊ ဂဝေသန္တိ
 ရှာကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဩတာရံ၊ ယျက်ခွင့်ကို၊ လတန္တိ၊ ရကုန်၏၊
 တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ကုပ္ပိတွာ၊ မျက်၍၊ အနယဗျသနံ၊ စီးပွားမဲ့
 ယျက်ခြင်းသို့၊ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အကတညတ
 တော၊ ကျေးဇူးကိုမသိတတ်သောအားဖြင့်၊ သမိဉ္ဇတော၊ တူသည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

အဝိသေသကာရိတောဟိ၊ အဝိသေသ ကာရိတော ဟူသောမာတိ
 ကာ၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအုံး၊ အာသိဝိသာ၊ ဖြေတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊
 ခတ္ထိယောဝါ၊ မင်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဿောဝါ၊ သူကြွယ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဝါ၊ ဆင်းရဲသား
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊
 ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကိုနက်ရှာန္တိ၊
 ခွဲခြမ်း၍မပြုတတ်ကုန်၊ သမ္ပတ္တသမ္ပတ္တမေဝ၊ ရောက်လာတိုင်းရောက်လာ
 တိုင်းသောသူကိုသာလျှင်၊ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍၊ မာဇေန္တိ၊ သေစေကုန်၏၊
 မဟာတူတာနိဝိ၊ မဟာဘုတ်တို့သည်လည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ခတ္ထိယော
 ဝါ၊ မင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝေဿောဝါ၊ သူကြွယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဝါ၊ ဆင်းရဲသားဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်း
 ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်ပေတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မ
 နူသောဝါ၊ လူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မစရိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ဗြိဟ္မောဝါ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နိဂုဏောဝါ၊ ဂုဏ်မဲ့သောသူဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ သဂုဏောဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှင်ပေဟူ၍ လည်းကောင်း၊

၁၄၀ သိဇ္ဇာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုတတ်ကုန်၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
 နေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့အား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဂုဏဝါ၊ ဂုဏ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက
 ဌံ၊ အဂ္ဂုဂ္ဂလေ၊ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ဌံ၊ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ နေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်
 တို့အား၊ အယံ၊ ဤအရှင်သည်၊ မဟာပညော၊ ပညာကြီး၏၊ မဟိဒ္ဓိကော၊
 သမာပတ်ချာန်တန်ခိုးထန်၏၊ အယံ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဂုဏဝါဒေါ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊
 လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်၊ အထာပိဥပ္ပါဒေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဓမ္မသေနာ
 ပတိသာရိပုတ္တဗ္ဗေရာဒိသု၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်ပေသောအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာသမာပတ်ချာန်တန်ခိုးထန်သောအရှင်မောဂ္ဂလာန်ဂုဏဝါဒကျော်စော
 ဗုဒ္ဓဗျာကံပဌမသင်္ဂါယနာတင် ကဿပဟု ဘုရားငယ် တဆူဖြစ်သောမ
 ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်စသည်တို့၌၊ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေကုန်
 ရာ၏၊ နေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့အား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ နိဂ္ဂုဏော၊ ဂုဏ်မဲ့၏
 ဒါရုဏော၊ ကြမ်းကြုတ်၏၊ ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်ခိုင်မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယံ၊
 ကြောက်လန့်ခြင်းသည်၊ အထာပိဥပ္ပါဒေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ သဒေ
 ဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောကဌံ၊ နိဂ္ဂုဏထဒ္ဓဒါရုဏာနံ၊
 ဂုဏ်မဲ့၊ ခက်ထန်ခိုင်မာကြမ်းကြုတ်သောသူတို့တွင်၊ အဂ္ဂဿ၊ အသာဆုံး
 ဖြစ်သော၊ ဒေဝဒတ္တဿဝါ၊ ဒေဝဒတ်အားလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ဦး
 ကုန်သော၊ သတ္တာရာနံဝါ၊ တိတ္ထိသရာကြီးတို့အားလည်းကောင်း၊ တာယေ
 ယျ၊ ကြောံလန့်ကုန်ရာ၏၊ နစလဇ္ဇန္တိ၊ ရှက်လည်းမရှက်တတ်ကုန်၊ နစဘာ
 ယန္တိ၊ ကြောက်လည်းမကြောက်တတ်ကုန်၊ ကုပ္ပိတွာ၊ ပျက်၍၊ ယံကိပ္ပိ၊
 အမှတ်မရှိအလုံးစုံကို၊ အနယဗျသနံ၊ စီးပွားမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပါဒေန္တိ
 ယေဝ၊ ရောက်စေကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝိသေသကာရီ
 တော၊ အထူးမပြုတတ်သော အားဖြင့်၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အနန္တဒေါသုပဒ္ဒဝတောတိ၊ အနန္တဒေါသုပဒ္ဒ
 ဝတောဟူစသော မာတိကာ၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ အာသီဝိသေ၊ မြေ
 တို့ကို၊ နိသာယ၊ မြဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေါသုပဒ္ဒဝါနံ၊ ဒေါသဥ
 ပဒ္ဒဝေါတို့၏၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့ပါ၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစ
 ကားသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုမြေတို့သည်၊ ခုသိတွာ၊ ကိုက်၍၊ ကာ

ဏန္ဒိကန်းသည်ကိုလည်းကောရောန္တိ။ ပြုတတ်ကုန်၏။ ခုနစ်ကုန်းသည်ကိုလည်းကောရောန္တိ။ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာသပ္ပိတ္တိ၊ ဆွံ့သည်ကိုလည်းကောရောန္တိ။ ပြုတတ်ကုန်၏။ ကေဝတ္ထိသမ္ပိ၊ မျက်စိတဖက်စွသည်ကိုလည်းကောရောန္တိ။ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အသေန္တိ။ ပြုကုန်၏။ ဘူတာနိဗ္ဗာ၊ ဘုတ်တို့သည်လည်းကုတ္တိတာနိ၊ မျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာဏာဒိဘာဝေသု၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်သည်တို့တွင်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို၊ နကောရောန္တိ၊ မပြုကုန်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ကောရောန္တိ ယေဝ၊ ပြုကုန်သည်ချည်း သာတည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုမဟာဘုတ်တို့၏၊ ဒေါသုပဒ္ဒဝေါ၊ ဒေါသဥပဒ္ဒဝေါသည်၊ အပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အနန္တဒေါသုပဒ္ဒဝေတော၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောဒေါသဥပဒ္ဒဝ အသံဖြင့်၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ စတုမဟာဘုတဝသေန၊ လေးပါးသောမဟာဘုတ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဝအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကဝေတဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်သည့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုမဟာဘုတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ စတုဓာတုဝတ္ထာနနိဋ္ဌေသေ၊ စတုဓာတုဝတ္ထာနနိဋ္ဌေသ၌၊ ကထိတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ပဉ္စဝေကာပစ္စတ္တိကာတိခေါတိက္ခဝေ ပဉ္စန္ဓေတံဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ အဓိဝစနန္တိဧတ္ထ၊ ပဉ္စဝေကာပစ္စတ္တိကာတိခေါ တိက္ခဝေ ပဉ္စန္ဓေတံဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ အဓိဝစနံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဇွိဟိအကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဝေကာပစ္စတ္တိက သဒိသတာ၊ သုသတ်ရန်သူနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ အညမညဉ္စ၊ အချင်းချင်းလည်း၊ ဝေန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏။ တေသုစ၊ ထိုခန္ဓာတို့သည်လည်း၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လတ်သော်၊ ဝေဓာနာမ၊ သတ်ခြင်းမည်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့အချင်းချင်းသတ်သနည်း၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ရှုပ်၊ ရုပ်သည်၊ ရူပမ္ပိ၊ ရုပ်ကိုလည်း၊ ဝေဓတိ၊ သတ်၏။ အရူပမ္ပိ၊ နာမ်ကိုလည်း၊ ဝေဓတိ၊ သတ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အရူပံ၊ နာမ်သည်၊ အရူပမ္ပိ၊ နာမ်ကိုလည်း၊ ဝေဓတိ၊ သတ်၏။ ရူပမ္ပိ၊ ရုပ်ကိုလည်း၊ ဝေဓတိ၊ သတ်၏။ နာယံ၊ အဘယ်သို့သတ်သနည်း၊ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံပထဝီဓာတု၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်၊ ဘိဇ္ဇမာနာ၊ မျက်လတ်သော်၊ ဣတရာ၊ မိမိမှတပါးကုန်သော၊ ဝိသေသာဓာတုယော၊ သုံးပါး

၁၅၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောဓာတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ အာပေါဓာတုအာဒိသု
 ပိ။ အာပေါဓာတ်စသည်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇေံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ရှုပ်၊ ရုပ်သည်၊
 ရူပမေဝ၊ ရုပ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဇေတိ၊ သတ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ရူပက္ခန္ဓော၊
 ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ဘိဇ္ဇမာနော၊ ကွဲလတ်သော်၊ ရုတိက္ခဏော၊ ရုတိဓာန္တံ၊ စတ္တာ
 ရောအရူပက္ခန္ဓေ၊ လေးပါးကုန်သောနာမက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍
 သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ဇေံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ရှုပ်၊ ရုပ်သည်၊ အရူပမ္ပိ၊ နာမ်ကို
 လည်း၊ ဝဇေတိ၊ သတ်၏။ ဝေဒနက္ခန္ဓောပိ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်လည်း၊ ဘိဇ္ဇမာ
 နော၊ ပျက်သည်ရှိသော်၊ သညာသင်္ခ၊ ရိညာဏက္ခန္ဓေ၊ သညာက္ခန္ဓာသင်္ခ၊
 ရက္ခန္ဓာရိညာဏက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။
 သညာက္ခန္ဓာဒိသုပိ၊ သညာက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊
 ဤနည်းကိုလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အရှုပ်၊ နာမ်သည်၊
 အရူပမေဝ၊ နာမ်ကိုသာလျှင်၊ ဝဇေတိ၊ သတ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ရုတိက္ခ
 ဏော၊ ရုတိဓာန္တံ၊ စတ္တာရောအရူပက္ခန္ဓော၊ လေးပါးသောအရူပက္ခန္ဓာတို့
 သည်၊ ဘိဇ္ဇမာနော၊ ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုရှုပ်ပိ၊ ဟဒယဝတ္ထုရှုပ်ကို
 လည်း၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အရှုပ်
 နာမ်သည်၊ ရှုပ်၊ ရုပ်ကို၊ ဝဇေတိ၊ သတ်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝဇေန္တိ၊ သတ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝဓကော၊ ဝဓကမည်ကုန်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်သဒိညာဏကသန္တာန်၌၊ ခန္ဓော၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တဗ္ဗေ
 ဝ၊ ထိုခန္ဓာရှိရာ၊ သန္တာန်၌သာလျှင်၊ ဆေဒနဘေဒနဝေဒနဗန္ဓနာ ဒယော၊
 ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်းသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲခြင်းစသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြင့်ကုန်
 ၏။ အညတ္ထ၊ တပါးသောခန္ဓာမရှိရာ၌၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ပါကုန်၊ ဣတိဇေံ၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ရှိကုန်လတ်သော်၊
 ဝဓော၊ သတ်ခြင်းသည်၊ ပညာဟတိ၊ ထင်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဝဓကော၊ ဝဓကမည်ကုန်၏။

≡ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ရူပါရူပဝသေန၊ ရုပ်
 နာမ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဒကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်တို့တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရူပဝသေန
 ဝ၊ ရုပ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာမဝသေနဝ၊ နာမ်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ရူပပရိဂ္ဂဟံ၊ ရုပ်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊
 ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုဟ်ရောက်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊

ကလေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံပိ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ကာထံတမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ဆဋ္ဌော
 အန္တရစရေရာဝဓကောဥက္ခိတ္တာသိကောတိခေါတိက္ခဝေနန္တိရာဂဿေတံအ
 ဝိဝဓနန္တိဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌောအန္တရစရေရာဝဓကောဥက္ခိတ္တာသိကောတိခေါတိက္ခ
 ဝေနန္တိရာဂဿေတံ၊ အဝိဝဓနံဟူသောဤပါဌ၌၊ နိဟာ၊ ကာရေဟိ၊ နှစ်ပါး
 သောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ နန္တိရာဂဿ၊ နန္တိရာဂ၏၊ ဥက္ခိတ္တာသိကဝဓက
 သဒိသတာ၊ သန်လျက်မိုးသော သူသတ်နှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပညာသိရပါတနတောစ၊ ပညာတည်းဟူသောဦးခေါင်း
 ကိုချတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယောနိသံပဋိပါတန
 တောစ၊ အဏ္ဏစေသော ယောနိလေးပါးသို့ အဖန်ဖန်ကျစေသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိတ္တာသိကသဒိသတာ၊ သန်လျက်မိုးသောသူ
 သတ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သိ
 အပ်သနည်း၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြဦးအံ့၊ စက္ခုဒ္ဓါရသ္မိံ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊ ဣဋ္ဌာရေဗ္ဗေတ၊
 ဣဋ္ဌာရုံသည်၊ အာပါထဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ တံအာရေဗ္ဗ
 တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့လောဘဖြစ်ကာမျှဖြင့်၊ ပညာသိသံ၊ ပညာဟူ
 သောဦးခေါင်းသည်၊ ပတိတံနာမ၊ ကူသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောတန္ဒါရာဒိသုဝိ၊ သောတန္ဒါရစသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤ
 နည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ပညာသိသပါတနတောစ၊ ပညာတည်းဟူသောဦးခေါင်းကိုချတတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သေဧသောနန္တိရာဂေါ၊ ဤနန္တိရာဂသည်၊ အဏ္ဏ
 ဇာဒိဘေဒေါ၊ အဏ္ဏစေသည်အပြားရှိတုန်သော၊ စတုသေသယောနိယော၊
 လေးပါးသောယောနိတို့သို့၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ တဿ၊ ထိုဝုတ္တုလိ
 အား၊ ယောနိဥပဂမနမူလကာနိ၊ ယောနိသို့ကပ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ
 တုန်သော၊ ပဇ္ဇဝိသတိမဟာဘယာနိစ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော တေးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ နိတ္တိံသကမ္မကရဏာနိစ၊ ဟတ္ထဝိ ဆိန္ဒတိ ဤသို့စေသည်
 လာသော သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော ညှဉ်းဆဲခြင်း တို့သည် လည်းကောင်း၊
 အာဂတာနေဝ၊ လာကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ယောနိသံပဋိပါတနတောပိ၊ အဏ္ဏစေသောယောနိလေးတန်သို့ အဖန်
 ဖန်ကျတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အဿ၊ ထိုနန္တိရာဂ၏၊ ဥက္ခိတ္တာ

၁၅၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သိကဝကေသဒိသတာ၊ သနံလျက်မိုးသော သူသတ်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နန္ဒိရာဂဝသေနပိ၊ နန္ဒိရာဂ၏ အစွမ်း
ဖြင့်လည်း။ ကေသပဘိက္ခုနော၊ တဦးသောရဟန်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ကထိတမေဝ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ၊ အ
ဘယ်သို့ဟောအပ်သနည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ဆိုအံ့။ အယံနန္ဒိရာ
ဂေါ၊ ဤနန္ဒိရာဂသည်။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတည်း။ တံ၊ ထိုနန္ဒိရာဂ
ကို၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓောတိ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မှတ်၍၊
တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုနန္ဒိရာဂနှင့် ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဒ
နက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာတည်း။ သညာ၊ သညာသည်။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာ
က္ခန္ဓာတည်း။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်။ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာတည်း။
တေသံ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာ လေးပါးတို့၏။ ဝတ္ထာရမ္မဏံ၊ ဝတ္ထု အာရုံသည်။
ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာတည်း။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့
ကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ မှတ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေပဗ္ဗက္ခန္ဓေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး
တို့ကို၊ နာမရူပဝသေန၊ နှာမ်ရုပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ မှတ်၍၊ တေ
သံ၊ ထိုနှာမ်ရုပ်တို့၏၊ ပစ္စယပရိယေသနတော၊ ပစ္စည်းကိုရှာသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ
စ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ဧကော၊ ကဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏာ
တိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့။ နန္ဒိရာဂဝသေန၊ နန္ဒိရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္တံ၊ အဇ္ဈတ္တိ
ကာယတနာနံ၊ ခြောက်ပါးသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနာတို့၏၊ သုညဂါမေန၊
လူဆိတ်သောရွာနှင့်၊ သဒိသတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ ပါဠိယံယေဝ၊
ပါဠိတော်၌သာလျှင်၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တိကာယတနာ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနနယော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းတည်း။ ဧ၊
ဆတ်၍ပြဋ္ဌိအံ့၊ ဆ၊ ခြောက်ဦးကုန်သော၊ တေစောရာ၊ ထိုခိုးသားတို့သည်။
ဆက္ခယံ၊ ခြောက်အိမ်သာရှိသော၊ သုညဂါမံ၊ လူဆိတ်သောရွာသို့၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ အပရာဗရံ၊ တအိမ်မှတအိမ်သို့၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်ရှာဖွေ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ အလဘိတွာ၊ မရခြင်း
ကြောင့်၊ ဂါမေန၊ ရွာဖြင့်၊ အနတ္တိကာ၊ အလိုမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ယထာ၊
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေဇေဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဆသုအဇ္ဈတ္တိ
ကာယတနေနယု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနာတို့၌၊ အဘိနဝိ
သိတွာ၊ ဝိပဿနာကိုရှာလုံးထား၍၊ ဝိစရန္တော၊ ဥာဏ်ဖြင့် စုံစမ်းရှာဖွေလတ်

သေဝ်အဟန္တဝါ၊ ငါယူ၍လည်းကောင်း၊ မမန္တဝါ၊ ငါ၏ဥစ္စာယူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မှတ်ယူကောင်းသော၊ ကိစ္ဆိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကို၊ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍၊ တေဟိ၊ ထိုရွာဆိုးနှင့်တူသော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ဖြင့်၊ အနတ္တိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေဝိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေဿာဒိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍၊ ဥပါဒါရူပကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ဥပါဒါရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ခုပသာဒါဒယော၊ စက္ခုပသာဒစသည်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အယံ၊ ဤဥပါဒါရုပ်သည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထာပေတိနာမ၊ မှတ်သည်မည်၏၊ မနာယတနံ၊ မနာယတနကို၊ အရူပက္ခန္ဓာတိ၊ နာမက္ခန္ဓာဟူ၍၊ ဝဝတ္ထာပေတိနာမ၊ မှတ်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကို၊ နာမဉ္စေဝ၊ နာမ်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမရူပဝသေန၊ နာမ်ရုပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ မှတ်၍၊ တေသိ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ပရိယေသိတွာ၊ ရှာ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သဗ္ဗသန္ဓေသမ္ပာသသံ၊ သုံးသပ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဆိုအပ်ပြီး သည်ကား၊ ဧကဿသိက္ခ၊ နော၊ တဦးသောရဟန်း၏၊ ယဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း။ ။

‘ ဣဒါနိ၊ ယခုတမူကား၊ ဗာဟိရာနံ၊ ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါးတို့၏၊ ဂါမဃာတကစောရေဟိ၊ ရွာကိုတိုက်ဖျက်သောရိုးသူခေးပြတို့နှင့်၊ သဒိသတံ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသန္ဓေသ၊ ပြလိုရကား၊ စောရာဂါမဃာတကာတိခေါအာဒိ၊ စောရာဂါမဃာတကာတိခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အောဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစောရာဂါမဃာတကာ အစရှိသောပါဌ၌၊ မနာပါမနာပေသုတိဇ္ဇေ၊ မနာပါမနာပေသုဟူသောဤပါဌ၌၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ ဘုဇ္ဈံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိဏဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ မနာပါမနာပေဟိ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ် မပွားစေတတ်ကုန်သော ရူပါရုံတို့သည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဌ၌၊ စောရေသုရိုးသုတို့သည်၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ဟနန္တေသု၊ တိုက်ဖျက်လှူဖျက်ကုန်လတ်သော်၊ ပဉ္စကိစ္စာနိ၊ ရိုးသုတို့ထိုအခါပြုသွယ်ကိစ္စငါးပါးတို့သည်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စောရာရိုးသုတို့သည်၊ တာဝံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခန်း

၁၅၄ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရံ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၍၊ အဂ္ဂိံဒတွာ၊ မီးတိုက်၍၊ ကမ္မကမ္မသန္ဒ၊ ကန်ကန်
 ဟူသော အသံကို၊ ဥဠာပေန္တိ၊ ထစေကုန်၏၊ တုတော၊ ထိုသို့ထစေသော
 ကြောင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဟတ္ထသာရံ၊ ထက်၌ရှိသောဥဠာနှစ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဗဟိ၊ ရွာပသို့၊ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ရွာမှ
 ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ တေဟိ၊ ထိုဝန်းရံသောရိုးသုတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဘာဏှ
 ကဿ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဟတ္ထပရာမာသံ
 လက်ရောက်မှုကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရွာသုတို့တွင်၊ ကေစိပန၊
 အချို့သောသုတို့သည်ကား၊ ပဟာရံ၊ ခားလှံလက်နက်ပုတ်ခတ်ခြင်းသို့၊
 ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့သောသုတို့သည်၊ ပဟာရဋ္ဌာနေ၊
 လက်နက်ဒဏ်ချက်ထိပါးရာ၌၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ အဝသေသေ၊ ကြွင်း
 ကုန်သော၊ အရောဂဇနေပန၊ အနာကင်းသောသုတို့ကိုကား၊ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်
 ဖွဲ့၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရဇ္ဇ၊
 ဗန္ဓနာဒိဟိ၊ ကြိုးအဖွဲ့စသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဒါသပရိတောဂေန၊
 ကျန်ပြု၍သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်စေပါးကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဥပမာ၌၊ ဂါမဿာတကစောရောနံ၊ ရွာကိုလုယက်ဖျက်ဆီးသောရိုးသုခားပြ
 တို့၏၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၌၊ အဂ္ဂိဒါနံဝိယ၊ မီးတိုက်ခြင်းကဲ့သို့၊
 ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြေခံခွါရတို့၌၊ အာရဉ္ဇဏေ၊ အာရုံသည်၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်
 ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟုပ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာမီးထခြင်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်ဖြင့်ယူအပ်သောဥဠာနှစ်ကို၊
 အာဒါယ၊ ဟူ၍၊ ဗဟိ၊ ရွာပသို့၊ နိက္ခမနံဝိယ၊ ထွက်ခြင်းကဲ့သို့၊ တစ်ဏေ၊ ထို
 ကိလေသာမီးထသောခဏ၌၊ ကုသလံဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ပဟာယ၊
 စွန့်၍၊ အကုသလသမာဓိတာ၊ အကုသိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဘဏှကဿ၊ ခိုက်ရံဖြစ်ခြင်း၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဟတ္ထပရာမာသံပဇ္ဇနံဝိယ၊ လက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်း တွန်းလွှဲခြင်း
 အစရှိသဖြင့်လက်ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဒုက္ကဋ္ဌဒုက္ကဋ္ဌာသိတပါစိတ္တိယထုလ္လစ္စ
 ယာနံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဒုက္ကဋ္ဌာသိတပါစိတ်ထုလ္လစ္စဉ်းတို့သို့၊ အာပဇ္ဇနကာလော၊ ရောက်
 သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပဟာရလဒ္ဓကာလောဝိယ၊ ပုတ်
 ခတ်ခြင်းကိုခုသောအခါကဲ့သို့၊ သံဃာဒိသေသံ၊ သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့
 အာပဇ္ဇနကာလော၊ ရောက်သောကာလကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပဟာ
 ရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓါပန၊ ရေ၍ကား၊ ဋ္ဌာနေ၊ လက်နက်ထိပါးရာ၌၊ ပတိ
 တကာလောဝိယ၊ ပွဲဖြင်းပြီးကျရာကာလကဲ့သို့၊ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကသို့၊

အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ အသမဏကာလော၊ ရဟန်းမဟုတ်ရာကာလကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝသေသဇနဿ၊ သေကြွင်းပျောက်ကြွင်းမိသမျှ
 သေသုကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ ခိုးသားတို့နေရာသို့။ နေတွာ၊
 ဆောင်၍။ ဒါသပရိဘောဂေန၊ ကျန်ပြု၍သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇနကာ
 လောဝိယ၊ သုံးဆောင်သောကာလကဲ့သို့။ တမေဝအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို
 သာလျှင်၊ နိဿယ၊ ဖြို၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောလူပညာရှိတို့သည်။ ပဿ
 န္တာနံယေဝ၊ မြင်ကုန်စဉ်လျှင်။ ဝုဠသီလမဇ္ဈိမသီလမဟာသီလဝါနိ၊ ဝုဠသီလ
 မသီလမဟာသီလတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်၍။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊
 ချ၍။ ဂိဟိတာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ အာပန္နကာလော၊ ရောက်ရာကာလကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတြ၊ ထိုလူဘောင်၌။ ဝုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။
 ပေါသေန္တဿ၊ မွေးရသော။ အဿ၊ ထိုလူထွက်၏။ သဒ္ဓိဋ္ဌိကေဝံ၊ မျက်
 မှောက်မြင်စကောင်းသော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအရကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ကာလံကတွာ၊ သေပြီး၍။ အပါယေ၊ အပါယ်တံ၌။ နိဗ္ဗတ္တသာ၊
 ဖြစ်ရာသော။ တဿ၊ ထိုလူထွက်၏။ သမ္ပရာယိန္နော၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော။
 ဒုက္ခက္ခန္ဓော၊ ဆင်းရဲအရကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမာနိပိဗာဟိရာယ
 တနာနိ၊ ဤဗာဟိရာယတနတို့ကိုလည်း။ ဧကဿသိက္ခန္ဓေန၊ တဦးသောရ
 ဟန်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ဇာတိတာနိ
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း။
 ဧတ္ထ၊ ဤဗာဟိရာယတနစသည်တို့တွင်။ ရူပါဒိနိ၊ ရူပါယတနသဒ္ဓါယတန
 ဝဇ္ဇာယတနရသာယတနဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်
 ဥပါဒါရူပံ၊ ဥပါဒါရုပ်မည်၏။ တိသောဓာတုယော၊ ပထဝီတေဇောဝါယော
 ဟူသောခါတ်သုံးပါးတို့သည်။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယတနမည်၏။ ဓမ္မာ
 ယတနော၊ ဓမ္မာယတန၌။ အာပေါဓာတုယော၊ အာပေါဓာတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ
 တာ၊ ထိုပထဝီတေဇောဝါယောဟူသောဓာတ်သုံးပါးတို့သည်။ စတံသော
 ဓာတုယော၊ ဓာတ်လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမာ
 နိစတ္တာရိ၊ ဤဓာတ်လေးပါးတို့သည်။ ဘူတာနိ၊ ဘူတာရုပ်မည်ကုန်၏။ တေသံ
 ယထာဝုတ္တနံဘူတူပါဒါရူပါနိ၊ ထိုယခင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသောဘူတရုပ်ဥပါ
 ဒါရုပ်တို့ကို။ ပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ပိုင်းခြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အာကာသဓာတု
 အာကာသဓာတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လဟုတောဓယော၊ လဟုတာမရ
 တာကမ္မညတာအစရှိသည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ထင်းရှူးရှိကုန်၏။ ဣတိဇေ
 ဤသို့။ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဣဒံဘူတူပါဒါယရူပံ၊ ဤဘူတရုပ်

၁၅၆

သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဥပါဒါရုပ်သည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။ တဒါရမ္မဏာ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာ
 လျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ဝေဒနာဒယော၊ ဝေဒနာဗ္ဗညာသင်္ခါရိညာဉ်ဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာ
 မည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာနာမက္ခန္ဓာ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ရူပက္ခန္ဓော၊
 ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပိနော၊
 နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမ
 ရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို။ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ ဖွတ်၍။ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တဿ၊ ကျင့်သောသူ၏။ ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ရောက်အောင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ။

ဩဇာနန္တိတ္ထေ၊ ဩဇာနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဒုရုတ္တရဏဋ္ဌော၊ ကူးခပ်
 ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ဩဇာဋ္ဌော၊ ဩဇာတို့၏သ
 ဘောမည်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဇေတ၊ ထိုလေးပါးသောဩဇာတို့ကို၊ သီလသံဝရံ
 သီလသံဝရကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပု
 ကိဿာမိ၊ ရောက်ရပေတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈာသယံ၊ အားသန်စွာ
 သောသဗ္ဗာသန္တကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်
 ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ သဗ္ဗာ၊ အသင့်လမ်းမှန်သော အကြောင်း
 ဥပါယ်ဖြင့်၊ ဝါယမန္တေန၊ အားထုတ်သောရဟန်းသည်။ တရိတဗ္ဗာ၊ ကူးခပ်
 ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းကုန်၏။ ယေနဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော
 အားဖြင့်၊ ဒုရုတ္တရာ၊ ကူးခပ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းကုန်၊ ဣမိနာဒုရုတ္တရဏ
 ဋ္ဌေန၊ ဤသို့ကူးခပ်ခြင်းငှါခဲယဉ်းသောသဘောကြောင့်၊ ဩဇာတိ၊ ဩဇာ
 တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုဩဇာတို့ကိုလည်း၊ ဧကဿ
 ထိက္ခာနော၊ တဦးသောရဟန်းအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ကထိတာ၊ ဟောမူအပ်ကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတဩဇာ၊ ထိုဩဇာတို့သည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ သင်္ခါ
 ရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်၏။ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားကို၊ နန္တိရာဂေ၊ နန္တိရာဂ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ။

သက္ကာယသေသတံအမိဝစနန္တိ၊ သက္ကာယသေသတံအမိဝစနံဟူသော
 ပါဌ်၌၊ ဟိပါကဋံ၊ ကရောမိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့။ ဥဒကဗ္ဗာဝဿ၊ အစောက်လည်း
 နက်အပြောသည်းကျယ်သောဖြစ်၏။ ဩရိမတိရံ၊ ဤမှသာကံကမ်းသည့်

အာသိဝိသာဒိဟိ။ လေးစင်းသောမြွေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာသကံဝိယ။
 ရှုံရှာဘွယ်ရှိ၏သို့၊ သပ္ပဋိဘယံဝိယ။ ဘေးဘျင်းရှိ၏သို့၊ သက္ကာယေဝရိ။
 သက္ကာယသည်လည်း။ စတုမဟာတူတာဒိဟိ။ လေးပါးသောမဟာတူတ်
 တို့ဖြင့်၊ သာသကံသပ္ပဋိဘယော၊ ရှုံရှာဘွယ်နှင့်လည်းတကွဘေးဘျင်းနှင့်
 လည်းတကွဖြစ်၏။ သေဝိ၊ ထိုသက္ကာယကိုလည်း။ ဧကဿတိက္ခန္ဓေန။
 တဦးသောရဟန်း၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝသေနဝ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်
 ကထိတော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ တေဘုဗ္ဗကပဉ္စက္ခန္ဓာ။ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်
 သောခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ သက္ကာယေဝရိသက္ကာယောနာမ။ သက္ကာယမည်
 ၏တေ။ ထိုတေဘုဗ္ဗကပဉ္စက္ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်လည်း။ သမာသတော။
 အကျဉ်းအားဖြင့်၊ နာမရူပမေဝ။ နာမ်နှင့်ရုပ်သာတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။
 ဧတ္ထ။ ဤသက္ကာယ၌။ နာမရူပဝဝတ္ထာနံ၊ နာမ်ရုပ်ကို ဖွတ်ခြင်းကို။ အာဒိ
 ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယေဝအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏၊ ဣတိ။ ဤကားစကားတရပ်တည်း။
 နိဗ္ဗာနသေဝံ အဓိဝစနန္တိ။ နိဗ္ဗာနသေဝံအဓိဝစနံဟူသောပါဌ၌၊
 ထင်ရှားပြဦးအံ့။ ဥဒကဏ္ဍဝဿ၊ အစောက်လည်းနက်အပြောလည်းကျပ်
 သောမြစ်ကြီး၏၊ ပါရိမတီရံ၊ ထိုဌာတာကံကမ်းသည်။ အာသိဝိသာဒိဟိ၊
 မြွေသည်တို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကင်းရာသည်။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျင်း
 ကင်းသည်။ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ စတုမဟာတူ
 တာဒိဟိ၊ လေးပါးသော မဟာတူတ်သည်တို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါတို့၏
 ကုန်ရာသည်။ အပ္ပဋိဘယံ၊ ဘေးဘျင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိ
 ယသေဝတံအဓိဝစနန္တိဧတ္ထ။ ဝိရိယသေဝတံအဓိဝစနံဟူသော ဤပါဌ၌၊
 ဝိတ္တကိရိယ ဒဿနတ္ထံ။ စိတ်၏ပယောဂကို ပြခြင်းအကျိုး၌။ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်ဖြစ်သောအရိယမဂ်၌၊ ဝုတ္တဝါယာမမေဝ၊ သိဗ္ဗာဝါယာမဟုံဟော
 တော်မူအပ်သောဝါယာမကိုပင်လျှင်၊ ဝိရိယန္တိ၊ ဝိရိယဟူသောအယူဖြင့်၊
 ဂဏ္ဍိတွာယူ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တိဇ္ဈောပါရဂံတောတိ၊ တိဇ္ဈော
 ပါရဂံတော ဟူသည့်ကား။ တရိတွာ၊ ကူးခပ်၍၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့၊
 ဂတော၊ ရောက်ပြီးရကား။ တတ္ထ၊ ထိုပါရဂံတောစသောပါဌ၌။ ဝိတ္ထာရေ၊
 အကျယ်အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သာသကံဩရိမတိရေ၊ မြွေ
 လေးစင်း သည်ဖြင့်ပေါ်သောဤဌာတာကံကမ်း၌၊ ဌတေန၊ တည်သောသူ
 သည်။ ဥဒကဏ္ဍဝံ၊ အပြောလည်းကျပ်အစောက်လည်းနက်သောမြစ်ကြီး
 ကို။ တရိတုကာမေန၊ ကူးလိုသဖြင့်၊ ကထိပါဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်၊ ဝသိတွာ၊

၁၅၈ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နေ၍၊ သဏိကံ၊ နှေးဖြည်းစွာ၊ နာဝံ၊ ငွေတောင်ကို၊ သဇ္ဇိတွာ၊ လုပ်ဆောင်
 စီရင်၍၊ ဥဒကကိဗ္ဗံ၊ ရေသတင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဇ္ဇန္တနိယ၊ ကံစာမြီးတူး
 သောမင်းကဲ့သို့၊ နာဝံ၊ ငွေတောင်သို့၊ နအဘိရူဟိတံ၊ နှေးဖြည်းစွာမတက်
 ကောင်း၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့နှေးဖြည်းစွာယူကြော့ကြမ်းမှုကို၊
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်၊ အနာရုဋ္ဌောဝ၊ ငွေသို့မတက်ခင်လျှင်၊ ဗျသ
 နံ၊ ရန်သူမိလျက်ပျက်ခြင်းဆုံးပါးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိယထာ၊ အမိအမတ်
 တကာ၊ ရောက်ရှာသို့၊ ဇေမေဝံ၊ ဤအတူလျှင်၊ ကိလေသဗ္ဗန္တံ၊ ကိလေ
 သဟူသောမြစ်ကြီးကို၊ တရိတုကာမေန၊ ကူးလိုသောသံသရာတေးကို
 ကြောက်သောသူသည်၊ တရုဏော၊ ပျိုမြစ်နုနယ် အရွယ်ကောင်းသည်၊
 အမိုးဖြစ်တုံသေး၏၊ မဟလ္လကကာလေ၊ ဆံဖြူကြိုးကြယ် အရွယ်အိုမင်း
 အဆင်းပျက်သော အခါ၌၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂကုလ္လံ၊ အဋ္ဌကိကမတ်တည်းဟူ
 သောတောင်ကို၊ ဗန္ဓိဿသမိတိ၊ ဖွဲ့အံ့ဟူ၍၊ ဗပဉ္စော၊ မဝီလေးစားကာလ
 လျားသည်ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုအံ့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့မဝီ
 လေးစားကာလလျားသည်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသောသူသည်၊ မဟလ္လက
 ကာလံ၊ အရွယ်အိုမင်းသောအခါသို့၊ အပတွာပိ၊ မရောက်မူ၍လည်း၊ ဝိနာ
 သံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်တတ်ချေ၏၊ ပတွာပိ၊ အရွယ်အိုမင်း
 ကြီးပျဉ်းသောအခါ ရောက်ပါသော်လည်း၊ ကာတု၊ မဝင်ရှစ်မည်တောင်
 တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့၊ ပန၊ အလျှော်ကိုဆိုအံ့၊ တဒ္ဒေက
 ရတ္တာဒိနိ၊ အဇ္ဈေဝကိစ္စကာတဗ္ဗံ၊ ကောဇညာမရဏံသုဝေ၊ နဟိနောသကံရံ
 တေန၊ မဟာသေနေနမစ္စ၊ နာ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောတဒ္ဒ
 ဒ္ဒကရတ္တသုတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အော်မေ့၍၊ ဝေဇေနေဝ၊
 သမင်းအာဏာမရောက်လာခင်လျှင်၊ အယံအရိယမဂ္ဂကုလ္လော၊ ဤအရိယ
 မတ်တည်းဟူသောတောင်ကို၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဖွဲ့စီရင်အပ်၏၊ ကုလ္လံ၊ ပြကတေ
 တောင်ကို၊ ဗန္ဓန္တဿ၊ ဖွဲ့သောသူအား၊ ဟတ္ထပါဒါပါရိပူရိ၊ လက်ခြေအင်္ဂါ
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗာယထာစ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဟိ၊ အပြစ်
 ကိုဆိုအံ့၊ ကုဏ္ဍပါဒေါမိ၊ ပြတ်သောခြေရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ခဉ္စ
 ပါဒေါမိ၊ ခွင်သောခြေရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာတု၊ တည်ရပ်
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကော၊ မတတ်နိုင်၊ ဗဏာဟတ္ထကာဒယော၊ လက်ပြစ်သောသူစ
 သည်တို့သည်၊ တိဏာဟတ္ထာဒိနိ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်တို့ကို၊ ဂဟေတု၊
 ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမံပိအရိ
 ယမဂ္ဂကုလ္လံ၊ ဤအရိယမတ်တည်းဟူသောဆိပ်ကူးတောင်ကို၊ ဗန္ဓန္တဿ၊

ဖွဲ့သောသူအား။ သီလပါဒါနုပွေဝ။ သီလတည်းဟူသော ခြေတို့၏လည်း
 ကောင်း။ သဒ္ဓါဟတ္ထသဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတည်းဟူသော လက်၏လည်းကောင်း။
 ပါရိပူရိ၊ မချိုမတဲ့ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဣန္ဒြိယဗျာ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိ။ အပြစ်ကို
 ဆိုအံ့။ ဒုဿီလော။ သီလချိုတဲ့ သီတင်းမဲ့သောသူသည် လည်းကောင်း။
 အသဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါတန်သောသူသည် လည်းကောင်း။ သာသနေ။ သာသနာ
 လောင်း၍။ အပ္ပတိဗ္ဗိတော။ မတည်နှိုင်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပတ္တိ။ အကျင့်မြတ်ပဋိ
 ပါတ်ကို။ အသာဒ္ဓဟန္တော။ မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အရိယမဂ္ဂကုလ္လံ။ အရိ
 ယမဂ်တည်းဟူသော ဘောင်ကို။ ဗန္ဓိတုံ။ ဖွဲ့ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်
 နှိုင်။ ပရိပုဏ္ဏဟတ္ထပါဒေါ။ ပြည့်စုံစွာသောခြေလက်ရှိသည်။ သမာနောပိ။
 ဖြစ်လျက်လည်း။ ဒုဗ္ဗလော။ မစွမ်းမသန်အားအန်နည်းသော။ ဗျာဓိဝိဇ္ဇိတော။
 အနာနှိပ်စက်သောသူသည်။ ကုလ္လံ။ ပြကတော ဘောင်ကို။ ဗန္ဓိတုံ။ ဖွဲ့ခြင်းငှါ
 နသက္ကောတိပထာစ။ မတတ်နှိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ထာမသမ္ပန္နောဝေ
 အားအန်ဗလပြည့်စုံသော သူသည်သာလျှင်။ သက္ကောတိ ပထာစ။
 တတ်နှိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူသာလျှင်။ သီလဝါ။
 စင်ကြယ်သော သီလရှိသည်။ သဒ္ဓေါ။ သဒ္ဓါသန်သည်။ သမာနောပိ။ ဖြစ်
 လျက်လည်း။ အလသောကုသိတော။ ပျင်းရိမူကား။ ဣမံမဂ္ဂကုလ္လံ။ ဤအရိ
 ယမဂ်တည်းဟူသောဘောင်ကို။ ဗန္ဓိတုံ။ ဖွဲ့ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်
 နှိုင်။ အာရဒ္ဓဝိရိယောဝေ။ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသောသူသည်သာလျှင်
 သက္ကောတိ။ တတ်နှိုင်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဣမံအရိယမဂ္ဂကုလ္လံ။
 ဤအရိယမဂ်တည်းဟူသော ဘောင်ကို။ ဗန္ဓိတုကာမေန။ ဖွဲ့လိုသောသုံ
 သည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယေန။ ကြိုးကုတ်လုံ လဝီရိယရှိအပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ။
 ဖြစ်သင့်၏။ သောပုရိသော။ ဘေးကိုကြောက်လျက်အသက်ရအောင်အား
 ထုတ်လေသောထိုသူသည်။ ကုလ္လံ။ ပြကတော ဘောင်ကို။ ဗန္ဓိတုံ။ ဖွဲ့၍။
 တိရေ။ ကမ်း၌။ ဌတွာ။ ရပ်၍။ ယောဇနဝိတ္ထာရံ။ တံယူဇနာကျယ်သော။ ဥဒ
 ကဏ္ဍဝံ။ အစောက်လည်းနက်အပြောလည်းကျယ်သောမြစ်ကြီးကို။ ဒိယွာ။
 မြှော်မြင်၍။ အယံဥဒကဏ္ဍဝေါ။ ဤအစောလည်းနက် အပြောလည်းကျယ်
 သောမြစ်ကြီးကို။ မယာ။ ငါသည်။ ပစ္စတ္တပုရိသကာရံ။ ယောကျ်ားတို့အသီး
 သောလုံ့ လစွမ်းအားကို။ နိဿာယာနိ၍။ တရိတဗ္ဗော။ ကူးခတ်လွန်မြော်အပ်
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မာနသံ။ စိတ်ကို။ ဗန္ဓိတိယထာ။ ဖွဲ့ချည်၏သို့။ ဧဝံတထာ။ ထို
 အတူ။ ယောဂိနာပိ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းလုံ့ လကောင်းရှိသောဟောနံ။ သည်
 လည်း။ မကံမာ။ စကြိုမှ။ ဩရုပ္ပာသကံ၍။ အဇ္ဈ။ ယမေန။ မယာ။ ငါသည်။ ဧဝံ

မဂ္ဂဝဏ္ဏံ၊ လေးပါးသောမဂ်ဖြင့်သတ်အပ်သော၊ ကိလေသဏ္ဍဝံ၊ ကိလေသသတည်းဟူသော အပြောကျယ်စွာသော မြစ်ကြီးကို၊ တရိတွသကူးခပ်၍၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနသံ၊ ကြံ့ခိုင်သောစိတ်ကို၊ ဗဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်၏၊ သောဓုရိသော၊ ထိုဘေးကိုကြောင့်လျက်အသက်ရအောင်အားထုတ်သောသူသည်၊ ကုလ္လံ၊ ဘောင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒကဏ္ဍဝံ၊ အစောက်လည်းနက် အပြောလည်းကျယ်သောမြစ်ကြီးကို၊ တရန္တော၊ ကူးခပ်လတ်သော်၊ ဂါဝတမတ္တံ၊ ဂါဝတ်မျှသောအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ ကေကောဋ္ဌာသံ၊ တဖို့ကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ တယော၊ သုံးဖို့တို့သည်၊ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိယထာစ၊ သိ၏သို့လည်းကောင်း၊ အပရစ္စိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဂါဝတမတ္တံ၊ ဂါဝတ်မျှသောအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်ပြန်၍၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊ နေကောဋ္ဌာသော၊ နှစ်ဖို့တို့ကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ နေကောဋ္ဌာသော၊ နှစ်ဖို့တို့သည်၊ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိယထာစ၊ သိ၏သို့လည်းကောင်း၊ အပရစ္စိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ဂါဝတမတ္တံ၊ ဂါဝတ်မျှသောအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်ပြန်လတ်၍၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ပြန် လတ်သော်၊ တယော၊ သုံးဖို့တို့ကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ကော၊ တဖို့သည်၊ သေသော၊ ကြွင်းသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိယထာစ၊ သိ၏သို့လည်းကောင်း၊ တံဝိ၊ ထိုအကျန် တဖို့ကိုလည်း၊ အတိက္ကမ၊ လွန်လတ်၍၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ပြန်လတ်သော်၊ မေ၊ ငါသည်၊ စတ္တာ၊ ရွှေဝိကောဋ္ဌာသော၊ လေးဖို့တို့ကိုလည်း၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိယထာစ၊ သိ၏သို့လည်းကောင်း၊ တဉ္စကုလ္လံ၊ ထိုဘောင်ကိုလည်း၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ အတ္တမိတွာ၊ ကြောက်ကန်လိုက်၍၊ သောတာတိမုခံ၊ ရေအယဉ်သို့ရှေးရှု၊ ခိပိတွာ၊ ပစ်ချလိုက်၍၊ ဥတ္တရိတွာ၊ တခု၍၊ တိရေ၊ ကမ်းနဖူး၌၊ တိဋ္ဌတိယထာစ၊ တည်၏သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဝိဘိက္ခု၊ ဤယောဂီရဟန်းသည်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂကုလ္လံ၊ အရိယမဂ်တည်း ဟူသောဘောင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ကိလေသဏ္ဍဝံ၊ ကိလေသသတည်း ဟူသော အပြောကျယ်သော မြစ်ကြီးကို၊ တရန္တော၊ ကူးခပ်လတ်သော်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်

ပဌမမဂ္ဂဝဇ္ဈေ၊ ပဌမမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ တရိတွာ၊ ကူးခပ်ပြီး၍၊ မဂ္ဂါနန္တရေ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဗလေ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်
 သော်၊ မေ၊ ငါသည်၊ စတုမဂ္ဂဝဇ္ဈာနံ၊ လေးပါးသောမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့တွင်၊ ဧကောကောဋ္ဌာသော၊ တဖို့ကို၊
 ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပေပြီ၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါး
 တို့သည်၊ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝုန၊ တဖန်
 တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊
 သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘုမ္မကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပ
 သန္တော၊ သုံးသပ်သည်၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဒုတိယ
 မဂ္ဂဝဇ္ဈေ၊ ဒုတိယမဂ်ဖြင့်သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 တရိတွာ၊ ကူးခပ်ပြီး၍၊ မဂ္ဂါနန္တရေ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဗလေ၊ သက
 ဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ပြန်လတ်
 သော်၊ မေ၊ ငါသည်၊ စတုမဂ္ဂဝဇ္ဈာနံ၊ လေးပါးသောမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့တွင်၊ ဧကောဋ္ဌာသော၊ နှစ်ဖို့တို့ကို၊ ပဟိ
 နော၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧန္တု၊ နှစ်ဖို့တို့သည်၊ သေ
 သော၊ ကြွင်းကုန်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တထေဝ၊
 ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊
 သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘုမ္မက သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပ
 သန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ တတိ
 ယမဂ္ဂဝဇ္ဈေ၊ တတိယမဂ်ဖြင့်သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ တရိတွာ၊ ကူးခပ်ပြီး၍၊ မဂ္ဂါနန္တရေ၊ မဂ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဗလေ၊
 အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်၊
 မေ၊ ငါသည်၊ စတုမဂ္ဂဝဇ္ဈာနံ၊ မဂ်လေးပါးဖြင့်သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေ
 သာနံ၊ ကိလေသာတို့တွင်၊ တယော၊ ကောဋ္ဌာသော၊ သုံးဖို့တို့ကို၊ ပဟိနော၊
 ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဧကော၊ တဖို့သည်၊ သေသော၊ ကြွင်းသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယဗလ
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ သင်္ခါ

၁၆၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရေ၊ သစ်၊ ရတနိ၊ သဗ္ဗသန္တော၊ သုံးသပ်သည့်ရှိသော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂဝဇ္ဇေ၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်သော၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ တရိတွာ၊ ကူးခပ်ပြီး၍၊ မဂ္ဂါနန္တရေ၊ မဂ်၏
 အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဗလေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပစ္စဝေက္ခ
 ဏာဥာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်ဖြင့်၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဩလော
 ကောန္တော၊ ဩညံ့လတ်သော၊ မေ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗကိလေသာ၊ ကုန်အောင်ရုံ
 သောကိလေသာတို့ကို၊ ပတိနာ၊ ပယ်အပ်ပေကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ
 ၏၊ သောပုရိသော၊ ကေးကိုမြင်၍ရင်ပွင့် မတတ်မပြတ်အားထုတ်လေသော
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ တံကုလ္လံ၊ ထိုဘောင်ကို၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌၊ ပဝါ
 ဟေတွာ၊ မျှောလိုက်၍၊ ဥတ္တရိတွာ၊ ကမ်းသို့တက်၍၊ ထလေ၊ ကမ်းနဖူး
 ကြည်းကုန်း၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ နဂရံ၊ မြို့ကြီးသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥပရိ
 ပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သောပြာသာဒသို့တက်လတ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဧတ္တကေန၊ သေလောက် ပြောက်လောက် ဤရွေ့
 လောက်သော၊ အနတ္တေန၊ အကျိုးမဲ့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဝုဗ္ဗိတ္တော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌမာန
 သော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒ္ဓတိယထာ၊ နေ၏သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ငိုအတူ၊ တထိံ၊ ယေဝအာသနေဝါ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 ရာသာလျှင် ဖြစ်သော နေရာ၌ လည်းကောင်း၊ အညေသု၊ တပါးကုန်
 သော၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာဒိသု၊ ညဉ့်သန့်ရာနေသန့်ရာ စသည်တို့တွင်၊
 ယတ္ထကတ္တပိတိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ နိသိန္နော၊
 နေလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက် ကြီးမားစွာသော၊
 အနတ္တေန၊ အကျိုးမဲ့ဖြစ်သောပျက်စီးခြင်းမှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိဝတ
 ဩဝံဖြစ်ပြီတကာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာနာရမ္ပဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊
 ‘ဖလသံမာပတ္တိ’၊ ဖလသံမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဧကဝုဗ္ဗိတ္တော၊
 တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ နိသိဒ္ဓတိ၊ နေ၏၊ ဣဒံဝါအတ္တဇာတံ၊ ဤအနက် သဘောကို
 လည်း၊ သဗ္ဗညု၊ ရည်၍၊ တိဇ္ဈောပါရင်တောထလေတိဌီတိ၊ ပြာဟ္မဏောတိ
 ခေါတိက္ခဝေ၊ အရဟတောဇောအမိဝစနန္တိ၊ တိဇ္ဈောပါရင်တောထလေတိ
 ဌီတိ၊ ပြာဟ္မဏောတိခေါ“ဘိက္ခဝေ အရဟတောဇောအမိဝစနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဘောတောမူအပ်၏၊ ဧဝံဝုတ္တနယေန၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေး
 ပြီးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာသိဝီသောပမသုတ်၌၊ နာနာကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ အထူးထူးသော

ကုမ္ဘဋ္ဌာနိးကိုကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအင်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သမောဓာ
 နေတွာ၊ ပေါင်းရ၍၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အလုံးစုံသောမဟာဘုတ်စသည်တို့ကိုလည်း
 ကေမေဝ၊ တစုတည်းကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဒဿတဗ္ဗာနိ၊ ပြအပ်
 ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံကတွာ၊ ဤသို့တစုတည်းပြု၍၊ ဒဿန္တေနာ
 ပိ၊ ပြသောဆရာသည်လည်း၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဝဿန၊ ခန္ဓာငါးပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊
 နိဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊ လည်စေအပ်ကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လည်စေကုန်သ
 နည်း၊ ဟိတံပါကဠု၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊
 စတ္တာရိ မဟာဘူတာနိ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့ လည်းကောင်း၊
 အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စာယတနာနိ၊ မနာယတနကြည်
 သောငါးပါးသောအာယတနတို့ လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရာနိ၊ ဗာဟိရဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စာယတနာနိ၊ ဓမ္မာယတနမှတပါးသောငါးပါးသောအာယတ
 နတို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာယတနေ၊ ဓမ္မာယတန၌၊ ပန္နရသသုရမရူပါနိ၊ တစ်ခု
 ငါးပါးသောသုရမရုပ်တို့လည်းကောင်း၊ သက္ကာယဿ၊ သက္ကာယဟုဆိုအပ်
 သောတေတုမ္ဘကခန္ဓာပဉ္စက၏၊ ကေဒေသော၊ တစ်ဖန်ဖြစ်သောရုပ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိအယံသဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊
 မနာယတနံ၊ မနာယတနသည်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဓမ္မာ
 ယတနေကဒေသော၊ ဓမ္မာယတန၏ အစိတ်ဖြစ်သော စေတနိက် ခန္ဓာ
 လည်းကောင်း၊ စတ္တာရောဩစာ၊ လေးပါးသောဩစာတို့ လည်းကောင်း၊
 သက္ကာယေကဒေသော၊ သက္ကာယတစ်ဖန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ
 စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးကုန်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့သည်၊ အရူပိနော၊ နာမ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာမည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာရူပက္ခန္ဓာတို့တွင်၊
 ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အရူပိနော၊ နာမ်ခန္ဓာတို့သည်၊ နာမံ၊ နာမ်မည်၏၊ ဣတိဣဒံဒွယံ၊ ဤနှစ်ပါး
 အပေါင်းသည်၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏၊ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏၊ နန္ဒိရာ၊ ဂေါ
 နန္ဒိရာဂလည်းကောင်း၊ ကာမောစော၊ ကာမောစာ လည်းကောင်း၊ ဘဝေါ
 စော၊ ဘဝေါစာလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာယတနေကဒေသော၊ ဓမ္မာယတန၏
 တစ်ဖန်ဖြစ်သောတဏှာအဝိဇ္ဇာအစရှိသည် လည်းကောင်း၊ သက္ကံယေ
 ကဒေသော၊ သက္ကာယတစ်ဖန်ဖြစ်သော ရုပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေနန္ဒိရာဂါဒယော၊ ဤနန္ဒိရာဂအဝိဇ္ဇာတဏှာအစရှိသည်တို့သည်၊ ပစ္စ
 ယာ၊ အကြောင်းမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပစ္စယံ၊ အကြောင်းပစ္စည်းနှင့်
 တက္ကသော၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ မှတ်၍၊ တိလက္ခဏံ

၁၆၄ သတ္တယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သင်္ခါရေးတေဘုဗ္ဗက သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ဘိသန္တော၊
သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊
ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသည်ကား၊ ဧကသဘိက္ခုနေ၊ တဦးသောရဟန်း၏၊
နိယျာနသုခံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောသုခတည်း။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောမဟာဘုတ် ပစ္စုပ္ပါဒါနက္ခန္ဓာ အစရှိသည်တို့
တွင်၊ စက္ကာရောမဟာဘုတာ၊ လေးပါးသော မဟာဘုတ်တို့၎င်း၊ ပစ္စုပ္ပါဒါ
နက္ခန္ဓာ၊ တဏှာကြည်သောငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ လည်းကောင်း၊
အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကာဒသာယတနာ
နိ၊ ဓမ္မာယတနကြည်သော တဆဲ့တပါးသော အာယတနတို့လည်းကောင်း၊
ဓမ္မာယတနေနကဒေသော၊ အရိယမဂ် နိဗ္ဗာန်ကြည်သော ဓမ္မာယတနတ
စိတ်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌောစော၊ ဒိဋ္ဌောစာ လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇောစော၊
အဝိဇ္ဇောစာ လည်းကောင်း၊ သက္ကာယေကဒေသော၊ တဏှာကြည်သော
သက္ကာယတစိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ
ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ နန္တိရာဂေါ၊ နန္တိရာဂလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာယတနေနကဒေ
သော၊ ဓမ္မာယတနတစိတ်ဖြစ်သောတဏှာလည်းကောင်း၊ ကာမောစော၊
ကာမောစာလည်းကောင်း၊ ဘဝေါစော၊ ဘဝေါစာလည်းကောင်း၊ သက္ကာ
ယေကဒေသော၊ သက္ကာယတစိတ်ဖြစ်သောတဏှာ လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏၊ ပါရိမတိ
ရသင်္ခါတံ၊ ပါရိမတိရဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊
နိရောဓသစ္စာမည်၏၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌကိကအရိယမဂ်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ
သစ္စာမည်၏။ ၊

တုတ္ထ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတို့တွင်၊ ဧဒသစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသမုဒယသစ္စာနှစ်ပါး
တို့သည်၊ ဝဋ်၊ ဝဋ်သစ္စာမည်၏၊ ဧဒနိရောဓမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဝိဝဋ်၊
ဝိဝဋ်သစ္စာမည်၏၊ ဧဒနှစ်ပါးတို့သည်၊ လောကီယာနိ၊ လောကီသစ္စာမည်
ကုန်၏၊ ဧဒ၊ ဝိဝဋ်သစ္စာနှစ်ပါးတို့သည်၊ လောကုတ္တရာနိ၊ လောကုတ္တရာ
သစ္စာမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိသစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ သော
ဋ္ဌသဟာကာရေဟိ၊ ပိဋကသင်္ဂဓသိန္နာပရိပရိတာမ အာယူဟနနိဒါနသံ
ယောဂ ပရိပောဓနိသံ၊ ရဏ ဝိဝေကအသင်္ဂတ အမတနိယျာန ဟေတု
ဒသာနအဝိပဇောယျ ဟူသော တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အာကာရတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သမ္ဘိနယသဟာသေဟိ၊ သတိပဋ္ဌာန်၌ လာသော နည်း

ခြောက်သောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍၊ ဒေသတဗ္ဗာ
နိ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ၍၊ အပြီးတည်း၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာ
တော်အဆုံး၌၊ ဝိပဉ္စိတညူ၊ ဝိပဉ္စိတညူဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတ်ဉ္စ
ဟိ၊ သူတည်ကုန်ပြီ၊ သုတ္တံပန၊ သုတ်ကိုမူကား၊ ဒုက္ခလက္ခဏာဝသေန၊ ဒုက္ခ
လက္ခဏာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ သုခသောမနဿဗဟုလောတိ၊ သုခသောမ
နဿဗဟုလောဟူသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုသုံးပါးသောဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံသော
သူအား၊ ကာယိကသုခဉ္စေ၊ ကာယိကသုခသည်လည်းကောင်း၊ စေတသိ
ကသောမနဿဉ္စေ၊ စေတသိကသောမနဿသည် လည်းကောင်း၊ ဗဟုလံ၊
များသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုခသောမနဿဗဟု
လော၊ ကာယိကသုခစေတသိက သောမနဿများသည်မည်၏။ ယောနိ
ဓဿအာရဒ္ဓါ၊ ဟောတိတိ၊ ယောနိဓဿအာရဒ္ဓါဟောတိ ဟူသည်ကား၊
ကာရုဏဉ္စေ၊ အကြောင်းသည်လည်း၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုသုံးပါးသောဓမ္မ
နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား၊ ပရိပုဏ္ဏိယေဝ၊ မချို့မတဲ့ပြည့်စုံသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံယောယာတိ၊ အာသဝါနံယောယဟူ
သည်ကား၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အာသဝက္ခ
ယောတိ၊ အကြွင်းမဲ့ အာသဝေါကုန်စေတတ်သော တရားဟူ၍၊ အဓိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် အကျိုး၌၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားလိုအပ်သောအနက်တည်း၊ ဩဝတ္တနပတောဒေါတိ၊ ဩ
ဝတ္တနပတောဒေါဟူသည်ကား၊ ရုဏမဇ္ဈေ၊ ရုတားလပ်၌၊ တိရိယံ၊ ဖိလော၊
ဌဝိတပတောဒေါ၊ ကောက်ယူလွယ်ကာရအောင်ထားသော နှင်တံသည်၊
ယေနိစ္စတန္တိ၊ ယေနိစ္စတံဟူသည်ကား၊ ယေနိဓဿဒသာဂေန၊ အကြင်အ
ရပ်မျက်နှာအတို့ဖြင့်၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ယဒိစ္စကန္တိ၊ ယဒိစ္စကံဟူသည်
ကား၊ ယံယံဂမနံ၊ အကြင်အကြင်သွားခြင်းကို၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဘရေ
ယျာတိ၊ ဟရေယျဟူသည်ကား၊ ပေသေယျ၊ နှင်ရာ၏၊ ပစ္စာဟရေယျာတိ၊
ပစ္စာဟရေယျဟူသည်ကား၊ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ ပြန်လည်ရာ၏၊ အာရက္ခာယာ
တိ၊ အာရက္ခာယဟူသည်ကား၊ ရက္ခဏတ္ထာယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော
ခိုးသူတို့မှစောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ သံယယောယာတိ၊ သံယမာယဟူသည်ကား
ဝေဂံ၊ ကိလေသာလျှင်အကြောင်းရှိသောဣန္ဒြေ၏အဟုန်ကို၊ နိဂဟတ္ထာယ
ဒ္ဓိဝံ၊ နှိပ်နွံခြင်း၌၊ ဒမာယာတိ၊ ဒမာယဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗိသေဝနတ္ထာယ၊ ဆန့်

၁၆၆ သံဃာယတနဝိဂ္ဂဟိယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းကင်းစင်သောငှါ။ ဥပသမာယသတိ။ ဥပသမာယဟူ
သည့်ကား။ ကိလေသုပသမတ္တာယ။ ကိလေသဟူ၍ အထက်အထက်၌
ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဝေဝေဝေခေါ်တိတ္ထေ။ ဝေဝေဝေခေါ်ဟူသော ဤပါဌ၌။ အနန္တေ။
မယဉ်ကျေး ကုန်သေးသော။ သိန္ဓဝေ။ သိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ။
က၍။ ဝိသမမဂ္ဂေန။ မညီညွတ်သော ခရီးဖြင့်။ ရထံ။ ရထားကို။ ပေသေန္တဿ
နှင်သော။ အကုသလဿ။ မလိမ္မာသော။ သာရထိနော။ ရထားတိန်း၏။
စက္ကာနိဝိ။ ရထား ဘီးတို့သည်လည်း။ ဘိဇ္ဇန္တိ။ ကျိုးပျက်တတ်ကုန်၏။
အက္ခောဝိ။ ဝင်ရိုးသည်လည်း။ ဘိဇ္ဇတိ။ ကျိုးပျက်၏။ သိန္ဓဝါနံ။ သိန္ဓောမြင်း
တို့၏။ ခုရာစ။ ခွါတို့သည်လည်း။ ဘိဇ္ဇန္တိ။ ကျိုးတတ်ကုန်၏။ ဟိ။ သင့်စွာ။
အတ္တနာဝိ။ မိမိပင်သော်လည်း။ အနယဗျသနံ။ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့။
ပါဝုဏာတိ။ ရောက်ရတုံသေး၏။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတေန။ လိုအပ်လိုအပ်သော။
ဂမနေန။ နှေးနှေးစသောသွားခြင်းဖြင့်။ သာရေတုံ။ နှင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ
ယထာ။ မတွမ်းနှင်၏သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဆသုဇ္ဈန္ဒြိယေသု။ ခြောက်ပါး
သောဇ္ဈန္ဒြိတို့၌။ အဂုတ္တန္တိရော။ မလုံသောတံခါးရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း
သည်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ။ လိုအပ်လိုအပ်သော။ သမဏရတိ။ ရဟန်းကောင်းတို့
မွေ့လျော်သော။ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ် ချမ်းသာကို။ အနုဘဝိတုံ။ ခံစား
ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နှင်။ ပရမတ္ထေကော။ အလွန်လိမ္မာသော။ သာ
ရထိ။ ရထားတိန်းသည်။ ဒန္တေဝိ။ ယဉ်ကျေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။
သိန္ဓဝေ။ သိန္ဓောမြင်းတို့ကို။ ယောဇေတွာ။ က၍။ သမေ။ ညီညွတ်သော။ တူမိ
ဘံဘဂေ။ မြေအတို၌။ ရထံ။ ရထားကို။ ဩတာရေတွာ။ ချ၍။ ရသ္မိယော။ ကြိုး
တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ သိန္ဓဝါနံ။ သိန္ဓောမြင်းတို့၏။ ခုရေသု။ ခွါတို့၌။
သတိ။ သတိကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ ပတောဒံ။ နှင်တံကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ နိဗ္ဗိ
သေဇနေ။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းကင်းသည်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ပေ
သေန္တော။ နှင်သည်ရှိသော်။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတေန။ လိုအပ်လိုအပ်သော။ ဂမနေန
န။ နှေးနှေးစသောသွားခြင်းဖြင့်။ သာရေတိယထာ။ နှင်၏သို့။ ဧဝေဝံ။ ထိုအ
တူ။ ဆသုဇ္ဈန္ဒြိယေသု။ ခြောက်ပါးသောဇ္ဈန္ဒြိတို့၌။ ဂုတ္တန္တိရော။ လုံခြုံသော
တံခါးရှိသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ဣမတ္ထိ။ သာသနေး။ ဤသာသနာတော်
၌။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယံ။ လိုအပ်လိုအပ်သော။ သမဏရတိ။ ရဟန်း၏။ မွေ့လျော်
ခြင်းကို။ အနုဘောတိ။ ခံစားရ၏။ အနိစ္စာနုပဿနာဘိမုခံ။ အနိစ္စာနုပဿ
နာသို့ရှေးရှု။ ဉာဏံ။ ဉာဏ်တို့။ ပေသေတုကာမော။ စေလိုသည်။ သစေဟော
တိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဒဘိမုခံ။ ထိုအနိစ္စာနုပဿနာသို့ရှေးရှု။ ဉာဏံ။

မိပ္ပဿနာဥာဏ်သည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ မပြီမရှောက်သွား၏၊ ဒုက္ခာနုပဿနာဒိသုပိ
 ဒုက္ခာနုပဿနာစသည်ကို၌လည်း၊ ဝေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဘောဇနမတ္တညူတိ၊ ဘောဇနမတ္တညူဟူသည်
 ကား၊ ဘောဇန၊ ဘောဇဉ်၌၊ ပမာဏညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ တတ္ထ
 ထိုပမာဏညူ ဟူသောပါဌ်၌၊ ပမာဏာနိ၊ ပမာဏတို့သည်၊ ပရိဂ္ဂဟဏပ္ပမာ
 ဏဉ္စ၊ ပရိဂ္ဂဟဏပမာဏလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂပ္ပမာဏဉ္စ၊ ပရိဘောဂပ
 မာဏလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဓေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ပရိဂ္ဂဟဏပ္ပမာဏော၊ ခံခြင်းပမာဏကို၊ ဒါယကဿ၊ အလှူဒါယကာ
 ၏၊ ဝသေန၊ မြတ်သည်၊ မမြတ်သည်ဖြစ်သော အလိုအဏ္ဍာသပဿအားဖြင့်၊ ဝေ
 ဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဒေယျဓမ္မဿ၊ အလှူဝတ္ထု၏၊ ဝသေန၊ နည်းသည်များ
 သည်ပမာဏအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊
 အရည်အသွေးကို၊ ဇာနိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုအုံး၊ ဝေရုပေါ၊
 ဤသို့သုံးပါးကို သိသော သဘောရှိသော၊ ဟိက္ခု၊ ရဟန်းကောင်းသည်၊
 ဒေယျဓမ္မော၊ အလှူဝတ္ထုသည်၊ ဗဟုကော၊ များသည်၊ သစေဟောတိ၊ အ
 ကပင်၍ဖြစ်စေကာမူ၊ ဒါယကော၊ အလှူတကာသည်၊ အပ္ပံ၊ နည်းနည်း၊
 ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်ဖြစ်အုံး၊ ဒါယကဿ၊ အလှူဒါယကာ၏၊ ဝသေန၊
 အလိုအားဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းကို၊ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏၊ ဒေယျဓမ္မော၊ အလှူဝတ္ထု
 သည်းအပွေး၊ နည်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကပင်၍ဖြစ်အုံး၊ ဒါယကော၊
 အလှူဒါယကာသည်၊ ဗဟံ၊ များစွာ၊ ဒါတုကာမော၊ လှူစေကာမူ၊ ဒေယျ
 ဓမ္မဿ၊ အလှူဝတ္ထု၏၊ ဝသေန၊ ပမာဏအစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပံ၊ အနည်းကို၊
 ဂဏှာတိ၊ ခံ၏၊ ဒေယျဓမ္မောပိ၊ အလှူဝတ္ထုသည်လည်း၊ ဗဟု၊ များ၏၊ ဒါယ
 ကောပိ၊ အလှူဒါယကာသည်လည်း၊ ဗဟံဒါတုကာမော၊ အများပင် လှူလို
 ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမံ၊ အရည်အသွေးကိုကား၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ပမာ
 ဏေန၊ လျော်သော ပမာဏဖြင့်၊ ဂဏှာတိ၊ ခံ၏၊ သော၊ ထိုပမာဏကိုသိ
 သော ရဟန်းကောင်းသည်၊ တာယ ပရိဂ္ဂဟဏော မတ္တညူတာယ၊ ထိုသို့
 ခံခြင်း၌ အတိုင်း အရှည်ကို သိသဖြင့်၊ အနုပ္ပန္နိလ္လာဘံ၊ မဖြစ်သေး
 သောလတ်ကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နိလ္လာဘံ၊ ဖြစ်ပြီးလတ်
 ကိုလည်း၊ ထာဝရံ၊ ခိုင်ခံ့သည်ကို၊ ဣရောတိ၊ ပြု၏၊ ဓမ္မိကဝိဿ မဟာ
 ရာဇကာလေ၊ တရားစောင့်သော ဝိဿမင်းကြီး လက်ထက်တော်၌၊
 သတ္တဝသိကော၊ အသက် ခုနစ်နှစ်ရှိသော၊ သာမဏေရောဂိယ၊ မောင်
 ရှင်ဇော် ကဲ့သို့တည်း၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ ရညော၊ မင်းကြီးအား၊

၁၆၈ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဉ္စဟိသကဋသတေဟိ။ ဟုညးငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို၊ အာဟရိ၊
သု၊ ဆက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ပဉ္စကာကောရာ၊ လက်ဆောင်သည်
မနာပေါ၊ နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏။ အယေဟိ၊ အရှင်တို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နခါဒိဿာ
မာတိ၊ မစားကုန်အံ့ဟု၊ အဗုတယျာနိ သကဋသတာနိ၊ နှစ်ရာငါးဆယ်
သောဟုညးတို့ကို၊ မဟာဝိဟာရံ၊ မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်သို့၊ ပေ
သေတွာ၊ စေ၍၊ သယံဝိ၊ မင်းကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်
ဝွဲတော်တည်ပြီးသော်၊ အဂမာသိ၊ ကျောင်းသို့လာ၏။ ဘေရိယာ၊ လာဘ်
ဝေစည်ကြီးကို၊ ပဟဋ္ဌာယ၊ တီးခတ်အပ်သော်၊ နှိဒသတိက္ခ၊ သဟဿာနိ၊
တသောင်းနှစ်ထောင်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္နိပတိံ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ကေမန္တေ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်
လျက်၊ အာရာမိကံ၊ အရံစောင့်ကို၊ ပက္ခောဿာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ရညော
နာမ၊ မင်းမည်သောသူ၏၊ ဒါနေ၊ အလှ၌၊ ပတ္တပူရောဝ၊ ခွက်ပြည့်သည်လျှင်၊
ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဂဟိတာဘာဇနံ၊ ယူခဲ့သောခွက်ကို၊ ပူရေတွာဝ၊
ပြည့်စေ၍သာလျှင်၊ ဒေဟိ၊ လှူလော၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကောဝိ၊ တရံ
တယောကံသည်၊ မတ္တပ္ပဋိဂ္ဂဟဏော၊ အတိုင်းအရှည်မျှခံခြင်း၌၊ ဌိတော၊
တည်လျက်၊ နဂဗ္ဗာတိ၊ အပြည့်မခံအံ့၊ မယျံ၊ ငါ့အား၊ အါရောစေယျာသိတိ
ကြားလှည့်မောင်မင်းဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့တင်လဲဝေရာ၌၊ မဟာ
ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ မဟာဗေဓိမဟာစေတိယာနိ၊ မဟာဗေဓိ
မဟာစေတိတို့ကို၊ ပန္နိဿာမိတိ၊ ရှိခိုးအံ့ဟု၊ စေတိယပဗ္ဗတာ၊ စေတိယ
တောင်မှ၊ အာဂတိံ၊ ကြွတော်မူခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းသို့၊
ပဝိသန္တော၊ ဝင်လတ်သော်၊ မဟာမဏ္ဍပဋ္ဌာနေ၊ မဟာမဏ္ဍပ အရပ်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို၊ ဂဗ္ဘန္တေ၊ ခံသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ပန္နတော၊ နောက်မှ၊ အာဂန္တိန္တေ၊ လာလတ်သော၊ သာမဏေရံ၊
သာမဏေကို၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဂုဠေန၊ တင်လဲဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုသည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ သခင်၊ အာမ
နတ္ထိတိ၊ ဪ အလိုမရှိဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မဂ္ဂကိလန္တာ၊ ခရီးပင်ပန်းကုန်၏။ ဧကေန၊ တခုသော၊
ကဝိဋ္ဌဗလမတ္တေန၊ သီးသီးလုံးမျှသော၊ ဝိဇ္ဇာကေန၊ တင်လဲပိုင်ဖြင့်၊ အမှာ
ကံ၊ ငါတို့အား၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ပြန်၏။ သာ
မဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ထာလကံ၊ ခွက်ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ထေ
ရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝဿဂ္ဂပဋိပါဒိယံ၊ ဝါစဉ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ အာရာ

မိကော။ တင်လဲဝေ အရံစောင့်သည်။ ဂဟဏမာနံ။ ခပ်သော ခွက်ကို။
 ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဥက္ခိပီ။ ချို၏။ သာမဏေရော။ သာမဏေသည်။ အင်္ဂုလိံ
 လက်ချောင်းကို။ စာလေထိ။ လှုပ်၏။ တာတသာမဏေရ။ အမောင်သာမ
 ဏေ။ ရာဇကုလာနံ။ မင်းမျိုးတို့၏။ ဒါနေ။ အလှူ၌။ ဘာဇနပူရေမေဝ။ ခွက်ပြည့်
 သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ။ ပမာဏတည်း။ ထာလကပူရံ။ ခွက်ပြည့်သောတင်
 လဲကို။ ဂဏ္ဍာဟိတိ။ ခံသောဟု။ အာဟ။ ဆို၏။ ဥပါသက။ ဒါယကာ။ အာမ။
 ဩဌာဟုတ်ပေ၏။ ရာဇာနောနာမ။ မင်းတို့မည်သည်။ မဟဇ္ဈာသယာ။ အ
 လှူဆန္ဒကြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန။ ထိုသို့ကြီးသော်လည်း။
 အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့၏။ ဥပဇ္ဈာယသ။ ဥပဇ္ဈာပတ်အား။ ဧတ္တကေနော။ ဤသီးသီး
 လုံးပမာဏဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော။ အလိုတော်ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။
 သာမဏေဆို၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ တသ။ ထိုသာမဏေ၏။ ကထံ။
 စကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဘော။ အိုအရံစောင့်။ သာမဏေရော။ သာမဏေ
 သည်။ ကိံ။ အဘယ်စကားကို။ ဘဏတိတိ။ ဆိုသနည်းဟု။ တသ။ ထိုအရံ
 စောင့်၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ အာဂတော။ လာ၏။ အာရာမိကော။ အရံစောင့်
 သည်။ သာမိ။ အရှင်။ သာမဏေရသ။ သာမဏေ၏။ ဘာဇနံ။ ခွက်သည်။
 ခုဒ္ဒကံ။ ငယ်၏။ ဗဟံ။ အများကို။ နဂဏ္ဍာဟိတိ။ မခံလိုဟူ၍။ အာဟ။ လျှောက်
 တင်၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ ဘန္တေ။ အရှင်သာမဏေ။ အာနိတ္တဘာဇနံ။
 ဆောင်ခဲ့သောခွက်ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဂဏ္ဍထ။ ခံကုန်လော့။ ဣတိ။
 ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ရာဇာနောနာမ။ မင်းတို့မည်သည်
 မဟဇ္ဈာသယာ။ အလှူဆန္ဒကြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ပေကုန်၏။ ဥက္ခိပ္ပ
 ဘာဇနံ။ ချိုသောခွက်ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍သာလျှင်။ ဒါတုကာမာ။ လှူ
 လိုကုန်၏။ ပန။ ထိုသို့လှူလိုကုန်သော်လည်း။ အဗ္ဗာကံ။ ငါတို့၏။ ဥပဇ္ဈာယသ
 ဥပဇ္ဈာပတ်အား။ ဧတ္တကေနော။ ဤသီးသီးလုံးပမာဏဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော။
 အလိုတော်ရှိခဲ့၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ ရာဇာ။ မင်းကြီးသည်။ အာယံ။
 ဤသာမဏေသည်။ သတ္တဝသိကဒါရကော။ ခုနစ်နှစ်အရွယ်သာမဏေ
 ငယ်တည်း။ အဇ္ဈာပိယ။ ယခုလည်း။ တသ။ ထိုသာမဏေ၏။ မုခတော။ ခံတွင်း
 မှ။ ဝိရဂန္ဓော။ နို့။ အနံသည်။ နမုဇ္ဈတိ။ မပျယ်သေး။ ဂဟေတွာ။ ပူ၍။ ကုဇေ
 ဝါ။ အိုးငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကောဇ္ဈေဓ္မဝါ။ ပျဉ်းအိုးကြီးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ သွေဝိ။ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပုနဒိဝသေဝိ။
 နောက်နေ့လည်းကောင်း။ ခါဒိဿာမာတိ။ စားကုန်အံ့ဟု။ နဝံတိ။ မဆိုပေ
 တကား။ ဗုဒ္ဓသာသနံ။ ထုံရူးသာသနာတော်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတု။ မြီးမြှောက်

၂၁

ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်မည်သူပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံတော်
မူ၏၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး၍၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ သာမဇောရဿ၊
မောင်ရှင်ငယ်အား၊ ပသန္ဓေ၊ ငါကြည်ညိုသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရာနိဝိ၊
ဤမှတပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုတိယာနိသကမ္မသတာနိ၊ နှစ်ရဲ့ငါး
ဆယ်သောတွင်းတို့ကို၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊
ဒေထာတိ၊ ဣလေကုန်ဟု၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်
မူ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သောယေဝရာဇာ၊ ထိုအရံစောင့်သောတိဿမင်း
သည်လျှင်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တိတ္ထိရမံသံ၊ ခါသားကို၊ ခါဒိတုကာမော
စားလိုရကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အင်္ဂါရပက္ကံ၊ မီးကျိုး၌
ကျက်သော၊ တိတ္ထိရမံသံ၊ ခါသားကို၊ ခါဒိတုကာမော၊ စားတော်ခေါ်လို
သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညဿ၊ တပါးသောသူအား၊ ကထေ
သုာမိ၊ ဆိုချေအံ့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနဋ္ဌာနေ၊ တယူဇနာ
အတွင်း၌၊ တိတ္ထိရသမုပ္ပါတံ၊ ခါတို့ကိုသတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊
ပြုစေကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သော၊ ပိပါသံ၊ မွတ်သောအာသာကို၊ အဓိဝါသေန္တာ၊ သည်းခံလျက်
တိဏိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့
လွန်သောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ ကဏ္ဍေသု၊ နားတို့၌၊ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်
သည်၊ သဠာတိ၊ တည်၏၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ အဓိဝါသေတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကာန္တာန္တာ၊ မအောင်နိုင်ရကား၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့
အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သီလရက္ခိတော၊
သီလစောင့်ထိန်းသော၊ ဥပ္ပဋ္ဌာကဒါရကော၊ ပြကတေအားဖြင့် ဝွဲတော်
သားဖြစ်သောအလုပ်အကျွေးသူငယ်သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ မင်းမြတ်၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩော်ရှိ၏၊ တိသော
နာမ၊ တိဿမည်သော၊ သော၊ ထိုဝွဲတော်သားသူငယ်သည်၊ အဏ္ဏသီလံ
မကျိုးမပေါက်သောသီလကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
လျှောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်လတ်သော်၊ နံ၊ ထိုသီလသည်တိဿ
သူငယ်ကို၊ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုရကား၊ ပက္ခောသပေတိ၊ ခေါ်စေ၏
သော၊ ထိုဝွဲတော်သားတိဿသူငယ်သည်၊ အာဂတ္တာ၊ လာလတ်၍၊ ရာဇာ
နံ၊ မင်းကြီးကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိဖူးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ
နံ၊ ထိုတိဿကို၊ တာတ၊ အမောင်၊ တိသောနာမ၊ ဝွဲတော်တည်သော
တိဿမည်သည်၊ တံ၊ သင်ဟုတ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ ပြည်

ကြီးတပွတ်လောကနတ်၊ အာမ၊ ကွန်တော်သူငယ်တိဿဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိတ္တော၊ လျှောက်လတ်သော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တိဿဟုတ်မူကား၊
 ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုတိဿသူငယ်
 သည်းဂတေ၊ သွားလေသော်၊ ဧကံကုဏ္ဏုခုံ၊ ကြက်တကောင်ကို၊ အာဟ
 ရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဧကံဝုရိသံ၊ မင်းချင်းတယောက်ကို၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ
 တိဿံ၊ တိဿသူငယ်ကို၊ ဣမံ၊ ဤကြက်ကောင်ကို၊ တိဟိပါကေဟိ၊ သုံး
 ထွေသောချက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပဓိတွာ၊ ချက်၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဥပဋ္ဌာ
 ပေဟိတိ၊ ဝှဲတော်ဆက်လောဟု၊ ဝဒါဟိ၊ ဆိုချေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထိုစေသောမင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 တထာ၊ ထိုမင်းမိန့်ရှိတိုင်း၊ အဝေါစ၊ သံတော်ဆင့်၏၊ သော၊ ထိုတိဿသူ
 ငယ်သည်၊ တော၊ အချင်း၊ အယံ၊ ဤကြက်သည်၊ မတကော၊ ပံသုကံသည်၊
 သစေအသ၊ အကယ်၍ဖြစ်ဘိမူကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဇာနိမိ
 ချက်နည်းတတ်၏၊ တထာ၊ ထိုချက်နည်းတတ်သမျှ၊ ပဓိတွာ၊ သုံးထွေချက်
 ၍၊ ဥပဋ္ဌဟေယျံ၊ ဝှဲတော်ဆက်ကပ်ရအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့ပံသုကုမဟုတ်ပါ၍၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါဏာတိပါတံ၊ ပါဏာတိပါတကို၊ နကရောမိတိ၊ မပြုဝံ၊ ချေ
 ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းစေယောက်ျားသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊
 ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ ရာဇာမင်းကြီး
 သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဧကဝါရံ၊ တခေါက်၊ ဂစ္ဆ၊ တိ၊ သွားချေဦးဟု၊ ပေသေသိ၊
 စေတော်မူပြန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းစေသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘော၊ အချင်း၊
 ရာဇူပဋ္ဌာနံနာမ၊ မင်းကိုခစားခြင်း မည်သည်၊ သေရိယံ၊ ဝန်လေး၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့မသတ်ဝံ၊ ဟု၊ မကရိ၊ မပြုလင့်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊ သီလံ၊ သီလကို၊
 သံမာဒါတုံ၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည် မဟုတ်
 လော၊ ဧတံ၊ ဤကြက်ကို၊ ပစ၊ ချက်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊
 ထိုသို့ဆိုလတ်သော်၊ တိသော၊ တိဿသူငယ်သည်၊ နံ၊ ထိုမင်းစေစာမန်
 ကို၊ ဘော၊ အချင်း၊ ဧကသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ တဖြစ်သောအတ္တဘော၌၊ ဧကမု
 ရဏံနာမ၊ တုကြိမ်သေရခြင်းမည်သည်၊ ခုဝံ၊ မချွတ်မထွေတည်း၊ အာဟံ၊
 ငါသည်၊ ပါဏာတိပါတံ၊ ပါဏာတိပါတကို၊ နကရိဿာမိ၊ မပြုလတ်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုမင်းစေသည်၊ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း၊
 ရညော၊ မင်းကြီးအား၊ အာရောစေသိ၊ ပြန်လျှောက်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဝေသေတွာ၊ စေ၍၊ အသမ္ပုဋိန္ဒြိယံ၊ ဝန်မခံ
 သောတိဿသူငယ်ကို၊ ပက္ခောဿာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ အတ္တနာ၊ မင်းကြီး

၁၇၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကိုယ်တိုင်၊ ဂုတ္တိ၊ မေးပြန်၏၊ ရှေ့ညောပိ၊ ဘဝရှင်မင်းကြီးအားလည်း၊ တကေ
 ၀၊ ထိုရှေးနည်းအတိုင်းပင်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်
 ရှေ့ညောမင်း၏၊ အာဏံ၊ အာဏာတော်ကို၊ ကောပေတိ၊ ဖျက်၏၊ ဂုတ္တထ၊
 သွားကြလေကုန်၊ တေဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ အာဇာတနဘဏ္ဍိကာယံ၊ စဉ်း
 တည်တံ့၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒထ၊ ဖြတ်ကြလေကုန်၊
 ၃၂၂ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဇာပေသိ၊ စေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့စေသော်လည်း၊ ရဟော၊ ဆိတ်
 ကွယ်ရာ၌၊ နေသံ၊ ထိုသူသတ် ယောက်ျားတို့အား၊ ဣမံ၊ ဤသူငယ်ကို၊
 သန္တန္တယမာနာ၊ ခြိမ်းချောက်ကုန်လျက်၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အဿ၊ ထိုသူ
 ငယ်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အာဇာတနဘဏ္ဍိကာယံ၊ စဉ်းတည်တံ့၌၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာလတ်၍၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ အာရောစေထာတိ
 ကြားကုန်လှည့်ဟု၊ သညဉ္စ၊ အမှတ်ကိုလည်း၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တေ၊ ထိုသူ
 သတ်ယောက်ျားတို့သည်၊ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ အာဇာတနဘဏ္ဍိကာယံ၊
 စဉ်းတည်တံ့၌၊ နိပ္ပန္နာ၊ ဧတွာ၊ အိပ်စေ၍၊ တံကုက္ကု၊ ထိုကြက်ကို၊ အဿ
 ထိုသူငယ်၏၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌၊ ဌပယိ၊ သု၊ ထားကုန်၏၊ သော၊ ထို
 သိသစောင့်ထိန်းသော တိဿသူငယ်သည်၊ တံ၊ ထိုကြက်ကို၊ ဟဒယေ၊
 ရင်ခွင်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တာတ၊ အမောင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိ
 တံ၊ အသက်ကို၊ တုယှံ၊ သင့်အား၊ ဒေဝိ၊ ပေးပါ၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတံ၊ အ
 သက်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂဗ္ဘာမိ၊ ယူပါ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဗ္ဗယော၊
 တေးမဲ့၊ ဂုတ္တ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝိဿန္ဓေယိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊
 ကုက္ကု၊ ဧဝံ၊ ကြက်သည်၊ ပက္ခေ၊ အတောင်တို့ကို၊ ပဗ္ဗေ၊ ဧတွာ၊ ခါ၍၊ အာ
 ကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝနရက္ခေ၊ ပညောင်ပင်၌၊ နိလိ
 ယိ၊ နည်း၏၊ တဿ၊ ကုက္ကု၊ ဧဿ၊ ထိုကြက်အား၊ အာယဒိန္နဌာနံ၊ တေးမဲ့
 ပေးရာအရပ်သည်၊ ကုက္ကု၊ ဧဝံ၊ ကုက္ကု၊ ဧဝံ၊ မည်သည်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏၊
 ရာဇာမင်းသည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းခြင်းရာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အ
 မစ္စပုတ္တံ၊ အမတ်သားကို၊ ပက္ခောဿ၊ ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သဗ္ဗဘရုဏေဟိ၊
 အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရေတွာ၊ ဆင်ယင်စေ၍၊ တာထ၊
 ချစ်သား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ တေဒတ္ထမေဝ၊ ထိုတချောင်းအ
 သက်မဲ့ကွက်တဲမြဲသောသီလရှိမရှိကို သိခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဝိမံသိ
 တော၊ စုံစမ်းအပ်၏၊ တိတ္ထိရမံသံ၊ ခါသားကို၊ ခါဒိတုကာမဿ၊ စားခြင်းငှါ
 အလိုရှိသော၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ တိဏိသံ၊ ဂုတ္တရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့သည်၊ အတိက္က

န္တရနိ၊ လွန်လတ်ကုန်ပြီ။ မေဇါအား။ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓံ။ အစွန်းသုံးပါးဝင်
ကြယ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥပဋ္ဌာတုံး၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊
ချစ်သားတတ်နှိုင်းအံ့လော့၊ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝ၊ ပြည်
ကြီးတမ္ပတ်လောကနတ်။ ဇေတံနာမ၊ ဤသို့အစွန်းသုံးပါးဝင်ပြီ၊ ပံသုကုဋြေ
လုပ်ကျွေးခြင်းမည်သည်၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ထင်ခဲ့၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ န္ဒါရန္တရေ၊ တံခါးကြား၌။ ဌိတော၊ တည်လျက်
ဧကံပုရိသံ၊ ယောကျ်ားတယောက်ကို။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ တ
ယောတိတ္ထိရေ၊ ခါသုံးဖက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရိသန္တံ၊ ဝင်သာသည်ကို။
ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍။ နွေကဟာပဏ၊ နှစ်သပြာတို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တိတ္ထိရေ၊
ခါသုံးဖက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပရိသောဓေတွာ၊ မင်းအားလျှောက်ပတ်
သည်၏အဖြစ်ကိုပြုလျက်တဖန်သုတ်သင်၍။ ဇီရုကာဒိဟိ၊ ဇီယာကရေဝေး
စသည်တို့ဖြင့်။ ဝ၊ သေတွာ၊ လူ့စေ၍။ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျိုးတို့၌။ သုပက္ကေသု၊
ကောင်းစွာကျက်သည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိတွာ၊ ချက်၍။ ရုညော၊ မင်း
ကြီးအား။ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ ဝွံတော်ဆက်ကပ်၏။ ရာဇ္ဇော၊ မင်းသည်။ မဟာဝတ
လေ၊ မြတ်သော၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ နိဝိဒိ၊ နေ၏။ ပလ္လဂေဝံ၊ ပလ္လင်ထက်၌။
နိသိန္ဒေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဧကံ၊ ခါတဖန်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ထေဝကံ၊ အ
တံငယ်၊ ဆီ၌တွာ၊ ဖြတ်၍။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိပိ၊ ထိ၏။ တာဝဒေသ၊ ထိုခဏ
၌လျှင်။ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏။ သတ္တရသဟရေ၊ သဟဿာနိ၊ အရသာကို
ဆောင်သော၊ ခုနစ်ထောင်သော၊ အကြောတို့ကို။ ဗရိတွာ၊ နှံ့၍။ အဋ္ဌာထိ၊
တည်၏။ တတ္ထိ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌။ ဘိက္ခုသံစာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၊ သရိတွာ၊
အောက်မေ့မိ၍။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သော။ ပထဝိဿရော၊ မြေကိုအစိုးရ
သော၊ ရာဇာနာမ၊ ပြည်ကြီးသနင်းမင်းမည်လျက်။ တိတ္ထိရမံသံ၊ ခါသားကို။
ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုမှူးမှူးဖြစ်၍။ တိဏိသံဝစ္ဆရာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊
နလဘတိ၊ မရတုံသေး၏။ အပစ္စမာနော၊ ကိုယ်တိုင်ချွန်သူလျှင်လျက်အ
ကျက်စားသော။ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ ကုတော၊ အဘယ်
မှာ။ လဘိဿတိတိ၊ ရလတ္တံ့နည်းဟု။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပက္ခိတ္တက္ခန္ဓာ၊ ထည်
မိသောခါသားတုံးကို။ ဘူမိယံဆဇ္ဇေသိ၊ မြေ၌စွန့်၏။ အမစ္စပုတ္တော၊ အမတ်
သားသည်။ ဇဏ္ဍုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ပတိတွာ၊ ထုပ်၍။ မုခေ၊ ခံတွင်း
ဖြင့်။ ဂဏ္ဍိ၊ ဟလျက်ခံ၏။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ တာဝတံ၊ ချစ်သား၊ အပေဟိ၊
ဖွဲ့လော၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ နန္ဒေါသဘာဝံ၊ အပြစ်ကင်းသည်၏
အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣမိနာနာမကာရဏေန၊ ဤမည်သောရဟန်းတော်

၁၂၄ သဗ္ဗညုတနိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တို့အားအဦးမရွတ်သတိလွတ်၍သွတ်မိသောအကြောင်းကြောင့်၊ မပျောက်
ငါသည်၊ ဧကံ၊ ဤခါသားထုံးကို၊ ဆဋ္ဌိတန္တိ၊ စွန့်အောင်၏ဟု၊ ကပေတော၊ ဆို
၍၊ သေသကံ၊ အကျန်ကို၊ တမေဝ၊ ထိုအမတ်သားကိုပင်လျှင်၊ သံဂေါ
ပေတော၊ ကောင်းစွာလုံစေ၍၊ ဌပေဟိတိ၊ ထားလောအမောင်ဟု၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ပုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ့၌၊ ရာဇကုလူပကော၊ မင်းအိမ်ဆွမ်းစားသော
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဝိဇ္ဇာယံ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပါဝိသိ၊ နန်းတွင်းသို့ဝင်
၏၊ အမစ္စပုတ္တော၊ အမတ်သားသည်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ခြင်၍၊ ပတ္တံ၊
သပိတ်ကို၊ ဂဟေတော၊ ယူ၍၊ ရာဇဂေဟံ၊ နန်းတွင်းသို့၊ ပဝေသေသိ၊ သွင်း
၏၊ အညတရော၊ မထင်ရှားသော၊ ဂုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတောဝိ၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသော
သူသည်လည်း၊ ထေရဿ၊ မင်းဆရာ ထေရ်၏၊ ပစ္ဆာသမဏော ဝိယ၊
ပစ္ဆာသမဏ ယောင်ယောင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဗန္ဓန္တော၊ နောက်က
လိုက်၍၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊
ပုတ္တောသသပိတဘိက္ခု၊ ပင့်ဆောင်စေအပ်သော ရဟန်းသည်၊ ဘဝိဿ
တိဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတည်းဟု၊ ပတ္တံ၊ ကျင့်ရာသော ဝတ်ကို၊ ဇာနာပေတုံ၊
သိစေခြင်းငှါ၊ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့၏၊ အမစ္စပုတ္တောဝိ၊ အမတ်သား သည်လည်း၊
ထေရဿ၊ မင်းဆရာမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ် အကျွေးသည်၊ တ
ဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟု၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုမဟာထေရ်နှင့်ဂုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတတို့အား၊ နိသီဒါပေတော၊ သီတင်းသုံးစေ၍
ယာဂုံ၊ ယာဂုံကို၊ အဒံသု၊ ကပ်ကုန်၏၊ ယာဂုယာ၊ ယာဂုံကို၊ ဝိတာယ၊ သေခံ
ပြီးသော်၊ ရာဇ၊ မင်းသည်၊ တိဉ္ဇ္ဈိရေ၊ ခါတို့ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ ထေရော
မထေရ်သည်၊ ဧကံ၊ တကောင်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၍၊ ဣတရောပိ၊ မထေရ်မှတစ်ပါး
ရဟန်းကြီးသည်လည်း၊ ဧကံ၊ တကောင်းကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်
အနုဘာဂေါ၊ နောက်လိုက်စရာ အဆိုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသေး၏၊ အနာ
ပုစ္ဆိတွာ၊ မပန်မူ၍၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ နယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ဟု၊ မဟာထေရုံ၊
မထေရ်ကို၊ အာပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပိဗ
ဟိ၊ ပိတ်၏၊ မဟလ္လကထေရော၊ အသက်ကြီးထေရ်ပေသည်၊ သမ္ပုနိစ္ဆိ၊
ခံ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အနုတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသော၊ ထေရုံ၊
မထေရ်ကို၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပို့လိုက်သော်
ဘန္တေ၊ သခင်၊ ဣလဂေဟံ၊ အမျိုးအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တေဟိ၊ ကြွလာသော
သခင်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတပတ္တံ၊ သင်အပ်ပြီးသော ဝတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊

နေဝက်ပါရဟန်းကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ အာဂန္တု၊ ကြွလာခြင်းငှါ၊ ဝနုတိတိ၊
သဗ္ဗံသညံဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊
ထိုမင်း၊ လျှောက်သောခဏ၌၊ သေသေ၊ ဤရဟန်းကြီးကို၊ ရညာ၊ မင်း
သည်၊ နပက္ခောသဘိတေတတိ၊ ပင့်အပ်သည်မဟုတ်ဟု၊ အညာသိ၊ သိ၏၊
ဝုနဒိဝသေ၊ နက်ဖြန်နေ၌၊ ဥပဋ္ဌာကသာမဏေရံ၊ အလုပ်အကျွေး သာမ
ဏေကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တဒါဝိ၊
ထိုအခါ၌လည်း၊ ယာဂုယာ၊ ယာဂုကို၊ ပီတာယ၊ သောက်ပြီးလတ်သော်၊
တိတ္ထိရေ၊ ခါတို့ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကံ၊ တ
ကောင်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခံ၏၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ အင်္ဂုလိံ၊
လက်ချောင်းကို၊ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိန္နာပေတွာ၊ ချင်း
စေ၍၊ ဧကကောဋ္ဌာသမေဝ၊ တဘို့ကိုသာလျှင်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ခံ၏၊ ရာဇာ၊
မင်းသည်၊ တံကောဋ္ဌာသံ၊ ထိုအဘို့ကို၊ မဟာထေရေ၊ သာမထေရ်ကြီးအား၊
ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊
ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏၊ သာမဏေရောဝိ၊ သာမဏေသည်လည်း၊ ပိဒဟိ၊ ပိတ်၏၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍာ၊ အပိုင်း
အပိုင်း၊ ဆီခွံတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ ဥဂ္ဂဟိတဝတ္ထေ၊ သင်အပ်ပြီး
သောဝတ်ရှိကုန်သောသင်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဒိယဗုတိတ္ထိရေ၊ အခြင်း
နှင့်တကွနှစ်ကောင်သောခါတို့ကို၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ လသိဗ္ဗာဝိ၊ ရေပေကုန်
၏ဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။

တဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏၊ ခံသေ၊ ခါသားတို့ကို၊ ခါဒိတမတ္တေဝ၊ ခဲအပ်ပြီး
သော်သာလျှင်၊ ကဗ္ဗေဟိ၊ နားတို့မှ၊ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊
တတော၊ ထိုနေ့ကမှ၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေး၍၊ သာမဏေရံ
သာမဏေသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တာတ၊ ချစ်သာ၊ ပဿန္နော၊ ကြည်
ညိုသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်ချစ်သားအား၊ အဋ္ဌရဝဘတ္တာနိ၊ ရှစ်ဝတ်
သောအခြာတတ်တို့ကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇာ၊
မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပဇ္ဈာယသ၊ ဥပဇ္ဈာယအား၊ ခန္ဓိ၊
လှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အပရာနိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊
ရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ ဒေမိ၊ လှူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်ဝတ်တို့
ကို၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာဝရိယသ၊ ဆရာအား၊ ဗိန္နိတိ၊ လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ အပရာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ ဒေမိတိ၊
လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ သမာနံ၊ ပဇ္ဈာယာနံ၊

၁၇၆ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဥပတ္တိပတ်တုရဟန်းတို့အား၊ ဒေသိတိ၊ လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အပရာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ ဒေသိတိ၊ လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ ဒေသိတိ၊ လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အပရာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ဝတ်တို့ကို၊ ဒေသိတိ၊ လှူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တံ၊ ခံခြင်း၌အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဇာနန္တော၊ သိသောသူသည်၊ အနုပ္ပန္နဉ္စေတိ၊ တံ၊ မဖြစ်သော လာဘ်ကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥပ္ပန္နဉ္စေတိ၊ ဖြစ်ပြီးသော လာဘ်ကိုလည်း၊ ထာဝရံ၊ အရှည်တည်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုနိုင်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုပြီးသည်ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏပမာဏံနာမ၊ ခံခြင်း၌အတိုင်းအရှည်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပရိဘောဂပ္ပမာဏံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ပမာဏသည်၊ ပစ္စဝေက္ခဏပ္ပယောဇနံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ၌ အကျိုးရှိ၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဒမတ္ထိယံ၊ ဤပဋိသန္ဓိ၊ ယောနိသော၊ အစရှိသဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော အကျိုးအာနိသင် ရှိသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ဘုဉ်းပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတ ပရိဘောဂဿေဝ၊ ဆင်ခြင်၍သုံးဆောင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ပယောဇနတ္ထာ၊ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဘောဂပ္ပမာဏံယောဇနာမ၊ သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်မည်၏၊ တံ၊ ထိုပရိဘောဂ ပမာဏကို၊ ဣဝေ၊ ဤဘောဇန မတ္တညဟူသော ပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုပရိဘောဂ ပမာဏကိုလိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ယောနိသောတိအာဒိ၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ယောနိသော ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ထိုပရိဘောဂပမာဏကို ဟောတော်မူသော်လည်း၊ ဣတရေ၊ ပါဠိတော်၌တိုက်ရိုက်မလာသော ပမာဏကိုသိခြင်းသည်လည်း၊ ဝနုတိယေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း။ ၊

သိဟသေယျန္တိ ဧတ္ထ၊ သိဟသေယျံ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ကာမဘောဂိသေယျာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားခြင်းရှိသောသူတို့၏အိပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝေတသေယျာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သိဟသေယျာ၊ ခြင်္သေ့တို့၏အိပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ တထာဂတသေယျာ၊ ဘုရားတို့၏ ကျိမ်းစက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်၊ စတသေယာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိပ်ခြင်းတို့တွင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

၁-သဠာယတနသံယုတ်-၁၉-အာသိဝိသဝဂ်၊ ၁၇၇

၉

ယေဘုယျေန၊ ယျာဓေသအားဖြင့်၊ ကာမဘောဂါ၊ ကာမဂုဏ်စည်းမိမိခံစား
ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝါမေနပဿန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊
သယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤ
အိပ်ခြင်းသည်၊ ကာမဘောဂိသေယျာ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားခြင်း ရှိသော
သူတို့၏အိပ်ခြင်းမည်၏၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ တေသု၊ ထိုကာမဘောဂိတို့၌၊ ယေဘု
ယျေန၊ ယျာဓေသအားဖြင့်၊ ဒက္ခိဏပဿန၊ လက်ညာနံပါးဖြင့်၊ သယာနောနာ
မ၊ အိပ်ကုန်သောသူတို့မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေ
ဘုယျေန၊ ယျာဓေသအားဖြင့်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့သည်၊ ဥတ္တာနာ၊ ပက်လက်
သယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤ
အိပ်ခြင်းသည်၊ ပေတသေယျာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်ခြင်းမည်၏၊ ဟိ၊ သင့်တို့၊
အပ္ပမံသလောဟိတတ္တာ၊ နည်းသော အသား အသွေးရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဗ္ဗိသဘာတဇဇိတာ၊ အရိုးရူဖြင့် မြှေးရှက်သည်၏ အခြေ
ကြောင့်၊ ဧကေနပဿန၊ တစ်ဘေးနံပါးဖြင့်၊ သယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ န
သက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဥတ္တာနာဝေ၊ ပက်လက်သာလျှင်၊ သယန္တိ၊
အိပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေဘုယျေန၊ ယျာဓေသအားဖြင့်၊ မိဂ
ရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ ဘိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို၊
အန္တရသတ္တိမ္မိ၊ ပေါင်ကြား၌၊ အနုပက္ခိပိတွာ၊ အသင့်သွင်းထား၍၊ ဒက္ခိဏ
ပဿန၊ လက်ညာဘက်နံပါးဖြင့်၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤပါဠိ၌၊ အာ
ဂတာ၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်၊ ဘိဟသေယျာ၊ ခြင်္သေ့ မင်းတို့
၏အိပ်ခြင်းမည်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုအံ့၊ တေဇာသဒတ္တာ၊ ထက်
သောတန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊
ဘိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ဧေ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပုရိမပါဒေ၊ ရှေ့ခြေတို့ကို၊
ဧကတ္ထိံဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဧေဝိပန္နိမပါဒေ၊ နောက်
ခြေနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း၊ ဧကတ္ထိံဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ နဂုံဌံ၊ အမြီးကို၊ အန္တရသတ္တိမ္မိ၊ ပေါင်ကြား၌၊ ပက္ခိပေတွာ၊ သွင်းထား
၍၊ ပုရိမပါဒပန္နိမပါဒနဂုံဌာနံ၊ ရှေ့ခြေနောက်ခြေအမြီးတို့၏ ဌိတောကာသံ
တည်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ ဖွတ်၍၊ ဧဒိပုရိမပါဒါနံ၊ ရှေ့ခြေနှစ်ဘက်
တို့၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ဘိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သယတိ၊
အိပ်၏၊ ဒိဝသံဝိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ သယိတွာ၊ အိပ်၍၊ ပဗုဇ္ဈမာနော၊ နိုး
လတ်သော်၊ နဉာဏိသန္တော၊ မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ပဗုဇ္ဈတိ၊
နိုး၏၊ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုအံ့၊ ဘိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဉက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ ပုရိမပါဒါဒိနံ

၁၇၈ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှေ့ခြေစသည်တို့၏။ ဦးတောကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ သဗ္ဗက္ခေသိ၊
မှတ်၏။ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအင်္ဂါသည်၊ ဌာနံ၊ တည်ရာ
ကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊
တုယံ၊ သင်၏။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အား၊ နအနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ သူရ
တာဝဿ၊ ရဲရင့်သောအဖြစ်အား၊ နအနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်
လျှင်၊ သယတိ၊ အိပ်ပြန်၏။ ဂေါစရာယ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ၊ နပတ္တမတိ၊
မသွား၊ အဝိဇဟိတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ ဌိတေပန၊ တည်လတ်မူကား၊ ဣဒံ၊ ဤအမှု
သည်၊ တုယံ၊ သင်၏။ ဇာတိယာစ၊ ဇာတ်အား လည်းကောင်း၊ သူရတာ
ဝဿစ၊ ရဲရင့်သည်အဖြစ်အားလည်းကောင်း၊ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော၊ ရှင်လင်းနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊
ကိဘဝိဇန္တိတံ၊ ခြင်္သေ့တို့စေ့ယံမြူးတူးခြင်းကို၊ ဝိဇန္တိတွာ၊ စေ့ယံမြူးတူး၍
ကောသရတာရံ၊ မှင်ဆံတည်းဟူသောဝန်ကို၊ ဝိရနိတွာ၊ ခါ၍၊ တိက္ခတ္ထု၊
သုံးကြိမ်၊ သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့ဟောက်သံကို၊ နဒိတွာ၊ ဟောက်၍၊ ဂေါစ
ရာယ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ၊ ပတ္တမတိ၊ သွား၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ စတုတ္ထဇ္ဈာန
သေယျာ၊ စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဗလသမာပတ်တည်းဟူသောအိပ်
ခြင်းကိုကား၊ တထာဂတသေယျာတိ၊ ဘုရားတို့ကျိန်းအိပ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏။ တာသု၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဣစ၊ ဤသုတ်၌၊ သီဟသေယျာ၊
သီဟသေယျာသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ အယံ၊ ဤသီဟသေယျာ
သည်၊ တေဇုဿဒဏ္ဍရိယောပထတ္တာ၊ တန်ခိုးထက်သော ဣရိယာဝုတ်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဥတ္တမသေယျာနာမ၊ မြတ်သောသေယျမည်၏၊ ပါဒေပါဒန္တိ၊
ပါဒေပါဒ်ဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိဏပါဒေ၊ လကျောခြေ၌၊ ဝါမပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေ
ကို၊ အစ္စာဓာယာတိ၊ အစ္စာဓာယဟူသည်ကား၊ အတိအာဓာယ ဤသက်
အတိတ္တဗ္ဗဗ္ဗပေတွာ၊ စဉ်းငယ်လွန်ထားလတ်၍၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဂေါပ္ပကေန၊ တခုသော ဗျောက်သည်၊ ဂေါပ္ပကေ၊ တခုသော ဗျောက်ကို၊
ဇာဏုနာဝါ၊ တခုသောပုဆစ်သည်လည်း၊ ဇာဏုမ္ပိ၊ တခုသောပုဆစ်ကို၊
သံဃာဋီယမာနေ၊ ထိခိုက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ ဝေဒနာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေယျာ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ အပါသုကာ၊ မချမ်းသာ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ဌမိတော၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ နသံဃာဋီယံ၊ မထိခိုက်၊ ဝေတထာ၊ ထို

၁-သဗ္ဗာယ်တနသံယုတ်-၁၆-အာသိဝိသဝဂ်။ ၁၇၆

အခြင်းဖြင့်၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဌပိတေ။ ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာသည်။ နုပုဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကေဝု၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းသည်၊ ဗာသုကာ၊ ချမ်းသာသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒက္ခိဏေနပဿနအစရှိသဖြင့်
ဟောတော်မူအပ်သော၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ။

သတောသမ္ပဇာနောတိတ္ထေ၊ သတောသမ္ပဇာနောဟူသော ဤပါဌ်၌၊
သတိယာစေဝ၊ သတိနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့်လည်း
ကောင်း၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကထံကေနပကာရေန၊ အဘယ်သို့
သောအပြားဖြင့်၊ နိဒ္ဒါယန္တော၊ အိပ်သောသူသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်
စုံသည်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ သတိသမ္ပဇာနော၊ သတိသမ္ပဇာ
ကို၊ အပ္ပဟာနေန၊ မပယ်သဖြင့်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဇာ
နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ၊
ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ ဒိဝသဉ္ဇေဝ၊ တနေ့ပတ်ဝန်းလည်းကောင်း၊ သကာယ
ယာမဉ္ဇေ၊ အလုံးစုံသောပဌမယာဝ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အာဝရဏိယေ
ဟိ၊ ကုသိုလ်စိတ်ကိုပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ နိဝရဏစသောဇာ
ကုသိုလ်တရားတို့မှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောစေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်သုတ်
သင်၍၊ ပဌမယာမာဝသာနေ၊ ပဌမယာဝ်၏အဆုံး၌၊ စက်မာ၊ စင်္ကြံမှ၊ သြရ
ယျ၊ သက်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ခေါဝန္တောပိ၊ ဆေးသော်လည်း၊ မူလကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တောဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ ဝေဝတိ၊
ဆေး၏၊ တံ၊ ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တောဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ နှိရံ
တံခါးကို၊ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏၊ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အဝိဇ္ဇ
ဟန္တောဝ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
သြက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ပဗုဏ္ဏန္တောပန၊ နိုးလတ်မူကား၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း၊ မူလ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်၊ ပဗုဏ္ဏတိ၊ နိုး၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်
သည်ရှိသော်၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ သြက္ကမန္တောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊
သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့သော်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤနိဒ္ဒံသြက္ကမန္တောပိသ
တောသမ္ပဇာနောနာမဟောတိဟုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို၊ တံညာဏဓာတု
ကန္တိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်ရာ၌လည်း၊ နိုးစဉ်ကာလ၌ဖြစ်သောထိုညာဏ
သဘောရှိသည်ပင်ကိုကားဟူ၍၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ နာရော

၁၀၀ သဏ္ဍာန်တန်ခိုးဝိသုဒ္ဓိ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

စပိသု၊မန္တဝိသကကုန်၊ပန၊အသင်္ဃကိုဆိုအံ၊ရတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ သေသော၊ ဤယောဂီရဟန်းသည်၊ဗြဟ္မ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသော
စေတွာ၊ထက်ဝန်းကျင်သုတ်သင်၍၊ပဌမယာမာဝသာနေ၊ ပဌမယာဝ်အ
ဆုံး၌၊ဥပါဒိဏ္ဏကံ၊ဥပါဒိဏ္ဏကဖြစ်သော၊ သရိရံ၊ကိုယ်ကို၊နိဗ္ဗာယ၊အိပ်မွေ
ခြင်းဖြင့်၊ သမဿာသေဿာမီတိ၊ သက်သာစေအံ့ဟု၊ စက်မာ၊ကြံ့ခွ၊
ဩရုယ၊သက်၍၊မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊အဝိဇ္ဇာဟန္တာဝ၊မစွန့်မူ
၍သာလျှင်၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ခေဝတိ၊ဆေး၏၊ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ဝိဝေတိ၊ဖွင့်
၏၊ပန၊ထူးသည်ကိုဆိုအံ၊မဇ္ဈေ၊ညောင်ပေါင်း၌၊နိဝါဒိတွာ၊ထိုင်နေ၍၊မူလ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ခန္ဓာဝ၊ ခန္ဓာတို့ကိုသာလျှင်၊
ခန္ဓေသု၊ခန္ဓာတို့၌၊ခါတုယောဝ၊ခတ်တို့ကိုသာလျှင်၊ဝေတုသု၊ခတ်တို့၌၊
ပဗ္ဗိဟညတိ၊ထိခိုက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သေနာသနံ၊အိပ်ရာနေရာကို၊ပစ္စ
ဝေက္ခန္ဓော၊ဆင်ခြင်လျက်၊ကံမေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗံ၊အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊
ဩက္ကမတိ၊သက်၏၊ ပဗုဏ္ဏန္တာပန၊ နိုးလတ်မူကား၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊မူလ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ပဗုဏ္ဏတိ၊နိုး၏၊ဇေဝံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်း
ဖြင့်၊နိဗ္ဗံ၊အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန္တာဝိ၊ ရောက်သော်လည်း၊သတော
သမ္ပစာနောနာမ၊ သတိပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဣမ
သ္မိံသုတ္တေ၊ဤသုတ်၌၊တိဂ္ဂီကာ၊အင်္ဂါသုံးပါးရှိသော၊ ပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာ
မ၊မဂ်၏၊ ရှေ့အတို့ ဖြစ်သော ဝိပဿနာကို သာလျှင်၊ ကထိတာ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ပန၊ထိုသို့ဟောသော်လည်း၊ဇေတ္တကေနေဝ၊ ဤပုဗ္ဗဘာဂဝိ
ပဿနာမျှတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေါသာနံ၊လုံ့လဆုံးခန်းသို့၊အနာပဇ္ဇိတွာ၊
မရောက်မူ၍၊တာနေဝဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ထိုဝိပဿနာခဏ၌ဖြစ်ကုန်
ပြီးသော ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဈင် တို့ကိုပင်လျှင်၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊
ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ဝစေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ဘိက္ခု၊ ယောဂီရဟန်းသည်၊
အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ဣတိဇေဝံ၊ဤသို့သော
နည်းဖြင့်၊ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ဒေသနာ၊ဒေသ
နာကို၊ကထေတဗ္ဗော၊ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊

၃ တတိယေ၊တတိယသုတ်၌၊ကုဗ္ဗောတိ၊ ကုဗ္ဗောဟူသည်ကား၊အဋ္ဌ
ကုဗ္ဗော၊ ချောက်၌အခွံဟူသော အရိုးရှိသောလိပ်သည်၊ ကန္တပေါတိ၊
ကန္တပေါဟူသောပုန်သည်၊ကဿေဝ၊ထိုကုဗ္ဗောဟူသောပုန်၏သာလျှင်
ဝေဝစနံ၊ဝေဝစပရိယာယ်တည်း၊အနုနဒိတိရေတိ၊ အနုနဒိတိရေဟူသည်

ကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဖြစ်၏။ အနုဘိဇ္ဇေ၊ ဖြစ်ရိုးတလျောက် ကောက်ကောက်စင်း
စင်းဖြစ်သော ကမ်း၌၊ ဂေါစရပ္ပသုတေတိ၊ ဂေါစရပ္ပသုတေတဟူသည်
ကား၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ကိဉ္စိ၊ တရံ တခုသော၊ ဗလောဗလံ၊ သစ်သီးငယ်
သစ်သီးကြီးကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့၊ ခါဒိဿာမိ၊ စားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ
၍၊ ဂေါစရတ္တာယ၊ အစာရှာစားခြင်းငှါ၊ ပသုတောဥသုက္ကော၊ အားထုတ်
သည်၊ တန္တိဗန္ဓော၊ ထိုအစာရှာစားခြင်း၌ ကြောင့်ကြ ဗျာပါရရှိသည်။ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ သမောဒဟိတွာတံ၊ သမောဒဟိတွာဟူသည်
ကား၊ သမုဂ္ဂေ၊ တံသင်းသေတ္တာ၌၊ ပက္ခိပတိဝိယ၊ ထည့်၏သို့၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ကပါလေ၊ လိပ်ခွံ၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထုံစွာထည့်သွင်း၍၊ သင်္ကာသာယ
တိတိ၊ သင်္ကာသာယတိဟူသည်ကား၊ အတ္တတိ၊ နေ၏၊ သမောဒဟန္တိတိ၊
သမောဒဟန္တိဟူသည်ကား၊ သမောဒဟန္တောဋ္ဌပေန္တော၊ အတ္တတ္တသန္တာန်
၌ကောင်းစွာထားလျက်၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊
ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမ္ဘော၊ လိပ်သည်၊ အင်္ဂါနိ၊ ငါး
ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို၊ သကေကပါလေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောအခွံ၌၊ သမောဒ
ဟန္တော၊ ကောင်းစွာထည့်သွင်းလျက်၊ သိင်္ဂါလဿ၊ မြေခွေးအား၊ ဩတာရံ၊
ရံကိုက်ခွင့်ကို၊ နဒေတိယထာ၊ မပေး၏သို့၊ နံ၊ ထိုလိပ်ကို၊ သိင်္ဂါလေ၊ မြေ
ခွေးသည်၊ နစပသဟတိယထာ၊ မနှိပ်စက်နိုင်၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မနောဝိတက္ကေ၊ နှလုံးအကြံဟုဆို
အပ်သော လက်ခြေတို့ကို၊ သကေအာရမ္မဏကပါလေ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော
ကာယဝေဒနာ ဝိတ္တဓမ္မဟူသည့် အာရုံတည်းဟူသော အခွံ၌၊ သမောဒ
ဟန္တော၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌမတ္တ သုတေသုတမတ္တ မုတေမုတမတ္တဝိညာံတေဝိညာ
တမတ္တကိုသာ အာရုံမူခြင်းဖြင့် အသင့်ကောင်းမွန်စွာ သွတ်သွင်းသိုထား
လျက်၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်အား၊ ဩတာရံ၊ အခွံကို၊
နဒေတိ၊ မပေး၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ မာပေ၊ မာရ်သည်၊ နစပသဟတိ၊ နှိပ်စည်း
မနှိပ်စက်နိုင်၊ အနိသိတောတိ၊ အနိသိတော ဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
နိဿယေဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသောအမြဲတို့ကို၊ အနိသိတော၊ မရှိမူ၍၊ အညံ
အပေါထမာနောတိ၊ အညံ အပေါထမာနော ဟူသည်ကား၊ အညံ၊ မိမိမှ
တပါးသော၊ ကိဉ္စိဂုဂ္ဂလံ၊ တရံတယံယောက်သော ဂုဂ္ဂိလံကို၊ အဝိပောဋ္ဌ
န္တော၊ မညည်းဆဲမူ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ကိလေ
သပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသတို့ကို အရိယမဂ်ဖြင့် ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗု
တော၊ ငြိမ်းစံချမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နဥပဝဒေယျကိဉ္စိတိ၊ နဥပဝဒေယျကိဉ္စိ

၁၈၂ သိဇ္ဇာယတနဝိသုဒ္ဓိယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူသည့်ကား။ အညံ့မိမိမှတပါးသော၊ ကိစ္ဆိဝုပ္ပလံ၊ တရံတယောက်သော၊
 ဝုပ္ပိလ်ကို၊ ဝိသိပတ္တိယာဝါ၊ ဝိသယျက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစာရ
 ဝိပတ္တိယာဝါ။ အကျင့်ပျက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဥက္ကံသေတုကာမတာယဝါ၊ ခြီးမြှောက်ပစ္စားလိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝဇ္ဇေတုကာမဟာယဝါ၊ ရှုပ်ချွန်စက် လိုသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဥပဝဒေယျ၊ မစွပ်စွဲရာ၊ အညတ္ထ၊ တပါးသော
 ဝုပ္ပိလ်၌၊ ပဉ္စမဓမ္မ၊ ကာလေန ဝက္ခာမိစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောတရား
 ငါးပါးတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကာ
 လေန၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊ အကာလေန၊
 မလျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့၊ ဘူတေန၊ ဟုတ်မှန်သော
 ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်၊ နော
 ဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့၊ သဗျောန၊ ဖြည်းညှင်းသာသာသဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊ ဗရ
 သေန၊ မသာယာ ကြမ်းကြုတ်စွာသော စကားဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့၊
 အတ္ထသံဟိတေန၊ အစီးအပွားနှင့် စပ်သော စကားဖြင့်၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊
 အနတ္ထသံဟိတေန၊ အစီးအပွားနှင့်မစပ်သောစကားဖြင့်၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆို
 အံ့၊ မေတ္တမိတ္တော၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုအံ့၊
 ဒေါသန္တရော၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နောဝက္ခာမိ၊ မဆိုအံ့၊
 ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဥဗ္ဗပနသဘာဝ သဗ္ဗိတေနော၊ ထုတ်ဆုတ်ကယ်တင်
 လိုသောသဘော၌ တည်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ ။

၄ စဟုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ အဒ္ဓသတိ၊ အဒ္ဓသဟူသည်ကား၊ ဂင်္ဂါ
 တိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော
 ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏
 ဝုပ္ပမာနံန္တိ၊ ဝုပ္ပမာနံဟူသည်ကား၊ စတုရသံ၊ လေးထောင့်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ တစ္ဆေတွာ၊ ရွှေ၍၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော
 ဝါတာတပေန၊ လေနေပူဖြင့်၊ သုပရိပက္ကံ၊ အလွန်ကျက်သော၊ ပါဝဿ
 ကေ၊ မိုဗ်းဦးကျအခါသီးစွာရှာသော၊ မေစော၊ မိုဗ်းကြီးသည်၊ ဝဿန္တ
 ရှာသည်ရှိသော်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဝိတွာ၊ ပေါလောမျော၍၊ အနုဝဗ္ဗေန
 အစဉ်သဖြင့်၊ ဂင်္ဂါယနိယော၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌၊ ပတိ
 တံ၊ ကျလတ်၍၊ တေန၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ မျောအပ်
 သည်ကို၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တသိတိ၊ ဘိက္ခု၊ အာမန္တသိဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ

ဒါရုက္ခန္ဓေန၊ ဤမျှောလာသော သစ်တုံးနှင့်၊ သဒိသံ၊ တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတံ၊ ယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုသော၊ ကုလံပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်း သားကို၊ ဒသဝိသာသိတိ၊ ပြုလတ်အံ့ဟူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတုကာမတာယ၊ ဟောတော်မူလိုသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အမု၊ မဟန္တဒါရုက္ခန္ဓံ ဂင်္ဂိယနဒိယာသောတေန ဝုပ္ပမာနန္တိဣဒံ၊ အမု၊ မဟန္တဒါရုက္ခန္ဓံ ဂင်္ဂိယနဒိယာသောတေန ဝုပ္ပမာနံဟူသောဤစကားတော်ကို၊ အဋ္ဌဒေါသဝိမုတ္တတ္တာ၊ ဧကောဟိစသည်ဖြင့် ဆိုလတ္တံ့သောရှစ်ပါးသောအပြစ်မှလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောတပဗ္ဗိပန္နဿ၊ ရေအယဉ်၌မျှောသွားသော၊ ဒါရုက္ခန္ဓဿ၊ သစ်တုံး၏၊ အပရေ၊ ဆိုလတ္တံ့သောအပြစ်ရှစ်ပါးမှတခြားတထွေဖြစ်ကုန်သော၊ သမုဒ္ဒပ္ပတ္တိယာ၊ သမုဒ္ဒရာကိုရောက်ခြင်း၏၊ အန္တရာယကရေ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဒေါသေ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးတို့ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုအပြစ်ရှစ်ပါးကိုပြောပါဌ်၌၊ အဿ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်၌မျှောသောသစ်တုံး၏၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ အဋ္ဌဒေါသဝိမုတ္တတာ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးမှလွတ်သောအဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဟိ၊ ဝနံသံသည်ကို အကျယ်ဆိုအံ့၊ ဧကော၊ အချို့သော သစ်တုံးသည်၊ ဂင်္ဂိယနဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ပဗ္ဗတထဝေ၊ တောင်ထိပ်ကြည်းကုန်း၌၊ ဇာတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နာနာဝလ္လိဟိ၊ အထူးထူးသောနွယ်တို့သည်၊ ပလိဝေဋ္ဌိတော၊ ထက်ဝန်းကျင်ရပ်ဝတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍုပဿာသတံ၊ ဖက်ရွက်လျော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥပစိကာဒိဟိ၊ ခြစသည်တို့သည်၊ ခန္ဓမာနေ၊ ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထိံယေဝဋ္ဌာနေ၊ ထိုပေါက်ရောက်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အပဏ္ဏတ္တိကာသာဝံ၊ သစ်ဟူသော အမည်မဟုတ်သည်အဖြစ်သို့၊ ဂန္ထတိ၊ ရောက်၏၊ အံယံဒါရုက္ခန္ဓော၊ ဤသစ်တုံးသည်၊ ဂင်္ဂိယနဒိယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဗဟိဋ္ဌာနေသု၊ အစဖြစ်သော အရပ်တို့၌၊ ဝိလသသမာနေ၊ စပွယ်လျက်၊ သာဂရံ၊ မြစ်မင်း၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မဏိဝဏ္ဏေ၊ မြအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ဦမိဝိဇ္ဇေ၊ လှိုင်းတံဝိုးအပြင်၌၊ သောဘိတုံ၊ တင့်တယ်ခြင်းငှါ၊ နုလဘာတိ၊ မရေ။

အပရေ၊ ထိုမှတပါးသောသစ်တုံးသည်၊ ဂင်္ဂါဝိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ဗဟိမူလော၊ အပ၌အဖြစ်ရှိသည်၊ အန္တေသိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း အ

၁၈၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တွင်းသို့ညွတ်သော အခက်ရှိသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဇာတော၊ ရောက်၏။ အယံ၊ ဤသစ်တုံးသည်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၌။ ဩလမ္ဘိနိဟိ၊ ယျာလျားကျကုန်သော၊ သခါဟိ၊ အခက်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ကိဉ္ဇာပိဗသတိ၊ အကပ်၍ထိ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဝင်သော်လည်း။ ဗဟိမူလတ္တာ၊ အပဉ္စအမြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ဂင်္ဂါဌာနေသု၊ ဂင်္ဂါအရပ်တို့၌၊ ပိလသမာနော၊ စမွယ်လျက်၊ သာဂရံ၊ မြစ်မင်းသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပတွာ၊ ရေခံ၍၊ မဏိဝဇ္ဇေ၊ မြအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ဦမိပိဋ္ဌေ၊ လှိုင်းတံပိုးအပြင်၌၊ သောဘိတုံ၊ တင့်တယ်ခြင်းငှါ၊ နလဘတိ၊ မရ၊ အပရော၊ တပါးသော သစ်တုံးသည်။ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါလယ်၌၊ ဇာတော၊ ရေခံ၏။ ဒဉ္ဇမူလေန၊ မြီမြီသောအမြစ်ဖြင့်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတော၊ ဟွံမစေတည်၏။ အသေ၊ ထိုသစ်ပင်၏၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သော၊ ဝက်သခါ၊ စ၊ ကေသံသောအခက်တို့ကိုလည်း။ နာနာဝလ္လိဟိ၊ အထူးထူးသော နွယ်တို့သည်။ အာဗန္ဓာ၊ မြီစွာဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ အယံပိ၊ ဤသစ်တုံးသည်လည်း။ ဒဉ္ဇမူလတ္တာစ၊ မြီမြီသော အမြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟိန္ဒ၊ အပဉ္စ၊ ဝလ္လိဟိ၊ နွယ်တို့သည်။ အာဗန္ဓတ္တာစ၊ မြီမြီစွာဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ (ပ)၊ သောဘိတုံ၊ တင့်တယ်ခြင်းငှါ၊ နလဘတိ၊ မရ။ ။

အပရော၊ တပါးသော သစ်တုံးသည်။ ပတိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကျရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝါလိကာယ၊ သဲသည်။ ဩတ္တတော၊ လှိုင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပူတိဘာဝံ၊ ဝပ်ဆွေးသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာဗန္ဓတိ၊ ရောက်၏။ အယမ္ပိ၊ ဤသစ်တုံးသည်လည်း။ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ (ပ)၊ နလဘတိ၊ မရ။ အပရော၊ တပါးသော သစ်တုံးသည်။ ဗ္ဗိန္ဒုပါသာဏာနံ၊ ကျောက်ကြီးနှစ်လုံးတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုနိခါတောပိယ၊ မြီစွာစိုက်၏သို့၊ နိစ္စလော၊ မတုန်မလှုပ်၊ ဦတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂတာဂတံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗ္ဗိဓ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဖာလေတိ၊ ခွဲ၏။ အယံ၊ ဤသစ်တုံးသည်။ ပါသာဏန္တရေ၊ ကျောက်ကြား၌၊ သုဠ၊ မြီစွာ၊ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ (ပ)၊ နလဘတိ၊ မရ။ ။

အပရော၊ တပါးသောသစ်တုံးသည်။ အဗ္ဗောကာသဋ္ဌာနေန၊ ဟင်းလင်းအရပ်ဖြင့်၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေလျက်၊ ဝလ္လိဟိ၊ ချုံနွယ်တို့သည်။ အာဗန္ဓာ၊ မြီစွာဖွဲ့လျက်၊ ဦတော၊ တည်ရကား။ ကေန္ဒေသံဝစ္ဆ

ရေ၊ တနှစ်နှစ်နှစ်တို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍လွန်၍၊ မဟာမေ
ဏေ၊ သည်းစွာရွာသောမိုးသည်၊ အာဂတေ၊ လာလတ်သော်၊ သင်္ကံ ဝါ
တကြိမ်လည်းကောင်း၊ နိက္ခတ္တံ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ တေမေတိ၊
စွတ်မို၏၊ အယံပိ၊ ဤသစ်တုံးသည်လည်း၊ နာဝံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ပူရေတွာ
ပြည့်စေ၍၊ ဌိတတာယစေ၊ တည်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဧကဿဝါ၊ တနှစ်၏လည်းကောင်း၊ နိန္ဒသံဝတ္ထရာနံ ဝါ၊ နှစ်နှစ်တို့၏လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထယေန၊ လွန်ရာကာလ၌၊ သင်္ကံ ဝါ၊ တကြိမ်လည်းကောင်း၊
နိက္ခတ္တံ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ တေမနတာယစ၊ စွတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ (ပ)၊ နုလဘ
တိ၊ မရေ။ ။

အပရောပိ၊ တပါးသောသစ်တုံးသည်လည်း၊ မဇ္ဈေဂင်္ဂီယ၊ ဂင်္ဂါလယ်၌၊
ဒီပကေ၊ ကျွန်းငယ်၌၊ ဇာတော၊ ရောက်လတ်၍၊ မုဒုရုက္ခက္ခန္ဓသာခေါ၊ နူးညံ့
ပြောပြောင်းသောပင်စည်အခက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဩစော၊ ရေအယဉ်သည်၊
အာဂတေ၊ လာလတ်သော်၊ အနုသောတံ၊ အကြေသို့ လိုက်လျက်၊ နိဗ္ဗ
ဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်းနွဲ့တိမ်းရေလိုက်ယိမ်း၍၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ ဂတေ၊ သွား
လတ်သော်၊ သီသံ၊ ပြီးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချိ၍၊ နစ္ဆန္တောပိယ၊ လက်ရှက်က
သကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်မြဲတည်၏၊ ယဿ၊ အကြင်နူးညံ့သောပင်စည်ကိုင်း
ခက်ရှိသောသစ်ပင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊
ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို၊ ဘောဂင်္ဂံ၊ အိုဂင်္ဂါ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ စန္ဒန
သာရသဠလသာရာဒီနိ၊ စန္ဒကူးနှစ်ထင်းရှူးနှစ်အစရှိကုန်သော၊ နာနာဒါရူ
နိပိ၊ အထူးထူးသော သစ်တုံးတို့ကိုလည်း၊ အာဟာရသိ၊ ဆောင်၏၊ မုဒုဒါ
ရုက္ခန္ဓေ၊ နူးညံ့သောသစ်တုံးတို့ကို၊ နာဟာရသိ၊ မဆောင်ပါခဲ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
ဝဒေတိပိယ၊ မဆိုသော်လည်းဆိုတိ၏သို့ဖြစ်၏၊ ဒေဝ၊ မြစ်တို့သနဉ်းမင်း
တရား၊ မာသောပိ၊ မိုးတော်မမူလင့်၊ သေသော၊ ဤနူးညံ့သောပင်စည်ရှိ
သောသစ်တုံးကို၊ သုလဘော၊ အသျှင်ကျွန်ဟူကုလွယ်ပါ၏၊ ဝုနဝါရေ၊
တဖန်တသြည့်၌၊ ဇာနိဿာမိ၊ ထိရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့အံ့မခံ၏သို့ဖြစ်၍၊ ဝုနဝါ
ရေ၊ တဖန်တသြည့်၌၊ တမ္ဘဝဇ္ဈေန၊ တွေးတွေးခြင်းခြင်းအဆင်းရှိသော၊ ဥဒ
ကေန၊ ရေဖြင့်၊ အာလိင်္ဂမာနာပိယ၊ လည်ဖက်၍ဆွဲယူ၏သို့၊ အာဂတ္တတိ၊
လာ၏၊ သောပိ၊ ထိုနူးညံ့ပြောပြောင်း အနေလောင်းသော သစ်ပင်သည်
လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးနည်းသာလျှင်၊ အနုသောတံ၊ အကြေသို့ လိုက်
လျက်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ လျောင်းစောင်းယိမ်းနွဲ့၍၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ ဂတေ၊ သွား

၁၈၆ သဏ္ဌာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လတ်သော်၊ ဝိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချိ၍၊ နစ္စန္တေ၊ ဝိယ၊ လက်ရှက်
က၏၊ သို့၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်မြဲတည်၏၊ အယံ၊ ဤနူးညံ့ပြောပြောင်းသော သစ်
ပင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မုဒုတာယ၊ နူးညံ့ပြောပြောင်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါ၊ သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ (ပ)၊ နုလတာတိ၊ မရ၊ အပရော၊
တပါးသော သစ်တုံးသည်၊ ဂင်္ဂါယနဗိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ တိရိယံ၊ ဖိလာကနံ
လနံ၊ ပတိတော၊ လည်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝါလိကာယ၊ သို့သည်၊ ဩတ္ထရိတော၊
လွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တရသေတုဝိယ၊ ကျွန်းငယ်နှင့်ကျွန်းကြီးအကြား
တံတားခင်း၏သို့၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုန္တံ၊ များသော
သူတို့အား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဥဘောသုတိ
ရေသု၊ ကမ်းနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဝေဠု၊ နန္ဒကရေဉ္စကကုဓာဒယော၊ ဝါးကြွသင်းဝင်
ဖောက်ကြွစသော သစ်တို့သည်၊ ဥပလဝိတွာ၊ ပေါ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်တုံး၌
သာလျှင်၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ပြီကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နာနာဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်သော၊ ဂစ္ဆာ၊ ချုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုယုမာနာနိ၊ မျောလာ
ကုန်သော၊ ဘိန္ဒု၊ မုသလ၊ ဘိန္ဒုသုပ္ပအဟိကုက္ကု၊ ရဟတ္ထိအဿာဒိကုဏပါနိပိ
ကျည်ပွေ့ဆိုးမန်းစုတ် မြွေခွေး ဆင်မြင်းစသော အကောင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်တုံး၌လျှင်၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ပြီတတ်ကုန်၏၊ မဟာ
ဂင်္ဂါပိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည်လည်း၊ နံ၊ ထိုတံတားပမာဖိလာလည်းသော သစ်
တုံးသို့၊ အာပန္န၊ ရောက်လတ်၍၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲလတ်၍၊ နိဓာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဂစ္ဆတိ၊
စီးသွား၏၊ မန္တကန္တ၊ ပကုန္တိလမကာရာဒယောပိ၊ ငါးလိပ်မိကျောင်းမကန်း
စသည်တို့သည်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်တုံး၌လျှင်၊ ဝါသံ၊ ခို၍နေခြင်းကို၊
ကပ္ပေန္တိ၊ ပြီကုန်၏၊ အယတ္တိ၊ ဤသစ်တုံးကြီးသည်လည်း၊ တိရိယံ၊ ဖိလာကနံ
လနံ၊ ပတိတွာ၊ လည်း၍၊ မဟာဇနဿ၊ များစွာသောလူအား၊ ပစ္စယတ္ထံ၊
ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ ဂတဘာဝေန၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ ပတ္တဋ္ဌာနေသု၊ ရောက်ရာ
အရပ်တို့၌၊ ဝိလာသမာနော၊ လူလည်းလိမ့်လက်သဖြင့်စွယ်ကွန်မြူး၏သို့၊
သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ မဏိဝဏ္ဏေ၊ မြအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းရှိသော၊ ဗြိမိဝိဇ္ဇေ၊ လှိုင်းတံပိုးအပြင်၌၊ သောဘိတုံ၊ တင့်တယ်ခြင်း
ငှါ၊ နုလတာတိ၊ မရ၊ ။

ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣမေဟိအဋ္ဌဟိဒေါသေဟိ၊ ဤရှစ်ပါး
သောအပြစ်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်ပြီးသောအဖြစ်ကြောင့်၊ သောတပဒ္ဓိ
ပန္နဿ၊ ရေအယဉ်၌မျှောသွားသော၊ ဒါရုက္ခန္တဿ၊ သစ်တုံး၏၊ အပရေ၊ ထို

၉

မှတံပါးကုန်သော၊ သမုဒ္ဒပ္ပတ္တိယာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ရောက်ခြင်း၏။ အန္တရာယ
ကံဓရ၊ အန္တရာယ်ကံပြုတံကုန်သော၊ အဋ္ဌဒေါသေ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးတို့ကို၊
ဒသေတု၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အမံမဟန္တံဒါရုက္ခန္တံ၊ ဂင်္ဂါယ နဒိယာသော
တေနုပုပ္ဖမာနန္တိ အာဒိ၊ အမံမဟန္တံဒါရုက္ခန္တံ၊ ဂင်္ဂါယနဒိယာသောတေ
နုပုပ္ဖမာနံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုအဋ္ဌဒေါသကို ပြခြင်းငှါဟောတော်
မူအပ်သော စကားတော်၌၊ နထလေဥဿာရိဿတိတိ၊ နထလေဥဿာ
ရိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ထလံ၊ ကြည်းကုန်း ထက်သို့၊ နာဘိဇ္ဈဟိဿတိ၊
မတက်လတ္တံ့၊ နမနူဿဂ္ဂါဟောဂဟေဿတိတိ၊ နမနူဿဂ္ဂါဟောဂဟေ
ဿတိ ဟူသည်ကား၊ အယံဒါရုက္ခန္တော၊ ဤသစ်တုံးသည်၊ မဟာဝတ၊
ဩဠာကြီးစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥဠုဓမ္မန၊ ဖေါင်ဖြင့်၊ တရမာနာ၊
ကူးကုန်လျက်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ ဂေါပါနသီအာဒိနံ၊ အခြင်စသည်တို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ မနူဿာ၊ လူတို့သည်၊ နဂဏ္ဍိယန္တိ၊ မယူကုန်လတ္တံ့၊
နအမနူဿဂ္ဂါဟော ဂဟေဿတိတိ၊ နအမနူဿဂ္ဂါဟော ဂဟေဿတိ
ဟူသည်ကား၊ အယံစန္ဒနသာရော၊ ဤစန္ဒကူးနှစ်သည်၊ မဟာဠော၊ အထိုး
အမျှားထိုက်၏။ နံ၊ ထိုစန္ဒကူးတုံးကို၊ ဝိမာနန္ဒါရေ၊ ငါတို့ ဗိမာန်တံခါး၌
ဥပေဿာမာတိ၊ ထားကုန်အံ့ဟု၊ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အမနူဿာ၊ နတ်ဘီလူးတို့သည်၊ နဂဏ္ဍိယန္တိ၊ မယူကုန်လတ္တံ့၊ ဝေမေဝ
ခေါတိဇ္ဇေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဗာဟိရေဟိ၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊
အဋ္ဌဒေါသေဟိ၊ အပြစ်ရှစ်ပါးတို့၌၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
နည်းဖြင့်၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျနှီးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုဦးအံ့၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အဝိနုဓေ၊ အနီးဖြစ်
သော၊ ပဗ္ဗတထလေ၊ တောင်ထိပ်ကြည်းကုန်း၌၊ ဇာတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်
၍၊ တတ္ထဝ၊ ထိုရောက်ရာ အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဥပစိကာဒိတိ၊ ခြစ်သံညှပ်တို့
သည်၊ ခဏ္ဍမာနော၊ ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ၊ ခေါဝေ၊ ပညပ်စ
ရာအထည်မရှိ ပျက်စီး ဆွေးမြေ့သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတဒါရုက္ခန္တောဝိယ၊
ရောက်သော သစ်တုံးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓု၊ ယူအပ်သော အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိအာဒိကာယ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူနှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊
သင့်စွ၊ အယံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာသနဿ၊
သာသနာတော်မှ၊ နုရိသုတတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂံ၊

၁၈၈ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အရိယမဂ်ခရီးသို့။ ဩရုပ္ပ၊သကံ၍၊ သမာဓိကုလ္လေ၊ သမာဓိတည်းဟူ
သောတောင်၌၊ နိသိန္ဓော၊နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသင်္ဂရံ၊ နိဗ္ဗာနတည်း ဟူသော
သမုဒ္ဒရာသို့၊ပါဝုဏိတုံ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊နသစ္စောတိ၊မတတ်နိုင်။ ။

ဂင်္ဂါတိဇေ၊ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ဗဟိမူလော၊အပေါ်တက်သော အမြစ်
ရှိသည်။ အန္တောသမာဓေါ၊ဂင်္ဂါမြစ်တွင်းသို့ ညွတ်သောအခက်ရှိသည်။
ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဇာတောဝိယ၊ ရောက်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အတ္ထိန္ဒဂိဟိ
ဗန္ဓုနော၊မဖြတ်မပယ်အပ်သောလူ၏ အနှောင်အဖွဲ့ရှိသော၊သဏောကုဋုမ္ဘိ
ကဝုဂ္ဂလော၊ ရဟန်းသူကြွယ်ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဗ္ဗဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဟိ၊ထင်ရှား
ပြဦးအံ့၊ အယံ၊ဤရဟန်းသူကြွယ်သည်။ ဇေတိဗိတ္တံနာမ၊ဤစိတ်မည်သည်။
အနိဗန္ဓံ၊မမြဲ၊သမဏော၊ရဟန်းသည်၊အမှီ၊လုပ်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒန္တော
ဝ၊ဆိုလျက်လျှင်၊ဂိဟိဟောတိ၊လူဖြစ်တတ်၏၊ဂိဟိ၊လူသည်၊အမှီတိ၊လုပ်
အံ့ဟု၊ဝဒန္တောဝ၊ ဆိုလျက်လျှင်၊ သမဏောဟောတိ၊ရဟန်းဖြစ်တတ်၏။
ကိံသဝိဿတိတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ ကော၊အဘယ်သူသည်၊ဇာ
နိဿတိ၊ သိနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဗိန္ဒေတွာ၊ဤသို့ကြံ၍၊ မဟလ္လကကာ
လေ၊ဆံဖြူကြိုးကြွယ်အရှယ်ကြီးရင့်သောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇန္တောပိ၊ရဟန်းပြု
သော်လည်း၊ ဂိဟိဗန္ဓုနံ၊ လူတို့အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ နဝိဿဇ္ဇေတိ၊ မစွန့်၊စ၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊မဟလ္လကပဗ္ဗဇိတာနံ၊အရှက်ကြီးမှ ရဟန်းပြုသောသူတို့
အား၊သမ္ပတ္တိနာမ၊ပြည့်စုံခြင်းမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိခဲ့၊ တဿ၊ထိုသက်ကြီး
ဝါငယ်အရှယ်လွန်ရဟန်းအား၊ စိဝရံ၊သက်နိုးသည်။ သစေပါဝုဏာတိ၊
အကယ်၍ရောက်တုံအံ့၊အတ္ထိန္ဒကံ၊အနားရတ်ပြတ်သော၊ ဖိဏ္ဏိဝါ၊ဆွေးရိ
သောသက်နိုးသည် လည်းကောင်း၊ ဗုဗ္ဗဏ္ဏိဝါ၊အဆင်းမဟူသောသက်နိုး
သည်လည်းကောင်း၊ ပါဝုဏာတိ၊ရောက်တတ်၏။ သေနာသနုမ္ဘိ၊ကျောင်း
သည်လည်း၊ သစေပါဝုဏာတိ၊အကယ်၍ရောက်တုံအံ့၊ ဝိဟာရပစ္စန္တေ၊
တိုက်စွန့်၌၊ ပဏ္ဏသမာယာဝါ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ မဏ္ဍပေါဝါ၊ မဏ္ဍပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပါဝုဏာတိ၊ရောက်
တတ်၏။ ဝိဏ္ဏာယ၊ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တေနပိ၊ သွားသော တောထွက်
ရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုတ္တနေတ္တကာနံ၊သားလောက် မြေးလောက်သာဖြစ်
ကုန်သော၊ ဒါရကာနံ၊ရဟန်းငယ်တို့၏၊ ပစ္ဆတော၊နောက်က၊ စရိတပ္ပံ၊
လိုက်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရိယန္တေ၊အစွန့်နေရာ၌၊ နိသိဒိတပ္ပံ၊
ထိုင်နေသင့်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုမဟလ္လကပဗ္ဗဇိတာနုဗ္ဗသမ္ပတ္တိ
နမနုတ္တိစသဖြင့်ဆိုပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ သော၊ဝဟောဝုဒ္ဓလော

တပြောထူခေါင်းပြုရုံ၊ ရှိသောတို့လူနိုး သက်ကြီးမှပြုသော ထိုရဟန်းကြီး
သည်၊ နုပျို၊ နှလုံးဆင်းရဲရှိသည်ဖြစ်၍၊ နုပျိုနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊
အသုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို၊ မုန့်နော၊ တစက်စက် ယိုဝွက် စေလျက်၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ခန့်၊ အသုံးအဆောင်
ဥစ္စာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ခါဒေန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ဇိဝိတံ၊
အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပတိနူခေါ၊ အပ်ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တတွာ၊
ကြံ၍၊ ကေ၊ တဦးသော၊ ဝိနယဓရံ၊ ဝိနည်းရှိရကို၊ ဘန္တေအာစရိယ၊ အရှင်
ဆရာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍၊ ခါဒိတံ၊
သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပတိကံ၊ အပ်ပါအံ့လော၊ နောကပ္ပတိ၊ မအပ်ဘဲရှိအံ့
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့မိမိဥစ္စာကိုစိစစ်ခြင်း၌၊ ဒေါ
သော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတံ၊ ဤမိမိဥစ္စာကိုစိစစ်၍ သုံးဆောင်ခြင်း
သည်၊ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဝိနည်းရှိရဆရာက ဆိုလင်း
သော်၊ သော၊ ထိုသင်္ကြာဝါလပ်ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ တဇမာ
နေ၊ ဆည်းကပ်ခိုမှီကုန်သော၊ ကတိပယော၊ တပါးနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗဇေ၊
ဆုံးမခက်ကုန်သော၊ ဒုရာစာရေ၊ မတော်မတဲ၊ ပစ္စုရိရ်ကုန် ကုန်သော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ အဖော်သွေး၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်း
အခါ၌၊ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဂါမမတ္ထေ၊ ရွာလယ်၌၊
ဌိတော၊ ရပ်နေလျက်၊ ဂါမိကေ၊ ရွာသားတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ
၍၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ပယောဂတော၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ အပ်သောလပ်
ယံအစရှိသည်မှ၊ ဥဗ္ဗိတံ၊ ထွက်သော၊ အာယံ၊ အခွန်ဘဏ္ဍာကို၊ ကဿံ၊
အဘယ်သူအား၊ ဒေဝ၊ ပေးကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊
ဘန္တေ၊ သခင်၊ တုဌေ၊ သခင်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်ခဲ့၏၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကဿံ၊ အဘယ်သူအား၊ ဒဿာမ၊ ပေးရကုန်အံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နဝဇ္ဇတိကံ၊ မအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍၊ ကုဒ္ဒါလဝိဇ္ဇကံ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခေတ္တ
မရိယာဒဗန္ဓနာဒိနိ၊ လယ်ကန်သင်းဖွဲခြင်း စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
လျက်၊ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍာပရဏ္ဍေဝ၊
ကောက်ပဲကို လည်းကောင်း၊ ဗလသဗလေစ၊ သုတ်ယိုးကြီးသုတ်ယိုးငယ်တို့
ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သိမ်းရုံး၍၊ ဟောမန္တဝိမှ ဝဿာနေသု၊
ဆောင်းခွေမိစားရတို့၌၊ ယံယံ၊ အကြင်အံ့ကြင်ခဲယွယ်ကို၊ ဣတ္ထိတိ၊ လို၏၊

၉

၁၉၀ သံဃာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တံတံ၊ ထိုထိုခဲဘွယ်ကို၊ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလျက်၊ သမ
ဏကုဋုမ္ပိကော၊ အရည်းသူကြွယ်ကြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇီဝတိ၊ အ
သက်မွေး၏၊ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်ဦးပျည်း အရည်းကြီးအား၊ ကေဝလံ၊
သက်သက်သူကြွယ်ဟန်ပုံမရံသေးသည်ကား၊ ပဉ္စဂူဇ္ဇကေန၊ ဦးစွန်းငါးခု
ထူးသော၊ ဒါရကေန၊ သားသူငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ကောပါဒ ပရိစာရိ
ကာဝ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး သည်းလျာစနိုးတခုသာ၊ နတ္ထိ၊ မရှိလိုလေ
သေး၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဆွမ်းကောင်းစားစားလျှာကျိုးများ၍တရားမစောင့်
ဝမ်းကြောင့်ကြဆို၍ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩဇ္ဈမ္ပိနိဟိ၊ အောက်သို့များလျားကျ
ကုန်သော၊ သာခါဟိ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝေသမာနော၊ ထိလျက်
အန္တောသာခေါ၊ ဂင်္ဂါမြစ် ကမ်းတွင်းသို့ ညွတ်သော အခက်ရှိသော၊
ရုက္ခာဝိယ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ စေတိယာဂံဏပောမိယာဂံဏာဒိသု၊ စေတီရင်
ပြင်ပောမိရင်ပြင် စသည်တို့၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကာယသမဂ္ဂံ၊
ကိုယ်ဖြင့်ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကိစ္ဆာပိဒေတိ၊ အကယ်၍ကားပေး၏၊
ပံန၊ ထိုသို့ပေးသော်လည်း၊ ဂိဟိဗန္ဓနဿ၊ လူတို့အနှောင်အဖွဲ့၏၊ အတ္ထိန္ဒ
တာယ၊ မပြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟိမူလတ္တာ၊ သာသနာတော်မှ
အပဖြစ်သော အမြစ်စိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ လေးပါး
အပြားရှိသော အရိယာခက်တည်းဟူသော ခရီးကို၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊
သမာဓိကုလ္လေ၊ သမာဓိဟူသောဘောင်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနဿ
ဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း ဟူသော သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ။

ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဇာတော၊ ရောက်သော၊ ဗဟိန္ဒ၊
အပ၌၊ ဝလ္လိဟိ၊ နွယ်ချုံတို့ဖြင့်၊ အာဗန္ဓဝက်သံခေါဝိယ၊ ခြံစွာဖွဲ့အပ်
သောကောက်သော အခက်ရှိသော သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ သံဃသန္တကံ၊ သံဃာ
ဥစ္စာကို၊ နိဿာယ၊ အမြဲပြု၍၊ ဇီဝမာနော၊ အသက်မွေးသော၊ ဘိန္ဒုဇီဝပုဂ္ဂ
လော၊ သက်မွေးယုတ်မာ အာဇီဝပျက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်
၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုအံ့၊ ဇေကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ ဂိဟိဗန္ဓနံ၊ လူတို့
အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တောဝိ၊ ရဟန်း ပြုသော်လည်း၊
သာရုပ္ပဋ္ဌာနေ၊ အနွယ်ကောင်း အရှင်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို၊
နုလဘာဘိ၊ မရရှာ၊ ဟိယဇ္ဈာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောပဗ္ဗန္တာနာမ၊ ဤပဗ္ဗဇ
အဖြစ်မည်သည်ကား၊ ပဋိသန္တိဂ္ဂဟဏသဒိသာ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေ
သည်နှင့်တူသည်ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ယတ္ထ၊

အကြင်အမျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ တေသံယေဝ
ကုလသနံ၊ ထိုအမျိုးတို့၏သာလျှင်၊ အာစာရံ၊ အမူအကျင့်ကို၊ သိက္ခန္တိယ
ထာ၊ သင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်
လည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်ဆရာတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြု
ကုန်၏။ တေသံယေဝ အာစရိယသနံ၊ ထိုဆရာတို့၏သာလျှင်၊ အာစာရံ၊ အမူ
အကျင့်ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရဟန်း ပြုခြင်းမည်သည်
ပဋိသန္ဓေနေသည်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောရဟန်း
သည်၊ အသာရုပ္ပဋ္ဌာနေ၊ အမွန်မစင်ကြယ်အနွယ်မလျောက်ပတ်စွာဆရာ
စဉ်သင်းပျက်အရပ်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုမိ၍၊ ဩဝါဒါနုသာသနိဥဇ္ဇေ
သပရိစ္ဆာဒိဟိ၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းသွန်သင်ပဲ၊ ပြင်ခြင်း၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ
သင်ကြားစေခြင်းစသည်တို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပလွင့်စင်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ မုဏ္ဍံဃဉ္စ၊ အနားတို၍အအုံကြီး
သောဦးပျည်းအိုးအုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ
သွား၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယသနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ ဘတ္တတ္ထာယ၊ ဆွမ်း
အလို့ငှါ၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘတ္တသာလံ၊
ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဒုဗ္ဗစသာမဏေရေဟိ၊ ဆုံးမမနာသာဇ
ဏေသွင်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ နာနာကိဋ္ဌံ၊ အထူးထူးကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌဘိ၊
ကစား၏။ အာရာမိကဒါရကေဟိ၊ အရံစောင့်သူငယ်တို့နှင့်၊ သံသဠော၊ နှိုး
နှောသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒဟရဘိက္ခုကာ၊
လေ၊ ရဟန်းငယ်လက်ထက်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုရုပေဟိ၊ အသွင်
ချင်းလျော်ကုန်သော၊ ဒဟရဘိက္ခုဟိစေဝ၊ ရဟန်းငယ်သင်းပျက်တို့နှင့်
လည်းကောင်း၊ အာရာမိကေဟိစ၊ အရံစောင့်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
တကွ၊ သံဃာဘောဝံ၊ သံဃာ၏အသုံးအဆောင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အနုယံ၊ ဤ
ဝတ္ထုကံရိုးမြေကို၊ ဝိဏာသဝေဟိ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ အသုကရံညော
ဤမည်သောမင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတသံဃာဘောဝေါ၊ ခံအပ်
သောသံဃာ အသုံးအဆောင်ဝတ္ထုကံရိုးမြေတည်း၊ ဝုဓေ၊ သင်တို့သည်၊
သံဃဿ၊ ပစ္စည်းရှင်သံဃာတော်အား၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤပစ္စည်းဤပစ္စည်းကို
လည်း၊ နဒေထ၊ မပေးကြကုန်၊ ဟိ၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝုဓာကံ၊ သင်
တို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်သော သနစ်သနာကို၊ သုဇ္ဈာ၊ ကြား၍၊ ဣဇာဝါ၊ မင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာဝါ၊ မင်း၏အမတ်ကြီးတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္တမနာ၊ နှလုံးသာရွက်ကုန်သည်၊ နဘံဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်

၁၆၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လတ္တံ၊ ဣဒါနိ၊ ယဓ၊ ဇေယျ၊ လာတြကုန်၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓ၊ ဤအမှုဤအမှုကိုလည်း၊
ကရေထ၊ ပြုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ စိုးပိုင်နိုင်လိမင်းထက်မူ၍၊ ကုဒ္ဓါဝေဝိဒူ
ကါနိ၊ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းတို့ကို၊ ဂါဟါပေတွံ၊ ယူစေ၍၊ ဟေဋ္ဌာတဋ္ဌာ
ကမာတိကာသု၊ တဘက်သည်ကန်၏အောက်မြောင်းတို့၌၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာ
နိ၊ ပြုသွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ ကာရာပေတွံ၊ ပြုစေ၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဗုဗ္ဗဏ္ဏာ
ပရဏ္ဏိ၊ ကောက်ပဲကို၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတိုက်သို့၊ ပဝေသေတွံ၊ သွင်း၍၊
အာရာမိကေဟိ၊ အရံစောင့်တို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပကာရ တာဝံ၊
ကျေးဇူးကိုရှက်ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊
အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ အယံဒဟရော၊ ဤ
ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဗဟူပကာရော၊ သံဃာအားကျေးဇူးများပေ၏၊ ဣမဿ၊
ဤပဉ္စင်းငယ်အား၊ သတံဝါ၊ တရာကိုလည်းကောင်း၊ ခွိသတံဝါ၊ နှစ်ရာကို
လည်းကောင်း၊ ဒေထ၊ ပေးကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရာ မိကေဟိ၊
အရံစောင့်တို့ကို၊ ဒါပေတိ၊ ကျေးဇူးရုဏ်ခပေးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤနည်းဖြင့်၊
သော၊ ထိုနှုတ်လျှာချွင်းချွင်းအကျင့်သွမ်း၍ ဝမ်းအားတန်ဆေး တရား
ဝေးလျက်ဘေးကိုမျှော်အကျင့်ချော်သော ထိုရဟန်းငယ်သည်၊ ဣတော
ဝိတောစ၊ ဤမှထိုမှလည်းကောင်း၊ သံဃာသန္တကေနော၊ သံဃဥစ္စာဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝဇေန္တော၊ စီးပွားလျက်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သာသနာတော်မှ အပလူ၊
ဘောင်၌၊ ကေဝိသတိဝိဓာဟိ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးအပြားရှိကုန်သော၊ အနေသနာ
ဟိ၊ မအပ်မလျော်ရှာဖွေခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓောအာဗန္ဓော၊ မြို့စွာဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်
၍၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ခရီးသို့၊ ဩတရိတွံ၊ သက်၍၊ သမာဓိကုလ္လေ၊
သမာဓိတံည်းဟူသောဘောင်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသာဂရံ၊
နိဗ္ဗာန်တည်းသောသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိဝံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ ။

ပတိတဋ္ဌာနေယေဝ၊ ကျရောက်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝါလိကာယ၊ ထဲ
သည်၊ ဩတ္တရိတွံ၊ လွှမ်း၍၊ ပူတိဘာဝံ၊ ပုပ်ဆွေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပါ
ဒိတာဝိယ၊ ရောက်စေအပ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အာလခိယမဟန္တသော၊
ပျင်းလည်းပျင်း အစားလည်းပုပ် စက်ဆုတ်သွယ်သော ရဟန်းကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုအံ့၊ ဇေဂ္ဂုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာမိ
သစက္ခု၊ ထမင်းပွဲ၌ပိုက်သောမျက်စိရှိသည့်ကျီးကဲ့သို့အာမိသန္တပိုက်သော
မျက်စိရှိသော၊ ပစ္စယလေခလံ၊ ပစ္စည်း၌လျှပ်ပေါ်သော၊ ဝိဿဋ္ဌအာစရိယ၊
ပစ္စာယဝတ္ထံ၊ စွန့်လွှတ်ပစ်ပယ်အပ်သောသရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၌ ပြုအပ်သော

ဝတ်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆာယောနိသောမနထိကာရဝဇ္ဇိတံ၊ ပါဠိသင်
 ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်း၊ အသင်္ဃကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြဉ်ရှောင်သော၊ ပုဂ္ဂလံ။
 ရှင်စော်နံခါရစရာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဠာယ၊ ရည်၍၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ၊
 ငါးပါးသောနိဝရဏတို့သည်၊ အတ္တတော၊ အနက်ရောက်သောအားဖြင့်၊
 တော၊ အချင်းတို့၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွား
 ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤဝတ္တံ၊ ဝတ္တံ၊ ဝိယဟောန္တိ၊ ဤစကားကိုဆို၏သို့ဖြစ်
 ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓနိဝရဏသည်၊ ပုဠာယ၊ ထ၍၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နပဿထ၊ သင်တို့တကာ မမြင်ကုန်သနည်း၊ အသုက
 ဝိဟာရဝါဝိ၊ ဤမည်သောကျောင်းတိုက်၌နေသော၊ ဇေသကုသိတပုဂ္ဂ
 လော၊ ဤသည်စက်ဆုပ်စလိ ပျင်းရိပေါ့စား ခွန်အားမထုတ် စီးပွားဆုတ်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသုကံနာမဂါမံ၊ ဤမည်သောရွာသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွား၍၊ ယာ
 ဂုမတ္ထကော၊ ယာဂုထိပ်ပေါ်၌လျှင်၊ ယာဂု၊ တပါးသော ယာဂုကို၊ ပုဝမတ္ထ
 ကော၊ မုံထိပ်ပေါ်၌လျှင်၊ ပုဝံ၊ တပါးမုံ ကို၊ အဇ္ဈောဟရိတွာ၊ ငါးထွေမျှမျှ၍၊
 ဘတ္တမတ္ထကော၊ လက်ဦးစွာဆွမ်းထိပ်ပေါ်၌လျှင်၊ ဘတ္တံ၊ တပါးဆွမ်းကို၊
 အဇ္ဈောဟရိတွာ၊ မျှ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ ဝိသဠ
 သဗ္ဗဝတ္ထော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောဘတ္တဂုဏ်သည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓေသာ
 ဒိဝိရဟိတော၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းအဖန်ဖန်ဆွေးနွေးမေးမြန်း
 ခြင်းကို ကျဉ်ရှောင် လတ်၍၊ မဇ္ဇံ၊ ကျိန်းစက်ရာ ညောင်စောင်းသို့၊ ဥပ
 ဂစ္ဆန္တော၊ ချည်းကပ်လတ်၍၊ မဟ္တာ၊ ငါထိနမိဒ္ဓ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊
 ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုနက်
 ရောက်၏။ ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကာမန္တန္တနိဝရဏံ၊ ကာမန္တန္တနိဝရဏသည်၊
 ဥဠာယ၊ ထ၍၊ တော၊ အချင်း၊ တဝံ၊ သင်ထိနမိဒ္ဓ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊
 ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟ္တာ၊ ငါ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊ ကတော
 ဝံ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနေဝံ၊ ယခုပင်လျှင်၊ နိဒ္ဒါ
 ဟိတွာ၊ မူးအောင်အိပ်၍၊ ကိလေသာနုရေ္မိတောဝံ၊ ကိလေသာအစဉ်လိုက်
 သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဗုဇ္ဈိတွာ၊ နိုးလတ်၍၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာ
 မဂုဏ်နှင့်စပ်သောအကြံကို၊ ဝိတက္ကဿတိ၊ သူကြံလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆိုလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏ
 သည်၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟ္တာ၊ ငါ၏လည်း၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊ ကတောဝံ

၁၆၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်၊ နိဒ္ဒါ
ယိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ ထလတ်သော်၊ ဝတ္တပ္ပဋ္ဌိပက္ခိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
ကို၊ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေ့ဟု၊ ဝုတ္တမာနော၊ ဆိုအပ်လတ်သော်၊ တော၊ အချင်း
တို့၊ ဣမေတိက္ခ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မ၊ အမှုကို၊ အ
ကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အဓောယ၊ ငါတို့၌၊ ဗျာဝဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဗရသဝစနံ၊ ကြမ်းပြုတ်သော
စကားကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ နိဟရိတွာ၊ ပြုံးပြုံး
ထုတ်၍၊ ဝိစရိဿတိ၊ လှည့်လည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏံ၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏသည်၊ ဥဗ္ဗာယ၊
ထ၍၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊ ကတောဝ၊ ပြုအပ်သည်သာ
လျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကုသိတောနာမ၊ ပျင်းရိသော သူမည်သည်ကား၊
ဝါတာဟတော၊ လေခပ်အပ်သော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓောဝ၊ မီးပုံကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓတော၊
ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏဆိုလတ်သော်၊ ကုက္ကုဋ္ဌနိဝရဏံ၊
ကုက္ကုဋ္ဌနိဝရဏသည်၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဩကာသေ၊
အခွင့်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို၊
ကတောဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ကုသိတောနာမ၊ ပျင်းရိ
သောသူမည်သည်ကား၊ ကုက္ကုဋ္ဌာပကတောဝ၊ ကုက္ကုဋ္ဌ နှိပ်စက်သည်
သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သည်၌၊ ကပ္ပိယသည်၊ အပ်၏
ဟူသော အမှတ်ကို၊ ကပ္ပိယေစ၊ အပ်သည်၌လည်း၊ အကပ္ပိယသည်၊ မအပ်
ဟူသော အမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော စကားကို၊
အာဟ၊ ဆိုအပ်၏။

အထ၊ ထိုသို့ကုက္ကုဋ္ဌနိဝရဏ ဆိုလတ်သော်၊ ဝိစိကိန္နာနိဝရဏံ၊ ဝိစိ
ကိန္နာနိဝရဏသည်၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဩကာသေ၊
အခွင့်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို
ကတောဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သော သို့သော် သူသည်၊ အဋ္ဌသုဋ္ဌာနေသု၊ ရှစ်ပါး
သောဋ္ဌာနတို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိစိကိန္နာ၊ ဝိစိကိန္နာကို၊ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်
စေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုသင့်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာလသိယ

မဟန္တသံ၊ ပျင်းလည်းပျင်းအစားလည်းပျင်းပတ်စက်ဆုတ်စရာရဟန်းကို၊ စဏ္ဍာ
 သုနခါဒယော၊ ကြမ်းသောခွေး စသည်တို့သည်၊ ဝဟန္တိန္ဒ၊ ဝန်ဆောင်
 သဖြင့်ပြတ်သော အားရှိသော၊ ဇရုဂ္ဂံ၊ နွားအိုကို၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်း
 မိုး၍၊ ဂဏ္ဍန္တိဝိယ၊ ကိုက်ဟပ်ဖမ်းစားကုန်၍သို့၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ၊ ငါးပါး
 သောနိဝရဏတို့သည်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ နှိပ်စက်ဘိစီး၍၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ဖမ်း
 ယူနှိပ်စက်ကုန်၍၊ သောဝိ၊ ထိုအပျင်းခိုခို စားလိုစားခါ ဘာဝနာတရား
 အလွတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂံသောတံ၊ အရိယမဂ်
 တည်းဟူသော ရေအယဉ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ သမာဓိကုလ္လေ၊
 သမာဓိဘောင်၌၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသမာဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။

ဒိန္နံပါသာဏာနံ၊ ကျောက်ကြီးနှစ်လုံးတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ နိဝါတ
 သူလာကာရေန၊ မိုက်မြုပ်အပ်သောတံသံသးအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဌိတရက္ခော
 ဝိယ၊ နာည်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ဌိတော၊ ဆရာတဆူမူ၍ တည်သော၊ ဒိဋ္ဌိစတိကော၊ သာသနာဝင်ရှင်
 ဖြစ်လျက်လျှင်မိစ္ဆာအယူရှိသောသူကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ ဟိ၊ ထင်
 ရှားဆိုဦးအံ့သော၊ ထိုဒိဋ္ဌိနှစ်လုံးကျိုးသောသူသည်၊ အရူပဘဝေ၊ အရူပဘဝ၌
 ရူပံ၊ ရပ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အသညဘဝေ၊ အသညသတ်သံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သည်၊ ဗဟု
 ဝိတ္တက္ခဏိကော၊ များသော ဝိတ္တက္ခဏာရှိ၏၊ အနုသယော၊ အနုသယာ
 သည်၊ ဝိတ္တဝိပ္ပယုတ္တော၊ စိတ်နှင့်မယှဉ်၊ တေဝသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
 သည်လျှင်၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ထိုဘဝမှဤဘဝသို့ ပြေးကုန်၏၊ သံသရန္တိ၊ ကျင်
 လည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိစ္ဆာဝါဒံ၊ မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ခြီးမြှောက်၍၊
 ဝဒန္တော၊ ပြောဟောလျက်၊ အရိဇ္ဈောဝိယ၊ အရိဇ္ဈရဟန်းကဲ့သို့၊ လည်း
 ကောင်း၊ ကဏ္ဍက သာမဏေရောဝိယ၊ ကဏ္ဍက သာမဏေကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဝိစရတိ၊ ဟုည့်လည်၏၊ ဝါပန၊ တနည်းကား၊ ဝိသုဏာငါစေ၊
 ဂုံချောတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယာဒယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်စသည်
 တို့ကို၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိဟိဝိ၊ တပည့်စသည်တို့နှင့်လည်း၊ ဝိဘိန္ဒန္တော၊
 သင်းခွဲလျက်၊ ဝိစရတိ၊ ဟုည့်လည်၏၊ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ အရိ
 ယမဂ္ဂံသောတံ၊ အရိယမဂ်ဟူသော အယဉ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊
 သမာဓိကုလ္လေ၊ သမာဓိဘောင်၌၊ နိသိန္ဓေ၊ ထိုင်နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသမာဂရံ၊
 နိဗ္ဗာန်ဟူသော သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊

၁၉၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

မတတ်နိုင်။ အန္တောကာသေ၊ လွင်တည်းပြင်၌၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝဇ္ဇိဟိ၊ နွယ်တို့ဖြင့်၊ အာဗန္ဓော၊ မြို့စွာ၊ ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဧကံဒေသံဝဏ္ဏရေ၊ တနှစ် နှစ်နှစ်တို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ မဟောစော၊ သည်းစွာသော ရေအယဉ်သည်၊ အာဂတေ၊ လာလတ်သော်၊ သကိံ ဝါ၊ တကြိမ် လည်းကောင်း၊ နိက္ခတ္တံ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ် လည်းကောင်း၊ တေမနရုက္ခောဝိယ၊ မိုဗ်းစွတ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ မဟလ္လကကာသေ၊ သက်ကြီးရွယ်ရင့်ကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပစ္စန္ဓေ၊ ရပ်ကြီးရွာကြီးမနီးတောစွန်၌၊ ဝဿမာနော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဒုလ္လဘသံဃာဒဿနောစေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သံဃာ မြင်ခဲ့စွာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုလ္လဘဓမ္မသဝနောစ၊ ကောင်းသောဒေသနာရခဲ့စွာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုအံ့၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဝုဇ္ဈကာသေ၊ ကြီးရင့်သောကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ကတိပါဇောန၊ တရက်နှစ်ရက်ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပဉ္စဝဿကာသေ၊ ငါးဝါရသောကာလ၌၊ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်ကို၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသဝဿကာသေ၊ ဆယ်ဝါရသော ကာလ၌၊ ဝိနယဓရေတ္ထရဿ၊ ဝိနည်းရရှိထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဝိနယကထာကာသေ၊ ဝိနည်းကိုပို့ချသောအခါ၌၊ မရိစံ ဝါ၊ ပြုတ်စေ ကိုရင်း၊ ဟရိဒူကာဏှာ ဝါ၊ ကြဇူသီးပိုင်းကိုရင်း၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ ငု၍၊ ဗိဇနေန၊ ရပ်ဖြင့်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းကို၊ ဝိဇာယ၊ ဝိတ်၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော၊ တဆတ်ဆတ်ပိုက်ပြည်းလျက်၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ လေသကပ္ပေန၊ ဝိနည်းသင်ရဟန်းအယောင်ဆောင်အမြွက်အရိပ်ဖြင့်၊ ကတဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်းသင်ပြီးသော ရဟန်းမည်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပစ္စန္ဓံ ပြည်ကြီးရွာကြီးမနီးတောစွန်သို့၊ ဝဏ္ဏတိ၊ သွား၏၊ တတြ၊ ထိုရွာမနီးသောတောစွန်၌၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကြီးကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သက္ကရိတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ တိက္ခုဒဿနဿ၊ ရဟန်းကိုဖူးမြင်ရခြင်း၏၊ ဒုလ္လဘတာယ၊ ရခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဓေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝဿထ၊ သို့တင်းသုံးတော်မူပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ပုပ္ဖုပဂဗလူပဂရုက္ခေ၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင်သောသစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊ မိုက်ပျိုး၍၊ တတ္ထထိုကျောင်း၌၊ ဝါသေန္တိ၊ နေစေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာဝိဟာရ

သဒိသာ၊ မဟာဝိဟာရေတို့ကိုကြီးနှင့်တူသော၊ ဝိဟာရ၊ ကျောင်းတိုက်မှ၊
ဗဟုဿုတာ၊ များသော၊ အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ ဇနပဒေ၊ တောတွင်းဇနပုဒ်၌၊ ဖိဝရရဇနာဒိနိ၊ သင်္ကန်းဆိုခြင်းစသည်
တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဝဏိသာမ၊ သာတုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းကြီးနေရာရွာစွန်ကျောင်းသို့၊ ဝန္တန္တိ၊ ကြွကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုရွာငယ်ကျောင်းထိုင် ရဟန်းကြီးသည်၊ တေ၊ ထိုဗဟုဿုတာ
အာဝန္တ၊ ကရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟဋ္ဌတုဗ္ဗော၊ ရွှင်လန်းနှစ်သက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထုပ္ပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုနဒိဝသေ၊
နက်ဖြန်နေ၌၊ အာဒါယ၊ အာဝန္တ၊ ကရဟန်းတို့ကိုပင့်၍၊ ဘိက္ခာစာရဂါမံ၊
ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အသုကထေရော၊ ဤမည်သောမထေရ်
သည်၊ သုန္တန္တိ၊ ကော၊ သုတ္တန်ကျမ်းတတ်၏၊ အသုကော၊ ဤမည်သောမ
ထေရ်သည်၊ အာဘိဓမ္မိကော၊ အာဘိဓမ္မာကျမ်းတတ်၏၊ အသုကော၊ ဤမည်
သောမထေရ်သည်၊ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကျမ်းတတ်၏၊ အသုကော၊ ဤအ
မည်သောမထေရ်သည်၊ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇာဓိပတိသုံးပုံတတ်၏၊ ဧဝရူပေ၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊
လဘိဿထ၊ သင်တို့ရကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ က
ရေထ၊ ပြုကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါသကော၊ မိမိဒါယကာတို့ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို
၏၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကရေယျာ
မာတိ၊ ပြုပေကုန်အံ့ဟု၊ ဝိဟာရမဂ္ဂံ၊ ကျောင်းခရီးကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်
သင်၍၊ သပ္ပိတေလာဒိနိ၊ ထောပတ်ဆီစသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊
မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ဓမ္မဿဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ ကရိဿမေ၊ ပြုပါကုန်အံ့၊ ဓမ္မကလိကာနံ၊
တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ယုတ္တဝသေန၊ လျှောက်ပတ်သော အစားဖြင့်၊
ဝိစာရေထာတိ၊ စိရင်တော်မူပါကုန်ဟု၊ ဝတွာ၊ လျှောက်၍၊ ပုနဒိဝသေ၊
နက်ဖြန်နေ၌၊ အာဝန္တော၊ ကျောင်းသို့လာကုန်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တိ၊
နာကုန်၏၊ နေဝါယိကတ္ထေရော၊ ကျောင်းနေထေရ်သည်၊ အာဝန္တ၊ ကာနံ၊
ညွှတ်သည်ရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တဖိဝရာနိ၊ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို၊ ပဋိသာ
မေန္တော၊ သိုမှီးလျက်၊ အန္တေဝတ္ထေယေဝ၊ တိုက်ခန်းတွင်း၌ သာလျှင်၊ ဒိဝ
သဘာဝံ၊ နေအတို့ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ တရားမနာလိုက်ရလွန်စေ၏၊ ဒိဝါက
ထိကော၊ နေအတို့၌တရားဟောသောထေရ်သည်၊ ဥဗ္ဗိကော၊ နေကုန်၍ထ
၏၊ သရဘာဏကော၊ ကရိုဏ်းပယတ်ဌာန်မချွတ်လျှင်ဟောရုံတံမည်အသံ

၁၆

১৫১

သိဉ္ဇာယဝိတာနိဝဂ္ဂသီယုစီ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြင့်သာဂါထာပါဌ်သားရွတ်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စာရေးန၊ အိုးဖြင့်၊
ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဣပေန္တေ၊ ထား၏သို့၊ သာယန္တေ၊ ညှစ်ချမ်းအခါ၌၊ သရဘာဏံ
မာတွင်အနက်ပါဌ်သက်သက်ဖြင့် မပျက်အက္ခရာ ရှိတိုင်းသာ ရွတ်အပ်
သောဂါထာပါဌ်သားကို၊ တဏှိတွာ၊ ရွတ်၍၊ ဥဗ္ဗိတော၊ မိမိအခန်းကုန်သ
ဖြင့်ထပြန်၏၊ တံဝိ၊ ထိုဂါထာကိုလည်း၊ သော၊ ထိုကျောင်းထိုင်ရဟန်းကြီး
သည်၊ နဇာနာတိ၊ မကြားမသိလိုက်၊ ရတ္တိကထိကော၊ ညဉ့်၌တရားဟော
သောထေရ်သည်၊ သာဂရီ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ ခေါဘေန္တေ၊ ဝိယ၊ ခြောက်ချားဘိ
သက္ကဲ့သို့၊ ရတ္တိ၊ ပုရိမယောင်ပတ်လုံး၊ ကထေတွာ၊ ဟောကြားပြီး၍၊ ဥဗ္ဗိတော
မိမိအခန်းကုန်သဖြင့်ထလတ်ပြန်၏၊ တစ္စိ၊ ထိုညဉ့်အခန်းဟောသောတရား
ကိုလည်း၊ သော၊ ထိုကျောင်းထိုင်ရဟန်းကြီးသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိလိုက်၊
ပစ္စုသကထိကော၊ မိနားသောက်ယောင်၌တရားဟောသောထေရ်သည်၊
ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ ဥဠာသိ၊ မိမိအခန်းကုန်သဖြင့်ထလတ်ပြန်၏၊ တံဝိ၊ ထို
နံနက်မိနားသောက်ဟောသောတရားကိုလည်း၊ သော၊ ထိုကျောင်းထိုင်
ရဟန်းကြီးသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိလိုက်၊ ပန၊ ကျောင်းထိုင်ရဟန်း၏ကိစ္စတ
ခန်းဆိုအံ့၊ ပါတော၊ နံနက်၌၊ ဥဠာယ၊ ကျိန်းစက်ရာမှထလတ်၍၊ မုခံ၊ မျက်နှာ
ကို၊ ခေဝိတွာ၊ သစ်၍၊ ထေရာနံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့၏၊ ပတ္တဝီဝရာနိ၊
သဝိတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဥပနာမေတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘိက္ခုစာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဥပ
ဂစ္ဆန္တေ၊ ကပ်လတ်သော်၊ မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
တရား၊ ဒီဝါကထိကော၊ နေ့အဖို့တရားဟောသောထေရ်သည်၊ ကတရံ
ဇာတာကံနာမ၊ အဘယ်မည်သောဇာတ်တော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပေသ
နည်း၊ သရဘာဏကော၊ ဂါထာရွတ်သောထေရ်သည်၊ ကတရံသုတ္တံနာမ၊
အဘယ်မည်သော သုတ်ကို၊ တဏှိ၊ ရွတ်ပေသနည်း၊ ရတ္တိကထိကော၊
ညဉ့်ခန်းတရားဟောသော ထေရ်သည်၊ ကတရံဓမ္မကထံနာမ၊ အဘယ်
မည်သောဓမ္မကထာကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပါသနည်း၊ ပစ္စုသကထိကော၊
မိနားသောက်ယောင်တရားဟောသောထေရ်သည်၊ ကတရံဇာတာကံနာမ၊
အဘယ်မည်သောဇာတ်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောပါသနည်း၊ ခန္ဓာနာမ၊ ခန္ဓာတို့
မည်သည်ကား၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဓာတုယောနံနာမ၊ ဓာတ်တို့မည်
သည်ကား၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း၊ အာယတနာနိနာမ၊ အာယတနတို့
မည်သည်ကား၊ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှော့
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောရဟန်းကြီးကဲ့သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဧကံ၊ ဧဝံ၊ ဝစ္ဆရာနိ၊ တနှစ်နှစ်နှစ်တို့ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဘိက္ခု

ဒဿနဉ္စေဝ၊ ရဟန်းကိုဖူးမြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနဉ္စေဝ၊ တရား
နာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လတန္တေဝိ၊ ရေငြားသော်လည်း၊ ဩဇော၊ ရေအ
ယဉ်သည်၊ အာဂတေ၊ လာလတ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သင်္ကဝါ
တကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဗ္ဗိက္ခတ္တံ၊ ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊ တေမိတရက္ခ
သဒိသော၊ စွတ်စိုသောသစ်ပင်ကြီးနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
ကုသိုလ်စရိုက်မပွားရှာစွန့်သားရဟန်းကြီးကဲ့သို့သောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤဆို
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သံဃဒဿနတောစ၊ သံဃာတော်ကိုဖူးမြင်ရရာရှာကြီး
ရပ်မှလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနတောစ၊ တရားတော်ကိုကြားနာရရာကျမ်း
စာပိဋကတ်တတ်မြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ထူးရှိရာမှလည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခဋ္ဌ၊
ဗဲခွါ၍၊ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေထိရကား၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိ
ယမဂ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ သမာဓိကုလ္လေ၊ သမာဓိဘောင်၌၊ နိဝိဇ္ဇော
ထိုင်နေထုတ်၊ နိဗ္ဗာနသာဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါဝုဏိ
တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါအလယ်၌၊
ဒီပကေ၊ ကျွန်းငယ်၌၊ ဇေတော၊ ရောက်သော၊ မုဒုရုက္ခောဝိယ၊ နူးညံ့ပြေ
ပြောင်းသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ မရုဿရောဓာဏကပုဂ္ဂလော၊ အလုံးစုံတရား
ကိုသာယာသော အသံဖြင့် ယောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုတရားပြကောင်းသောရဟန်းသည်၊ အ
ဘိညာတာနိအဘိညာတာနိ၊ ထင်ရှားကုန်ထင်ရှားကုန်သော၊ ဝေဿန္တ
ရာဒီနိ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ် အစရှိကုန်သော၊ ဇေတကာနိ၊ ဇာတ်တော်
တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ ဒုလ္လဘာဘိက္ခုဒဿနံ၊ ရဟန်းသံဃာ ဖူးမြင်
ရခဲ့သော၊ ပစ္စန္တံ၊ အစွန်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကျောင်းထိုင် ပုဂ္ဂိုလ် လုပ်ခြင်း
ငှါသွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်စွန့်၌၊ ဓမ္မကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်၊ ပဿာဒိ
တဟဒယောန၊ ကြည်ညိုစေအပ်သော နှလုံးရှိသော၊ ဗနေန၊ ရပ်စွန့်သား
အပေါင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနေ၊ သူထက်ငါလုပ်ကျွေး အပ်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ကတေ၊ ဆောက်လုပ် အပ်သော၊
သမ္ပန္နပုပ္ဖမလရုက္ခော၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင်သောသစ်ပင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊
နန္ဒနဝနာဘိရာမေ၊ နတ်ပြည် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ အလွန်တင့်တယ်မွေ့
လျော်သွယ်ရှိသော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထို
သို့နေသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏၊ ဇာရဟာရဘိက္ခု၊ ကိစ္စ
ဟူသောဝန်ကိုဆောင်ကုန်သောဆရာဥပဇ္ဈာယ်စသော ရဟန်းတို့သည်၊
တံပဝတ္တိံ၊ ထိုရဟန်းငယ် အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အသုကော၊ ဤ

၂၀၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုက်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မည်သောရဟန်းသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဥပဋ္ဌာကောသုဝိ၊ အလုပ် အကျွေးတို့၌ လည်း။ ပဋိဗန္ဓမိတ္တော၊ ငြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတိ၊ ကံ၊ နေသ တတ်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဝါ၊ ထုရား စကားတော်ကိုမူလည်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မူလည်း။ မနုဿိကာဝံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်၏။ နံ၊ ထို ရဟန်းကို။ အာနေတော၊ ဆောင်၍။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အသု ကတ္တေရဿ၊ ဤမည်သော မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ ပါဠိအဋ္ဌ ကထာကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိဿာမ၊ သင်ယူကုန်အံ့။ အသုကတ္တေရဿ၊ ဤမည်သော မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိဿာမ၊ သင်ယူ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းငယ်နေရာ ရွာစွန်ကျောင်း သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ တြွေကြကုန်၏။ ။

သော၊ ထိုကျောင်းတကာ တွယ်ကာငြိလျက် ညွတ်မိဌက်သို့နေ့ရက် ရှည်စွာမခွါနိုင်သော ထိုရဟန်းသည်။ တေသံ၊ ထိုညွှတ်သည် ရဟန်းတို့ အား။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကတ္တော၊ ငြိ၍။ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဝိဟာရ စာရိကံ၊ ကျောင်းကန် ဟုညွှတ်လည်ခြင်းငှါ။ နိက္ခန္တေဟိ၊ ထွက်ကုန်သော။ တေဟိ၊ ထိုညွှတ်သည် ရဟန်းတို့သည်။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣမံစေတီယံ၊ ဤစေတီကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာရိတန္တိ၊ ပြုအပ်ပေသလောဟု။ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အာမကာရိတံ၊ ဩဌာန် အကွန်ုပ်ပြုအပ်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ အယံပေသမိ၊ ဤပေသ မိပင်ကို။ အယံမဏ္ဍပေါ၊ ဤမဏ္ဍပ်ကို။ ဣဒံဥပေါသထာဂါရံ၊ ဤဥပုသ်အိမ်ကို။ သောအံဂ္ဂိသာလာ၊ ဤမီးတင်းတုပ်ကို။ အယံစက်မော၊ ဤစင်္ကြံကို။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာရိတော၊ ပြုအပ်ပေသလော။ ဣမေရုက္ခေ၊ ဤသစ်ပင်တို့ကို။ ရောပေတွာ၊ မိုက်ကျိုး၍။ တယာ၊ သင်သည်။ နန္ဒနဝနာဘိရာမော၊ နတ်ပြည် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့ အလွန်တင့်တယ် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းတိုက်ကို။ ကာရိတောတိ၊ ပြုအပ်ပေသလောဟု။ ဝုဠော၊ မေးအပ် သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အာမကာရိတောတိ၊ ဩဌာန်ပြုအပ် ပေ၏ဟု။ ဝဒတိ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုပလိပေခ ကြောင့်ကြ ထူပြင် ကျောင်းသစ်ပြုပြင်တန်ဆာဆင်သောရဟန်းသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌ ထေရူပဋ္ဌာနံ၊ မဟာထေရ်ကြီးကို စားခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆော၊ သွား၍။ ဝန္တိတွာ၊ ရှိသေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကသ္မာ၊ အ ဖာယံအကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာ၊ တြလာတော်မူကုန်သည်။ အတ္ထာတိ

ဖြစ်လတ်ကုန်သနည်းဟု။ ဂစ္ဆတိ။ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တံ။ သဠာယတနံ။ အာဒါယ။ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၍။ အသုကတ္တေရဿ။ ဤမည်သောမထေရ်၏။ သန္တိကေ။ အထံ၌။ ဓမ္မံ။ ပါဠိအဋ္ဌကထာကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ။ သင်၍။ အသုကတ္တေရဿ။ ဤမည်သော မထေရ်၏။ သန္တိကေ။ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ။ သင်ယူ၍။ အသုကတ္တိံ။ နာမရဉာဏ်။ ဤမည်သောအတာကျောင်း၌။ သမဂ္ဂါ။ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၍။ သမဏဓမ္မံ။ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမ။ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိဣမိနု။ ကာရဏေန။ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အာဂတာ။ လာကုန်သည်။ အမှတ်။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟု။ ဝုတ္တေ။ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ သာဓု။ ကောင်းပေစွ။ ထုမှေနာမ။ နှစ်နှစ်ရှားရှားအားပါးနာဘွယ်ဘွယ်တာချစ်ကြင် အရှင်ကိုယ်တော်တို့သည်။ မပဉ္စံ။ အကျွန်ုပ်၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ။ အာဂတာ။ ကြွလာတော်မူပေကုန်၏။ အဟံဝိ။ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ ဣမ။ ဤပစ္စန္နရာဇ်အရှင်၌။ ဖိရနိဝါသေန။ ကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌတော။ ဆန့်ကျင်လတ်ပြီ။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ ဂစ္ဆာမိ။ သွားအံ့။ ပတ္တစိဝရံ။ သဝိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏ္ဍာမိ။ ယူချေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ လျှောက်လတ်သော်။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ သမဏာဒဟရာ။ ရဟန်းငယ်တို့သည်။ မဂ္ဂကိလန္တာ။ ခရီးပင်ပန်းကုန်၏။ အဇ္ဈယနေတည။ ဝယ်တွာ။ နေ၍။ သွေ။ နက်ဖြန်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ။ ဆွမ်းစားပြီးမှ ဂမိဿာမာတိ။ သွားကုန်အံ့ဟု။ ဝုတ္တေ။ မိန့်ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့။ သာဓု။ ကောင်းစွာပါပြီ။ ပုနဒိဝသေ။ နက်ဖြန်နေ၌။ တေဟိ။ ထိုညွှတ်သည်ရဟန်းတို့နှင့်။ သန္တိံ။ တကွ။ ဝိဇ္ဇာယ။ ဆွမ်းအလို ငှါ။ ပဝိသတိ။ ဝင်၏။ ဂါမဝါသိနော။ ရွာ၌နေသောသူတို့သည်။ အမှတ်။ ငါတို့၏။ အယျော။ အရှင်သည်။ ဗဟူ။ များစွာကုန်သော။ အာဂန္တုကေ။ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ပင့်ယူ၍။ အာဂတာတိ။ ကြွလာလတ်ပြီ။ ဟု။ အာသနာနိ။ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ။ ခင်းစေ၍။ ယာဂုံ။ ယံဝဂ္ဂကို။ ပါယေတွာ။ တိုက်၍။ သုခနိသိန္နကထံ။ ပဋိသန္ဓာရုက္ခကထာရှေးရှိလျက်အနီး၌ နေ၍ အနုသန္ဓေအားလျော်စွာ ပြောဟောအပ်သော ယပ်လွှဲ တရားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဟတ္တံ။ ဆွမ်းကို။ ဒဗ္ဗိသု။ လှူကုန်၏။ ထေရော။ မထေရ်တို့သည်။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်တို့။ သင်သည်။ အနုမောဒနံ။ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ နိက္ခမ။ ထွက်ခဲ့သော။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဥဒကဗာသုကဋ္ဌာနေ။ ရေယူလွယ်ရာအရပ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ။ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမာတိ။ ပြုကုန်အံ့ဟု။ နိက္ခန္တာ။ လက်ဦးထွက်သွားကုန်၏။

၂၀၂ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဂါမဝါသိနော၊ ရှာသားတို့သည်။ အနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနံကို၊
 သုတွာ၊ နာပြီး၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်၊ ကု
 တော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတာတိ၊ ကြွလာတော်မူကုန်သနည်းဟု၊ ဝုန္တိ
 သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့၊ ဇေတ၊ ဤမထေရ်တို့ကား
 အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိယုပဏ္ဍာယာ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့ပေတည်း၊ ဇေတ
 ဤမထေရ်တို့ကား၊ သမာနုပဏ္ဍာယာ၊ ဥပဏ္ဍာယ်တူဝုပ္ပါယ်တို့ ပေချည်း
 တည်း၊ ဇေတ၊ ဤမထေရ်တို့ကား၊ သန္တိဋ္ဌာသံဘတ္တာ၊ သန္တိဋ္ဌသံဘတ္တအ
 ဆွေခင်ပွန်းတို့ပေချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်အရေးအကြောင်းကြောင့်၊ အာဂတာတိ၊ ကြွလာတော်မူကုန်သ
 နည်းဟု၊ ဝုန္တိ သု၊ မေးကုန်၏၊ မံ၊ ငါကို၊ ဂဟေတွာ၊ လက်ထည်းမကွာယူ
 ဆောင်၍၊ ဂန္တုကာမတာယ၊ သွားလိုသောကြောင့်၊ အာဂတာတိ၊ ကြွလာ
 ကြကုန်သတည်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေလတ်သော်၊ တုဋ္ဌေပန၊ သခင်တို့ကား၊
 ဂန္တုကာမာတိ၊ ကြွတော်မူလိုကုန်သလောဟု၊ ဝုန္တိ သု၊ မေးကုန်၏၊ အာဝ
 သော၊ ဒါယကာတို့၊ အာမာတိ၊ အိမ်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေလတ်သော်၊ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ကံ၊ ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊ အဋ္ဌေဟိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်အရှင်အား၊ ဥပါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်
 အိမ်ကို၊ ကာရိတံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်အရှင်အား၊ ဘောဇန
 သာလာ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို၊ ကာရိတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သနည်း၊ ကဿ
 အဘယ်အရှင်အား၊ အဂ္ဂိသာလာဒယော၊ မီးတင်းကုပ် စသည်တို့ကို၊
 ကာရိတာ၊ ဆောက်လုပ်အပ်ကုန်သနည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ မင်္ဂလာ
 မင်္ဂလေသု၊ မင်္ဂလာအမင်္ဂလာအမှုတို့သည်၊ သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊
 ကဿ၊ အဘယ်အရှင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားရကုန်အံ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးမသာမယာ၊ ဝုန္တိ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ မဟာဥပါ
 သိကာဓိယောဝိ၊ ဒါယိကာမကြီးတို့သည်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဆွမ်းကျွေးပွဲ
 ၌လျှင်၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ အဿုနိ၊ ဆယ်ပြာမျက်ရည်ချ၊ လတ်သည်တို့
 ကို၊ ပဝတ္တယိ သု၊ တရှုက်မက်မက်မသက်မသာဖြစ်စေကုန်၏၊ ဧဟရော၊
 ရဟန်းငယ်သည်၊ ဒါယိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးတို့၊ တုဋ္ဌေသု၊ သင်တို့သည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခိတေသု၊ ဆင်းရဲကြီးစွာရောက်ကုန်လတ်သော်၊ အဟံ၊ ငါ
 ဆရာသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သင်တို့ရှာမှပစ်ခွါကြ၍၊ ကံ၊ ကရိဿာမိ၊ အသို့ပြုအံ
 နည်း၊ ထေရေ၊ မဟာထေရ်တို့ကို၊ ဥပေသာဇေဿာမိတိ၊ ဣတိလိုက်အံ့ဟု၊
 ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ။

ထေရောပိ၊မထေရ်တို့သည်လည်း၊ ကတဘတ္တကိစ္စ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
ဆွမ်းကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တမိဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ နိဝိန္ဒာ၊ ထိုင်နေလင့်ကုန်၏။ ဝံ၊ ထိုရဟန်းငယ်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍
လျှင်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ စိရာယသိ၊ ခရီး
ဖင့်အောင်ကြာမြင့်စွာပြုသနည်း၊ ဒိဝါ၊ နေမြင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊
ဂစ္ဆာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ မိန့်ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရားတို့၊ အာမ၊ ဪဩသွားကြကုန်အံ့၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်
သုခိတာ၊ ချမ်းသာရောက်ပေကုန်၏။ အသုက ဂေဟဿ၊ ဤမည်သော
ကျောင်း၏၊ ဣဉ္ဇကာမူလံ၊ အုတ်နံရံခြေသည်၊ ဌိတသဗ္ဗာနေနေဝ၊ တည်မြဲ
တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဌိတံ၊ တည်၏။ အသုကဂေဟေ၊ ဤ
မည်သောကျောင်း၌၊ နိန္ဒမိတ္တကမ္မမူလာဒိနိ၊ ပေးအပ်သောပန်းချီအမှုနံရံခြေ
စသည်တို့သည်၊ ဌိတသဗ္ဗာနေနေဝ၊ တည်မြဲတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်
သာလျှင်၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂတဿာပိ၊ အရှင်တို့
နှင့်တကွသွားရသော်လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဗိတ္တဝိက္ခေပေါ၊ စိတ်မတည်
ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
ပုရတော၊ ရှေ့က၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွလင့်ကုန်၍၊ အသုကဝိဟာရေ၊ ဤမည်သော
ကျောင်းတိုက်၌၊ စိဝရဇောဝနရဇနာဒိနိ၊ သင်္ကန်းဖွပ်ခြင်းသင်္ကန်းဆိုးခြင်း
စသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရောထ၊ ပြုလင့်တော်မူကြကုန်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌၊ သမ္ပါပုဏိဿာမိ၊ အဖို့လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ
ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ တေ၊ ထိုမဟာထေရ်တို့သည်၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းငယ်၏၊ ဩသတ္တိတုကာမတံ၊ ဆုတ်နစ်လိုသော အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊
ထိ၍၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆေယျဝါ၊ သာလိုမူလည်းလာ
လတ်လော၊ မာအာဂစ္ဆေယျဝါ၊ မသာလိုမူလည်း နေလတ်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့ ထိုရဟန်းကို ယူအံ့သည်မှ အာလယပြတ်၍၊ ပတ္တမိသု၊ ဖဲကြွကုန်
၏။ ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို၊ အနုဂစ္ဆာ၊ ပို့လိုက်၍၊
နိဝတ္တော၊ နစ်နဲ့သော်၊ ဝိဟာရမေဝ၊ မိမိကျောင်းတိုက်သို့သာလျှင်၊ အာ
ဂစ္ဆာ၊ နို့၊ ဗို့၊ နွားငယ်သည်ချည်တိုင်မှလွတ်၍ စွတ်စွတ်အမိလံပြေးသွား
သကဲ့သို့မားမားလာလတ်၍၊ ဘောဇနဿာလဒ္ဓိနိ၊ ဆွမ်းစားစရပ်စသည်
တို့ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ ဝိဟာရံ၊ မိမိပြုပြင်သောကျောင်း
တိုက်ကို၊ ရာမဏေယျာရာမံ၊ ချိုင်းချိုင်း၌၌၌ လွှမ်းမွတ်သာယာ ရှေ့

၂၀၄ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

လွယ်စွာသော နံ့သာပန်းမန်အရံသင့်ပြီး သစ်ခါးဆိပ်မျှလှီမတလျှင်မှည့်
 ရှမ်းပြင်းထိပျော်ဘွယ်ရှိ၍သိရိကုန်လုံနတ်သံနှိုင်းစုံအရံ၏ ပြည့်စုံသည်ကို
 မိသွား၊ တစ်နီးမိနီးရှု၍၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ် မိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း
 နဂတော၊ ငါမသွားမိသည်ကား၊ သာဓု၊ ကောင်းသည်၊ အမှီဝတ၊ ဖြစ်စွ
 တကား၊ သစေအဂမိသံ၊ အကယ်၍လေ သွားမိချေအံ့၊ ကောပိဒေဝ၊ တရံ
 တယောက်သာဖြစ်သော၊ ဓမ္မကတိကော၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာ
 ဝဂ္ဂော၊ လာလတ်၍၊ သံဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောရှာသားတို့၏၊ မနံ၊ မိတ်နှလုံးကို၊
 သိန္နိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ငါတည်ထွင်သောကျောင်းတိုက်ကို၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ နိကာယသန္တကံ၊ သဘောတူအပေါင်းအသင်း၏ဥစ္စာကို၊ ကရေယျ
 ပြုလေရာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ပြုလတ်သော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပစ္ဆာ၊ သူတို့ဥစ္စာ
 ပြုပြီးသည်မှနေောက်၌၊ အာဝဂ္ဂော၊ လာလတ်သော်၊ ဧတဿ၊ ထိုသူမိမိပြင်ပ
 ဝိသဘာဝရဟန်းအပေါင်း၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှလွှဲ၊ ရအပ်သော၊
 ပိဗ္ဗာ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုဇ္ဈန္တေန၊ သုံးဆောင်လျက်၊ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ ။

သော၊ ထိုဒါယကာဒါယိကာမဝိဟာရဝတ္ထုကံအရံ ဥယျာဉ်၌သံယော
 ဧဉ်ငြိ၍တစ်မခွါနုက်မက်ထွသောရဟန်းသည်။ အပရေနသမယေန၊ နေံ
 ပြီးအခါ၌၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏၊ ကိ် သုဏာတိ၊ အဘယ်သို့ကြားသနည်း၊ တေ
 တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းလုပ်ကိုဆောင်ယူခြင်းငှါကြွလာသော ရဟန်းတို့သည်၊
 ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်လေရာရောက်လေရာအရပ်၌၊ ဧကနိကာယန္ဓေနိကာယ
 ဧကပိဋကန္တေပိ ဓူကာဒိဝသေန၊ နိကာယ်တစ်နိကာယ်နှစ် ပိဋကတ်တစ်
 ပိဋကတ်နှစ်စုံသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားနှုတ်ပတ်ကို၊ ဥဂ္ဂ
 ဟိတွာ၊ သင်၍၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာကျမ်းပြုဆရာတို့သည်၊
 ဧတော၊ ဖြစ်လတ်ကုန်ပြီ၊ ဝိနယဓော၊ ဝိနည်းချိရဆရာတို့သည်၊ ဧတော၊
 ဖြစ်လတ်ကုန်ပြီ၊ သတပရိဝါရာပိ၊ တပည့်လက်သား တရာအရံပါကုန်
 သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သဟဿပရိဝါရာပိ၊ တပည့်လက်သားတ
 ထောင်အရံပါကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ စရန္တိ၊ ကိရူ၊ ကုံည့်လည်ကုန်
 သတတ်၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကြွတော်မူလာသောမဟာထေရ်
 တို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင်မဟာထေရ်တို့သည်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
 ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ ကြွလာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမဟာထေရ်တို့သည်၊
 စာဓူန္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဖြန်းဖြန်းနေညလေ့လာပြန်ခေါက် တအောက်မေ့
 နေစေ့ ဆော်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယမန္တာ၊ အပတ်တကုတ်မဆုတ်ကြိုးစား

အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတာပန္န၊ အရိယာသောတာပန္နသာဝကတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်ပြီး၍၊ သကဒါဂါမိနော၊ သကဒါဂါမ်တို့သည်၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂါမ်တို့သည်၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်ပြီး၍၊ မဟာသက္ကာရေန၊ များစွာသောပူဇော်သက္ကာရဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတာကာရံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သူဏာတိ၊ ကြား၏။ ။

သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်၊ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ ကိံစိန္တေယိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ သစေအဂမိဿံ၊ မထေရ်တို့နှင့်တကွလိုက်မိအံ့၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ သောသမ္ပတ္တိ၊ ဤလောကီလောကုတ္တရာစည်းစိမ်သည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်ရှာလေရာ၏၊ ပန၊ ကိုယ်ပင်ကိုယ်ကို အပြစ်ဆိုအံ့၊ ဣမံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊ မုဉ္ဇိတုံ၊ လွှတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိဟိန္ဒေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ငါဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေယိ၊ ကြံ၏။ အယံဝုပ္ပလော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရဒုတာယ၊ နှလုံးနူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုနေပြေအရပ်ကို၊ အမုဉ္ဇေန္တော၊ မလွှတ်နိုင်ရကား၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ သမာဓိကုလ္လေ၊ သမာဓိတောင်၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသာဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါဝုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ။

၊ ဂင်္ဂါယနဒိယာ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၌၊ ဝိရိယံ၊ ဗီရိယကန်လန်၊ ပတိတွာ၊ လည်း၍၊ ဝါလိကာယ၊ သဲဖြင့်၊ ဩတ္တရိတဘာဝေန၊ လွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရေသေတုဝိယ၊ ကျွန်းငယ်နှင့် ကျွန်းကြီးအကြား တံတားခင်း၏သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟူနံ၊ ကူးသန်းလျှောက်သွားများစွာသော သူတို့အား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတာရက္ခောဝိယ၊ ဖြစ်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ရထဝိနိတံ၊ ရထဝိနိတသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာအရိယဝံသံ၊ မဟာအရိယဝံသသုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒောပမာဒိပ္ပဋိပဒါသု၊ စန္ဒောပမပဋိပဒါ၊ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောပဋိပဒါကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်ပြီး၍၊ ဩဇီနဝုတ္တိကော၊ ဆုတ်နစ်သောအကျင့်ရှိသော၊ ပုပ္ဖလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိပတ္တိနိသိတံ၊ ပဋိပတ်ကိုဖြုတ်သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်၍၊ ပကာတိယာ၊ ပြကတေ အားဖြင့်၊ မဇ္ဈိဿရော၊ သာယာချောင် အသံကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တလပဗ္ဗတာဒိသံဒိသံ၊ ဝိတ္တလတောင်

၂၀၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အစရှိသည်နှင့်တူသော၊ မဟန္တံ၊ မြတ်သောသူတို့၏နေရာအရပ်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကြီးသို့၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊ ဝေတိယက်ဏဝတ္ထာဒိနိ၊ ဇေတိ
 ယက်ဏဝတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အံထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဿဝ
 နဂ္ဂံ၊ တရားသဘင်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဂန္တုကာဒ
 ဟရာ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေဟိတိ၊ ဟော
 တော်မူပါဟု၊ ဝဒန္တိ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊
 သဒ္ဓါအနက်မပျက်သေခြာကောင်းစွာသင်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ကို၊ ပဋိပဒံ၊ သမ္မာထဝိပဿနာပဋိပဒ်ကို၊ ဒီပေတွာ၊ ဖြ၍၊ ကထေတိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အံထ၊ ထိုသို့ဟောသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုတရားဟောကောင်း
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပံသုကူလိက ဝိဇ္ဇာပါတိကာဒယော၊ ပံသုကူလိက ပုဂ္ဂိုလ်
 ဝိဇ္ဇာပါတိကပုဂ္ဂိုလ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ထေရေနဝ
 မဇ္ဈိမာ၊ ထေရ်သစ်နောမဇ္ဈ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အ
 ဟောသပ္ပုရိသောတိ၊ အံတွယ်ယောကျ်ားကောင်းဟု၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုတရားဟောကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်၊ ကဿပိ၊ အချို့
 သောသူအား၊ နိဒါနမတ္တံ၊ နိဒါန်းမျှကို၊ ကဿပိ၊ အချို့သောသူအား၊ ဥပဗ္ဗဂါ
 ထံ၊ ဂါထာဝဂ်ကို၊ ကဿပိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂါထံ၊ ဂါထာလုံးကို၊
 ဥပဋ္ဌာပေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ အယပဋ္ဌကေန၊ သံဃားဖြင့်၊ အာဗန္ဓန္တောဝိ
 ယ၊ ဖွဲ့၏သို့၊ ဒဟာရသာမဏေရေ၊ ရဟန်းငယ်သာမဏေငယ်တို့ကို၊ သင်ဗျူ
 တွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်သိမ်းပိုက်၍၊ မဟာထေရေ၊ မထေရ်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အယံ၊ ဤကျောင်းတိုက်သည်၊ ပေါရာဏ
 ကဗိဟာရော၊ ရှေးကျောင်းတိုက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤကျောင်းတိုက်၌၊ ကောမိ၊
 တစ်ခုတခုသော၊ တုတြုပ္ပါဒေါ၊ ထိုအရပ်၌ဖြစ်သောအခွံအနက်ရှိသည့်
 လဟယ်ဗာဝတ္ထုကံဇိးမြေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏
 ထေရာ၊ ကျောင်းတိုက်နေ ဆရာမဟာထေရ်တို့သည်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊
 ကိံ ဝေဒမိ၊ အသို့သင်ဆိုဘိသနည်း၊ စတုဝိသတိကရီသသဟဿာနိ၊
 နှစ်ဆောင်းလေးထောင်ပယ်ဖွဲ့လောက်သောမြေအရပ်တို့သည်၊ တုတြုပ္ပါ
 ဒေါ၊ ထိုအရပ်၌ဖြစ်သောအခွံအနက်ရှိသည့်လဟယ်ဗာဖြစ်၍ မဟာဝိဟာ
 ရကျောင်းတိုက်ကြီး၏၊ ဝတ္ထုကံဇိးမြေပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
 မိန့်ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝဒေထ၊ မိန့်ဟောတော်မူကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မိန့်သော်လည်း၊ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံ

လောကံ၌၊ အဂ္ဂိပိ၊ မီးသည်လည်း၊ နဇလတိ၊ မတောဝက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
လျှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ မဟာဝိဟာရဝါသီတိ၊ မဟာဝိဟာရဝါသီ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ လန္ဈနာမံ၊ ရအပ်ကုန်သောဝတ္ထုကံတို့မည်သည်၊ ဧဝမေ
ဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နဿန္တိ၊ ပျောက်ပျက်တတ်ကုန်၏၊ ကောဝိ၊ တရံတ
ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဿန္တာပေတိ၊ မတည်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ပေါရာဏကရာဇာယံ၊ ရှေး
မင်းတို့သည်၊ ဗိန္နု၊ ယူအပ်၏၊ ဝိဏာသဝေတိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိဂ္ဂ
ဟိတံ၊ အနဝဇ္ဇဖြစ်အောင်စိစစ်၍ ခံအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧတေ၊ ဤဝတ္ထုကံတို့ကို၊ နာသေန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်ဘိသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသင်ကဲ့သို့
သောအရည်အသွေးရှိသော၊ ဓမ္မကဝိကေန၊ တရားဟောကောင်းပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ကဝိတေ၊ ကျိုးကြောင်းပြုတတ်တရားဟောအပ်လေသော်၊ လန္ဈနံ၊
ရမြဲရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟံသု၊ မိန့်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧဝံ၊ ဆိုရာရှိရှားဤစကားကို၊
မာဝဒေထ၊ မချီမခံသာမဆိုပါကုန်လင့်၊ အဓမ္မ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဋိပတ္တိဒီ
ပကဓမ္မကဝိကာနာမ၊ ဓမ္မကဝိကမည်ကာ မဟုတ်ကုန်လေ ကျင့်ဝတ်
ပဋိပတ်နည်းကိုပြုတတ်သည်ဓမ္မကဝိကမည်ကုန်၏၊ ဝုတ္တေ၊ အရှင်ဘုရား
တို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဃာကုရု၊ မြွေကော၊ သံဃာတော်သူကြွယ်
ကြီးဖြစ်သော၊ ဝိဟာရုပ္ပဋ္ဌာကောတိ၊ ကျောင်းတိုက်အလုပ်အကျွေးပူ၍၊
မညမာနာ၊ ဖွတ်တော်မူကြကုန်၍၊ ကာတုကာမာ၊ အကျွန်ုပ်ကို သံဃာ
ခကျွေးပြုလိုကုန်သောတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မလုပ်လိုပေသင်တန်
သော်၍ လျှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဧတံ၊ ဤသို့အရည်အသွေးရှိ
သည်အားလျော်စွာ သံဃာတော်ကိုထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၊ အကပ္ပိယံ၊
မအပ်သလော၊ ပန၊ အသင့်အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ တုဌာဒိသေဟိ၊ သင်ကဲ့သို့
သောသူတို့သည်၊ ကဝိတေ၊ ဟောအပ်လတ်သော်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊
လာဘော၊ လာဘ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကောင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့အားပါးနာ
ဘွယ်မလွှဲဖယ်သာ မဟာထေရ်တို့သို့ လိုက်ပြီးရကား၊ အာရာမိကေသု၊
အရံစောင့်တို့သည်၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်လေထံသော်၊ အဋ္ဌာကံ၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ကရောထ၊ ပြုကြကုန်လေ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
ဧကံ၊ တခုသော၊ ကပ္ပိယန္တိ၊ အပ်အံ့သည်အဝအပေါက်ကို၊ ကထေသံ၊

၂၀၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မ၊ဆိုကုန်အံ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ သော၊ထိုဥပနံသို့ ချေငံခရ
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
သန္တိပါတဿာယာယံ၊ သံဃာစည်းဝေးသော ဗီရပ်၌၊ ဌတွာ၊သံဃာရှေ့
ရပ်၍၊ အာရာမိကေသု၊အရံစောင့်တို့သည်၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်လတ်
သော်၊ ဥပါသကာ၊ဒါယကာတို့၊ အသုကဓေတ္တေ၊ ဤမည်သော လယ်၌၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ အသုကဓေတ္တေ၊ ဤမည်
သောလယ်၌၊ ကမ္ဘာပဏံ၊အသပြာသည်၊ ကုဟိံ၊အဘယ်မှာနည်း၊ဣတိ
အာဒိနိ၊ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ဆို၍၊ အညဿ၊ တဦး
သောသူ၏၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ ဓေတ္တံ၊လယ်ကဲ့၊ဂဟတွာ၊ယူ၍၊အညဿ၊
လက်မဲ့၊ဖြစ်သူတဦးအား၊ ဒေတိ၊ပေး၏၊ဇေဝံ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အနုက္က
မေန၊အစဉ်သဖြင့်၊တံတံ၊ထိုထိုလက်ရှိဖြစ်သောသူကို၊ပဋိသေဓေန္တော၊
ဖြစ်လျက်၊ တဿတဿ၊ထိုထိုလက်မဲ့ဖြစ်သောသူအား၊ ဒေန္တော၊ပေး
သည်ဖြစ်၍၊ ယဿ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတေ၊ပြုအပ်
လတ်သော်၊ ယာဂုဟတ္ထာ၊လက်ဆောင် ယာဂုလက်စွဲ ကုန်လျက်၊ ပူဝ
ဟတ္ထာ၊ လက်ဆောင် မှုံလက်စွဲကုန်လျက်၊ ဘတ္တဟတ္ထာ၊ လက်ဆောင်
ဆွမ်းအုပ်လက်စွဲကုန်လျက်၊ တေလမရဗာဏိတတဏှာ၊လာဒိ ဟတ္ထာစ၊
ဆီပျားဆန်စသည်လက်စွဲကုန်လျက်လည်း၊ အတ္တနောဝ၊အရေးပိုင်သူမိမိ
၏သာလျှင်၊သန္တိ ကံ၊အထံသို့၊အာဂန္တန္တိ၊ရောက်လာကုန်၏၊တဿ၊ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြုလတ်သတည်း၊ သကလဝိဟာရ ခွါရော၊
အလုံးစုံသော ကျောင်းတိုက်တံခါးသည်၊ ဧကကောလဟလော၊တပြိုင်
နက်အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပေသလော၊သိလက်ချစ်
ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ဦးလေးငြီးငွေ့ ကုန်၍၊ ပက္ကမိံသု၊
ဖဲသွားကုန်၏၊ သောဝိ၊ထိုလာဘ်ရအောင်အားထုတ်သောရဟန်းသည်
လည်း၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယေဟိ၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယံတို့သည်၊ ဝိဿဋ္ဌကာနံ၊
ဆုံးမမဖြစ်စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော၊ဗဟူနံ၊များစွာကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗရုဂ္ဂလာနံ၊
ဆုံးမခက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ဥပဏ္ဏံ၊ဥပဏ္ဏာယံကို၊ ဒေန္တော၊ပေးလျက်၊
ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတိုက်ကို၊ ပူရေသိ၊ပြည့်စေ၏၊ အာဂန္တုကာ၊ဧည့်သည်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ဝိဟာရခွါရေ၊ ကျောင်း
တိုက်တံခါး၌၊ ဌတွာဗ၊ရပ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်းတိုက်၌၊ကော၊
အဘယ်သို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဝသန္တိတိ၊နေကြကုန်သနည်းဟု၊ပုန္နိတွာ၊
မေး၍၊ဧဝဉ္စပါနာမ၊ဤသို့သဘောရှိသည်မည်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ယုတ်မာ

သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝသုန္ဒိတိ၊ နေကုန်၏ဟူ၍။ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဗဟိရေ
နေဝ၊ တိုက်ပဖြင့်သာလျှင်၊ ပက္ခမန္တိ၊ ဖဲသွားကုန်၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤယုတ်
မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ တိရိယံ၊ ဖိလားကန်
လန်၊ နိပ္ပန္နတာယ၊ လျောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဇနဿ၊ များစွာ
သောသူအား၊ ပစ္စယဘာဝံ၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်သို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ သမာဓိ
ကုလ္လော၊ သမာဓိတောင်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ နိဗ္ဗာနသဘဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာသို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နိုင်။ ။

ဘဂဝန္တံတေဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝန္တံတေဒဝေါစဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်
ပစ္ဆာရာတိ၊ နိဗ္ဗာန်ပစ္ဆာရာဟူ၍၊ သရေန၊ သာယာသော အာဝံတော်ဖြင့်၊
ဩသာဝိတံ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဓမ္မဒေသနာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍
အနုသန္တိကုသလတာယ၊ အနုသန္ဓေ၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ
ကိံနုခေါဘန္တေတိဝစနံ၊ ဧဝံကိံနုခေါဘန္တေဤသို့အစရှိသော စကားကို
အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ တထာဂတောဝိ၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား
သည်လည်း၊ ဣမိသံပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသော၊
အနုသန္တိကုသလော၊ အနုသန္ဓေ၌လိမ္မာသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအနုသန္ဓေတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဓံ၊ ငါဘုရားကို၊ ပဉ္စံ၊
ပြဿနာကို၊ ပုန္တိဿတိတိ၊ မေးလတ္တံ့ဟု၊ တသေဝ၊ ထိုအနုသန္ဓေတတ်
သောရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဩကာသကရဏတ္တာယ၊ အခွင့်ပြုခြင်းငှါလည်း၊
ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဝေ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယံရအခါ၌၊ ဩရိမတိရန္တိ အာဒိနာ၊ ဩရိမတိရံဤသို့အစရှိသော
နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တေသု၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာ
ယတနာဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနစသည်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သေသနည်း
ဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆတာဒိနိ၊ ဩရိမတိရပါရိမတိရသို့ ကပ်ခြင်းအလယ်၌နစ်ခြင်း
တို့ကို၊ ဝေဒိကဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ သမ္ပန္နံ၊
ပြည့်စုံကောင်းမြတ်လျှော့ပတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်း
ပတ်မျှလည်း ဖြစ်သော၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ ပုဋိဝိဇ္ဇာတုံ၊ နာနိတုံ၊ သိခြင်း
ငှါ၊ သက္ကောမိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ သထာဝုတ္တံ၊ ဤဆိုအပ်သော
အပြားရှိသော၊ စက္ခု၊ စက္ခု၏ကောင်းမြတ်သော သဘောကို၊ နိဿာယ၊
အမြဲပြု၍၊ အသာသန္ဓေန္တာဝိ၊ သာယာသောသူသည် လည်းကောင်း၊ တိမိရ

၂၀၀ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကဝါတာဒိတိ၊ အဓိကံကိုပြုတတ်သောစိတ်လွှာ မျက်စိကိုထိုးကျင်သော
 လေဆိုးစသည်တို့သည်၊ ဥပဟတဗ္ဗသဒ္ဓေါပိ၊ နှိပ်စက်အပ်သော ပသာဒ
 ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွား
 စေတတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမားသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရူပါ
 ရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဝိဘာဝေတံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆန္နောပိ၊ ရောက်
 သောသူသည်လည်းကောင်း၊ စက္ခယတနံ၊ စက္ခယတနသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ
 နာမ၊ ကပ်သောသူမည်၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုသည်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စတည်း၊ ဒုက္ခံ၊
 ဒုက္ခတည်း၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိဇ္ဈံ၊ ဘိဇ္ဈံ၊ သုံးပါးသုံးပါး
 ကုန်သော၊ လက္ခဏာနံ၊ လက္ခဏာတို့၏၊ ဝသေန၊ အတွင်းဖြင့်၊ ဝိပဿန္တော
 ပန၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ရှုသောသူသည်ကား၊ နဥပဂစ္ဆတိနာမ၊ စက္ခယ
 ကနသို့မကပ်သောသူမည်၏၊ သောတာဒိသုပိ၊ သောတာဝန်သည်တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ မနာယတနော၊ မနာယတန၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနော၊ မနာ
 ယတနသည်၊ မနာပံဝတ၊ နှစ်လိုတိုးပွား စေတတ်စွာ၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတခုသော
 အာရုံကို၊ ဝါမတောမိန္တော၊ အမှားအားဖြင့်၊ အဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောအာရုံကို၊ ပဒက္ခိဏတောသမ္မာဝ၊ အမှန်အားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဂဏ္ဍတိ၊ ယူနိုင်ပေစွာ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ မနေန၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိတဝိန္တိတဿ၊ ကြံတိုင်းကြံတိုင်းကို၊ အလာဘောနာမ၊ မရ
 ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ အသာဒေန္တောပိ၊ သာယာသောသူသည် လည်းကောင်း၊
 ဒုဂ္ဂိန္တိတဝိန္တိတဿ၊ မကောင်းသော အကြံကိုကြံမှားသော၊ မေ၊ ငါ၏၊
 မနော၊ စိတ်သည်၊ အပ္ပဒက္ခိဏဂါဟိ၊ အမှားကိုသာယူလေ့ရှိ၏၊ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တောပိ၊ ဖြစ်စေသော
 သူသည်လည်းကောင်း၊ မနာယတနံ၊ မနာယတနသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိနာမ၊ ကပ်
 သောသူမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဋ္ဌေ၊ လိုအပ်သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ရာဂံ၊ ရာဂ
 ကို၊ အနိဋ္ဌေ၊ မလိုအပ်သော၊ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ ပဋိစသံ၊ အမျက်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊
 ဖြစ်စေသောသူသည်၊ ရူပါယတနံ၊ ရူပါယတနသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိနာမ၊ ကပ်
 သောသူမည်၏၊ သဒ္ဓါယံတနာဒိသုပိ၊ သဒ္ဓါယတန အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

နန္ဒိရာဂဿတံအဓိဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ နန္ဒိရာဂဿတံအဓိဝစနံဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ ဟိ၊ ထင်ရှားပြီအံ့၊ မဇ္ဈိ၊ မြစ်၏အလယ်၌၊ သံသိဒိတွာ၊ နစ်၍၊ ထလံ၊
 သဲစည်းခုံပြင်းစသို့၊ ပတ္တံ၊ ရေပ်သော၊ ဒါ၊ ရုက္ခန္ဓံ၊ သစ်တုံးကို၊ သဏ္ဌထူလဝါ
 လိကာ၊ သဲနုသဲကြမ်းသည်။ ပိဗဟတိ၊ ပို့၏။ သော၊ ထိုသို့ပို့သောသစ်တုံး
 သည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ ချိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိယ
 ထာ၊ မတတ်နိုင်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ နန္ဒိရာဂေန၊ နှစ်သက်ခြင်းရာဂသည်၊
 အာပဇ္ဇော၊ ဖြစ်စွာ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ ဝုပ္ပလော၊ ဝုပ္ပုလ်ကို၊ စတုသုမဟာအပါယော
 သု၊ ကြီးမားသောအပါယ်လေးတုံတို့၌၊ ပတိတော၊ ကျလတ်၍၊ မဟာဒုက္ခ
 န၊ ကြီးစွာသောဒုက္ခသည်၊ ပိဗိယတိ၊ ပို့အပ်၏။ သော၊ ထိုအပါယ်လေးတုံတို့
 ၌ကြီးစွာသောဒုက္ခသည်ပို့အပ်သောသူသည်၊ အနေကေတိဝိ၊ များစွာလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဿသဟဿဟိ၊ အနှစ်တထောင်တို့ဖြင့်၊ ဝုန၊ တဖန်၊
 သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတုံ၊ ထောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒိရာဂဿတံ အဓိဝစနန္တိ၊ နန္ဒိရာဂဿတံ အဓိဝ
 စနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အတ္ထိမာနဿတံ အဓိဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ အတ္ထိ မာနဿတံ အဓိဝစနံ
 ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဟိ၊ ထင်ရှားဆိုအံ့၊ ထလေ၊ ကုန်း၌၊ အာရုဇ္ဈော၊ တင်သော၊
 ဒါ၊ ရုက္ခန္ဓော၊ သစ်တုံးသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဂင်္ဂါဒကေနစေတု၊ ဂင်္ဂါ
 ရေဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဿနစ၊ မိဗန်းရည်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ တေမေဇ္ဈော၊ စွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သေ
 ဝါလပရိယောနဇ္ဈေ၊ ငှော်မြှေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေသော၊ ဤစင်းစင်း
 နေသည်ကား၊ ပါသာဇောနုခေါ၊ ကျောက်လေလော၊ ခါဏုကောနုခေါ၊
 သစ်တုံးလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ တွေးဆဝိုးဝါး ဆိုမှားသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 အတ္ထိမာနေန၊ သေယျောဟမတ္ထိ သဒိသောဟမတ္ထိ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဖြစ်
 သော အတ္ထိမာနံဖြင့်၊ ဥဇ္ဈတော၊ ထောင်လွှား မာနံကြွသော၊ ဝုပ္ပလော၊
 ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ပံသုကူလိကဋ္ဌာနေ၊ ပံသုကူလိကံ ဝုပ္ပုလ် အရာ၌၊ ပံသု
 ကူလိကော၊ ပံသုကူလိကဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မကထိကဋ္ဌာ
 နေ၊ ဓမ္မကထိကဝုပ္ပုလ်အရာ၌၊ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိကဝုပ္ပုလ်သည်၊
 ဘဏ္ဍနကာရကဋ္ဌာနေ၊ ခိုက်ရန်မူတတ်သော သူတို့အရာ၌၊ ဘဏ္ဍနကာရ
 ကော၊ ခိုက်ရန်မူတတ်သောဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဝေဇ္ဇဋ္ဌာနေ၊ ဆေးသမားရဟန်း
 တို့အရာ၌၊ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားတယောက်သည်၊ ပံသုကဋ္ဌာနေ၊ ချောပစ်

၂၀၂ သံဃာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတ်သော သူတို့အရာ၌၊ ပိသုဏော။ ချောပစ်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဝါနေသူကရောဟော်တိအစရှိသည်ဖြင့် ဟော
 တော်မူအပ်သောဝက်ဘီလူးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နာနုပ္ပကာရံ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိသော၊ အနေသနံ၊ မအပ်သောရှာဖွေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တော၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာပိတာပိအာပတ္တိဟိ၊ ထိုထိုအာပတ်တို့သည်၊
 ပလိဝေဋ္ဌိတော၊ ရစ်ပတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အတ္တန္တရေ၊
 ကိုယ်တွင်း၌၊ ကိဉ္စိ၊ ကစိုးတစ်သော၊ သိလံ၊ သိလသိက္ခာသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊
 ရှိပါသေး၏လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နတ္ထိနုခေါ၊ အကျင့်သိက္ခာခဝါချ
 ချေပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ တွေးဆစိုးဝါး ဆိုမှားသည်၏အဖြစ်သို့၊
 အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထိမာနသေတံအဓိဝစနန္တိ၊
 အတ္ထိမာနသေတံအဓိဝစနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပဉ္စန္ဒေတံကာမဂုဏာနံအဓိဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ ပဉ္စန္ဒေတံကာမဂုဏာနံအဓိဝစ
 နံဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိ၊ ထင်ရှားဆိုအံ့၊ အာဝဇ္ဇေ၊ ဝဲ၌၊ ပတိတဒါရုက္ခန္ဓောယေ
 ဝ၊ ကျသောသစ်တုံးသည်ပိုင်လျှင်၊ ပါသာဏာဒိသု၊ ကျောက်စသည်တို့၌၊
 အာဟတသမတ္တာဟတော၊ ရှေးရှုခတ်အပ်သည်ထက်ဝန်းကျင်ခတ်အပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲဖျ၍၊ ဓုဏ္ဏဝိဓုဏ္ဏံ၊ အစိတ်အစိတ်အမှုန့်အမှုန့်
 သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စကာမဂုဏာဝဇ္ဇေ၊ ကာမ
 ဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောဝဲ၌၊ ပတိတဝုဂ္ဂလော၊ ကျသောပုဂ္ဂိုလ်သည်
 စတုသုအပေါ်ပေသု၊ အပါယ်လေးတံတို့၌၊ ကမ္မကာရဏချပ္ပိပါသာဒိဒုက္ခေ
 ဟိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောညှဉ်းဆဲခြင်းအစာငတ်ခြင်းရေသိပ်ခြင်းအစရှိသော
 ဆင်းရဲတို့သည်၊ အာဟတသမတ္တာဟတော၊ ရှေးရှုခတ်အပ်ထက်ဝန်း
 ကျင်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဓုဏ္ဏဝိ
 ဓုဏ္ဏာဝံ၊ အစိတ်အစိတ် အမှုန့်မှုန့်ကြေပျက်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဉ္စန္ဒေတံကာမဂုဏာနံအဓိဝစနန္တိ၊ ပဉ္စန္ဒေတံ
 ကာမဂုဏာနံအဓိဝစနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂၀၂

ဒုသ္မိလောတိ၊ ဒုသ္မိလောဟူသည်ကား၊ နိသ္မိလော၊ သိလမရှိသည်၊
 ပါပဓမ္မောတိ၊ ပါပဓမ္မောဟူသည်ကား၊ လာမကဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသ
 ဘောရှိသည်၊ အသုစိတိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ နသုစိ၊ လောဘ ဒေါသမာန
 ဣဿာမဇ္ဈေရ အစေးညစ်ကြေးထပ်တို့ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့်မစင်ကြယ်
 သည်၊ သင်္ကသရသမာစာရောတိ၊ သင်္ကသရသမာစာရောဟူသည်ကား၊
 နှံ့ဒံကမ္ဘံ၊ ဤအမှုသည်၊ ဣမဿ၊ ဤမည်သောရဟန်း၏၊ ကမ္ဘမညေ၊ အမှု

ဖြစ်ပုံသင်တကား။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ပရေဟိ။ သူတပါးတို့သည်။ သင်္ကာယ။ ယုံ
 မှား၍ ရှာသဖြင့်။ သရိတဗ္ဗဿမာစာရော။ အောက်မေ့အပ်သော အကျင့်အ
 မူရှိသည်။ ဝါ။ တနည်းကား။ သင်္ကာယ။ မိမိ၏ယုံမှားခြင်းဖြင့်။ ပရေသံ။ သူတ
 ပါးတို့၏။ သမာစာရံ။ အမူအကျင့်ကို။ သရတိ။ ငါ၏ကျိုးမဲ့ဝါဒီချဲ့၍ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်
 ချဆိုကြလိုလိုဟု ကိုယ်မယုံ၍ တအုန်နွေးနွေးတွေးဆသင်္ကာ အောက်မေ့
 တတ်ရှာ၏။ ဣတိပိ။ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း။ သင်္ကာယာရသမာစာ
 ရော။ သူတပါးတို့၏ အမူအရာကို ရှာသဖြင့် အောက်မေ့သင်္ကာပြုရှာ
 တတ်သောသူမည်၏။ ဟိ။ ထိုစကားကိုထင်းရှားဆိုပြီးအံ့။ တဿ။ ထိုကိုယ်
 မစင်ကြယ်သောရဟန်းသည်။ နွေတယောဇနေ။ နှစ်ဦးသုံးဦးသောရဟန်း
 တို့ကို။ ကထေန္တိ။ ဆွေးနွေးပြောဟောကြသည်တို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဣမေ။
 ဤသူတို့သည်။ မမ။ ငါ၏။ ဒေါသံ။ အပြစ်ကို။ ကထေန္တိ မညေ။ ပြောကုန်ချေ
 သည်တကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ တေသံ။ ထိုတုရံတရာ အရေးဆွေးနွေးပြော
 ဟောသောရဟန်းတို့၏။ သမာစာရံ။ အမူအရာကို။ သင်္ကာ။ ယုံမှား၍ ရှာ
 သင်္ကာခြင်းသည်။ သရတိဓာဝတိ။ ပြေးသွားတတ်၏။ ဣတိပိ။ ဤသို့သော
 အနက်ကြောင့်လည်း။ သင်္ကာယာရသမာစာရော။ သူတပါးတို့၏အမူအရာ
 ကို ရှာသည်လေးသင်္ကာတွေး၍ စိတ်မအေးသောသူမည်၏။ ။

သမဏပ္ပဋိညောတိ။ သမဏပ္ပဋိညောဟူသည်ကား။ သလ္လာကက္ခဟဏာ
 ဒိသု။ စာရေးတံခံခြင်းစသည်တို့၌။ ဝိဟာရေ။ ကျောင်းတိုက်၌။ သမဏာ။
 ရဟန်းတို့သည်။ ကိတ္တကာ။ အတိမျှရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂဏနာယ။
 ရေတွက်ခြင်းကို။ အာရဒ္ဓါယ။ အားထုတ်လတ်သော်။ အဟမ္ဘိ။ ငါသည်လည်း။
 သမဏောတိ။ ရဟန်းတပါးဟု။ ပဋိညံ့။ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဧတိ။ ပေး၏။ သလ္လာ
 ကက္ခဟဏာဒိနိ။ စာရေးတံခံခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။ ဗြဟ္မစာရိ
 ပဋိညောတိ။ ဗြဟ္မစာရိပဋိညောဟူသည်ကား။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာသု။
 ဥပုသ်ပဝါရဏာတို့၌။ အဟမ္ဘိ။ ငါသည်လည်း။ ဗြဟ္မစာရိတိ။ မြတ်သောအ
 ကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏ဟု။ ပဋိညာယ။ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ တာနိကဗ္ဗာနိ။ ထိုဥပုသ်
 ပဝါရဏာစသောကံတို့သို့။ ပဝိသတိ။ ဗြဟ္မစာရိဟံနံဆင်၍ဝင်၏။ ။

အန္တောပူတိတိ။ အန္တောပူတိဟူသည်ကား။ ဝက္ကဟဒယာဒိသု။ အညှို့
 နှလုံးစသည်တို့သည်။ အပူတိကဿပိ။ မပုပ်သောသူအားလည်း။ ဂုဏာနံ။
 ကျေးဇူးဂုဏ်တို့၏။ အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်ကုန်သောသိသဓမ္မတို့၏။ ပူတိသာဝေ
 န။ ပုပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တောပူတိ။ အတွင်းပုပ်၏။ အံဝဿုတော
 တိ။ အဝဿုတောဟူသည်ကား။ ရာဂေနံ။ ရာဂဖြင့်။ တိန္ဒြော။ စွတ်၏။ ကာ

၂၁၄ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သဗ္ဗကဇာတောတိ၊ ကသဗ္ဗကဇာတောဟူသည်ကား။ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ
အစရှိကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသသတ္တိဖြင့်။ ကစဝရဇ္ဇာတေ၊
ကိုယ်တွင်း၌ ရှုတ်သော အမှိုက်ရှိ၏။ တေဒဝေါဟတိ၊ တေဒဝေါဟဟူ
သည်ကား။ ဂေါဂဏံ၊ မိမိကျောင်းသောနွားအပေါင်းကို၊ ဂင်္ဂါဝီရာသိရခံ
ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းသို့ရှေးရှုသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ရဟန်းတို့
အစွန့်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ အာဒိတော၊ တရားတော်ချီးသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ
စ၍၊ ယာဝပရိယောသာနာ၊ တရားတော်ချသည်တိုင်အောင်၊ သတ္ထု၊ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပံရမတ္ထ အကျိုးကိုမိမိစားရွာ၏၊ သို့ဆုံးမတော် မူတတ်
သောသဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား ဒေသနာတော်ကို၊
သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩရိမတိရာဒိနံ၊ ဤမှာ
ဘက်ကမ်းစသည်တို့သို့၊ အနုပဂန္ထန္တာဒိဝသေန၊ မကပ်ခြင်းစသည်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိံ၊ မဂ်လမ်းအကျင့်ကို၊ ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊
တံတံကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အဇ္ဈတ္တိ
ကာယတနခြောက်ပါး တည်းဟူသော ဤမှာဘက်ကမ်းစသည်တို့သို့မ
ကပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပူရေတုံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ယဒိသက္ကာ
အကက်၍တတ်ကောင်းမူကား။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ပူရေဿာဒိတိ၊ စွန့်စွန့်စားစားအားထုတ်၍ဖြည့်အံ့ဟု၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊
ဧတံအဟံဘန္တေတိအာဒိဝစနံ၊ ဧတံအဟံဘန္တေဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ။

ဝန္တရိဒ္ဓိနိယောတိ၊ ဝန္တရိဒ္ဓိနိယောဟူသည်ကား။ ဝန္တေသု၊ နွားငယ်
တို့ကြောင့်၊ သကထနေဟိ၊ မိမိအသားမြတ်တို့ဖြင့်၊ ခိရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ပဉ္စ
ရန္တေဟိ၊ ယိုကုန်သောနွားမတို့သည်၊ ဝန္တကသ္မေဟေန၊ နွားငယ်၌ချစ်ခြင်း
ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအဟံ၊
ဤသည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိယျာတေဟဂါတိ၊ နိယျာတေ
ဟေဝဟူသည်ကား။ နိယျာတေဟိယေဝ၊ အားမသန်မငြင်းသာနှင်းအပ်
သည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိ၊ နွားကို မနှင်းသည်၌အပြစ်ဆိုအံ့၊ ဂါဝိသု၊ နွား
မတို့ကို၊ အနိယျာတိကာသု၊ မနှင်းအပ်ကုန်လတ်သော်၊ ဂေါဿမိကာ၊ နွား
ရှင်တို့သည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ ကောဂါဝိ၊ နွားမတကောင်သည်
နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ဧကောဂေါဏော၊ နွားပိုက်တကောင်သည်၊ ဧကော
ဝန္တကော၊ နွားငယ်တကောင်သည်၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုယံ၊
သင်၏၊ ဝိဗ္ဗိတောဝိဗ္ဗိတော၊ နေ့သက်ကနေ့သက်က၊ စရိဿန္တိ၊ လိုက်ကုန်

လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တောဏ်းလျက်လိုက်သောကြောင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ အ
 ဟသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ သောပဗ္ဗန္ဓာစနာမ
 ဤရဟန်းအဖြစ် မည်သည်လည်း၊ သဇ္ဈဏဿ၊ သူ့ကြွေးသူ၊ မြီတင်သော
 သူအား၊ နဂ္ဂဟတိ၊ မဂ်ဖိုလ်မျိုးကောင်းမရောက်ခဲ့၊ အနဏာပဗ္ဗဇာစ၊ သူ့
 ကြွေးသူ၊ မြီ ကင်းသောသူ၏သာလျှင် ရဟန်းပြုခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရား
 အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သံဝဏ္ဏိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣတိ
 ဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇေ
 ဤသို့နိဿျာတေဟေဝဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိဿျာဒိတာတိ၊ နိဿျာ
 ဒိတာဟူသည်ကား၊ နိဿျာတိတာ၊ အပ်နှင်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣမသ္မိံသုတ္တံ၊ ဤ
 စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဝဇ္ဇဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇတရားဝိဝဇ္ဇတရားကို၊ ကလိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ ကိမိလယန္တိ၊ ကိမိလယံ ဟူသည်ကား၊
 ကိမိလနာမကေ၊ ကိမိလအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ သံကိလိဋ္ဌန္တိ၊ သံကိ
 လိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာပတ္တိ၊ ဝုဠာနဂါမ် ခေ
 သနာဂါမ်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိသော အာပတ်သည်၊ ပဋိစ္ဆန္နကာလ
 တော၊ ဖုံးလွှမ်းရာကာလမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အသံကိလိဋ္ဌာနာမ၊ သံကိလိဋ္ဌမံ
 ဟုတ်သော အာပတ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေဝုဇ္ဈံ၊ ဤသို့ခေသနာဂါမ်မူ
 လည်းဖြစ်စေ ဝုဠာနဂါမ်မူလည်း ဖြစ်စေ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော သဘောရှိ
 သော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသောအာပတ်သို့၊ အာပတ္တိယာဝုဠာနံနပညာယ၊
 တိတိ၊ အာပတ္တိယာဝုဠာနံန ပညာယတိ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝါသမာနတ္ထ
 အတ္တာနေဟိ၊ ပရိဝတ်မာနတ် အတ္တာနကံတို့ဖြင့်၊ ဝုဠာနံ၊ လခြင်းသည်၊
 နဒိဿတိ၊ မထင်။ ။

၆ သဠေ၊ သဠသုတ်၌၊ နဝံသန္ဓာဂါရန္တိ၊ နဝံသန္ဓာဂါရံဟူသည်ကား၊
 အရနာကာရိတံ၊ ယခုပြုသစ်စက်စက်ဖြစ်သော၊ သန္ဓာဂါရံ၊ မင်းတို့တိုင်း
 ရေးပြည်ရေးမှုကိုစီရင်ရာလွှတ်သတင်သည်၊ ကော၊ တခုသော၊ မဟာဿာ၊
 သာ၊ ကြီးကျယ်သောလွှတ်သည်၊ ဣတိအဿံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုပြီးအံ့၊ ဥပေယျာဂကာလာဒိသု၊ စစ်ထွက်ရာကာ
 လစသည်တို့၌၊ ရာဇာနော၊ ပြည်ကြီးဝန်ကို ဆောင်သော မင်းတို့သည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုလွှတ်သတင်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်နေ၍၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသောရဲမက်တို့
 သည်၊ ပုရတော၊ တင်ပြီး၌၊ ဝန္တန္တု၊ ချီလေကုန်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသောရဲမက်
 တို့သည်၊ ပန္တတော၊ တင်နေောက်ကာ၊ ဝန္တန္တု၊ ချီလေကုန်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ

သောရမက်တို့သည်။ ဥဘောတိပဿဟိ၊ လက်ဝဲကြောင်း လက်ယာ
 ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တု၊ ချီလေကုန်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသောရမက်တို့သည်။
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ အဘိရူဟန္တု၊ စီးကြကုန်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသောရမက်တို့
 သည်၊ အဿေ၊ မြင်းတို့ကို၊ အဘိရူဟန္တု၊ စီးကြကုန်၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှသော
 ရမက်တို့သည်။ ရထေသု၊ ရထားတို့၌၊ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ကြကုန်၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ သန္တိ၊ အစေ့အစပ်ကို၊ ကရောန္တု၊ ပြုကုန်၏။ မရိယာဒိ၊ စည်းကမ်း
 အပိုင်းအခြားကို၊ ဗန္ဓန္တု၊ ဖွဲ့စည်းကြပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဌာ
 နံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ သန္ဓာဂါရန္တိ၊ သန္ဓာဂါရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ စ၊ တ
 နည်းကား။ ဥယျာဂဌာနတော၊ စစ်မြေအရပ်မှ၊ အာဂတိာ၊ တပ်ပြန်၍၊
 ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လေ့ကပ်၊ ဂေဟေသု၊ အိပ်တို့၌၊ အလ္လဂေါမယပရိဘာဏ္ဍာ
 ဒိနိ၊ နံ့သာထုသောနွားချေရိလိမ်းကျခြင်းစသည်တို့ကို၊ ကာရေန္တိ၊ ပြုစေ
 ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လေ့ကပ်၊ ဇန္တဝီဏိဒိဝသာနိ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်တို့ပတ်
 လုံး၊ တေရာဇာနော၊ ထိုဗိုလ်မှူး တပ်မှူးမင်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊
 သန္ဓရန္တိ၊ ဝိဿမန္တိ၊ ပရိသေဝံ၊ ဝိနောဒေန္တိ၊ အပင်အပန်းငြိမ်းပျောက်ကုန်၏။
 ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အနက်ကြောင့်လည်း၊ သန္ဓာဂါရံ၊ သန္ဓာဂါရဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေသံရာဇုနံ၊ ထိုပြည်ကြီးဝန်ကိုဆောင်
 သောမင်းတို့၏၊ သဟသန္နိပါတဝသေနကဏ္ဍိ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေး
 သောအားဖြင့်တပေါင်းတည်း၊ အတ္ထာနုဿာသနံ၊ ထိုင်းရေးပြည်ရေးကိစ္စ
 ကိုဆုံးမရာဖြစ်သော၊ အဂါရံ၊ လွှတ်ရုံးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
 သောအနက်ကြောင့်လည်း၊ သန္ဓာဂါရံ၊ သန္ဓာဂါရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်။ ဂဏရာဇာ
 နော၊ မိမိသာရကောသလစသော မင်းတို့ကဲ့သို့တပါးတည်းမဟုတ်ဝတ္တိ
 မင်းမှလွှာမင်းတို့ကဲ့သို့ အပေါင်း ဇာတိဂိုဏ်းမင်းတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ထိုင်းရေးပြည်မှုသည်။ ဧကဿ၊ မင်း
 တပါးတည်း၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မပြီးမပြတ်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သောမင်းတို့၏၊ သန္ဓောပိ၊ အလိုကိုလည်း၊ လန္တု၊ ရေခြင်း၌၊ ဝရတိ၊
 သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထို
 အရပ်၌၊ သန္နိပတိတူ၊ စည်းဝေး၍၊ အနုဿာသန္တိ၊ ထိုင်းရေးပြည်မှုကို
 မျှော်ရှုဆုံးမကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဟအတ္ထာနုဿာသနံ၊ အဂါရန္တိ၊ ဝိ
 သန္ဓာဂါရန္တိ၊ သဟအတ္ထာနုဿာသနံ၊ အဂါရန္တိ၊ ဝိသန္ဓာဂါရံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏။ ပန၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေရာဇာနော၊ ထိုမင်း

တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုလွှတ်၌၊ သန္တိပတိတွာ၊ စည်းဝေ၍၊ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤ
 အခါ၌၊ ကံသိတံ၊ ထွန်ခြင်းငှါ၊ ဣမသ္မိံကာလေ၊ ဤပျိုးကြရာကာလ၌၊ ဝပ္ပိတံ၊
 ပိုက်ပျိုးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သံဃ်၏၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ စာရာဝါသကိစ္စာနိ၊ အိမ်ထောင်လူမှုကို၊ သဗ္ဗန္တယန္တိ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်အပေါက်ရှိသော၊
 စာရာဝါသံ၊ အိမ်ထောင်လူမှုကို၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌၊ သန္တရန္တိ၊ ထေးဖာဆို၊
 ပိတ်ကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သန္ဓာဂါရံ၊ သန္ဓာဂါရမည်၏။ ။

အဓိရုကာရိတံဟောတိတိ။ အဓိရုကာရိတံဟောတိဟူသည်ကား၊ ဣဇ္ဇ
 ကကမ္မသုခကမ္မစိတ္တကမ္မာဒိဝသေန၊ အုတ်အမှုအင်္ဂါတေအမှု ပန်းချီဆေး
 ရေးမှုစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေဝဝိမာနံဝိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ သုသန္တိတံ
 အတင့်အတယ်စီမံအပ်ပြီး၍၊ အရနာ၊ ဤအခါ၌၊ နိဗ္ဗာဝိတံ၊ အပြီးရောက်
 စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏေနဝါတိဇ္ဈေး၊ သမဏေနဝါဤသို့အ
 စရှိသောပါဠိတို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စာရဝတ္ထု၊ ပရိဂ္ဂဟကာလေယော
 ဝ၊ အိမ်ရာသိမ်းသောကာလ၌ပင်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ မှတ်ယူကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒေဝေနဝါတိ၊ ဒေဝေနဝါဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဟောမူ၍၊ သမဏေန
 ဝါဗြာဟ္မဏေနဝါကေနစိဝါမနုဿ သူတောနာတိ၊ သမဏေနဝါဗြာဟ္မဏေ
 နဝါကေနစိဝါမနုဿသူတောနဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယေနဘဂ
 ဝါတေနုပဿကံမိံ သူတိ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပဿကံမိံ သူဟူသည်ကား၊
 သန္ဓာဂါရံ၊ လွှတ်သဘင်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးလတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ဝတ္ထာမ၊ သွားကုန်အံ့နံ၊ ထိုလွှတ်သဘင်ကို၊ ပဿိဿာမာတိ၊ ရှု
 ကြည့်ကုန်အံ့ဟု၊ ဝတ္ထံ၊ သွား၍၊ ဧရကောဠကတော၊ တံခါးမတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ
 စ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဣဒံသန္ဓာဂါရံ၊ ဤလွှတ်
 သဘင်သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မနောရေံ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတော်
 ၍၊ သတိရိကံ၊ တင့်တယ်သောအသရေရှိ၏၊ ကေန၊ အဘယ်ဝုတ္တုလ်သည်၊
 ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗရိတုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အမှကံ၊ ငါတို့
 အား၊ ဒိဃာရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သု
 ခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊
 အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဥာတိသေဋ္ဌဿ၊ ဆွေမျိုးမျိုးတွင် အမြတ်ဖြစ်သောသူ
 အား၊ ပဋ္ဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒိယျမာနောပိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊ သတ္တုနောဝ၊
 သဗ္ဗညုတရားအားသာလျှင်၊ အနုစ္စာရိကံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ ဧက္ခိဏေယျ

၂၀၀ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝသေန၊ အယူခံမြတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိယုမာနောပိ၊ ယူအပ်သော်လည်း။
သတ္တုနောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ အနန္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တာရံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊
ပရိဘုဉ္ဇာပေဿာမ၊ သုံးဆောင်စေကုန်အံ့။ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းအ
ပေါင်း၏လည်း။ အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဘိက္ခု
သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ အာဂတေ၊ ကြွလာလတ်သော်၊ တေပိဋကံ၊
ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ အာဂ
တမေဝ၊ လာရောက်သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္တာရံ၊
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ တိယာမရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ အဋ္ဌကံ၊
ငါ့ဘို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ စာရေးစကားကို၊ ကထာပေဿာမ၊ ဟောစေကုန်အံ့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဟိရတနေဟိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တံ၊ သုံးဆောင်
အပ်ပြီးလတ်သော်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမ၊
သုံးဆောင်ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရတနာသုံးပါး လက်ဦးသုံးဆောင်ပြီးမှ ငါတို့
သုံးဆောင်ရသော်၊ နော၊ ငါတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်
လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိတိ၊
မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့ ဟု၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပသကံမိ
သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ။

ယေနနဝံသန္ဓာဂါရံ တေနုပသကံမိသုတိ၊ ယေနနဝံသန္ဓာဂါရံ တေ
နုပသကံမိသုဟူသည်ကား၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ သန္ဓာဂါရံ၊ လွှတ်သတင်
သည်၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းဆွေရိုးမျိုးကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဧဝ
ဝိမာနံဝိယ၊ နတ်ဗိမာန်ကဲ့သို့၊ သုသဇ္ဇိတံ၊ အတင့်အတယ် စီရင်အပ်ပြီး
သည်၊ သုပ္ပဋိဇဏိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင်အပ်ပြီးသည်၊ ကိဉ္ဇာပိဟောတိ၊
အကယ်၍ကား၊ ဖြစ်ပါပေ၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ
ရဟံ၊ ဘုရားအားလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပညတ္တံ၊ မခင်းရ
သေး၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်၊ အရညဇ္ဈာ
သယာ၊ တော၌နေခြင်းဆန္ဒရှိတော်မူကုန်၏။ အရညစရာမာ၊ တော၌မွေ
လျော်တော်မူကုန်၏။ အန္တောဂါမေ၊ မြို့တွင်းရှာတွင်း၌၊ ဝသေယျုဝါ၊ သိ
တင်းသုံးကုန်အံ့လည်းမသိ၊ နောဝါဇသေယျု၊ သိတင်းမသုံးကုန်အံ့လည်း
မသိ၊ တံသ္မာ၊ ထိုသို့သန္နိဋ္ဌာန်ကျကျမချပ်၊ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မနံ၊ နှလုံးတော်ကို၊ ဇာနိတွာဝ၊ သိ၍သာလျှင်၊
မညာပေဿာမာတိ၊ ခင်းကုန်အံ့ဟု၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တေရာဇာနော၊ ထို

မင်းများတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိံ သုကိရ၊ ကပ်
ကုန်သတံ၊ ဣဒါနိပန၊ ယိသုတမူကား၊ မနံ၊ နှလုံးတော်ကို၊ လာဘိတွာ၊ ခွင့်ရ
၍၊ ပညာပေတုကာမာ၊ ခင်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
သန္ဓာဂါရံ၊ ယွတ်သဘင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုယွတ်သဘင်သို့၊ ဥပ
သင်္ကမိံ သု၊ ကပ်ကုန်၏။ ၊

သဗ္ဗသန္တရိံ သန္ဓာဂါရံ သန္တရိတွာတိ၊ သဗ္ဗသန္တရိံ သန္ဓာဂါရံ သန္တ
ရိတွာဟူသော၍ပါ၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံ
သာလျှင်ဖြစ်သောသန္ဓာဂါရသည်၊ သန္တတံ၊ ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသန္ဓာဂါရကို၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ တာဝ၊ အ
စဉ်သင့်၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ဂေါမယံနာမ၊ နွားချေးပိုလိမ်း
ကျံခြင်းမည်သည်၊ သဗ္ဗမင်္ဂလေသု၊ အလုံးစုံသောမင်္ဂလာတို့၌၊ ဝဇ္ဇတီတိ၊
သင့်၏ဟူ၍၊ သုခာပရိကမ္မကတမ္ပိ၊ အင်္ဂတေလိမ်းကျံ အပ်ပြီးသော်လည်း၊
ဘူမိံ၊ မြေအခင်းကို၊ အလ္လဂေါမယေန၊ နွားချေးပိုဖြင့်၊ ဩပုညာပေတွာ၊
လိမ်းသိုတ်စေ၍၊ သုပရိ သုက္ခဘာဝံ၊ ကောင်းစွာသွေ့ခြောက်သည်၏အဖြစ်
ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အန္တန္တဌာနေ၊ နင်းရာ၌၊ ပဒံ၊
ခြေရာသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ဧဝံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ စတုဇ္ဇာတိယဂန္ဓေ
တိ၊ မာလာကျည်ကျူ၊ ကက္က၊ ကမ္ပည်းဟုန်းပန်းညှိရွက် ဟူသည် နံသာရည်
လေးမျိုးတို့ဖြင့်၊ လိမ္မာပေတွာ၊ လိမ်းကျံ စေ၍၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊ နာနာဝဏ္ဏက
ဓူသာရေကေ၊ အထူးထူးသောအဆင်းရှိသော သပေါ့သင်ဖြူးတို့ကို၊ သန္တ
ရိတွာ၊ ခင်း၍၊ တေသံ၊ ထိုသင်ဖြူးဖျာချောတို့၏၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊ မဟာဝိဗ္ဗိ
ကကောဓဝေ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက် ကချေသည်တို့၊ ကမြူးလောက်
သောကော်ဇောကြီးတို့ကို၊ အာဒိံ ကတွာ၊ အစမူ၍၊ ဟတ္ထတ္ထရအသတ္ထရ
သိ ဘတ္ထရ ဗျတ္ထရ စန္ဒတ္ထရဏ သူရိယတ္ထရဏ ဗိတ္ထတ္ထရဏာဒိတိ၊ ဆင်
ကျောက်ကုန်း၌ခင်းအပ်သောအခင်း မြင်းကျောံတုန်း၌ ခင်းအပ်သောအ
ခင်းခြင်္သေ့ ရေအခင်းကျားရေအခင်းလသဏ္ဌာန်ရှိသောအခင်းနေသဏ္ဌာန်
ရှိသောအခင်းဆန်းကြယ်သော အခင်းအစရှိကုန်သော၊ နာနာဝဏ္ဏေဟိ၊
အထူးထူးသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ အတ္ထရဏေဟိ၊ အခင်းကောင်းတို့
ဖြင့်၊ သန္တရိတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ခင်းခြင်း၌လျောက်ပတ်သော၊ သဗ္ဗေကာသံ၊
အလုံးစုံသောအရပ်အကွက်ကို၊ သန္တရာပေသုံ၊ မင်းစေကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ သဗ္ဗသန္တရိံ သန္ဓာဂါရံ သန္တရိတွာတိ၊ သဗ္ဗသန္တရိံ သန္ဓာဂါရံ
သန္တရိတွာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ အာသနာနိပညာပေတွာတိ၊

၂၂၀ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာသနာနိပညာပေတွာ ဟူသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မဇ္ဈိမာနေ၊ အလယ်အရပ်၌၊ မင်္ဂလဓမ္မံ၊ မင်္ဂလာရှိသော ကွန်းတိုင်ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၊ မဟာရဟံ၊ မြတ်သော သူတို့သာနေထိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားနေရာတော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းပေါ်၌၊ မုဒုကဉ္စ၊ နူးညံ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ မနောရမဉ္စ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံယံပစ္စတ္တရဏံ၊ အကြင်အကြင်အခင်းလွှမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံတံပစ္စတ္တရဏံ၊ ထိုထိုအခင်းလွှမ်းကို၊ ပစ္စတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းခင်း၍၊ ဥတတောလောဟိတကံ၊ ပိုးပရန်းသွေးတွေးတွေးအညီနှစ်ဘက်နီသော၊ မနုညဒဿနံ၊ နှလုံးကိုနှစ်သက်စေတတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ဥပဓာနံ၊ ဖြစ်ရုံးကြီးကို၊ ဩဒဟိတွာ၊ ထား၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏရတတတာရကဝိစိတ္တဝိတာနံ၊ ရွှေကြယ်ငွေကြယ်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော ဝိတာန်မျက်နှာကြက်ကို၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ကြက်၍၊ ဂန္ဓဒါမပုပ္ဖဒါမပတ္တဒါမာဒိဟိ၊ နံသာဆိုင်းပန်းဆိုင်းပန်းညှို့ရှက်စသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော အရှက်ပန်းဆိုင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နွါဒသဟတ္ထေ၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဝုပ္ပဇာလံ၊ ပန်းကွန်ယက်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဟိသဟတ္ထမတ္တံ၊ အတောင်သုံးဆယ်မျှသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ပဇ္ဇသမာဏိယာ၊ ဝုဆိုးတင်းတိမ်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ကာရံစေ၍၊ ပတ္တိမဘိတ္တိံ၊ အနောက်နံရံကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ပလ္လင်္ကဝီဌအပဿယဝီဌ မုဏ္ဍဝီဌာနိ၊ ပလ္လင်သဏ္ဌာန်ပြုအပ်သော အင်းပျဉ်တကဲအဖြစ်ရှိသော အင်းပျဉ်တကဲ အဖြစ်ရှိပြီးပြည့်အင်းပျဉ်တို့ကို၊ ပညာပါပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သေတပစ္စတ္တရဏေဟိ၊ ပြုသောအခင်းနှီးတို့ဖြင့်၊ ပစ္စတ္တရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ ပါစိနဘိတ္တိံ၊ အရှေ့နံရံကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိအား၊ မဟာဝိဋ္ဌိကဏေဇိဇေ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကချေသည်တို့ကမြူးလောက်သော ကုတ္တက ကော်ဇောကြီးတို့ကို၊ ပညာပါပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ မနောရမာနိ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ် ကုန်သော၊ တူလိယာနိ၊ လဲသွတ်ကုန်သော၊ ဥပဓာနာနိ၊ ခေါင်းအုံးကြီးတို့ကို၊ ဌပါပေသုံ၊ ထားစေကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့ထားသည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဓိလမမာနာ၊ မပင်ပန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်ပတ်လုံးခမ္ဘာ၊ တရားကို၊ သုဏိဿာမ၊ နာရကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပျက်၍၊ ဌပါပေသုံ၊ ထားစေကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအခင်းကို

သန္ဓာယ။ရည်၍။အာသနာနိပညာပေတွာတိ။အာသနာနိပညာပေတွာဟူ၍။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။

ဥဒကမဏိကန္တိ။ဥဒကမဏိကံဟူသည်ကား။မဟာကုန္တိ။အေဒုကြီးသော။ဥဒကစာဓိ။ရေထောင်အိုးစရည်းကို။ပတိဋ္ဌာပေတွာတိ။ပတိဋ္ဌာပေတွာ ဟူသည်ကား။ဝေံ။ဤသို့။ဘဂဝါစ။မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ထိန္ဒြသံဃောစ။ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ယထာရုဗိယာ။အလိုရှိတိုင်း။ဟတ္ထေဝါ။လက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ပါဒေဝါ။ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း။ဓောဝိဿန္တိ။ဆေးကုန်လတ္တံ့။မုခံဝါ။မျက်နှာထော်ကိုမူလည်း။ပက္ခာလိဿန္တိ။သစ်ကုန်လတ္တံ့။ဣတိမနသိကရိတွာ။ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။တေသုတေသုဋ္ဌာနေသု။ထိုထိုအရပ်တို့၌။မဏိဝဏ္ဏဿ။မြဲအဆင်းရှိသော။ဥဒကဿ။ရေဖြင့်။ပူရေတွာ။ပြည့်စေ၍။ဝါသတ္ထာယ။ထုခြင်းငှါ။နာနာဝုပ္ပါနိစေဝ။အထူးထူးသော ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ဥဒကဝါဒရုဏ္ဏာနိစ။ရေကိုထု အပ်သော နံ့သာမှုန့်တို့ကို လည်းကောင်း။ပက္ခိပိတွာ။ထည့်၍။ကဒလိပဏ္ဏဟိ။ဌက်ပျော့ရွက်တို့ဖြင့်။ပိဒပိတွာ။ပိတ်၍။ပတိဋ္ဌာပေသံ။တည်ထားစေကုန်၏။ဣဒံ။ဤတည်ခြင်းကို။သန္ဓာယ။ရည်၍။ပတိဋ္ဌာပေတွာတိ။ပတိဋ္ဌာပေတွာဟူ၍။ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။

တေလပဒိပံအာရောပေတွာတိ။တေလပဒိပံ အာရောပေတွာဟူသည်ကား။ရုဇတသုဝဏ္ဏာဒိမယ ဒဏ္ဍာဒိဝိကာသု။ငွေရွှေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးသောမီးရှူးတိုင်ဆီမီးတိုင်တို့၌။ယောနကရူပကိရာတရူပကာဒိနံ။ယွန်းရုပ်ကရင်ရုပ် စသည်တို့၏။ဟတ္ထေလက်၌။ဌပိတသုဝဏ္ဏရုဇတဒိမယကပလ္လိကာသုစ။တင်ထားအပ်သော ရွှေငွေစသည်တို့ဖြင့် ပြီးသောဆီမီးခွက်တို့၌လည်းကောင်း။တေလပဒိပေ။ဆီမီးတို့ကို။ဇေယျာပေတွာ။တောစေ၍။ဣတိအတ္ထော။ဤသို့သော အနက်ကို။ဝေဒိတဓုဗ္ဗာ။သိအပ်၏။ပုန။ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ယေနဘဂဝါတေနုပသက်မိံသုတိ။ယေနဘဂဝါတေနုပသက်မိံ သုဟူသောဤပါဌ၌။တေသကျရာဇာနော။ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်။ကေဝလံ။သက်သက်။သန္ဓာဂါရမေဝ။သတင်မင်းကွန်းကိုသာလျှင်။အလင်္ကတံ။တန်ဆာဆင်အပ်သည်။န။မဟုတ်သေး။အထခေါ။စင်စင်သေသ်ကား။ယောဇနာဝရေ။တယူဇနာ အပြန်ကျယ်သော။ကပိလဝဏ္ဏသ္မိံ။ကပိလဝတ်ပြည်၌။နဂရေဝိသိယောဝိ။မြို့လပ်ခရီးတို့ကိုလည်း။သုဗ္ဗဇ္ဇာပေတွာ။တံမြက်ထွည်းစေ၍။ခဇေ။တံခွန် အလုံတို့ကို။ဥဿာပေတွာ။ပိုက်ထောင်စေ၍။ဂေဟဒ္ဓါ။မေ့သု။အိပ်တံခါးတို့၌။ပုဏ္ဏဃဇ္ဇေ။

၂၂၂ သံဃာယထာနိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရေပြည့်အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဒလိယောစ၊ ငှက်မျှောပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍၊ သကလနဂရံ၊ တမြို့လုံးကို၊ ဒိပမာလာဟိ၊ ဆီမီးစင်တို့ဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗကိဏ္ဍတာရကံဝိယ၊ ပြီးပြီးပြီကံ ထွက်သောကြယ်အပေါင်းကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဇ္ဇပကေဒါရကော၊ နို့၊ ပို့၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဝိရံ၊ နို့၊ ရည်ကို၊ ပါယေထ၊ တိုက်ကုန်လော၊ ဒဟာရေ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ကုမာရေ၊ သတို့သားတို့ကို၊ လဟံလဟံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ တောဇိတွာ၊ ကွေးမွေး၍၊ သယာပေထ၊ အိပ်စေကုန်လော၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ မြင့်သော အသံကို၊ မာကရိတ္ထ၊ မပြကုန်လင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ကေရတ္တိ၊ တညဉ့်မျှ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊ ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အပ္ပသဒ္ဓကာမာ၊ နည်းသော အသံကို အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ စရာပေတွာ၊ လည်စေ၍၊ သယံ၊ ရွှေကိုယ်တော်သည်၊ နဏ္ဍဒိဝိကေ၊ မီးရှူးတိုင် ဆီမီးတိုင်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၍၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊

ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကုန်၍။ အထခေါဘဂဝါ နိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရံ အာဒါယ သဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသံစောန ယေနနံ သန္ဓာဂါရံ တေနုပသကံမိတိ၊ အထခေါဘဂဝါ နိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရံ အာဒါယသဒ္ဓိံ ဘိက္ခုသံစောန ယေနနံ သန္ဓာဂါရံ တေနုပသကံမိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ကန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဿဂမနဿ၊ အကြင်သွားတော်မူခြင်း၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညသိ၊ သိ၏၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ အခါကို၊ အာရောစိတေ၊ ကြားအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လာခါရသတိန္တရတ္ထကောဝိဇ္ဇာရဗုပ္ပဝဏ္ဏံ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့်ဖိုစွတ်သကဲ့သို့နီမြန်းသော ပင်လယ်ကသစ်ပန်း အဆင်းရှိသော၊ သုရတ္တဒုပန္နံ၊ နီမြန်းသောနှစ်ထပ်သော သင်းပိုင်တော်ကို၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာကို၊ ကတ္တရိယာ၊ ကပ်ကျေးဖြင့်၊ ကန္တေန္တောဝိယ၊ ဖြတ်၍သို့၊ သံဝိဓာယ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍၊ တိမဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်ချွေးချက်ဟူ ဆိုအပ်သောသုံးပါးသော အဝန်းကို၊ ပဋိစ္စာဒေန္တော၊ ဇုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ဝတ်တော်မူ၍၊ သုဝဏ္ဏပါမင်္ဂေန၊ ရွှေဆောက်လုံးဖြင့်၊ ပဒုမကလသပံ၊ ပဒုမ္မာကြာစည်းကို၊ ပရိက္ခိပေန္တောဝိယ၊ ရစ်စည်း၍သို့၊ ဝိဇ္ဇုလတာသဒိသံ၊ လျှပ်စစ်နွယ်နှင့်တူသော၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့စည်း၍၊ ရတ္တကမ္မလေန၊ နီမြန်းသောကမ္မလာဖြင့်၊ ဂဇရုတ္တံ၊ ဆင်ဦးကင်းကို၊ ပရိယေသနန္ဒေါဝိယံ၊

မြွေးရှက်၏သို့။ ရတနသဏ္ဍဗ္ဗေခေ။ အတောင်တရာအစောက်မြင့်သော၊
သုဝဏ္ဏသိကေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ပဝါဠဇာလံ၊ သန္တာကွန်ယက်ကို၊ ခိပမာနော
ဝိယ၊ ပစ်လွှင့်၏သို့ လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏစေတီယေ၊ ရွှေစေတီ၌၊ ရုတ္တကမ္မ
လကဉ္စုကံ၊ ကမ္မလာသင်တိုင်းကို၊ မဇ္ဈိမုတ္တန္တောဝိယ၊ စွပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဂန္ထန္တံ၊ သွားသော၊ ဗုဏ္ဏစန္ဒံ၊ ပြည့်သောလကို၊ ရုတ္တဝဏ္ဏလော
ဟကေန၊ နိဗ္ဗာသောအဆင်းရှိသောတိမ်တိုက်တိမ်လွှာသည်၊ ပဇ္ဈိန္ဒာဒိယ
မာနောဝိယ၊ ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ကဉ္စနုပဗ္ဗတမတ္ထကေ၊ ရွှေ
တောင်ထိပ်၌၊ သုပက္ကလာခါရသံ၊ ကောင်းစွာကျက်သော ချိပ်ရည်ကို၊ ငရိ
သိဗ္ဗန္တောဝိယ၊ သွန်းလောင်း၏သို့လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တကုဋ္ဌ ပဗ္ဗတမတ္ထကံ၊
ဝိတ္တကုဋ္ဌတောင်ထိပ်ကို၊ ဝိဇ္ဇုလတာယ၊ လျှပ်စစ် နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိက္ခိပန္တော
ဝိယ၊ ရစ်ပတ်၏သို့ လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါဠသိနေရုယဂန္ဓရမဟာပထဝီ၊
စကြဝဠာ မြင့်မိုရ်တောင် ယုဂန္ဓုရ်တောင်နှင့် တကွသောမြေကြီးကို၊
သဠာဇလတွာ၊ ကောင်းစွာထွန်စေ၍၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သော၊ နိဂြောဓပလ္လ
ဝသမာနဝဏ္ဏံ၊ ပညောင်ညွန့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ရုတ္တဝရ
ပံသုကူလံ၊ နိသောမြတ်သော ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရုံတော်
မူ၍၊ ကဉ္စနုဂဟတော၊ ရွှေဂူမှ၊ သိဟော၊ သားတို့၏သေဌ်နင်းခြင်ော် မင်း
သည်၊ နိက္ခမတိဝိယ၊ ထွက်၏သို့၊ ဥဒယပဗ္ဗတကုဋ္ဌတော၊ ဥဒည်းတောင်
ထွန်မှ၊ ဗုဏ္ဏစန္ဒာစ၊ ပြည့်သောလသည်လည်းကောင်း၊ ဗာလသုရိယောစ
နေယူ လင်သည် လည်းကောင်း၊ ဥဒေတိဝိယ၊ တက်၏သို့၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိန္ဒါရ
တော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိတံခါးမှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နိက္ခ
မိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပမုခေ၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိဦး၌၊ အဠာသိ၊ ရပ်တော်မူ
၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရပ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
ယတော၊ ကိုယ်တော်မှ၊ မေဃမုခေဟိ၊ မိုဃ်းတိရ်ညိုဖတို့မှ၊ ဝိဇ္ဇုကုလောပါ
လျှပ်စစ်နှုတ်အပေါင်းတို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ ဝိယ၊ ထွက်ကုန်၏သို့၊ ရသိဠေသော၊
ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်တို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏ
ရသဓာရာသဒိသာ၊ ရွှေရည်အယဉ်နှင့် ဘူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အာရာမရုက္ခေ၊ အရံဥယျာဉ်သစ်ပင်တို့ကို၊ ကေဝိဇ္ဇရုပတ္တ
ပုပ္ဖဗလသာခဝိဋ္ဌပေဝိယ၊ တလုံးတခဲတည်းရွှေအရောင်းနှင့်တူသောအဆင်း
ရှိသောအရွက်အပွင့်အသီးအခက်အကိုင်းအခွံရှိကုန်၏သို့၊ လရိံသု၊ ပြိုကုန်
၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ပတ္တဝီဝ
ရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာသုက္ခုသံစော၊ များစွာသော

၂၂၄ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရဟန်းအပေါင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ၏။
 ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတာ၊
 တည်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝေဇ္ဇပါ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ နည်းသော အလိုရှိကုန်၏။
 သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်၏။ ပရိဝိတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်၏။ အသံသဋ္ဌာ၊ မရော
 နှောကုန်၊ အာရဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်၏။ ဝတ္တာရော၊
 ပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ ဝစနက္ခမာ၊ ဆိုခြင်းငှါခံကုန်၏။ စောဒကာ၊ စောဒနာ
 တတ်ကုန်၏။ ပါပဂရဟိနော၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏။ သီလသမ္ပန္နာ၊
 သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နာ၊ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာ
 ဝိမုတ္တိဝိမုတ္တိ ဥာဏဒဿနသမ္ပန္နာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် အရဟတ္တဖိုလ်
 ဥာဏ်ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရတ္တ
 ကမ္မလပရိက္ခိတ္တော၊ ကမ္မလာနီတို့ဖြင့် ရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏက္ခန္ဓေဝိယ၊ ရွှေ
 ဝံးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ရတ္တပဒုမသဏ္ဌာမဏ္ဍဂတာ၊ တွေးတွေးနိစ္စာပဒုမ္မာ
 ကြာတောအလယ်၌ သွားသော၊ သုဝဏ္ဏနာဂါဝိယ၊ ရွှေငွေကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ပဝါဠဝေဒိကာ ပရိက္ခိတ္တော၊ သန္တာပွတ်လုံးတို့ဖြင့် ကာရံအပ်
 သော၊ သုဝဏ္ဏပါသာဒေါဝိယ၊ ရွှေပြာသာဒ်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစိတ္တ၊ တင့်တယ်
 တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာဒယော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂ
 လာန်အာရှိကုန်သော၊ မဟာထေရာဝိ၊ မဟာထေရ်တို့သည်လည်း။ ဧဇ္ဇေ
 ဝဏ္ဏံ၊ မိလားတိမ်ညိုအဆင်းရှိသော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းတော်ကို၊
 ပါရုပိတွာ၊ ရံတော်မူ၍၊ မဏိစမ္ပဝဇ္ဇိကာ၊ မြေမျက်စိခြယ်တင့်တယ်သော
 ရင်လွှမ်တန်ဆာဖြင့် ဖွဲ့စည်းဆင်ယင်အပ်ကုန်သော၊ မဟာနာဂါဝိယ၊ ဆင်
 ပေါက်ကြီးကဲ့သို့၊ ဝန္တရာဂါ၊ အရဟတ္တမဂ်ခံတွင်းဖြင့် အနိအပ်ပြီးသော
 ရန်မက်ရာဂရှိကုန်သည်။ ဘိန္ဒုကိလေသာ၊ ဗျက်အပ်ပြီးသောကိလေသာ
 ရှိကုန်သည်။ ဝိဇဉ်တဇဉာ၊ ဝါးရံအခက်သို့မြှေးရှက်ညှိတင်ထွင်နှိုင်းခဲစွာ
 တဏှာဟူသောအရှုတ်အမြင်ကို ပယ်ထွင်ခွါချကုန်ပြီးသည်။ ခဗ္ဗိဗန္ဓနာ၊
 တဏှာဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကိုအကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသည်။ ကုလေ
 ဝါ၊ အမျိုး၌ကောင်းကောင်း၊ ဂဏေဝါ၊ ကိုဏ်း၌လည်းကောင်း၊ အလေ့ရှိ၊ မကပ်
 ငြိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နံဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရ
 ယိ၊ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်
 တော်သည်။ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတရာဂေယိ၊

ကုဉ်းသော ရာဂရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်တို့သည်။ သယံ။ ကိုယ်တော်
 သည်။ ဝိတဒေါသော။ ကင်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိတ
 ဒေါသေဟိ။ ကင်းသော အမျက်ထွက်ခြင်းရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်တို့
 သည်။ သယံ။ ကိုယ်တော်သည်။ ဝိတမောဟော။ ကင်းသောတွေဝေခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိတမောဟေဟိ။ ကင်းသော တွေဝေခြင်းရှိကုန်သောရဟန္တာ
 အရှင်တို့သည်။ သယံ။ ကိုယ်တော်သည်။ နိတ္တဏှော။ ကင်းသောတဏှာရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ နိတ္တဏှဟိ။ ကင်းသောတဏှာရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်တို့
 သည်။ သယံ။ ကိုယ်တော်သည်။ နိတ္တိလေသော။ ကင်းသောပူပန်စေတတ်
 သောကိလေသာရှိသည်ဖြစ်၍။ နိတ္တိလေသေဟိ။ ကင်းသော ပူပန်စေတတ်
 သောကိလေသာရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်တို့သည်။ သယံ။ ကိုယ်တော်
 သည်။ ဗုဒ္ဓေါ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုသုတဗုဒ္ဓေဟိ။ အာဂမ
 သုတအဓိဂမသုတနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောဘုရားငယ်တို့သည်။ ပရိဝါရိတော
 ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တပရိဝါရိတံ။ ပွင့်ချပ်ရံအပ်သော။ ကောသရံပိပာ
 ဝတ်ဆံကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကောသရပရိဝါရိတံ။ ဖားဖားဝတ်ဆံရံအပ်
 သော။ ကဏ္ဍိကာဝိယ။ ကြာချက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အဋ္ဌနာဂသဟာသ
 ပရိဝါရိတော။ ရှစ်ထောင်သောဆင်ငယ်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော။ ဆဒ္ဓန္တော။
 ဆဒ္ဓန်မည်သော။ နာဂရာဇာဝိယ။ ဆင်မင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နဝုတိ
 ဟံသသဟာသပရိဝါရိတော။ ကိုးသောင်းသော ဟင်္သာအပေါင်းတို့ဖြင့်
 ခြံရံအပ်သော။ တေရုဋ္ဌော။ တေရုဋ္ဌ အမည်ရှိသော။ ဟံသရာဇာဝိယ။
 ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သေနိပရိဝါရိတော။ စစ်သည်အပေါင်း
 ခြံရံအပ်သော။ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝိယ။ စကြာဝတေးမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း
 မရူဂဏပရိဝါရိတော။ နတ်အပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သော။ ဒေဝရာဇော။
 နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကောဝိယ။ သိကြားကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မ
 ဂဏပရိဝါရိတော။ ဗြဟ္မာအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သော။ ဟာရိဇာမဟာ
 ဗြဟ္မာဝိယ။ ဟာရိတမဟာဗြဟ္မာကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တာရာဂဏပရိဝါရိ
 တော။ ကြည်အပေါင်းတို့သည်ခြံရံအပ်သော။ ဗုဏ္ဏဝေဇ္ဇာဝိယ။ ပြည့်သော
 လကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အသမေန။ အတူမရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝေသေန။ ဘုရား
 အသွင်တော်ဖြင့်။ အပရိမာဏေန။ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ ဗုဒ္ဓဝိလာဒ်သန
 ဘုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်။ ကဝိလဝတ္ထုဂါမိမဂ္ဂံ။ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့
 သွားသောလမ်းခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ။ ကြွသွားတော်မူ၏။

၂၂၆ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အထ။ ထိုသို့ကြွေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အထ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
ပုရုတ္ထိမကာယတော၊ ရှေ့ကိုယ်တော်မှ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသော၊ ရဝတ္ထိ၊ ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊
အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
သိမ်းယူ၏၊ ပဗ္ဗိမကာယတော၊ နောက်ကိုယ်တော်မှ၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထတော၊
လက်ျာလက်မှ၊ ဝါမဟတ္ထတော၊ လက်ဝဲလက်မှ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအ
ဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ ရဝတ္ထိ၊ ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
ထ၍၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
သိမ်းယူ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကေသန္တတော၊ ဆံအစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗ
ကေသာဝဇ္ဇေဟိ၊ အလုံးစုံသောဆံလုံးတော်တို့မှ၊ မောရဂီဝဏ္ဏော၊ ဥဒေါင်း
လည်အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော၊ ရဝတ္ထိ၊ ရောင်ခြည်တော်သည်၊
ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊
အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူ၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊
အောက်၌၊ ပါဒတလေဟိ၊ ခြေတဝါးတော်အပြင်တို့မှ၊ ပဝါဠဝဏ္ဏော၊ သန္တာ
အဆင်းရှိသော၊ ရဝတ္ထိ၊ ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ စာနပထဝီ
တုခဲနက်သောမြေကြီးကို၊ သိန္နိတွာ၊ ဖောက်ထွင်း၍၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊
အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းယူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ အသီတိဟတ္ထဌာနံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ်ရှိသော
အရပ်ကို၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏော၊ ခြောက်သွပ်သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓရဝတ္ထိယော၊
ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ တောက်ပကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဝိဗ္ဗန္ဓမာနာ၊ တုန်လှုပ်ကုန်လျက်၊ ဒဏ္ဍဒီပိကာဒီဟိ၊ မီးရှူးတိုင်သီမီးတိုင်
တို့ဖြင့်၊ နိစ္ဆိရိတွာ၊ ထွက်၍၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓဇာလသဝိယ၊
ပြေးသွားသော မီးလျှံကဲ့သို့၊ စတုဒ္ဓီပိကမဟာမေစာတော၊ လေးကျွန်းနှံ၊
မွေ့မွေ့သာသနိဗ္ဗာန်ကြီးမှ၊ နိက္ခန္တဝိဇ္ဇုလတာဝိယ၊ ထွက်သောလျှပ်စစ်နွယ်
ကဲ့သို့၊ ဓာဝိသု၊ ပြေးကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိသာတာဂါ၊ အရပ်
မျက်နှာအဝိုက်ကို၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေစကားပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝိကိရိယ
မာနာဝိယ၊ ကြုံဖြန့်ကုန်၏သို့လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဗာဓုတော၊ ရွှေအိုးမှ၊
နိက္ခန္တသုဝဏ္ဏဓာရာဟိ၊ ထွက်သောရွှေရည်အယဉ်တို့ဖြင့်၊ သိဗ္ဗမာနာဝိယ၊
သွန်းကုန်၏သို့ လည်းကောင်း၊ ပဿာရိတသုဝဏ္ဏပဋုပရိက္ခိတ္တာဝိယ၊ ဖြန့်
ခင်းအပ်သောရွှေပုဆိုးတို့ဖြင့်ကာရံအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေဓမ္မဝါ
တသမုပ္ပိတကို သုကာကဏိကဏိရပုဗ္ဗရုဏ္ဏသမောကိဏ္ဏာဝိယ၊ ဝေဓမ္မဝေ

ဖြင့်လွှင့်အပ်သောကသစ်ပန်း မဟာဓဇ္ဈကားပန်းဆုံးမှုန့်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်း
ကျင်ပြွမ်းကုန်၏သို့၎င်း၊ ဝိပုကိရိံသု၊ ဗရိဗရေကြိကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏။ အသိတိအနုဗုဒ္ဓနဗျာမပ္ပဘာဒ္ဒတ္တိံ သဝရေလက္ခဏာသမုဇ္ဈသသ
ရိရံပိ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်ငယ်ကိုယ်တော်၏ တလံမျှသာထင်
သော ရောင်တော်၍ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာ
တို့ဖြင့်တေခံပသောကိုယ်တော်သည်လည်း။ သမုဂ္ဂတတာရကံ၊ ကောင်း
စွာထွက်ပေါ်သော ကြယ်အပေါင်း ရှိသော။ ဂဂနတလံဝိယ၊ ကောင်း
ကင်အပြင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိကသိတံ၊ ပွင့်သော၊ ပဒုမဝနံဝိယ၊ ပဒုမာ
ကြာတောကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဗာလိဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊
ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာတရာရှိသော။ ပါရိစ္ဆတ္တကောဝိယ၊ ပင်လယ်
ကသစ်ပင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဋိပါဋိယ၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ဌဝိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ ဒ္ဒတ္တိံ သစန္ဓာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်စင်းသောလတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဒ္ဒတ္တိံ သသူရိယာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်စင်းသော နေတို့၏ လည်း
ကောင်း၊ ဒ္ဒတ္တိံ သစက္ကဝတ္တိနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ယောက်သောစကြာမင်းတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဒ္ဒတ္တိံ သဒေဝရာဇာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ယောက်သောနတ်မင်းတို့၏လည်း
ကောင်း၊ ဒ္ဒတ္တိံ သမဟာဗြဟ္မာနံ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ယောက်သောမဟာဗြဟ္မာတို့၏
လည်းကောင်း၊ သိရိံ၊ တခုသောအသရေကို၊ သိရိယ၊ တခုသောအသ
ရေတော်ဖြင့်၊ အဘိဘဝမာနံဝိယ၊ သွင်းရိုး၏သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိရောဓိတ္ထ
တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ကိမိဝ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော၊ ပါရမီဟိ၊ ပါရမီတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ ဥပပါရမီဟိ၊ ဥပပါရမီတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး
ကုန်သော၊ ပရမတ္ထပါရမီဟိ၊ ပရမတ္ထပါရမီတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိပူရိ
တာဟိ၊ ဖြည့်အပ်ကုန်သော၊ သမတိံ သပါရမီတာဟိ၊ အမျှသုံးဆယ့်သော
ပါရမီတို့သည်လည်းကောင်း၊ အလင်္ကတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ အညံ၊
တပါးသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ ဝိရောစတိယထာ၊ တင့်တယ်၏သို့၊
ဇေံ၊ ဤအတူ၊ သမတိံ သာယာပါရမီတာဟိ၊ အမျှသုံးဆယ်သောပါရမီတော်
တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတတ္တာ၊ အလွန်ပြုပြင်တန်ဆာဆင်အပ်သည်၏ အံ့ဖြစ်
ကြောင့်၊ အဋ္ဌာကံပိ၊ ငါတို့၏လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရံ၊
ကိုယ်တော်သည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝိရောဓိတ္ထ၊ တင့်တယ်တော်မူ၏၊ ကပ္ပသ
ဟ္မဿာမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတဝှမ်းအလွန်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိအသင်္ချေယျာ
နိ၊ လေးသင်္ချေတို့ ကာလပတ်လုံး၊ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်လည်း။

၂၂၀ သိဇ္ဇာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၂၂၀

ကောင်း၊ ရှေ့ကတသိလံ၊ စောင့်အပ်သောသိလသည့် လည်းကောင်း၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သော၊ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည် လည်းကောင်း၊ ဧကထိ၊
တရုတည်းသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောဉ်၊ ဩသရိတွာ၊ ရုက္ခံ၊ ဝိပါကံ၊
ကောင်းကျိုးကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဌာနံ၊ အရာကို၊ အလတ္တမာနံ၊ မရအပ်
သော၊ သမ္မာဓပ္ပတ္တိဝိယ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းသို့ရောက်၏သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ နာဝါသဟဿဘဏ္ဍာ၊ လှေတထောင်တင်သောဘဏ္ဍာဥစ္စာကို၊ ဧကံ၊
တစင်းသော၊ နာဝံ၊ ငွေသို့၊ အာရောပနကာလောဝိယ၊ တင်သောအခါကဲ့သို့
သကဉ္စသဟဿဘဏ္ဍာ၊ လှည်းတထောင်တင်သောဘဏ္ဍာဥစ္စာကို၊ ဧကံ
တစင်းသော၊ သကဉ္စ၊ လှည်းသို့၊ အာရောပနကာလောဝိယ၊ တင်သောအခါ
ကဲ့သို့၊ ပဉ္စဝိသတိယာဂင်္ဂီနံ၊ နှစ်ဆဲ့ ငါးစင်းသော စန္ဒဘာဂါဂင်္ဂါမြစ်တို့၏၊
ဩဇာဿ၊ အယဉ်၏၊ သံဘိဇ္ဇ၊ ပေါင်းဆုံ၍၊ မုခန္ဓါဓရေ၊ သမုဗ္ဗရာဝင်အဝဋ္ဌ၊
ဧကံတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ရာသိဘူတကာလောဝိယ၊ အရဖြစ်သောအ
ခါကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမာယဗုဒ္ဓသိရိဇာ၊ ဤ
ဘုရားအသရေတော်ဖြင့်၊ ဩဘာသ မာနဿာဝိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ
လျက်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ အနေကာနိ၊
မျှားစွာကုန်သော၊ ဒဏ္ဍဒီပိကာသဟဿာနိ၊ ဆီမီးတိုင်တထောင်တို့သည်
ဥက္ခိဝိံသု၊ မြောက်၍ကုန်၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ဝါမပဿ
လက်ဝဲနံပါး၌လည်းကောင်း၊ ဧက္ခိဏပဿ၊ လက်ညာနံပါး၌လည်းကောင်း၊
ကထာ၊ ထိုအတူ၊ ဥက္ခိဝိံသု၊ မြောက်၍ကုန်၏၊ ဇာတိသုမနစမ္ပကဝနမဇ္ဈိ
ကရတ္ထပ္ပလ နိလုပ္ပလဗကုလ သိန္နုဝါရုပ္ပါနဉ္စေဝ၊ ရနံ၊ မစဲပန်းခဲထက်
လွန်ကဲ၍ပွင့်မွှေးမုလေးဖက်ရှားစကားလေးတွေတောနေစမ္ပယံဆင်းဝယ်
နိဉ္စိပိဝိလတ်လတ်ကြာမြတ်နှစ်ပါး ခရားဖြူ၍ ရေအုပ်နှံ ပန်းတို့၏ လည်း
ကောင်း၊ နိလဝီတာဒိဝဏ္ဏသုဂန္ဓဂန္ဓရဏ္ဏာနဉ္စ၊ အညှိအရွှေဝသောအဆင်း
ရှိကုန်သောကောင်းသော အနံ့ရှိကုန်သောနံ့ သာမုနံတို့၏ လည်းကောင်း၊
ဓာတုဒီပိက မေဃာဝိသဇ္ဈာ၊ လေးကျွန်းအလုံးဖုံးဝိတ်ရွာကြိုး မိဗ်းကြိုး
သည်သွန်းချအပ်ကုန်သော၊ ဥဒကဝုဗ္ဗိယောဝိယ၊ ချောင်းပေါင်းမြစ်ကမ်း
တင်းကျပ်ပြည့်ရေအယဉ်တို့ကဲ့သို့သော၊ ဝုဗ္ဗိယော၊ ပန်းအယဉ်တို့ကို၊
ဝိပ္ပကိရိံသု၊ ကြံကုန်၏၊ ပဉ္စဝိကတုရိယ နိဗ္ဗောသာဝေဝ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ
သောတုရိယာတို့၏အသံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃာဂုဏပ္ပဒိုသံ
ယုတ္တာ၊ ဘုရားတရားသံဃာဂုဏ်တော်နှင့်စပ်ကုန်သော၊ ထုတိဗောဿဒေ၊
နှုတ်ပန်းဃူသို့ပြီးကြွေးသော အသံတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အ

လုံးဝံသောအရပ်တို့ကို၊ ပူရပုဏ်သု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ဒေဝမနုဿနာဂသု
 ပဏ္ဏဂန္ဓဗ္ဗယက္ခာဒိနံ၊ နတ်ဂူနဂါးဂဠုန်ဂန္ဓဗ္ဗနတ်ဘိလူး အစရှိသည်တို့၏။
 အက္ခိနံ၊ မျက်လုံးတို့သည်၊ အမေတပါနံ၊ အမြှိုက်အဖျော်ကို။ လသိသုပိယ၊
 ရကုန်၏သို့လည်းကောင်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊
 ဌတွာ၊ တန့်၍၊ ပဒသဟသေ၊ န၊ ဝုဒ္ဓိတထောင်ဖြင့်၊ ဂမနဝဏ္ဏံ၊ ကြွတော်မူ
 မြင်း၏ကျေးဇူးကို၊ ဝတ္ထု၊ မြီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ တတြ၊ ထို
 ဂမနဝဏ္ဏံကိုဆိုရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ မုခမတ္တံ၊ အမြှိုက်စကား
 မျှတည်း၊ ဝေဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နော၊ အလုံးဝံသောဒေဝါနှင့်ပြည့်စုံသော
 ဝိနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေကြီးကို၊ ကမ္မပယန္တော၊
 တုန်လှုပ်စေလျက်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပါဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဟေ
 ယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ ယာတိ၊ သွား၏။ သိရိသမ္ပန္နော၊ အသ
 ရေတော်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗွိပဒုတ္တမော၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့
 ထက်မြော်သော၊ နရာသဘော၊ လူတို့၏အာသဘာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏံပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေတော်ကို၊ ဖဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဒ္ဓရန္တော
 ချီတော်မူလျက်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သောဘတိ၊ တင့်
 တယ်တော်မူ၏။ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ မုဒု၊ နူးညံ့သော၊ ဟေဋ္ဌ ပါဒတလံ၊ ခြေတံတီးတော်
 အောက်အပြင်သည်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ သံဇယတေ၊
 ကောင်းစွာထိ၏၊ ခုဓဿ၊ ရှုအညစ်အကြေးဖြင့်၊ နူပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကပ်၊
 လောကနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့ အမှူးဖြစ်သောဘုရားကိုယ်တော်သည်၊
 ဂစ္ဆန္တေ၊ ခြေတော်ဆန့်လျှင်းမြေဝယ်နင်း၍ လွန်ခြင်းတင်ပြကြတော်မူ
 လတ်သော်၊ နိန္ဒဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သည်၊ ဥန္နမတိ၊ အညီအသင့်မြင့်တက်
 လင့်၏၊ ဥန္နတဉ္စ၊ မြင့်သောအရပ်သည်လည်း၊ သမံ၊ နာရှင်းလက်ပတ်
 ထူးဆွယ်ကပ်၍ လက်ပြင်ညှိသို့ထိထိချောစွာ စည်မျက်နှာသို့ သာယံခညီ
 ညွတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝီစ၊ မြေကြီးသည်လည်း၊ အစေတနာ၊ သူ
 ကိုသူပင်ပြဆင့်တတ်စွာစေတနာ စိတ်တဆိတ်ရှိသည်မမှတ်သားခဲ့၊
 လောကနာယကော၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်သောဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊
 ကြွသွားစေဘိ မူလတ်သော်၊ ပါသာဏ သက္ခရာ စေဝ၊ ကျောက်ခဲ
 ကျောက်စစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကထလောခါဏုကဏ္ဍကသစ၊ အိုးခြင်း
 သွန်သုတ်ခလုပ် ဆူးပြောင့်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ သွားတော်မူ
 ဖွတ်မသပ္ပါပ၍လမ်းဝယ်အပြစ်ဖြစ်ဖြစ်သမျှဝုတ္ထု၊ အားလုံးတို့သည်၊ မဂ္ဂံ

ကြွတော်မူသော ခရီးကို၊ ပိဝဇ္ဇန္တိ၊ ကြဉ်ရှောင်ပေကုန်၏။ အဟိန္ဒုရော၊ အလွန်ဝေးသော အရပ်၌၊ ဌပေတုံ၊ ခြေတော်ကို ထားခြင်းငှါ၊ နဉ္ဇန္တရတိ၊ ချီတော်မမူ၊ နစ္စာသန္တေ၊ အလွန်နီးသော အရပ်၌လည်း၊ နနိက္ခိမိ၊ ချီတော်မမူ၊ ဥဘောဇာဏုစ၊ ပုဆစ်နှစ်ဖက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂေါပ္ပကေစ၊ ဖမျက်နှစ်ဖက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အစာဋ္ဌယန္တော၊ အချင်းချင်းမထိမခိုက်စေမူ၍၊ နိဿာတိ၊ နှုတ်နက်ဒေသနာသစ္စာတိုက်၍ အမြှောက်ပြည်တွင် ခေါ်ကြည်သွင်လျက် ဆင်းရဲခပ်သိမ်းငြိမ်းစေအံ့သောဟု နှံ့သောကရုဏာ သန်ထွစွာလျက် ရွှေစက်ဖြန့်တော်မူ၏။ သမ္ပန္နစရဏော၊ ကြန်လက္ခဏာပြည့်စုံစွာသည် ခြေတော်ရှိသော၊ မုနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကနှစ်ပါးကို ဝိုင်းခြား၍ ထိတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ အညီအညွတ်အာရုံ၌ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆမာနော၊ သဏ္ဌာကောင်းတွေ ဣန္ဒြေချုပ်တည်းရေတင်လှည်းသို့သိပ်သည်းငြိမ်သက်မပျက်သွားတမ်းတွမ်းချီခြေတော် ကြွလတ်သည်ရှိသော်၊ အတိသိဗံ၊ အလွန်လျှင်စွာ၊ နပက္ကမတိ၊ ကြွသွားတော်မမူ၊ အတိသဏိကံ၊ အလွန်ရှေးဖြည်းထိုင်မှိုင်းစွာ၊ နယာတိ၊ ကြွတော်မူသည်လည်း မဟုတ်၊ ဥဒ္ဓိစ၊ အထွက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အခေစ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇဒိသံ၊ ဖိလာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပိဒိသံစ၊ အထောင့်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပေက္ခမာနော၊ မှာမှာမျှော်ရှုအာရုံလှလျက်၊ သောမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နယာတိ၊ ကြွတော်မမူ၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ယုဂမတ္တံ၊ ရထားထမ်းမိုးတပြန်မျှ၊ အပေက္ခတိ၊ မတ်မတ်တည့်တည့် စိုက်စိုက်ကြည့်၏။ နာဂဝိက္ကန္တစာရော၊ ဆန္ဒနိဆင်မင်း၏ သွားခြင်းနှင့် တူသော ကြွသွားခြင်း ရှိတော်မူသော၊ သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂမနော၊ ကြွသွားခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်လတ်သော်၊ သောတတိ၊ တင့်တယ်၏။ လောကဏ္ဍေါ၊ လူသုံးပါးတို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွကုန်သော၊ လောကော၊ လောကသုံးပါးတို့ကို၊ ဟာသယန္တော၊ နှစ်သက် ရွှင်လမ်းစေလျက်၊ စာရ၊ တင့်တယ်စွာ၊ ဇန္တတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဥဇ္ဈရာဇာဝ၊ လမ်းသို့ လည်းကောင်း၊ စာတုစာရိ၊ အခြေလေးချောင်းဖြင့်သွားသော၊ ကေသရိဝ၊ ကေသရိမည်သော သားမင်းခြင်္သေ့ ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သောတန္တော၊ အသွားတင့်တယ်တော်မူသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟူသတ္တေ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို၊ တောသယန္တော၊ ရွှင်လန်း နှစ်သက်စေလျက်၊ သေဋ္ဌိဝုရံ၊

ကုသိုလ်စိတ်ပြည်တော်မြတ်သို့၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤဆိုပြီး သည်ကား၊ မရမတ္တံ၊ အမြွက်မျှတည်း၊ ဧသဧသော ကာလော၊ ဤ အခါသည်၊ ဝဏ္ဏကာလောနာမကိရ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော် နက်ဝှမ်းကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဖွင့်ခွင့်ရစွာ သာခန်းယူချရောက် သတတ်၊ ဧဝံဝိသေ၊ ဤသို့ကျေးဇူးတော်အစွမ်းကို စွမ်းနိုင်သမျှ ဖွင့်ခွင့်ရစွာ သာခန်းရောက် သော၊ ကာလောသု၊ အခါသမယတို့၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသဗ္ဗညု၏၊ သရီရ ဝဏ္ဏေဝါ၊ ကိုယ်တော်၏ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဏ္ဏဝဏ္ဏေဝါ၊ ပညာ သမာဓိသီလ စသော ကျေးဇူးတော်ကို လည်းကောင်း၊ ကတိယမာနေ၊ ဟောအပ်လတ်သော်၊ ဓမ္မကထကဿ၊ တရား ဟောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ထာမော ယေဝ၊ သတ္တိသည်လျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဝုတ္တိယပဒေဟိဝါ၊ ဝုတ္တိ ယပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂါထာဗန္ဓေနဝါ၊ ဂါထာဗန္ဓဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ တတ္တကံ၊ ထိုရွှေ့ လောက်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့် ဖွင့်သင့်၏၊ ဒုတ္တထိတန္တိ၊ မြီးဝင့် ကျယ်ပြား အဆိုများ၍ စကားတတ်တိုင်း အလှိုင်း ကြီးစွာ စကားဖွာသည်ဟု၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုကောင်း မဆိုသင့်၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာဥပယုရှိသမျှကို စစမချန်အကျန် မထား၊ လက်ဝါးညှစ် ဆုပ်ညှစ်ရှားသို့ ပိုင်းခြားဖွါတွင် တစ်တစ် ခွခွ သဘာဝဖြင့်နည်းပြမရှာကိုယ်တိုင်သာလျှင်မှန်စွာ သိတတ်ဘုရားမြတ်တို့ သည်၊ အပရိမာဏဝဏ္ဏာ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံ၊ ကုန်၏၊ တေသံဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဗုဒ္ဓါ ပိ၊ ဘုရားမြတ်တို့သည်လည်း၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအား ဖြင့်၊ ဝတ္တု၊ ဟောခြင်းငှါ၊ အသမတ္တာ၊ ဟောရာကာလမရှိ၍ မတတ်နိုင် ကုန်၊ ဣတရာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားမှတပါးသော၊ ပဇာ၊ ပုစ္ဆေကုဗုဒ္ဓါသာဝကမှစ၍ ရှိရှိသမျှသတ္တဝါသည်၊ ပဂေဝပါဇေ၊ ပွဲမဝင်မိမဆွစောစောကလျှင်၊ အသ မတ္တာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်သမုဒ္ဓရာကို ငါတို့ပိုင်ပိုင် မဟောစွမ်းနိုင်ဟု၊ လက်မှိုင်းချရ၏၊ ဣစိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုကောင်းပေ၊ ဣဓိနာ သိရိဝိသာသေန၊ ဤသို့သောအသရေတော်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ အလံကံ တပ္ပဗ္ဗိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ သဗ္ဗညုရာဇပုရံ၊ သာကီဝင် မင်းနေပြည်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော် ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္တမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုလော့၊ စိတ်ရှိသော၊ ဇနေန၊ ပြည်သူလူအပေါင်းသည်၊ ဝန္တမူဝါသဝုတ္တောဒိဟိ၊ နံသာအစိုးအထု မှန်တို့

ဖြင့်၊ ပူဇိယမာနေ၊ ကြွေမြှောက်ပူဇော်အပ်လျက်၊ သန္ဓာဂါရုံ၊ မင်းကွန်းသို့၊
ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ နိဝါသေတွာ
ပတ္တစိဝရံအာဒါယသန္တိ၊ သိက္ခုသံဃေနယေနသန္ဓာဂါရုံတေနုပသင်္ကမိတိ၊
အထခေါဘဂဝါ နိဝါသေတွာ ပတ္တစိဝရံအာဒါယ သန္တိ၊ သိက္ခုသံဃေန
ယေနသန္ဓာဂါရုံတေနုပသင်္ကမိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီး၊ ဘဂဝန္တညေဝ
ပုရက္ခိတွာတိ၊ ဘဂဝန္တညေဝပုရက္ခိတွာဟူသည်ကား၊ အဂဝန္တံ၊ ဘုရား
သဗ္ဗညုကို၊ ပုရစောကတွာ၊ ရှေ့ထူပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓာဂါရုံ၌၊ တဂဝါ၊
သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ သိက္ခုနုဉ္စေဝ၊ ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာ
နုဉ္စေဒါယကာတို့၏လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်
မူလျက်၊ ဂန္ဓောဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေသပ္ပာယ်တော်မူ၍၊
ဒုကူလရမ္မဋ္ဌကေန၊ ဖွဲ့ဖြူပုဆိုးကျစ်ဖြင့်၊ ဝေါဒကံ၊ ရေစင်အောင်သုတ်သည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇာတိဟိဂုံလကေန၊ ရှိန်ခိုစစ်ဖြင့်၊ မဇ္ဈိတွာ၊ ပွတ်သတ်၍၊
ရတ္တကမ္မလဝေဋ္ဌိတေ၊ ကမ္မလာနိလ္လင်းရစ်အပ်သော၊ ပီဌေ၊ အင်းပျဉ်၌၊ ဌဝိ
တရတ္တသုဝဏ္ဏံ၊ စာနုပဋိမာဝိယ၊ နိဗလံ၊ ရွှေဆင်းတုကိုထား၍၊ အတိဝိ
ရောစိတ္တံ၊ မူးမြော်၍မရောင့်ရဲလွန်ကဲစွာသပ္ပာယ်တော်မူ၏။ အယမ္ပပန၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပေါရာဏာနံ၊ ရှေးဆရာကျော်
တို့၏၊ ဝဏ္ဏဘဏာနမဂ္ဂေါ၊ ကျေးဇူးတော်ကို ခြီးမွမ်းသော စကားအစဉ်
တည်း၊ နာဂဝိက္ကန္တံ၊ စာရေကော၊ ဆန္ဒနံဆင်မင်းနှင့် တူသော မြေ
တော်ဖြန့်ကြဲခြင်း ရှိတော်မူသော၊ လောကဂ္ဂေါ၊ လူသုံးပါး တို့ထက်
မြတ်တော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ မဏ္ဍလမာဠံ၊ မင်းကွန်း သဘင်
သို့၊ ဂတံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဩဘာသယန္တော၊ နေမင်းလမင်းသို့ ထွန်း
လင်းစေလျက်၊ ဝရမာသနေ၊ မြတ်သော ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊
သပ္ပာယ်စွာထိုင်နေတော်မူ၏။ တတိ၊ ထိုမင်းကွန်းသဘင်၌၊ ဗုဒ္ဓါသနေ၊
ဘုရားနေရာတော်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူသော၊ နရမ္မဿရထိ၊ ဆုံးမထိုက်
သောလူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန် ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမ
တော်မူတတ်သော၊ သတပုညလက္ခဏော၊ ချားစွာသောတုန်းပါရမီတော်
ကြောင့်ဖြစ်သော မဟာပုရိသလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဒေဝါတိ
ဒေဝေါ၊ သမ္မုတိနတ်ဥပပတ္တိနတ် ဖိသုဒ္ဓိနတ်တို့ထက်လွန်ကဲသောနတ်ကြီး
ဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ မဇ္ဈိဂတော၊ နောက်တော်ကသံဃာ
ရှေ့မျက်နှာကမင်းများနှစ်ပါးပရိသတ်အလယ်တည်တော်မူလျက်၊ ပုဏ္ဏ၊
ကမ္မလ၊ ပုဏ္ဏ၊ ကမ္မလာကျောက်ပျာထက်၌၊ သုဝဏ္ဏနေက္ခံဝိယ၊ ဓမ္မရစ်

၀၃

ရွှေဝင်း၏ကျပ်ကျိန်နိက္ခ အချိန်မျှသော ရွှေပိုင်ကဲ့သို့၊ ဝိရောစတိ၊ ခြောက်
သွယ်ရောင်မြူးလျက်စိမူးမျှ အထူးသဖြင့် တင့်တယ်တော်မူ၏။ ပဏ္ဍုကမ္မ
လေ။ ပဏ္ဍုကမ္မလော နေချောက်ဖျာထက်၌၊ နိက္ခိတ္တံ၊ တင်ထား အပ်သော၊
ဓမ္မနဒဿ၊ ဓမ္မရစ်ရွှေ၏။ နေကွဲဣဝ၊ ကျပ်ကျိန်နိက္ခ အချိန်မျှသောရွှေပိုင်
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဏိဝေရာစနေ၊ ရံကျောက် ရှစ်သောင်း လေး
ထောင်အထပ်လွန်၍တင့်တယ်တောက်ပသော၊ ဇောတိရဿ မနောယ
ထာ၊ မြသို့ လည်းကောင်း၊ ဝိတမလော၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟမြို့မြွေး ညစ်
ကြေးကင်းသော သုရားကိုယ်တော်သည်၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်တော်မူ
၏။ သဗ္ဗုလ္လော၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ မဟာသာလောဝ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီး
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အလင်္ဂတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ နေရုရာဇာဝ၊
မြင့်မိုရ်တောင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏသုဘသင်္ကာသောစ၊ ရွှေ
ပင်အကျိုင်းခိုင်းနှိုင်းတူမျှဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပဒုမောကာကာသကာ
ယထာ၊ ကော်ကနွေ မည်ရထင်စွာ မဟာပဒုမ္မာကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇေဝိ
တော၊ ထိန်ထိန်တောက်သော၊ ဒိပရက္ခောဝ၊ ဆီမီးပဒေသာပင်ကြီးကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ အင်္ဂိယထာ၊ ရဲ့ရဲ့ညီးညီးတောက်
သောမီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗုလ္လော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏၊ ပါရိစ္ဆုတ္တောဝ၊ ယူဇနာတရာမြင့်ကျယ်ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကြီး
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိရောစတိ၊ ခြောက်သွယ်ရောင် မြူးလျက်အထူးတင့်
တယ်တော်မူ၏။ ဣသညကားဝဏ္ဏဘဏနတည်း၊ ကဝိကဝတ္ထဝေသ
'ကျေဗဟုဒေဝရတ္တိ' ဓမ္မိယာကထာယာတိဇ္ဇေ၊ ကဝိလဝတ္ထဝေသကျေဗ
ဟုဒေဝရတ္တိ' ဓမ္မိယာကထာယဟူသောဤပါဌ၌၊ ဓမ္မကထာနာမ၊ ဓမ္မကထာ
မည်သည်ကို၊ သန္ဓာဂါရာနုမောဒနပဋိသံယုတ္တာ၊ သန္ဓာဂါရ၌ တညလက်
ဦးသုံးဆောင်တော် မူစေသည့် ကျောင်း၏ အနုမောဒနနှင့် စပ်သော၊
ပကိဏ္ဏကကထာ၊ ပြီးပြောင်းသောတရားစကားဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏။ ဟိ၊ ဖွန်၏။ တဒါ၊ ထိုသန္ဓာဂါရ၌ တည၌သီတင်း သုံးနေသောကာလ၌၊
ဘဂဝါ၊ သဗ္ဗညုသုရားသည်၊ အာကာသဂင်္ဂ၊ ကောင်းကင်ဖြစ်သည့် နတ်
ဖြစ်ဂင်္ဂါကို၊ ဩတရေန္တေဝိယ၊ အောက်သို့တီးတီးသက်စီးစေ၏။ သို့၎င်း၊
ပထဝေါစ၊ မဟာပထဝီ၏ အောက်အပြင်၌ တည်သောပျားခွဲလပျိုးနှင့်တူ
သောမြေဆီမြေဖျာမြေဩဇာကို၊ အာကဗန္ဓေဝိယ၊ စက်ယန္တရားဆင်
လျက်အထက်သို့မျက်နှာမူသည်ကိုပြု၍ ဆီညှိဖော်သွပ် ဖျစ်ဖျစ်ကျစ်ကျစ်
င်ညှစ်၏။ သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဓမ္မ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သောသဒ္ဓြပင်

၂၃၄ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြီးကို၊မတ္တကော၊ခေါင်ကိုင်း၌၊ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊စာလေန္တောဝိယ၊
ထွပ်၏သို့ လည်းကောင်း၊ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာ ပမာဏရှိသော၊ မရ
ဘဏ္ဍာ၊ယျားလပျိုကြီးကို၊စက္ကယန္တေန၊စက်ယန္တရားဖြင့်၊ပိဋေတွာ၊ ညှစ်၍
မရပါနံ၊ယျားအဖျော်ကို၊ ပါယမာနောဝိယ၊ ရှေ့တော်မှောက်ဝယ်သောက်
စေသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ကပ္ပိလဝတ္ထုဝါသိနံ၊ ကပိလဝတ်မြို့နေဆွေ
တော်သာကိယမင်းတို့အား၊ ဟိတသုခါဝဟံ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်
တတ်သော၊ပကိဏ္ဍကကထံ၊ပြီးပြင်းသောဒေသနာတော်ကို၊ ကထေသိ၊
ဟောတော်မူ၏၊မဟာရာဇာ၊မင်းများတို့၊ ဇေတံအာဝါသဒါနံနာမ၊ဤအရိပ်
အာဝါသအလှူမည်သည်၊ မဟန္တဝုဉ္ဇံ၊ကောင်းမှုကြီးကျယ်သော၊ တုဌာ
ကံ၊သင်မင်းများတို့၏၊ အာဝါသော၊အရိပ်အာဝါသကို၊ မယာ၊ငါတုရား
သည်၊ပရိဘုရေတွာ၊သုံးဆောင်အပ်ပြီ၊ဘိက္ခုသံစောန၊ရဟန်းသံဃာသည်၊
ပရိဘုရေတွာ၊သုံးဆောင်အပ်လေပြီ၊မယာစ၊ငါတုရားသည်လည်းကောင်း၊
ဘိက္ခု သံစောနစ၊ ရဟန်းသံဃာသည် လည်းကောင်း၊ ပရိဘုရေတွာပန၊
သုံးဆောင် အပ်လေပြီးကား၊ ဓမ္မရတနေန၊ တရား ရတနာသည်၊ ပရိ
ဘုရေတွာယေဝ၊သုံးဆောင်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊တိဟိရတနေဟိ
ရတနာ သုံးဦးတို့သည်၊ ပရိဘုရေတွာနာမ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီးမည်တော့
သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိ၊အကျိုးထူးကိုဆိုအံ့၊ အာဝါသဒါနသို့
ကျောင်းအလှူကို၊ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဒါနံ၊ ကျောင်းမှကြွင်း
သောအလုံးစုံသော ဒါနကိုလျှင်၊ ဒိန္နမေဝဒိန္နံဧဝ၊ လှူအပ်သည်မည်သည်
သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘုမ္မဋ္ဌကပဏ္ဏသာလာယဝါ၊ မြေ၌တည်သော
သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းငယ်ကုမ္ပဏိ လည်းကောင်း၊သာခါမဏ္ဍပဿဝါ
ပိ၊သစ်ခက်မိုးသောမဏ္ဍပ်၏ လည်းကောင်း၊ အာနိသံသောနာမ၊အကျိုး
အာနိသင် မည်သည်ကို၊ ပရိန္တိန္တိတံ၊ ဤမျှဤရွေ့ဟု ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊န
သက္ကံ၊မတတ်ကောင်း၊ဟိ၊ အကျိုးထူးကိုပြဦးအံ့၊ အာဝါသဒါနာနုဘာ
ဝေန၊အရိပ်အာဝါသအလှူ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ဘဝေဘဝေ၊ဘဝတိုင်းဘဝ
တိုင်း၌၊နိဗ္ဗတ္တသာဝိ၊ပဋိသန္ဓေနေရသော်လည်း၊ သံဝိဇ္ဇိတဂစ္ဆာဝါသော
ကျဉ်းမြောင်းကြပ်တည်းစွာ အမိဝမ်းခေါင်းအောင်းရခြင်းသည်၊နဟော
တိ၊မဖြစ်၊ဒွါဒသဟတ္ထော၊ တဆဲ့နှစ်တောင်ကျယ်ပြန့်သော၊ ဩဂရကော
ဝိယ၊တိုက်ခန်းကဲ့သို့၊ ဗောတုကုမ္ပိ၊အမိဝမ်းသည်၊အသမ္မာစေတ၊မကျဉ်း
မြောင်းသည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဧဝံ၊ဤသို့ဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်
နာနာနယဝိစိတ္တံ၊အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် ဆန့်ကြယ်သော၊ ဗဟံ၊များ

စွာသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစွကားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သီတံ၊ အချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဇျေ၊ အ
ပူကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းသည်၊ ပဋိဟနတိ၊ ပယ်ဖျောက်
တတ်၏၊ တတော၊ ထိုမှတပါး၊ ဝါဠမိဂါနိစ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသော
သားရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သရိသပေစ၊ မြွေကင်းသန်းတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ မကသေစ၊ ခြင်္သေ့တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သိသိရေစာပိ၊ ချင်းအေး
သောအတွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဠိယောစ၊ အမှတ်မဲ့ရွာသောမိန်းရည်
မိန်းပေါက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဟနတိ၊ ပယ်ဖျောက်တတ်၏၊
တတော၊ ထိုမှတပါး၊ သဇ္ဇာတေသဇ္ဇာတော၊ ထန်စွာဖြစ်သော၊ စောရေ
စောရော၊ ကြမ်းသော၊ ဝါတာတပေဝါတာတပေါ၊ လေနေပူကို၊ ဝိဟာရေ
န၊ ကျောင်းသည်၊ ပဋိဟညတိ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်၏၊ ဈာယိဝံစ၊ ဈာန်ဝင်စား
ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိပသိတုဇ္ဇ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သုံ
ခတ္တဉ္စ၊ ချင်းသာခြင်းအကျိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ လေဏတ္တဉ္စ၊ လိုဏ်အ
ကျိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ *သံဃဿ၊ သံဃာအား၊
ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းလှူခြင်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝဏ္ဏိတံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊ တဿဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ သမ္ပဿသမ္ပဿန္တော၊ ကောင်း
စွာမြင်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်၊
ရမ္မေ၊ ရွှေ၊ ဈေဝျာသွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရုယေ၊
ဆောက်လုပ်စေရာ၏၊ ကာရေတွာစပန၊ ဆောက်လုပ်ပြီး၍ကား၊ ဧတ္ထ၊
ဤကျောင်း၌၊ ဗဟုသုတေ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော သီလ
ဝန္တရဟန်းတို့ကို၊ ဝါသယေ၊ နေစေရာ၏၊ *တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုဗဟုသု
တသီလဝန္တရဟန်းတို့အား၊ အန္တဉ္စ၊ တွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနန္တံ၊ အ
ဖျော်ယမကာကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်သင်္ကန်း
ပတိုင်ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသော၊ အိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဥဇုဘူတေသု၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ကုန်သော ရဟန်းတို့၌၊ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အ
ထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဒဇေယျ၊ ပေးလှူရာ၏၊
တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တဿံ၊ ထိုကျောင်းဒါယကာအား၊ သဗ္ဗ
ဒုက္ခပ္ပနုဒနံ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲကိုပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သူတော်
ကောင်း တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏၊ သေဝုပ္ပလေသ၊ ထို့
ကျောင်းဒါယကာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြွပ်

၁၉

၂၃၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သုတေသကောင်းတရားကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသ၊ ဝါကင်း
သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝင်ရ၏။ တံတဒ္ဓိဒံ၊ ထိုသို့သတောရှိ
သော၊ ဓမ္မံ၊ သုတေသကောင်းတရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောကြားပေကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း၊ အာဝါသေ၊
ကျောင်းအလှူ၌၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤသည်
လည်း၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်းအလှူ၌၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တည်း၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတိရေကတရံ၊
အလွန်မြတ်စွာ၊ ဒိယာမုယာမံ၊ အခွဲနှင့်တကွနှစ်ယာပ်ပတ်လုံး၊ အာဝါသာနိ
သံသကထံ၊ ကျောင်းအလှူ၏အကျိုးဆက်ကိုပြသောတရားစကားကို၊ က
ထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာဝါသာနိသံသကထာတို့တွင်၊ ဣမာ
ဂါထာ၊ ဤအခွဲနှင့်တကွခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်
သို့၊ အာရုဋ္ဌာ၊ တင်အပ်ကုန်၏။ ပကိဏ္ဍကဓမ္မဒေသနာပန၊ ပြုံးပြုံးသော
တရား ဒေသနာကိုကား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့၊ နာရောဟတိ၊
မတင်၊ သန္ဓသေတောတိအာဒိနိ၊ သန္ဓသေတွာဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့
သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည် သာတည်း၊
အဘိက္ကန္တာတိ၊ အဘိက္ကန္တာ ဟူသည်ကား၊ ရတ္တိ၊ ပဌမယာပ်သည်၊ အ
ဘိက္ကန္တာ၊ လွန်လတ်ပြီးစွာယာမာ၊ နှစ်ယာပ်တို့သည်၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီး
ယသဒါနိကာလံ မညထာတိ၊ ယသဒါနိကာလံ မညထဟူသည်ကား၊
တုဌေ၊ သင်သာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ ယသဂမနဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏
ကာလံ၊ အခါကို၊ မညထ၊ သိကုန်၏။ တုဌာကံ၊ သင်သာကီဝင်မင်းတို့အား၊
ဂမနကာလော၊ သွားချိန်တံပြီးဝတ္ထုထ၊ သွားကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ထိုသာကီဝင်တို့ကို၊ ဥပယျာဇေသိ၊
လွှတ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္ထာ၊ အမေးတည်း၊ အနု
ကမ္မိယ၊ နှစ်ဦးတို့အားသနားတော်မူသောကြောင့်၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်
တော်မူ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုသာကီဝင်တို့သည်၊ သုရ
မာလာ၊ သိပ်မွေ့နူးညံ့ကုန်၏။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာပ်ပတ်လုံး၊ နိသီ
ဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဝီတိနာမေန္တာနံ၊ လွန်စေကုန်သော သာကီဝင်တို့၏၊ သရီ
ရေကိုဟ်၌၊ အာဗသေဝံ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊
ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်လည်း၊ မဟာ၊ များစွာ၏။ တဿ၊

ထိုရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဌာနနိသဇ္ဇာနံ၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းတို့၏၊ ဩကာသော
အခွင့်သည်၊ လန္တု၊ ရေခြင်း၌၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဘ
ယာနုကမ္ပါယ၊ နှစ်ဦးသားတို့အားသနားတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဥယျောဇေ
သိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါတိ၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ ဟူသည်
ကား၊ တကြ၊ ထိုမင်းကွန်း၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယာမန္တယံ၊ ပဌမယောင်
မဏ္ဍိမယောင်နှစ်ပါးပတ်လုံး၊ ဌိတာဝိ၊ ရပ်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နာဝိ၊
ထိုင်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ အစာလယိ သု၊ မထွက်ကြကုန်၊ ပန၊ အထူး
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပန္တိမယာမေ၊ ပန္တိမယောင်၌၊ အာဟာရော၊ အစာသည်၊ ပရိဏာ
မတိ၊ ကြေ၏၊ တဿ၊ ထိုအစာ၏၊ ပရိဏာတတ္တာ၊ ကြေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ အိပ်ခြင်းငိုက်
လျည်းခြင်း ကင်းသည်၊ ဣတောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိ၊
အချိုဆရာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤကေဝိဆရာတို့၏ စကား
သည်၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်း မဟုတ်ခဲ့၊ ဟိ၊ သင့်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓါ
နံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏန္တဿ၊ ကြားနာ
သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယိကစေတသိက၊ ဒရထော၊ ကိုယ်စိတ်၌ ဖြစ်
သော ပူပန်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကာယစိတ္တ လဟုတာဒယေလ၊
ကိုယ်စိတ်၏ပေါ့ပါးခြင်းစသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧဒယာမေ၊ နှစ်ယောင်တို့ပတ်လုံး၊ ဌိတာနိဝိ၊ ရပ်ကုန်လျက်လည်း
ကောင်း၊ နိသိန္နာနိဝိ၊ ထိုင်ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တ
နံ၊ ကြားနာကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်၊
ဝိဂတံ၊ ကင်း၏၊ ပန္တိမယာမေ၊ ပန္တိမယောင်သို့၊ သမ္ပတ္တေဝိ၊ ရောက်သော်
လည်း၊ တဿ၊ ထိုပဌမယောင်မဏ္ဍိမယောင်အတူ၊ ဝိဂတမေဝ၊ ကင်းမြဲတိုင်း
ကင်းသည်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါတိ၊
ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိတိ၊ ဝိဗ္ဗိမေအာဂိလာယတိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ
အတတ်ကြောင့်၊ အာဂိလာယတိ၊ ကျင်နာတော်မူသနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်
တို့ပတ်လုံး၊ မဟာပဓာနံ၊ လွန်စွာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းလုံ့ လုတော်ကို၊ ပဒ
ဟန္တဿ၊ အားထုတ်တော်မူစဉ်၊ မဟန္တံ၊ သည်းတန်စွာသော၊ ကာယနက္ခံ
ကိုယ်တော်၌ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဏ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်
ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အပုရတာဝဂေ၊ နောက်အသို့၌၊

၂၃၀ သံဃာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မဟာလ္လကကာလေ။ သက်တော်ရှည်တော်ကြီးသောအခါ၌၊ ပိဋိဝါဒတာ။
ကျောက်ဆစ်ကျောရိုးထိုးကျင့်နှောက်မွေလေဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပန္နိတိ၊ ဖြစ်
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အာဂိလာယတိ၊ ကျင့်နာတော်မူ၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဟိ၊ အလို
ကိုဖွင့်ဆိုအံ့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နိ၊ ဖြစ်သော။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲ
ဝေဒနာကို။ ပိက္ခန္ဓေ တွာ၊ သမာပတ်ဖြင့်ခွါ၍။ ဧကံပိသတ္တာဟံ၊ တသတ္တာ
ဟပတ်လုံး လည်းကောင်း။ နွေပိသတ္တာဟာနိ၊ နှစ်သတ္တာဟာတို့ ပတ်လုံး
လည်းကောင်း။ ဧကပလ္လင်္ဂေန၊ တခုသောထက်ဝယ်ပလ္လင်ဖြင့်။ နိသီဒိတုံ၊
ထိုင်တော်မူခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏။ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုပြီးအံ့
သန္ဓာဂါရသလံ၊ မင်းကွန်းစရပ်ကို။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣရိယာ
ပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါအလို
ရှိတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒေဝေဝနဌာနတော၊ လက်ခြေ
ဆေးတော်မူရာအရပ်မှ။ ယာဝဓမ္မာသနာ၊ တရားဟောပလ္လင်တိုင်အောင်။
အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော။
ဌာနေ၊ အရပ်၌။ ဂမနံ၊ ကြွသွားခြင်း။ ဣရိယာပုထ်သည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီး၏။ ဓမ္မာသနံ
တရားဟောပလ္လင်သို့။ ပဗ္ဗော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။
ဌတွာ၊ ရင်တော်မူ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ဧတ္တကေဌာနေ၊ ဤမျှသော
အရာ၌။ နိသီန္တိ၊ နေတော်မူခြင်းသည်။ နွေယာမံ၊ နှစ်ယာဝ်ပတ်လုံး။ ဓမ္မာသနေ၊
တရားဟောပလ္လင်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ ဧတ္တကေ၊ ဤမျှသော။ ဌာနေ၊ အ
ရာ၌။ နိသန္ဓာ၊ ထိုင်ခြင်းသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးလတ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒက္ခိ
၊ ကေနပသောန၊ လကျာနံတောင်းဖြင့်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်း
သည်ရှိသော်။ သယနံ၊ အိပ်ခြင်း။ ဣရိယာပုထ်သည်။ နိပ္ပန္နိယတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣရိယာပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်
တို့ဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသည်။ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်ပြီးအံ့။ ဥပါဒိန္နကသရိရံနာမ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော
ခန္ဓာကိုယ်မည်သည်။ နောအာဂိလာယတိ၊ မကျင့်နာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊
မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဖိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်း
ကြောင့်။ သန္ဓာတံ၊ ဖြစ်သော။ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သာဖြစ်သော။ အာဂိ
လာယနံပိ၊ ကျင့်နာခြင်းကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ သံဃာမိ၊ ပညာပေတွာတိ။ သံဃာမိ၊ ပညာပေတွာဟူ
သည်ကား။ သန္ဓာဂါရသလံ၊ မင်းကွန်း၏။ ဧကပဿ၊ နံပါးတတက်၌။

၂၃၀

တောရာဇာနော၊ ထိုမင်းများတို့သည်၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ပုဆိုး၊ တင်းတိမ်ကို၊
 ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ကာရံစေ၍၊ ကပ္ပိယမဗ္ဗကံ၊ အပ်သော
 ညောင်စောင်းကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ ကပ္ပိယပစ္စတ္တရုဏေန၊ အပ်သော
 အခင်းလွှမ်းဖြင့်၊ အတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းခင်း၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သုဝဏ္ဏ
 တာရက ဂန္ဓမာလာဒိ ဒါမပဋိမဏ္ဍိတ ဝိတာနံ၊ ရွှေကြယ် နံ့သာ ပန်း
 စသော အဆိုင်၊ အသွယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင် အပ်သော ဗိတာနံမျက်
 နှာကြက်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ကြက်၍၊ ဂန္ဓတေလပ္ပဒိပံ၊ နံ့သာထူသောဆီမီး
 ကို၊ အာရောပယိ သုကိရ၊ ညှိထွန်းကုန်သတတ်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဓမ္မာသနတော၊ တရားဟောပလ္လင်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ထော
 ကံ၊ အတန်ငယ်၊ ဝိသမန္တော၊ ကိုလက်ညောင်းညာ ကျင်နာခြင်းကိုငြိမ်း
 စေလျက်၊ ဣမ၊ ဤညောင်စောင်း၌၊ အပ္ပေဝနာမနိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ကျိန်းစက်တော်
 မူငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဣသံသန္ဓာဂါရံ၊ ဤမင်းကွန်း
 ကို၊ ဘူဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣရိယာ
 ပထေဟိ၊ ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည် ဖြစ်မူကား၊
 ဒိဃာရတ္တံ၊ အခါလေးဖြင့်၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း
 ငှါ၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်၍၊ အာရော
 ပယိ သု၊ ညှိထွန်းကုန်၍၊ သတ္တာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဒေဝ၊ ထို
 စီးပွားချမ်းသာရှိအံ့သည်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတန်ဆာ
 ဆင်အပ်သောညောင်စောင်း၌၊ သံဃာဒို့၊ ဒုတုဋ်တော်ကို၊ ပညာပေတွာ၊
 ခင်း၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ လျောင်းတော်မူ၏။ ။

ဥဋ္ဌာနသည် မနသိကရိတွာတိ၊ ဥဋ္ဌာနသည်မနသိကရိတွာ ဟူသည်
 ကား၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဝုဠ
 ဟိသာမိ၊ ထအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠာနသညံ၊ ထအံ့ ဟူသောအမှတ်ကို၊ ခြိတ္တေ၊
 စိတ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တဉ္စခေါဌပနံ၊ ထိုထားခြင်း ကိုလည်း၊ အနိန္ဒါ
 ယန္တောဝ၊ ပျော်တော်မူဘဲလျှင်၊ ဓမ္မဂါရဝေန၊ တရားကို ရိုသေသဖြင့်၊
 ထေရဿ၊ မေါဂ္ဂဇာနိထေရ်၏၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏ္ဍာမိနော၊ နာ
 တော်မူလျက်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အဝဿုတပရိယာယန္တိ၊ အဝဿု
 တပရိယာယံဟူသည်ကား၊ အဝဿုတဿ၊ ရာဂစသည်ဖြင့်စွတ်စိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိယာယံ၊ ပရိယာယံကို၊ အဝဿုတဿ၊ ရာဂစသည်ဖြင့်စွတ်စို
 ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဣတိအဓမ္မာ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဝ
 နိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အမိရစ္ဆတိတိ၊ အမိရစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ကိလေသာ၊

၂၄၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိမုစ္စနေန၊ ကိလေသသတ္တိဖြင့်စိတ်ကို အာရုံသို့ရှေးရှုလွှတ်ခြင်းဖြင့်၊ အမိမုစ္စ
တိ၊ စိတ်ကို အာရုံသို့ရှေ့ရှုလွှတ်၏၊ ဂိဇ္ဈေ၊ မက်မောသည်၊ ဟောဝံ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာ
ပဇ္ဇတိတိ၊ ဗျာပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဗျာပါဒဝသေန၊ ဗျာပါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ပူတိဘူတစိတ္တော၊ ပျက်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောစိတ်ရှိသည်၊ သဟာတံ၊ ဖြစ်၏၊
စက္ခုတောတိ၊ စက္ခုတောဟူသည်ကား၊ စက္ခုဘာဝေန၊ စက္ခု၏ အဖြစ်
ဖြင့်၊ မာရောတိ၊ မာရောဟူသည်ကား၊ ကိလေသမာရောတိ၊ ကိလေသမာရ်
သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝဂုတ္တမာရောတိ၊ ဒေဝဂုတ္တမာရ်သည် လည်း
ကောင်း၊ ဩတာရန္တိ၊ ဩတာရံဟူသည်ကား၊ ဝိဝရံ၊ အပေါက်ကို၊ အာ
ရမ္မဏန္တိ၊ အာရမ္မဏံ ဟူသည်ကား၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဟိ၊ ထိုစကား
ကိုထင်ရှားပြုအံ့၊ နဉ္ဇာဂါရတိဏာဂါရံဝိယ၊ ကျူးအိမ်မြက်အိမ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗ
သေဝနာနိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ စက္ခု
စသောအာယတနတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ တိဏုက္ကာဝိယ၊ မြက်
မီးရှူးကဲ့သို့၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိရဟံ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ အာ
ရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူး၏၊ ဌဝိတဌဝိ
တဌာနေ၊ ထားတိုင်းထားတိုင်းသောအရာ၌၊ အဂါရဿ၊ အိမ်ကို၊ ဥစ္ဆလနံ
ဝိယ၊ တောက်လောင်ခြင်းကဲ့သို့၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသည်၊ အာပါတံ၊ ထင်
ခြင်းသို့၊ ဂတေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ လဘောထမာရောဩ
တာရန္တိ၊ လဘောထမာရောဩတာရံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုက္ကပက္ခေ၊
သုက္ကပက္ခ၌၊ ဗဟလမတ္တိကံ၊ ထူထပ်သော မြေပိုင်ကြီးလိမ်းကျံသော၊
အနုဝလေပနံ၊ နွားချေးစိုဖြင့်လိမ်းကျံသော၊ ကုခူဂါရံဝိယ၊ ကုခူဂါရ
ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိသေဝနာနိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ အာယတ
နာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ တိဏုက္ကာဝိယ၊ မြက်မီး
ရှူးကဲ့သို့၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာရမ္မဏံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောအာရုံကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တိဏုက္ကာယ၊ မြက်မီးရှူး၏၊ ဌဝိတဌဝိတဌာနေ၊ ထား
တိုင်းထားတိုင်းသောအရာ၌၊ နိဗ္ဗာပနံဝိယ၊ မလောင်လေဘဲ ပြင်းစ၏သို့၊
နိဗ္ဗိသေဝနာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းကင်းကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊
အာယတနတို့၏၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံသည်၊ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့
ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ကိလေသပရိဇ္ဇာဟဿ၊ ကိလေသာဟူသော
မီးပူ၏၊ အနုပ္ပတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

နေဝလနဘတမာရောဩတာရန္တိ။ နေဝလဘတမာရောဩတာရံဟူ၍၊
ဝုတ္တံဆိုအပ်၏။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တံမသုတ်၌၊ ဒုက္ခဓမ္မာနန္တိ၊ ဒုက္ခဓမ္မာနံ ဟူသည်ကား၊
ဒုက္ခသမ္ဘဝဓမ္မာနံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၏၊
ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုအံ့။ ပဉ္စသုခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ သန္တေသု၊ ဖြစ်
ကုန်လတ်သော်။ သန္တိန္တေဒနဝေ ဗန္ဓနာဒိတောဒံ၊ ရိုးစပ် ရိုးဆက်ကို ဖြတ်
ခြင်းသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အပြားရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ သမ္ဘဝဟိ၊
ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုခန္ဓာငါးခုတို့ကို။ တသ္မာဒုက္ခသမ္ဘဝဓမ္မတ္တာ၊ တို့သို့ဒုက္ခ
ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုက္ခဓမ္မာဟိ၊ ဒုက္ခဓမ္မတို့ဟူ၍၊
ဝုတ္တံဆိုအပ်ကုန်၏။ တထာဂေါပနဿာဟိ၊ တထာဂေါပနဿဟူသည်
ကား၊ တေနာကာရေန၊ ကာမန္တန္တစသည်တို့၏မကိန်းအံ့သော ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ အဿတေန၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယထာဿကာမေပဿာတော
ဟိ၊ ယထာဿ ကာမေပဿတော ဟူသည်ကား၊ ယေနာကာရေန၊ အ
ကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာမေဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာ
မတို့ကို။ ပဿန္တဿ၊ ရှုသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ယထာ စရန္တိန္တိ၊
ယထာစရန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊
စာရဉ္စ၊ စိတ်၏ကျက်စားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဉ္စ၊ ပဉ္စစွါမှ၌ ဖြစ်
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဗန္ဓိတွာ၊ ဝိဝိစိတ်ဖြစ်သည်မှစ၍ တတ်ယဇဝ
နဝါရတိုင်အဖန်ဖန်လိုက်၍၊ စရန္တိ၊ ကျက်စားသော။ အင်္ဂါရကာသုပုမာ
ကာမာ ဒိဋ္ဌာဟောန္တိဟိ၊ အင်္ဂါရကာသုပမာကာမာဒိဋ္ဌာဟောန္တိ ဟူသည်
ကား၊ ပရိယေဋ္ဌိမူလကဿစေဝ၊ ရာဗြီးခြင်းလျှင် အရင်းရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ပဋိသန္ဓိမူလကဿစ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အရင်းရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိ
လေသာကာမတို့သည်၊ အင်္ဂါရကာသုပဿ၊ မီးကျိုးရကဲ့သို့မဟာဗေဒိဋ္ဌာ
ဟာ၊ ပြင်းထန်စွာထက်ဝန်းကျင်ပူသောဝတ်ကုန်၏၊ ဣဟိ၊ ဤသို့ဒိဋ္ဌာ၊
မြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ကာမေ၊ ကာမရုဏ်
တို့ကို၊ ပရိယေသန္တိနံ၊ ရှာကုန်သောသူတို့အား၊ နာဝါယ၊ သဘောဖြင့်၊
မဟာသမုဒ္ဒေါဂါဟနအဓပထသင်္ဂဟေ ပဋိပဇ္ဇနဉာတော ဗျဉ္ဇသင်္ဂါမ
ပက္ခန္ဓနာဒိဝသေန၊ သမုဒ္ဒရာသို့သက်ဝင်ရခြင်း ဆိတ်သလွှားနှိုင်သော
ခရီးတောင်ကြီးကမ်းယံသံတသင်းနှုတ်၍ တက်သွားရသောခရီးသို့သွား၍
ဖောက်ကား ရောင်းဝယ်ခြင်း နှစ်ဘက်ပြိုင်တက်၍ လက်ပစ် ဘုန်းချ

စက်မီးကျသို့ ရှန်သေရှင်မလောက် ထိုးပေါက်ဝင်သွားရခြင်းစသည်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိယေဋ္ဌိမူလကမ္ဘိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာဖွေရခြင်းလျှင်အကြောင်း
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ သုံး
ဆောင်ကုန်သောသူတို့၏။ ကာမပရိဘောဂစေတနာယ၊ မတရားသဖြင့်ရ
သောကာမဂုဏ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းစေတနာသည်။ စတုသုအပါယေသု၊
အပါပင်လေးပါးတို့၌၊ ဒိဋ္ဌိပ္ပဒိုသဒ္ဓိမူလကမ္ဘိ၊ ပေးအပ်သောပဋိသန္ဓေလျှင်အ
ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပြင်းထန်စွာ ထက်ဝန်း
ကျင်မှပူလောင်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအ
တူသာလျှင်။ ဒုပိဿာပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တဿ
ဒုက္ခဿ၊ ထိုဆိုပြီးသောဒုက္ခ၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့
သည်။ အင်္ဂါရုကာသုပိယ၊ မီးကျိုးရကဲ့သို့၊ မဟာပရိဇ္ဇာဟာ၊ ပြင်းစွာပူပန်
လှေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒါယန္တိ၊ ဒါယံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌမိ၊ တောသို့၊ ပုရတောဝိကဏ္ဍကော
တိ၊ ပုရတောဝိကဏ္ဍကောဟူသည်ကား၊ ပုရိမပဿေ၊ ရှေ့နံပါး၌၊ ဝိဇ္ဈိတု
ကာမောပိယ၊ ရူးလိုယူးယူးသို့၊ အာသန္နဋ္ဌာနေယေဝ၊ ခြေ၏အနီး၌လျှင်၊
ဗ္ဗိတကဏ္ဍကော၊ တည်သောဆူးသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ပစ္ဆတောတိအာဒိသုပိ
ပစ္ဆတောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌လည်း၊ ဝေသဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာ
လျှင်၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ ပန၊ အထူးကား၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပါဒေ
ဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ အက္ကန္တဋ္ဌာနဿ၊ နင်းရာအရပ်၏။ သန္တိကေ၊ အနီးအရပ်၌၊
အက္ကန္တဋ္ဌာနေယေဝ၊ နင်းရာအရပ်၌သာလျှင်၊ န၊ ဆူးရှိသည်မဟုတ်၊ ဝေံ၊
ဤသို့၊ သောပုရိယော၊ ဆူးတောဝင်သောထိုယောကျ်ားသည်၊ ကဏ္ဍက
ဂတ္တံ၊ ဆူးတိုက်သို့၊ ပဝိဋ္ဌောပိယ၊ ဝင်ရ၏သို့၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မာမံကဏ္ဍ
ကောဝိဇ္ဇတိ၊ မာမံကဏ္ဍကောဝိဇ္ဈိ ဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါကို၊ ကဏ္ဍ
ကော၊ ဆူးသည်၊ မာဝိဇ္ဇတိ၊ မရူးလေသင့်ဟု၊ ကဏ္ဍကဝေမံ၊ ဆူးစူးခြင်းကို
ရက္ခမာနေ၊ စောင့်လျက်၊ ဒန္ဓောဘိက္ခဝေသတုပ္ပါဒေါတိ၊ ဒန္ဓောဘိက္ခဝေ
သတုပ္ပါဒေါ ဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊ သတိ၏။ ဥပ္ပါဒေါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း
သည်လျှင်၊ ဒန္ဓော၊ နှေးဖြည်း၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာယ၊ ထိုသတိ
သည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္တာယ၊ ဖြစ်လတ်ကာမျှလျှင်၊ ကာပိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ကိလေ
သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟိတာဝံ၊ တည်ခြင်းငှါခွင့်မပေးမူ၍နှိပ်အပ်
ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာတံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ န
သက္ကောန္တိ၊ မတုတ်နိုင်ကုန်၊ ပဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားဆိုအံ့၊ စက္ခုဒ္ဓါရသို့။

စက္ခုန္တရန္တရောဂါဒိသု၊ရာဂ္ဂစသောကိလေသာတို့သည်၊ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်
လတ်သော်၊ဒုတိယဇဝနဝါရေန၊ဒုတိယဇောဝါရဖြင့်၊မေ၊ငါအား၊ကိလေ
သာ၊ကိလေသာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်လတ်ကုန်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတွာ၊
သိ၍၊တတိယဇဝနဝါရေ၊တတိယဇောဝါရ၌၊ သံဝရဇဝနံယေဝ၊သံဝရ
နှင့်လျော်စွာယှဉ်သောဇောသည်သာလျှင်၊ဇဝတိ၊စော၏။ ၊

ဝိပဿကော၊ သင်္ခါရတို့၏ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တလက္ခဏာကိုပညာစက္ခု
ဖြင့်ရှုကာလေ့လာ၍ဝိပဿနာဉာဏ်သန်မြန်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊တတိယ
ဇဝနဝါရေ၊တတိယဇောဝါရ၌၊ ကိလေသေ၊ဥပါဒ်လာသော ကိလေသာ
တို့ကို၊ယံနိဂ္ဂဏေယျ၊အကြင်နှိပ်ရာ၏၊ဧတံ၊ဤတတိယဇဝနဝါရ၌ကိလေ
သာတို့ကိုနှိပ်ခြင်းသည်၊အနန္တရိယဉ္စ၊မအံ့လောကံသေးသည်သာတည်း
ပန၊အံ့စရာကိုဆိုပြီးအံ့၊စက္ခုန္တရော၊စက္ခုန္တရ၌၊ဣဋ္ဌာရမ္ပဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံသည်၊
အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ဘဝဂံ၊ ဘဝင်ကို၊အာ
ဝဇ္ဇေတွာ၊လည်စေ၍၊ အာဝဇ္ဇနာဒိသု၊ အာဝဇ္ဇန်းပဉ္စဝိညာဉ်စသည်တို့
သည်၊ဥပ္ပန္နေသု၊ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနာနန္တရံ၊ဝုဋ္ဌော၏အခြားမဲ့၌၊
သမ္ပတ္တကိလေသဇဝနဝါရံ၊ ရောက်ထိုက်သော ကိလေသာဇောဝါရကို၊
နိဝတ္တေတွာ၊နစ်စေ၍၊ကုသလမေဝ၊ကုသိုလ်ဇောကိုသာလျှင်၊ဥပ္ပါဒေဓိ၊
ဖြစ်စေ၏၊ဟိ၊သင့်စွ၊အပံအာနိသံသော၊ ဤအကျိုးအာနိသင်သည်၊အာ
ရဒ္ဓဝိပဿကာနံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိကုန်သောယောဂီတို့၏၊
ဘာဝနာပဋိသင်္ခါရေ၊မိမိအားထုတ်အပ်သောဘာဝနာကိုအဖန်ဖန်ဆင်ခြင်
တုံဆင်ခြင်ခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝဿ၊ အမြဲအမြဲတည်တန့်သောအဖြစ်
၏၊အာနိသံသော၊ လောလောပစ္စက္ခ ရစကောင်းသောအကျိုးအာနိသင်

တည်း၊ အဘိဟဋ္ဌုပဝါရေယျန္တိ၊အဘိဟဋ္ဌုပဝါရေယျံဟူသည်ကား၊
သုဒိန္နတ္ထေရဿ၊သုဒိန္နထေရ်အား၊ပဝါရေယျုပိယ၊ဖိတ်ကုန်၏သို့၎င်း၊ရဋ္ဌ
ပါလကုလဂုတ္တဿ၊ရဋ္ဌပါလအမျိုးကောင်းသားအား၊ ပဝါရေယျုပိယစ၊
ဖိတ်ကုန်၏သို့၎င်း၊ကာယေနဝါ၊ကိုယ်ဖြင့်မူလည်း၊သတ္တရတနာနိ၊ရတနာ
ချစ်ပါးတို့ကို၊အဘိဟရိတွာ၊ရှေ့ရှုဆောင်၍၊ဝါစာယဝါ၊နှုတ်ဖြင့်မူလည်း
အမှောက်၊ငါတို့၏၊ခနုတော၊ဥစ္စာရမှ၊ယတ္တကံ၊အကြင်ရှေ့လောက်ဥစ္စာကို
ဣစ္ဆာသိ၊အလိုရှိ၏၊တတ္တကံ၊ထိုရှေ့လောက်လိုရွှေဘုံမူသမျှဥစ္စာကို၊ဇဏှ
ယူကာမူ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တာ၊ဆိုကုန်လျက်နံဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းကို၊ပဝါ
ရေယျု၊ဖိတ်ကုန်ရာ၏၊အနုဒဟန္တိတိ၊အနုဒဟန္တိဟူသည်ကား၊ သရိရေး
ကိုယ်၌၊ ပလိဝေဋ္ဌိတတ္တာ၊ရစ်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဏှပရိန္ဒာပံ၊

၂၄၄ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပူခြင်းအိုက်ခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနုဗဟန္တိ အနုဒဟန္တိ၊ အနုဒဟန္တိ၊ လောဝိသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗာဏသေဒေ၊ ဖြစ်သောချွေးရှိသော၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိမ့်လျက်၊ အနုသေန္တိ၊ အနုသေန္တိ၊ အနုသေန္တိ၊ ကျိန်းဝပ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိပိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ယံဟိတံတိက္ခဝေမိတ္တန္တိ၊ ဣဒံ၊ ယံဟိတံတိက္ခဝေမိတ္တံဟူသောဤစကားကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်၊ အနာဝတ္တန္တေ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှမလည်သည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပလဿ၊ ဝုပ္ပလ်၏၊ အာဝတ္တနံနာမ၊ လည်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ခုပစ္စေမိတ္တံ၊ ဤသို့နေ့ရက်ရှည်စွာပိဝေကနိန္ဒပေါဏပတ္တာရဖြစ်သော စိတ်သည်လည်း၊ အနာဝတ္တန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ ဆုတ်နစ်ပြီးမလည်ခဲ့ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့စိတ်မလည်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ပေါ်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ၊ သုတ္တံ၊ ဤသုတ်၌၊ ဝိပဿနာဖလမေဝ၊ ဝိပဿနာအကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဒိပိတံ၊ ပြအပ်၏။ ။

၈ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ဒဿနန္တိ ဧတံ၊ ဒဿနံဟူသော ဤအမည်သည်၊ ပဌမမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏၊ အပိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဌမမဂ္ဂေါ၊ ပဌမမဂ်သည်၊ ကိလေသပ္ပဟာနက်စွံ၊ ကိလေသကိုပယ်ခြင်းကိစ္စကို၊ သာဓေန္တော၊ ပြီးစေလျက်၊ ပဌမံ၊ ဂြေဉ္စီးစွာ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနံဟူ၍၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ သင်္ကာမကြေ ယုံမှားထွေကိုဖြေတတ်သော စကားကို၊ အားထုတ်ဦးအံ့၊ ဂေါတြာညဉာဏံ၊ ဂေါတြာ ဉာဏ်သည်၊ မဂ္ဂတော၊ မဂ်ထက်၊ ပဌမတရံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ကိဉ္စာပိပဿတိ၊ အကပ်၍ကား မြင်၏၊ ပန၊ ထိုသို့လက်ဦးစွာမြင်သည်တရံ၊ ပဿိတွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စသံ၊ ပြုသွယ်ကိစ္စဟူသော၊ ကိလေသပ္ပဟာနဿ၊ ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏၊ အဘာဝေနေ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဂေါတြာ ဉာဏ်ကို၊ ဒဿနန္တိ၊ ဒဿနံဟူ၍၊ နုဝုတ္တိတိ၊ မဆိုသင့်၊ အပိစ၊ တနည်းလည်း၊ စတ္တာရောပိမဂ္ဂေါ၊ မဂ်လေးပါးတို့သည်လည်း၊ ဒဿနမေဝ၊ ဒဿနံ မည်ကြသည်နှင့် နှင်ပင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စဏ္ဍံ၊ ဒဿနံ၊ ဒဿနမည်သော အရိယမဂ်သည်၊ ဝိသုတ္တတိ၊ စင်ကြယ်ဆုံးဖလက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စဏ္ဍံ၊ ဝိသုတ္တံ၊ စင်ကြယ်ပြီးသကဒါဂါမိအနာဂါမိအရဟတ္တမဂ္ဂက္ခဏေ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အနာဂါမိမဂ်အရဟတ္တမဂ်စဏ္ဍံ၊ ဒဿနံ၊ ဒဿနမည်သောအရိယမဂ်သည်၊ ဝိသုတ္တတိ၊

စင်ကြယ်စွာ၊ ဗလက္ခဏာ၊ နှိုလ်စောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်ပြီး၊ ဣတိအတ္ထော၊
 ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တာနံ၊ ဟောကုန်
 သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဒံသနံ၊ ဒဿနမည်သော
 မင်္ဂလေးပါးကို၊ ဝိသော၊ စေတွာ၊ စင်ကြယ်စေ၍၊ အရဟတ္တဖလေ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်လတ်ပြီ၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ ဒဿနမည်သောမင်္ဂ
 လေးပါးဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ ဝိဟရိဿာမိတိ၊ နေအံ့ဟူ၍၊ တံဘိက္ခု၊ အညတရော နှစ်ကျမ်း
 ဟောသော၊ ထိုရဟန်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 လတ်သတည်း၊ ဗဿာယတနကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ ခြောက်ပါးသော ဗဿာယ
 တနကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင်လက်စွဲရှိသော၊ သော၊ ထိုမေးအပ်သောရဟန်းသည်၊
 ဆန္တုဗဿာယတနာနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဗဿာယတနတို့၏၊ ဝသေနာ၊
 အတွင်းနှင့်၊ ဣပါဏုပဓမ္မေ၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ဆဗဿာယတနတို့တွင်၊ ပုရိမာနိပဉ္စ အာယတနာနိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော
 စက္ခုစသောအာယတနငါးပါးတို့သည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း၊ မနာယတနံ၊ မနာ
 ယတနသည်၊ အရူပံ၊ နာမ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဗဿာယတန
 ကမ္မဋ္ဌာန်းလက်ဆုပ်ဥစ္စာရှိသော ရဟန်းသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိ
 ဂဏမပ္ပမေ၊ ဝိပဿနာနှလုံး သုံးခြင်းကို ပြုကြောင်းဖြစ်လျက် လက်စွဲ
 မတွာလေ့လာ သွားသား အဝါးဝ၍ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာ အဝဖြစ်သောဆဗဿာ
 ယတနကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောခရီးကိုပင်လျှင်၊ ကထေသိ၊ သူလက်စွဲပြု၍ ဟော
 ပြော၏၊ အသန္တုဗ္ဗောတိ၊ အသန္တုဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့အား၊ သင်္ခါရေသု၊ အစိတ်သာဖြစ်သော သင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ က
 ထိတတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္တုဗ္ဗော၊ မရောင့်ရဲသည်
 ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုမေးသောရဟန်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းသည်၊ အ
 ဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား
 သင်္ခါရေသု၊ အစိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထေသိ၊ သိ၏
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ သင်္ခါရေသု၊ အစိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊
 တည်၍၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ အရိယမင်္ဂ၏စင်ကြယ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့၊ ဟိပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သောနှလုံးသွင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့နှလုံးသွင်း

၂၄၆ သဗ္ဗညုယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောကြောင့်၊ နံ၊ ထိုဆဗ္ဗညုယတနကမ္မဋ္ဌာန်းလက်စွဲပြုသောရဟန်းကို၊
 အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံလေဝ၊ သင်ချည်းသာလျှင်၊ ဣဒံဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံနိဗ္ဗာန်
 ဤဒဿနမည်သောမင်္ဂလေးပါး၏ စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇာနုသိနုခေါ၊
 သိပေသလော၊ ဥဒါဟု၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ အညေပိ၊ သင်မှတပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဇာနုန္တာ၊ သိကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိကုန်သေးသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတုံလတ်၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်
 သေး၏၊ အသုကဝိဟာရေ၊ ဤမည်သောကျောင်း၌၊ အသုကတ္ထေရောနာမ၊
 ဤမည်သော မထေရ်သည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်လတ်
 သော်၊ သော၊ ထိုမကျေသင်္ကာဝုန္တိမေးသော ရဟန်းသည်၊ တမ္ဘိ၊ ထိုရှင်
 ကျော်မထေရ်သို့လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝုန္တိ၊ မေးပြန်၏၊ ဧတေနုပါ
 ယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အညသ္မိ၊ တဦး၌၊ အညမ္ဘိ၊ တဦးကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တောရော၊ လေးဦးသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဝုန္တိ၊
 မေးတုံလတ်၏၊ စ၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤလေးဦးတို့တွင်၊ ဒုတိယော၊
 ဒုတိယရဟန်းသည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင် လက်
 စွဲပြုသောသူဖြစ်ခဲ့ရကား၊ ရူပက္ခန္ဓဝသေန၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ရူပံ၊
 ရုပ်ကို၊ အရူပက္ခန္ဓဝသေန၊ နာမက္ခန္ဓာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နာမံ၊ နာမ်ကို၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ဝတ္ထုပေတွာ၊ မှတ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သ
 ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပဉ္စက္ခန္ဓ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလက်ဆုပ်ပြုသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ သောပိ၊ ထိုဒုတိယရဟန်း
 သည်လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာအဝဖြစ်
 သောပဉ္စက္ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောခရီးကိုပင်လျှင်၊ ကထေသိ၊ သူလက်စွဲပြု၍
 ဟောပြော၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဟောပါသော်လည်း၊ အယံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမေး
 သောရဟန်းသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤဆဗ္ဗညုယတနကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်း ပဉ္စက္ခ
 န္ဓကမ္မဋ္ဌာနိကရဟန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နသ
 ဝေတိ၊ မညီကြ၊ ပဌမေန၊ ပဌမရဟန်းသည်၊ သပ္ပဗေသသင်္ခါရေသု၊ အကြွင်း
 ရှိသောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာဝ၊ တည်၍သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ ဣမိနာ၊
 ဤဒုတိယရဟန်းသည်၊ နိပ္ပဗေသေသု၊ နိပ္ပဗေသသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်
 ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ တံပဉ္စက္ခန္ဓကမ္မဋ္ဌာနိကံ၊ ထိုပဉ္စက္ခန္ဓ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလက်စွဲပြု၍ ဟောရသောရဟန်းကို၊ ဝုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ ပဏ္ဍမိ၊
 ဖဲသွားလေ၏။ ။

တတိယော၊ တတိယရဟန်းသည်၊ မဟာဘူတကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ မဟာဘူတကမ္မဋ္ဌာန်း လက်စွဲပြုသောသူ ဖြစ်ခဲ့ရကား၊ စက္ကာရိမဟာဘူတာနိ၊ လေးပါးသောမဟာဘုတ်တို့ကို၊ သင်္ခေပတောစ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မဟာဘူတ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို လက်စွဲပြုသူဖြစ်သောကြောင့်၊ အယံဝိ၊ ဤထတိယရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာအပ်ဖြစ်သောမဟာဘူတကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ ကံထေသိ၊ သူလက်စွဲပြု၍ဟောပြော၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဟောပါသော်လည်း၊ အယံကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုန္တိန္ဒေ၊ မေးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤဗသသယတနကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသောသူ ခန္ဓာငါးပါး ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသောသူ မဟာဘုတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နေသမေတံ၊ မညီကြ၊ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသောရဟန်းသည်၊ သပ္ပဒေသသင်္ခါရေ၊ အကြွင်းရှိသောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယရဟန်းသည်၊ နိပ္ပဒေသေ၊ အကြွင်းမရှိသောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ တတိယေန၊ တတိယရဟန်းသည်၊ အတိသပ္ပဒေသေ၊ အလွန်သပ္ပဒေသသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမေဝ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ တံ၊ ထိုမဟာဘူတကမ္မဋ္ဌာန်းကို လက်စွဲပြု၍ဟောသောရဟန်းကို၊ ဝုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွား၏။

စတုတ္ထော၊ စတုတ္ထရဟန်းသည်၊ တေဘုမ္မကကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ တေဘုမ္မကကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဖြန်းဖြန်းလေ့လာလတ်၏၊ တဿ၊ ထိုစတုတ္ထရဟန်း၏၊ ဓေတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ သမပ္ပဝတ္တာ၊ အညီအမျှဖြစ်ကုန်သည်၊ အဟေသိုကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ နအဟေသိုကိရ၊ မဖြစ်ကုန် သတတ်၊ ကလ္လသရီရံ၊ ခန့်သောကိုယ်သည်၊ ဗလပ္ပတ္တံ၊ အားသန်မြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထရဟန်းအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိဝိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်ပင်၊ သပ္ပါယဒနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်၏၊ အဘိတာဝါသင်္ခါရာ၊ အစိတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ အနာဂတာဝါသင်္ခါရာ၊ အနာဂတ် ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ခါသင်္ခါရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော သင်္ခါရတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊

ဖြစ်စေကုန်၊ ကာမာ ဝစရာဝါ၊ ကာမာဝစရ တရားတို့သည် မူလည်း၊
 ဟောန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ရူပါဝစရာဝါ၊ ရူပါဝစရတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တ၊
 ဖြစ်စေကုန်၊ အရူပါဝစရာဝါ၊ အရူပါဝစရတို့သည် မူလည်း၊ ဟောန္တ၊
 ဖြစ်စေကုန်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်အောင်စုံသော ရဟန်းတို့အား၊ သပ္ပိယာဝ၊
 လျောက်ပတ်ကုန်သည်ချည်းတည်း၊ အသပ္ပိယကမ္မဋ္ဌာန်နာမ၊ မလျောက်
 ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကာလေသုဝိ၊ ကာလေတို့တွင်လည်း
 ပုရေတတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည်မှ ရှေးသည်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 ပစ္ဆိမာတတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသည်မှနောက်သည်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 ပဌမယာမာ ဒယောဝါ၊ ပဌမယာမာ စသည်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တ၊
 ဖြစ်စေကုန်၊ အသပ္ပိယော၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ကာလောနာမ၊ ကာလ
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ စာရိတုမိ၊ ကျက်
 မားရာအရပ်သို့၊ ဩတိဇ္ဈော၊ သက်သော၊ မဟာဟတ္ထိ၊ ဆင်ပေါက်ကြီး
 သည်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူကောင်းသောအစာကို၊ ဟတ္ထေ
 နေဝ၊ လက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေယျိတွာ၊ နှုတ်၍၊ ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူ၏၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့
 ဖြင့်၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူကောင်းသောအစာကို၊ ပါဒေဟိ၊
 ခြေတို့ဖြင့်၊ ပဟာရိတွာ၊ ခတ်၍၊ ဂဗ္ဘာတိယထာ၊ ယူ၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူ
 လျှင်၊ သကလေ၊ ကုန်အောင်စုံသော၊ တေဘုမ္မကမ္မေ၊ တေဘုမ္မကတရား
 တို့ကို၊ ကလာပဂ္ဂါဟေန၊ တပေါင်းတည်းယူခြင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 သဗ္ဗသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကုန်အောင်စုံသော တေဘုမ္မကမ္မေတို့ကိုကလာ
 ပဂ္ဂါဟဖြင့်ကောက်ငင်ကာ သုံးသပ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သော
 ကြောင့်၊ ဧသေဝိ၊ ဤစတုတ္ထရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဝိ
 ဂ္ဂာမဂ္ဂမေဝ၊ လက်စွဲမကွာလေ့လားအဝါးဝ၍နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာအဝဖြစ်သော
 တေဘုမ္မကကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောခရီးကိုပင်လျှင်၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ထိုသို့
 သော်လည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤလေးဦးသောရဟန်းတို့၏၊
 ဝစနံ၊ စကားသည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နသမေတိ၊ မညီတုံ့ခဲ့၊ ပဌမေန၊
 ပဌမရဟန်းသည်၊ သပ္ပဒေသသင်္ခါရေသု၊ အကြွင်းရှိသော သင်္ခါရတို့၌၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယရဟန်းသည်၊ နိပ္ပဒေ
 သေသု၊ အကြွင်းမရှိသောသင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊
 ပုန၊ တဖန်၊ တတိယေန၊ တတိယရဟန်းသည်၊ သပ္ပဒေသသု၊ သပ္ပဒေသ
 သင်္ခါရတို့၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထိတံ၊ ဟောခဲ့၏၊ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထရဟန်း

သည့်နိဗ္ဗာနသေသုယဝ၊ နိဗ္ဗာနသသင်္ခါရုတို့၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
 ကထိတံ၊ ဖာသခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မတူ မတီးမမှီးမနှော အသီးအသီး ဟော
 သည်တကားဟု၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထို
 စတုတ္ထရဟန်းကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုန္တိ၊ အတပင်သို့မေးသနည်း၊ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိံ၊ နှုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ အရိယမဂ်၏စင်ကြယ်
 ရာဖြစ်သော၊ ဣဒံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏သာလျှင်၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဥပတံ၊ လိအပ်သလော၊ ဥဒါ
 ဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ကေနမိ၊ တရံတယောဂ်သောဆရာသည်၊ ဝေါ၊ သင်
 တို့အား၊ အက္ခာတံ၊ ဟောကြားအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ အာ
 ရသော၊ ငါ့ရှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဇာနာမ၊ ဆရာမပြုနည်း
 မရဘဲလက်ဆ လက်စမ်း အလျော်မင်း၍ ဝိနိဗ္ဗင်ကုန်အံ့နည်း၊ ပန၊ ထိုသို့
 ကိုယ်တိုင်မဝိနိဗ္ဗင်ကလည်း၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊
 လောကုဋ္ဌံ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ တောဂ်မပြန်ကိုယ်တိုင်သာလျှင်သိတော်မူ
 သောဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသည်ပင်တည်း၊ တံ၊ တို့သဗ္ဗညုဘုရားကို၊
 နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဧတံ၊ ဤဒဿနဝိသုဒ္ဓိကနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဋ္ဌေဟိ၊ ငါတို့သည်၊
 ဥပတံ၊ သိအပ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ ဣမေဝိက္ခူ၊ ဤရဟန်း
 တို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ က
 ထေတံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း
 သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓမေဝ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပုန္တိတွာ၊ မေး၍၊ နိက္ခဝေါ၊
 ယံမှားကင်းသည်၊ ဘဝိသာသနိတိ၊ ဖြစ်အံ့ဟု၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊
 ကြံပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကင်လေ့၏
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဝေုတွာ
 ကြားတော်မူ၍၊ ယေဟိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတေ၊ သင်အား၊ ပဉ္စေ၊
 ပြဿနာကို၊ ကထိတော၊ ဖြေအပ်၏၊ တေစတ္တာရောပိ၊ ထိုလေးဦးသော
 ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာသဝါ၊ အာသဝေါကုန်ပြီးသောဂုဏ်တို့ချည်း
 တည်း၊ ဧတေဟိ၊ ထိုအာသဝေါ ကုန်ပြီးသည်ငါးသွားတော်တို့သည်၊ သုက
 ထိတံ၊ စင်ကြယ်သန်ရှင်း အပြစ်ကင်းသဖြင့်ဟောအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့
 ဝိဇ္ဇာသဝေါငါးသွားတော်တို့သဘောမှန်စွာဖြေမိတုံလျှောက်တွံ၊ သင်သည်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အန္တမာလတာယ၊ အလွန်မိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

၉

၂၅၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တံ၊ ထိုမြေဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ နုသလ္လက္ခေသိ၊ နားမလည်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သိ၊ သိးရင့်ရင့်နားနှင့်ဖွယ်စကားကိုဆို၍၊ နိဝိဟေဓေသိ၊ မဲညည်းဆဲ၊ ပန၊ အသင့်မူကား၊ အဿ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းမေးသောရဟန်း၏၊ ကာရကတာဝံ၊ ဘာဝနာအားထုတ်ခြင်းအမှုကို ပြုပေသော ရဟန်းကောင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဧသဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၏၊ အတ္ထဂဂေသကော၊ အနက်ကိုစိစစ်ရှာဖွေတတ်သောရဟန်းတည်း၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့မူကား၊ ဗုဒ္ဓျာပေဿာမိတိ၊ သိစေအံ့ဟု၊ ကိံသုက္ကော၊ ပမံ၊ ပေါက်ပင်ဥပမာကို၊ အာဟာရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပေါက်ပင်ဥပမာ၌၊ ဘူတံ၊ ထင်စွာသော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ထင်ရှားပြအပ်၏၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ မဟာနဂဓေ၊ မြို့ကြီး၌၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ သဗ္ဗဂန္ဓဓရော၊ အလုံးစုံသောဆေးကျမ်းကိုဆောင်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဝဇ္ဇော၊ ပုဏ္ဏားသမားဖြူသည်၊ ပဒိုဝသတိကိရ၊ နေသတတ်၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ ပါစိနန္ဒါရဂါမဝါသိ၊ အရှေ့တံခါး၏အနီး၌နေသော၊ ပဏ္ဍုရောဂဓုရိသော၊ ကိုယ်ဖြောင့်တော့သောအနာရှိသောယောက်ျားသည်၊ တဿ၊ ထိုသမားကျော်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ တံ၊ ထိုသမားပဏ္ဍိတ်ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဝေဇ္ဇပဏ္ဍိတော၊ သမားပဏ္ဍိတ်သည်၊ တေန၊ ထိုအရှေ့ပြင်သားအနာစွဲသောယောက်ျားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သမောဒိတွာ၊ နှုတ်ခွန်းနှိုးနှောဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောပြီး၍၊ ဘဒ္ဒိရခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောအမောင်လှလင်း၊ ကေနဌေန၊ အဘယ်ကိစ္စကြောင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်ပေါက်လာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ အယျ၊ အရှင်၊ ရောဂေန၊ ရောဂါသည်၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ အရှင်ကျွန်အား၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကထေဟိ၊ ကြားတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အမောင်လှလင်းတေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဝန္တိ၊ သွားလေ၊ ကိံသုက္ကော၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သောသေတွာ၊ သွေ့ခြောက်စေ၍၊ ဈာပေတွာ၊ မီးဖုတ်၍၊ တဿ၊ ထိုပေါက်သား၏၊ ခါရောဒကံ၊ ပြာရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမိနာစဘေသဇ္ဇေန၊ ဤမည်သောဆေးနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာစဘေသဇ္ဇေန၊ ဤမည်သောဆေးနှင့်လည်းကောင်း၊ သောဇေတွာ၊ ဗတ်စပ်၍၊ အရိဋ္ဌံ၊ ရက်သန့်ဆေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပွိဝ၊ သောက်လေ၊ တေ၊ သင်အား၊ ဖာသုကံ၊ သန့်ရှင်းရောဂါချမ်းသာခြင်း

သည်။ကဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။သော၊ ထိုသူနာ
သည်။တံထာ၊ ထိုဆေးဆရာဆိုတိုင်း၊ ကတွာ၊ ကုစားခြင်းကိုပြု၍၊နိရော
ဂေါ၊အနာလွတ်သည်။ဗလဝါ၊အားရှိသည်။ပါသာဒိကော၊ကိုယ်ရေးကိုယ်
သားပြောင်ပြောင်လက်လက်နှစ်သက်ကြည်ဖွယ်ရှိသည်။ ဇာတော၊ဖြစ်
လတ်၏။

အထ၊ထိုရောအခါ၌၊အညော၊ တပါးသော၊ ဒက္ခိဏန္ဒါရဂါမဝါသိပုရိ
သော၊မြို့တော်တောင်တံခါးအနီးရွာ၌နေသောယောကျ်ားသည်၊တေနဝ
ရောဂေန၊ထိုပဏ္ဏ၊ရောဂါဖြင့်လျှင်၊အာတုရော၊ အနာစွဲကပ်ကျင်နာသည်
ဖြစ်၍၊အသုကော၊ ဤမည်သော သူသည်။ဘေသန္တံ၊ ဆေးကုခြင်းကို၊
ကတွာ၊ပြု၍၊ အရောဂေါ၊အနာလွတ်သည်။ဇာတောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊တံ၊ ထိုအရှေ့ပြင်သား အနာလွတ်သော
ယောကျ်ားသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကပ်၍၊သမ္ပ၊ အဆွေ၊ကေန၊ အဘယ်ဆေး
ကောင်းဝါးကောင်းဖြင့်၊တေ၊သင်အား၊ဖာသုကံ၊ ကျွတ်လွတ်ရောဂါချင်း
သာခြင်းသည်။ဇာတံ၊ဖြစ်ပေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သမ္ပ၊အဆွေ
ကံ၊သုကာရိဋ္ဌေနနာမ၊ပေါက်သားပြာရည်ရက်သန့်မည်သောဆေးကျော်
ဖြင့်၊ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆ၊သွားလေ၊ တံဝိ၊အဆွေ
သည်လည်း၊တံဘေသန္တံ၊ထိုဆေးကို၊ ကရောဟိတိ၊ ပြုလေလောဟု၊အာ
စိက္ခိ၊ကြား၏၊ သောဝိ၊ ထိုတောင်ပြင်သားအနာစွဲသောယောကျ်ားသည်
လည်း၊တထာကတွာ၊ထိုဆေးဖော်ကုစားခြင်းကိုပြု၍၊ တာဒိသောဝ၊ထို
အရှေ့ပြင်သားသဘောအနာချောမောသည်သာလျှင်၊ဇာတော၊ဖြစ်၏၊အ
ထ၊ထိုသို့နတ်ဒေဝသို့ပေးတိုင်းသင့်သည်ဟု၊ အညော၊တပါးသော၊ပစ္ဆိမ
န္ဒါရဂါမဝါသိ၊မြို့တော်အနောက်တံခါးအနီးရွာ၌နေသော ယောကျ်ားသည်၊
(ပ)ဥတ္တမုန္ဒါရဂါမဝါသိပုရိသော၊မြို့တော်မြောက်တံခါးအနီးရွာ၌နေသော
ယောကျ်ားသည်၊တေနဝရောဂေန၊ ထိုဖြောင့်တော့သော အနာဖြင့်သာ
လျှင်၊အာတုရော၊ကြင်နာ၏၊ အသုကော၊ဤမည်သောသူသည်၊ဘေသန္တံ၊
ဆေးကုခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ ဇာတောကိရ၊
ဖြစ်သတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ တံ၊ထိုသူသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်၍၊သမ္ပ၊ အဆွေ၊ကေန၊ အဘယ်ဆေးကောင်း ဝါးကောင်းဖြင့်၊တေ၊
သင်အား၊ဖာသုကံ၊ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ဖြစ်ပေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊မေး၏၊သမ္ပ၊အဆွေ၊ ကံ၊သုကာရိဋ္ဌေနနာမ၊ပေါက်သားပြာရည်ရက်
သန့်မည်သောဆေးကျော်ဖြင့်၊ဖာသုကံ၊ချမ်းသာသည်။ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ဂစ္ဆ၊

၂၅၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သွားလေ၊တုံဝိ၊အဆွေသညလည်း၊ တံဘောသဇ္ဇံ၊ထိုဆေးကို၊ကရောဟိကိ
ကုခြင်းကိုပြုလေလောဟု၊အာဓိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊သောဝိ၊ ထိုမြောက်ပြင်
သားအနာစွဲသောယောကျ်ားသည်လည်း၊တထာကတွာ၊ထိုဆေးဖေါ်ကု
စားခြင်းကိုပြု၍၊တာဒိသောဝ၊ထိုသို့သဘော အနာချောရှိသည်သာလျှင်၊
ဇာတော၊ဖြစ်၏။ ။

အထ၊ထိုသို့ဆေး၏တန်ခိုးဟိုးဟိုးကျော်လတ်သော်၊အညောံ၊တပါးသော၊
ပစ္စန္တဝါသိ၊ ရပ်စွန့်ပြည်နား တောတွင်းသားဖြစ်သော၊ အဒိဋ္ဌဗုဗ္ဗကိ'သု
ကော၊ပေါက်ပင်ကိုမမြင်ဘူးသော၊ ဧကောပုရိသော၊ယောကျ်ားတယောံ
သည်၊တောနေဝရောဂေန၊ထိုပဏ္ဏ၊ရောဂါဖြင့်သာလျှင်၊ အာတုရော၊အနာ
စွဲကပ်သည်ဖြစ်၍၊မိရုံ၊အခါလေးဖြင့်၊ တာနိတေသဇ္ဇာနိ၊ထိုကောင်းသော
ပြောသမျှဆေးတို့ကို၊ကတွာ၊ ပြု၍၊ရောဂေ၊ အနာသည်၊အဂ္ဂပသမမာနေ၊
မငြိမ်းနှိုင်လတ်သော်၊အသုကော၊ ဤမည်သော၊ နဂရဿ၊ နေပြည်တော်
၏၊ပါစိနန္ဒါရဂါမဝါသိပုရိသော၊အရှေ့တံခါးအနီးရွာ၌နေသောယောကျ်ား
သည်၊ဘောသဇ္ဇံ၊ဆေးကို၊ကဟွာ၊ပြု၍၊အရောဂေါ၊အနာကင်းလွတ်သည်
ဇာတောကိရ၊ဖြစ်ပေသတတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥတွာ၊သိ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊သွားအံ့၊
အတံဝိ၊ငါသည်လည်း၊တေန၊ ထိုသူသည်၊ ကတဘောသဇ္ဇေန၊ ကုသော
ဆေးဖြင့်၊ကရိဿာမိတိ၊ကုသခြင်းကိုပြုအံ့ဟု၊ဒဏ္ဍမောလုတ္တ၊ တောင်ဌေး
ထောက်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုအနာပျောက်သော
ယောကျ်ား၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဂစ္ဆာ၊ ကြိုးကြိုးစားစားအနိုင်သွား၍၊
သဗ္ဗ၊အဆွေ၊တေ၊အင်အား၊ကေန၊အဘယ်ဆေးဖြင့်၊ ဗာသုကံ၊ကင်းကွာ
ရောဂါချမ်းသာခြင်းသည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်ပေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေး၏၊
သဗ္ဗ၊အဆွေ၊ ကိ'သုကာရိဋ္ဌေန၊ ပေါက်သားပြာရည်ရက်သန့်မည်သော
ဆေးဖြင့်၊ဗာသုကံ၊ကင်းလွတ်ရောဂါချမ်းသာခြင်းသည်၊ဇာတံ၊ဖြစ်ပေ၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တေ၊ဆိုပေလတ်သော်၊ဘော၊အချင်း၊ကိ'သုကော၊ပေါက်ပင်
သည်၊ကိဒိသော၊အဘယ်သို့သဘောရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေး၏၊
သဗ္ဗ၊အဆွေ၊ ဗျာပိတဂါမေ၊ မီးသင့်သောရွာ၌၊ ဌိတံ၊ဗျာမထုကောဝိယ၊
မတ်မတ်မီးလောင်သည်တိုင်နှင့်တူ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဓိက္ခိ၊ ကြား၏၊ဣတိ
ဤသို့၊သေပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌကာ
ရေနော၊မြင်ဘူးသော၊အခြင်းအရာဖြင့်လျှင်၊ကိ'သုကံ၊ ပေါက်ပင်ကို၊အာ
ဓိက္ခိ၊ကြား၏၊ ဟိ၊ သင့်စွဲ၊ကေန၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒိဋ္ဌကာရေန၊မြင်
သောကာလ၌၊ကိ'သုကော၊ပေါက်ပင်သည်၊ပတိတပတ္တော၊အရွက်ကြွေ

၂၅၂

တုန်းဖြစ်၍၊ ခါလုကကာလော၊ အရွက်ခက်ဖျားမရှိတိတိသစ်တုတ်သို့တည်
သောကာလ၌၊ ဗိဇ္ဇတ္တာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိသောဝ၊ မတ်
မတ်မီးသင့်သောတိုင်နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပြော
လတ်သော်၊ သောပုရိသော၊ ထိုရပ်စွန်ပြည်နားတောတွင်းသားယောကျ်ား
သည်၊ သုတမင်္ဂလိကတ္တာ၊ သုတမင်္ဂလာ အယူရှိသူ ဖြစ်သောကြောင့်၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဈာဝိတဂါမေ၊ မီးသင့်လောင်သောရှာ၌၊ ဈာမထုဏော
ဝိယဒတိ၊ မီးသင့်သောတိုင်နှင့်တူ၏ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတံ၊ ဤမီးလောင်
တုတ်သို့ယုတ်ယုတ်မာမာ ကြားရသည်စကားသည်၊ အမင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမရှိ၊
ဟိ၊ အပြစ်ဆိုအံ့၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဧတသ္မိံ၊ တေသဇ္ဇေ၊ ထိုသူပြောသောဆေး
ကို၊ ကတေပိ၊ ကုသော်လည်း၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ နဂူပသမိသာတိ၊ မငြိမ်း
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝေယျာကဇ္ဇဏေန၊
အဖြေဖြင့်၊ အသန္တုဇ္ဈော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုမြို့တော်အရှေ့
ပြင်သားယောကျ်ားကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘော၊ အချင်း၊ တွညေဝ၊ သင်သည်
သာလျှင်၊ ကိံ သုကံ၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဇာနာသိကိံနူခေါ၊ သိသလော၊ ဥဒါဟု၊
ထိုဝှံ့မဟုတ်၊ အညောပိ၊ သင်မှတပါးလည်း၊ ဇာနုန္တော၊ သိသောသူသည်
အတ္တိတိ၊ ရှိလေသလောဟု၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ဘော၊ အချင်း၊ အတ္တိ၊ သိသောသူ
ရှိသေး၏၊ ဒက္ခိဏာဒ္ဓါရဂါမေ၊ မြို့တော်တောင်တံခါးအနီးရှာ၌၊ အသုကော
နာမာတိ၊ ဤမည်သောသူပင်ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေလတ်သော်၊ သော၊ ထိုရပ်စွန်
ပြည်နား တောတွင်း သားသည်၊ တံ၊ ထိုမြို့တော် တောင်ပြင်သား
ယောကျ်ားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ သွာယံသောအယံ၊
ထိုမြို့တော် တောင်ပြင် သားသည်၊ ပုပ္ဖိတကာလေ၊ ပွင့်သောကာလ၌၊
ဗိဇ္ဇတ္တာ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏၊ ဒဿနာနုရူ
ပေန၊ မြင်ခြင်းအားလျော်သဖြင့်၊ ကိံ သုကော၊ ပေါက်ပင်သည်၊ လေစဟိတ
ကော၊ ချင်းချင်းနီသော အဆင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေခ၊ ထို
ရပ်စွန်ပြည်နားတောတွင်းသားသည်၊ အယံ၊ ဤမြို့တော် တောင်ပြင်သား
သည်၊ ပုရိမေန၊ ဖြစ်သော အရှေ့ပြင်သားနှင့်၊ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်
စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကာဠကော၊ အမည်းသည်လည်းကောင်း၊ လော
ဟိတကော၊ အနီသည်လည်းကောင်း၊ သုဝိဒုရိဒုရော၊ မိမိနှင့်မြေသို့ဝေး
လေစဟု၊ ဣဿပိ၊ ထိုတောင်ပြင် သား၏လည်း၊ ဝေယျာကဇ္ဇဏေန၊ အ
ဖြေဖြင့်၊ အသန္တုဇ္ဈော၊ မရောင့်ရဲပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘော၊ အချင်း၊ ယေန၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ကိံ သုကော၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဗိဇ္ဇပ္ပုဗ္ဗော၊ မြင်ဘူး၏၊ အညောပိ၊

၂၅၄ သံဃာယံတနိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သင်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော၊ သောကိံ သု
ကဒဿဒဝိ၊ ထိုပေါက်ပင်ကိုမြင်ဘူးပြီးသောသူသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိသေးအံ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ပုစ္ဆိမန္တရဂါမေ၊ မြို့တော် အနောက်
တံခါးအနီးရွာ၌၊ အသုကောနာမာတိ၊ ဤမည်သောသူပင်ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေ
လတ်သော်၊ တံဝိ၊ ထိုအနောက်ပြင်သားသို့လည်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ သွာယံ၊ ထိုအနောက်ပြင် သားသည်၊ ဗလိတကာလေ၊ သီး
သောကာလ၌၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ ဒဿနာနုရူပေန၊ မြင်ခြင်းအားလျော်သဖြင့်၊ ဩဗိရကဇာတော၊ အော်
သို့တွဲလျားကျသောဆံကျင်ကဲ့သို့သော အသီးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာဒိန္နပါဒ္ဓိ
ကော၊ ယူအပ်သော သီးနှံရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဗလိ
တကာလသို့၊ သီးသောအခါ၌၊ ကိံ သုကော၊ ပေါက်ပင်သည်၊ ဩလမ္မမာန
စိရကောဝိယ၊ အောက်သို့တွဲလျားကျသော ဆံကျင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
အဓောမုခံကတွာ၊ ဦးစောက်မူ၍၊ ဂဟိတအသိကောသောဝိယ၊ ကိုင်အပ်
သောသန်ချက်ငယ်အိမ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သိရိသရုက္ခောဝိယ၊ သီးနှံ
ရှိသော ကုက္ကိုပင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဩလမ္မမာနပလော၊ အောက်သို့
တွဲလျားကျသောအသီးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုတောတွင်းသား
သည်၊ အယံ၊ ဤအနောက်ပြင်သားသည်၊ ပုရိမေဟိ၊ ရှေးနှစ်ဦးတို့နှင့်၊
ဝိရုဇ္ဈံ၊ ဆန့်ကျင်သည်စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣမဿ၊ ဤအနောက်ပြင်
သား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿဝိ၊ ထိုအနောက်ပြင်သား၏လည်း၊ ဝေယျာကရဏေန၊
အဖြေဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဟော၊ အချင်း၊ ယေန၊ အ
ကြင်သူသည်၊ ကိံ သုကော၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မြင်အပ်ဘူး၏၊
အညောဝိ၊ သင်မှ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော၊
သောကိံ သုက ဒဿဒဝိ၊ ထိုပေါက်ပင်ကို မြင်ဘူးပြီးသော သူသည်၊
အတ္ထိပန၊ ရှိပါသေး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး
၏၊ ဥတ္တရန္တရဂါမေ၊ မြို့တော်မြောက်တံခါး အနီးရွာ၌၊ အသုကောနာ
မာတိ၊ ဤမည်သော သူပင်ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေလတ်သော်၊ တံဝိ၊ ထိုမြို့တော်
မြောက်ပြင် သားသို့လည်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေ၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
သောအယံ၊ ထိုမြောက်ပြင်သားသည်၊ သဗ္ဗန္တပတ္တကာလေ၊ မထိုးနေ
မြည်ရှက်ချပ် စည်သောကာလ၌၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်အပ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒဿနာနုရူပေန၊ အမြင်အားလျော်သဖြင့်၊ ဗဟံ

လပုတ္တပလသော၊ ဘုထွင်တောရှက်ရင့်ရှက်နုရှိ၏။ သန္တန္တယော၊ နေ
ခြည်မထိုးသာ ကောင်းစွာ စပ်ရှက်တည်သော အရိပ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ သန္တန္တယောနာမ၊ သန္တန္တယမည်သည်ကား၊ သံသန္တိတွာ
ကောင်းစွာစပ်ရှက်၍၊ ဌိတန္တယော၊ တည်သောအရိပ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူ
သည်။ အယမ္ပိ၊ ဤမြို့တော် မြောက်ပြင်သားသည်လည်း၊ ဝုရိမေဟိ၊ ရှေး
သုံးဦးတို့နှင့်၊ ဖိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣမဿ၊ ဤမြောက်
ပြင်သား၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ဂဟေတံ၊ မူပြု၍မှတ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တဿာပိ၊ ထိုမြောက်ပြင်သား၏လည်း။
ဝေယျာကရဏေန၊ အဖြေဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲပြန်ရကား၊ တံ၊ ထို
မြောက်ပြင်သားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။
ဘော၊ အချင်း၊ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ဓမ္မတာ
ယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ကိံ၊ သူကံ၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဇာနာထ ကိံ နှုခေါ၊ သိကုန်
သလော၊ ဘော၊ အချင်း၊ ဥဒါဟု၊ သို့တည်းမဟုတ်မူကား၊ ကေနပိ၊ တစုံ
တယောက်သောသူသည်။ အက္ခာတော၊ ဖြောကြားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာ
နာထကိံ နှုခေါ၊ သိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏။ ဘော၊ အချင်း၊
မယံ၊ ငါတို့ကိုယ်တိုင်၊ ကိံ နဇာနာမ၊ အဘယ်သို့မသိကုန်အံ့နည်း။ ပန၊ စစ်
စစ်မူကား၊ မဟာနဂရဿ၊ မြို့တော်ကြီး၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ အဓာကံ၊ ငါတို့
၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာပြု၍ကိုးကွယ်သော၊ ဝေဇ္ဇပဏ္ဍိတော၊ ကဝေးမြော်
သွားသမားပဏ္ဍိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ကြီးကြီးလယ်လယ်ကိုးကွယ်လေးမြတ်မြို့
စောင့်နတ်သွင်ထင်ရှားရှိ၏။ တံ၊ ထိုသမားပဏ္ဍိတ်လွှမ်းမိုးကျော်ညာတို့ဆ
ရာကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ အမ္ဘေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဥာတန္တိ၊ သိအပ်ပေသည်
ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့နည်းပေးလက်မနှေးသောဆေးဝိဇ္ဇာ
ရိရ်ထိုဆရာထံ နည်းခံမှတ်၍သင်တို့တတ်သောကြောင့်လျှင်၊ အဓံပိ၊ ငါ
သည်လည်း၊ တံအါစရိယမေဝ၊ သမားပဏ္ဍိတ်ဝိဇ္ဇာရေသိပ္ပကုန်စွာထိုဆရာ
ကိုပင်လျှင်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ နိက္ကဓံ၊ ယုံမှားကင်းသည်တဝိဿာ၊
မိတိ၊ ဖြစ်အံ့ဟူ၍၊ ကဿ၊ ထိုသမားကျမ်းတတ်မြို့စောင့်နတ်၏၊ သန္တိကံ၊ အ
ထံသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ တံ၊ ထိုသမားကျမ်းတတ်မြို့စောင့်နတ်ကို၊ ဝန္တိ
တွာ၊ စေအိရ်ထိုသို့စိုးရိမ်းတုတ်ဝပ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဝေဇ္ဇပဏ္ဍိတော၊ သမား
ပဏ္ဍိတ်သည်၊ တေန၊ ထိုရပ်စွန်ပြည်နားတောလွင်းသားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
သန္တောဒိတွာ၊ နှုတ်ခွန်းဆက်လျက်နှစ်သက် ရှင်မောဂြောဟောပြီး၍၊ တဒြိ
ရုခ၊ တင့်တယ်မျက်နှာရှိသောသောအမောင်လူလင်၊ ကေနတ္ထေန၊ အဘယ်

၂၅၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကိစ္စကြောင့်၊ အာဂတောလသသညံ၊ အသိ၊ ဖြစ်လတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အယျ၊ ပြည်ရွာသိမ်းမှတ်မြို့စောင့်နတ်ဟုလေးမြတ်ကြည်လင်
သိန္နိတင်သည့်အရှင်ဆရာ၊ ရောဂေန၊ အနာသည်၊ ဥပဒ္ဓုတော၊ နှိပ်စက်အပ်
သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ သခင်ကျွန်အား၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကထေထာတိ၊
ဟောကြားတော်မူကုန်လောဟု၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘော၊ မောင်လူလင်၊
တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ ကိံ၊ သုကရုက္ခံ၊ ပေါက်ပင်ကို၊
ဆိန္နိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သောသေတွာ၊ ခြောက်စေ၍၊ ဈာပေတွာ၊ မီးတိုက်၍၊
တဿ၊ ထိုပေါက်သား၏၊ ခါရောဒကံ၊ ပြာရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမိ
နာဘေသန္တေနစ၊ ဤဆေးနှင့် လည်းကောင်း၊ ဣမိနာစန္ဒာသန္တေနစ၊ ဤ
ဆေးနှင့်လည်းကောင်း၊ ယောဇေတွာ၊ စပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အရိဋ္ဌံ၊ ရက်
သန့်ဆေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဝ၊ သောက်လော၊ ဇေတေန၊ ဤအရိဋ္ဌဆေးဖြင့်
မင်းတေ၊ သင်အား၊ ဗာသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခိ၊ ကြား၏။ သော၊ ထိုရပ်စွန်ပြည်နားတောတွင်းသား
သည်၊ တထာကတွာ၊ ထိုဆေးဖော်ရုက္ခစားခြင်းကိုပြု၍၊ နိရောဂေါ၊ အနာ
ကျတ်လွတ်သည်၊ ဗလဝါ၊ ပြည့်တင်းအားအန်သန်မြန်သည်၊ ပါသာဒိ
ကာ၊ နှစ်သက်ကြည်ဖွယ်ရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လတ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ မဟာနဂရံဝိယ၊ မင်းနေမြို့ကြီးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာန
နဂရံ၊ နိဗ္ဗာန်အောင်စည်တုမဲ့ပြည်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဝေဇ္ဇပဏ္ဍိတော
ဝိယ၊ သမားပဏ္ဍိတ်ကဲ့သို့၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိသက္ကော (ပ) သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဘိသက္ကော
(ပ) သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿဟူ၍၊ ဧတံပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။
သုနက္ခတ္တံ၊ သုနက္ခတ်၊ ဘိသက္ကောသလ္လကက္ကောတိဧတံနာမံ၊ သလ္လကက္ခ
ဘိသက္ကဟူသောဤအမည်သည်၊ အရောတော၊ သံသရာစက်၏အကန်
ကိုဖျက်ဆီးတတ်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မတောက်မပြန် ကိုယ်တော်
တိုင်သာ သစ္စာဥပယျာမံ အကျန်မရှိ သိတော်မူသော၊ တထာဂတဿ၊
ဝိပဿီအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းတော် မူသော
သဗ္ဗညုဘုရား၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊ မြို့တော်တံခါး
လေးမျက်နှာတို့၌၊ စတ္တာရော ဝေဇ္ဇန္တဝါသိကာဝိယ၊ လေးဦးကုန်သော
သမားကြီး တပြည့် လက်သားတို့ကဲ့သို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊
ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပတ္တာ၊ အရိယမဂ်၏စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက် ကုန်သော၊
နိကာသဝါ၊ အာသဝေါစင်ပြီးသောရဟန္တာသခင်တို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်

ကုန်၏။ ပစ္စန္တဝါသီပုရိသောဝိယံ။ ရုပ်စွန်ပြည်နားတောတွင်းသားကဲ့သို့။
ပဉ္စပုစ္ဆကော။ ပုစ္ဆာမေးသော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းကို။ ဒဠဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။
ပစ္စန္တဝါသီနော။ တောတွင်းသား၏။ စတုနံ။ လေးဦးကုန်သော။ ဝေဇ္ဇန္တေဝါ
သိကာနံ။ သမားကြီးတပည့် လက်သားတို့၏။ ကထာယ။ စကားဖြင့်။ အ
သန္တုဋ္ဌဿ။ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ အာရိယမေဝ။ ပြည်ရွာထိန်းမှတ်မြို့
စောင့်နတ်ဟုလေးမြတ်ကြည်ညိုပုဂ္ဂိုလ်မြောက်ပြီး ဆရာကြီးသို့သာလျှင်။
ဥပသကံမိတွာ။ ကပ်၍။ ပုစ္ဆနကာလောဝိယံ။ မေးသောအခါကဲ့သို့။ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော။ ဤပုစ္ဆာမေးသောရဟန်း၏။ စတုနံ။ လေးဦးကုန်သော။ အာသန
ဝိသုဒ္ဓိပတ္တာနံ။ အရိယမဂ်၏ စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝိဇာ
သဝါနံ။ အာသဝေါစင်ပြီးသောရဟန္တာသခင်တို့၏။ ကထာယ။ စကားဖြင့်။
အသန္တုဋ္ဌဿ။ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သတ္တာရံ။ လူနတ်ဗြဟ္မာဆုံးမနာ၍
သုံးရှာဦးကိုင် ဥာဏ်ခိုင်ကြီးထူထပ်ညှဉ်းတုရားသို့သာလျှင်။ ဥပသကံမိတွာ။
ကပ်၍။ ပုစ္ဆနကာလော။ မေးလျှောက်သောအခါကို။ ဒဠဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။
ယထာယထာအဓိမုတ္တာနန္တိ။ ယထာယထာအဓိမုတ္တာနံဟူသည်ကား။ ယေ
နယေနာကာရေန။ ဆာဗဿာယတနအစရှိသောအကြင်အကြင်သို့သောဝိ
ပဿနာနုလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ အဓိမုတ္တာနံ။ ဝိပဿနာကိုနုလုံးသွင်းကုန်သော။
ဒဿနံသုဝိသုန္တိ။ ဒဿနံသုဝိသုန္တံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဒဿနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို
မြင်သော အရိယမဂ်သည်။ သုဠုဝိသုန္တံ။ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်လတ်ပြီး။
ပရိညာဘိသမယာဒိသိဒ္ဓိယာ။ ပရိညာဘိသမယာနာဘိသမယ သန္တိကြိ
ယာဘိသမယာဘဝနာဘိသမယတို့၏ပြီးခြင်းပင်တည်း။ တထာတထာခေါ
တေဟိသပ္ပုရိသေဟိဗျာကတန္တိ။ တထာတထာခေါတေဟိ သပ္ပုရိသေ
ဟိဗျာကတံဟူသည်ကား။ တေနတေနာကာရေန။ ထိုထိုဆာဗဿာယတန
စသောမိမိတို့နုလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်။ တုယံ။ ညင်အား။ နေဝက
ဟိ။ လိမ္မာကုန်သော။ တေဟိသပ္ပုရိသေဟိ။ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။
ကထိတံ။ ဟောအပ်၏။ ဟိ။ ထိုစကားကိုထင်ရှားပြုဦးအံ့။ ကိံသုကော။
ပေါက်ပင်သည်။ ကာဠကော။ မည်းသော အဆင်းရှိ၏။ ဣတိဤသို့။ က
ထေန္တော။ ဆိုသောသူသည်။ အညံးတပါးကို။ နကထေသိ။ ဆိုသည်မဟုတ်
အတ္တနာ။ မိမိသည်။ ဒိဋ္ဌနယေန။ မြင်သောနည်းဖြင့်။ ကိံသုကမေဝ။ ပေါက်
ပင်ကိုသာလျှင်။ ကထေသိယထာ။ ဆို၏သို့။ ဇဝမေဝ။ ဤအတူလျှင်။ ဆ
ဗ္ဗဿာယတနာနံ။ ခြောက်ပါးသောဗဿာယတနတို့၏။ ဝသေန။ အစွမ်း
ဖြင့်။ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပတ္တာနိကာသဝေါပိ။ အရိယမဂ်၏စင်ကြယ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့။

ရောက်သော ရဟန္တာသည်လည်း။ ဣမံပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေန္တော၊
 ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးကို။ နကထေသိ၊ ဖြေဆိုသည်မဟုတ်။
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဓိဂတမဂ္ဂေန၊ လေ့လာသွားလားအဝါးဝ၍ နိဗ္ဗာန်ဝင်
 ရာအဝဖြစ်သော ဆဗ္ဗယထာန ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ခရီးဖြင့်၊ ဒဿနဝိ
 သုဒ္ဓိကံ၊ အရိယမဂ်၏ စင်ကြယ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်
 ကထေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ။

စ၊ ထိုမှတပါး၊ ကိံ သုကော၊ ပေါက်ပင်သည်။ လောဟိတကော၊ နိဿာ
 အဆင်းရှိ၏။ ဩဓိရကဇာတော၊ အောက်သို့တွဲလျားကျသော ဆံကျင်ကဲ့
 သို့ဖြစ်သော အသီးရှိ၏။ ဗဟလပ္ပတ္တပလာသော၊ အကြားမလပ်ထူထပ်
 သောရွက်ရင့်ရွက်နုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တောပိ၊ ဖြေဆိုသောသူသည်
 လည်း။ အညံ၊ တပါးကို။ နကထေသိ၊ ဖြေဆိုသည်မဟုတ်။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ နိဗ္ဗာနဇယန၊ မြင်အပ်သောနည်းဖြင့်၊ ကိံ သုကမေဝ၊ ပေါက်ပင်ကိုသာ
 လျှင်၊ ကထေသိယထာ၊ ဖြေဆို၏သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ပဉ္စုပါဝါနက္ခန္ဓ
 ဝသေန၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုမဟာဘူတဝသေန
 လေးပါးသောမဟာဘူတ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တေတုမ္ဘိကဓမ္မဝသေန၊ တေတုမ္ဘ
 ကဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တ ဝိတာသဝေါပိ၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့
 ရောက်သောရဟန္တာသည်လည်း။ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာကို။ ကထေန္တော၊
 ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးကို။ နကထေသိ၊ မဖြေဆို။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ အဓိဂတမဂ္ဂေန၊ လေ့လာသွားလားအဝါးဝ၍ နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာအဝဖြစ်
 သောဆဗ္ဗယထာနကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောခရီးဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ အရိယ
 မဂ်၏စင်ကြယ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆို
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပမည်းပမာပြရာစကားရပ်၌။ ကာလကကာလေ၊ မည်းသော
 အဆင်းရှိသောကာလ၌၊ ကိံ သုက ဒဿာဝိနောပိ၊ ပေါက်ပင်ကိုမြင်သူ၏
 လည်း။ တံဒဿနံ၊ ထိုအမြင်သည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏။ တေန၊
 ထိုသူသည်။ အညံ၊ တပါးကို။ နနိဗ္ဗံ၊ မမြင်အပ်၊ ကိံ သုကောဝ၊ ပေါက်ပင်ကို
 သာလျှင်၊ နိဗ္ဗောယထာ၊ မြင်အပ်၏သို့။ ဇေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ဆဗ္ဗယထာ
 ယထာနဝသေန၊ ခြောက်ပါးသော ဗ္ဗယထာနကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တဿ၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့ ရောက်သော။ ဝိတာသဝဿာပိ၊
 ရဟန္တာ၏လည်း။ ဒဿနံ၊ မြင်မြင်းသည်။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏။
 တေန၊ ထိုရဟန္တာသခင်သည်။ အညံ၊ တပါးကို။ နကထေသိ၊ ဖြေဆိုအပ်
 သည်မဟုတ်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဓိဂတမဂ္ဂေန၊ လေ့လာသွားလားအဝါး

ဝဋ်နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာ အဝဖြစ်သော ဆဗ္ဗဿာယတနကမ္မဋ္ဌာန်း ဟူသောစာရီး ဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ မြင်ခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနမေဓ၊ နိဗ္ဗာန် ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ ။

စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ လောဟိတကာလေ၊ နိသောအဆင်းရှိသော ကာလ၌၊ ဩစိရကဇာတကာလေ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျသော ဆံကျင်ကဲ့သို့ဖြစ် သောအသီးရှိသောကာလ၌၊ ဗဟလပ္ပတ္တပလာသကာလေ၊ ထူထပ်သော ရွက်ရင့်ရွက်နုရှိသောကာလ၌၊ ကိံသုကဒဿာဝိနောပိ၊ ပေါက်ပင်ကိုမြင် သောသူ၏လည်း၊ တံဒဿနံ၊ ထိုမြင်ခြင်းသည်၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏၊ တစ္ဆံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုသူသည်၊ အညဗ္ဗိ၊ တစ်ပါးကိုလည်း၊ နဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်မဟုတ်၊ ကိံသုကောဝ၊ ပေါက်ပင်ကိုသာလျှင်၊ နိဇ္ဈာယထာ၊ မြင်အပ်၏သို့၊ ဇေမေဝ ဤအတူလျှင်၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓဝသေန၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုမဟာဘူတဝသေန၊ လေးပါးသောမဟာဘူတံ ဟူသောကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ တေထုဗ္ဗိကဓမ္မဝသေန၊ တေတုဗ္ဗကဓမ္မဟူ သောကမ္မဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တိဿ၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိသို့ရောက် သော၊ ဝိကာသဝဿာပိ၊ ရဟန္တာ၏လည်း၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏၊ တစ္ဆံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုရဟန္တာအရှင်သည်၊ အညံ၊ တစ်ပါးကို၊ နကထိတံ၊ မဖြေအပ်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂေန၊ ရအပ်သောမင် ဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိကံ၊ မြင်ခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနမေဓ၊ နိဗ္ဗာန် ကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်၏။ ။

သေယျထာပိ ဘိက္ခုရညောပစ္စန္တိ မံနဂရန္တိဇ္ဇုဒံ၊ သေယျထာပိဘိက္ခု ရညောပစ္စန္တိ မံနဂရံဟူသောဤဥပမာစကားကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရဇ္ဇံ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်သနည်း၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန္တာ မေးသောရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုပေါက်ပင်ဥပမာဖြင့် ပြအပ်ပြီးသောအနက် အပေါင်းကို၊ သဓေသလ္လက္ခိတံ၊ အကယ်၍ နားလည်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဇေယျံ၊ ထိုသို့နားလည်သည်ဖြစ်မှုကား၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မဇေ သနတ္ထံ၊ မှတ်အပ်တိုင်းနားလည်တိုင်းသောအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်ရအပ် သောတရားအထူးကိုတက်ပွား၍ဟောမြင်းဌ၊ အာရဇ္ဇံ၊ အားထုတ်တော် မူအပ်၏၊ သဓေသလ္လက္ခိတံ၊ အကယ်၍နားမလည်သည်ဖြစ်ခဲ့တုံအံ့၊ အထ ထိုသို့နားမလည်ခဲ့မှုကား၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣမိနာနဂရော ပဓမ္မန၊ ဤမြို့ဥပမာဖြင့်၊ တသေဝအတ္တဿ၊ ထိုဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဟုဆိုအပ် သောအနက်ကိုပင်လျှင်၊ ဒီပနတ္ထာယ၊ ပြခြင်းအကျိုးဌ၊ အာဝိဘဝနတ္ထာယ

၂၆၀ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထင်စွာဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တုတ္ထံ၊
ထိုမြို့ဥပမာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မန္တိမဒေသေ၊ မန္တိမဒေသဋ္ဌိ၊ နဂရဿ
မြို့၏၊ ပါကာရာဒိနိ၊ တံတိုင်းစသည်တို့သည်၊ ယိရာနိဝါ၊ မြို့ကုန်သည်
လည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ ဗုဗ္ဗယာနိဝါ၊ အားနည်းကုန်သည်မူလည်း၊
ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ သဗ္ဗသောဝါ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမူလည်း၊ မာဟောန္တု၊
မရှိကုန်သည် ဖြစ်စေကုန်၊ စောရသင်္ကာ၊ ခိုးသူကို ရှာခြင်းတို့သည်၊
နဟောန္တု၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ခိုးသူသင်္ကာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တံ၊ ထိုမန္တိမဒေသမြို့ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍၊ ပစ္စန္တိ ခံနဂရန္တိ၊ ပစ္စန္တိ ခံ
နဂရံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒဠုဒ္ဓါပန္တိ၊ ဒဠုဒ္ဓါပံဟူသည်ကား
ထိရပါကာရံ၊ မြို့မြို့သော အတွင်းတံတိုင်းရှိ၏၊ ဒဠုပါကာရတောရဏန္တိ၊
ဒဠုပါကာရတောရဏံဟူသည်ကား၊ ထိရပါကာရဥေဝ၊ မြို့မြို့သောပြင်တံ
တိုင်းလည်းရှိ၏၊ ထိရတောရဏန္တု၊ မြို့မြို့သောတုရှင်တိုင်လည်းရှိ၏၊ တိပုရိ
သုဗ္ဗေဓာနိ၊ သုံးသူအစောက်မြင့်ကုန်သော၊ တောရဏာနိနာမ၊ တုရှင်တိုင်
မည်သည်တို့ကို၊ နဂရဿ၊ မြို့၏၊ အလင်္ကာရတ္ထံ၊ တန်ဆာအကျိုးငှါ၊ ကရိ
ယုန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ စောရာဒိနိဝါရဏတ္ထာနိဝိ၊ ခိုးသူစသည်တို့ကိုတား
မြစ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု ယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်
တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တောရဏန္တိ ဇေတံ၊ တောရဏံဟူသောဤ
အမည်သည်၊ ဝိဗ္ဗသံစာသုဋ္ဌာသ၊ တံခါးပေါင်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ထိရဝိဗ္ဗ
သံစာသုဋ္ဌံ၊ မြို့မြို့သော တံခါးပေါင်ရှိ၏၊ ဣတိဝိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်
ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဆန္ဒါရန္တိ၊ ဆန္ဒါရံဟူသည်ကား၊ နဂရန္တိရံ
နာမ၊ မြို့တော်တံခါးမည်သည်၊ ဧကမ္ပိ၊ တပေါက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဒဝိ၊ နှစ်ပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သတံဝိ၊ တရာသည်လည်း
ကောင်း၊ သဟသံဝိ၊ တထောင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကုန်၏
ပန၊ ယိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤဥပမာ၌၊ သတ္ထာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊
ဆန္ဒါရိကနဂရံ၊ တံခါးခြောက်ပေါက်ရှိသောမြို့ကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုရကား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ဆန္ဒါရံဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊
ပဏ္ဍိတောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေန၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဗုဒ္ဓောတိ၊ ဗုဒ္ဓောဟူသည်ကား၊ ဝေယျတ္တိကေန၊ လိမ္မဒသောအဖြစ်
ဟုဆိုအပ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဝိသဒ္ဓာတော၊
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောညာဏ်ရှိ၏၊ မေဓာဝီတိ၊ မေဓာဝီဟူသည်ကား၊ ဌာ
နုပ္ပတ္တိကပညာသင်္ခါတာယ၊ ထိုထိုအရေးကိစ္စ၌တစုတစုခြင်းဖြစ်သောပညာ

ပဋိဘာနိဟု ခဏိအပ်သော။ မေဓာယ။ လျှင်လျားသော ပညာနှင့်။ သမန္တက
တော။ ပြည့်စုံသည်။ ဂုရုတ္တိမာယဒိသာယာတိအာဒိမ္မိ။ ဂုရုတ္တိမာယဒိသာ
ယဤသို့စသောပါဌ်၌။ ဟူကံ။ ထင်ရှားသော။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍
ဝေမတ္ထော။ ဤသို့လတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သမိဒ္ဓော။
ငါးပါးကာမဂုဏ်ပြည့်စုံစွာသော။ မဟာနဂဓရေ။ ကုသဝတိနေပြည်တမျှ
ကြီးကျယ်သော မြို့ကြီး၌။ သတ္တရတနသမ္ပန္နော။ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော။ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ။ စကြာဝတေးမင်းသည်။ ရဇ္ဇံ။ တိုင်းနိုင်
ငံကို။ အနုဿသတိကိရ။ တရားနှင့်ညီစွာဆုံးမသတတ်။ တဿ။ ထိုစကြာ
ဝတေးမင်း၏။ ဧကံပစ္စန္နနဂရံ။ ဤဥပမာလာသော တိုင်းစွန့်မြို့သည်။
ရာဇာယုတ္တရဟိတံ။ မင်းကြီးခန့်ထားတော် မူအပ်သော ကြီးမိုး မှူးချုပ်
မြို့အုပ်မြို့ဝန်မှကင်း၏။ အထ။ ထိုသို့မြို့အုပ် မြို့ဝန်ကင်းလတ်သော်။ ပုရိ
သ။ ထိုမြို့သား ယောက်ျားတို့သည်။ အာဂတိံ။ လာကုန်၍။ ဒေဝ။ လူ့
တရားဟုလေးပါးတန်ခိုး နေတိုင်းတိုးလျက် ကိုယ်ကျိုးကိုသာ မဇ္ဇဉာဓိ
ပြည်သူ့စီးပွားလိုက်လျားကျင့်တတ် အရှင်မင်းမြတ်။ အဗ္ဘာကံ။ အရှင်ကျွန်
တို့၏။ နဂဓရေမြို့၌။ အာယုတ္တကော။ အရှင်ခန့်ထားတော်မူအပ်သောကြီးမိုး
မှူးချုပ်မြို့အုပ် မြို့ဝန်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိလတ်ခဲ့ပြီ။ နော။ အရှင်ကျွန်တို့အား။
ကိဉ္စိအာယုတ္တကံ။ တစုံတယောက်သောမြို့အုပ်မြို့ဝန်ကို။ ဒေဟိ။ စောင့်မ
တော်မူလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟံသု။ အမိန့်တော်ကြီးခံကုန်၏။ ရာဇာ။
ဘဝါးနေကြည်ပြည်သူကြာကို အခါမလင့် ပွင့်စေတတ်သော မင်းမြတ်
သည်။ ဧကံပုတ္တံ။ သားတော်တယောက်ကို။ ဒတွာ။ ပေးအပ်၍။ ဂန္ထထ။ သွား
ကြလေကုန်။ ဧတံ။ ဤငါ့ရင်သွေးတော်ကို။ အာဒါယ။ ပင့်ဆောင်၍။ တတ္ထ။
ထိုသင်တို့မြို့၌။ အာဘိသိပ္ပိတွာ။ ဖွားစားမိုးချုပ်ဝင်းမြို့အုပ်၍။ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာ
ဒိနိ။ တရားဆုံးဖြတ်ရာရုံးကနားစသည်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝသထာတိုးနေ
ကြလေကုန်ဟု။ အာဟ။ အမိန့်တော်ပြန်၏။ တေ။ ယိုပြည်စွန့် သားတို့သည်။
တထာ။ ထိုအမိန့်တော်မှတ်တိုင်း။ အကံသု။ ပြုကုန်၏။ ရာဇပုတ္တော။ မင်း
သားတော်သည်။ ပါပမိတ္တသံသဂ္ဂေန။ ကျေးယုတ်ကျွန်ယုတ် မိတ်မဟုတ်
သောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကြောင့်။ ကတိပါဟေယေဝ။ တရက်နှစ်
ရက်၌လျှင်။ သုရာသောဇ္ဈော။ သောကထုတ်ရပ်မှူး သေသောက ကြူး
သောသူသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာနိဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာဒိနိ။ အကြွင်းမထား
အရားဆုံးဖြတ်ရာ ရုံးကနားစသည်တို့ကို။ ဟုရိတွာ။ ပယ်၍။ နဂရမတ္ထော။
မြို့လယ်၌။ ရတ္ထေဟိ။ သေသောကကြူးတို့သည်။ ပရိဝါရိတော။ ခြံရံအပ်

၂၆၂ သိဇ္ဇာယတနဝိပဿနာ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သညဉ်ဖြစ်၍၊ သုရံ၊ သေက္ခိ၊ ပိဝန္တော၊ သေသောကံလျက်၊ နန္ဒဂိတာဒိရတိယံ၊
 ကခြင်းဝိခြင်းစသော ကာမဂုဏ်၌ ဓမ္မလျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ နေ
 ရက်လွန်စေ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ရုဇ္ဈာ၊ ဝိဇ္ဇာဝတေးမင်း
 အား၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ အာရောစယိ၊ သု၊ သျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်၊ ပဏ္ဍိတံ၊ သုခမိနိဖြစ်သော၊ ဧကံအမတ္တံ၊ အမတ်တယောက်ကို၊ ဂစ္ဆိ၊
 သွားချေ၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာဒိနိ၊
 တရားဆုံးဖြတ်သော အရာစသည်တို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝုနအဘိ
 သေကံ၊ တထဝ်အဘိသိက်သွန်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဟိတိ၊ လာခဲ့သော
 ဟု၊ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏၊ ဒေဝ၊ လူတို့တဖွတ်မင်းများထွန်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကြမ်းကို၊ ဩဝဒိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊ အကျွန်ုပ်မတတ်နိုင်၊ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းသော၊ ကုမာရော၊ အရှင်သား
 တော်သည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဃာတေယျာသိ၊ မင်းမာန်ထ၍ သတ်ရာ၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုသို့နှုတ်ရေးသာတတ်သောအမတ်
 သုခမိနိခေါင်းဝိနိအောင်ကြောက်လတ်သော်၊ ဗလသမ္ပန္နံ၊ ဆင်ပြောင်အား
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကံယောဓိ၊ တယောက်သောသူရဲကောင်းကို၊ တံ၊ သင်
 သည်၊ ဣမိနာ၊ ဤသုခမိနိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သော၊ ထိုငါ့သား
 တော်သည်၊ ဩဝါဒေ၊ သုခမိနိ အဆုံးအမ၌၊ သစေနတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍
 မတည်အံ့၊ အထ၊ ထိုမင်းသား၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒာဟိ၊ ဖြတ်လေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောအမဇ္ဈောစ၊ ထို
 သုခမိနိအမတ်လည်းကောင်း၊ ယောဓောစ၊ သူရဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣဒံသိဗာဒုတယုဂံ၊ ဤခြေလျှင်စေတော်မူသည်မင်းသန်အရံသည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုပစ္စန္တရ်မြို့သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးမှူးကို၊ ဘော၊ အချင်း၊
 နဂရသမိကုမာရော၊ မြို့ရှင်မင်းသားသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဧသော၊ ဤမင်းသားသည်၊ မဇ္ဈေသိဗံ၊ ဘုရားက၊ မြို့
 လယ်ခရီးဝံ၌၊ သုရံပိဝန္တော၊ သေသောကံလျက်၊ ဝုတ္တ ပရိဝါရိတော၊
 သောက်ထုတ်ရစ်မှူးအရူးတွေရံလျက်၊ ဂိတာဒိရတိ၊ ဝိချင်းအံအံစသည်
 ဖြင့်ဓမ္မလျော်ခြင်းကို၊ အနုဘောန္တော၊ ခံစားလျက်၊ နိသံဇ္ဇာတိ၊ နေ၏ဟု၊
 အာစိက္ခံ၊ ကြားလတ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ကြားလတ်သော်၊ တံဒုတယုဂံ၊ ထို
 မင်းသံတော်အရံသည်၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ အမဇ္ဈော၊ အမတ် သုခမိနိသည်၊
 တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ သာသိ၊ အရှင်သား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမြို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာဒိနိ၊
 တရားဆုံးဖြတ်ရာအရပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သာရကံ၊

အကတိလေးပါးမမှားမစောင်းကောင်မွန်စွာ၊ ရန္တံ၊ တိုင်းရေးပြည်မှုကို၊ အနု
သဿကိရ၊ အရှင်သားတော်ဆုံးမရသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟ၊ အမှာ
တော်ကိုကြားလျှောက်၏၊ ကုမာရော၊ သောက်ထုတ်ရမ်းကား မင်းသား
ကြမ်းသည်၊ အသုဏန္တောဝိယ၊ ကျေးမကြား၏သို့၊ နိဝိဒိ၊ ဆင်ဆိုးသို့
အောက်သိုးသိုး မျက်မှောင်ချ၍ မထိမဲ့မြင် နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ အမိန့်
တော်မတည်နေသတ်သည်ကြောင့်၊ ယောစော၊ ကေသရာခြင်္သေ့သို့ တွေ
ကဖရှောင်ရဲရောင်သန်မာ မဟာသူရဲတော်သည်၊ နံ၊ ထိုအမိန့်တော်မနာ
မယူသောမင်းသားကြမ်းကို၊ သိသေဂဟေတွာ၊ ဦးခေါင်း၌ကိုင်၍၊ ရညော၊
ရှင်မမည်းတော်လေးကျွန်းကျော်သည့်စကြာတော်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏၊
အာဏံ၊ အာဏာတော်ကို၊ သစေကရောတိ၊ အကယ်၍ လိုက်နာတုံအံ့၊
ကရ၊ လိုက်နာလော၊ နောစေကရောသိ၊ အကယ်၍ တည်းမလိုက် နာတင်း
မာတုံလျှင်းအံ့၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤနေရာ၌လျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
ပါဇောဿာမိတိ၊ ထန်းသီးခိုင်သို့ ခုတ်ချိုင့်ချအံ့ဟု၊ ခဂ္ဂံ၊ အလျှံလက်လက်
ထားသန်လျက်ကို၊ အဗ္ဗာဟိ၊ အအိမ်မှထုတ်ငင်၏၊ ပရိစာရိကာ၊ အခြံအရံ
ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတ္တာ၊ သေသောက်ကြူးစို့သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုသို့ပြင်း
ထန်သန်လျက်မိုးမြောက် မြောက်လတ်သောခဏ၌လျှင်၊ ဗိသာသု၊ ထိုဗို
အရပ်တို့သို့၊ ပလ္လာယိံသု၊ တောကြွက်ငယ်ပျောက် ထိတ်ကြောက်လန့်
ကြားပြေးသွားကုန်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားကြမ်းသည်၊ ဘိတော၊ နှလုံးတုံ
ဆတ်ကြောက်လတ်ရကား၊ သာသနံ၊ မမည်းတော်မှာစာကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ဦး
ဖြင့်ခံ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ချက်ချင်း မင်းသားကြမ်း အစွယ်ကြွတ်၍ နူးညတ်
လေသော်၊ တေ၊ ထိုမင်းစေတမန်သန်တော်နှစ်ဦးသားတို့သည်၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုမြို့၌လျှင်၊ အဿ၊ ထိုသားတော်မင်းသားကြပ်အား၊ အဘိသေကံ၊ အဘိ
သိက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေတန္တတ္တိ၊ ထီးဖြူကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ ငှဲသောင်း
ဖွင့်စေ၍၊ သမ္ပာ၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ရန္တံ၊ တိုင်းရေးပြည်မှုကို၊ အနုသဿာယိ
တိ၊ ဆုံးမတော်မူဟု၊ ဧညာဝ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်လျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ မှာတော်
မူအပ်သော၊ ယဝံသဘူတဝစနံ၊ ဟုတ်မွန်တိုင်းသောအမိန့်တော်ကို၊ နိယျာ
ဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊ ယထာဂတမဂ္ဂမေဝ၊ ယခင်ရှေးက လာခဲ့ကြသော
ခရီးသို့သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိံသု၊ ပြန်သွားကုန်၏၊ ဣမံ၊ ဤဆိုးအပ်ပြီးသော
အနက်ကို၊ အာဝိကရောန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသော၊ ဧကဝါ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားသည်၊ ပုရုတ္တိမာယ ဗိသာယာတိအာဒိ၊ ပုရုတ္တိမာယဗိသာယာဤသို့
စသောစကားတော်ကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊ တဩ၊ ထိုဥပမာစကား

၂၆၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ပမာပမည်း နှိုးနှောခြင်း
တည်း။ ဟိ၊ အကျယ်ဆိုအံ့။ သမိဒ္ဓမဟာနဂရံဝိယံ၊ တုသိတာနှင့်ယာမာ
ရိုးမှားမရှားလိုအပ် ပြည့်စုံချင်သော ကျော်ထင်ဝေးနီးမြို့တော်ကြီးကဲ့သို့။
နိဗ္ဗာနနဂရံ၊ ဦးမထောင်သော ရပ်ခေါင်ခိုင်ကြည် နိဗ္ဗာန်ပြည်ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
ရာဇာစက္ကဝတ္တိဝိယံ၊ စကြာဝတေးမင်းကဲ့သို့။ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂရတနသမန္နာ
ဂတော၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်စသောခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်ရတနာနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်း ဖြစ်တော်မူသော။ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညု
ဘုရားကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပစ္စန္တိ မံနဂရံဝိယံ၊ ပြည်စွန်ဖြစ်သောမြို့ကဲ့
သို့။ သက္ကာယနဂရံ၊ သက္ကာယတည်းဟူသောမြို့ကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။
တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုပစ္စန္တိ မပြည်စွန်ကျသောမြို့၌၊ ကုဋ္ဌရာဇပုတ္တောဝိယံ၊ စဉ်း
လဲစိတ်ကောသလသမင်းသားကဲ့သို့။ ဣမဿာဘိက္ခုနော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
သောရဟန်း၏။ ကုဋ္ဌဗိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းခရီးသို့ဖြောင့်ဖြောင့်မသွားလျှပ်
ရှားပယ်လွှဲစဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သောစိတ်ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ကုဋ္ဌ
ရာဇပုတ္တဿ၊ စဉ်းလဲကောက်သော မင်းသား၏။ ရတ္ထေဟိ၊ သေသောက်
ကြူးတို့သည်။ ပရိဝါရိတကာလောဝိယံ၊ ခြံရံရာကာလကဲ့သို့။ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောရဟန်း၏။ ပဉ္စဟိ နိဝရဏေဟိ၊ နိဝရဏ
ရန်မက်စသောခွင့်ရစောင့်ရှောက်ရန်ငါးရောက်ရန်သူတို့နှင့်။ သမင်္ဂီကာလော
ပြည့်စုံရာကာလကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့။ ခြေလျှင်တ
မန်သန်တော်နှစ်ဦးတို့ကဲ့သို့။ သမထကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းကို၎င်း။
ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်
အပ်၏။ မဟာယောဓေန၊ ကေသရာခြင်ော် မင်းသို့တွေ့ကာမရှောင်ရဲယောင်
သန်မညမဟာသူရဲသည်။ ဘိသံဂဟိတကာလောဝိယံ၊ ဦးခေါင်းကိုကိုင်နှိပ်
၏သို့။ ပဌမဇ္ဈာနသမာဓိနာ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိဖြင့်၊ နိစ္စလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
ကင်းသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗိတ္တဂဟိတကာလော၊ ကောက်ကျစ်စည်းလဲ
သောစိတ်ကိုတဆိတ်မလွန်သာမြဲစွာကိုင်ရာကာလကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏။ ယောဓေန၊ သူရဲကြီးသည်။ ဘိသေ၊ မင်းသားကြမ်းဦးခေါင်းကို။ ဂဟိတ
မတ္တေ၊ ကိုင်အပ်ကာမျှ၍၊ ဣတ္တာနံ၊ သေသောက်ကြူးတို့၏။ ဒိသာသု၊ ထိုထို
အရပ်တို့သို့။ ပလံ၊ ပယ်တွယ် ထွက်ပြေးကုန်၍၊ နုရိဘာဝေါဝိယံ၊ ဝေးကွာ
သည်အဖြစ်ကဲ့သို့။ ပဌမဇ္ဈာနမ္ပ၊ ပဌမဈာန်သည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ၊ ဖြစ်လတ်ကာမျှ
၌၊ နိဝရဏာနံ၊ နိဝရဏရန်မက်စသည် ခွင့်ရစောင့်ရှောက်ရန်ငါးယောက်

တို့၏၊ နှုရိသာဝဂေါ၊ ဝေဒကွဒသညအဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ရုညော၊
မင်း၏၊ သံသနံ၊ အမိန့်အမှာတော်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာပါအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သမ္ပဒန္တိ၊ တမတ္ထေ၊ ဝန်ခံကာမျှ၍၊ ဝိသာဋ္ဌကာလောပိယ၊ လွှတ်ရာကာ
လကဲ့သို့၊ ဈာနတော၊ ဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတကာလော၊ ထရာကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ အမတ္တေန၊ အမတ်သုခမိန့်သည်၊ ရုညော၊ မင်း၏၊ သံသနံ၊ အမိန့်
မှာစာကို၊ အာရောပိတကာလောပိယ၊ ကြားရာကာလကဲ့သို့၊ သမာဓိနာ၊
ဈာန်သမာဓိဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ကမ္မနိယံ၊ ဝိပဿနာအမှု၌ခံ့သည်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဇိတကာ
လော၊ ပွားစေရာကာလကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမြို့၌သာလျှင်၊
တေဟိဒ္ဓိဟိဒ္ဓေတဟိ၊ ထိုမင်းသန်တော် နှစ်ဦးတို့သည်၊ ကယာသိသေ
ကဿ၊ ပြုအပ်သောအထိသိက်သွန်းခြင်းရှိသော၊ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား
သေတစ္ဆတ္တံ၊ ထီးမြို့ကို၊ ဥဿာပနံပိယ၊ ဆောင်းဖွင့်ခြင်းကဲ့သို့၊ သမဓာ
ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နိသာယာ၊
ရှိ၍၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောသားတော်ယောင်
ရဟန်းအား၊ ဝိရတ္တိသေတစ္ဆတ္တုဿာပနံ၊ နိဗ္ဗာန်ရှေ့နန်းသိမ်း၍ချင်းငြိမ်း
တေးလွတ်အရဟတ္တဖိုလ်ထီးမြို့ဖွင့်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နဂ
ရန္တိခေါတိက္ခုဇ္ဈမသေတံ စာတုမဟာဘူတိကဿ ကာယဿ အဓိဝစ
နန္တိအာဒိသုပန၊ နဂရန္တိခေါတိက္ခုဇ္ဈမသေတံ စာတုမဟာဘူတိကဿ
ကျာယဿဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကား၊ စာတုမဟာဘူတိကဿာတိအာ
ဒိနံ၊ စာတုမဟာဘူတိကဿဤသို့အစရှိတုနံသော၊ ပဓါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထေဝံ
အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝိတ္တာရိတောဝ၊ ချွဲအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊
ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိညာဏရာဇဝုတ္တဿ၊ ဝိညာဉ်
ဟူသောမင်းသား၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္တာ၊ နေရာအရပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ
ဤဥပမာ၌၊ ကာယော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပဉ္စကဟူသောကိုယ်ကို၊ နဂရန္တိ၊ မြို့ဟူ
၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တသေဝကဒုယသင်္ခါတဿနဂရဿ၊
ထိုသက္ကာယဟုဆိုအပ်သောမြို့၏သာလျှင်၊ န္ဒါရဘူတတ္တာ၊ န္ဒါရဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သအာယတနာနိ၊ စက္ခုသောတစသည်ခြောက်ပါးသော
အာယတနတို့ကို၊ န္ဒါရာနိတိ၊ တံခါးတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
၏၊ တေသုဒ္ဓါ၊ ရေသု၊ ထိုစက္ခုသောတစသော န္ဒါရခြောက်ပေါက်တို့၌၊ နိဗ္ဗံ၊
အံမြို့၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိ
ကို၊ ဧေါဝါရိကောတိ၊ တံခါးရှူးဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း

၂၆၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို၊ အာဝိက္ခန္တေန၊ ကြားတော်မူသော၊ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းသည်၊ ပေသိ
တတ္ထာ၊ စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿ
နာကို၊ သိစာသုတယုဂန္တိ၊ ခြေလျှင်မင်းသန်တော်အစုံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဧတ္ထ၊ ဤသမထဝိပဿနာတို့တွင်၊ မဟာယောဓောဝိယ၊ သူရဲကြီးကဲ့သို့၊
သမထော၊ သမထကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဏ္ဍိတာမဇ္ဈောဝိယ၊ ပညာ
ရှိအမတ်သူခမိန်ကဲ့သို့၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
မဇ္ဈေသိဗင်္ဃာဓူကောတိ၊ မဇ္ဈေသိဗင်္ဃာဓူကော ဟူသည်ကား၊ နဂရမဇ္ဈေ၊
မြို့လယ်၌၊ သိဗင်္ဃာဓူကော၊ ခရီးဆုံတည်း၊ မဟာဘူတာနန္တိ၊ မဟာဘူတာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဟဒယဝတ္ထုဿ၊ ဟဒယဝတ္ထုအား၊ နိဿယဘူတာနံ၊ မြိရာ
ဖြစ်ကုန်သောမဟာဘုတ်တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆို
အံ၊ ဝတ္ထုရူပဿ၊ ဝတ္ထုရုပ်အား၊ ပစ္စယဒဿနတ္ထမေဝ၊ ကျေးဇူးပြုသည်ကို
ဖြုခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဇေတံစတုမဟာဘူတာပ္ပဟဏံ၊ ဤလေးပါးသော
မဟာဘုတ်ကို ယူခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နဂရ
မဇ္ဈေ၊ မြို့တော်အလယ်၌၊ သောရာဇကုမာရောဝိယ၊ သူမကောင်းကိုပေါင်း
ရာရှိရှားမိတ်ပြုမှားလျက်သောကံစားမူးရစ် ပြည်မချစ်၍အသစ်ဆုံးမမွေး
ကရာဇာ အာဏာရှိပ်ကွပ် ဆုံးမအပ်ငြားထိုမင်းသားကဲ့သို့၊ သရီရမဇ္ဈေ၊
မြို့နှင့်နှိုင်းသော် အတ္တဘောဟု ခေါ်ဝေါ်မှည့်ဆို ကိုယ်၏အလယ်၌၊ ဟဒ
ယရူပသိဗင်္ဃာဓူကေ၊ ဟဒယရုပ်ဟူသောခရီးဆုံ၌၊ နိသိန္နော၊ နေထိုင်သော။
သမထ ဝိဿနာဓူတေဟိ၊ သမထတာဝနာ ဝိပဿနာဘဝါပနာ ဥာဏံ
ဟူသော တရားမင်း သန်တော်နှစ်ဦးတို့သည်၊ အရဟတ္တဘိသေကေန၊
အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော ရာဇာထိသိက်ဖြင့်၊ အဘိသိပ္ပိတဗ္ဗော၊ အဘိ
သိက်သွန်းအပ်သော၊ ဝိညာဏ ရာဇဝုတ္တော၊ ဝိညာဉ်မိတ်ဟုဘိသိက်ခံ
ထိုက်သောမင်းသားကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယထာဘူတသဘာဝံ၊ မဘောက်မပြန်
ဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ အကုပ္ပါဘိသေကာဒိတိ၊ တရံတဆစ်မပျက်
ခြင်းအဘိသိက်စသည်တို့ဖြင့်၊ ကုတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ယထာဘူတဝစ
နန္တိ၊ ယထာဘူတဝစနံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အရိယမဂ္ဂေါ
အရိယမဂ်သည်၊ ယာဒိသောဝ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဝုပ္ပတာဂဝိပဿနာမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်၏ရှေ့အဖို့၌ရသောဝိပဿနာ
မဂ်သည်၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံဝိ၊ ဤအရိယမဂ်သည်လည်း၊ အဋ္ဌကသမန္နာ
ဂတတ္ထာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးချနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဒိသော

ယေဝံ၊ ထိုပုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာမဂ်နှင့်တူသော သဘောရှိသည်သာဖြစ်၏။
 ဣတိကတွံ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိဝသောအရိ
 ယမဂ်ကို၊ ယထာဂတမဂ္ဂေါတိ၊ ယထာဂတမဂ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။
 ဧတ္ထတေသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤကိံ သုကောပမသုတ်၌၊ တာဝံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဓမ္မဒေ
 သနတ္ထံ၊ တရားအထူးကိုတက်ပွား၍ဟောခြင်းငှါ၊ အာဂတာယ၊ လာသော
 ဥပမာယ၊ ဥပမာနှင့်၊ ဣဒံယထာဝုတ္တသံသန္ဓနံ၊ ဤသို့ယခင်ဆိုအပ်ပြီးသော
 ဥပမေယျကို နှိုးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ * ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 တသေဝတ္ထဿ၊ ထိုဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဟုဆိုအပ်သော အနက်ကိုပင်လျှင်၊
 ပါကဋိကရုဏတ္ထံ၊ ထင်းရှားပြုခြင်းငှါ၊ အာဂတပက္ခေ၊ လာသောအတို့၌၊
 ဣဒံဣဒါနိဝက္ခမာနံ၊ ဤသို့လင့်ချိန်ထွအခါရ၍၊ သံသန္ဓနံ၊ ပမာနှင့်ပမည်း
 နှိုင်းညှိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ အကျယ်ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်
 ၌၊ ဆန္ဒါရူပမာ၊ တံခါးခြောက်ခု ဥပမာကို၊ ဆပဿာ၊ ယတနဝသေန၊
 ခြောက်ပါးသော ပဿာယတန၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တံ၊ ဒဿန
 ဝိသုဒ္ဓိသို့ရောက်သော၊ ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာသို့၊ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာ
 ဘတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ နဂရဿာမိဥပမော၊ မြို့ရှင်ဥပမာကို၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဝ
 သေန၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တံ၊ ဝိဏာသဝံ၊
 မြင်ခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿေတံ၊
 ပြုခြင်းငှါ၊ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ သိဗာဓုကူပမာ၊ ခရီးဆုံ ဥပမာ
 ကို၊ စတုမဟာဘူတဝသေန၊ လေးပါးသော မဟာဘူတ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တံ၊ မြင်ခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဝိဏာသဝံ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်၏။ နဂရ
 ပမာ၊ မြို့ဥပမာကို၊ တေဘူမိကဓမ္မဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သောတရား၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိပ္ပတ္တံ၊ မြင်ခြင်း၏ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊
 ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာဘတာ၊ ဆောင်
 အပ်၏။ ပန၊ အကျယ်မှတုပါးအကျဉ်းချုပ်ကိုဆိုအံ့၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ စတုသစ္စမေဝ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသာ
 လျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုသစ္စာတို့ကိုလုတ်ပေါ်ဆိုအံ့၊
 သကလေနိ၊ အရုံးဝံလည်းဖြစ်သော၊ နဂရဿန္တာရေန၊ ဆန္ဒါရူပသောနဂ
 ရဿန္တာရေဖြင့်၊ နက္ခသစ္စမေဝ၊ နက္ခသစ္စာကိုသာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ယအာဘူတဝစနေန၊ ယထာဘူတဝစနပုဒ်ဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာ
 ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဂတမဂ္ဂေန၊ ယထာဂတမဂ္ဂပုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ

၂၆၈ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မဂ္ဂသစ္စာကို။ ကထိတံ။ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ နိတတ္ထဌတပါး နေယျတ္ထကိုဆိုအံ့။
ဒုက္ခဿ။ ဒုက္ခသစ္စာကို။ တာပိတာ။ ပွားစေတတ်လော။ တဏှာ။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
ပြီးသောတဏှာသည်။ သမုဒယသစ္စံ။ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဒေသနာပရိ
ယောသာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ပဉ္စပုစ္ဆကော။ ပြဿနာမေးသော
ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိမလေ။ သောတာပတ္တိမိလ်၌။ ပတိဋ္ဌိ
တော။ တည်လတ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤ။ အပြီးတည်း။ ။

၆ နဝမေ၊ နဝမံသုတ်၌။ ယဿကဿပိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဿဝါ ဘိက္ခုနိယာဝါဟူ
ယာဝါတိဣဒံ။ ယဿကဿပိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဿဝါ ဘိက္ခုနိယာဝါဟူ
သောဤဝါကျကို။ သတ္တာ။ လူနတ်ဗြဟ္မာဆုံးမနာ၍ သတ္တာမည်ရှိစေမူနိ
သည်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ မဟာကုဋုမ္ဘိကော။ သူကြွယ်
ကြီးသည်။ မဟန္တံ။ ကြီးစွာသော။ ကထိကန္တံ။ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို။ ကတွာ
ပြု၍။ နိဗ္ဗန္တသသော။ ပြီးပြီးသောကောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗာရုဒ္ဓါရေ။ အိမ်တံ
ခါး၌။ မဏ္ဍပ်။ ကနားမဏ္ဍပ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဥဘတောသံဃဿ။ ဥဘတော
သံဃာအား။ ဒါနံ။ အလှူကြီးကို။ ပဝတ္တေယျ။ ဖြစ်စေရာ၏။ တေန။ ထိုတောင်
သူသူကြွယ်ကြီးသည်။ ဥဘတောသံဃဿ။ ဥဘတောသံဃာအား။ ဒါနံ
အလှူကြီးကို။ ကိဉ္ဇာပိပဋ္ဌပိတံ။ အကယ်၍ဖြစ်စေအပ်၏။ ပန။ ထိုသို့ဖြစ်စေ
သော်လည်း။ ဋ္ဌိသုပရိသာသု။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနိဟူသောနှစ်ပါးသောပရိသတ်
တို့ကို။ သန္တုပ္ပိတာသု။ ရောင့်ရဲစေအပ်သည်ရှိသော်။ သေသဇနမ္ပိ။ ကြွင်း
သောချက်သူပြုတ်သူနှင့်တကွ ဥပါသကာ ဥပါသကီပရိသတ်ကိုလည်း။
သန္တုပ္ပေတိယေဝယထာ။ ရောင့်ရဲစေသည်သာလျှင် မည်၏သို့။ ဧဝမေဝ။
ဤအတူသာလျှင်။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဓိကာနိ။ တသိန်းအ
လွန်နှင့်တကွကုန်သော။ စတ္တာရိအသင်္ချေယာနိ။ လေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး။
ပါရမီယော။ ဆယ်တွေသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ။ ပြည့်စေ၍။ ဗောဓိ
မဏ္ဍော။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ သဗ္ဗညုတညာဏံ။ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို။ အ
ဓိဂတိံ။ ရတော်မူ၍။ ပဝတ္ထဝရဓမ္မစက္ကော။ လည်စေအပ်ပြီးသော တရား
တည်းဟူသောမြတ်သောစက်ရတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇေတဝနမဟာပိဟာ
ရေ။ ဇေတဝနဟု ကျော်ဌာနံပြီးကျောင်းတော်ကြီး၌။ နိသိန္ဒော။ နေတော်မူ
လျက်။ ဘိက္ခုပရိသဇ္ဇမာစေဝ။ ရဟန်းပရိသတ်အားလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိ
ပရိသာသဝ။ ရဟန်းမိန်းမပရိသတ်အားလည်းကောင်း။ မဟာဓမ္မယာဂံ။
တရားအလှူတော်ကြီးကို။ ဟုဇန္တောဒဇန္တော။ လှူတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။
ဝိဏောပမသုတ္တံ။ ဝိဏောပမသုတ်ကို။ အာရုဘိ။ အားထုတ်တော်မူ၏။ ပန။

ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊တံဇေတံ၊ထို့ဝိဏောပမသုတ်ကို၊ဧပရိသာ၊ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီ
 နှစ်ပါးပရိသတ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ကိဉ္ဇာဝိအာရန္တံ၊ အကယ်၍ကား
 အားထုတ်အပ်၏၊ ပန၊ထိုသို့ပင် အားထုတ် အပ်သော်လည်း၊ စတုန္နိ
 ပရိသာနံ၊လေးဦးသော ပရိသတ်တို့အားလည်း၊ အဝါရိတံ၊ မမြစ်အပ်၊
 တသ္မာ၊ထိုသို့မမြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဟိဝိ၊အလုံးစုံသော
 နတ်လူတို့သည်လည်း၊ သောတဗ္ဗဉ္စေတ၊နာလည်းနာအပ်၏၊ သဒ္ဓါတဗ္ဗဉ္စ၊
 ယုံလည်းယုံအပ်၏၊ ပရိယောဂါဟိတွာစ၊ သက်ဝင်၍လည်း၊ အဿ၊ထို
 သုတ်၏၊အတ္ထရသော၊ အတ္ထရသကို၊ ဝိဒ္ဓိတဗ္ဗေ၊ ရထိုက်ခံစားထိုက်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့မှတ်အပ်၏။

တတ္ထ၊ထိုသုတ်၌၊ဆန္ဓောတိအာဒိသု၊ဆန္ဓောဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
 ဗုဗ္ဗုပ္ပတ္တိကား၊တရသောအာရုံ၌ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ဗုဗ္ဗလတဏှာ၊အားနည်း
 သောတဏှာသည်၊ ဆန္ဓောနာမ၊ဆန္ဒမည်၏၊ သာ၊ထိုတရသောအာရုံ၌
 လက်ဦးဖြစ်သောဗုဗ္ဗလတဏှာသည်၊ အနာသေဝနတ္တာ၊ အာသေဝနကို
 မရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ရဉ္စေတုံ၊တပ်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း
 ပန၊ထိုမှတပါး၊ အပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဥပ္ပစ္ဆမာနာ၊ဖြစ်သော၊ ဗလဝ
 တဏှာ၊ အားသန်သောတဏှာသည်၊ရာဂေါနာမ၊ရာဂမည်၏၊သော၊ထို
 ရာဂသည်၊လဒ္ဓါသေဝနတ္တာ၊အာသေဝနကိုရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ရဉ္စေ
 တုံ၊တပ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နှိုင်း၏၊ ဒဏ္ဍာဒါနာဒိနိ၊ တုတ်အော်စွဲ
 ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ အသမက္ခော၊မစွမ်းနိုင်သော၊
 ဗုဗ္ဗုပ္ပတ္တိကော၊တရသောအာရုံ၌လက်ဦးဖြစ်သော၊ဗုဗ္ဗလကောဓော၊အံ့
 နည်းသောအမျက်သည်၊ ဒေါသောနာမ၊ဒေါသမည်၏၊ တာနိဒဏ္ဍာဒါနာ
 ဒိနိ၊ထိုတုတ်အော်စွဲခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ၊သမက္ခော၊
 စွမ်းနိုင်သော၊ အပရာပရုပ္ပတ္တိကော၊အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော၊ ဗလဝနကော
 ဓော၊အားသန်သောအမျက်သည်၊ ပဋိဗ္ဗံနာမ၊ပဋိဗ္ဗံမည်၏၊ ပန၊ထိုမှတ
 ပါး၊ မောဟော၊မောဟူသည်၊ မောဟနသံ၊မောဟနဝသေန၊ တွေဝေ
 ခြင်းပြင်းစွာတွေဝေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ အညာဏံ၊ညာဏ်
 ၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း၊ ဇေ၊ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဧတ္ထ၊ဤသုတ်၌၊ပဉ္စ
 ဟိပဒေဟိ၊ ဆန္ဓောရာဂေါဒေါသေ၊ပဋိဗ္ဗံမောဟောဟူသောငါးခုတို့ဖြင့်
 လည်း၊တိဏှိအကုသလမူလာနိ၊ အကုသလမူသုံးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊
 ဗျူအပ်ကုန်၏၊တေသု၊ထိုအကုသလမူသုံးပါးတို့ကို၊ဂဟိတေသု၊ယူအပ်
 ကုန်သော်၊ သဗ္ဗေဟိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တံမူလကာဂါလေသာ၊

၂၂၀ သဗ္ဗာဏတနဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိုလောကဏှင်မူလရှိကုန်သောမာယာသာဓဋ္ဌဗျမာန အတိမာနဒိဋ္ဌိစာပါ
 လှူအစရှိကုန်သော ဒေါသဏှင်မူလရှိကုန်သော ဥပနာဟမက္ခ ဗဇ္ဇာသံ
 ဣဿာမတ္တ ဝိယထန္တသာရန္တအစရှိကုန်သော မောဟဏှင်မူလရှိကုန်သော
 အတိရိကအနောတ္တပ္ပဝိနမိဒ္ဓဝိမိကိန္တုဒ္ဓစ္စဝိပရိတမနသိကာရ အစရှိကုန်
 သောကိလေသာတို့ကို၊ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆန္ဒောရာဂေါတိပဒန္တယေန၊ ဆန္ဒောရာဂေါဟု
 သောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောဘသဟဂတ ဗိတ္တုပ္ပါဒါ၊
 လောဘသဟဂုတ်ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဒေါသောပဋိ
 စာန္တိ ပဒန္တယေန၊ ဒေါသောပဋိစံဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဧေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဒေါမနဿသဟဂတဗိတ္တုပ္ပါဒါ၊ ဒေါမနဿသဟဂုတ် ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ မောဟေန၊ မောဟပုဒ်ဖြင့်၊ လောဘဒေါသရဟိ
 တာ၊ လောဘဒေါသကင်းကုန်သော၊ ဧေ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စဝိမိကိန္တု
 သဟဂတ ဗိတ္တုပ္ပါဒါ၊ ဥဒ္ဓစ္စ သဟဂုတ်ဗိတ္တုပ္ပါဒ် ဝိမိကိန္တုသဟဂုတ်
 ဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
 သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွါဒသဗိတ္တုပ္ပါဒါ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်
 သောဗိတ္တုပ္ပါဒ်တို့ကို၊ ဒသိတံဝ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။

သဘယောတိ၊ သဘယောဟူသည်ကား၊ ကိလေသစောရဒီနံ၊ ကိလေ
 သာရိုးသူစသည်တို့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနတ္တာ၊ နေရာဋ္ဌာန၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သဘယော၊ ကြောက်အင်ရာဖြစ်သောထားနှင့်တကွဖြစ်၏။ သပ္ပဒိုဘယော
 တိ၊ သပ္ပဒိုဘယောဟူသည်ကား၊ ဝဗေန္ဓာနာဒီနံ၊ သတ်ခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်း
 နှောင်ဖွဲခြင်းစသည်တို့၏၊ ကာရဏတ္တာ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သပ္ပ
 ဒိုဘယော၊ ဘေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ သကဏ္ဍကောတိ၊ သကဏ္ဍကော
 ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကဏ္ဍကေဟိ၊ ဆူးပြောင့်
 တို့ဖြင့်၊ သကဏ္ဍကော၊ ရာဂစသော ဆူးပြောင့်ထူထပ်၏။ သဂဟနောတိ၊
 သဂဟနော ဟူသည်ကား၊ ရာဂဂဟနာဒိဟိ၊ ရာဂစသော ဖမ်းယူစား
 တတ်သော သစ်ကျားခြင်္သေ့၊ အမရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သဂဟနော၊ ဖမ်းယူ
 စားတတ်သောရာဂစသောသစ်ကျားခြင်္သေ့ ထူထပ်၏။ ဥဗ္ဗုပ္ပေါတိ၊ ဥဗ္ဗုပ္ပေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဒေဝလောကံဝါ၊ နတ်ပြည်သို့လည်းကောင်း၊ မနုဿလော
 ကံဝါ၊ လူ့ပြည်သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံဝါ၊ ချမ်းသာကဲလွန် မြှိုက်နိဗ္ဗဉ်
 သို့ လည်းကောင်း၊ ဂန္ထန္တဿ၊ သွားသောသူ၏၊ အမဂ္ဂေါ၊ ရေခဲစေတတ်

သောခရီးမဟုတ်။ ကုမ္မဂ္ဂေါတိ၊ ကုမ္မဂ္ဂေါ ဟူသည်ကား။ ကုမ္မိတဇေဂုမ္မိ
 ဘူတဗ္ဗာနဝမနံ။ စက်ဆုတ်အပ်သောခရီး၊ စက်ဆုတ်ဖွယ် အရပ်သို့ရောက်
 စေတတ်သော ခရီးမည်၏။ ဧကပဒိကမဂ္ဂေါဝိယ။ တခုသော ခြေတဝါး
 ချလောက်သော ခရီးကဲ့သို့။ အပါယသမ္ပါပကတ္တာ။ အပါယ်သို့ ရောက်
 စေတတ်သောကြောင့်၊ ကုမ္မဂ္ဂေါ၊ ကောက်သောခရီးမည်၏။ ဒုဟိတိကော
 တိဇ္ဈေ။ ဒုဟိတိကောဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဤဟိတိ၊ ဤဟိဟူသည်ကား။
 ဣရိယနာ၊ ကျင်လည်ခြင်းသွားခြင်းသည်။ ဤဟိတိ၊ ဤဟိတိမည်၏။ ဇ္ဈေ။
 ဤခရီး၌၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်ရဲငြိုငြင်သော၊ ဤဟိတိ၊ ကျင်လည်ခြင်းသွားခြင်းသည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဟိတိကော၊ ဒုဟိတိကမည်၏။ ဟိ၊ ထို
 စကားကိုထင်ရှားပြအံ့၊ ယသ္မိ မဂ္ဂေ၊ အကြင်ခရီး၌၊ မူလပ္ပလာဒါဒနိယံဝါ၊
 အမြစ်အသီးစသောခဲဘွယ်သည်လည်းကောင်း။ အသနိယံဝါ၊ စားဘွယ်
 သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊ တသ္မိ မဂ္ဂေ၊ ထိုခရီး၌၊ ဤရိယနာ၊ ကျင်
 လည်သွားလာခြင်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ သွား၍၊ ဣန္ဒြိယဌာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊
 ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိလေသမဂ္ဂမ္ဘိ၊ ကိလေသာ
 ဟူသော ခရီးသို့လည်း၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ သွား၍၊ ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။ သမ္ပတ္တိဘဝံ၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ် သမ္ပတ္တိဘဝသို့၊ ဂန္တု၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း ထုံသေး၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကိလေသာမဂ္ဂေါ၊ ကိလေသာခရီးကို၊ ဒုဟိတိကောတိ၊ ဆင်းရဲငြို
 ငြင်သော သွားခြင်း ခရီးဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဒွိဟိ တိကောတိဝိ၊
 ဒွိဟိတိကောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ ဧသေဝုတ္တော၊ ဤဖွင့်ပြီးသောအ
 နက်ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

အသပ္ပုရိသသေဝိတောတိ။ အသပ္ပုရိသသေဝိတော ဟူသည့်ကား။
 ကောကာလိကာဒိဟိ၊ ကောကာလိကအစရှိကုန်သော။ အသပ္ပုရိယေဟိ၊
 ကောကာလိကစသောမသူတော်တို့သည်။ သေဝိတော၊ ဖြစ်ကျင့်သုံးအပ်၏။
 တတောမိတ္တံနိဝါရယေတိ၊ တတောမိတ္တံနိဝါရယဟူသည်ကား။ တေတိ
 စက္ခုဝိညယေဟိ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်သည်သိအပ်ကုန်သော၊ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံ
 တို့မှ၊ တံဆန္ဒာဒိဝသေန၊ ထိုဆန္ဒရာဂစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တမိတ္တံ၊
 ဖြစ်သောကုသိုလ်စိတ်ကို၊ အသုဘာဝဇ္ဇနာဒိဟိ၊ အသုဘာဟူသုံးသွင်းခြင်း
 အစရှိကုန်သော။ ဥပါယေဟိ၊ ဥပါယ်တို့ဖြင့်၊ နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားကို

၂၂၂ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ထင်ရှားပြီအံ့၊ စက္ခုဒွါရသို့၊ စက္ခုဒွါရ၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏော၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောရူပါရုံ၌၊ ရာဂေ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြတ်လတ်သော်၊ အသုဘတော၊ အသုဘအားဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၊ စိတ္တံ၊ ရာဂစိတ်သည်၊ နိဝတ္တတိ နစ်၏၊ အနိဋ္ဌာရမ္မဏော၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သောရူပါရုံ၌၊ ဧဝံ၊ ဧဝံသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြတ်လတ်သော်၊ မေတ္တာတော၊ မေတ္တာအားဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၊ စိတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဧဝံစိတ်သည်၊ နိဝတ္တတိ၊ နစ်၏၊ မဇ္ဈတ္တာရမ္မဏော၊ ဥာဏ်ကင်းသဖြင့်ယူခြင်း၏အရာ၌၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓေသပရိပုစ္ဆ ဂရုဝါသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းအလေးပြုအပ်သော ဆရာအထံ၌မှီဝဲလည်းကပ် ထက်ကြပ်မခွါနည်းနာခံ၍နေခြင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သောသူအား၊ စိတ္တံ၊ ဥာဏ်ကင်းသောစိတ်သည်၊ နိဝတ္တတိ၊ နစ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အသုဘဟုခံလုံးသွင်းခြင်းစသောနည်းဖြင့်၊ အသက္ကောဇ္ဇေန၊ လောဘဧဝံ၊ သမောဟစိတ်ကိုဆို၊ ပိတ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော ယောဂီသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟတ္တတဉ္စ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ သွာခါတတာစ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ သုပ္ပဋိပတ္တိစ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို၎င်း၊ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အဖန်ဖန် ဆင်ခြင်အပ်၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုအံ့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟတ္တတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ အဖန်ဖန်အလီလီဆင်ခြင်သောသူအား လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ သွာခါတတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော အဖြစ်ကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ သုပ္ပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ အဖန်ဖန်အလီလီဆင်ခြင်သောသူအား လည်းကောင်း၊ စိတ္တံ၊ ကောင်းသောရန်မက်ပျက်သော ဧဝံ၊ မဇ္ဈတ္တ၌မောဟဖုံးပိတ်အကုသိုလ်စိတ်သည်၊ နိဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နစ်၏၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အသုဘာဝဇ္ဇနာဒိဟိဥပါယေဟိနိဝါရယေတိ၊ အသုဘာဝဇ္ဇနာဒိဟိဥပါယေဟိနိဝါရယေဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ၊

ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ကိဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ ထွန်ယက်ဘူးဆွရာလယ်မြေအရပ်၌၊ ဥပ္ပန္နဿသံ၊ ဖြစ်သောကောက်သည်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ သမ္ပန္နဟူသည်ကား၊ ပုရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံလောက်ပြီ၊ သုနိဗ္ဗန္တိ၊ ထွက်ပြွမ်းမှည့်ယွန်းသော အားဖြင့် ကောင်းစွာပြီးလတ်ပြီ၊ ကိဋ္ဌာဒေတိ၊ ကိဋ္ဌာဒေတိဟူသည်ကား၊ သဿခါဒကော၊ ကောက်ကိုစားတတ်သော၊ ဝေမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသော၍ပါ၌၌၊ သမ္ပန္နကိဋ္ဌိယံ၊ ထွက်ပြွမ်း မှည့်ယွန်းသော အားဖြင့်

၂၇၃

ကောင်းစွာပြည့်စုံသောကောက်ကဲ့သို့၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
တို့ကို၊ ခွဲဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်ကိုစားတတ်သော၊ ဂေါ
ဏောဝိယ၊ နွားကဲ့သို့၊ ငှက်မိတ္တံ၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်သောမိတ်ကို၊ ခန္ဓဗ္ဗံ၊
ဖွတ်အပ်၏။ ကိဋ္ဌာရက္ခဿ၊ ကောက်ခင်းစောင့်၏။ ပမာဒကာလောဝိယ၊
မေ့လျော့သောကာလကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဆသုခ္ခါရေသု၊ ခြောက်
ခွါရတို့၌၊ သဏိံ၊ သံတိတရားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝိစရဏကာလော၊
ကောင်းနိုးရာရာမှာမှာစုံမက်ကျက်စားရာကာလကို၊ ခန္ဓဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။
ကိဋ္ဌာရက္ခဿ၊ ကောက်ခင်းစောင့်၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ပေါ့တန်ခြင်းကို၊
အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဂေါဏေန၊ ကောက်ကိုနိုးစားတတ်သောနွားသည်။ ဂဟိတ
ဂန္တဿ၊ ယူအပ်သော အဖုံးအလုံးရှိသော၊ ကိဋ္ဌဿ၊ ကောက်ကို၊ ခါဒိ
တတ္တာ၊ နှိမ့်နှိမ့်မြောစားလေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဿသာမိနော၊ အ
ပတ်တကုတ် အားထုတ်ပါသော ကောက်ရှင် လယ်လုပ်ယောကျ်ား၏၊
သဿပယာနမိဂမောဝိယ၊ ကောက်သီးကောက်နှံ မခံစားရ၏သို့၊ ဆခ္ခါရ
ရက္ခိတာယ၊ ခြောက်ခွါရကိုစောင့်ထိန်းသော၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊ ဝိပွဝါသံ
ကင်းကွာမေ့လွတ်ခြင်းကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ပဉ္စကာမဂုဏံ၊ ငါးပါးကာမဂုဏ်
ကို၊ အဿာဒေန္တေန၊ သာယာနှစ်သက်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ကောက်စား နွားနှင့်
အလားတူလျော်မျှပေါ်သင်းပျက် ရန်မက်နှင့်ယှဉ်သောမိတ်သည်၊ ကု
သလပက္ခဿ၊ ကုသိုလ်အပင်းအသင်းဟူသောကောက်ကို၊ နာယိတတ္တာ
ပျက်သီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ သာမညပယာနံ
ရဟန်းအဖြစ်၏အကျိုးဖြစ်ကုန်သော အရိယမိလ်တို့ကို၊ အနမိဂမာတာ
ဝေါ၊ မရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥပရိဗာဓုယန္တိ၊ ဥပရိ
ဗာဓုယံဟူသည်ကား၊ ခွံ့သိင်္ဂါနံ၊ ချိုနှစ်ချောင်းတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား
ဖြစ်သောနပါးကြိုး၏တည်ရာဦးထိပ်အရပ်၌၊ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ နိဂ္ဂဏှေယျာတိ၊
သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ နိဂ္ဂဏှေယျဟူသည်ကား၊ သဏ္ဌာယ၊ ချိုနှစ်ချောင်းတို့၏အကြား
၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ငှသော၊ နာသာမုဇ္ဈတေ၊ နပါးကြိုး၌၊ သုဇ္ဈ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၊
မြွှာနှိပ်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဂ္ဂဏှေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဒဏ္ဍေနာတိ၊
ဒဏ္ဍေနဟူသည်ကား၊ မုဂ္ဂရသဒိသေန၊ ရိုက်သော်နာလောက် လောက်
ပုတ်နှင့်တူသော၊ ထူလဒဏ္ဍေန၊ ကြိုးမားသော၊ ထုတ်တောင်ငွေဖြင့်၊
ဖော်ဟိသော၊ ဘိက္ခုဝေဂေါဏောတိ၊ ဖော်ဟိသော ဘိက္ခုဝေ ဂေါဏောဟူ
သည်ကား၊ ဖော်၍သို့သော၊ ကိဋ္ဌာရက္ခဿ၊ ကောက်ခင်းစောင့်၏။ ပမာဒံ၊
မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနန္တယံ၊ စွဲ၍၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ ရဏော၊ အကြပ်အကြပ်ခံစား၍

၂၂၄ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကိဉ္စ၊ ကောကံပင်သို့၊ ဩတရိတုကာမော။ သက်ဆင်းလိုသည်။ ဟေသတိ။
 ဖြစ်၏။ တသ္မိံတသ္မိံခဏော။ ထိုထိုသက်ဆင်းလိုသောခဏ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 နိဂ္ဂဏ္ဌိတော။ နုပါးဩဦး၌ကိုင်နှိပ်၍၊ တာဇ္ဇေတော။ နာကျင်စလောက်ဆောက်
 ဖုတ်နှင့်တူသော တုတ်တောင်ငွေ့ဖြင့်၊ ဩဿဇ္ဇေန၊ မှတ်လေခြိမ်ချောက်
 ငေါက်ငန်း၍ လွှတ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုမှီဝဲခြင်း
 ကင်းသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပနိတော။ ရောက်စေအပ်သော၊ အောဂေါဏော၊
 ချုံစည်းတိုးတတ်သောထိုခွားဆိုးသည်။ ဧဝမေဝခေါတိ၊ ဧဝမေဝခေါဟူ
 သည်ကား၊ ဣဓာပိ။ ဤသုတ္တပက္ခ၌လည်း၊ သမ္ပန္နကိဗ္ဗမိဝ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ
 သောကောက်ကဲ့သို့၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ကိဠာဒေါဝိယ၊ ကောက်ကိုခိုးစားတတ်သောခွားငယ်ဆိုး
 ကဲ့သို့၊ ကုဗ္ဗမိတ္တံ၊ ကောက်ကျစ်သောစိတ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကိဠာ
 မဂ္ဂဿ၊ ကောက်ခင်းစောင့်၏၊ အပ္ပမာဒေါဝိယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကဲ့သို့၊
 ဣမဿတိက္ခုနော၊ ဤယောဂီရဟန်း၏၊ ဆသုခါရေသု၊ ခြောက်ခွါရတို့၌၊
 သတိယာ၊ သမ္မာသတိကို၊ အဝိဿန္တနံ၊ လက်မလွှတ်ခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ ဒဏ္ဍောဝိယ၊ ခွားရိုက်တုတ်ကဲ့သို့၊ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်ပါဠိကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ ဂေါဏဿ၊ ခွား၏၊ ကိဠာဘိမုခကာလေ၊ ကောက်ခင်းသို့ရှေးရှု
 ဝင်အံ့မှူးမှူးပြေးယူရှူးသောကာလ၌၊ ဒဏ္ဍောန၊ တုတ်တောင်ငွေ့ဖြင့်၊ တာဇ္ဇ
 နံဝိယ၊ ဦးခေါင်းအချက်ပြင်းစွာနှုတ်၏သို့၊ မိတ္တဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောခရီး
 လမ်းမှန်မသွား ခွားဆိုးနှင့်တူသောစိတ်ကောက်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ
 မှအပ၌၊ ဝုဗ္ဗတ္တာရမ္မဏာဘိမုခကာလေ၊ အထူးထူးသဘောရှိသောအာရုံ
 သို့ရှေးရှုပြေးသွားသောကာလ၌၊ အနမတဂ္ဂိယဒေဝဒုတ အာဒိတ္တအာသိ
 ဝိသုပမာအနာဂတဘယာဒိသု၊ အနမတဂ္ဂိယသုတ်ဒေဝဒုတသုတ်အာဒိတ္တ
 အာသိဝိသု ပမသုတ် အနာဂတ ဘယသုတ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ တံတံ
 သုတ္တံ၊ ထိုထိုသုတ်ကို၊ အာဝဇ္ဇေတော၊ ဆင်ခြင်၍၊ မိတ္တုပ္ပါဒဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဟူသော ခရီးလမ်းမှန်မသွားခွားဆိုးတူလျော်လျှပ်ပေါ်သော မိတ္တုပ္ပါဒ်ကို၊
 ဝုဗ္ဗတ္တာရမ္မဏတော၊ အထူးထူးသဘောရှိသော အာရုံမှ၊ နိဝါရေတော၊
 ဖြစ်မောင်း၍၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနေ၊ မိမိလက်ဆုပ်ဖြစ်သောမူလကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဩ
 တာရုဏံ၊ သက်စေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါ
 ရာဏာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ သုဘာသိတံသုတ္တာမနောပသိဒတိ
 (ပ)၊ ဒဏ္ဍတဗ္ဗိတောတိ၊ သုဘာသိတံသုတ္တာမနောပသိဒတိ၊ (ပ)၊ ဒဏ္ဍဗုဒ္ဓိ
 တောဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်ပြီ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုဘာ

သို့တံ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော အနုမတဂ္ဂိယစသော သုတ္တန်ကို။
သုတ္တံ၊ နိဂရုဏ်၊ မနော၊ ရာဂစသဖြင့် နောက်ကျိသောစိတ်သည်၊ ပဿိဒတိ။
နေနေ၊ မြို့နည်းကြည်စေတတ်သည် မြတ်မြတ်တူစွာဒသန္ဒါရောက်သဖြင့်
နောက်ကျိလျော့ကျတစေကြည်၏။ နိမိတ္တံ၊ ကောက်ပင် ဖျက်သည်နွား
ပျက်တူလျော်ထိုသို့သောစိတ်လျှပ်ပေါ်ကို၊ ဒမေတိ၊ ဆုံးမနိုင်၏။ ပီတိသုခဉ္စ
နှစ်သက်ခြင်း၊ ပီတိချမ်းသာခြင်း၊ သုခကိုလည်း၊ ဝိန္ဒတိ။ ရေ၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆုံးမ
ကမြစ်သောအခါ၌၊ ကိဋ္ဌာဒေါ၊ ကောက်ကို ခိုးစားတတ်သော၊ ဂေါဇော
နွားပျက်နွားဆိုးသည်။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတော၊ ဆောက်ပုတ်နှင့်တူသော ထုတ်
တောင်ငွေဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝနော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဖြစ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍
တိဋ္ဌတိဇ္ဇဝ၊ တည်၏သို့၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုယောဂီရဟန်း၏၊ မနော၊ လျှပ်
ပေါ်လောက်လက်မငြိမ်သက်လိုသောစိတ်သည်။ အာရမ္မဏေ၊ မိမိလက်
ဆုပ်ဥစ္စာ လေ့လာမြဲဖြစ်သောမူလကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ မြို့စွာ
စွဲနေစိတ္တကဂ္ဂတာ တည်ကြည်စွာ၏။ ဥဒုဇိတန္တိ၊ ဥဒုဇိတံဟူသည်
ကား၊ ဒုတ္တဇ္ဇိတံ၊ မလွန်ရက်သာညဉ့်ပါအောင် ငြိမ်း၍ ခြိမ်းမောင်းကွပ်နှိပ်
အပ်သည်။ သုဒုဇိတန္တိ၊ သုဒုဇိတံဟူသည်ကား၊ သုတဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းစွာ
ခြိမ်းမောင်းကွပ်နှိပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့
ရောက်သည်။ ဣကိဝိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ပန၊ ဆက်၍ ဆိုအံ့။ ဥဒုသုဒုတိဇ္ဇာဒံ၊ ဥဒုသုဒုဟူသော ဤလေးပုဒ်သည်၊ နိပါတ
မတ္တမေဝ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂေါစ
ရဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တဖြစ်၍ဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သန္တိဋ္ဌတိတိအာဒီသုံ၊
သန္တိဋ္ဌတိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဇ္ဈာန်၏ အ
စွမ်းဖြင့်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဒုတိယဇ္ဈာနဝသေန၊ ဒုတိယဈာန်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းမွန်ငြိမ်သက်စွာမလှုပ်မရှားနေ၏။ တတိ
ယဇ္ဈာနဝသေန၊ တတိယဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကောဒိ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝသေန၊ စတုတ္ထဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊
သမာဓိယတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဝါတနည်းကား၊ ထေသဗ္ဗိဝိ၊ ဤအလုံးစုံ
လေးပုဒ်ကိုလည်း၊ ပဌမဇ္ဈာနဝသေန၊ ပဌမဈာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအ
စဉ်ဖြင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမယောနုရက္ခနံ၊ သမထဖြင့်
အောင်အပ်သော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံနာမ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလမည်သည်
ကို၊ ကာတိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ရုညောဝါတိ၊ ရုညောဝါ ဟူသည်ကား၊

၂၇၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကဿပိဓေဝ။ တစုံတယောက်သာဖြစ်သော၊ ပစ္စန္တရညောဝါ၊ ရပ်စွန့်တိုင်း
ပြည်အုပ်စိုးနေသောမင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိသုဏေယျာတ်၊ သဒ္ဓိသု
ဏေယျဟူသည်ကား၊ ပစ္စု၊ သကာလေ၊ မိဗန်းသေပ်ကံထအခါ၌၊ ပဗုဒ္ဓေါ၊
နိုးလတ်ရကား၊ ကုသလေန၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်လျှင်သော၊ ဝိဏာဝါဒကေန၊
စောင်းသမားသည်၊ ဝါဒိယမာနာယ၊ တီးအပ်သော၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏၊
မရုရသဒ္ဓံ၊ သာယာသောအသံကို၊ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏၊ ရုဇနိယောတိ
အာဒိသု၊ ရုဇနိယောဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ရဇ္ဇေတိ၊ ကပ်
စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရုဇနိယော၊ ရုဇနိယမည်၏၊ ကာမေ
တဗ္ဗတာယ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမနိယော၊ ကမနိယမည်
၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မဒေါယတိ၊ ယစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဒနိ
ယော၊ မဒနိယမည်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ မုဗ္ဗိတံဝိယ၊ လွှတ်သကဲ့သို့၊ ကရုဏ
သော၊ ပြုတတ်သောကြောင့်၊ မုဗ္ဗိယတိ၊ လွှတ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ မုဗ္ဗနိယော၊ မုဗ္ဗနိယမည်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗန္ဓိတွာဝိယ၊ ဖြစ်စွာဖွဲ့၏သို့
ဂဟဏတော၊ ယူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗန္ဓိတိ၊ ဖြစ်စွာဖွဲ့တတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗန္ဓိနိယော၊ ဗန္ဓိနိယမည်၏၊ အလံမေဘောတိ၊ အ
လံမေဘောဟူသည်ကား၊ ဝိဏာယ၊ စောင်း၏၊ သဏ္ဌာနံ၊ သဏ္ဌာန်ကို၊ ဒိသ္မာ
မြင်၍၊ တံ၊ ထိုစောင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဥပဝိဏေတိ၊ ဥပဝိဏေဟူသည်ကား၊ ဝေဠု
ကေ၊ စောင်းညှို့တို့၏ပြသောအားဖြင့်ရစ်ထားရာအတံတို့ကို၊ ကောဏန္တိ၊
ကောဏံဟူသည်ကား၊ စတုရသံ၊ လေးထောင့်ရှိသော၊ သာရေဏ္ဍကံ၊ အ
နှစ်ရှိသောသင်္ကသား၊ ဆင်စွယ်သားချိုစသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော စောင်း
တီးကြောင်းအဆောက်အဦဖြစ်သော အတံကို၊ သောတံဝိဏန္တိ၊ သောတံ
ဝိဏံ ဟူသည်ကား၊ သောရာဇေ၊ ထိုပစ္စန္တရာဇ်မင်းသည်၊ အာဟတံ၊
သေဝင်အပ်သောနံဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဿာ၊ ထိုစောင်း
၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ ပဿိသာမိ၊ ကြည့်ရှုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဝိဏံ၊ ထိုစောင်း
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဒေသခေါတံ၊ အာဒိသု၊ ဒေသခေါဤသို့အစရှိသည်တို့
၌၊ ပဌမံတာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသခေါ၊ ဆယ်စိတ် ဆယ်ရသော အတို့တို့ဖြင့်၊
ပာလေယျ၊ ခွဲစိတ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ခွဲသည်ရှိသော်၊ အဿာ၊ ထိုစောင်း၏၊
သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အပဿရန္တော၊ မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ သတဝေ၊ အစိတ်
တရာ၊ ပာလေယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ဇာထာဝိ၊ ထိုသို့ခွဲသော်လည်း၊ အပဿန္တော၊
မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ သကလိကံသကလိကံ၊ အစိတ်အစိတ်၊ ကရေယျ၊

ပြရာ၏၊ တထာဝရ၊ ထိုသို့ပြုသော်လည်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍
သကလိကာ၊ အစိတ်တို့သည်၊ ဈာယိဿန္တိ၊ လောင်ကုန်လတ္တံ့၊ သဒ္ဓေါပန၊
အသံသည်ကား၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပလ္လယိဿတိ၊ ပြေးလတ္တံ့၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအသံကို၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊
ဒေဝာယျ၊ ရှိ၊ ရာ၏၊ တထာဝရ၊ ထိုသို့မီးရှိသော်လည်း၊ အပဿန္တော၊ မမြင်
ပြန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဟုကာနိ၊ ပေါ့ကုန်သော၊ မံသိရုဏ္ဏာနိ၊ မင်မှုန့်
တို့သည်၊ ဝါတေန၊ လေဖြင့်၊ ပတိဿန္တိ၊ လျောကျလွင့်ပျောက်ကုန်လတ္တံ့၊
သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ သာရေညံဝိယ၊ အနှစ်ပြည့်သောစပါးကဲ့သို့၊ ပါဒမူလေ
ခြေရင်း၌၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုအသံကို၊ ပဿိ
ဿာမိ၊ မြင်ပြန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဝါတေဝါ၊ ပြင်းစွာ လာသောလေ၌
လည်း၊ ဩဗုနေယျ၊ လွင့်ရာ၏၊ တထာဝရ၊ ထိုသို့လွင့်သော်လည်း၊ အပဿ
န္တော၊ မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ မံသိရုဏ္ဏာနိ၊ မင်မှုန့်တို့သည်၊ ယထောဓကံ၊ ဇေ
လိုက်သျှာအားလျော်စွာ၊ ဂမိဿန္တိ၊ မျောသွားကုန်လတ္တံ့၊ သဒ္ဓေါပန၊ အ
သံသည်ကား၊ ပါရံ၊ ထိုရှာဘက်ကမ်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော၊ ဝုရိသော
ဝိယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဝါယိဿတိ၊ မျောသွား
လတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုစောင်းသံကို၊ ပဿိဿာမိ၊ မြင်ပြန်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သိဃသောတာယ၊ လျှင်သော အယဉ်ရှိသော၊ နဒိယာတိ၊ မြစ်၌
မူလည်း၊ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏၊ ဧဝံဝေဒယျာတိ၊ ဧဝံဝေဒယျ ဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗေဟိဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိဥပါယေဟိ၊ ဤ
ဥပါယ်တို့ဖြင့်၊ အပဿန္တော၊ မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ တေမနုဿေ၊ ထိုလူတို့
ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အသတ္တိရာယန္တိ၊ အသတ္တိရာပင်ဟူသည်
ကား၊ အယံဝိတာ၊ ဤစောင်းသည်၊ အသာကိရ၊ အလွတ်ဖြစ်သတတ်၊ လာ
မိကာ၊ အယုတ်ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနုဇင်္ဂဋီ၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ အသာတိဇေတံ၊ အသာဟူသော ဤအ
မည်သည်၊ လာမိကာမိဝစနံ၊ အယုတ်၏ အမည်တည်း၊ ယော၊ ငါသည်၊
ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏၊ သာဓကံ၊ သက်သေ ဖြစ်သော၊
ယထာကံ၊ ဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသံဟ၊
ဟောတော်မူသနည်း၊ အသာလောကိတ္တိယောနာမ(ပ)ယထာတိ၊ အသာ
လောကိတ္တိယောနာမ(ပ)ယထာဟူ၍၊ အာဟ၊ မှောတော်မူ၏၊ လော
ဘော၊ လောက၌၊ ဣတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်ကား၊ အသာ၊ သူတော်
မဟုတ်အယုတ်မတို့၊ ချည်းတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယုတ်မဟု

၂၇၀ သံဃာယံတံနိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့မထီမဲ့ ဆိုပေသနည်း။ တာသံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား၊ ဝေလော၊ ပြက
တေ၊ အားဖြင့်လောကလူဝယ်ရှက်ကြောက်ဘွယ်သား၊ မောင်ငယ် မောင်
ကြီးဦးရီးတထွေးစသော ကမ်းသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိဘုံနဲ့၊ သာရတ္တာစ၊ ပြင်း
စွာတပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပဂန္တာစ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့အားလည်း၊ သဗ္ဗော
ဂဝသေန၊ သုံးဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိနိယောဂံ၊ ငြိတပ်စပ်ယှဉ်ခြင်း
သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသော၊ သူတော်မဟုတ်
အယုတ်မတို့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုဆိုက်ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။
သဗ္ဗဋ္ဌသော၊ ဆီကြည်ထောပတ် အမြတ်မရှေး ခွေးကောင် မြွေကောင်
မရှောင်တံသ ရရသရွေ့ တွေ့တိုင်းဖုတ်မြိုက် ကိုက်စားတတ်သော၊ သိဝိ
ယထော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် အရောင်ညီးညီး လောင်ဖျက်စီးသည့်မီးကဲ့သို့
ပင်တည်း။ ယထေဝံယံကိပ္ပိဝိဏာနာမာတိ၊ ယထေဝံယံကိပ္ပိ ဝိဏာနာမ
ဟူသည်ကား၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊ ဝိဏာယေဝ၊ စောင်းသည်
သာလျှင်၊ လာမိကာ၊ ယုတ်မာသည်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ အယံဝိဏာနာမ၊ ဤစောင်းမည်သော တူရိယာသည်၊ လာမိကာယ
ထေဝ၊ ယုတ်မာ၏သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထော၊ ထိုအတူ၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိ
သော၊ အညဗ္ဗိ၊ စောင်းမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ တန္တိ ဗန္ဓံ၊ အညွှံ့ဖွဲ့ တပ်၍
တီးမှုတ်အပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတီးမှုတ်စရာတူရိယာ ခပင်းသည်၊
လာမကမေဝ၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧဝမေဝခေါတိတ္ထေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဝိဏာ၊
စောင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗာဝိယ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊
ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ရာဇာဝိယ၊ စောင်းသံရှာသော ရွာစွန်မင်းကဲ့သို့၊
ယောဂ၊ ဝစရော၊ ယောဂ၊ ဝစရပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သောရာဇာ
ထိုရွာစွန်မင်းသည်၊ တံဝိဏံ၊ ထိုစောင်းကို၊ ဒသခေ၊ ဆယ်စိတ်၊ ဖါလန
တော၊ ခွဲသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိဝိနန္တော၊ ရှာလတ်သော်၊ သန္ဓံ၊ စောင်းသံ
ကို၊ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မှ၍၊ ဝိဏာယ၊ စောင်းဖြင့်၊ အနတ္ထိကော၊ အလိုဆန္ဒမရှိ
သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ယောဂ၊ ဝစရော၊ ယောဂ၊
ဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ သဗ္ဗ
သန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ အဘန္တိ ဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမန္တိ
ဝါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူစကောင်းသောတရားကို
အပံသန္တော၊ မမြင်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓေဟိ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ဖြင့်၊ အနတ္ထိ

ကော၊ အလိုသန္တ မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့ သုံးသပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ယန္တံ ခန္ဓမ္မသမ္ပသနံ၊ အကြင်ခန္ဓာတရားကို သုံးသပ်ခြင်းကို၊
 ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရူပံ သမန္ဓေ
 သတိယာဝတာရူပဿဂတိတိအာဒိ၊ ရူပံ သမန္ဓေ သတိယာဝတာရူပဿ
 ဂတိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပံ
 သမန္ဓေ သတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ သမန္ဓေ သတိတိ၊ သမန္ဓေ သတိဟူသည်
 သည့်ကား၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ ယာဝတာရူပဿဂတိတိ၊ ယာဝတာ
 ရူပဿဂတိဟူသည်ကား၊ ယတ္ထက၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ရူပဿ၊
 ရုပ်၏၊ ဂတိ၊ ဂတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယာဝတာ ရူပဿဂတိ
 ဟူသောပါဌ်၌၊ ဂတိဂတိ၊ ဂတိဂတိလည်းကောင်း၊ သံဇာတိဂတိ၊ သံဇာတိ
 ဂတိလည်းကောင်း၊ သလက္ခဏဂတိ၊ သလက္ခဏဂတိလည်းကောင်း၊ ဝိဘ
 ဝဂတိ၊ ဝိဘဝဂတိ လည်းကောင်း၊ သံဘေဒဂတိ၊ သံဘေဒဂတိ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုဝိဓ၊ များသောအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂတိတို့တွင်၊ ဣဒံ ရူပံ နာမ၊ ဤရုပ်မည်သည်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊
 အောက်၌၊ အဝိဝိပရိယန္တံ၊ အဝိဝိငရဲအပိုင်း အခြားရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မလောကံ၊ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို၊
 အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤအဝိဝိ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာ့ပြည်
 အတွင်းရှိဂတိငါးရပ်၌၊ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ နိရ
 ယပေတတိရန္တောန မနုဿဒေဝဂတိ၊ ဤနိရယဂတိပေတဂတိ တိရန္တောန
 ဂတိမနုဿဂတိ ဒေဝဂတိငါးရပ်သည်၊ အဿရူပဿ၊ ထိုရုပ်၏၊ ဂတိ
 ဂတိနာမ၊ ဂတိဟုမှတ်အပ်သောဖြစ်ရာဌာနဂတိမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
 အယံ ကာယော၊ ဤကာရဇကာယသည်၊ ပဒုမဂန္တေ၊ မွေးကြို င်သော ပဒုမာ
 ကြာတိုက်၌၊ နေဝပညာယတိ၊ မထင်၊ ဝုဏ္ဏရိကနိလုပ္ပလာဒိသု၊ ကြာဖြူမုဏ္ဏ
 ရိက်ကြာညိုစသည်တို့၌၊ နပညာယတိ၊ မထင်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာ
 မာသယပက္ခာသယာနံ၊ အာသသစ်အိမ်အစာဟောင်းအိမ်တို့၏၊ အန္တရေ၊
 အကြား၌၊ ဗဟုလန္ဓကာရေ၊ ထူထပ်သော အရိက်တိုက်ဖြစ်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓ
 ပဝနဝိစရိတေ၊ မကောင်းသောအနံ့တော၏ သွားလာနှောင့်ယှက်လေဝင်
 ရာဖြစ်သော၊ ဖရမဇေဂုဇ္ဈေ၊ အလွန်စက်ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်သော၊ ဩကာသေ
 အရပ်၌၊ ပူတိမန္တောဒိသု၊ ငါးဝပ်အစရှိသည်တို့၌၊ ကိမိဝိယ၊ မိုးကဲ့သို့၊ သံဇာ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤရုပ်၏ဖြစ်ရာအရပ်သည်၊ ရူပဿ၊ ရုပ်၏၊ သဠာတိ
 ဂတိနာမ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ပဒေသ ဖြစ်သော ဂတိမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊

ရူပဿ၊ ရုပ်ဏှိ၊ လက္ခဏာ၊ ဖွတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်၊ ရုပ္ပတိတိခေါတ်ကွ
ဝေရူပန္တိ၊ ရုပ္ပတိတိခေါတ်ကွဝေရူပဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တရုပ္ပနသင်္ခါတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သောသန့်ကျင်တက်မြင်သောဝိတစသော အကြောင်း
ကြောင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စတ္တလက္ခဏာ၊ အသီးဖြစ်
သောလက္ခဏာ လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာဒိတောဒံ၊ အနိစ္စသည် အပြားရှိ
သော၊ သာမညလက္ခဏာ၊ နံတရားတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သာမည လက္ခ
ဏာ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇ္ဇာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယတ္တိ၊
ဤပစ္စတ္တလက္ခဏာသာမည လက္ခဏာသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုရုပ်၏၊
သလက္ခဏဂတိနာမ၊ သလက္ခဏဂတိမည်၏၊ ပဝနံ၊ စည်ပင်သောတော
သည်၊ ဝိဂါနံ၊ သမင်ပိုင်ဆတ်စသောသားတို့၏၊ ဂတိ၊ သွားလာကျက်စားရာ
မည်၏၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပက္ခိနံ၊ ဌက်တို့၏၊ ဂတိ၊ ပျံသွား
ကျက်စားရာမည်၏၊ ဝိဘဝေါ၊ စင်စစ်မရှိခြင်းအစဉ်၏ ဖြတ်ခြင်းသည်၊
ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရုပိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော သဘာဝဓမ္မတို့
၏၊ ဂတိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းနိဗ္ဗာဂတိမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အရဟတော၊
ရဟန္တာအရှင်၏၊ ဂတိ၊ လားရာဆုံးရာနိဗ္ဗာဂတိမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ရူပဿ၊ ရုပ်ဏှိ၊ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ဂိတဝဂတိနာမ၊ ဝိဘဝဂတိမည်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အဿ၊ ထိုရုပ်၏
ယောတောဒေါ၊ အကြွပ်ပျက်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤပျက်ခြင်းသည်
သံတောဒဂတိနာမ၊ ပျက်ခြင်းဂတိမည်၏၊ ဝေဒနာဒိသုပ္ပိ၊ ဝေဒနာအစရှိ
သည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကိုသာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအုံးတ္ထေ၊ ဤဝေဒနာအစရှိ
သည်တို့၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ယာဝတဝဂ္ဂါ၊ တဝဂ်
တိုင်အောင်၊ တေသံ၊ ထိုဝေဒနာသညာသင်္ခါရုပိညာဉ်တို့၏၊ သဗ္ဗာတိဂတိ၊
သဗ္ဗာတိဂတိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သလက္ခဏဂတိယဉ္ဇ၊ သလက္ခဏ
ဂတိ၌လည်း၊ ဝေဒယိတံ၊ အာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာ၊ သံစာနန၊ အာရုံကို
ဖွတ်ခြင်းလက္ခဏာ၊ အဘိသင်္ခါရုဏ၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာ၊ ဝိဇာနနဝသေန၊
အယူးသိခြင်းလက္ခဏာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္တလက္ခဏံ၊ မိမိမိတို့၏အသီး
လက္ခဏာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇာပိတဿနဟောတိတိ၊ ဇာပိတဿန
ဟောတိဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌၊ အဟန္တိဝါ၊ ငါဟူ၍
လည်းကောင်း၊ မမန္တိဝါ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း၊ အပ္ပိတိဝါ၊ ငါဖြစ်
၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ ယဒေတံဒိဋ္ဌံ

တဏှာမာနဂါဟတ္တယံ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိဂါဟတဏှာဂါဟ မာနဂါဟသုံးပါး
အပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဂါဟတ္တယံ၊ ထိုစွဲလမ်းတတ်သောတရား
သုံးပါး အပေါင်းသည်လည်း။ တဿ နိဏာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာနုသန္တိနာဝ၊ ယထာနုသန္တေဖြင့်
သာလျှင်၊ သုတ္တံ၊ ဝိဏောပမသုတ်သည်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ အာဒိဋ္ဌိသီလံကထိတံ၊ မဇ္ဈိမသမာ
ဓိကောဝနာ၊ ပရိယောဓာသာ နေဝနိဗ္ဗာနံ၊ သောဝိဏောပမာကထာတိ၊ အာဒိဋ္ဌိ
သီလံကထိတံ၊ မဇ္ဈိမသမာဓိတာဝနာ၊ ပရိယောဓာသာနေဝနိဗ္ဗာနံ၊ သောဝိ
ဏောပမာကထာဟူ၍၊ သုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ အာဒိဋ္ဌိ၊ အစ၌၊ သီလံ၊ သီလကို
ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဇ္ဈိမ၊ အလယ်၌၊ သမာဓိတာဝနာ၊ သမာဓိ
ကိုပွားစေခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပရိယောဓာသာနေဝ၊ အ
ဆုံး၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သော၊ ဤ၊ အ
သနာသည်၊ ဝိဏောပမာကထာ၊ စောင်းလျှင်ဥပမာရှိသော အသနာမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နဝမသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ အရုဂတ္ထောတိ၊ အရုဂတ္ထောဟူသည်ကား၊
ဝဏသရိရော၊ ဥဿှ်ဆီးဖြူထူထပ်ထွဋ်အိုင်းအမာပေါက်သော ကိုယ့်ရှိ
သော၊ တေသံသေဝအရူနံ၊ ထိုအမာတို့၏ သာလျှင်၊ ပက္ကတ္တာ၊ ပြည်မှည့်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပက္ကပတ္ထော၊ ပြည်မှည့်စွဲစွဲအဆီခဲသို့ပေါက်ပြပုပ်
ညှိသောကိုယ်ရှိသော၊ သရဝနန္တိ၊ သရဝနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍဝနံ၊ စဉ်း
သွားတပ်သောမြားကဲ့သို့ ထက်စွာဆူးရှိသော သမန်းတောသို့၊ ဇေဓမ္မဝ
ခေါတိဇ္ဇေ၊ ဇေဓမ္မဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ အရုဂတ္ထော၊ ဥဿှ်ဆီးဖြူထူ
ထပ်ထွဋ်သော အိုင်းအမာ ပေါက်သော ကိုယ်ရှိသော၊ ပုရိသောဝိယ၊
ဟောကျွန်းကဲ့သို့၊ ဒုသဝိလပုဂ္ဂလော၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတု၊ ဗြာ
သီအပ်၏၊ ကုသကဏ္ဍကေဟိ၊ မြားကဲ့သို့ထက်သောသမန်းငုတ်တို့သည်၊
ဝိဒ္ဓဿ၊ စူးဝင်အပ်သော၊ အသိဓာရူပမေဟိ၊ သန့်လျက်သွားနှင့်ထူကုန်
သော၊ သရုပတ္ထေဟိ၊ သမန်းရွက်စောင်းတို့သည်၊ ဝိလိဝိတ ဂတ္ထဿ၊
ရှသောကိုယ်ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်၊
ဘိယျေသေ၊ လွန်စွာ၊ ဒုက္ခဒေါနေသံဝိယ၊ ဖြစ်သောကုသလိကဒုက္ခစေ
တထိကဒုက္ခကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ သပြဟ္မစာရိဟိ၊ သီတင်း
သုံးတော်တို့သည်၊ အယံသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမေသဉ္စုမေသဉ္စု
ဤမည်သောသူဤမည်သောသူတို့အား၊ ကဗ္ဗာနံ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုစသည်

၂၀၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကို၊ ကာရကော၊ ဘုရားမျက်နှာတော်ကို မထောက် မကြောက် မရှက်ပြု
တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာနဿ၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ဆိုအပ်သောဒုဿီလအား
ဥပ္ပစ္ဆန္နဒုံကွံ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

လဘတိဝတ္ထာရန္တိ၊ လဘတိဝတ္ထာရံဟူသည်ကား၊ စောဒကံ၊ စေဒနာ
တတ်သောသူကို၊ လဘတိ၊ ရတတ်၏။ ဇေကာရိတိ၊ ဇေကာရိဟူသည်ကား
ဝေဇ္ဇပါနံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝေဇ္ဇကမ္မဒူတကမ္မဒိနံ၊ မဆေးကုခြင်း
အမှု တမန်အမှု အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာရကော၊ ဘုရားမျက်နှာတော်ကိုမ
ထောက်မကြောက်မရှက်ပြုတတ်၏။ ဇေသမာစာရောတိတိ၊ ဇေသမာစာ
ရောတိဟူသည်ကား၊ ဝိဝေဝါဂေါစ ရာဒိဝသေန၊ မူဆိုးမအိပ်သို့လူးလာ
သွား၍ကျက်စားခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇပေါဂေါစရော၊
ဤသို့ သဘောရှိသော မူဆိုးမ အပျိုကြီးအိပ်စသည်လျှင်ယည်ငန့်ပေါင်း
ဘက်ကျက်စားပြု၍ကျင်လည်ရာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသုခိဂါမကဏ္ဍကော
တိ၊ အသုခိဂါမကဏ္ဍကောဟူသည်ကား၊ အသုဒ္ဓဋ္ဌေန၊ မစင်ကြယ်သော
သဘောကြောင့်၊ အသုခိ၊ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာသူတို့ကို၊ ဝိဇ္ဈန္န
ဋ္ဌေန၊ အလှူခံထိုက်စွာသီလဝါမဟုတ်ဘဲလျက်ထိုရွာသူတို့၏ အလှူဝတ္ထု
ကိုခံယူလုယက်သော အားဖြင့်နှိပ်စက်ထိုးစွဲ စူးရှတတ်သော သဘော
ကြောင့်၊ ကဏ္ဍကော၊ သမန်းဆူးနှင့်တူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသုခိ
ဂါမကဏ္ဍကော၊ မစင်နှင့်တူစွာရွာသူတို့ဆူးသဘွယ်ဖြစ်၏။ မက္ခန္တိ၊ မက္ခံ
ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိသောဏ္ဍသကုဏံ၊ ထီးလှိုင်ငှက်ကို၊ ဩသဇ္ဇေယျာတိ၊
ဩသဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊ လွှတ်ရာ၏။ အာဝိဇ္ဇေယျန္တိ၊ အာ
ဝိဇ္ဇေယျ၊ ဟူသည်ကား၊ အာကဇ္ဈေယျ၊ ငင်ကုန်ရာ၏။ ပဝေက္ခာမိတိ၊
ပဝေက္ခာမိဟူသည်ကား၊ ပဝိသိဿာမိ၊ ဝင်အံ့၊ အာကာသံဇေဿာမိတိ၊
အာကာသံဇေဿာမိ ဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥပ္ပ
ဗ္ဗိဿာမိ၊ ပျံအံ့။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဇေတသု၊ ထိုသတ္တဝါခြောက်ကောင်တို့တွင်၊ အဟိ၊
မြွေသည်၊ ဘောဂေဟိ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့်၊ မဏ္ဍလံ၊ အခွေကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
သုဝိဿာမိ၊ အိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိကံ၊ တောင်ပို့သို့၊ ပဝိသိတုကာမော၊
ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုသုမာရော၊ မိကျောင်းသည်၊
ဒူရေ၊ နက်သောရေ၌၊ ဖိလံ၊ အခေါင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ အိပ်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝက္ခိ၊ ထီးလှိုင်ငှက်သည်၊ အဇ္ဈောကာသေ၊ ဟင်းလင်းအ

ပြင်ထက်ကောင်းကင်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိစရိဿာမိ၊ ကျက်စားအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ခုတုကာမော၊ ယုံခြင်းငှါအလိုရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုက္ကုရော၊ အိမ်ခွေးသည်၊ ဥဒ္ဓနဋ္ဌာနေ၊ ခုံယောင်ချာ
 ၌၊ သာရိကံ၊ ပြာကိုးဗျူဟိတွာ၊ ယက်၍၊ ဥသုမံ၊ အငွေ့ကို၊ ဂဏ္ဌန္တော၊
 ယူလျက်၊ နိပ္ပန္နိဿာမိ၊ အိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပရိသိတုကာမော၊
 ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးသည်၊ မနုဿ
 မံသု၊ လူသားကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ဝိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကို၊ ပသာရိတွာ၊ ဆန့်၍၊
 သယိဿာမိ၊ အိပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမကသုဿာနံ၊ သူကောင်ပစ်ရာသု
 သာနံသို့၊ ပရိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မက္က
 ဇ္ဈော၊ မျောက်သည်၊ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်
 ၍၊ ဒိသာ၊ တခုသောအရပ်မှ၊ ဒိသံ၊ တခုသောအရပ်သို့၊ ပက္ခန္ဓိဿာမိ၊ ပြေး
 သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနံ၊ တောအရပ်သို့၊ ပရိသိတုကာမော၊ ဝင်ခြင်းငှါအ
 လိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အနူဝိဓာသေယျန္တိ၊ အနူဝိဓာသေယျံ၊ ဟူသည်ကား၊ အနုဂစ္ဆေ ယျံ၊
 အစဉ်တစိုက်ယှဉ်သွားကုန်ရာ၏၊ အနူဝိဓိသေယျန္တိဝိ၊ အနူဝိဓိသေယျံ
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အနူဝိဓာနံ၊ အားရှိသောသတ္တဝါသို့အစဉ်
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆေယျံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိအပသံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယတ္ထံ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ သော၊ ထိုအားရှိသော
 သတ္တဝါသည်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျံ၊
 လိုက်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝမေဝါ
 တိတ္ထေ၊ ဧဝမေဝ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဆပါဏာဝိယံ၊ မြွေမိကျောင်းစသော
 ခြောက်ကောင်သောသတ္တဝါတို့ကဲ့သို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယ
 တနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဒဠရန္တုဝိယံ၊ ခြံစွာချည်
 သောကြိုးကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊
 ဂဏ္ဌိဝိယံ၊ အခြားဖြစ်သော အထူးကဲ့သို့၊ အာဝိဇ္ဇာ၊ ဝိတ်ဖိုးကွပ်ကာအာ
 ဝိဇ္ဇာကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ၊ နှိုရေ၊ အကြင်အကြင်နှိုရ၌၊ အာ
 ရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဗလဝံ၊ အားသန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံတံ၊ အာယ
 တနံ၊ ထိုထိုနှိုရဖြစ်သော အာယတနသည်၊ နံ၊ ထို၊ ဂုတ္တိလ်ကို၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊
 အာရမ္မဏေ၊ ထိုထိုအာရုံ၌၊ အာဝိဇ္ဇတိ၊ ဆွဲငင်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမံ
 ဥဒုမံ၊ ဤဥပမာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရိက္ခကေနဝါ၊ ထူသည်
 ၍အဖြစ်ဖြင့်မူလည်း၊ အာဟာရေယျံ၊ ဆောင်ရာ၏၊ အာယလနာနံ၊ အာယတ

၉

၂၀၄ သံဃာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

နတ္တိ၏။ နာနတ္တဒဿနဝသေနဝါ။ ထူးသောသဘောကိုပြသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်လည်း။ အာဟာရေယျ။ ဆောင်ရာ၏။ ။

တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ သရိက္ခကေန။ တူသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပမာယ။ ဥပမာကို။ အာဟာရဏပက္ခေ။ ဆောင်သောအတိုင်း။
ဝိသံ။ အဝိး။ အပ္ပနာကိစ္စံ။ နှိုးနှောခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္တိ။ မရှိ။ ပါဠိယံယေဝ။
ပါဠိတော်၌သာလျှင်။ ဥပမာ။ ဥပမာကို။ အပ္ပိတာ။ နှိုးနှောအပ်ပြီ။ ပန။ ထိုမှ
တပါး။ အာယတနာနံ။ အာယတနတို့၏။ နာနတ္တဒဿနေ။ ထူးသည်၏အဖြစ်
ကိုပြရာ၌။ အပံ။ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား။ အပ္ပနာ။ နှိုးနှောခြင်းတည်း။ ဧသ
ဧသောအဟိနာမ။ ဤမြေမည်သည်။ ဗဟိ။ အပဉ္စ။ သိတ္တသမ္ပဋ္ဌေ။ ရေဖြန်း
စွတ်၍အညီအညွတ်အချောအမွတ်ပြုအပ်သော။ ဌာနေ။ အရပ်၌။ နာဘိရ
မတိ။ မပျော်မမြူး။ ပန။ သူပျော်သည်ကား။ သင်္ကာရဌာနတိဏပဏ္ဏဂဟဏ
ဝဋ္ဌိကာနိယေဝ။ ကံမြက်ချေးစွန့်ရာ မြက်သစ်ရွက် ထူထပ်သော အရပ်
တောင်ရှိတို့သို့သာလျှင်။ ပဝိသံတွာ။ ဝင်၍။ နိပ္ပန္နကာလေ။ အိပ်သောကာလ၌
အဘိရမတိ။ အလွန်မွေ့လျော်၏။ ဧကဂ္ဂတံ။ တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်သို့။
အာပန္နတိ။ ရောက်၏။ ဧဝမေဝံ။ ဤအတူ။ ဧတံစက္ခုပိ။ ဤစက္ခုသည်လည်း။
ဝိသမဏ္ဍာသယံ။ မညီမညွတ်သောအာရုံ၌ညွတ်သော အလိုရှိ၏။ မဇ္ဇာသု။
ပြေပြစ်ချောမွေ့ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဘိတ္တိအာဒိသု။ ရွှေမွှမ်းမံသောနံရံအစရှိ
သည်တို့၌။ နာဘိရမတိ။ မမွေ့လျော်။ ဩလောကေတုမ္ဘိ။ ကြည့်ခြင်းငှါလည်း
နတ္တိတ္တတိ။ အလိုမရှိ။ ပန။ အလျော်ကိုဆိုဦးအံ့။ ခူပစိတ္တဝုပ္ပဗလလတာဒိစိတ္တ
သုယေဝ။ အရပ်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော ပန်းသစ်သီးရှူးနွယ်စသည်တို့ဖြင့်
ဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့၌သာလျှင်။ အဘိရမတိ။ အလွန်မွေ့လျော်၏။ ဟိ
ယုတ္တံ။ သင့်၏။ တာဒိသေသု။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု။ အရပ်တို့
၌။ ပက္ခုမ္ဘိ။ မျက်စိသည်။ အပ္ပဟောန္တေ။ မသောက်သည်ရှိသော်။ မုခန္ဓိ
ခံတွင်းကိုလည်း။ ဝိရေတိတွာ။ ဟ၍။ ဩလောကေတုကာမော။ ကြည့်ခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။

သုသုမာရောဝိ။ မိကျောင်း သည်လည်း။ ဗဟိ။ အပသို့။ နိက္ခန္တော။
ထွက်သည်ရှိသော်။ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ယူအပ်သော အရာကို။ နပဿတိ။
မမြင်။ အက္ခိ။ မျက်စိကို။ နိဗ္ဗိလိတွာ။ ဖြတ်၍။ စရတိ။ သွား၏။ ပန။ အလျော်
ကိုဆိုဦးအံ့။ သဒါ။ အကြင်အခါ၌။ ဗျာမသတဗ္ဗတ္တံ။ အလံတရာမျှသော။
ဥဒ္ဓကံ။ ရေသို့။ ဩဂါဟိဝံတွာ။ သက်ဇုတ်၍။ ဝိလံ။ အခေါင်းသို့။ ပဝိသံတွာ။
ဝင်၍။ နိပ္ပန္နော။ အိပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ တဿ။ ထို

မိကျောင်း၏။ စိတ္တံစိတ်သည်။ ကေဝံတည် ကြည်သည်။ ဟောတိဖြစ်
 ၏။ သုခံချမ်းသာစွာ။ သူပတိအိပ်၏။ ဝေမေဝံဤအတူ၊ ဇေတံသောတံပိ၊
 ဤသောတံ သည်လည်း။ ဗိလန္တာသယံ။ တွင်းအပေါက်၌ ညွတ်သော
 အန္တာသယရှိ၏။ အာကာသသန္တိသိတံ။ အာကာသခတ်ကိုမှီသည် ဖြစ်
 ၍။ ကဏ္ဍန္တိဒ္ဓကူပကေယေဝ၊ နားပေါက်ဟုမှတ်အပ်သောတွင်း၌သာလျှင်။
 အန္တာသယံ။ အဲလိုအန္တာသယရှိ၏။ ကဏ္ဍန္တိဒ္ဓါကာသောယေဝ၊ နားပေါက်
 ဟုမှတ်အပ်သောအာကာသ ခတ်သည်သာလျှင်။ ဟသသောတဿ၊
 ထိုသောတ၏။ သဒ္ဓသဝနေ။ အသံကိုကြားခြင်း၌။ ပစ္စယော၊ ဥပနိဿ
 ယည်းသည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ အဇဇ္ဇာကာသောပိ၊ အကာအဆီးမရှိသော
 ကောင်းကင်သည်လည်း။ ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊
 ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့။ အန္တောလေဏာသ္မိံ၊ လိုဏ်တွင်း၌။ သဗ္ဗာ
 ယေ၊ သရုဏ္ဏာယံခြင်းကို။ ကရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ လေဏာန္တဒ္ဓန္တံ၊
 လိုဏ်အမိုးကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာ၊ မေါက်၍။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ နနိက္ခ
 မတိ၊ မထွက်။ ပန၊ အသင့်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဣရဝါဗာပါနဝိဒ္ဓေဟိ၊ တံခါးမလေ
 သောက်တံခါးအပေါက်တို့ဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဓာတုပရိပရာ၊ သုတ်
 အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်။ စာဇ္ဇေန္တော၊ ထိခိုက်လျက်။ အာဂတ္တော၊ လာ၍။ သေစ
 တပသာဒံ၊ သောတပသာဒကို။ စာဇ္ဇေတိ၊ ထိခိုက်၏။ အထ၊ ထိုသို့ထိခိုက်
 သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသောတပသာဒကိုထိခိုက်သောအခါ၌။
 အသုကံနာမ၊ ဤမည်သောကျမ်းဂန်ကို။ သဗ္ဗာယတိတိ၊ သရုဏ္ဏာယံ၏ဟု၊
 လေဏာပိဋ္ဌေ၊ လိုဏ်ပ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သောသူတို့သည်။ ဇေနန္တိ၊ သိကုန်၏
 ဇေဝံ၊ ဤသို့သုတ်အဆင့်ဆင့်ဖြင့်အသံသွါးသည်။ သန္တေ၊ ဖြစ်ခဲ့သော်။ သမ္ပတ္တ
 ဂေါစရေတော၊ ရောက်သောအာရုံကိုယူတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ပန၊ စောဒနာဦးအံ့။ ဇေတံသောတံ၊ ဤသောတသည်။ သမ္ပတ္တ ဂေါစရံ
 ကိံ၊ ရောက်သောအာရုံကိုယူပေတတ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း။ အာမသမ္ပတ္တဂေါစရံ၊ ဩဝရောက်သော အာရုံကို
 ယူတတ်၏။ သမ္ပတ္တဂေါစရံ၊ ရောက်သော အာရုံကို ယူတတ်သည်။ ယဒိ
 သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဇေသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ ဒုရေ၊
 အဝေး၌။ ဝေတရိအာဒိသု၊ စည်ကြီးအဖရှိသည်တို့ကို။ ဝဇ္ဇမာနေသု၊ တီးအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ သဒ္ဓေါတိ၊ အသံဟူ၍။ ဇေနနံ၊ သိခြင်း
 သည်။ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ကောင်းရာ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊
 စောဒနာခြင်းတည်း။ နာဝတိ၊ မဖြစ်ကောင်းသည်ကား။ နေဝ၊ မဟုတ်ဘဲဝ

ကိယေဝ၊ ဖြစ်ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတပသာဒ
 ဟိ၊ သောတပသာဒကို။ စာဠိတေ၊ ဝိသိုက်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒုရေသဒ္ဓေါ၊
 အဝေး၌အသံ၊ အာသန္ဓေသဒ္ဓေါ၊ အနီး၌အသံ၊ ပရဟိရေသဒ္ဓေါ၊ ထိုမှတစ်
 ခုအသံ၊ ဩရိမတိရေသဒ္ဓေါ၊ ဤမှတစ်ခုအသံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာ တ
 ထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနနာကာရော၊ သိသောအခြင်းအရာ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ဤသို့ထိခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧ
 တာယဓမ္မတာယ၊ ဤသဘောဖြင့်၊ ကိ၊ အတယ်မူအံ့နည်း။ ယတေ၊ ယတော
 အကြင်အကြင်အရပ်မှ၊ ဆိန္ဒု၊ အပေါက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတော
 တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ သဝနံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်ပင်
 တည်း။ စန္ဒိမသုရိယာဒိနံ၊ လနေအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿနံဝိယ၊ မြင်နိုင်၏
 သို့တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ကိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤသောတသည်၊ အာမ္မတ္တဂေါ
 စရမေဝ၊ မရောက်သောအာရုံကိုယူတတ်သည်စင်စစ်တည်း။ ပက္ခိဝိ၊ ထီး
 လျှင်ဌက်သည်လည်း၊ ရုက္ခေဝါ၊ သစ်ပင်၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ
 ၌လည်းကောင်း၊ နရမတိ၊ မပွေ့လျော်သေး။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊
 ဇေကံလေဒ္ဓ၊ ပါတံဝါ၊ ခဲတပ်စ်ကို လည်းကောင်း၊ ဧဒေလေဒ္ဓ၊ ပါတေဝါ၊
 ခဲနှစ်ပစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍၊ အဇ္ဈာကာသံ၊ ဟင်းလင်း
 အပြင်သက်ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓော၊ ဖျံတက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တ
 ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဂ္ဂမိတ္တတံ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာ
 ပန္ဓတိ၊ ရောက်၏။ ဧဝမေဝံ၊ ထိုအတူ၊ စာသနဓိ၊ စာသနသည်လည်း၊ အာကာ
 သဣာသယံ၊ အာကာသခတ်၌အလိုအဣာသယရှိ၏။ ဝါတုပနိဿယဂန္ဓ
 ဂေါစရံဝါ၊ ဝါယောခတ်ကိုမှီသည် အနံ၊ ဟူသော ကျက်စားရာ အာရုံ
 ရှိသည်လည်းမည်၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ
 ဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ အေဝေ၊ မိစားသည်၊ နဝရဋ္ဌေ၊ ရွာသစ်စဖြစ်လတ်သော်၊
 ဘူမိ၊ မြေကို၊ ဗာယိတွာ၊ ဗာယိတွာ၊ နမ်း၍နမ်း၍၊ အာကာသသတိမုခေါ၊
 ကောင်းကင်သို့ရှေ့ရှု၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါတံ၊ လေကို၊ အာကာသသတိ၊ ငင်၏အင်္ဂု
 လိဟိ၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဂန္ဓပိဏ္ဍ၊ နံ့သာပိုင်ကို၊ ငဟေတွံ၊ ဝိစယု၍
 လည်း၊ ဥပသိဗန်နကုလေ၊ နမ်းသောအခါ၌၊ ဝါတံ၊ လေကို၊ အနာကဗ
 န္ဓော၊ မငင်မူ၍၊ တထာ၊ ထို့နံ့သာပိုင်၏၊ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို၊ နေဝဇာနာတိ၊
 မသိ၊ ကုက္ကုရောဝါ၊ အိမ်လွှေးသည်လည်း၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ စရန္တော၊ ကျက်စား
 သည်ရှိသော်၊ ခေမဋ္ဌာနံ၊ တေးကင်းရာ အရပ်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ လေဒ္ဓ၊

ဒဏ္ဍာဒိဟိ၊ အုတ်ခဲယှံတံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်စက်အပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန္န၊ သူ့။ အကျိုက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်း
 သို့၊ ပထိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥဒ္ဓနဗ္ဗာနေ၊ ခုံလှောက်ရှိရာအရပ်၌၊ ဆာရိကံ၊ ပြာကို၊
 ဗျုဟိတွာ၊ ယက်၍၊ နိပ္ပန္နဿ၊ အိပ်သော၊ အဿ၊ ထိုအိမ်ခွေးအား၊ ဟိသု၊
 ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဇိဝှိပိ၊ ဇိဝှိပဿ၊ အ
 သည်လည်း၊ 'ဂါမဇ္ဈာသယာ၊ ရွာ၌ညွတ်သော အဇ္ဈာသယရှိ၏။ အာပေါ
 သန္တိသုပိတရသာရမ္ပဏာ၊ အာပေါဓာတ်ကိုမှီသော ရံသလျှင် အာရုံရှိ၏။
 တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံး
 ယာပ်ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ ပါ
 တောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သက်န်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
 ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပထိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ခေ
 ဇ္ဇေန၊ တံထွေးဖြင့်၊ အတေမိတဿ၊ မစွတ်အပ်သော၊ သုက္ခခါဒနိယသား၊
 ခြေခံသောခဲဘွယ်၏။ ရသံ၊ အရသာကို၊ ဇာနိတု၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ သိင်္ဂါလောပိ၊ မြေခွေးသည်လည်း၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ စရန္တော၊ ကျက်စား
 သည်ရှိသော်၊ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နပိန္နဏိ၊ မရပန၊ အနွယကိုဆိုပြီးအံ့။
 အာမကသုသာနေ၊ သူကောင်ပစ်ရာသုသာန်၌၊ မနုဿမံသံ၊ လူသားကို၊ ခနိ
 ဒိတွာ၊ စား၍၊ နိပ္ပန္နဿဝ၊ အိပ်ရာသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုမြေခွေး
 အား၊ ဟိသု၊ စိတ်ချမ်းသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူ၊ ကော
 ယောပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း၊ ဥပါဒိန္နကဏ္ဍာသယော၊ ဥပါဒိန္နကသို့ညွတ်သော၊
 အလိုရှိ၏။ ပထဝိသန္တိသုပိတဗောဠဗ္ဗာရမ္ပဏာ၊ ပထဝီဓာတ်ကိုမှီသောဗော
 ဠဗ္ဗာရံလျှင်အာရုံရှိ၏။ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏။
 အညံ၊ တပါးသော၊ ဥပါဒိန္နကံ၊ ဥပါဒိန္နကကိုယ်ကို၊ အလဘမာနာ၊ မရကုန်
 သော်၊ သက္ကာ၊ သက္ကာဝါတို့သည်၊ အတ္တနေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထဟံလေ
 လက်အပြင်၌၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်
 ကုန်၏။ စ၊ ထိုမှတပါး၊ အဇ္ဈတ္တိကဗောဟိရာ၊ အတွင်းအပဉ္စဖြစ်သော၊ ပထဝိ၊
 ပထဝီဓာတ်သည်။ အဿ၊ ထိုကာယအား၊ အာရမ္ပဏကဟဏော၊ အာရုံကို
 ယူခြင်း၌၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ သုသန္တတဿပိ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သော်လည်း၊ သယ
 နံသဝါ၊ အိပ်ရာ၏ လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထေဝ၊ လက်၌သာလျှင်၊ ဗျုတာနံပိ၊
 တည့်ကုန်သော်လည်း၊ ဗလောနံဝါ၊ သစ်သီးတို့၏ လည်းကောင်း၊ အနိသုပိ
 ဒန္တေနဝါ၊ မထိုင်လော့သူသည် လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပိဇ္ဇေန္တေနဝါ၊ မနှိပ်

သောသုသညလည်းကောင်း၊ ထေဋ္ဌမုဒုဘာဝေါ။ ကြမ်းတမ်းသည်၏အဖြစ်
နူးညံ့သည်၏အဖြစ်သည်။ ဇာနိဝံ၊ သိခြင်းငှါ။ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တတ္တိကဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပဉ္စဖြစ်သော၊ ပယဝိ၊ ပထဝီ
ဓာတ်သည်။ ဧတဿ၊ ဤကာယအား၊ ဗောဓဗ္ဗဇာနနေ၊ ဗောဓဗ္ဗာရုံကိုသိ
ခြင်း၌၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မက္ခဏေသမိ၊ တောမျောက်သည်လည်း။ တူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဝိဇရေန္တော၊ ကျက်
စားသည်ရှိသော်။ နာဘိရမတိ၊ မမွေ့လျော်၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
အဿ၊ ထိုမျောက်အား၊ ဟတ္ထသတုဗ္ဗေခံ၊ အတောင်တရာအစောင့်မြင့်သော
ရုက္ခသစ်ပင်စွန်းသို့၊ အာရုဗ္ဗ၊ တက်၍၊ ဝိဇုပဝိဋ္ဌေ၊ အခွအပြင်၌၊ နိသိဒိတွာ
ထိုင်၍၊ ဒိသာဝိဒိသံ၊ တူရူအရပ်အထောင့်အရပ်သို့၊ ဩလောကေန္တဿ
ဝ၊ ကြည့်သော်သာလျှင်၊ ဗာသုကော၊ စိတ်ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤတူ၊ မနောဝိ၊ တောမျောက်အလျော်စိတ်လျှင်ပေါ်သည်လည်း
နာနတ္ထာသယော၊ အထူးထူးသောအာရုံသို့ညွတ်သော အလိုအတ္ထာသယ
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝဂ်ပစ္စယော၊ မူလဘဝင်လျှင်ပစ္စည်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌဗုဗ္ဗေဝိ၊ မြင်ဘူးသည်၌လည်း။ နာနာရမ္မဏတ္ထာသယံ၊
အထူးထူးသောအာရုံသို့ညွတ်သောအလိုအတ္ထာသယကို၊ ကရောတိယေ
ဝ၊ ပြုသည်သာတည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မူလဘဝဂ်၊ မူလဘဝင်သည်၊
အဿမနဿ၊ ထိုတောမျောက်တူလျော် စိတ်လျှင်ပေါ်အား၊ ပစ္စယော၊
ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ
ဤသုတ်၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျည်းတည်း။ ပန၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတ္ထာရေန
အကျယ်အားဖြင့်၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမက္ခေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ အာယတနနိဗ္ဗေသေ၊ အာယတနနိဗ္ဗေ
သ၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်လျှင်တည်း။ တံစက္ခုနာဝိဇ္ဇတိတိ၊ တံ
စက္ခုနာဝိဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ တဏှာရုဇ္ဈကနံ၊ တဏှာဟူသည် ချည်
သောကြိုးရှိကုန်သော၊ အာယတနပါဏာနံ၊ မြွေမိလျောင်းထီးလှိုင်ငှက်အိမ်
ခွေးတောခွေး မျောက်ခြောက်ကောင် သတ္တဝါနှင့်တူလျော်နှိုင်းဖက်စက္ခု
သောတဗ္ဗာနဇိဝှါကာယမနအာယတနခြောက်ပါးတို့၏၊ ကာယဂတာ
သတိထဗ္ဗေ၊ ကာယဂတာသတိတည်းဟူသော ချည်တိုင်၌၊ ဗန္ဓနံဗန္ဓနတ္ထာ
မလွန်ယက်သာခြံစွာကြပ်ကြပ် ချည်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိ
သေဝနာဘဝံ၊ လျှင်ပေါ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောလျှင်ရှားခြင်းကင်းသည်၏အ
ဖြစ်သို့၊ အာပန္နတ္ထာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နအာကမ္မတိ၊ မငင်မဆွဲ

ဣဒိ၊ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ဗုဒ္ဓဘာဂဝိပဿနာဝ၊ မဂ်၏ရှေးအ
ဘို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ ကဝိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ။

၁၁ , ကောဒသဗ္ဗေ၊ ကောဒသမသုတ်၌။ ယဝကလာပီတိ၊ ယဝကလာ
ပိဟူသည်ကား၊ လာယိတွားရိတ်ပြီး၍၊ ဌပိတယဝပုဠော၊ ထားအပ်သော
ကောင်းစွာ ဖွည့်ပြီးသော မယောပုံသည်။ ဗျာဘင်္ဂီဟတ္ထာတိ၊ ဗျာဘင်္ဂီ
ဟတ္ထာဟူသည်ကား၊ ကာဓဟတ္ထာ၊ အကျိုင်းကောင်းသောထမ်းပိုးအလုံ
လက်၌ စွဲကိုင်ကုန်သော၊ ဆဟိဗျာဘင်္ဂီဟိဟနေယျန္တိ၊ ဆဟိဗျာဘင်္ဂီဟိ
ဟနေယျံဟူသည်ကား၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ခု ကုန်သော၊ ပုထုလကာဓဇဏ္ဏ
ကောဟိ၊ အကျိုင်းကောင်းစွာ တကြောတုတ်သော ထမ်းပိုးလုံးတို့ဖြင့်၊ ပေါ
ထေယျံ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်ရာ၏။ သတ္တမောတိ၊ သတ္တမောဟူသည်ကား၊ ဆသု၊
ခြောက်ဦးကုန်သော၊ တေသုဓနေသု၊ ထိုသူတို့သည်၊ ယဝေ၊ မယောတို့ကို၊
ပေါထေတွာ၊ ပုတ်၍၊ ပသိဗ္ဗကော၊ အိတ်တို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ အာဒါယ
ယူ၍၊ ဂဇေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အညော၊ တပါးသော၊ သတ္တမော၊
ခုနစ်ယောက် မြောက်သောသူသည်။ အာဂုဇ္ဈေယျ၊ လာရာ၏။ သုဟတ
တရာအဿာတိ၊ သုဟတတရာအဿ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုမယော
ကောက်ထိုင်းပုံ၌။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ယံတုသပယာသမတ္တံပိ၊
အကြင်ဖွဲ့အဖျင်း မျှသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဖွဲ့အဖျင်းမျှကို၊
ဂဟဏတ္ထံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သုဠ၊ တရံ၊ ရှေးထက်အလွန်၊ ဟတာ၊ သိသိကြေ
ပုတ်ခတ်အပ်၏။ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဇေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ စတု
မံဟာပထေဝိယ၊ ခရီးမလေးဆုံကဲ့သို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာယ
တနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီး
မလေးဆုံ၌၊ နိက္ခိတ္တယဝကလာပီဝိယ၊ ချထားအပ်သောမယောလျှိုင်းကဲ့
သို့၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဆဗျာဘင်္ဂီယောဝိယ၊
အကျိုင်းကောင်းသောခြောက်ချောင်းထမ်းပိုးတုတ်ကဲ့သို့၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌံ၊ မဇ္ဈတ္တ
ဝသေန၊ ဣဋ္ဌာရုံ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၊ မဇ္ဈတ္တာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌာရုဿ၊ တဆွဲရှပ်ပါး
ကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာနိ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ သတ္တမာ၊
ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဗျာဘင်္ဂီဝိယ၊ ထမ်းပိုးတုတ်ကျိုင်းကဲ့သို့၊ တဝ ဗုတ္တနာ၊
ဘဝကိုအာဖန်ဖန်တောင့်တမက်မေ့တတ်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏။ စတုမဟာပထေ၊ ခရီးမလေးဆုံရင်း၌၊ ဌပိ
တာ၊ ထားအပ်သော၊ ယဝကလာပီ၊ မယောလျှိုင်းကို၊ ဆဟိဗျာဘင်္ဂီဟိ၊ အ
ကျိုင်းကောင်းသောခြောက်ချောင်းထမ်းပိုးတုတ်တို့ဖြင့်၊ ဟညာဂိယသော၊

၂၆၀ သန္ဓာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပုတ်ခတ်အပ်၏သို့။ ဇဝံ၊ ဤအတူ။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ အဋ္ဌာ
ရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ အာရမ္မဏဒဏ္ဍကေဟိ၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌမဇ္ဈိကာ
ရမ္မဏကျကနာသည့်မာကြောသော ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ဆသုအာယတနသု၊
စက္ခုသောတစသည်ခြောက်ခုစတုမဟာပထခရီးမနှင့်တူစွာသောအာယ
ယတနတို့၌၊ ဟညန္တိ၊ ညည်းဆဲမပြတ် ပုတ်ခတ်အပ်ကုန်၏။ သတ္တမေန၊
ခုနစ်ခုမြောက်သောအကျိုင်းကောင်းစွာမာကြောသော ထမ်းပိုးတုတ်ဖြင့်၊
သုဟတတရာ၊ ဖွဲ့အဖျင်းမျှမကြွင်းစေလျှင်း ပြင်းစွာပုတ်ခတ် အပ်သည်။
ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဇဝံ၊ ဤအတူ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဘဝ
ပတ္တနာကိလေသေဟိ၊ ဘဝကိုအဖန်ဖန်တောင့်တ မက်မောတတ်သော
ကိလေသတို့ဖြင့်၊ တဝမူလကံ၊ တဝလျှင်အရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
ကို။ အနုဘဝမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဟတတရာ၊ ရှေးခြောက်ချက်
ထက်တက်၍ထန်မာလွန်စွာ ပုတ်ခတ်ညည်းဆဲအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုပင်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တံဘဝပတ္တနာကိလေ
သံ၊ ထိုဘဝကို အဖန်ဖန်တောင့်တ မက်မောတတ်သော ကိလေသကို၊
ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဘူတပုဗ္ဗိတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ ဘူတပုဗ္ဗိတိက္ခဝေ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တကြာတိ၊ တကြာဟူသော
ပုဒ်သည်။ သမိပတ္တေ၊ အနီးဖြစ်သောအနက်၌၊ ဘုမ္မံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း။
သုဓမ္မာယ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝသဘာယ၊ နတ်သဘင်၏။ န္ဒါရေ၊
တံခါး၌။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဓမ္မိကာခေါ
ဒေဝါတိ၊ ဓမ္မိကာခေါဒေဝ ဟူသည်ကား။ ယေဟိဒေဝေဟိ၊ အကြင်နတ်
တို့သည်။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ အသုရာဓိပတိ၊ အသုရာတို့အဓိပတိ
တန်ခိုးရှိသောသူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဘေဒနမတ္တံဝိ၊
စုတ်ပြတ်ရုံမျှလည်း ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခုပ္ပါဒနံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကို၊ နကတံ၊
မပြုအပ်ပေ။ ဇေတဒေဝါနာမ၊ ထိုနတ်တို့မည်သည်။ ဓမ္မိကာ၊ တရားကျင့်
ပေကုန်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ခို၏။
အဓမ္မိကာဒေဝါတိ၊ အဓမ္မိကာဒေဝါဟူသည်ကား။ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်
တို့သည်။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ အသုရာဓိပတိ၊ အသုရာတို့အဓိပတိတန်
ခိုးရှိသောသူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ နဝဂူထသုကရံဝိယံ၊ ပိုသုတ်စမစင်
ကိုစားသောဝက်ကဲ့သို့၊ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်ကိုဖွဲ့ခြင်းလျှင်ငါးခုမြောက်
ရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓနေဟိ၊ အရှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ နိသိဒါယေန္တိ၊
နေစေကုန်၏။ ဧတေဒေဝါနာမ၊ ထိုနတ်တို့မည်သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရား

မဂ္ဂသုတ္တံကုန်။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝဒတိ။ ဆို၏။
ဧဝံသုခုမံခေါဘိက္ခဝေ ဝေပပိတ္တိဗန္ဓနန္တိ။ ဧဝံသုခုမံခေါဘိက္ခဝေ ဝေပပိတ္တိ
ဗန္ဓနံဟူသည့်ကား။ တံဗန္ဓနံ။ ထိုအနှောင်အဖွဲ့သည်။ ပဒုမနာဠသုတ္တံပိယစ
ပဒုမာကြာရိုးအတွင်း၌တည်သောကြာချည်မြှင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မက္ကဋ္ဌ
ကဇာလသုတ္တံပိယစ။ ပဋိကူချည်မြှင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ သုခုမံ။ သိမ်မွေ့
သည်။ ဟောဝတိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ ပန။ ထိုသို့သိမ်မွေ့သော်လည်း။ ဆေတ္တု
ဖြတ်ခြင်းငှါ။ ဝါသိယာ။ ဝဲခွပ်ဖြင့်။ နေဝသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ပရသုနာ။
ပုဆိန်ဖြင့်။ ဆေတ္တု။ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ပန။ အသင့်ကို
ဆိုပြီးအံ့။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ စိတ္တေန ဝ။ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဗန္ဓတိ။ ဖွဲ့
အပ်၏။ စိတ္တေန။ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ မုဉ္ဇတိ။ လွတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ဝေပပိတ္တိဗန္ဓနန္တိ။ ဝေပပိတ္တိဗန္ဓနံဟူ၍။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ တတောသုခုမ
တရံမာရဗန္ဓနန္တိ။ တတောသုခုမတရံမာရဗန္ဓနံ ဟူသည့်ကား။ ပန။ ထူး
သည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ ကိလေသဗန္ဓိတံ။ ကိလေသာသည် ဖွဲ့အပ်သော။ ဧတံ။
ဤမာရ်မင်း၏ အနှောင်အဖွဲ့သည်။ တတောပိ။ ထိုဝေပပိတ္တိအနှောင်အဖွဲ့
ထက်လည်း။ သုခုမတရံ။ အထူးသဖြင့် သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍။ စက္ခုသာ။
မျက်စိအား။ အာပါတံ။ ထင်ခြင်းသို့။ နေဝဂစ္ဆတိ။ မရောက်။ ဣရိယာပဇာ။
ဣရိယာပုတ်ကို။ နနိဝါရေတိ။ မမြစ်။ တိသစ္စံ။ မှန်၏။ တေန။ ထိုမာရ်၏အ
နှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗန္ဓနာ။ ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ သတ္တာ။ သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီ
ကလေပိ။ မြေအပြင်၌ လည်းကောင်း။ အာကာသေပိ။ ကောင်းကင်၌လည်း
ကောင်း။ ယောဇနသတတ္ထိ။ ယူဇနာတရာတိုင်အောင်လည်းကောင်း။ ယော
ဇနသဟသတ္ထိ။ ယူဇနာတထောင် တိုင်အောင် လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိပိ။
သွားလည်းသွားရကုန်၏။ အာဂစ္ဆန္တိပိ။ လာလည်းလာရကုန်၏။ ပန။ ဆက်
၍ဆိုပြီးအံ့။ ဘိဇ္ဇမာနံ။ ပြတ်သည်ရှိသော်။ ဧတံမာရဗန္ဓနံ။ ဤမာရ်၏အနှောင်
အဖွဲ့သည်။ ဥာဏေန ဝ။ မဂ္ဂဥာဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ခရိစ္ဆတိ။ ပြတ်၏။ အဉ္ဈနံ
တပါးဖြင့်။ နဘိဇ္ဇတိ။ မပြတ်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဥာဏေန။ ဥာဏ်ဖြင့်
သာ။ မောက္ခဗန္ဓနန္တိပိ။ လွတ်သောအနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍လည်း။ ဂုတ္တံ။ ဆိုအပ်
၏။ မညမာနောတိ။ မညမာနောဟူသည့်ကား။ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာနံ။ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိမာနတို့၏။ ပသေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ဗန္ဓေ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ မညန္ဓော။
အောက်မွေသောသူသည်။ ဗန္ဓောမာရဿာလိ။ ဗန္ဓောမာရဿ ဟူသည်
ကား။ မာရဿ။ မာရ်၏။ ဗန္ဓေနေန။ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗန္ဓော။ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။
ဝါ။ တနည်းကား။ ဧတံသာမိဝစနံ။ ဤမာရ်ဿ ဟူသော သာမုန္တသည်။

၂၉၂ သိဇ္ဇာယတနဝတ္ထသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကရုဏာတ္ထေ၊ တတိယာအနက်၌၊ ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်၏။ ကိလေသမာရေန၊ ကိလေသ
သမာရ်သည်။ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ မုတ္တောပါဝိမတောတိ၊ မုတ္တောပါဝိမတောဟူသည်ကား။
မာရဿ၊ မာရ်၏။ ဗန္ဓနေန၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား။ ကရုဏာတ္ထေယေဝ၊ တတိယာဝိဘတ်အနက်၌သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤပါဝိ
မတောဟူသောဝုန်ကို။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ် အဆုံးရှိသောဝုန်ဟူ၍။
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်၏။ ပါဝိမတော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော၊ ကိလေသဗန္ဓ
နေန၊ ကိလေသာ ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အသ္မိတိပဒေန၊ အသ္မိဟူသောဝုန်
ဖြင့်။ တဏှာမညိတံ၊ တဏှာဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အယ၊
မဟမသ္မိတိပဒေန၊ အယမဟမသ္မိဟူသောဝုန်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိမညိတံ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်မှတ်
ထင်ခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဘဝိဿံဟူသောဝုန်ဖြင့်။ သဿ
တဝသေန၊ သဿတအယူ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိမညိတံ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်မှတ်ထင်ခြင်း
ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ နဘဝိဿန္တိ၊ နဘဝိဿံ ဟူသောဝုန်ဖြင့်။ ဥန္တေဒဝ
သေန၊ ဥန္တေဒဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တမေဝ ဒိဋ္ဌိမညိတံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့်မှတ်ထင်
ခြင်းကိုပင်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ရူပီတိအာဒိနိ၊ ရူပီဤသို့အစရှိသောဝုန်တို့
သည်။ သဿတသေဝ၊ သဿတ အယူ၏သာလျှင်။ ပဘောဒဒိပနာနိ၊
အပြားအထူးကိုပြတတ်ကုန်၏။ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ မညိတံ၊ သဘောအမှန်မှအလွန်စွဲလမ်းထင်မှားခြင်းသည်
အာဗာဓအန္တောဒေါသ နိကန္တနဝသေန၊ လွန်စွာ နှိပ်စက် တတ်သော
သတ္တိကိုယ်တွင်း၌ ဖျက်ဆီးတတ်သောသတ္တိအင်္ဂါကြီးငယ်ကိုဖြတ်တတ်
စူးတတ် ဖောက်တတ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ရောဂေါစေဝ၊ ရောဂါအနာ
လည်းမည်၏။ ဂဏှောစ၊ အိုင်းအမာလည်းမည်၏။ သလ္လဉ္စ၊ မြားပြောင့်
လည်းမည်၏။ ဇာသ္မာ၊ ထိုသို့တဏှာမညိတံ ဒိဋ္ဌမညိတံ မာနမညိတံ၏
လွန်စွာ နှိပ်စက်တတ်သောရောဂါ ကိုယ်တွင်း၌ ဖျက်ဆီး တတ်သော
အိုင်းအမာအင်္ဂါကြီးငယ်ကိုဖြတ်တတ် စူးတတ်ဖောက်တတ်သော မြား
ပြောင့်တံသင်းလည်း မည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣပ္ပိတန္တိ အာဒိနိ၊ ဣပ္ပိ
တံဤသို့အစရှိသော ဝုန်တို့ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမေဟိကိလေ
သေဟိ၊ ဤတဏှာဒိဋ္ဌိ ကိလေသာတို့ဖြင့်။ သတ္တဝ၊ ဝန့်သား သတ္တဝါတို့
သည်။ ဣဉ္စန္တိယေဝ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်လည်း တုန်လှုပ်ကုန်သည် လည်း
ကောင်း။ ဗန္ဓန္တိစ၊ မထင်ပေါ်အတွင်းလှုပ်လည်း လှုပ်ကုန်သည်လည်း

ကောင်း၊ ပပဗ္ဗိတာစ၊ သံသရာ၌ ကြာမြင့် စေကုန်သည် လည်းကောင်း၊
 ပမတ္တာ ကာရပတ္တာစ၊ မေ့လျော့မိန်းမော တွေဝေသော အခြင်းအရာသို့
 ရောက်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်၊ တေသံတဏှာဒိဗ္ဗိကိလေသာနံ၊ ထိုတဏှာဒိဗ္ဗိကိလေ
 သာတို့၏၊ အာကာရဒဿနတ္ထံ၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တဝနိ
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

မာနဂတဝါရေပန၊ မာနဂတဝါရ၌ကား၊ မာနဿ၊ မာန၏၊ ဂတံ၊ ဖြစ်
 ခြင်း၊ မာနဂတံ၊ မာန၏ဖြစ်ခြင်း၊ မာနပဝတ္တိ၊ သေယျောဟမသ္မိံ အစရှိသော
 နည်းဖြင့်မာန၏ဖြစ်ခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 မနောယေဝ၊ မာနသည်လျှင်၊ မာနဂတံ၊ မာနဂတမည်၏၊ ဂူထဂတံဝိယ၊ ဂူ
 ထဂတံဟူသောဝုဒ္ဓိကဲ့သို့၊ ဂတသဒ္ဓဿ၊ ဂတသဒ္ဓါ၏၊ တဏှာဝုတ္တိတဏှာ
 ထိုမာနဟူသောဝုဒ္ဓိ၏ အနက်၌ ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 တတ္ထံ၊ ထိုမာနဂတဝါရ၌၊ အသ္မိတိဣဒံ၊ အသ္မိဟူသောဤဝုဒ္ဓိကိုးတဏှာယ၊
 တဏှာ၌၊ သမ္ပယုတ္တမာနဝသေန၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောမာန၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယမဟမသ္မိတိဣဒံ၊ အယမဟမသ္မိဟူသော
 ဤဝုဒ္ဓိကို၊ ဒိဗ္ဗိဝသေန၊ မာနအရင်း ရှိသောဒိဗ္ဗိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ စ၊ စောဒနာအံ၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပယုတ္တောနာမ၊ ဒိဗ္ဗိသမ္ပယုတ် မည်
 စကောင်းသော၊ မာနော၊ မာနသည်၊ နတ္ထိနန္တု၊ မရှိသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ အာမနတ္ထိ၊ ဩဝါဒမှ၊
 ပန၊ ထိုသို့တစ်မရှိလျှင်မူလည်း၊ မာနဿ၊ မာန၏၊ အပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗိနာမ၊ ဒိဗ္ဗိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနမူလ
 ကံ၊ မာနအရင်းရှိသော၊ ဒိဗ္ဗိံ၊ အပူဆိုးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအယ
 မဟံမသ္မိတိဒိဗ္ဗိဂတေနဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧသ
 သံ၊ ကြွင်းကျန်သောဝုဒ္ဓိအပေါင်းသည်၊ သမ္ပတ္တံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနဇမံ၊
 ပေါ်သည်ချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရွှေအပြီးတည်း၊ အာသိဝိသဝဂ္ဂေါ၊
 အာသိဝိသဝဂ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊
 ပဏ္ဏာသကော၊ ပဏ္ဏာသကသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၆၄ သဗ္ဗညုတနဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၀-သဂါထာဝဂ်။

၁ ဝေဒနာသံယုတ္တေ၊ ဝေဒနာသံယုတ်၌၊ သဂါထာဝဂ္ဂဿ၊ သဂါထာဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတောဟူသည် ကား၊ ဥပစာရေနဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာယဝါ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမာဟိတော၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ ဝေဒနာဟူသော အခုံ၌ထားအပ်သော၊ ဝေဒနာစပဇာနာတိတိ၊ ဝေဒနာစပဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာ၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာတို့ကို၊ ဒုက္ခသစ္စဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝေဒနာနဉ္စသမ္ဘဝန္တိ၊ ဝေဒနာနဉ္စ သမ္ဘဝံဟူသည်ကား၊ တာသံယေဝ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝေဒနာတို့၏သာလျှင်၊ သမ္ဘဝံ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာကံဖဿ အစရှိသည် အပြားရှိသောဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ သမုဒယသစ္စဝသေန၊ သမုဒယသစ္စ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ယတ္ထန္တေ တာတိ၊ ယတ္ထန္တေတာဟူသည်ကား၊ ယတ္ထယံနိမိတ္တံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အာရုံကြောင့်၊ တောဝေဒနာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ တဖန်မဖြစ်သောချုပ်ခြင်းဖြင့်ချုပ်ကုန်၏၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိရောဓသစ္စဝသေန၊ နိရောဓသစ္စ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ခယဂါမိနန္တိ၊ ခယဂါမိနံဟူသည်ကား၊ တာသံယေဝ ဝေဒနာနံ၊ ထိုသို့ပြီးလျှင်ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့၏၊ ခယဂါမိနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ မဂ္ဂသစ္စဝသေန၊ မဂ္ဂသစ္စ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ နိန္ဒ္ရောတောပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ နိန္ဒ္ရောတော ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏှော၊ တဏှာကင်းသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့်၊ မရိနိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌၊ သမ္မသနစာရဝေဒနာ၊ ဝိပဿနာ၏ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်သော ဝေဒနာတို့ကို၊ ကတိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဇွိဟိပဒေဟိ၊ သမာဟိတောသမ္ပစာနောဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာတို့ကို၊ ကတိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ သေသေဟိ၊ ကြွင်းကုန်သော ဝေဒနာစသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ ကတိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ သမ္ပသင်္ဂါဟိကော၊ ကုန်အောင်ရုံသော သဘာဝဓမ္မကို သိမ်းယူတတ်သော။

စတုတ္ထမကမ္မပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော ဓမ္မအပိုင်း အခြားကို၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဒုက္ခမသုခံ သဟာတိ၊ အဒုက္ခမသုခံ
 သဟာဟူသည်ကား၊ သုခဒုက္ခဟိ၊ သုခဒုက္ခတို့၌၊ သဟ၊ တကွ၊ အဒုက္ခ
 မသုခန္တု၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော ဝေဒနာသည် လည်း
 ကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စပဟိဒ္ဓါစာတိ၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စပဟိဒ္ဓါစ ဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏ လည်းကောင်း၊ သန္တာ
 နေ၊ သန္တာန်၌၊ မောသဓမ္မန္တိ၊ မောသဓမ္မဟူသည်ကား၊ နဿနဿဘာဝံ၊
 တိုသောစောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တက်ကွဏ္ဍာဓာထက်၌ မမြင်ကောင်း
 သောသဘောရှိသော၊ ပလောကီနန္တိ၊ ပလောကီနံ ဟူသည်ကား၊ ပရုဇ္ဈ
 နကံဘိဇ္ဇနသဘာဝံ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော၊ ဖုဿဖုဿာဝသမ္ဗု
 သန္တိ၊ ဖုဿဖုဿာဝသမ္ဗုသံ ဟူသည်ကား၊ ဥဒဏေန၊ ဝိပဿနာ၏
 နောက်ကာလ၌ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ ဖုသိတွာဖုသိတွာဝ၊ အဖန်ဖန် တွေ့မြင်
 ၍သာလျှင်၊ သံဖုဿန္တော၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်၍၊ ဧဝံတတ္ထ ဝိရုဇ္ဈတိတိ၊
 ဧဝံတတ္ထဝိရုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 တာသုဝေဒနာသု၊ ထိုသုံးပါးသော ဝေဒနာတို့၌၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဂ်ဟူသော
 ဝိရာဂဖြင့် တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဣဓာဝိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌လည်း၊ သမ္မသန
 စာရဝေဒနာ၊ ဝိပဿနာ၏ ကျက်စားရာ ဝေဒနာတို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟော
 အပ်ကုန်၏၊ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့၌၊ ဥာဏဗျသနံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ
 ဥာဏ်တို့ဖြင့်တွေ့ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အန္တေဇ္ဇိတဏှန္တိ၊ အန္တေဇ္ဇိတဏှံ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ ကုန်အောင်စုံလည်းဖြစ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊
 ဘိဒ္ဓိတွာသမုန္တိန္ဒိတွာ၊ သမုန္တေဓပဟာနံအားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ပယ်
 လတ်ပြီး၍၊ ဝိဝတ္တယိသံယောဇနန္တိ၊ ဝိဝတ္တယိသံယောဇနံ ဟူသည်ကား၊
 ဒသဝိဓမ္မိသံယောဇနံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော သံယောဇနံကိုလည်း၊ ပရိ
 ဝတ္တယိ၊ အရင်းအမြစ် နှုတ်ပစ်ပြောင်းပြန်လှန်လတ်ပြီ၊ နိမူလံ၊ အမြစ်ပြတ်
 သည်ကို၊ အကံသမိ၊ ပြုလတ်ပြီ၊ သမ္မာတိ၊ သမ္မာဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာ
 ကာရဏေန၊ ဥပုယိဖြစ်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မာနုဒ္ဓာတိသမယာတိ၊ မာနာ
 တိသမယာ ဟူသည်ကား၊ မာနဿ၊ မာန်ကို၊ ဒဿနာတိသမယာစ၊
 သဘာဝကို ဖုံးလွှမ်းပိတ်ကွယ်တတ်သော မောဟဂိုဖျက်ဆီးသဖြင့် တွေ့
 မြင်ခြင်းဟူသော ထိုးထွင်းခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဟာနုဒ္ဓာတိသမယာစ၊

၂၉၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဝက်သောနေသည် အဓိကကို ဖျောက်၍သို့ မြင့်မြောက် စိတ်ကြွမာန
 တရားကိုပယ်ရှားလွှင့်ပျောက်ခြင်းဟူသောအဘိသမယ လည်းကောင်း၊
 ဟိ၊ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုအံ့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသည်၊ ကိစ္စဝသေ
 န၊ အသမ္မာဟပဒိုဝေဒဟုဆိုအပ်သောဒဿနကိုပြီးစေသော အစွမ်းဖြင့်၊
 မာန၊ မာနကို၊ သံပဿတိ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်မည်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဒဿန
 ကိစ္စကိုပြီးစေသော အစွမ်းဖြင့်မြင်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမာနကို၊ ဒဿနာ
 ဘိသမယော၊ မြင်ခြင်းဟူသော အဘိသမယ၎င်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တေန
 ထိုအရဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သော၊ သောမာနော၊ ထိုမာနသည်၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုမဂ်ဓဏန္တိသာလျှင်၊ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏၊ ဒိဋ္ဌဝသေန၊
 မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌပတ္တာနံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့ရောက်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဇီဝိတံဝိယ၊ အသက်ကဲ့သို့၊ အယံ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်ဓဏန္တိမာ
 န၏ ကင်းခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမာနကို၊ ပဟာနာဘိသမယောစ၊ ပယ်ခြင်း
 ဟူသောအဘိသမယလည်းကောင်း၊ အန္တမကာသိဒုက္ခဿာတိ၊ အန္တမ
 ကာသိဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဖြင့်၊ မာနဿ၊ မာနကို၊ ဒိဋ္ဌတ္တာစ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာနတ္တာစ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၎င်း၊ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ခါးပန်း၏၊ အန္တော၊ အစွမ်းအမြတ်သည်၊ ဇီရ
 တိ၊ ဆွေမြည့်၏၊ ပာရိတန္တဝါ၊ မိမ်းရှင်သောမြက်သစ်ပင်အပိုင်းအခြားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တအန္တိမမရိယာဒန္တောစ၊ ဟော
 အပ်သော အဆုံး၌ဖြစ်သော အပိုင်းအခြား ဟုဆိုအပ်သောအန္တလည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဝိဇ္ဇောလျှံ၊ ဤဆွမ်းအလို၊ ဌာယညံပတ်
 သွားလာ၍ရှာစားခြင်းသည်၊ ဇီဝိကာနံ၊ အသက်မွေးတကာတို့အောက်၊
 အန္တံ၊ အယုတ် မာဆုံး အောက်ထပ်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဿမ
 ကန္တောစ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအယုတ်မာဟုဆိုအပ်သောအန္တလည်း
 ကောင်း၊ သက္ကာယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ ဧကော၊ မိစ္ဆာအယူတို့တွင်
 တပါးဝင်သော၊ အန္တော၊ အတို့မည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တကောဋ္ဌာ
 သန္တောစ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကောဋ္ဌာသ ဟုဆိုအပ်သော အန္တ
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပစ္စယသင်္ခယာ၊ အလုံးစုံသောပစ္စည်းတရားတို့၏ကုန်
 ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧသေဝသောဧဝံ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်သည်လျှင်၊
 ဒုက္ခဿ၊ ကုန်အောင်စုံသောဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ အန္တော၊ အစွန်ပြင်ပအတို့တည်း
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဟောဒုန္တောစ၊ ဟောတော်မူအပ်သော အစွန်ပြင်ပ

ကောဋိဟုဆိုအပ်သောအန္တလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရောလေးပါးကုန်သော၊ ယေဇ္ဇမေအန္တာ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးကုန်သောအန္တတို့သည် သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေသု၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးကုန်သောလေးပါးသောအန္တတို့တွင် အခု၊ စတုတ္ထံ။ ဤလေးပါးမြောက်ဖြစ်သော၊ ကောဋိသင်္ခါတံ၊ အစွန်ပြင်ပ ဟုဆိုအပ်သော၊ သမ္ဘုသေဝဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ကုန်အောင်ရုံသာလျှင်ဖြစ်သော ဝဋ်ဒုက္ခ၏၊ အန္တံ၊ အစွန်ပြင်ပကို၊ အကာသိ၊ ပြုလတ်ပြီ၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်း အခြားကို၊ ပရိဝုဋ္ဌံ၊ မြတ်သောခရီးရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုလတ်ပြီ၊ အန္တိ မသမုဿယမတ္တာဝသေသံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သောအတ္တဘောမျှကြွင်းသော ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခကို၊ အကာသိ၊ ပြုလတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပစညေနနရိဉ္စတိတိ၊ သမ္ပစညေနနရိဉ္စတိဟူ သည်ကား၊ သမ္ပစညံ၊ သမ္ပစဉ်ကို၊ နဗဟတိ၊ မစွန့်။ သင်္ချံနောပေတိတိ၊ သင်္ချံနောပေတိဟူသည်ကား၊ ရက္ခော၊ တပ်သောသူ၊ ဒုဠော၊ ခေါသဆူ၍ သျှူးသျှူးရှားရှား စေတိကားလွှမ်းမိုးတတ်သောသူ၊ မုဠော၊ ပညာတုန်းပေ မှိုင်တွေဝေသောသူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညတ္တိံ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်ခြင်းသို့၊ နဉ္စပေ တိ၊ မရောက်၊ တံပညတ္တိံ၊ ထိုရတ္တဒုဋ္ဌမုဋ္ဌပညတ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝိဏာ သဝေါနာမ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသောရဟန္တာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤတတိယသုတ် ၌၊ အာရမ္မဏာနုဿယော၊ သုခါဒိဝေဒနာဟူသော အာရုံနှင့်တကွသော အ နုဿယကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအင်၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ပါတာလောတိ၊ ပါတာလောဟူသည် ကား၊ ပါတဿ၊ အဆည်းအတားမရှိ ကျခြင်းအား၊ အလံ၊ လျောက်ပတ် သည်တည်း၊ ပရိယတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သည်တည်း၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဗလဝါမုခ၌၊ ပတိ ဌာ၊ စဉ်းပတ်မျှသောတည်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့အဆည်း အတားမရှိကျခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတာလော၊ ပါတလ မည်၏၊ အသန္တံ၊ အသံဂိဇ္ဇမာနန္တိ၊ အသန္တံအသံဂိဇ္ဇမာနံဟူသည်ကား၊ အ သမ္ဘူတတ္ထံ၊ မဟုတ်မမှန်မှားယွင်းသော အနက်ရှိသော၊ အဝိညာယမာ နတ္ထံ၊ ထင်ရှားရှိ၍ရစကောင်းသောအနက်မရှိသော၊ ဧဝံဝါစံဘာသတိတိ၊ ဧဝံဝါစံဘာသတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထိမဟာသမုဓေပါတာလောတိဧဝံဝါ စံ၊ အတ္ထိမဟာသမုဓေပါတာလောဟူသော ဤသို့သောကောင်းကို၊ ဟိ၊ ထို စကားကိုထင်းရှားဆိုအံ့၊ သောအသုတဝါပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုအာဂမသုတအ ဖိဂမသုတ၍သောပုထုဇ္ဇဉ်ညံ့သည်၊ ဗလဝါမုခံ၊ ရေအဟုန်ပြင်းသောစံ

၂၆၈ သဗ္ဗာဿတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အာဠကထာနိဿယ၊

ရှိသော၊ မဟာသမုဒ္ဒေသ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ ယံတံဥဒကံ၊ အကြင်ရေသို့၊
 ဝေဝေနေ၊ လေအဟုန်ဖြင့်၊ ပက္ခန္တိတွာ၊ ရဟတ်နှင့်တင်စက်နှင့်ငင်သို့ကောင်း
 ကင်လွင့်တက်မြှားထက်လျှင်မြန်သည်၊ ထန်သော အဟုန်ဖြင့်ပြေးလတ်၍၊
 စက္ကဝါဠံ၊ ဝါ၊ ညီစွာဝန်းသည် ကျောက်တီးတည်သားထွဋ်လည်ပတ်ရစ်
 ရှစ်သောင်းနှစ်သောင်းစကြာဝဠာတောင်ကို မူလည်းဖြစ်စေ၊ သိနေရုံဝါ၊
 စွင့်စွင့်ပြီးပြီးမုရိုးစည်တဖြင့်ဖြင့် မိရ်တောင်ကို မူလည်းဖြစ်စေ၊ အာဟစ္စ၊
 ပြင်းစွာခတ်မိ၍၊ ယောဇနန္တိယောဇနဒသယောဇ နပ္ပမာဏံဝိ၊ တယူဇနာ
 နှစ်ယူဇနာဆယ်ယူဇနာပမာဏကိုလည်း၊ ဥဂ္ဂန္တိ၊ လွင့်တက်၍၊ ပုန၊ တဖန်
 မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ပကတိ၊ ကျ၏၊ ယသ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်ညံ့
 ၏၊ ပတိတဋ္ဌာနေ၊ ကျရာဌာန၌၊ မဟာနရကပါတောဝိယ၊ ဆယ်ယူဇနာတ
 ဆဲ့နှစ်ယူဇနာ ရှည်စွာကျယ်နက် ရှိုက်ပက် ဟောက်တွင်းကြောက်မင်း
 ဖွယ်လောက် ချောက်ကင်းပါးကြီးကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊ အကြင်
 ဆယ်ယူဇနာ တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ အယား အနံအနက် ရှိုက်ပက်ဟောက်
 တွင်းကြောက်မင်းဖွယ်လောက် ချောက်ကင်းပါးကြီးကဲ့သို့ဖြစ်သောရေ
 ကို၊ လောကေ၊ လူရွာ၌၊ ဗလဝါ၊ မုခန္တိ၊ ဗလဝါ၊ မုခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုဗလဝါမုခကိုထုတ်၍ သွေးသားစားအုံ့မူးမူး ဘီလူးရက္ခသခံတွင်း
 ဟသို့အဝှိုက်ပက်ဝဲနရက်ကို၊ သဗ္ဗာဿ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာသမုဒ္ဒေပါ
 တာလောဟူသောစကားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား
 တတ္ထ၊ ထိုဗလဝါမုခပါတာထ၌၊ တထာရူပါနံ၊ ထိုအရပ်၌လျောက်ပတ်ကုန်
 သော၊ မစ္ဆကစ္ဆပ ဒေဝဒါနဝါနံ၊ ငါးလိပ်နတ် အသုရာတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာဝိ၊
 တည်ရာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခနိဝါသောဝိ၊ ချမ်းသာသောနေ
 ရာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသန္တံ၊ မဟုတ်မမှန်
 မှားယွင်းသောအနက်ရှိသော၊ အသံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၍ရစကောင်းသော
 အနက်မရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာသတိနာမ၊ ဆိုသည်မည်၏၊ ယသ္မာ
 ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗပုထုဇ္ဇနာ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုထုဇဉ်တို့သည်
 သာရိရိကာယ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဆင်းရဲပြင်းစွာဝေဒနာ၌
 သညာယ၊ အမှတ်သညာဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့တည်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပါတဿ၊ အဆည်းအတားမရှိကျခြင်းသည်၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်
 တည်း၊ ဣတိအတ္ထေန၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်၊ အယမေဝ၊ ဤကိုယ်၌
 ဖြစ်သော ဆင်းရဲပြင်းစွာဝေဒနာသည်သာလျှင်၊ ပါတာလော၊ ပါတာလ

မည်သင့်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒဿေန္တော။ ပြတော်မူသိုသော
 သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ သာရိရိကာနံခေါဝေတံဘိက္ခဝေတိအာဒိ။ သာရိရိကာ
 နံခေါဝေတံဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ပါတာ
 ၂၀ လေနပစ္စုပဋ္ဌာသိတိ။ ပါတာလေနပစ္စုပဋ္ဌာသိဟူသည်ကား။ ပါတာလသို့
 တည်တန့်သည်းတားမရကျရာသာရိရိက ဒုက္ခဝေဒနာ ဟူသောမဟာနရ
 ကပပါတဋ္ဌ၊ နပတိဋ္ဌာတိ။ တည်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ ဂါဓန္တိ။ ဂါဓ်ဟူသည်
 ကား။ ပတိဋ္ဌံ။ တည်ရာကို။ အတ္တန္တတိတိ။ အတ္တန္တတိဟူသည်ကား။ အနိဗ္ဗံ။
 တေဝင်ရောက် မြောက်ရောက် ကတောက်ကတက် မမြဲသောအနက်ရှိ
 သော။ ဝိပ္ပလသမံ။ တောက်ပြန်သောမြည်တမ်းသံကို။ ပလ္လာပန္တော။ မြည်
 တမ်းလျက်။ ကန္တတိ။ ပိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ ဒုဗ္ဗလောတိ။ ဒုဗ္ဗလောဟူသည်
 ကား။ ဒုဗ္ဗလဥာဏော။ ဥာဏ်ဗလကင်းသည်။ အပ္ပထာမကောတိ။ အပ္ပထာ
 မကောဟူသည်ကား။ ဥာဏထာမဿ။ ဥာဏ်စွမ်း၏။ ပရိတ္တတာယ။ နည်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တထာမကော။ နည်းသောဥာဏ်စွမ်းရှိသည်။
 ဣမသ္မိံသုတ္တေ။ ဤသုတ်၌။ အရိယသာဝကောတိ။ အရိယသာဝကောဟူ
 သည်ကား။ သောတာပန္နော။ သောတာပန်သည်။ ဟိ။ သင့်စွ။ ဧတ္ထ။ ဤသုတ်
 ၌။ သောတာပန္နော။ သောတာပန်သည်။ ဇံရံ။ ပြဋ္ဌာန်း၏။ ပန။ အထောက်အ
 သင့်ကိုဆိုအံ့။ ဗလဝရိပဿကော။ အားသန်သောဝိပဿနာရှိသော။ တိက္ခ
 ဗုဒ္ဓိ။ ဇိနိသံလျက်သို့ထက်သော ပညာရှိသော။ ဥပ္ပန္နံ။ ကိုယ်သန္တာန်၌ဖြစ်
 သော။ ဝေဒနံ။ သာရိရိကဒုက္ခဝေဒနာကို။ အနန္တဝတ္တိတွာ။ မလိုက်စားမူ၍။
 ပတိဋ္ဌာတံ။ တည်တန့်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော။ စွမ်းနိုင်သော။ ယောဂါဝစရောဝိ
 ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ။ သင့်၏။ ။

၅ ပဉ္စမေ။ ပဉ္စမသုတ်၌။ ဒုက္ခတောဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ။ ဒုက္ခတောဒဋ္ဌဗ္ဗာဟူသည်
 ကား။ ဝိပရိကာမနဝသေန။ တောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။
 ဒုက္ခတောဒုက္ခံဣတိ။ ဒုက္ခဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ရှုအပ်၏။ သလ္လတောတိ။ သလ္လ
 တောဟူသည်ကား။ ဒုက္ခာပန။ ဒုက္ခဝေဒနာကိုမူကား။ ဝိနိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန။ နှိပ်
 စက်သောအားဖြင့် အတ္တဘောကို ထိုးဆွတ်တတ်သော သဘောကြောင့်။
 သလ္လာတိ။ မြားပြောငုံတံသင်းဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ရှုအပ်၏။ အနိစ္စတောတိ။ အ
 နိစ္စတောဟူသည်ကား။ အဒုက္ခမသုခါ။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာကို။ ဟုတွာ။
 ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝါကာရေန။ ပျက်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အနိစ္စ
 ကော။ အနိစ္စဟူ၍။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ရှုအပ်၏။ အဒ္ဓါတိ။ အဒ္ဓဟူသည်ကား။ အဒ္ဓ

၃၀၀ သံဃာယံတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သံ၊မြင်လတ်ပြီ၊သန္တန္တိ၊ သန္တဟူသည်ကား၊ သန္တသတာဝံ၊ ငြိမ်သက်သောသဘောရှိသော။ ။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌသုတ်၌၊တတြာတိ၊တတြိဟူသည်ကား၊ တေသုဒ္ဓိသုဇနေသု၊ထိုသုတရှိသုတမဲ့သုနှစ်ဦးတို့တွင်၊အနုဝေဓံဝိဇ္ဇေယျန္တိ၊ အနုဝေဓံဝိဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊တသေဝဝဏမရသော၊ ထိုဟောင်းသောအမာဝ၏သာလျှင်၊အင်္ဂုလန္တရေဝါ၊ လက်တသစ်ခြား၌လည်းကောင်း၊ နှင့်လန္တရေဝါ၊လက်နှစ်သစ်ခြား၌လည်းကောင်း၊ အာသန္နပဒေသေ၊ နီးသောအရပ်၌၊အနုဂတဝေဓံ၊ရှေးဖြစ်လင့်သောထိုးဆွခြင်းကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ဧဝံဝိသော၊ ဤသို့ထိုးဆွအပ်သောသူ၏၊သာအနုဝေဓဝေဒနာ၊ထိုနောက်ထပ်ထိုးဆွခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာသည်၊ပဌမဝေဒနာယ၊လက်ဦးထိုးဆွခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဝေဒနာထက်၊ဗလဝတရာ၊အားကြီးသည်၊ဟောတိဖြစ်၏၊ပစ္ဆာ၊နောက်၌၊ဥပ္ပစ္စမာနာ၊ဖြစ်သော၊ ဒေါမနဿဝေဒနာပိ၊ဒေါမနဿဝေဒနာသည်လည်း၊ဧဝမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဝုရိမဝေဒနာယ၊ရှေးဖြစ်လင့်သောဒေါမနဿဝေဒနာထက်၊ ဗလဝတရာ၊ အားကြီးသည်ထက်လွန်ထက်တမာအားကြီးစွာသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခာယဝေဒနာယနိဿရဏန္တိ၊ ဒုက္ခာယဝေဒနာယနိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဟိ၊အသင့်ကိုဆိုအံ့၊ ဒုက္ခာယ ဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ သမာဓိမဂ္ဂဗလာနိ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တို့သည်၊နိဿရဏံ၊ထွက်မြောက်ရာထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း၊တံ၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာ၏ ထွက်မြောက်ရာ အစစ်ဖြစ်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို၊သော၊ ထိုသုတမျှတ သောဗာလပုထုဇဉ်သည်၊ နဇာနာတိ၊မသိတတ်၊ကာမသုခမေဝ၊ကာမချမ်းသာကိုသာလျှင်၊နိဿရဏန္တိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ထွက်မြောက်ရာဟူ၍၊ဇာနာတိ၊အမှားကြီးသိမှတ်၏၊တာသံဝေဒနာနန္တိ၊ တာသံဝေဒနာနံဟူသည်ကား၊ တာသံသုခ ဒုက္ခဝေဒနာနံ၊ ထိုသို့ကိုဏ်ပင်ရအပ်ကုန်သောသုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာတို့၏၊ သညုတ္တောနံဝေဒိယတိတိ၊ သညုတ္တောနံဝေဒိယတိဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ကိလေသာတို့နှင့်၊သမ္ပယုတ္တောစ၊ ယှဉ်သည်လည်း၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တံဝေဒနံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို၊ဝေဒယတိ၊ခံစား၏၊ဝိပ္ပယုတ္တော၊ကိလေသာနှင့်မယှဉ်မူ၍ကား၊နဝေဒယတိ၊မခံစားတတ်ရှစ၊သညုတ္တောဒုက္ခသ္မာတိ၊သညုတ္တောဒုက္ခသ္မာဟူသောဝုဒ်၌၊ကရဏတ္တေ၊ တတိယာအနက်၌၊ နိဿက္ကံ၊ ပဉ္စမိပိတတ်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ဒုက္ခေ၊ဒုက္ခနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ယှဉ်၏၊ဇ္ဈိကိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊သင်္ခါတဓမ္မဿာတိ၊ သင်္ခါတ

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၀-သင်္ဂါထာဝဂ်။

၃၀၀

ဓမ္မဿဟူ သည်ကား။ ဝိဒိတဓမ္မဿ၊ ဝိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသောပစ္စက္ခန္ဓဓမ္မ
 ရှိသော။ ဝုလိတဓမ္မဿ၊ နှိုင်းချိန်အပ်ပြီးသောပစ္စက္ခန္ဓဓမ္မရှိသော။ ဗဟုသု
 တဿတိ။ ဗဟုသုတဿဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိဗဟုသုတဿ၊ ပရိ
 ယတ္တိဗဟုသုတရှိသောသူအားလည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဗဟုသုတဿ၊
 ပဋိဝေဓ ဗဟုသုတရှိသောသူအား လည်းကောင်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓပဇနာတိတ
 ဝဿပါရဂူတိ။ သမ္ဗုဒ္ဓပဇနာတိတဝဿပါရဂူဟူသည်ကား။ တဝဿ၊
 သံသရာတဝဏ္ဏိ၊ ပါရနိဗ္ဗာန်။ ထိုမှတစ်ကမ်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတော။
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တဒေဝနိဗ္ဗာန်။ ထိုသံသရာ၏ ထိုမှတစ်ကမ်းဘေး
 ဘျင်းကင်းရာပြည်သာ နိဗ္ဗာန်ကိုလျှင်၊ သမ္ဗုဒ္ဓ၊ အသင့်ဖြစ်သောပရိပဒါဖြင့်၊
 ပဇနာတိ။ လေ့ပြားကုန်စင်သိမြင်လတ်၏။ ဣမတ္ထိံ ဝိသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌
 လည်း၊ အာရမ္မဏာနူသယောဝ၊ အာရမ္မဏာနူသယကိုပင်လျှင်၊ ကထိတော
 ဆိုအပ်၏။ အရိယသာဝကေသုစ၊ အရိယသာဝကတို့တွင်လည်း၊ ခိဏာ
 သခေါ၊ ရဟန္တာအရှင်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ရရံ၊ ပြဋ္ဌာန်း၏။ အနာဂါဝိင်၊
 အနာဂါဝ်သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်စကောင်း၏။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ အာစရိယာ၊ ကျမ်းတတ်အမော်မှာရာကျော်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌။ ယေနဂိလ္လာနသာယာတေနုပသင်္ကမိတိ။
 ယေနဂိလ္လာနသာယာ တေနုပသင်္ကမိဟူသည်ကား။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်
 တုက္ကသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အဂ္ဂုဂ္ဂလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော့
 မူသော၊ တသာဂတောဝိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ဂိလ္လာနုပဋ္ဌာနံ၊ သူနာပြု
 ရရာသို့၊ ဝဇ္ဇတိ၊ မခေါက်မရက်ကြွတော်မူ၏။ ဂိလ္လာနာ၊ သူနာတို့သည်၊ ဥ
 ပဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တကာနာမ၊ လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းငှါ ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်
 ပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်ကုန်၍
 ဩကပ္ပိတွာ၊ သက်ဝင်ယုံလတ်ကုန်၍၊ ဂိလ္လာနု၊ သူနာတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတံ
 ဗ္ဗေဥပဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တိ၊ သီတင်းသုံးခြင်းချစ်ဟုန်ဖြင်းလျက်စိမ်းစော်အနံသည်၊
 ညည်းခံ၍သုတုံကြည့်ရှုလိုမှလိုရေးတွင်းကမ်းပေး၍ လုပ်ကျွေးပြုစု ထိုက်
 သောသူတို့ပေဟု၊ မည်သာန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဟတ္ထ၊ ခိုသူနာကျောင်း၌၊ ဧယဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊
 ကမ္မဋ္ဌာနသပ္ပာယာ၊ လျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်
 ၍၊ ဖိတသံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနာနုယောဂသပ္ပာယုရဟန်းတို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေဿာမိ၊ ဟောအုံး၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဖိန္နက္ခာ၊

၃၀၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တြိတော်မူ၍၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ကာယေကာယာ နူပသမိတိ အာဒိသု၊ ကာယေ ကာယာနူပသမိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင် စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုဆိုသင့်ရန်ရှိသောစကားကို၊ ပရေတော၊ နောက်သတိပဋ္ဌာနသံယုတ်၌၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ အနိစ္စာနူပသမိတိ၊ အနိစ္စာ နူပသမိဟူသည်ကား။ အနိစ္စတံ၊ အမြဲမတည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနူပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ ဝယာနူပသမိတိ၊ ဝယာနူပဿိ ဟူသည် ကား၊ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်းကို၊ အနူပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ ဝိရာဂါနူပသမိ တိ၊ ဝိရာဂါနူပသမိဟူသည်ကား၊ ဝိရာဂံ၊ စက်ဆုတ်ခြင်းကို၊ အနူပဿန္တော အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ နိရောဓာနူပသမိတိ၊ နိရောဓာနူပသမိ ဟူသည်ကား၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ အနူပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသမိ တိ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပသမိဟူသည်ကား၊ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ ပဋိစ္စာဂနိဿဂ္ဂကို၊ အနူပဿန္တော၊ အဖန်ဖန်ရှုလျက်၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤရွှေ အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣမဿသိက္ခုနော၊ ဤယောဂီရဟန်း၏၊ အာဂမနိယပဋိပဒါ၊ အရိယမဂ်၏အာဂုဏ်အရောဋ်တည်သောပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါကို၊ ဒသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ သတိပဋ္ဌာနာပိ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂါယေဝ၊ လောကုတ္တရာသမ္ပဇဉ်၏ ရှေ့ အတို့၌ဖြစ်ကုန်သည်သာ တည်း၊ သမ္ပဇညေဝိ၊ သမ္ပဇဉ်၌လည်း၊ အနိစ္စာနူပဿနာ၊ အနိစ္စာနူပဿ နာလည်းကောင်း၊ ဝယာနူပဿနာ၊ ဝယာနူပဿနာ လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါနူပဿနာ၊ ဝိရာဂါနူပဿနာလည်းကောင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဣမံပိ တိသောအနူပဿနာ၊ ဤသုံးပါးသောအနူပဿနာတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂါယေဝ၊ လောကုတ္တရာ သမ္ပဇဉ်၏ ရှေ့ အတို့တို့သာတည်း၊ နိရောဓာ နူပဿနာပိ၊ နိရောဓာနူပဿနာသည် လည်းကောင်း၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပဿ နာပိ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါနူပဿနာသည် လည်းကောင်း၊ ဣမာရွှေ၊ ဤနှစ်ပါးသော အနူပဿနာတို့သည်၊ မိဿကာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ အရောတို့တည်း ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤရွှေ သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဣမဿသိက္ခုနော၊ ဤယောဂီ ရဟန်း၏၊ ဘာဝနာကာလော၊ ပွားရာကာလကို၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း။

၈ အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမသုတ်ကို၊ ဣမမေဝ၊ ဤသတ္တမသုတ်၌ ဟောတော် မူတော်သော တရားကိုပင်လျှင်၊ ဖဿပဋိစ္စာတိ၊ ကာယပဋိစ္စအရာ၌ ဖဿ

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၀-သဂါထာဝဂ်၊

၃၀၃

ပဋိပက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနကာနံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိလတ္တံ့ ကုန်သောဝေဒနယုတို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အတ္ထတောပန၊အနက်အားဖြင့်ကား၊ဇေတံ၊ဤအဋ္ဌမ သုတ်သည်၊နိန္ဒာကရဏံ၊ထူးသောအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောအကြောင်းမရှိ၊ ဟိ၊သင့်စွ၊ ကာယောဝေ၊မသာယာတန ဖြစ်သော ငါးပါးသော ပသာဒ ကာယကိုပင်၊ဇေတ္ထ၊ဤအဋ္ဌမသုတ်၌၊မသောတိ၊မသာဟူ၍၊ဝုတ္တေ၊ဟော တော်မူအပ်၏။ ။

ဇ နဝမံ၊နဝမသုတ်သည်၊ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ဒသမသုတ်၌၊သုခဝေဒနီယန္တိ ။ သုခဝေဒနီယံဟူသည် ကား၊သုခဝေဒနာယ၊သုခဝေဒနာအား၊ပစ္စယဘူတံ၊ကျေးဇူးပြုတတ်သည် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သေသေသုဝိ၊ကြွင်းသောဒုက္ခဝေဒနာယံစသော ဝုန်တို့၌ လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းသည်ပင်တည်း၊ ဇေတ္ထ၊ဤဒသမသုတ်၌၊ အနုပဇဝဏ္ဏနာပန၊ အစဉ်ဖြစ်သော ဝုန်အဖွင့်ကိုကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊အောက် သုတ်တို့၌၊ ဝိတ္တာရိတာဝ၊ချွဲအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ဣမသ္မိံ၊သုတ္တန္တယော၊ ဤနဝမသုတ်ဒသမသုတ်နှစ်ပါး၌လည်း၊သမ္ဗာသနစာရဝေဒနာ၊ဝိပဿနာ ဥာဏ်၏ကျက်စားရာအာရုံဝေဒနာကို၊ကထိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ပဌမော၊ရှေးဦးစွာသော၊ သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊သဂါထာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၁-ရဟောဂတာဝဂ်၊

၁ ရဟောဂတာဝဂ္ဂဿ၊ ရဟောဂတာဝဂ်၏၊ ပဌမေ၊ပဌမသုတ်၌၊ယံ ကိပ္ပိဓာဒယိတံတံဒုက္ခသ္မိန္တိ ။ယံကိပ္ပိဝေဒယိတံတံဒုက္ခသ္မိံ ဟူသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ အကြင်အမှတ် မရှိကုန်အောင်စုံသော၊ ဝေဒယိတံ၊ ခံစားအပ် သောသုခဒုက္ခ အဒုက္ခမသုခဟု ဟောတော်မူအပ်သော ဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုကုန်အောင်စုံသော၊ ဝေဒနာသည်၊ ဒုက္ခံ၊ပရိယာယ် အားဖြင့်ဒုက္ခမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ခါရာနံယေဝအနိစ္စတန္တိ အာဒိသု၊သင်္ခါရာနံယေဝအနိစ္စတံဤသို့အစရှိ သောပါဠိရပ်တို့၌၊သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရေတရားတို့၏၊ ယာသေဝအနိစ္စတာ၊ အကြင်ဖြစ်၍ပျက်သော အခြင်းအရာဟူသောမမြဲသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ယာသေဝာယဓမ္မတာ၊ အကြင်ကုန်ခြင်းသံတောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။

၃၀၄ သန္ဓာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ယာသောဝယဓမ္မတာ၊ အကြင်ယုတ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
ယာသောဝိပရိကာမဓမ္မတာ၊ အကြင်ဇရာမရဏှင်ပါးတို့ဖြင့်ဘောက်ပြန်
ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိစကောင်း၏။ ဇေတံ၊ ထိုသစ် ၊
ရတို့၏ အနိစ္စယဝယ ဝိပရိကာမသဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယံကိဉ္စိ
ဝေဒယိတံ တံဒုက္ခန္တိ၊ ယံကိဉ္စိဝေဒယိတံ တံဒုက္ခဟူ၍၊ မယာ၊ ငါတုရား
သည်။ တာသိတံ၊ ဟောအော်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ
တော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်ပေစွ၊ သစ် ၊ ရာနံ၊ ကုန်အောင်စုံသောသစ် ၊ ရတို့၏၊ ယာ
အနိစ္စတာ၊ အကြင်အနိစ္စအဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိစကောင်း၏။ သာ၊ ထိုသစ် ၊
ရတို့၏အနိစ္စအဖြစ်သည်။ ဝေဒနာနံပိ၊ ဝေဒနာတို့၏လည်း၊ အနိစ္စတာဝေ၊
အနိစ္စအဖြစ်ပင်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ သောအနိစ္စတာနာမ၊ ဤအနိစ္စ
တာမည်သည်။ မရဏံ၊ မရဏပင်တည်း၊ မရဏတော၊ မရဏထက်၊ ဥတ္တရိ၊
အလွန်၊ ဒုက္ခနာမ၊ ဒုက္ခမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိဣမံနာအဓိပ္ပါယေန၊
ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ သဗ္ဗဝေဒနာ၊ သုခဒုက္ခအဒုက္ခမသုခဟု ဟောတော်
မူအပ်သော ကုန်အောင်စုံသောဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခာတိ၊ ဒုက္ခချည်းသာဟု၊
ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအော်၏။ အထခေါပနာဘိက္ခု၊ မယာတိဣဒံ၊ အထခေါပန
ဘိက္ခု၊ မယာဟူသောဤစကားကို၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဗေဒနာနံယေဝ၊ ဝေဒနာတို့၏သာလျှင်၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ နပညာ
ပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်မူကား၊ ဣမေသံဝိဓမ္မာနံ၊
ဤတရားတို့၏လည်း၊ နိရောဓံ၊ ချုပ်ခြင်းကို၊ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။
ဣတိဣမံသမ္ဘာသမ္ဘာ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ အာရန္တံ၊
အားထုတ်တော်မူအော်၏။ ဝုပသမောစ၊ ဝုပသမကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိ
ယောစ၊ ပဿဒ္ဓိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝရူပါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဧ
သနာယ၊ ဧသနာဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈနကာနံ၊ သိလတ္တံ၊ ကုန်သော ဝေဒနာတို့၏၊
အဇ္ဈာသယေန၊ အဇ္ဈာသယဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအော်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်
၍ဆိုအံ့၊ ဧတ္ထတေတ္ထံ ပဿဒ္ဓိဝါရေ၊ ဤပဿဒ္ဓိဝါရေ၊ သညာဝေဒယိတ
နိရောဓဂ္ဂဟဏေန၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဓတ္တာရောအရူပါ၊
လေးပါးကုန်သောအရူပသမာပတ်တို့ကို၊ ဂတိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

၂ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ ဝုထုပဟိယန္တိ မာလုတာတိ၊ ဝုထုပဝါယန္တိ
မာလုတာဟူသည်ကား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဝါတာ၊ လေတို့သည်၊ ဝါ
ယန္တိ၊ လာကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောပုန်အပေါင်းသည်၊ ဥတ္တာနတ္ထ

မေဝ၊ပေါသောအနက်ရှိပြီးသည်သာတည်း။ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယသုတ်အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။

၃ တတိယံ၊ တတိယသုတ်ကို၊ တိဟိဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြာနံ၊သိန္ဓဝေကုန်သောဝေနေယျတို့၏၊ အဇ္ဈာသယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ ဂုရုတ္တိမာတိ၊ ဂုရုတ္တိမာ ဟူသည်ကား၊ ဂုရုတ္တိမာယ၊ အရှေ့ဖြစ်သော၊ ဒိသာယဝိ၊ အရပ်မှတည်း၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ပစ္စိမာယပိစသောအလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဝေဒိတဗျော၊သိအပ်၏၊ သာမိသာဝိသုခါဝေဒနာတိအာဒိ၊ သာမိသာဝိသုခါဝေဒနာဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတကွသော၊ သုခါနာမ၊ သုခမည်သည်။ ကာမာမိသပဒိုသံယုတ္တာ၊ ကာမဟူသောအာမိသန္တံစပ်သွဉ်သော ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ နိရောမိသာ၊ အာမိသန္တံကင်းသော၊ သုခါနာမ၊ သုခမည်သည်။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိဝသေနစ၊ ပဌမဈာန်ဒုတိယဈာန်တတိယဈာန်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဝသေနစ၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဿတိဝသေနစ၊ အနုဿတိ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတကွဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာနာမ၊ ဒုက္ခမည်သည်။ ကာမာမိသေနစ၊ ကာမဟူသောအာမိသဖြင့်ပင်လျှင်၊ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတကွဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပင်တည်း။ နိရောမိသာ၊ အာမိသကင်းသော၊ ဒုက္ခာနာမ၊ ဒုက္ခမည်သည်ကား။ အနုတ္တရေသု၊ အနုတ္တရဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိမောက္ခေသု၊ ဝိမောက္ခဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်တို့၌၊ ဝိပဿံအမိဂမိစ္ဆံ၊ ရခြင်းငှါအလိုကို၊ ဥပဋ္ဌာပယတော၊ဖြစ်စေသောသူအား၊ ဝိဟပစ္စယာ၊ တောင့်တအာသာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နဒေါမနဿဝေဒနာ၊ဖြစ်သောဒေါမနဿဝေဒနာပင်တည်း။ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတကွဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခါနာမ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာမည်သည်။ ကာမာမိသေနစ၊ ကာမ ဟူသောအာမိသဖြင့်ပင်လျှင်၊ သာမိသာ၊ အာမိသန္တံတကွဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာပင်တည်း။ နိရောမိသာ၊ အာမိသကင်းသော၊ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာပန၊ အဒုက္ခမသုခ ဝေဒနာမည်သည်ကား၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနဝသေန၊ စတုတ္ထဈာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာတည်း။ ။

၃၀၆ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၅-၈ ပဉ္စမာဒိနိ၊ ပဉ္စမသဋ္ဌသတ္တမအဋ္ဌမဟုဆိုအပ်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေး
 သုတ်တို့သည်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကထိတနယာနေဝ၊ ဟောပြီးသော
 နည်းရှိကုန်သည်သာတည်း၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအုံးဧတ္ထ၊ ဤလေးသုတ်တို့
 တွင်၊ ဝုရိမာနိ၊ ရှေးကျကုန်သော၊ ဧေ၊ ပဉ္စမသဋ္ဌနှစ်သုတ်တို့သည်၊ ပရိဝုတ္တ
 ပဿဒ္ဓိကာနိ၊ ပြည့်စုံသောပဿဒ္ဓိရှိကုန်၏၊ ပဋ္ဌိမာနိဧေ၊ နောက်ကျသော
 သတ္တမအဋ္ဌမနှစ်သုတ်တို့ကို၊ ဥပဗုပဿဒ္ဓိ ဒေသနာယ၊ ထက်ဝက်သော
 ပဿဒ္ဓိဒေသနာဖြင့်၊ ဗုဏ္ဏနကာနံ၊ သိပေလတ္တံ့သောဝေနေယျတို့၏၊ အဇ္ဈာ
 သယေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ပဉ္စကင်္ဂီထပတိတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂီ ထပတိဟု
 သည်ကား၊ ပဉ္စကင်္ဂီတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂီဟူသည်၊ တဿ၊ ထိုလက်သမားကြီး၏
 နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊ ဝါသိဗရသုနိခါဒနဇဏ္ဍမုဂ္ဂရ ကာလ
 သုတ္တနာဋ္ဌိသင်္ခါတေဟိ၊ ဝဲခွပ်ဝုခဏိန်ဆောက်အရိုးရှည်တပ်သော တစည်း
 တမျည်းချည်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စယိအင်္ဂီဟိ၊ ငါးပါးကုန်သောလက်
 သမားအသုံးအဆောင်အင်္ဂါကိုနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သော၊ ထိုလက်သမားကြီးသည်၊ ပဉ္စကင်္ဂီတိ၊ ပဉ္စကင်္ဂီဟူ၍၊
 ပညာတော၊ ထင်ရှား၏၊ ထပတိတိ၊ ထပတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇကိဇေဋ္ဌ
 ကော၊ လက်သမားခေါင်းသည်၊ ဥဒါယိတိ၊ ဥဒါယိဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတ
 ဥဒါယိတ္ထေရော၊ ပညာကြီးသောဥဒါယိထေရ်သည်၊ ပရိယာယန္တိ၊ ပရိယာ
 ယံဟူသည်ကား၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဧေပါနန္ဒာတိ၊ ဧေပါနန္ဒဟူသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧေဝိ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူ၍လည်း၊ ပရိယာယေနာတိ၊ ပရိ
 ယာယေနဟူသည်ကား၊ ကာရုဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုအုံး၊
 ဧတ္ထ၊ ဤဧေဝိမယာအာနန္ဒ စသောပါဌ်၌၊ ကာယိကစေတသိကဝသေန၊
 ပသာနကာယကိုရှိသောဝေဒနာ စိတ်ကိုရှိသောဝေဒနာ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧေ၊
 နှစ်ပါးတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သုခါဒိဝသေန၊ သုခဝေဒနာစ
 သည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တိသေသပိ၊ သုံးပါးတို့ဟူ၍လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်ကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယဝသေန၊ ဣန္ဒြေ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုခိန္ဒြိယာဒိပဉ္စ၊ သုခိန္ဒြေစ
 သောငါးပါးတို့လည်းကောင်း၊ ခွါရဝသေန၊ ခွါရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ခုသဗ္ဗဿ
 ဇာဒိကာ၊ စက္ခုသဗ္ဗဿာ အစရှိကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဥပဝိစ္စာရဝသေန၊ ရူပါရုံစသောအာရုံတို့သို့ကပ်၍ သုံးသပ်တတ်
 သောဝိစ္စာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ နိဿာ
 မြင်၍၊ သောမနသဋ္ဌာနိယံ၊ သောမနသ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပါ

ရုံကို၊ ဥပပိစရတိ၊ ကပ်၍သုံးသပ်၏။ ဣတိအာဒိကာ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော အဋ္ဌာရံသံ၊ တဆွေ့စပ်ပါးသို့ လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီကုန်သော၊ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿ တို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္ဘသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရာကို မှီကုန်သော၊ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿတို့ လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္ဘသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ရာကိုမှီကုန်သော၊ ဒေါမနဿာနိ၊ ဒေါမနဿတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတာ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာတို့လည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္ဘသိတာ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ရာကိုမှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဆတ္ထိံ သ၊ သုံးဆွေ့ခြောက်ပါးတို့တည်း၊ တာ၊ ထိုဝေဒနာတို့သည်၊ အတိတေ၊ အတိတ် အာရုံ၌၊ ဆတ္ထိံ သ၊ သုံးဆွေ့ခြောက်ပါးတို့လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်အာရုံ၌၊ ဆတ္ထိံ သ၊ သုံးဆွေ့ခြောက်ပါးတို့ လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌၊ ဆတ္ထိံ သ၊ သုံးဆွေ့ခြောက်ပါးတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဝေဒနာသတံ၊ ရှစ်ခုအလွန်ရှိသောဝေဒနာတရာဟူ၍၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ၊

ပဗ္ဗိမေအာနန္ဒကာမဂုဏာတိအယံ၊ ပဗ္ဗိမေအာနန္ဒကာမဂုဏာ ဟူသော ဤပါဌ်သည်၊ ပါဠိယေက္ခော၊ ဝုတ္တုသန္တသန္တေစသည်တို့မှအသီးဖြစ်သော၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေရှိ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဇွေ၊ နှစ်ပါးတို့ကို၊ အာဒိံ ကတွာ၊ အစမူ၍၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော် မူအပ်ကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ ပရိယာယန၊ အကြောင်းတပါးအားဖြင့်၊ ကောပိဝေဒနာ၊ တပါးသောဝေဒနာကိုလည်း၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တံ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ ဒေသန္တေ၊ ပြောတော်မူလိုသောသဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ပဉ္စကင်္ဂံ၊ ပဉ္စကင်္ဂဟုတွင်သော၊ ထပတိနော၊ သက်သမားခေါင်း၏။ ဝါဒံ၊ ဝါဒကို၊ ဥပတ္ထန္တေတုံ၊ ထောက်ခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ပဗ္ဗိမေအာနန္ဒကာမဂုဏာစသောဤဒေသနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၍၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တတရံ ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရတရံ၊ ကောင်းခေါင့်အထွဋ်လွန်မြတ်စွာ၏။ ပဏီတတရန္တိ၊ ပဏီတတရံဟူသည်ကား၊ အတပ္ပကတရံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုမဖြစ်

သိဉ္ဇနယတံ ဝတ္ထုသိယတံ-အဋ္ဌကထာနိသရ္ဓါ။

ယတ္ထယတ္ထာတိ။ ယတ္ထယတ္ထ ဟူသည်ကား။ ယသ္မိံယသ္မိံဌာနေ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌၊ သုခံဥပလက္ခ တိတိ။ သုခံဥပလက္ခတိဟူသည်ကား။ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာဖြစ်သော၊ သုခံဝါ၊ သုခကိုလည်းကောင်း၊ အဝေဒယိတံ ဝေဒနာမဟုတ်သော၊ သုခံဝါ၊ သုခကိုလည်းကောင်း၊ ဥပလက္ခ တိ၊ ရှေ့အပ်၏။ တံတံတထာဂတောသုခသ္မိံ ပညပေတိတိ။ တံတံတထာဂတော သုခသ္မိံ ပညပေတိဟူသည်ကား။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဒ္ဒုက္ခဘာဝံနိဒ္ဒုက္ခဘာဝေန၊ ဒုက္ခကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခသ္မိံ ဧညဝသုခမိစ္ဆေဝ၊ သုခဟူ၍သာလျှင်၊ ပညပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမ၊ ဤသုတ်၌၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်တိကို၊ သီသံ၊ ဒေသနာတော်၌ခေါင်းတပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေယျပုဂ္ဂလံသာ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန၊ အလိုဖြင့်၊ အရဟတ္တနိကာဓေနေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအတ္တုဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။

၁၁၀။ ဤသို့။ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်။ ဣဝ။ ဤသုတ်၌။ နိရောဓသမာ
 ပတ္တိ။ နိရောဓသမာပတ်ကို။ သီသံ။ ဒေသနာတော်၌ခေါင်းတပ်သည်ကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ နေယျပုဂ္ဂလံသာ။ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန။ အလိုဖြင့်။ အရ
 ပတ္တိနိကာဇ္ဇေနေဝ။ အာရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောအတွင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဒေသနံ။
 ဒေသနာကို။ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၁-ရဟောဝဂ်တာဝဂ်။

၉၀၉

၁၃ ခုသမံ၊ ဒသမသုတ်သည်။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ။ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ရဟောဂတဝဂ္ဂေါ၊ ရဟောဂတဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၂-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်။

၁ တတိယဝဂ္ဂဿ၊ တတိယဝဂ်၏။ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌။ မောဠိယသိဝကောတိဇ္ဇေ၊ မောဠိယသိဝကောဟူသောဤပါဌ၌။ သိဝကောတိ၊ သိဝကဟူသည်ကား။ တဿ၊ ထိုပရိမိုဇ်၏နာမ်။ အမည်တည်း။ ဘန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့။ အဿ၊ ထိုသိဝကအား။ ဝုဠော၊ ဥသျှောင်သည်။ မဟာတိ၊ သူတကာထက် ထူးခြားကြီးမားသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မောဠိယသိဝကောတိ၊ ဥသျှောင်ကြီးသိဝကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကောဟူသည်ကား။ ဆန္တပရိဗ္ဗာဇကော၊ ကမ္မဝါဒီပရိတြိက္ခပ္ပတရား မချွတ်ဝတ်စားယူလွှမ်းသောပရိမိုဇ်တည်း။ ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိတိ၊ ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနာနိဟူသည်ကား။ ဝိတ္တပစ္စယာနိ၊ သည်းခြေလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိတိ၊ ဝေဒယိတာနိဟူသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်းရှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝိတ္တပစ္စယာ၊ သည်းခြေဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကထံဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဟံ၊ အကျွန်ုပ်ဆိုဦးအံ့၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်။ ကုပ္ပိတံ၊ ပျက်ခဲ့လတ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို။ ဒုဇ္ဈာနံ၊ ဤရွေ့ဤမျှဟုသိရနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့အသက်ခန္ဓာကွာအံ့သည်ကိုစိုးရိမ်၍ မူလည်း။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဧတိ၊ ပေး၏။ သီလံ၊ ပညာသီလကို။ သမာဓိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပေါသထကန္တံ၊ ဦးပုသ်သုံးခြင်းအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအချို့သောသူအား။ ကုသလဝေဒနာ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကေစ္စောဟိဧကေစ္စောပန၊ အချို့သောသူမူကား။ ဖိတ္တဝေသန္တံ၊ သည်းခြေသေးကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ဖော်ရအံ့ဟုပေါ်လှ။ သူ၊ အသက်ကို။ ဟာနတိ၊ သတ်တတ်၏။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို။ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏။ ရသော၊ ချွတ်ပွင့်သောစကားကို။ ဘဏ္ဍာတိ၊

၃၀၀ သန္ဓေယာတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ ဒသဒသိလျကမ္ဘာနိ၊ ဆယ်ပါးသော ဒသသိလျအမှုတို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအချို့သောသူအား၊ အကုသလဝေဒနာ၊ အကုသိုလ် ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဧတ္တကေနပိ၊ ဤရှေ့မှလည်းဖြစ်သော၊ ဘေသန္တကရဏန၊ ဆေးကုသခြင်းဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ နဂူပသမတိ၊ မငြိမ်လတ်ခဲ့၊ ဟောတု၊ မငြိမ်မပျောက်သည်ရှိပစေတော့၊ အလံ၊ ဆေးကုလက်ချပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဇ္ဈတ္တော၊ ဆေးဝါးကုသဗျာပါရမပြု ဥဒါသိနံဖြစ်၍၊ ကာယိကဝေဒနံ၊ ကိုယ်၌ရောက်သောဝေဒနာကို၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံစေလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုအချို့သောသူအား၊ အဗျာကတဝေဒနာ၊ အဗျာကတဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သာမံပိခေါဇေတန္တိ၊ သာမံပိခေါဇေတံဟူသည်ကား၊ တံတံပိတ္တဝိကာရံ၊ ထိုထိုသည်းခြေအနေမမှန်ပေါက်ပြန်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဧတံ၊ ဤအဗဒ္ဓ သည်းခြေ အနေမမှန်ပေါက်ပြန်ခြင်းကြောင့်၊ ပြင်းပြဝေဒနာကပ်ရောက်လာသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိစကောင်း၏။ သုစ္စသမ္မတန္တိ၊ သုစ္စသမ္မတံဟူသည်ကား၊ ဘုတသမ္မတံ၊ ဟုတ်မှန်၏ဟု သမုတ်အပ်၏။ တိ၊ သင့်၏။ လောကောပိ၊ လူအများသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သရိဇေ၊ ကိုယ်၌၊ သဗလဝဏ္ဏတာဒိ ပိတ္တဝိကာရံ၊ အကွက်အပြောက်အဆင်းရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိသော သည်းခြေပေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ ကုပ္ပိတံ၊ ပျက်လတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာမဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ လောကဿ၊ လောကသည်၊ သုစ္စသမ္မတံ၊ ဟုတ်မှန်၏ဟု သမုတ်အပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အတိဓာဝန္တိ၊ လွန်၍ ပြေးသွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကိုယ်တိုင်သိအပ် လောကလည်း အမှန်သမုတ် အပ်သောကြောင့်၊ သေဓမ္မသရဋ္ဌာနာဒိသုပိ၊ သလိပ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းစသည်တို့၌လည်း။ ဧသေဝဇေသောဝေ၊ ဤဆိုပြီးသည်မျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်းဥပါယ်တည်း။ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ ဧတ္တ၊ ဤသမ္မသမုဋ္ဌာနံ စသည်တို့၌၊ သန္တိပါတိကာနိတိ၊ သန္တိပါတိကာနိဟူသည်ကား၊ တိတ္ထမ္ဗိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပိတ္တာဒိနံ၊ သည်းခြေ သလိပ်လေတို့၏၊ ကောပေန၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌိတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥတုပရိတာမဇာနိတိ၊

၂-ဝေဒနာသံယုတ်- ၂-အဗ္ဗသတပရိယာယဝဂ်၊ ၃၁၁

ဥတုပရိကာမဇာနိယူသည်ကား၊ ဝိသဘာဝဥတုတော၊ ရှေးဥတုမှ ကွဲလွဲ
သောဝေဒနာကံတွေသောဥတုကြောင့်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိ၊ သင့်စွ၊
ဇင်္ဂလဒေသဝါသီနိ၊ ရှေးရှေး၍ ကြမ်းတမ်းခက်သန်သောမြေ အတို့ရှိသော
ကုန်းခေါင်ကြည်းတောဖြစ်သော ဇင်္ဂလအရပ်၌ နေကုန်သော သူတို့အား
လည်းကောင်း၊ အနုပဒေသ၊ ရေတသွင်သွင်စီးသောမြစ်နီး၍သစ်ကြီးဝါး
ကြီးပေါက်ရောက် ချောက်ကမ်းမိမ့်မြိုင် ဂနိုင်းစေးပျစ်သစ်ရိပ်ကြီးထွအနု
ပဒေသအရပ်၌၊ ဝသန္တာနိ၊ နေလတ်ကုန်စဉ်၊ ဝိသဘာဝဂေါ၊ ရှေးကုန်တို့နေ
ရာ၌ဖြစ်သော၊ ဥတုမှသဘော ကွဲလွဲသော၊ ဥတု၊ အချိန်လွန်သော ဥတု
သည်၊ ဥပ္ပစ္ဆိတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပဒေသဝါသီနဉ္စ၊ အနုပဒေသ အရပ်သားဖြစ်
သောသူတို့အားလည်း၊ ဇင်္ဂလဒေသ၊ ကုန်းခေါင်ခေါင် ကြည်းတောပီထွ
ဇင်္ဂလအရပ်၌၊ ဝသန္တာနိ၊ နေလတ်ကုန်စဉ်၊ ဝိသဘာဝဂေါ၊ သဘောမတူ
သော၊ ဥတု၊ ဥတုသည်၊ ဥပ္ပစ္ဆိတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ထလသမုဒ္ဒ
တိရာဒိဝသေနာဝိ၊ ကြည်းတောအရပ် သမုဒ္ဒရာကမ်းနားအရပ် အစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ဥတုဝိသဘာဝတော၊ ဥတုသဘောမမျှ ကွဲလွဲ
ကြသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥပ္ပစ္ဆိတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း၊ တတော၊
ထိုရှေး ဥတုမှသဘောမမျှ ကွဲလွဲသော ဥတုကြောင့်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဥတုပရိကာမဇာနိနာမ၊ ဥတုဖောက်ပြန် မမှန်ခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်မည်လတ်ကုန်၏၊ ဝိသမပရိဟာရဇာနိတိ၊ ဝိသမပရိဟာ
ရဇာနိယူသည်ကား၊ မဟာဘာရဝဟနသုခာကောဇ္ဇနာဒိတောဝါ၊ မချိုပိုး
နှိုင်းလေးလံကြီးမားသောဝန်ကိုဆောင်ခြင်းအင်္ဂတေနရတေ ထောင်းခြင်း
အစရှိသည်ကြောင့်၎င်း၊ အဝေယာယ၊ အချိန်အခါမဟုတ်သည်၌၊ စရန္တဿ
ဟညံလည် သွားလာသောသူအား၊ သပ္ပဋံသနကူပပါတာဒိတောဝါ၊ ပိုး
ယိုခြင်းကွင်းကျခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝိသမပရိဟာရဇာ
တာနိ၊ မညီမညွတ် မထိန်းမသိမ်း ခန္ဓာကိုယ်ကို မရှိမသေ ဆောင်ခြင်း
ကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩပက္ကမိကာနိတိ၊ ဩပက္ကမိကာနိ ဟူသည်ကား၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပရဒါရိကော၊ အိမ်ရာပြစ်မှားခိုးစားခိုးကြောင်းမူတတ်
သောသူတည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂမောတွာ၊ လူ၍၊ ဇဏ္ဍုကာ
ဗာဗ္ဗရမုဂ္ဂရာဒိဟိ၊ ပုဆစ်တထောင်ဆောက်ပုတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ နိပ္ပေါထန
ဥပက္ကမံ၊ လက်မရှုံတို့ချင်းကံအလိုက်ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း ပယောဂကု၊
ပစ္စယံကတွာ၊ ပစ္စည်းပြု၍၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဝံဤဒိသံ၊ ဤသို့

၃၁၂ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သဘောရှိသော၊ ဗဟိ၊ ကိုယ်မှအပ၌၊ ဥပက္ကမံ၊ သူတပါး ပယောဂကို၊
 လတိတွာ၊ ရလတ်၍၊ ကောမိ၊ အချို့သောသူသည်၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုပြီး
 သောနည်းဖြင့်ပင်လျှင်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကောမိ၊ အချို့
 သောသူသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကောမိ၊ အချို့
 သောသူသည်၊ အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံလျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊ ကမ္မဝိပါ
 ကဇာနိတိ၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ ဗာဟိရပစ္စယကိုမငဲ့
 တုံလျှင်း ထိုရှင်ကင်း၍၊ ကမ္မဝိပါကောဝ၊ မကောင်းကျိုး ဖြစ်တတ်သော
 ကံကြောင့်သာလျှင်၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိ၊ သင့်၏၊ တေသုပိ၊ ထိုကမ္မ
 ဝိပါကဇာဝေဒသိတတို့သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ဝုတ္တ
 နယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကောမိ၊ အချို့သောသူသည်
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကောမိ၊ အချို့သော သူသည်၊
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကောမိ၊ အချို့သောသူသည်၊
 အဓိဝါသေန္တော၊ သည်းခံသည်ဖြစ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊
 သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော၊
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်းရှစ်
 ပါးတို့တွင်၊ ပုရိမေဟိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဟိကာရဏေဟိ၊ ပိတ္တံသေ
 ဓမ္မဝါကောစသော ခုနစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊
 သာရိရိကာဝေဒနာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာသည်၊ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တား
 မြစ်ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ပန၊ အထူးကား၊ ကမ္မ
 ဝိပါကဇာနံ၊ မကောင်းကျိုး ပေးတတ်သော ကံအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 သာရိရိကာဝေဒနာတို့ကို၊ သဗ္ဗတောသန္တာနိပိ၊ အလုံးစုံသောဆေးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗပရိတ္တာနိပိ၊ အလုံးစုံသောအရံအတားတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဋိဗာတာယ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ နာလံနသမတ္တာ၊ သိကြား
 ဖြေဖွဲ့လာ၍ကုလည်းလွတ်ခွင့်မရှိမဝင်းနိုင်ကုန်၊ ဣမသ္မိ၊ သုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌
 လောကဝေါဟာရောနာမ၊ လောကဝေါဟာရမည်သည်ကို၊ ကထိတော၊
 ဘောတေဝိမူအာဏံ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမသုတ်အဖွင့် အပြီး
 တည်း။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အဋ္ဌသတပရိယာယန္တိ၊ အဋ္ဌသတပရိယာ
 ယံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသတဿ၊ ဝေဒနာတို့၏ရှစ်ခု အလွန်ရှိသောတရား
 ၏၊ ကာရဏဘူတံ၊ သိခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မပရိယာယန္တိ၊
 ဓမ္မပရိယာယံ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မကာရဏံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဖြစ်သော အဋ္ဌ

၂-ဝေဒနာသံယုတ်-၂၂-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်။ ၃၁၃

သတုအာဖြစ်၏သိကြောင်းကို။ ကာယိကာစေတသိကာဝါတိဇ္ဇတ္ထံ။ ကာယိ
ကာစေတသိကာဝဟူသောဤပါဌ၌။ ကာယိကာ။ ကာယိက ဖြစ်သောဝေ
ဒနာတို့ကို။ ကာမာဝစရယေဝ။ ကာမတုံဋ္ဌသာလျှင်။ လန္တန္တိ။ ရအင်ကုန်၏
စေတသိကာ။ စေတသိကပေဒနာတို့သည်။ စတုဘူမကာဝိ။ ဘုံလေးပါး၌
ဖြစ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သုခါတိအာဒိသု။ သုခါဤသို့အစ
ရှိသောပါဌတို့၌။ သုခါဝေဒနာ။ သုခဝေဒနာသည်။ အရူပါဝစရေ။ အရူပတုံဋ္ဌ
နတ္ထိမရှိ။ သေသာသုတိသုဘူမိသု။ အရူပမူကြွင်းသောသုံးတုံတို့၌။ လန္တန္တိ
ရအင်ကုန်၏။ ဒုက္ခာဒုက္ခဝေဒနာသည်။ ကာမာဝစရာဝ။ ကာမာဝစရသာ
တည်း။ ဣတရာ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာသည်။ စတုဘူမကာ။ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်၏။
ပဉ္စကေ။ ငါးပါးအရ၌။ သုခိန္ဒြိယဒုက္ခိန္ဒြိယဒေါမနသိန္ဒြိယာနိ။ သုခိန္ဒြိယဒုက္ခိ
န္ဒြိယဒေါမနသိန္ဒြိယတို့သည်။ ကာမာဝစရာနေဝ။ ကာမာဝစရချည်းနှင်နှင်
တည်း။ သောမနသိန္ဒြိယံ။ သောမနသိန္ဒြိယသည်။ တေဘူမကံ။ ဘုံသုံးပါး၌
ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယံ။ ဥပေက္ခိန္ဒြိယသည်။ စတုဘူမကံ။ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်၏။
ဆက္ကေ။ ခြောက်ပါးအရ၌။ ပဉ္စသုခ္ခါရေသု။ ငါးခွါရတို့၌။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာတို့
သည်။ ကာမာဝစရာဝ။ ကာမာဝစရတို့ချည်းနှင်နှင်တည်း။ မနောခ္ခါရေ။
မနောခ္ခါရ၌။ စတုဘူမကာ။ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်၏။ အဋ္ဌာရသကေ။ တဆဲ
ရှစ်ပါးအရ၌။ ဆသုဇ္ဈဋ္ဌာရမ္ပဏေသု။ ခြောက်ပါးကုန်သော ဇ္ဈဋ္ဌာရုံတို့၌။
သောမနသောန။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်။ သဟ။ တကွ။ ဥပဝိစရန္တိ။ စုံစမ်း
စာတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ သောမနသုပဝိစာရာ။ သောမနသုပဝိစာ
ရမည်ကုန်၏။ သေသန္တယေဝိ။ ကြွင်းသော ဒေါမနသုပဝိစာရဥပေက္ခပဝိ
စာရဝုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝနယော။ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
အယံဒေသနာ။ ဤဒေသနာသည်။ ဝိစာရဝသေန။ ဝိစာရ၏အတွင်းဖြင့်။ အာ
ဂတံ။ လာ၏။ ပန။ ထိုသို့လာသော်လည်း။ တံသမ္ပပုတ္တုာနံ။ ထိုပိဋကနဲ့
ယှဉ်ကုန်သော။ သောမနဿာဒိနံ။ သောမနဿအစရှိကုန်သော ဝေဒနာ
တို့၏။ ဝသေန။ အတွင်းဖြင့်။ ဣမ။ ဤတဆဲ ရှစ်ပါးအရ၌။ အဋ္ဌာရသဝေဒနာ။
တဆဲ ရှစ်ပါးကုန်သောဝေဒနာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ဆဂေဟာ
သိတာနိ။ သောမနဿာနိတိအာဒိသု။ ဆဂေဟာသိတာနိ သောမနဿာနိ
ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ စက္ခုပိညေပံသုာနံ။ စက္ခုပိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်
သော။ ဣဋ္ဌာနံ။ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာနံ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။
မနာပါနံ။ နှစ်သုံးကိုပွားစေစာတ်ကုန်သော။ မနောရမာနံ။ နှစ်သုံးကိုမြေ့လျော်စေ
စာတ်ကုန်သော။ သောကာမိသပဋိသံယုတ္တုာနံ။ လူတို့သည်တဏှာဖြင့်သုး

၃၁၄ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သပ်အပ်သောသဘောနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ပဋိလောဘံဝါ၊
ရခြင်းကိုမူလည်း၊ ပဋိလောဘတော၊ ရအပ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ သမနုပဿ
ဟောဝါ၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန်ရှုသောသူအားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ပဋိလဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ရတူးလေပြီးသော၊ အတိတ်ံ၊ ခဏတ္တယကိုလွန်ပြီးသော၊ နိရုဇ္ဈံ၊
အနိစ္စရောက်သဖြင့်ချုပ်လေပြီးသော၊ ဝိပရိဏတံ၊ ကြံပတေ့ ကိုစွန့်သဖြင့်
ဖောက်ပြန်လေပြီးသောရူပါရုံကို၊ သမနုဿရတောဝါ၊ ကပ်လပ်အမြဲလုံး
စွဲလျက်ချင်ရဲမပြတ်တေတေ အောက်မေ့သောသူအား လည်းကောင်း၊
သောမနဿံ၊ သောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ယံသောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
သောမနဿကို၊ ဂေဟသိတံ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော၊ သောမနဿန္တိ၊ သော
မနဿဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဆဿုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ခွါရ
တို့၌၊ ဝုတ္တကာမဂုဏ်နိဿိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ကာမဂုဏ်ကိုမှီ
ကုန်သော၊ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်
သော၊ ဂေဟသိတ သောမနဿာနိနာမ၊ ဂေဟသိတ သောမနဿတို့
မည်ကုန်၏၊ ရူပါနံတွေဝ၊ ရုပ်တို့၏သာလျှင်၊ အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စ အဖြစ်ကို၊ ဝိ
ဒိတွာ၊ သိနားလည်၍၊ ဝိပရိဏာမဝိရာဂနိရောဓဉ္စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကင်းခြင်း
လက္ခဏာရှိသော ချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပုဗ္ဗေဝေဝံ၊ အတိတ်
ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ဧတရတိစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ လည်းကောင်း၊
ရူပါ၊ ရုပ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေတေရူပါ၊ ထိုကုန်အောင်ရုံသော
ရုပ်တရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ ဖောက်ပြန်ဖောက်ဖွဲ မမြဲတတ်ကုန်သည်
တို့တည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ချမ်းသာမဖက်သက်သက်ဆင်းရဲကုန်သည်တို့တည်း၊
ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ကြံပတေ့ မတည် ဖောက်ပြန်ကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤသို့ခဏပျောက်၍ သဿတမဖြစ်အစစ်သော အနိစ္စ
သဘောကို၊ ယထာဘူတံ၊ မှန်သောသဘော အလျောက်၊ သဗ္ဗပ္ပညာယ၊
အသင့်မြင်တတ်သောဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတော၊ ရှုသော
သူအား၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ယံသောမနဿံ၊ အကြင်သောမနဿသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ
ဧဝံ၊ ဤသောမနဿကိုသာလျှင်၊ နိက္ခဿတိတံ၊ ကာမမှီထွက်မြောက်ရာ
နိဗ္ဗာန်ကိုမှီသော၊ သောမနဿန္တိ၊ သောမနဿဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ
ဤနည်းဖြင့်၊ ဆဿုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ခွါရတို့၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံသည်၊
အာပါတဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအဝ

၂-ဝေဓနသံယုတ်- ၂၂-အဋ္ဌသတပရိယာယဝဂ်၊ ၃၁၅

ရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥဿုက္ကံပေတုံ၊ မဂ်ဟူသောပစ္စိဝေခသို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တသတတ်စွမ်းသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကံတာ၊ မဂ်ဟူသောပစ္စိဝေခသို့ရောက်စေအပ်ပြီ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿဇာတဿ၊ ဖြစ်သော သောမနဿရှိသောသူအား၊ ဥပ္ပန္နသောမနဿာနိ၊ ဖြစ်သောသောမနဿတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ နေက္ခမ္ပသိတသောမနဿာနံနာမံ၊ နေက္ခမ္ပသိတ သောမနဿမည်ကုန်၏၊ စက္ခုဝိညေဃျာနံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ဣဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ကန္တာနံ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ မနာပါနံ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော၊ မနောရမာနံ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ လောကာမိသပဋိသံယုတ္တာနံ၊ လောကာမိသနှင့်စပ်သည့်ကုန်သော၊ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ အပ္ပဋိလာဘဝါ၊ မရခြင်းကိုမူလည်း၊ အပ္ပဋိလာဘတော၊ မရအပ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ သမနုပဿတောဝါ၊ အဖန်ဖန်ရှုသောသူအားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေး၌၊ ပဋိလန္တပုဗ္ဗံ၊ ဇုအပ်ပြီးသော၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သောတရားသည်၊ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ငြိမ်းရိပ်သာတံ၊ ဘောက်ပြန်၏၊ သမနုဿရတောဝါ၊ နှမိနှမျှာမျက်ပြီးဩဟုစိတ်စောနှလုံးယူကျုံးမရတသအောက်မေ့သောသူအား လည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောယံဒေါမနဿံ၊ အကြင်ဒေါမနဿသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဒေါမနဿကို၊ ဂေဟသိတံ၊ တဗျာကိုဋ္ဌိသော၊ ဒေါမနဿန္တိ၊ ဒေါမနဿဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဆယုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ဒွါရတို့၌၊ ဣဋ္ဌာရဗ္ဗဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံတို့၊ နာနုဘဝိဿာမိ၊ မခံစားရလတ်အံ့၊ နာနုဘဝါမိ၊ မခံစားရပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကယတော၊ ကြံသောသူအား၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏနိသိတဒေါမနဿာနိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုဋ္ဌိသောဒေါမနဿတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂေဟသိတဒေါမနဿာနံနာမံ၊ ဂေဟသိတံဒေါမနဿမည်ကုန်၏၊ ရူပါနံတွဝ၊ ရုပ်တရားတို့ ၏သရလျှင်၊ အနိစ္စတံ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဝိပရိတာမဝိရာဂနိရောဓံ၊ ဘောဂံ၊ ပြန်ခြင်း၏ ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ပုဗ္ဗေဝေ၊ ငှေး၌လည်းကောင်း၊ ဇေတုဟိဝ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌လည်းကောင်း၊ ရူပါ၊ ရုပ်တို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ သံဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေရူပံ၊ ထိုရူပံတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေံ၊ ဤသဘောကို၊ ယထာယူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊

၃၁၆ သဗ္ဗညုယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဗ္ဗကယာနိယျ။

သဗ္ဗညုယတ။ မဘောကံမပြန်သောပညာဖြင့်။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ တေရဟိ။ ဤ
 အခါ၌။ အရိယာ။ အရိယာအရှင်မြတ်တို့သည်။ ယံအာယတနံ။ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်အကြောင်းထူးကို။ ဥပသဗ္ဗန္ဓ။ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရန္တိ။ ရုက္ခ
 ကင်းကွာချမ်းသာစွာ နေပေကုန်၏။ ကုဒါသုနာမ။ ချိန်ဆုံးခါသင့်မမြင့်
 မကြာဘယ်နံခါလျှင်။ အတံ။ ငါသည်လည်း။ တံအာယတနံ။ ထိုအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ ပြည်တော်ပုလဲသို့ သုံးစွဲလေးမြတ် အရဟတ္တဖိုလ်အ
 ကြောင်းထူးကို။ ဥပသဗ္ဗန္ဓ။ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရိယာမိ။ ဆင်းရဲမဖက်သက်
 သက်ချမ်းသာ နိဗ္ဗုတာကို အာရုံပြုလျက် နှစ်သက်စိမ့်ခံပါရအံ့နည်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အနုတ္တရေသု။ အတုမဲ့တောင်းအကောင်းအလွန်ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝိမောက္ခေသု။ အရဟတ္တဖိုလ်ဓမ္မတို့၌။ ဝိဟံအဓိဂမိန္တိ။ ရလိကြိုးပန်းအ
 ငန်းမရတောင့်တခြင်းကို။ ဥပဋ္ဌပေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ ဣတံ။ ဤသို့။ အနုတ္တရေသု
 အတုမဲ့တောင်းအကောင်းအလွန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေသု။ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဓမ္မတို့၌။ ဝိဟံအဓိဂမိန္တိ။ ရလိကြိုးပန်းအငန်းမရတောင့်တခြင်းကို။
 ဥပဋ္ဌာပယတော။ ဖြစ်စေသောသူအား။ ဝိဟပစ္စယာ။ အငန်းမရတောင်းတ
 ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒေါမနဿံ။ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဣဒံ။ ဤဒေါမနံသာကို။ နေက္ခမ္ဘသိတံဒေါမနဿန္တိ။ နေက္ခမ္ဘ
 သိတဒေါမနဿဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဝေံ။ ဤနည်းဖြင့်။ ဆယန္တရေသု။
 ခြောက်စွါရတို့၌။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ။ ဣဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါတဂတေ။ ထင်ခြင်း
 သို့ရေခံလတ်သော်။ အနုတ္တရဝိမောက္ခသင်္ခါတအရိယဖလဓမ္မေသု။ အနုတ္တ
 ရဝိမောက္ခဟုဆိုအပ်သောအရိယဖိုလ်တရားတို့၌။ ဝိဟံ။ ချစ်အပ်သည်ကို
 ဥပဋ္ဌာပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ တဒဓိဂမာယ။ ထိုအရိယဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ။ အနိစ္စာ
 ဒိဝသေန။ အနိစ္စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ပဋ္ဌ
 ပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ဥဿုက္ကာပေတုံမဂ္ဂပနိဝေဓံပါပေတုံ။ မဂ်ကိုသိခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းငှါ။ အသုက္ကောန္တဿ။ မဟတ်နှိုင်းရကား။ ဣမဗ္ဗိပက္ခံ။ ဤပက္ခ
 ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဣမဗ္ဗိမာသံ။ ဤသုံးလပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဣမဗ္ဗိ
 သံဝစ္ဆရံ။ ဤနှစ်ပတ်လုံးလည်းကောင်း။ ဝိပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ဥဿုက္ကာ
 ပေတွာ။ မဂ္ဂပနိဝေဓံသို့ဆိုလိုက်စေ၍။ အရိယဘူမိံ။ အရိယာသံခင်တို့ပျော်မြူး
 ရာနိဗ္ဗာန်သို့။ ပါဝုဏီတုံ။ ရောက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ။ မတုတ်နှိုင်းပါခဲ့။ ဣတိ။
 ဤသို့စိတ်ကလံသက်ချက်ကိုပြစ်တင်ဆို၍။ အနုသောစကော။ အပန်ပန်
 စိုရိပ်သောသူအား။ ဥပ္ပန္နာနိ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါမနဿာနိ။ ဒေါမနဿာတို့
 သည်။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော်။ နေက္ခမ္ဘသိတံဒေါမနဿာနိနာမ။ ဝံနိဗ္ဗ

ထွက်မြောက်ရာအနုတ္တရ ဝိမောက္ခအရိယဓမ္မကိုမြီသော ဒေါမနဿမည်
ကုန်၏။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပဿာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗာလဿ။
လောဘဒေါသ မောဟဓသည် ထိုထိုအကုသိုလ်တူထဲသော၊ မုဋ္ဌဿ။ အ
ကုသိုလ်တုံး ဖြစ်၍ တွေဝေသော၊ ဂုဏုဇ္ဇနဿ။ ဂုဏုဇဉ်ဂုဏ်လ်အား။
ဥပေက္ခာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကင်းသော အညာဏုပေက္ခာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ အနောမိဇိနဿ။ ကိလေသာအမှိုင်းအခြားကို အောင်အပ်သော။ အ
ဝိပါကဇိနဿ။ သောတာပန်တို့သည်မအောင်အပ်သော။ အနာဒိနဝဒဿ။
ဝိနာ၊ တုံသုံးပါး၌အပြစ်ကိုမမြင်သော။ အသုတတော၊ ပဋိပတ္တိပဋိပေဓ
ဗဟုသုတချိုသော။ ဂုဏုဇ္ဇနဿ။ အနုဂုဏုဇဉ်အား။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော။ ယာဥပေက္ခာ၊ အကြင်ညာဏ်ကင်းသောအညာဏုပေက္ခာ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဥပေက္ခာ။ ထိုအညာဏုပေက္ခာသည်။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊
နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မလွန်နိုင် ခြင်းကြောင့်၊ သာဥ
ပေက္ခာ။ ထိုအညာဏုပေက္ခာကို၊ ဂေဟသိတာတိ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမြီ၏ဟူ၍၊
ဂုဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ခွါရတို့၌၊ ဣဋ္ဌာရမ္မ
ဏေ၊ ဣဋ္ဌာရုံသည်။ အာပါတဂတေ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ဂုဋ္ဌ
ဝိဇ္ဇာကေ၊ တင်လဲပိုင်၌၊ နိလိနမက္ခိကာဝိယ၊ နားသော ယင်ကဲ့သို့၊ ရူပါနံ၊
ရုပ်တရားတို့ကို၊ အနတိဝတ္တမာနာ၊ မလွန်နိုင်ကုန်မူ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရုပ်တို့
၌သာလျှင်၊ လဝ္ဂါ၊ ငြိကုန်သည်။ လဝ္ဂိတာ၊ ငြိသောအခြင်း အရာဖြင့်ဖြစ်ကုန်
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ္ပန္နကာမဂုဏနိသိတာ၊ ဖြစ်ကုန်သောကာမ
ဂုဏ်ကိုမြီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ အညာဏုပေက္ခာတို့သည်။ ဆ၊ ခြောက်ဖါး
ကုန်သော၊ ဂေဟသိတဥပေက္ခာနာမ၊ ကာမဂုဏ်ကိုမြီသော ဥပေက္ခာမည်
ကုန်၏။ ရူပါနံတွေဝ၊ ရုပ်တရားတို့၏လျှင်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊
သိ၍၊ ဝိပရိတာမဝိရာဂနိရောဓံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း၏ ကင်းခြင်းချုပ်ခြင်းကို၊
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဂုဋ္ဌေဝေဝ၊ ရှေးအတိတ်၌လည်းကောင်း၊ ဇေတရဟိဝ၊ ဤအံခါ
၌လည်းကောင်း၊ ရူပါ၊ ရုပ်တရားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ တေရူပါ၊ ထိုရုပ်တရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
ရဲကုန်၏။ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ ဘောဝပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
ဧတံ၊ ဤသဘောကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ သမ္ပပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ
ပညာဖြင့်၊ ပဿတော၊ ရှုသောသူအား၊ ဥပေက္ခာ၊ ဝိသုတ်လျှုရှုခြင်းသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့လျှင်လျှုရှုခြင်း သဘောရှိသော၊ ယာဥ
ပေက္ခာ၊ အကြင်ညာဏ်နှင့် ဟပ်သော ဥပေက္ခာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဥ

၃၁၀ သန္ဓေသတ်တနပ်ပွယ်ယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပေက္ခာ။ ထိုညဏ်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာသည်။ ရှပ်။ ရုပ်တရားကို။ အဟိ
ဝတ္တကိအတိက္ကမတိ။ လွန်နိုင်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့ရုပ်တရားကိုလွန်နိုင်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာဥပေက္ခာ။ ထိုညဏ်နှင့်ယှဉ်သောဥပေက္ခာကို။ နေက္ခ
မသိတာတိ။ ကာမမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီသောဥပေက္ခာဟူ၍။ ဂုဏ်တိ။
ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ။ ဤနည်းဖြင့်။ သသုခ္ခါရေသု။ ခြေခံခွါရတို့၌။ ဣဋ္ဌာဒိအာရမ္မဇီတာ
ဣဋ္ဌစသော အာရုံသည်။ အာပါတဂတေ။ ထင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်
ဣဋ္ဌေ။ ကောင်းမွန်သောအာရုံ၌။ အရဇ္ဈန္တဿ။ မတပ်မက်သောသူအား။ အ
နိဋ္ဌေ။ မကောင်းသောအာရုံ၌။ အဒုဿန္တဿ။ မပြစ်မှားသောသူအား။ အ
သမပေက္ခနေ။ မသင့်မတင့်ရှုခြင်း၌။ အမယုန္တဿ။ မတွေဝေသောသူအား။
ဥပ္ပန္နာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပဿနာဉာဏသမ္ပယုတ္တာ။ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်
ယှဉ်ကုန်သော။ ဥပေက္ခာ။ ဉာဏုပေက္ခာတို့သည်။ ဆ။ ခြောက်ပါးကုန်သော
နေက္ခမ္ပသိတ ဥပေက္ခာနာမ။ ကာမအရမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကိုမှီသော
ဥပေက္ခာတို့မည်ကုန်၏။ ဣမတ္ထိံ သုတ္တေ။ ဤဒုတိယသုတ်၌။ သဗ္ဗသင်္ဂဟော။
ကုန်အောင်ရုံသော တရားကို သိမ်းကျုံး တတ်သော။ စတုတူမကမ္မေ
ပရိစ္ဆေဒေါ။ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောတရားအပိုင်းအခြားကို။ ကထိတော။
ဆိုအပ်၏။

၃၁၀ တတိယာဒိနိ။ တတိယသုတ်အစ ဒသမ သုတ်တိုင်အောင်
ရှစ်သုတ်တို့သည်။ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ။ ပေါ်သော အနက် ရှိကုန်သည်သာ
လျှင်တည်း။

၃၁၁ ကောဒသမေ။ ကောဒသမသုတ်၌။ သာမိသာတိ။ သာမိသာ
ဟူသည်ကား။ ကိလေသာမိသေန။ ကိလေသာဟူသောအမှားသူ့သစ်
တတ်သော တရားဖြင့်။ သာမိသာ။ အာမိသနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ နိရာ
မိသတရာတိ။ နိရာမိသတရာ ဟူသည်ကား။ နိရာမိသာယဝိ ဈာနဝီရိ
ယာ။ ဝီရိလေသာ မိသကင်းသော ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် ဝီရိယက
လည်း။ နိရာမိသတရာဝ။ အာမိသကင်းပြတ်သည်သာဖြစ်သော။ ဝီရိ။
ဝီရိတည်း။ စ။ စောဒနာဦးအံ့။ ခွီသုဈာနေသု။ ပဌမဈာန် ဒုတိယဈာန် နှစ်ပါး
တို့၌။ ဝီရိ။ ဝီရိသည်။ မဟဂ္ဂတာဂ္ဂိ။ မဟဂ္ဂုတ်သည်လည်း။ ဟောတိနန္န။
ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ လောကုတ္တရာဝိ။ လောကုတ္တရာ သည်လည်း။
ဟောတိနန္န။ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ပဗ္ဗဝေက္ခဏာဝီရိ။ ပဗ္ဗဝေက္ခဏာဝီရိ
သည်။ လောကီယာဝနန္န။ လောကီယာမဟုတ်လော။ သာ။ ထိုလောကီယာ
ဖြစ်သောပဗ္ဗဝေက္ခဏာဝီရိသည်။ ကသ္မာ။ အတယ်ကြောင့်။ နိရာမိသတ

ရာ၊ နိရာမိသဖြစ်ပေသောပဋ္ဌမဈာန်ဒုတိယဈာန်ပီတိတို့ထက်ကဲလွန်သည်။
ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။
သန္တပဏီတ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ ငြိမ်းသက်မွန်မြတ် မရောင့်ရဲအပ်
သော အဟတ္တဖိုလ်တရားကို ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိရာမိသတရာ၊ နိရာမိသဖြစ်ပေသော ပဋ္ဌမဈာန်
ဒုတိယဈာန်ပီတိတို့ထက် ကဲလွန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
ကိုထင်ရှားပြအံ့။ ရာဇဝလ္လဘော၊ မင်းကျွမ်းဝင်သော၊ စူဠပဋ္ဌာကော၊
သုဇယံတော်ဖြစ်၍ ဝတ်ထိစပါးစားသောအချစ်တော်သည်။ အပ္ပဒိုဟာ၊
ရိကံ၊ တရံတယောက်မျှအဆည်းအတားမရှိမင်းခွင့်ရ၍၊ ယထာသုခံ၊ အ
လိုအသျှောက်၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းနန်းတော်သို့၊ ပရိသန္တော၊ ဝင်လတ်သော်၊
သေဋ္ဌိသေနာပတိအာဒယော၊ သူဌေးကြီးစစ်သူကြီးစသည်တို့ကို၊ ပါဠေ၊
ခြေဖြင့်၊ ပဟရန္တော၊ ခတ်မိ ထိပါးသော်လည်း၊ နဂဏေတိ၊ မှူးကြီးမတ်
ကြီးဖြစ်ပေသည်ဟုလူမရေးတွက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်မှူးကြီးမတ်ကြီး
ဖြစ်ပေလျက်မသေလေးစားပြုသနည်း၊ ရညော၊ ပြည်ရှင်မင်းကြီး၏၊ အာ
သန္တေ၊ အနီးအပါးအတွင်းတော်၌၊ ပရိစာရိကတ္တာ၊ ဝတ်ထိစပါးစားမြဲ
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့တစ်စုံသော အကြောင်းဖြင့်၊
သော၊ ထိုသုဇယံတော်ဖြစ်၍ ဝတ်ထိစပါး စားသော အချစ်တော်
သည်၊ တေဟိ၊ ထိုသူဌေးကြီး စစ်သူကြီးစသော မှူးကြီးမတ်ကြီးတို့ထက်၊
ဥတ္တရိတရော၊ လွန်ကဲလွှမ်းမိုးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတံ၊
ဤသို့၊ အယံဝိ၊ ဤပစ္စဝေက္ခဏာ ပီတိသည်လည်း။ သန္တပဏီတ ဓမ္မပစ္စ
ဝေက္ခဏာဝသေန၊ ငြိမ်းသက် မွန်မြတ်သော တရားကို ဆင်ခြင်သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကုတ္တရာပီတိတောဝိ
လောကုတ္တရာပီတိထက်လည်း၊ ဥတ္တရိတရာ၊ လွန်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသဝါရေသုဝိ၊ ကြွင်းသော သုခဝါရဥပေက္ခာဝါရ
တို့၌လည်း။ ဧသေဝနံယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့။ ဝိမောက္ခဝါရေ၊ ဝိမောက္ခဝါရ၌၊ ရူပပဋိသံယုတ္တော၊
အာရုံဖြစ်သောရုပ်နှင့် စပ်သော၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခသည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ အာရမ္မဏာဘူတေန၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရူပါမိသေနာရုပ်ဟူ
သောအာမိသဖြင့်သာလျှင်၊ သာမိသေနာမ၊ အာမိသနှင့်တကွဖြစ်သည်
မည်၏။ အရူပပ္ပဋိသံယုတ္တော၊ အာရုံဖြစ်သောရုပ်နှင့်စပ်သော၊ ဝိမောက္ခော၊
ဝိမောက္ခသည်၊ အရူပါမိသာဘာဝေန၊ ရုပ်ဟူသောအာမိသမရှိကင်းခြင်း

၃၂၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ကြောင့်၊ နိရုဗ္ဗိသောနာမ၊ အာမိသကင်းသည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ဝေဒနာ သံယုတ္တံ၊ ဝေဒနာ သံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ၊

၃-မာတုဂါမသံယုတ်- ၂၃-ပဌမပေယျာလဝဂ်၊

မာတုဂါမသံယုတ္တဿ၊ မာတုဂါမသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌ အင်္ဂေဟိတိ၊ အင်္ဂေဟိဟူသည်ကား၊ အရုဏာင်္ဂေဟိအရုဏာကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ကျေးဇူးမဟုတ်သောအတ္တိတို့နှင့်၊ နစရူပဝါတိ၊ နစရူပဝါ ဟူသည်ကား၊ နရူပသမ္ပန္နော၊ အဆင်းမပြည့်စုံသည်၊ ဝိရူပေါ၊ အဆင်းမလွှဲသည်၊ ဒုဒ္ဓသိကော၊ အမြင်ဆိုးသည်၊ နစဘောဂဝါတိ၊ နစဘောဂဝါ ဟူသည်ကား၊ နိဘောဂသမ္ပန္နော၊ ဥစ္စာမပြည့်စုံသည်၊ နိဒ္ဓန္နော၊ ဥစ္စာမဲ့သည်၊ နသီလဝါတိ၊ နသီလဝါ ဟူသည်ကား၊ နသီလသမ္ပန္နော၊ သီလမပြည့်စုံသည်၊ ဒုသသီလော၊ သီလချို့သည်၊ အလင်္ဂသောစာတိ၊ အလင်္ဂသောစဟူသည်ကား၊ ကန္တနပစာနာဒီနိ၊ ခြည်ဝင့်ခြင်း၊ ယမင်းချက်ခြင်း၊ အစရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကာတု၊ ပြုလုပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ကုသိတော၊ ယှဉ်သည်၊ အာလသိယော၊ ယှဉ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်မိရာ၌၊ နိသိန္နောဝ၊ တထိုင်တည်းသာ၊ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ ရပ်မိရာ၌၊ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ နိသိန္နောဝိ၊ ထိုင်လျက်ပင်လည်း၊ နိဒ္ဓါယတိဇေ၊ အိပ်သည်သာတည်း၊ ပဇိစဿနလဘာတိတိ၊ ပဇိစဿနလဘာတိ ဟူသည်ကား၊ အဿပုရိသဿ၊ ထိုမိမိလင်ဖြစ်သောယောကျ်ား၏၊ ကုလင်္ဂသပ္ပတိဋ္ဌာပကံ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုတည်စေတတ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ နလဘာတိ၊ မရ၊ ဝဇ္ဇိ၊ ၂၈ နာမ၊ အမြို့မိန်းမမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝုတ္တံပရိယာယယေန၊ ကဏ္ဍပက္ခန္ဓဆိုပြီးသည်ကို ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊

၂ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယသုတ်ကို၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေတဗ္ဗံ၊ ယောကျ်ား၏ အစွမ်းဖြင့် ပြန်အပ်၏၊

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အာဝေဏိကာနိတိ၊ အာဝေဏိကာနိ ဟူသည်ကား၊ ပါဠိဝုဂ္ဂလိကာနိ၊ အသီးဝုဂ္ဂလိကဖြစ်ကုန်သော၊ ပုရိသေဟိ၊ ယောကျ်ားတဦးတယောက်တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာနိ၊ မဆက်ဆံဘူးကုန်

သံသယပါရိစရိယန္တိ။ ပါရိစရိယံဟူသည်ကား။ ပရိစာရိကတာဝံ။ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးအဖြစ်သို့။ ။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ မန္တရမလံပရိယုဋ္ဌိတေနာတိ၊ မန္တရ မလံပရိယုဋ္ဌိတေနဟူသည်ကား၊ ဟိ။ အသင်္တကိစ္ဆိအံ၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယသ္မိံ။ နံနက်အခါ၌၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ဝိရဒမိသင်္ဂီပနရန္တနပဝနာ ဒိနိ၊ နို့ရည်နို့၊ ခမ်းသိမ်းဆည်းခြင်း၊ ချက်ပြုတ်ခြင်း၊ အစရှိသည်တို့ကို၊ ကာ တုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အာရေဇ္ဈ၊ အားထုတ်လတ်သော်၊ ဝုတ္တကေဟိပိ၊ သားငယ် ထီးငယ်တို့သည်လည်း၊ ဟာမိယမာနာ၊ တေဇ်အင်္ဂလတ်သော်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ၊ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နန္တုန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ တေန၊ ထိုသို့တစုံ တယောက်သောသူအားတစုံတခုကိုမျှမပေးကမ်းလို ဝန်တိုခြင်းကြောင့်။ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ မန္တရ မလံပရိယုဋ္ဌိတေန စေတသာတိ။ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ မန္တရမလံ ပရိယုဋ္ဌိတေနစေတသာ ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ မန္တုန္တိကသမယေ၊ နေ့လယ်အခါ၌၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ ကောဓာတိတူတောဝ။ စောင်းမာန်အမျက် နှိပ်စက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အန္တောဇာဓေ၊ အိမ်တွင်း၌၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ အလတန္တော၊ မရမူကား၊ ပဋိဝိသကဗာရံပိ၊ အနီး အိမ်သို့လည်း၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ သာ မိကသံစ၊ လင်၏လည်း၊ ဌတနိသိန္နဋ္ဌာနာနိ၊ ရပ်ရာထိုင်ရာ တို့ကိုလည်း၊ ပိလေဒကေန္တောဝ၊ စောင်းကြည့်လျက်လျှင်၊ ပိစရတိ၊ သွား၍၊ တေန၊ ထိုသို့ နှလုံးမဖြူဖြူရအမျက်နှိပ်စက်စော်ကားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တုန္တိက သမယံ၊ အသံဇာသောပရိယုဋ္ဌိတေနစေတသာတိ၊ မန္တုန္တိက သမယံ ဇာသောပရိ ယုဋ္ဌိတေနစေတသာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ သာယန္တေ၊ ည ချမ်းအခါ၌၊ အသာသ၊ ထိုင်နိုးမအား။ အသန္တုပ္ပဗ္ဗိသေဝနာယ၊ မသူတော်အ ကျင့်ကိုဝှံ့ခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နမတိ၊ ညွှတ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သာယာ နှစ်ရာဂထသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာယန္တသမယံရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန စေ တသာတိ၊ သာယန္တသမယံ ရာဂပရိယုဋ္ဌိတေန စေတသာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို အပ်၏။ ။

၅-၆ ပုဗ္ဗမာဒိနိ၊ ပုဗ္ဗမသုတ်အစနဝမ တိုင်အောင်သောသုတ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝံ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ ရူပဗလန္တိ အာဒိယ၊ ရူပဗလံဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌၊ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်းပြည့်စုံခြင်းသည်။ ရူပဗလံ၊ ရူပဗလံမည်၏။

၃၂၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘေါဂသမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဘေါဂဗလံ၊ ဘေါဂဗလမည်၏။ ဥာတိသမ္ပတ္တိ၊ ဆွေမျိုးပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဥာတိဗလံ၊ ဥာတိဗလမည်၏။ ဝုတ္တသမ္ပတ္တိ၊ သားသမီးတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဝုတ္တဗလံ၊ ဝုတ္တဗလမည်၏။ သီလသမ္ပတ္တိ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သီလဗလံ၊ သီလဗလမည်၏။ ဟိ၊ သင့်၏၊ ပဉ္စသီလဒသသီလဝါနိ၊ ပဉ္စသီလဒသသီလတို့ကို၊ အဓဏ္ဍာနိ၊ မကျိုးသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခန္တံ၊ သာ၊ စောင့်သောသူ၏၊ သီလသမ္ပတ္တိယေဝ သီလပြည့်စုံခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ သီလဗလံနာမ၊ သီလဗလ မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာနိခေါဘိက္ခဝေပဉ္စဗလဝါနိတိ၊ ဣမာနိခေါဘိက္ခဝေပဉ္စဗလဝါနိဟူ သည်ကား၊ ဣမာနိပဉ္စ၊ ဤရှုပဗလစသောငါ့အားတို့ကို၊ ဥပထမ္ဘနဋ္ဌေန၊ ထောက်ပံ့ တတ်သောသဘောကြောင့်၊ ဗလဝါနိနာမ၊ ဗလမည်ကုန်၏ ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပဿယှာတိ၊ ပဿယှဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အဘိဘုယျဝတ္တတိတိ၊ အဘိဘုယျဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ နေပရူပဗလံတာယတိတိ၊ နေပရူပဗလံတာယတိဟူသည်ကား၊ ရူပဗလံ၊ အဆင်းဟူသော အားသည်၊ တာယိတုံရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ နာသေန္တေဝနံကုလေနဝါသေန္တိတိ၊ နာသေန္တေဝနံကုလေနဝါသေန္တိဟူ သည်ကား၊ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ နုသဝိလာ၊ သီလမရှိ၊ ဘိန္နာစာရာ၊ အကျင့် ပျက်၏၊ အဘိက္ကန္တမရိယာဒါ၊ စည်းကမ်းအပိုင်းအခြားကိုလွန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရေးရွတ်၍၊ ဂီဝါယံ၊ လည်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊ နိဟရန္တိ၊ နှင် ထုတ်ကုန်၏၊ ဘတ္ထိံကုလေ၊ ထိုအိမ်၌၊ နဝါသေန္တိ၊ မနေစေကုန်၊ ဝါသေန္တေ ဝနံကုလေနနာသေန္တိတိ၊ ဝါသေန္တေဝနံကုလေနနာသေန္တိဟူ သည်ကား၊ ရူပေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း၊ ဘောဂါဒိဟိဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ စသည်တို့ဖြင့်မူလည်းကော်၊ အဘယ်မူထုံအံ့နည်း၊ သော၊ ဤမိန်းမသည်၊ ပရိသုဒ္ဓံသီလာ၊ ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သောသီလရှိ၏၊ အာစာရသမ္ပန္နာ၊ ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ တတ္ထိံကုလေ၊ ထိုအိမ်၌၊ ဝါသေန္တိယေ ဝ၊ နေစေကုန်သည်သာတည်း၊ နာသေန္တိ၊ မနှင်မထုတ်ကုန်၊ သေသံ၊ ဖွင့်ခဲ့ သည်မှကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ ခပ်သိမ်းသောထုတ်တို့ ၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤရှေ့ အပြီး တည်း၊ မာတုဂါမသံယုတ္တံ၊ မာတုဂါမသံယုတ်သည်၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပြီးပြီ။

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်- ၂ ၆-ဇမ္ဗုခါဒကဝဂ်။

၃၂၃

၄-ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်- ၂ ၆-ဇမ္ဗုခါဒကဝဂ်။

၁. ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ္တေ၊ ဇမ္ဗုခါဒကသံယုတ်၌၊ ဇမ္ဗုခါဒကောပရိဗ္ဗာဇကောံတိ။ ဇမ္ဗုခါဒကောပရိဗ္ဗာဇကောဟူသည်ကား၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့ဇမ္ဗုခါဒကအမည်ရှိသော၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမဟာထေရ်၏၊ ဘဒ္ဒိနေယျော၊ ဘုရားတော်ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒပရိဗ္ဗာဇကော၊ ကမ္မဝါဒီဟိရိတြတ္တပ္ပတရာမချွတ်ဝတ်စားဖူးလွှမ်းသော ပရိဗိုဇ်တည်း၊ ယောခေါအာဝုသောရာဂက္ခယောတိ၊ ယောခေါအာဝုသောရာဂက္ခယောဟူသောပါဌ်၌၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ရောက်၍၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဝိယတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရာဂ၏ ကုန်ရာ ကုန်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ရာဂက္ခယောတိ၊ ရာဂက္ခယောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒေါသမောဟက္ခယောသုတိ၊ ဒေါသက္ခယ မောဟက္ခယတို့၌လည်း၊ ဧဝေဝ၊ ဤဆိုပြီးသည်တွင်၊ နယော၊ သိကြောင်းနည်းတည်း၊ ပန၊ ပရဝါဒကိုပြဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမိနာဝသုတ္တေန၊ ဤဇမ္ဗုခါဒက သုတ်ဖြင့်လျှင်၊ ကိလေသက္ခယမတ္တံ၊ ကိလေသာတို့၏ကုန်ခြင်းမျှသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဿ၊ အတတ်သူ၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းနည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကို၊ ဝတ္တဗ္ဗောကိံ၊ ဆိုအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကို၊ ဝတ္တဗ္ဗောကိံ၊ ဆိုအပ်သလော၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပုန္နိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသက္ခယော၊ ကိလေသာတို့၏ကုန်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂေါတြာဉာဏဿ၊ ဂေါတြာဉာဏ်၏၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ကိံ၊ အတတ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဇနမာနော၊ သိသောသူဖြစ်မှုကား၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ကိံ၊ ပန၊ အသို့နည်း၊ ဂေါတြာဉာဏာက္ခယော၊ ဂေါတြာဉာဏ်ခံသော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဝိယာ၊ ကုန်ကုန်ပြီးလော၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကုန်ဆဲလော၊ ဝိယိသန္တိ၊ ကုန်ကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဝိဏာတိဝါ၊ ကုန်ကုန်ပြီးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝိယန္တိတိဝါ၊ ကုန်ကုန်ဆဲဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နဝတ္တဗ္ဗော၊ မဆိုသင့်ကုန်၊

၃၂၄ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒိယိဿန္တိတိ၊ ကုန်ကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗာဆိုသင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးမူ၍၊ သကဝါဒိ၊ သကဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေသုကိလေသသုထိကိ
 လေသာတို့သည်၊ အဘိဏောသုယေဝ၊ မကုန်ကုန်မိလျှင်၊ ဂေါတြဘူညာဏံ၊
 ဂေါတြဘူညာဏ်သည်၊ ကိလေသက္ခယံ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းကို၊ အာရမ္မ
 ဏံ၊ အာရုံကို၊ ကရောဘိကိံ ပန၊ ပြုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗာဆိုသင့်
 ၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မေးချေလတ်သော်၊ ပရဝါဒိ၊ ပရဝါဒိ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရုတ္တရော၊ ဖြေဆိုစေစကား၊ မရသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ မဂ္ဂဉာဏနာဝိ၊ မဂ္ဂဉာဏ်နှင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤ
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ပတိ၊ ထင်ရှားပြဦးအံ့၊ မဂ္ဂက္ခဏာပိ၊
 မဂ်ဇာတိလည်း၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဒိဏာဘိဝါ၊ ကုန်ကုန်
 ပြီးဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဒိယိဿန္တိတိဝါ၊ ကုန်ကုန်လတ္တံ့ ဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုသင့်ကုန်၊ ပန၊ အသင့်မူကား၊ ဒိယန္တိတိ၊ ကုန်ကုန်
 ဆဲဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုသင့်ကုန်၏၊ စ၊ ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုအံ့၊ ကိလေသေသံ၊ ကိ
 လေသာတို့သည်၊ အဘိဏောသုယေဝ၊ မကုန်ကုန်မိလျှင်၊ ကိလေသက္ခယော၊
 ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းသည်၊ အာရမ္မဏံ၊ ဂေါတြဘူညာဏ်၏အာရုံသည်၊
 နံဟောတိ၊ မဖြစ်စကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကိလေသာ၏ ကုန်ခြင်းမျှသည်
 နိဗ္ဗာန်မည်၏ ဟုဆိုသောစကား၌များစွာအပြစ်ရှုတ်ရှက်မျှဖြစ်ခြင်းကြောင့်
 ယံ၊ အကြင်သဘောတရားကို၊ အာဂမ္မ၊ မျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်
 ရောက်၍၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂစသောကိလေသာတို့သည်၊ ဒိယန္တိ၊ ကုန်
 ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့
 တံဧတံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ ရူပိနောဓမ္မာတိအာဒိသု၊ ရူပိနောဓမ္မာဤသို့
 အစရှိကုန်သော၊ ဒုကေသု၊ ဒုက်တို့၌၊ အရူပိနောဓမ္မာတိ၊ အရူပိနောဓမ္မာဟူ
 သောပုဒ်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းကျုံး အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကိလေသက္ခယမတ္တမေ၊ ကိလေသာတို့၏ကုန်ခြင်းမျှသည်ပင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တပဉ္စေ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ပဉ္စာကို၊ ဗျာကရဏေ၊ ဖြေကြားရာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အ
 ရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟ
 တို့၏၊ ဒိဏန္တေ၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကုန်ခြင်း
 ၏အဆုံး၌ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရာဂက္ခယောဒေါသက္ခယောမောဟက္ခယော
 တိ၊ ရာဂက္ခယောဒေါသက္ခယောမောဟက္ခယောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊
 တေလောကေသုဂတာတိ၊ တေလောကေသုဂတာဟူသည်ကား၊ တေ၊ ထို

၉

ယေသံအါအာဝုသော ရာဂေါပဟီနော ဥန္တိန္နမူလောစသည်ဖြင့်ပယ်အပ်
 ပြီးသောသူမြတ်တို့သည်၊ရာဂါဒယော၊ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟာယ။
 အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ဂတတ္တာ၊ ဥာဏ်ဟူသော သွားခြင်းဖြင့်သွားပြီး
 သည်အဖြစ်ကြောင့်၊သုဠ၊ကောင်းစွာ၊ ဂတာပဋိပ္ပန္နာ၊ဥာဏဂမနဖြင့်ကြွ
 တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကြောင့်၊ သုဂတာ၊ သုဂတ
 မည်ကုန်၏၊ဒုက္ခဿခေါအာဝုသောပရိညတ္တန္တိ၊ ဒုက္ခဿခေါအာဝုသော
 ပရိညတ္တံဟူသည်ကား၊ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ဝဇ္ဇဒုက္ခကို၊ပရိဇာနနတ္ထံ၊ ဥာတတိရ
 တပဟာနဟုဆိုအပ်သောသုံးပါးသော ပရိညာဉ်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
 ဌ၊ဒုက္ခတာတိ၊ဒုက္ခတာဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသဘာဝေါ၊ ဒုက္ခသဘောရှိ
 သောတရားသည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာတိအာဒိသု၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဉ်တို့၌၊ဒုက္ခသင်္ခတော၊ဒုက္ခဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊ဒုက္ခသဘာဝေါ
 ဒုက္ခသဘောရှိသောတရားသည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခတာ၊ ဒုက္ခဟုဆိုအပ်သောဒုက္ခ
 သဘောရှိသောတရားမည်၏၊သေသပဒ္ဒယေဝိ၊ ကြွင်းသောသင်္ခါရဒုက္ခ
 တာဝိပရိတာမဒုက္ခတာဟူသောနှစ်ပုဒ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ဤနည်း
 ကိုသာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အဘိရုစိတိ၊အဘိရုတိဟူသည်ကား
 ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ရဟန်းအဖြစ်၌၊အနုတ္တဏ္ဏနတာ၊မဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်သည်
 နမိရံအာဝုသောတိ၊နမိရံအာဝုသောဟူသည်ကား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊
 ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သောအကျင့်ကိုကျင့်
 သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ပါတော၊နံနက်၌၊အနုသိဇ္ဈော၊ဆုံးမအပ်သော
 ရဟန်းသည်၊သဿံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဝိသေသံ၊ အရိယမဂ်ဖိုလ်ဟူသော
 တရားအထူးကို၊အမိဂမိဿတိ၊ရလတ္တံ့၊ သဿံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊အနုသိ
 ဇ္ဈော၊ဆုံးမအပ်သောရဟန်းသည်၊ပါတော၊နံနက်၌၊ဝိသေသံ၊ အရိယမဂ်
 ဖိုလ်ဟူသောတရားအထူးကို၊ အမိဂမိဿတိ၊ရလတ္တံ့၊ ဣတိဝရံနဿ၊
 ဤသို့သောစကား၏၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 စာဓူဇ္ဈော၊ စေ့ဆော်လတ်သော်၊ ဝါယမဇ္ဈော၊ အပတ်တကုတ်အား
 ထုတ်လတ်သော်၊နမိရဿံ၊မကြာမြင့်မှီလဟုံယေဝ၊လျှင်စွာသာလျှင်၊အ
 ရဟံ၊လူနတ်တို့အပူဇော်ကိုခံထိုက်သောရဟန္တာသည်၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊
 အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဉ္စဟေယျ၊ တည်ရာ၏၊ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားသည်၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ဥတ္တာနုတ္ထမေဝ၊မှပေါ်သောအနက်ရှိသည်

၃၂၆ သံဗုဒ္ဓသံဃာနဝိဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ။ ဓမ္မုခါဒကသံယုတ္တံ၊
ဓမ္မုခါဒကသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၅-သာမဏ္ဍကသံယုတ်- ၂၇-သာမဏ္ဍကဝဂ်။

သာမဏ္ဍက သံယုတ္တေပိ၊ သာမဏ္ဍက သံယုတ်၌လည်း၊ ဣမိနာဝန
ယေန၊ ဤနည်းဖြင့်ပင်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၆-မောဂ္ဂလာနသံယုတ်- ၂၈-မောဂ္ဂလာနဝဂ်။

မောဂ္ဂလာနသံယုတ္တေ၊ မောဂ္ဂလာနသံယုတ်၌၊ ကာမသဟဂတာ
တိ၊ ကာမသဟဂတာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စနိဝရဏသဟဂတာ၊ ငါးပါးသော
နိဝရဏနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဌမဇ္ဈာနယုတ္တိ
တဿ၊ ပဌမဈာန်မှ ထလတ်သော၊ တဿ၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်
အား၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့သည်၊ သန္တတော၊ ပြင်
သက်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပဉ္စနိဝရဏတို့
၏သန္တအားဖြင့်ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂလာန
အား၊ တံပဌမဇ္ဈာနံ၊ ထိုပဌမဈာန်သည်၊ ဟာနဘာဂိယံနာမ၊ ဟာနဘာဂိယ
မည်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံပမာဒံ၊ ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊
ထိတော်မူ၍၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာဆုံးမနာ၍ သတ္ထာမည်ရှိစောမုနိသည်၊
မာပမာဒေါတိ၊ မမေ့စေလင့်ဟု၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်
မူ၏၊ ဒုတိယဇ္ဈာနာဒိသုပိ၊ ဒုတိယဈာန်အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဣမိနာဝန
ယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
တိ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ဇေတ္ထ၊ ဤကာမသဟဂတာပိတက္ကသဟဂတာစသော
ပါဌ၌၊ အာရမ္မဏသဟဂတာမေဝ၊ အာရုံအားဖြင့်တကွဖြစ်ခြင်းကိုသာ
လျှင်၊ သဟဂတာန္တိ၊ သဟဂတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိမိတ္တစေတောသ
မာမိန္တိဇေတံ၊ အနိမိတ္တစေတောသမာမိဟူသောဤစကားကို၊ နိစ္စနိမိတ္တာ
ဒိနိ၊ နိစ္စနိမိတ်သုခနိမိတ်အတ္တနိမိတ်သုခနိမိတ်တို့ကို၊ ပဗ္ဗာယ၊ ပယ်၍၊
ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာသမာမိယော၊ ဝိပဿနာသမာမိကိုသာလျှင်၊
သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဇေတံ၊ ဤအနိမိတ္တစေတောသမာမိဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ
ဆိုအပ်၏။ နိမိတ္တာနုသာရိဝိညာဏံဗောဓိတိ၊ နိမိတ္တာနုသာရိဝိညာဏံ

ပံသာတိဟူသောပါဌ်၌၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနံက်
ကိန်းဝေဒိတာဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ ဧဝံဣဒိနာပိဝိပဿနာသမာဓိဝိဟာရေန၊ ဤသို့
သောဝိပဿနာသမာဓိဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟာရတော၊ နေသောသူ၏၊ ဝိပဿနာ
ဥပဇာ၊ ဝိပဿနာဥပဇာဏ်သည်၊ တိက္ခေ၊ အသွားနှစ်ဖက် စိန်သန်လျက်သို့
ထုတ်သည်၊ သူရေးရဲရင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဟမာနေ၊ ဝန်ကိုဆောင်လတ်သော်
ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသဿ၊ သစ်ထိမ်းယောက်ျား၏၊
တိဝိဇ္ဇောနု၊ မြဲမြံထက်သော၊ ပရသုနာ၊ ပုဆိန်ဖြင့်၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ကို၊ ဆိန္ဒုန္တဿ၊
ဖြတ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရသု၊ ပုဆိန်သည်၊ သုဠ၊ ဝတ၊ လွန်စွာ၊ ဝဟတိတိ၊
အမှုထမ်းပေသည်ဟု၊ ခဏာခဏာ၊ ခုတင်ခု၊ ပရသုခရံ၊ ပုဆိန်သွားကို၊
ဩဇောကေန္တဿ၊ အရိပ်ကြည့်တိမူကား၊ ဆန္ဒကိစ္စံ၊ ဖြတ်ခြင်းကိစ္စသည်
နိဗ္ဗုဇ္ဇတိယထာ၊ မပြီးနိုင်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ထေရုဿာပိ၊ သမာပတ်သူနှင့်
တန်ခိုးထန်သော မောဂ္ဂလာနံတွင်မည် ဤမထေရ်အားလည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊
ဥပဇာံ၊ ဝိပဿနာ ဥပဇာဏ်သည်၊ သူရံ ဝတ၊ မနစ်မဆုပ်စုတ်စုတ်စွဲ၍ရသည်
သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဟတိတိ၊ အမှုထောင်ထမ်းပေသည်ဟု၊ ဝိပဿ
နံ၊ ဝိပဿနာဥပဇာဏ်ကို၊ အာရက္ခ၊ တလိုလဲလဲ အာရုံပြု၍၊ နိကာန္တိ၊ မိမိဝိပဿ
နာဥပဇာဏ်ကို သာယာလျက်ဖြစ်သော အချစ်တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
ချေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မသာယာကောင်းသည်ကိုပင် သာယာမိသောတဏှာ
စေး၌ ငြိတွယ် တတ်သော စိတ်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ
ဥပဇာဏ်သည်၊ ကိစ္စံ၊ မိမိကိစ္စကို၊ သာဓေဝံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်
နိုင်ခဲ့၊ တံ၊ ထိုသို့တဏှာစေး၌ ငြိတွယ်သော စိတ်တဆိတ် ဖြစ်သည်ကို၊
သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နိမိတ္တာနုဿာရိ၊ ဝိညာဏံဟောတိတိ၊ နိမိတ္တာ နုဿာရိ
ဝိညာဏံ ဟောတိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ အမနုသိကာရာ
အနိမိတ္တံစေတော သမာဓိံ ဥပသမ္ပန္နဝိဟာသိတိ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တာနံအမနုသိ
ကာရာအနိမိတ္တံစေတောသမာဓိံ ဥပသမ္ပန္နဝိဟာသိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ
သံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ္တာနံ၊ နိစ္စသုခအတ္တ နိမိတ်တို့ကို၊
အမနုသိကာရေန၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အနိမိတ္တံ၊ နိစ္စသုခအတ္တနိမိတ်
တွာသော၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿ နာသမ္ပယုတ္တံ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဖြစ်သောအထွဋ်
အထိပ်သို့ရောက်သော ဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သော ဥပဇာနှင့်ယှဉ်သော၊
စေတောသမာဓိံ၊ စိတ်ကိုအညီအညွတ် ကောင်းစွာအာရုံ၌ ထားတတ်
သောသမာဓိကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသံ၊ ငါနေပြီ၊ နိဗ္ဗာနာရဇ္ဇဏံ၊
နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဥပရိမဂ္ဂမလသံမာဓိဉ္စ၊ အထက်မက်ဖိုလ်သံမာဓိ

၃၂၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ကိုလည်း။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အဝေစ္စပ္ပဿာဓေနာ
တိ၊ အဝေစ္စပ္ပဿာဓေန ဟူသည်ကား။ အစလပ္ပဿာဓေန၊ မတုန်မတွံပ်
ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ ဒသဟိဋ္ဌာနေဟိတိ၊ ဒသဟိဋ္ဌာနေဟိ ဟူသည်ကား။
ဒသဟိကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းသတ်ပါးတို့ဖြင့်၊ အဝိဂဏ္ဍန္တိတိ၊ အဝိ
ဂဏ္ဍန္တိဟူသည်ကား။ အဘိတဝန္တိ၊ လွှမ်းမိုးကုန်၏၊ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်
၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊
အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာ
လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ မောဂ္ဂလာနသံယုတ္တံ၊
မောဂ္ဂလာနသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၇-ဝိတ္တသံယုတ်-၂၆-ဝိတ္တဝဂ္ဂ၊

၁ ဝိတ္တသံယုတ္တဿ၊ ဝိတ္တသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌမသုတ်၌၊ မန္တိကာ
သဏ္ဍေတိ၊ မန္တိကာသဏ္ဍေ ဟူသည်ကား။ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့မန္တိကာ
သဏ္ဍေအမည်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအရပ်အရပ်၌၊ အယမန္တရကထာ
ဥဒပါဒိတိ၊ အယမန္တရကထာဥဒပါဒိဟူသည်ကား၊ ပေါရာဏကက္ခေရာ၊
ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ အတိရန္တာနကထာ၊ ကာလသားတို့
ကဲ့သို့မင်္ဂလိယဒီလောကနိလနိဖြစ်သော နိရတ္တကစကား မများကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိသိန္နနိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်
တိုင်းထိုင်ထိုင်းသောအရပ်၌၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ သရဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ အနန္တာ၊
သိကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ဝိဿန္တန္တိ၊ ဖြေကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
နေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့အား၊ အယံကထာ၊ ဤသံယောဇနန္တိ ဝါ အာရသော
သံယောနိယဓမ္မာတိဝါ၊ အမေဓမ္မာနာနုတ္တာနာနာဗျဉ္ဇနာဟူသောစကားသည်
ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်သတ်သတည်း။ ဝိဂပထကန္တိ၊ ဝိဂပထကံဟူ၍၊ ဧဝံနာမကံ၊
ဤသို့ဝိဂပထအမည်ရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘောဂဂါမံ၊ စီးပွားဥစ္စာ
ဖြစ်ရာဖြစ်သော လုပ်သားတို့နေရာ ရွာကို၊ သော၊ ထိုဝိဂပထ မည်သော
ရွာသည်၊ အဗ္ဗာဓုကံရာမဿ၊ ဌေးတောအရံ၏၊ ဝိဗ္ဗိဘာဂေ၊ နောက်အတို့
၌၊ ဟောတိကိရံ၊ ဖြစ်သံတတ်၊ တေနုပသကံသိတိ၊ တေနုပသကံမိဟူသည်
ကား၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ ပဉ္စု၊ ပုစ္ဆာကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေ၍၊ ပါသု
ဝိဘာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအပ်တို့၍၊

စိန္တေတွာ၊ ဩ၍၊ ဥပသကံမိ၊ ကာ၍။ ဂန္တိရေဗုဒ္ဓဝစနေတိ၊ ဂန္တိရေဗုဒ္ဓဝစ
 နေဟူသညကား၊ အတ္တဂန္တိရေဝေဝ၊ အနက်အားဖြင့်နက်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ မေဗုဂန္တိရေဝ၊ ဝါဠိအားဖြင့်နက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊
 ဘုရားစကားတော်၌၊ ပညာစက္ခုကမတိတိ၊ ပညာစက္ခုကမတိ ဟူသည်
 ကား၊ ဥာဏစက္ခု၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိသည်၊ ဝဟတိ၊ အမျှထမ်းရ
 ပေ၏၊ ပဝတ္တဟိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏။ ။

၈။ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ အာယသ္မန္တံထေရန္တိ၊ အာယသ္မန္တံထေရံ
 ဟူသည်ကား၊ တေသုထေရေသု၊ ထိုသူကြွယ်အိမ်သို့လာကုန်သောမထေရ်
 တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကံမဟာထေရံ၊ အကြီးဖြစ်သော မဟာထေရ်ကို၊ တုဏှိအ
 ဟောဝတိတိ၊ တုဏှိအဟောသိဟူသည်ကား၊ ဇာနဇန္တဝိ၊ သိလျက်လည်း၊
 အဝိသာရေဒတ္တော၊ ရဲစွမ်းသတ္တိမရှိရှာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တခွန်းမျှ
 နုပျာကရိ၊ မဖြေမဆို၊ ပျာကရော မဟံဘန္တေတိ၊ ပျာကရော မဟံဘန္တေ
 ဟူသည်ကား၊ အယံထေရော၊ ဤမဟာထေရ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်
 တိုင်လည်း၊ နေဝပျာကရောတိ၊ မဖြေ၊ အညော၊ တပါးသော ရဟန်းတို့ကို
 လည်း၊ နအဇ္ဈေသတိ၊ ငါရှင်ဖြေပါဟုမတိုက်တွန်းခဲ့၊ ဥပါသကောပိ၊ ကျွမ်း
 တတ်တကာကြီးသည်လည်း၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝိဟာစေ
 တိ၊ ဝုတ္တံ၊ အခါခါမေးသဖြင့်ညှဉ်းဆဲခဲ့ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ဤဝုတ္တံကို၊
 ပျာကရိတွာ၊ ဖြေကြား၍၊ ဟသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ဖြို၍၊ အသာပိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍၊ ဝိန္တေတွာ၊ ဩ၍၊ အာသနတော၊ နေမြဲနေရာ
 မှ၊ ဝုဠာပု၊ ထ၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုစေ၏၊ ကတာဝကာသောပန၊
 အခွင့်ရပြီး၍ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ
 ၍၊ ပျာကာသိ၊ ဖြေကြား၏။ ။

သဟတ္ထာတိ၊ သဟတ္ထာ ဟူသည်ကား၊ သဟတ္ထေန၊ မိမိလက်ဖြင့်၊
 သန္တပွေသိတိ၊ သန္တပွေသိ ဟူသည်ကား၊ ယာဝတိန္တကံ၊ အခြင်ရှေ့
 လောက်အလိုရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုသို့အလိုရှိသရှေ့၊ ဒေန္တော၊ ကော်ကာကော်
 ကာလှလျက်၊ သုဠ၊ လွန်စွာ၊ တပွေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏၊ သမ္ပဘိရေသိတိ၊ သမ္ပ
 ဝါရေသိ ဟူသည်ကား၊ အလံအနုသန္တိ၊ တကသတနံ၊ ပြီကန်ပြီးဟု၊ ပာတ္တ
 သညာယစေဝ၊ လက်ဖြင့်သောအမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာထာဝါစာယ
 စ၊ ထိုသို့တနံ၊ ပြီကန်ပြီးကာကဟုဆိုသောစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပုဋိက္ခိ
 ဝါပေသိ၊ ပယ်စေ၏၊ ဩနိတပတ္တပါဏိနောတိ၊ ဩနိတပတ္တပါဏိနောဟူ

၃၃၀ သဗ္ဗာဏတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သညကား၊ ပါဏိတော၊ လက်မှ၊ အပနိတပတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောသ
ပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေးကြောပြီး၍၊ ထဝိကာယ၊ အိတ်၌၊
ဩသာပေတွာ၊ သွတ်၍၊ အံသေ၊ ပရုံး၌၊ လဂ္ဂိတပတ္တာ၊ အသင့်လွယ်ပြီး
သောသပိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

၃ တတိယေ၊ တတိယသုတ်၌၊ အဝန္တိယာတိ၊ အဝန္တိယာဟူသည်
ကား၊ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊ မဏ္ဍိမဒေသတောင်ဘက်အရပ်၌၊ အဝန္တိရဋ္ဌေ
အဝန္တိတိုင်း၌၊ ကလျာဏံဝုစ္စတိတိ၊ ကလျာဏံဝုစ္စတိ ဟူသောစကားကို၊
ဥပါသက၊ ဥပါသကာ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ စတုဟိပစ္စယေတိ၊ ပစ္စည်း
လေးပါးတို့ဖြင့်၊ ပဋိဇ္ဈိဿာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ဟူ၍၊ နိဒ္ဒေါသံအနဝဇ္ဇံ၊ အ
ပြစ်ကင်းသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုပေ၏၊ ဣတိ
အဓိပ္ပါယ်န၊ ဤသို့မိတ္တသုတ္တဝါအလိုဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။

၄ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထသုတ်၌၊ သေသကံဝိဿန္တေထာတိ၊ သေသကံ
ဝိဿန္တေထ ဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုမိတ္တသုတ္တဝါအား၊ ထေရေဟိ၊
မထေရ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ကံသထာလံ၊ ရွှေခွက်ကို၊
ပမဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်သပ်၍၊ ပါယာဇံ၊ စာနာနို့ ဆွမ်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ခူး၍၊ ဒါသ
ကမ္မကရာ၊ ကျန်အမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ အဒံသ၊ ပေးကြကုန်၏၊ သော၊
ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဘုတ္တပါယာသော၊ စာနာထမင်းစားလတ်ပြီးသော်၊
ထေရေဟိယေဝ၊ မထေရ်တို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဂန္တုကာမော၊
သွားလိုရကား၊ စာရေးအိမ်၌၊ ဥပါသိကာ၊ အိမ်ရှင်ဥပါသိကာမသည်၊ သေ
သကံ၊ အကျန်ကို၊ တာဝဝိစာရေတိ၊ စီရင်ပေသည်ပင်၊ ဣပေန၊ ဤအိမ်မှ
တပါးနွားတင်းကုတ်၌ကား၊ ဣမေဒါသကမ္မ ကရာ၊ ဤကျန်အမှုလုပ်
သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဝုတ္တာ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်မူကား၊ နဝိစာရေသန္တိ၊
မစီရင်ဘဲ ကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မစီရင်ကုန်လတ်သော်၊ အယံပဏိတပါယာ
သော၊ ဤမွန်မြတ်သောစာနာသည်၊ နသိဿတိတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့ ဟု၊ မိန္ဒန္တ
သိ၊ ကြံ၏၊ မိန္ဒန္တတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ တေသံဒါသကမ္မကရာနံ၊ ထိုကျန်အမှုလုပ်
တို့၏၊ သေသကေးသံဃာတော်ဘုဉ်းပေးကျန်၌၊ ယထာရုမိဝိစာရေတံ၊ အ
လိုအလျောက်စီရင်ခြင်းကို၊ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုလိုရကား၊ ဧဝံ၊ ဤသေသ
ကံဝိဿန္တေထဟူသောစကားကို၊ အံဟ၊ ဆို၏၊ ကုထိတံန္တိ၊ ကုထိတံဟူ
သောဤပါဌ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သန္တုတ္တာယ၊ ပြင်းစွာပူသော၊ ဝါလုကာ
ယ၊ သဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာတပေနစ၊ နေပူဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကုမိတံ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူ၏၊ အတိတိမိတံ၊ မီးတိုက်၏သို့အလွန်

ထက်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣဒံပန၊ ဤကု
 ထိကံ၊ ဣသောဝုဒ်သည်ကား။ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော
 ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၌။ အသံဝိန္နပဒံ၊ မရောသောဝုဒ်
 တည်း။ ပဝေလိယမာနေနာတိ၊ ပဝေလိယမာနေနဟူသည်ကား။ ပဝိလိယ
 မာနေန၊ မီးကင်၍ပျောင်းသောဗရောင်းကဲ့သို့ပျော့၍ကြေအံ့သကဲ့သို့သော၊
 သံသုခဿဘန္တတိ၊ သံသုခဿဘန္တဟူသည်ကား။ နေသံ၊ ထိုမထေရ်
 တို့၏။ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊
 ဤ။ ဝိန္နတော၊ ကြံ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ အာယသ္မာမဟကော၊
 အရှင်မဟကသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ဣဒ္ဓါတိသင်္ခါရံအဘိသင်္ခရိတိ၊ ဣဒ္ဓါတိသင်္ခါရံအဘိသင်္ခရိဟူသည်ကား
 အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိံ၊ အဓိဋ္ဌာနတန်ခိုးကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧတ္ထ
 တေသ္မိ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကရဏေ၊ ဤအဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကိုပြုခြင်း၌။ မန္ဓမန္ဓော၊ ညှင်း
 ညှင်းသာယာသာယာသော၊ သီတကဝါတော၊ ချမ်းအေးသော လေသည်၊
 ဝါယတု၊ လာစေသော၊ အတ္တာမဏ္ဍပံ၊ တိမ်တိုက်ဝန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဒေဝေါ၊ မိန့်သည်။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်ချင်း၊ ဗုဿယတု၊
 တဖြောက်ဖြောက် သွန်ချစေသော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနာပရိကမ္ဘံ၊ အသီး
 အသီးပရိကံရှိသော၊ သဝါတော၊ လေနှင့်တကွသော၊ ဒေဝေါ၊ မိန့်သည်၊
 ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာနခြင်းသည်၊
 ဧကတေဝိ၊ တချက်တည်းလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဝါတော၊ လေနှင့်
 အကွသော၊ ဒေဝေါ၊ မိန့်သည်၊ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧကတောပရိကမ္ဘံ၊ တချက်တည်း ပရိကံရှိသော၊ မန္ဓမန္ဓော၊ ညှင်းညှင်း
 သာယာသာယာသော၊ သီတကဝါတော၊ အေးသောလေသည်၊ ဝါယတု၊ လာ
 စေသတည်း။ အတ္တာမဏ္ဍပံ၊ တိမ်တိုက်ဝန်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝေါ၊ မိန့်
 သည်၊ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်ခြင်း၊ ဗုဿယတု၊ ရွာစေသတည်း။
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာနာအဓိဋ္ဌာနံ၊ အထူးထူးသောအဓိဋ္ဌာနခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 နာနာပရိကမ္ဘံ၊ အထူးထူးသောပရိကံလည်းလည်းကောင်း၊ နာနာအဓိဋ္ဌာနံ
 အထူးထူးသော အဓိဋ္ဌာနခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဧကတောပရိကမ္ဘံ၊
 တချက်တည်းပရိကံရှိသော၊ ဧကတောအဓိဋ္ဌာနံ၊ တချက်တည်းသော
 အဓိဋ္ဌာနသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိယေစ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ပနိသန္တံ၊ မှန်၏။ ယထာတထာယေနဝါတောနဝါပက္ခာနေန၊ ယထာဝုတ္တစတု

၃၃၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ပကာရတို့တွင် ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားသော အပြားဖြင့်၊ ကရေန္တဿ၊ ပြု
သောသူ၏၊ ပါဒကဏ္ဍာနတော၊ ပါဒကဏ္ဍာနမှ၊ ဝုဠာယ၊ ထလတ်၍၊ ကံတံပရိ
ကမ္မဿ၊ ဤသို့လည်း ဤသို့လည်း ဖြစ်စေသော ဇာပြုအပ်ပြီးသောပရိကံ
စိတ်ရှိသောသူအား၊ ပရိကမ္မန္တရေန၊ ပရိကံ၏အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော၊ မဟာဂ္ဂတ
အဓိဋ္ဌာနစိတ္တေနော၊ မဟာဂ္ဂုတ်အဓိဋ္ဌာနစိတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ တံအုဒ္ဓါဘိသင်္ခါ
ရံ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာနတန်ခိုးသည်၊ ဣတ္ထိ၊ အလိုအတိုင်းပြည့်စုံ၏၊ ဩကာသေ
ဟိတိ၊ ဩကာသေဟိဟူသည်ကား၊ ဝိပွကိရိ၊ ဖြန့်ကြဲ၍ထားလေလော၊ ။

၅ ပဉ္စမေ၊ ပဉ္စမသုတ်၌၊ နေလင်္ဂီတိ၊ နေလင်္ဂီဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဈေ
သော၊ အပြစ်ကင်းသော၊ သေတပ္ပန္နာဒေါတိ၊ သေတပ္ပန္နာဒေါဟူသည်
ကား၊ သေတပ္ပန္နိန္ဒာဒေနော၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော
အရိုးရှိသော၊ အနိဗ္ဗန္တိ၊ အနိဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော၊
မုဟုတ္တံ တုဏှိ ဟုတွာတိ၊ မုဟုတ္တံတုဏှိဟုတွာ ဟူသည်ကား၊ တဿ၊
ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထပေက္ခနတ္ထံ၊ အနက်ကို ကြည့်ရှုရှာဖွေခြင်းငှါ၊ တိတိ
ဝိဇ္ဇကာနိ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇကုတ်တို့ကို၊ ကဏ္ဏေ၊ နား၌၊ ကုဏ္ဍလံဝိယ၊ ပန
သောနားရောင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာလေန္တော၊ လှုပ်လျက်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
ဣမဿ၊ ဤပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဣမဿ၊
ဤပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခနတ္ထံ၊ စုံစမ်းခြင်း
ငှါ၊ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ၊ တုဏှိဟုတွာ၊ ကြံစည်တိတ်တိတ် ခတ်မခတ်
ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိယာတိ၊ ဝိမုတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဖလံ ဝိမုတ္တိ
ယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဝိမုတ္တိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာ
ကို၊ ကထေန္တော၊ ဖြေသော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ‘နုတ္တရံ၊ ခဲ
ယဉ်းသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဩဒါတကံ၊ ဖြူသောအဆင်းရှိသော၊
တနူဝံ၊ လူပါးသောကိုယ်ရှိသော၊ တုဂ်နာသိကံ၊ မြင့်သောနှာရှိသော၊
တေတိက္ခု၊ ဤသည်ရဟန်းကို၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သည်ကို၊ တုဌေ၊
‘သင်တို့သည်၊ ပဿထနောပဿထနု၊ မြင်ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
နော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဒိဋ္ဌေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ကံထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ပန၊ အံ့ရာတူပါးဆိုဆိုအံ့၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤစိတ္တသုဏ္ဏိယံသည်
နယဂ္ဂိဟေန၊ နည်းယူသောအားဖြင့်၊ အရဟတောတေ အဓိဝစနန္တိ၊ အရ
ဟတောတေ အဓိဝစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခဲကျမ်းစံ၌ခွဲ၍ မှတ်န
သောဉာဏ်ဖြင့်အမှန်ပင်အောင်ဆိုနိုင်ပေ၏၊ ။

၀၃

၆ ဆဋ္ဌေ၊ ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ ကတိနုခေါတာန္တေ သင်္ခါရာတိ၊ ကတိနုခေါ
 တန္တေသင်္ခါရာဟူသည်ကား၊ အယံဂဟပတိ၊ ဤသည်ကျောင်းတကာင်း
 ရာသင်းရှူးသီတင်းဦးပု မည်ထူးပညတ် ကျင်းတတ် တွင်ကျယ် မိတ္တသူ
 ကြွယ်သည်၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဝဠုဇ္ဇေတိကိရေ၊ သုံးဆောင်သ
 စာတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရောဓပါဒကေ၊ နိရောဓသမာပတ်၏အခြေဖြစ်
 ကုန်သော၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးလိုက်အံ့ဟု၊ မိန္တေ
 တွာ၊ ကြံ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကတိနုခေါစသောဝုစ္ဆာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ထေရောဝံ
 ကာမာဂ္ဂဟုယှိုက်ဆူကြေညာမဟာထေရ်သည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုမိတ္တသူ
 ကြွယ်၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ ဥတွာဝ၊ မချဆတ်ဆတ်သိတုံလတ်၍လျှင်း
 ဝုညာဘိသင်္ခါရာဒိဓု၊ ဝုညာဘိသင်္ခါရအဝုညာဘိသင်္ခါရအစရှိကုန်သော
 အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု
 ဝိရှိကုန်လျက်လည်း၊ ကာယသင်္ခါရာဒယောဝ၊ ကာယသင်္ခါရဝစီသင်္ခါရ
 မိတ္တသင်္ခါရတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမိက္ခန္တော၊ မကြာမြေမှုန့်တံဝယ်လှသို့တခု
 မထားကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ တယောခေါဂဟပတိတိအာဒိ၊ တယောခေါ
 ဂဟပတိဤသို့ အစရှိသောပါဌ်ကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတ
 ယောခေါဂဟပတိအစရှိသောအဖြေကား၌၊ ကာယဗုဒ္ဓိဗဒ္ဓတ္တာ၊ ကရုဇကာ
 ယဉ္ဇဝံသသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေန၊ ကရုဇကာယသည်၊ သင်္ခါရီ
 ယတိ၊ ပြုပြင်အပ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရမည်၏၊ ဝစသော၊ ဝစီကို၊ သင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်
 တံတံ၏၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝစီသင်္ခါ
 ရော၊ ဝစီသင်္ခါရမည်၏၊ မိတ္တဗုဒ္ဓိဗဒ္ဓတ္တာ၊ မိတ်ဉ္ဇဝံသသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 မိတ္တေန၊ မိတ်သည်၊ သင်္ခါရီယတိ၊ ပြုပြင်အပ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိယတိ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိတ္တသင်္ခါရော၊ မိတ္တသင်္ခါရမည်၏၊ ကတမောပန
 တန္တေတိဣ၊ ကတမောပနတန္တေဟူသောဤဝုစ္ဆာ၌၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊
 ဝုစ္ဆိတိ၊ မေးသနည်း၊ ဣမေသင်္ခါရာ၊ ဤကာယသင်္ခါရဝစီသင်္ခါရမိတ္တသင်္ခါ
 ရတို့သည်၊ အညမုညံ၊ အချင်းချင်း၊ မိဿာ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်ရောရှက်ကုန်၏၊
 အာလုလိတာ၊ နှောင့်ရှက်ကုန်၏၊ အဝိဘူတာ၊ မထင်ရှင်ကုန်၊ ဒုန္နိဗနာ၊ ပြုနိုင်
 ခဲကုန်၏၊ ဣထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယဒ္ဓါရေ၊ ကာ
 ယဒ္ဓါရ၌၊ အာဒါနုပ္ပဟဏာ၊ မုဉ္ဇနစောပနာနိ၊ မရောက်သေးသောဝတ္ထုကိုဆွဲ
 ငင်၍ယူခြင်း၊ ယွတ်ခြင်းယှပ်ခြင်းတို့သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာမာဝစရိကုသလဝစတနာ၊ ကာ

၃၃၄ သံဃာယတနံဝိဝုသ်ယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာဝစရကုသိုလ် စေတနာတို့၎င်း၊ ခွါဒသ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော။ အကုသလစေတနာ၊ အကုသိုလ် စေတနာတို့၎င်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ကုသလသကုသလ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသုတိစေတနာပိ၊ စေတနာနှစ်ဆယ်တို့ကို၎င်း၊ အဿာသပဿာသပိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို၎င်း၊ ကာယသင်္ခါရောတွဝ၊ ကာယသင်္ခါရဟူ၍ပင်လျှင်၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝစိန္တါရေ၊ ဝစိန္တါရ၌၊ ဟန္တသဗ္ဗောပနံ၊ ကာယဝိညတ်၏ အတွင်းဖြင့် ရှေးအတို့၌မေးလှုပ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ဝစိဘောဒံ၊ နှုတ်မြှောက်ခြင်းသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုတ္တပကာရာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည့်လျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသကိစေတနာပိ၊ စေတနာနှစ်ဆယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကဝိစာရာပိ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝစိသင်္ခါရောတွဝ၊ ဝစိသင်္ခါရတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကာယဝစိန္တါရေသု၊ ကာယခွါရဝစိန္တါရတို့၌၊ စောပနံဗန္ဓနံ၊ လှုပ်ခြင်းသို့၊ အပ္ပတွာမင်္ဂရောက်မူ၍၊ ရဟော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ နိသိန္ဓဿ၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဗိန္တယတော၊ ကြံသောသူအား၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလသကုသလ၊ လောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကုနတိ သစေတနာပိ၊ တခုယုတ်သုံးဆယ်သောစေတနာတို့ကို လည်းကောင်း၊ သညာစ၊ သညာလည်းကောင်း၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဒ္ဒေဓမ္မာပိ၊ ဤနှစ်ပါးသောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တသင်္ခါရောတွဝ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဇေ၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣမေသင်္ခါရ၊ ဤသင်္ခါရတို့သည်၊ အညမညံမိဿ၊ အချင်းချင်းရောက်ကုန်၏။ အာလုဇိတာ၊ နောက်ကျကုန်၏။ အဝိဘူတာ၊ မထင်ရှင်ကုန်၊ ဒုန္နိပနာ၊ ပြရှင်ခဲးကုန်၏။ တေသင်္ခါရေ၊ ထိုသင်္ခါရတို့ကို၊ ပါကဇေ၊ ပေါ်သည်တို့ကို၊ ဝိဘူတေ၊ နေဝန်းထွက်၏သို့ပြန်ပြန် ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကယာပေသံဘာဝိတိ၊ ဟောသောစံဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ မေးလျှောက်၏။

ကသ္မာပနာဘန္တေတိဣမ၊ ကသ္မာပနာဘန္တေ ဟူသော ဤပါဌ၌၊ ကာယသင်္ခါရာဒိနာမဿ၊ ကာယသင်္ခါရစသောအမည်၏၊ ပဒတ္တံ၊ ပုဒ်၏အနက်ကို ဝုစ္စန္တိ၊ မေး၏။ တဿ၊ ထိုပဒတ္တံကို၊ ဝိသုတ္တနေ၊ အဖြင့်၊ ကာယပ္ပဗိုဗဒ္ဓါတိ၊ ကာယပ္ပဗိုဗဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကာယနိဿိတာ၊ ကရဇကာယကိုမှီကုန်၏။ ကာယေ၊ ကရဇကာယသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယေကိုယ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိမူကား၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဗိတ္တပဗိုဗဒ္ဓါတိ၊ ဗိတ္တပဗိုဗဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တနိဿိတာ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗိတ္တံ၊

၇-စိတ္တသံယုတ်- ၂၉-စိတ္တဝဂ်၊

၃၃၅

စိတ်သည်၊ သတိ၊ ဂြိုသော်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စိတ္တ၊ စိတ်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ နဝဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ။

☞ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေသဇေသ ဝေဝရော၊ ဤကာမဘူထေရ်သည်၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဝလဉ္ဇေတိကိံ နှုခေါ၊ သုံးဆောင်ခံစားအံ့သော၊ နေဝလဉ္ဇေတိကိံ နှုခေါ၊ မသုံးဆောင်မခံစားလေအံ့သော၊ တတ္ထ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ် သူဖြတ်တို့သာ ခံစားပါသော တရား၌၊ စိဏ္ဏဝသီဝါ၊ ခဏလွယ်ကာလို တိုင်းပါအောင် လေ့လာကျပွန် ပွန်သော ဝသီရှိပါလိမ့်သော၊ နေဝစိဏ္ဏဝသီဝါ၊ ဝလဉ္ဇနဝါးမဝ၍စိဏ္ဏဝသီမရှိဖြစ်လေတိသလော၊ ဣတိဇာနနတ္ထံ၊ ဤသို့ထဲမှည့် ထိုမထေရ်၏ အရည်အချင်းကို ရံစမ်းခြင်းငှါ၊ ပုစ္ဆိန္ဒြော၊ မေးလိုရကား၊ ကထံပနဘန္တေသညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိဟောတိတိ၊ ကထံပနဘန္တေသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမပတ္တိဟောတိဟူ၍၊ အဘိဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿပဉ္စဿ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တနေ၊ ဖြေဆိုခြင်း၌၊ သမာပတ္တိသန္တိ ဝါ၊ သမာပတ္တိသံဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သမာပဇ္ဇာမိတိဝါ၊ သမာပဇ္ဇာမိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပဒန္တယေန၊ ပုန်နှစ်ခုဖြင့်၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ္တိကာလော၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၏ ကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ သမာပဇ္ဇောတိ ပဒေန၊ သမာပဇ္ဇော ဟူသောပုန်ဖြင့်၊ အန္တောနိရောဓော၊ နိရောဓသမာပတ်၏အတွင်းကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ပုရိမေဟိန္ဒိဟိ ပဒေဟိ၊ သမာပတ္တိသံသမာပဇ္ဇာမိဟူသော ဂွေးနှစ်ပုန်တို့ဖြင့်၊ သစိတ္တကာလော၊ စိတ်ရှိသောကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန္တိမေန၊ သမာပဇ္ဇောဟူသောနေ့ကပ်ပုန်ဖြင့်၊ အစိတ္တကာလော၊ စိတ်မရှိသောကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ပုဗ္ဗေဝတထာစိတ္တံဘာဝိတံဟောတိတိ၊ ပုဗ္ဗေဝတထာစိတ္တံ ဘာဝိတံဟောတိဟူသည်ကား၊ နိရောဓသမာပတ္တိယာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂွေးအတို့၌၊ အန္တိနပရိစ္ဆေဒကာလေပေဝ၊ အနွှံ့ကိုပိုင်းခြားရာကာလ၌လျှင်၊ ဧတ္ထကံကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်သုံး၊ အစိတ္တကော၊ စိတ်မရှိသည်၊ ဘာဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်လအံ့ဟု၊ အန္တိနပရိစ္ဆေဒံ၊ အနွှံ့ကိုပိုင်းခြားတတ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဘာဝိတံဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယန္တိတထေတ္တာယဥပနေတိတိ၊ ယန္တိတထေတ္တာယဥပနေတိဟူသည်ကား၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောနိရောဓဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ဖြစ်စေ

၃၃၆ သဗ္ဗာဿတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အပ်သော၊ယံစိတ္တံ၊အကြင်စိတ်သည်။ တံဝဂ္ဂလံ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်
ဝင်စားသောဝုတ္တိလံကို။ တထတ္တာယအစိတ္တကဘာဝါယ၊ စိတ်မရှိသည်
ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဥပနေတိ၊ဆောင်၏။တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ဘာဝိတံ၊ပွားစေ
အပ်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစိသင်္ခါရောပဋ္ဌမံနိရုဇ္ဈတိတိ၊ဝစိသင်္ခါရော
ပဋ္ဌမံနိရုဇ္ဈတိဟူသည်ကား၊သေသသင်္ခါရေဟိ၊ ကြွင်းသောကာယသင်္ခါရ
စိတ္တသင်္ခါရတို့မှ၊ပဋ္ဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒုတိယဇ္ဈာနေယေဝ၊ ထိုဒုတိယဈာန်
ခဏ၌သာလျှင်၊နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။ တတောကာယသင်္ခါရေတိ၊တတော
ကာယသင်္ခါရောဟူသည်ကား၊တတော၊ ထိုဝစိသင်္ခါရချုပ်သည်မှ၊ပရံ၊
နောက်၌၊ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနေ၊စတုတ္ထ
ဈာန်ခဏ၌၊နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။တတောစိတ္တသင်္ခါရေတိ၊တတောစိတ္တသင်္ခါ
ရောဟူသည်ကား၊တတော၊ထိုကာယသင်္ခါရချုပ်သည်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊
စိတ္တသင်္ခါရော၊စိတ္တသင်္ခါရသည်။ အန္တောနိရောဓေ၊ နိရောဓသမာပတ်အ
တွင်း၌၊နိရုဇ္ဈတိ၊ချုပ်၏။အာယုတိ၊အာယုဟူသည်ကား၊ ရူပဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊
ရုပ်ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ဝိပရိဘိန္ဒနိတိ၊ဝိပရိဘိန္ဒနိဟူသည်ကား၊ဥပဟတော
နိဝိနဋ္ဌာနိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ်ပြီ၊တတ္ထ၊ ထိုယွာယံဂဟပတိ အစရှိသော
မကား၌၊ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ နိရောဓသမာပန္နဿ၊နိရောဓ
သမာပတ်ဝင်စားသော သူအား၊ စိတ္တသင်္ခါရောဝ၊စိတ္တသင်္ခါရသည်သာ
လျှင်၊နိရုဇ္ဈေ၊ချုပ်၏။ ဣတိဝစနတော၊ ဤသို့ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊
စိတ္တံ၊စိတ်သည်။အနိရုဇ္ဈံ၊မချုပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ထိုသို့နိတ်
၏မချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သစိတ္တကာပိ၊ စိတ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အယံ
သမာပတ္တိ၊ဤသမာပတ်သည်။ သိသာပန၊ ဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။တေ၊ထိုသဘောမခံကေမိတို့ကို၊ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ဆို
အပ်ကုန်၏။အဿ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသောသူအား၊ဝစိသင်္ခါ
ရောပိ၊ဝစိသင်္ခါရသည်လည်း၊နိရုဇ္ဈေ၊ချုပ်၏။ဣတိဝစနတော၊ဤသို့ဟော
တော်မူသောကြောင့်၊ဝါစာ၊စကားသည်။အနိရုဇ္ဈံ၊မချုပ်သည်။ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထိုသို့စကားမချုပ်ခြင်းကြောင့်၊နိရောဓသမာပန္နေန၊နိရောဓ
သမာပတ်ဝင်စားသောဝုတ္တိလံသည်၊ဓမ္မံပိ၊တရားကိုလည်း၊ကထေန္တေန၊
ဟောလျက်၊သဇ္ဈာယံပိ၊သရဇ္ဈာယံခြင်းကိုလည်း၊ကရောန္တေန၊ပြုလျက်၊
နိဝေဒိတဗ္ဗံ၊ထိုင်နေသင့်သည်။သိယံ၊ဖြစ်ကောင်းရာ၏။ စ၊အပြစ်တင်ထွ
ဆိုပေအံ့၊ ယောအယံ၊အကြင်သူသည်၊ မတောကာလကံပော၊သေလွန်
၏၊တေသာပိ၊ထိုသေလွန်သောသူအားလည်း၊ စိတ္တသင်္ခါရော၊စိတ္တသင်္ခါ

ရသာည၊ နိရုဒ္ဓေါ၊ ချုပ်၏၊ ဣကိဝစနတော၊ ဤသို့ဟောတော်မူသောကြောင့်
မိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ အနိရုဒ္ဓံ၊ မချုပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကောင်းရာ၏၊ တဿ၊
ထိုသို့မိတ်မချုပ်သေးသောကြောင့်၊ ကာလကံတေ၊ သေလွန်ကုန်သော၊
မာတာဝိတရောဝါ၊ မိဘတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟန္တေဝါ၊ ရဟန္တာတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဈာပေန္တေန၊ ဖုတ်ကြည်းသောသူသည်၊ အနန္တရိယကမ္မံ
အနန္တရိယကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိတဿ၊
ထိုသို့အတိပ္ပ သင်္ဂဓေါသအပြစ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗျူနေ၊ သဒ္ဓါရှိ၍၊ အဘိ
နိဝေသံ၊ အမှားနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အာစရိယာနံ၊ ကျွမ်း
ဝန်အပိုင်းအခြား ထူးတမ်းမလွန် ကျင့်ပေကုန်သောကျွမ်းတတ်အမော်
ဆရာကျော်တို့၏နယော၊ အဆက်ဆက်အားဖြင့်လာသော တရားဆုံးဖြတ်
ကြောင်းနည်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊
ထက်ဝန်းကျင်ညာဏ်ဖြင့်ကပ်၍အပ်မအပ်သင့်မသင့်ချင့်ချိန်ရှုမျှော်သင့်၏၊
ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်သာ၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း
ဗျူနံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ နပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလုံးလုံးမဟုတ်၊ ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပ
သန္နာနိတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပသန္နာနိဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ကိရိယမယဝတ္ထုတ္တံ၊ ကိုယ်နှုတ်အမှုကိုဖြစ်စေလျက်၊ ဝတ္ထုမာနေ၊ ဖြစ်လျက်
သော်၊ ဗေဟိန္ဒါရဗ္ဗဏောသု၊ အပဖြစ်သော ရူပါရုံစသောအာရုံတို့သည်၊ ပသာ
ဒေ၊ ပသာဒေတို့ကို၊ စာဇ္ဇေန္တေသု၊ ထိခိုက်ကုန်လတ်သော်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု
စသောဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ ဥပဟတာနိဝိယ၊ ကပ်၍
ညှဉ်းဆဲ အပ်ကုန်၏သို့၊ မက္ခိတာနိ ဗုဒ္ဓိတာနိဝိယ၊ အညစ်အကြေးဖြင့်
သုတ်လိမ်းအပ်ကုန်၏သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါတာဒိဟိ၊ လေအစရှိသည်
တို့ကြောင့်၊ ဥဗ္ဗိတရဇေန၊ ထသောဖြူသည်၊ စတုမဟာပထေ၊ လေးခုဆုံး
သောစရီးမ၌၊ ဌဝိတအာဒါသော၊ ထားအပ်သော ကြေးမုံကို၊ မက္ခိတော
ဝိယ၊ လိပ်ကျလျလည်းအပ်၏သို့တည်း၊ ပန၊ အလျော်ကိုဆိုအံ့၊ ထဝိဟံ၊ ယ၊
အိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထူညှဉ်၍၊ မဇ္ဈိသဒ္ဓိသု၊ တံတင်းသစ်တာ ဗူးဖါသည်
တို့၌၊ ဌဝိတော၊ ကားအပ်သော၊ အာဒါသော၊ ကြေးမုံသည်၊ အန္တောယေဝ၊
အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝိရောဓတိယထာ၊ ကြည်လင်အုရောင် ပြောင်းပြင်
တင့်တယ်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ နိရောဓသမာပနဿ၊ နိရောဓသမာပတ်
စင်စားသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊ အန္တောနိရောဓေ၊ နိရောဓသမာ
ပတ်၏အတွင်း၌၊ ပဉ္စပသာဒါ၊ စက္ခုသောတရသည်အပြားငါးပါးပသာဒ
တို့သည်၊ အတိဝိယ၊ ရှေးထက်အလွန်လျှင်၊ ဝိရောဓန္တိ၊ တင့်တယ်လွန်း

၉

၃၃၈ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

လင်းကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပသန္နာနိတိ၊ ဣန္ဒြိယာနိဝိပ္ပသန္နာ
နိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုတ္တဟိဿန္တိ ဝါ၊ ဝုတ္တဟိဿံဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဟာမီတိဝါ၊ ဝုတ္တဟာမီဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တေန၊
ဆိုအပ်သော၊ ပဒေသေန၊ ဝုန်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ အန္တောနိရောဓကာလော၊
နိရောဓသမာပတ်၏ အတွင်းကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုတ္တိတော၊
တိပဒေန၊ ဝုတ္တိတောဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဗလသမာပတ္တိကာလော၊ ဗလသမာပတ်
ကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ ခွိဟိပဒေဟိ၊ ဝုတ္တဟိဿံဝုတ္တဟာမီဟူသောနှစ်ဝုန်တို့ဖြင့်၊ အဝိတ္တ
ကကာလော၊ စိတ်မရှိသော ကာလကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ပန္တိမေန၊
ဝုတ္တိတောဟူသောနောက်ဝုန်ဖြင့်၊ သဝိတ္တကကာလော၊ စိတ်ရှိသောကာလ
ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုဗ္ဗေဝကတာမိတ္တံဘာဝိတံဟောတီတိ၊ ဝုဗ္ဗ
ေဝကတာမိတ္တံ ဘာဝိတံဟောတိ ဟူသည်ကား၊ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊
နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒကာလေလောဝ၊
အဓွန့်ကိုပိုင်းခြားရာကာလ၌လျှင်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤရွှေ့သော ကာလပတ်
လုံး၊ အဝိတ္တကော၊ စိတ်ကင်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုပိုင်းခြား
တိုင်းသောကာလမှ၊ ပရံ၊ နောက်မှ၊ သဝိတ္တကော၊ စိတ်ရှိသည်၊ ဘာဝိဿာမိ
ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒံ၊ အဓွန့်ကိုပိုင်းခြားတတ်သော၊ မိတ္တံ၊
စိတ်သည်၊ ဘာဝိတံဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယန္တံ
တထတ္တာယဥပနေတီတိ၊ ယန္တံ တထတ္တာယဥပနေတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောနိရောဓ ဘာဝနာဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သော၊ ယံမိတ္တံ၊ အ
ကြင်စိတ်သည်၊ တံဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသော ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊
တထတ္တာယ သဝိတ္တကဘာဝါယ၊ စိတ်ရှိသည် ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဥပနေတိ၊
ဆောင်တတ်၏၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝုတ္တနယေန၊ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌာ၊ အောက်
ဖြစ်သော နခေါဂဟပတ်သည်၊ ဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ္တိဿာဘိက္ခု
နောစသောအဖြေ၌၊ နိရောဓသမာပတ္တနကာလော၊ နိရောဓသမာပတ်ဝင်
စားရာကာလကို၊ ဝဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤနိရောဓ သမာပတ္တိယာ
ဝုတ္တဟန္တဿာဘိက္ခုနောစသောအဖြေ၌၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်
မှ၊ ဝုဋ္ဌာနကာလော၊ ထရာကာလကို၊ ဝဟိတော၊ ယူအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုတစ်ခုကား၊ နိရောဓကထံ၊ နိရောဓကထာကို၊ ကဟေတု
ကာမေန၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသော ဓမ္မကထိက ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရောဓ

ကံထာ၊ နိရောဓကထာကို၊ ကထေတဗ္ဗာ၊ ဆိုသင့်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏။ ပန၊ ထိုသို့ဆိုရာ ဆိုသင့် အခွင့် ရောက်သော်လည်း။ သာဓေသာ
နိရောဓကထာ၊ ထိုနိရောဓကထာကို၊ ဇွိယိဗလေဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသမ
ထဗလ ဝိပဿနာဗလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တယောစသင်္ခါရာနံ၊ ကာယဝစိမိတ္တသုံးဝသင်္ခါရတို့၏၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ
ယာ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ သောဇ္ဇသဟိဉာဏစရိယာဟိ၊ အနိစ္စာနဲ့ပဿ
နာအစရှိသောရှစ်ပါးသော အနုပဿနာဉာဏ်ရှစ်တန်သောမဂ္ဂဗလဉာဏ်
အားဖြင့်တဆွဲခြော်ပါးသောဉာဏ်ကျက်စားခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
နဝဟိသမာဓိစရိယာဟိ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့၏ ဥပစာရ သမာဓိကို
သမာဓိ ဘာသမာန အဖြစ်ဖြင့် တစ်ယူသောအားဖြင့် ကိုးပါးကုန်သော
သမာဓိကျက်စားခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝသိတာဝတာပညာ၊ အဝါး
ဝစွာလေ့လာခြင်းရှိသည် အဖြစ် ဟုဆိုအပ်သောပညာ လည်းကောင်း၊
နိရောဓသမာပတ္တိယံဉာဏံ၊ နိရောဓသမာပတ္တိ၌အသိပညာလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ ဌပေတော၊ ထား၍၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အ
လုံးစုံမကျန်ဆိုရန်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ က
ထိတာ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆိုပြီးဖြစ်၍အသစ်ဆိုရန်မကျန်ပြီးသော
ကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ကထိတနယေနော၊ ဆိုးပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ ။

အယံနိရောဓောနာမ၊ ဤနိရောဓမည်သည်။ ကောပန၊ အဘယ်နည်း။
စိတုန္ဒခန္ဓာနံ၊ လေးပါးခန္ဓာတို့၏၊ ပဋိသင်္ခါအပ္ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်တုံပျက်တုံတယုံ
လဲလဲမဲမဲမငြိမ်သည်ကို အကြိမ်ကြိမ် ဆင်ခြင်သော ဉာဏ်ကြောင့်မဖြစ်
ခြင်းသည်။ နိရောဓောနာမ၊ နိရောဓမည်၏။ အထ၊ ထိုသို့လေးပါးသောခန္ဓာ
တို့၏မဖြစ်ခြင်းသည်နိရောဓမည်သည်ရှိသော်၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊
ဧတံနိရောဓံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပစ္စန္ဒံ၊ စင်စားကုန်သံ့နည်း၊
ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သောပုစ္ဆာသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရ
တို့၏၊ ပဝတ္ထေ၊ မဲမဲငြိမ်းတိမ်းအံ့မရှိတစ်မပြား ရဟတ်ချားသို့ကြိမ်များ
သစ်သစ်ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဥက္ကဋ္ဌာတော၊ ဦးလေးပြီးကုန်၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး၊ အဝိတ္တကာ၊ စိတ်ကင်းကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာစွာ၊ ဝိဟရိယာမ၊ နေရကုန်အံ့၊ ယဒိဒံယော၊ အယံနိရောဓော၊ အကြင်
နိရောဓသမာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌ
ဓမ္မနိဗ္ဗာနံနာမ၊ မျက်မှောက်သော အတ္ထုဘော၌နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့

၃၄၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နှလုံးဝိုက်၍၊ တေဒတ္တံ၊ ဤသို့ချင်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇေတံနိရောဓံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားကုန်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တေ တဗ္ဗာ၊ ဖြေအပ်၏။

မိတ္တသင်္ခါရောပဋ္ဌမံဥပ္ပဇ္ဇတိတိ။ မိတ္တသင်္ခါရောပဋ္ဌမံဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟူသည် ကား၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုထင်းရှားဆိုပြီးအံ့၊ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တဿ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖလသမာပတ္တိမိတ္တံ၊ အနာဂါမိဖိုလ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော သမာပတ်စိတ်သည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တံ၊ ထိုအနာဂါမိဖိုလ်အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သညဉ္စ၊ သညာကို လည်းကောင်း၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ မိတ္တသင်္ခါရော၊ မိတ္တသင်္ခါရသည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတောကာယသင်္ခါရေတံ၊ တတောကာယသင်္ခါရဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုမိတ္တသင်္ခါရဖြစ်သည်မှ ပရိ၊ နောက်၌၊ သဝဂ်သမယေ၊ သဝဂ်ဓဏ၌၊ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယသင်္ခါရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ ပန သမုဋ္ဌာပေတိ၊ အတယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်၊ အဿာသ ပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နသမုဋ္ဌာပေတိ၊ ပန၊ မဖြစ်စေနိုင်သလော၊ ဣတိစေဒနာ၊ ဤသို့သောစေဒနာသည်၊ ယိယာ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နသမုဋ္ဌာပေတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဝါ၊ တနည်းတကွအဖြေဆိုအံ့၊ ဇေတနံ၊ ဤဖလသမာပတ္တိစတုတ္ထဣနိကအဖြစ်ဖြင့်၊ ကိ၊ အတယ်မူစအံ့နည်း၊ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်၊ ပဋ္ဌမဣနိကာဝါ၊ ပဋ္ဌမချာန်နှင့် ယှဉ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ၊ ဇုတိယတတိယစတုတ္ထဣနိကာဝါ၊ ဇုတိယချာန်တတိယချာန်စတုတ္ထချာန်နှင့်ယှဉ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သန္တသမာပတ္တိတော၊ ငြိမ်သက်သောသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌတဿ၊ ထသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ အဗ္ဗောဟာရိကာ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတံသံ၊ ထိုအဿာသပဿာသတို့၏၊ အဗ္ဗော

၃

ဟာရိကာဘာဝေါ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗိဝတ္ထေရဝတ္ထုနာ၊ သဗ္ဗိဝိသေရ်၏ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ဆိုပြီး အံ့၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ ကိံ သုကဂုပ္ပသဒိသံ၊ ပေါက်ပွင့်အဆင်းနှင့်တူသော၊ ဝိတန္တိတင်္ဂါရံ၊ အလျှံကင်းသောမီးကျိုးကို မံဒ္ဒမာနဿ၊ နင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော၊ သဗ္ဗိဝတ္ထေရဿ၊ သဗ္ဗိဝိသေရ်၏၊ ဝိဝရေ၊ သက်နိုး၌၊ အံသုမတ္တမ္ပိ၊ ချည်မျှင်မျှသည်လည်း၊ နဗျာယိ၊ မူလောင်၊ ဥသုမာကာရမတ္တမ္ပိ၊ ပူသောအခြင်းအရာမျှသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ချည်တမျှင်မျှမလောင်မချစ် အံ့ဖွယ်ဖြစ်သည်ကား၊ သမာပတ္တိဖလံနာမ၊ သမာပတ်၏အားမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယသ၊ အချို့ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဖလသမာပတ္တိယသ၊ ဖလသမာပတ်မှ၊ ဂုဠိတဿ၊ ထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ချာနိုး၏၊ အဿာသပဿာသ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ အဗ္ဗော ဟာရိကာ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤအဗ္ဗောဟာရိကအဖြစ်ကို၊ ဘဝင်္ဂသမယေန၊ ဘဝင်ဖြစ်ရာကာလဖြင့်သာလျှင်၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တတောဝစီသင်္ခါရေတိ၊ တတောဝစီသင်္ခါရော ဟူသည်ကား၊ တတော၊ ထိုကာယသင်္ခါရဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ကိရိယမယပပတ္တဝလုဉ္ဇနကာလေ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပြီးသောအမှုကိုဖြစ်စေတတ်သောကာမဝစရကုသိုလ်အကုသိုလ်စောအစဉ်ကိုသုံးဆောင်ရာကာလ၌၊ ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီသင်္ခါရသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝင်္ဂံ၊ ဘဝင်သည်၊ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို၊ နသမုဋ္ဌာပေတိကိံ၊ မဖြစ်စေနိုင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤကားစောဒနာခြင်းတည်း၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်စေနိုင်သော်လည်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာ၊ ထိုဘဝင်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့သည်၊ ဝေတံ၊ စကားကို၊ အဘိသင်္ခါတံ၊ ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိရိယမယပပတ္တဝလုဉ္ဇနကာလေန၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ပြီးသော အမှုကိုဖြစ်စေတတ်သော ကာမာဝစရကုသိုလ်အကုသိုလ် စောအစဉ်ကို သုံးဆောင်ရာကာလဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေတံ၊ ဤဝစီသင်္ခါရ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယညတောဖဿောတိ အာဒယော၊ ယညတောဖဿောဤသို့အစရှိသောဒေသနာတို့ကို၊ သဂ္ဂဏေန၊ မိမိကျေးဇူးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

၃၄.၂ သံဗ္ဗင်္ဂယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာရမ္မဏေနိ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာထတဗ္ဗာ၊ ဆိုသင့်ကုန်၏။
 တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ သရဏေန၊ မိမိကျေးဇူးဖြင့်၊ ဗလသမာပတ္တိ၊ ဗလသမာ
 ပတ်သည်။ သုညတ္တာ၊ ရာဂဒေါသအစရှိသည်တို့မှဆိတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သုညတာနာမ၊ သုညတမည်၏၊ တာယ၊ ထိုသုညတမည်သောဗလ
 သမာပတ်နှင့်၊ သဟဇာတဖဿံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သောဖဿကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍၊ သုညတောဖဿောတိ၊ သုညတောဖဿောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 အနိမိတ္တပ္ပဏိဟိတေသုဝိ၊ အနိမိတ္တဖဿအပ္ပဏိဟိတဖဿတို့၌လည်း၊
 ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန၊ ထိုမှ
 တပါး၊ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ရာဂါဒိဟိ၊ ရာဂ
 ဒေါသမောဟတို့မှ၊ သုညတ္တာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုညံနာမ၊
 သုညမည်၏၊ ရာဂနိမိတ္တာဒိနံ၊ ရာဂနိမိတ်စသည်တို့၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်း
 ကြောင့်၊ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တမည်၏၊ ရာဂဒေါသမောဟပဏိဓိနံ၊ ရာဂဒေါ
 သမောဟဟူသောစိတ်ကို ဖြစ်စွာအာရုံ၌ ထားတတ်သောတရားတို့၏၊ အ
 ဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတမည်၏၊ သုညံ၊ ရာဂ
 အစရှိသည်တို့မှဆိတ်သည်ဖြစ်၍ သုညမည်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာ
 ရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပ္ပန္နဗလသမာပတ္တိသမ္ပယော၊ ဖြစ်သော
 ဗလသမာပတ်နှင့် သဟဇာတ်ဖြစ်သော သမ္ပယသသည်၊ သုညတောနာမ၊
 သုညတမည်၏၊ အနိမိတ္တပ္ပဏိဟိတေသုဝိ၊ အနိမိတ္တအပ္ပဏိဟိတတို့၌
 လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပ
 ရာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော၊ အာဂမ္ဗိယကထာနာမ၊ အာဂုံအကြောင်း
 ရှိသောစကားမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိ၊ အကျယ်၌ဦးအံ့၊ သုည
 တအနိမိတ္တအပ္ပဏိဟိတတိ၊ သုညတအနိမိတ္တအပ္ပဏိဟိတဟူ၍၊ ဝိပဿ
 နာဝိ၊ ဝိပဿနာကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝိပဿ
 နာတို့တွင်၊ ယောတိ၊ ကျ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ
 တို့ကို၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်သိမ်း
 မည်၍၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲ
 သောအားဖြင့်၊ ဝုဠာတိ၊ သင်္ခါရနိမိတ်မှထ၏၊ တဿာတိ၊ ကျွန်ုပ်တို့၊ ထိုရဟန်း
 ၏၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ အပါယ်စသည်မှလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရနိမိတ်မှ
 လည်းကောင်းထ၍ ဝုဠာနဟုဆိုအပ်သောမဂ်သို့ဆိုက်သော အနုလောမ
 ဉာဏ်နှင့်တကွသောသင်္ခါရ်ပေက္ခာဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ အနိမိတ္တနာမ
 အနိမိတ္တနိစ္စဟူ၍ဖြစ်သောသညာ၊ ဝိပလ္လာသဒိဗ္ဗိဝိပလ္လာသဟုဆိုအပ်သော

၇-မိတ္တသံယုတ်- ၂၉-မိတ္တဝဂ်၊

၃၄၃

ဝိပလ္လာသနိမိတ်ကင်းကွာသော အနုပဿနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်း
ရဲဟူ၍။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှသိမ်းဆည်း၍။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲ
အားဖြင့်၊ ဒိသွ၊ ရှု၍။ ဒုက္ခတေ၊ ဆင်းရဲအားဖြင့်။ ဝုဠာတိ၊ သင်္ခါရဟူသောအာ
ရုံမှထ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာ၊ အပါယ်
စသည်မှ၎င်းသင်္ခါရနိမိတ်မှ၎င်းထ၍ ဝုဠာနဟုဆိုအပ်သော မဂ်သို့ဆိုက်
သောအနုလောမညာဏ်နှင့်တကွသောသင်္ခါရပေက္ခာဝိပဿနာညာဏ်သည်
အပ္ပဏိဟိတာနာမ၊ အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သောအား
ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သော အား
ဖြင့်၊ ဒိသွ၊ မြင်၍။ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဝုဠာတိ၊ သင်္ခါ
ရနိမိတ်မှထ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ၊
ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာညာဏ်သည်။ သုညတာနာမ၊ သုညတာနုပဿနာ
မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနုပဿနာတို့တွင်း
အနိမိတ္တ ဝိပဿနာယ၊ အနိမိတ္တာနုပဿနာ၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ အနိ
မိတ္တောနာမ၊ အနိမိတ္တမည်၏။ အနိမိတ္တမဂ္ဂဿ၊ အနိမိတ္တမဂ်၏။ ဗလံ၊
ဗိုလ်သည်။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တမည်၏။ အနိမိတ္တဗလ သမာပတ္တိသဟဇာ
တော၊ အနိမိတ္တဗလသမာပတ်နှင့် သဟဇာတ်ဖြစ်သော၊ ဗသော၊ ဗသ
သည်။ ဖုသန္တေ၊ တွေ့တိလတ်သော်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တမည်သော။
ဗသော၊ ဗသသည်။ ဖုသတိ၊ တွေ့တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
အပ္ပဏိဟိတသုညတေသုဝိ၊ အပ္ပဏိဟိတသုညတတို့၌လည်း။ ဧသေဝ
နယော၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာဂမနိယေန၊
အကြောင်းအရာ အားဖြင့်။ ကဝိတေနပန၊ ဆိုအပ်သည်။ ရှိသောအား၊
သုညတောဝါ၊ သုညတမူလည်း ဖြစ်သော၊ ဗသော၊ ဗသသည် ယည်း
ကောင်း၊ အနိမိတ္တောဝါ၊ အနိမိတ္တမူလည်းဖြစ်သော၊ ဗသော၊ ဗသသည်
၎င်း၊ အပ္ပဏိ ဟိတောဝါ၊ အပ္ပဏိ ဟိတမူလည်း ဖြစ်သော၊ ဗသော၊
ဗသသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိကာပေါ၊ မုချဆတ်ဆတ်မဆိုအပ်
သောဝိကပိ အနက်သည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာသ္မာ၊ ထိုသို့မုချဆတ်
ဆတ်မဆိုအပ်၍ ဝိကပိ၊ ဖြစ်ရာသောကြောင့်၊ သဂုဏေနဝေ၊ မိမိဂုဏ်
ကျေးဇူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏေန၊ အာရုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှောမံ၊
အမည်ကို၊ ကထေကဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏။ ဟိ၊ အံကျိုးကိုဆိုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သရဏံ

၉

၃၄၄ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အာရမ္မဏဖြင့် နာမကို ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တယောဗဿာ ဗုဒ္ဓန္တိတိ
 ဝစနံ၊ တယော ဗဿာဗုဒ္ဓန္တိ ဟူသော စကားသည်၊ သုမေတိ၊ ညိဇ္ဈိ၊
 ဝိဝေကနိန္ဒန္တိ အာဒိသု၊ ဝိဝေကနိန္ဒန္တိ ဤသို့စသော 'ပါဌ်တို့၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာနံ
 သည်၊ ဝိဝေကောနာမ၊ ဝိဝေကမည်၏၊ တသ္မိံ ဝိဝေကော၊ ထိုကုန်အောင်
 ရံသောသင်္ခါရတို့မှ ဆိတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိဝေက၌၊ နိန္ဒိသြဏတံ၊
 ညွတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကနိန္ဒန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 ဝိဝေက၌ညွတ်သည်မည်၏၊ ဝိဝေကပေါဏန္တိ၊ ဝိဝေကပေါဏံ ဟူသည်
 ကား၊ အညတော၊ တပါးသော အာရုံမှ၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ယေန၊ အကြင်အ
 ဖျိဖြင့်၊ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုဝိဝေကရှိရာအဖျိသို့၊
 ဝက်၊ ဝိယ၊ ညွတ်ကာမလောက်ကောက်၏သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတံ၊ တည်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကပေါဏံ၊ ဝိဝေကသို့ ညွတ်ကာမလောက်
 ကောက်သည်မည်၏၊ ယေန၊ အကြင်အဖျိဖြင့်၊ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအဖျိဖြင့်၊ ပထမာနံ ဝိယ၊ ဦးစောက်ကျ၏သို့၊ ဌိတံ၊
 တည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကပတ္တရာရံ၊ ဝိဝေကသို့ကောက်ကာ
 မလောက်ဦးစောက်လည်အံ့သို့ရှင်နိုင်သည်မည်၏။ ။

၃ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ နာနတ္တာစေတနာနာယုဉ္ဇနာစာတိ၊ နာနတ္တာ
 စေတနာနာယုဉ္ဇနာစဟူသည်ကား၊ နေသံဈာနာဒိနံ၊ ထိုဈာန်စသည်တို့အား၊
 ဗျဉ္ဇနံပိ၊ သဒ္ဓါသည်လည်း၊ နာနံ၊ အသီးအသီးတည်း၊ အတ္ထောပိ၊ အနက်
 သည်လည်း၊ နာနံ၊ အသီးအသီးပင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဗျဉ္ဇနအတ္ထနှစ်ပါးတို့
 တွင်းဗျဉ္ဇနဿ၊ သဒ္ဓါ၏၊ နာနတာ၊ အသီးအသီး၏ အဖြစ်သည်၊ ပါကဇ္ဇာဝ၊
 ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်ကား၊ အပါကဇ္ဇော၊ မ
 ထင်ရှား၊ အပ္ပမာဏာစေတောပိမုတ္တိ၊ အပ္ပမာဏာစေတောပိမုတ္တိဟုဆိုအပ်
 သောဗြဟ္မဝိဟာရဈာန်သည်၊ ဘုမ္မန္တရတော၊ ထုံအထူးအားဖြင့်၊ မဟဂ္ဂ
 တသမ္မဟဂ္ဂုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂူပဝစရာ၊ ဂူပါဝစရတရား
 တို့တည်း၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ သတ္တပဏ္ဏတ္တိ အာရမ္မဏာ၊
 သတ္တဝါပညတ်လျှင် အာရုံရှိကုန်၏၊ အာကိဉ္စညာ၊ အာကိဉ္စညာစေတော
 ပိမုတ္တိသည်၊ ဗုမ္မန္တရတော၊ ထုံအထူးအားဖြင့်၊ မဟဂ္ဂတာ၊ မဟဂ္ဂုတ်တို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂပါဝစရာ၊ အဂ္ဂပါဝစရတို့တည်း၊ အာရမ္မ
 ဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ နဝတ္ထဗ္ဗာရမ္မဏာ၊ ပရိတ္တမဟဂ္ဂတဟုမဆိုကောင်း
 သောနတ္ထိတောပညတ်လျှင် အာရုံရှိကုန်၏၊ သုညတာ၊ သုညတာစေတော
 ပိမုတ္တိသည်၊ ဗုမ္မန္တရတော၊ ထုံအထူးအားဖြင့်၊ ကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစ

ရတရားတို့တည်း။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာ ရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရတရားလျှင်အာရုံရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုညတာ စေတောဝိမုတ္တိဟူသောပါဌ်၌။ ဝိပဿနာ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ သုညတာ တိ၊ သုညတဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ အနိမိတ္တာ၊ အနိမိတ္တစေတော ဝိမုတ္တိသည်။ ဘူမန္တရတော၊ ဘုံအထူးအားဖြင့်။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဂေါခေါတန္တေ ပမာဏကရဏောတိ အာဒိသု၊ ရာဂေါခေါတန္တေပမာဏကရဏောဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌။ ပူတိပဏ္ဏ ကသဉ္စဉ္စကံနာမ၊ ပုပ်သောသစ်ရွက်အမှိုက်ရှိသောရေမည်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ကာလဇဏ္ဍံ၊ မည်းနက်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩလောကေန္တာနံ၊ ကြည့်ကုန်သောသူတို့အား။ ဗျာမသတဂန္တိရံပိယ၊ အလံတရာနက်၏သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ယဋ္ဌိဝါ၊ တာဝါးကို လည်းကောင်း၊ ရေဇ္ဈဝါ၊ ကြိုးကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ မိနန္တဿ၊ တိုင်းသောသူအား။ ဝိဋ္ဌိပါဒေါတ္တရဏမတ္တမ္ပိ၊ ခြေဖမ်း နစ်လောက်ရုံမျှသည်လည်း။ နဟောတိ ယထာ၊ မဖြစ်၏သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂစသည်တို့သည်။ နုပ္ပန္နန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဝုပ္ပလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဉ္ဇာနိတံ၊ မသူတော်နှင့် သူတော်နှစ်ပါးခြားနား၍ထိခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောတာပန္နောပိယ၊ သောတာပန်ယောင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သကဒါဂါမိပိယ၊ သကဒါဂါမ်ယောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အနာဂါမိပိယစ၊ အနာဂါမ်ယောင်ကဲ့သို့၎င်း။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ပန၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ကိုဆိုအံ့။ ယဒါ၊ အကြင်သူတို့အစာအာရုံတွေသော အခါ၌။ အဿ၊ ထိုသောတာပန်သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်အယောင်ပြေးလျက်အတွေးခက်သောသူအား။ ရာဂါဒယေံ၊ ရာဂဒေါသမောဟည်းညီးအတွင်းမီးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့ စွဲရာအာရုံကြိုက်ကြိုလျှင်၍ အတွင်းမီးထသောအခါ၌။ ရေတ္တာ၊ ရာဂထူးထပ်တပ်သောသူ။ ဒုဋ္ဌော၊ ဒေါသအမျက်ဖြင့်ပျက်သောသူ။ ဗုဋ္ဌော၊ မောဟဖုံးလွှမ်းသောသူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရာဂဒေါသမောဟုဉ်ပါဒ်က ဇာတ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရာဂဒေါသမောဟတရားတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ဧတ္ထကောတိ၊ သာပန်းသီး အဆင်းအတွင်းပြမည်ဤရွှေရှိသောသူဟူ၍။ ပုပ္ဖလဿံ၊ မိမိ

၃၄၆ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဖြစ်ရာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပမာဏံ။ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဒေသန္တရံ။ ပြကုန်လျှက်
လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ပမာဏကရဏာ
နာမ။ အတိုင်းအရှည်ကိုပြုတတ်သောတရားမည်ကိုနိဿိဟူ၍။ ဝတ္တော။ ဟော
အပ်ကုန်၏။ ယာဝတာခေါဘန္တေအပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိယောတိ။
ယာဝတာခေါ ဘန္တေအပ္ပမာဏာ စေတော ဝိမုတ္တိယော ဟူသည်ကား။
ယတ္တကာ။ အကြင်ရွှေလောက်ကုန်သော။ အပ္ပမာဏာ။ အပ္ပမာဏမည်
ကုန်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယော။ စေတောဝိမုတ္တိတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။
တာ။ ထိုအပ္ပမာဏစေတော ဝိမုတ္တိတို့သည်။ ကိတ္တကာပန။ အတယ်ရွှေ
လောက်ရှိကုန်သနည်းဟူမူကား။ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိ
ဟာရာ။ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ လည်းကောင်း။ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော။
မပ္ပါမဂ်တို့ လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ။ လေးပါးကုန်သော။ ဖလ္လာနိ။ ဖိုလ်တို့
လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နှိဒသ။ တဆဲ့နှစ်ပါးတို့တည်း။ တတြိ။ ထိုတဆဲ့
နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ။ လေးပါးကုန်သောဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ ဖရ
ဏအပ္ပမာဏတာယ။ နံ။ ခြင်း၏အတိုင်းအရှည်မရှိသောအားဖြင့်။ အပ္ပမာ
ဏာ။ အပ္ပမာဏမည်ကုန်၏။ သောသ။ ကြွင်းကုန်သောမဂ်ဖိုလ်တို့သည်။ ပမာ
ဏကရဏာနံ။ ပမာဏကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ။ ကိလေသာတို့၏
အဘာဓေန။ မရှိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပမာဏာ။ အပ္ပမာဏမည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံပိ။
နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။ အပ္ပမာဏမေဝ။ အပ္ပမာဏမည်သည်ပင်တည်း။ ပန။
ထိုသို့အပ္ပမာဏ အမည်ရှိသော်လည်း။ စေတောဝိမုတ္တိ။ စေတောဝိမုတ္တိ
သည်။ နဟောတိ။ မဟုတ်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ နဂဟိတံ။ မယူအပ်။ အကုပ္ပာ
တိ။ အကုပ္ပာဟူသည်ကား။ အရဟတ္တဖလစေတောဝိမုတ္တိ။ အရဟတ္တဖိုလ်
စေတောဝိမုတ္တိတည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တာသံ။ ထိုကိုးပါးသောစေတော
ဝိမုတ္တိတို့တွင်။ သာ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်စေတောဝိမုတ္တိသည်။ သဗ္ဗဇေဇ္ဇကာ
အဆုံးစုံတို့ထက်အံ့ကြီးဆုံးဖြစ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အဂ္ဂံ။ မြတ်၏ဟူ၍။
အက္ခာယာတိ။ ဟောအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တော။ ဟောအပ်၏။ ရာဂေါ
ခေါဘန္တေကိဉ္ဇနန္တိ။ ရာဂေါခေါဘန္တေကိဉ္ဇနံ ဟူသည်ကား။ ရာဂေါ။ ရာဂ
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ။ ဖြစ်၍။ ဝုဂ္ဂလံ။ မိမိဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကိဉ္ဇတိမဒ္ဒတိ။ နယ်
ချေတတ်၏။ ပလိမုဒ္ဒတိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုသို့နယ်ချေနှိပ်စက်
ညှဉ်းဆဲတတ်သောသဘောကြောင့်။ ကိဉ္ဇနန္တိ။ ကိဉ္ဇနဟူ၍။ ဝတ္တော။ ဆို
အပ်၏။ မနုဿာ။ စပါးနယ်သောသူတို့သည်။ ဂေါဏဟိ။ နွားတို့ကိုလည်း။
တာထိင်း၌ဖြန့်ဆိုင်အပ်သော သလေးနှံစသော တဏှာကို။ မဒ္ဒါပေတွာ။

၂၃

နယံဝေသညံရှိသော်။ကဝိလ။ နွားကြောင်ကိဉ္ဇေဟိမဒ္ဒသု။နင်းနယ်လော။
ကဝိလံက။အုမောင်နွားနက်ကိဉ္ဇေဟိမဒ္ဒသု။နင်းနယ်လော။ ဣတိ။ဤသို့။
ဝဒန္တိကိရ။ဆိုကုန်သတတ်။ ဇေံ။ဤသို့။ မဒ္ဒနဋ္ဌော။ နင်းနယ်ခြင်းနှိပ်စက်
ညှဉ်းဆဲခြင်းအနက်ကို။ကိဉ္ဇနဋ္ဌောတိ။ ကိဉ္ဇနအနက်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော။
သိအပ်။ဒေါသမောဟောသုပိ။ ဒေါသမောဟတို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော။
ဤနည်းပင်ချင်သိအပ်သောနည်းရှိ၏။အာကိဉ္ဇညာယတနံ။ အာကိဉ္ဇညာ
ယတနုဈာနံ လည်းကောင်း။ မဂ္ဂဗလာနိစ။ မဂ်ဖိုလ် တို့လည်းကောင်း။
ဣတိ။ဤသို့။ နဝဓမ္မာ။ ကိုးပါးသော တရားတို့သည်။ အာကိဉ္ဇညာစေ
တောဝိမုတ္တိယောနာမ။ အာကိဉ္ဇညာစေတော ဝိမုတ္တိမည်ကုန်၏။တတ္ထ။
ထိုကိုးပါးတို့တွင်။ အာကိဉ္ဇညာယတနံ။ အာကိဉ္ဇညာယတနုဈာနံသည်။
အဿ။ထိုဈာနအား။ကိဉ္ဇနံ။ စိုးစဉ်း အနည်းငယ်တင်မျှလည်း ဖြစ်သော။
အာရမ္မဏံ။ပဌမာရုပ္ပရိညာဉ်ဟူသော အာရုံသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ဣတိအဇ္ဈေန
ဤသို့သောအနက်ကြောင့်။ အာကိဉ္ဇညံ။ အာကိဉ္ဇညမည်၏။ မဂ္ဂဗလာနိ။
မဂ်ဖိုလ်တို့သည်။ ကိဉ္ဇနာနံမဒ္ဒနပလိဗုဒ္ဓနကိုလေသာနံ။ နင်းနယ်နှိပ်စက်
ညှဉ်းဆဲတတ်သော ကိလေသာတို့၏။ နတ္ထိတာယ။ မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။အာကိဉ္ဇညာနိ။အာကိဉ္ဇညမည်ကုန်၏။နိဗ္ဗာနဗ္ဗိ။နိဗ္ဗာနသည်လည်း
အာကိဉ္ဇညံ။ အာကိဉ္ဇညမည်၏။ပန။ ထိုသို့အာကိဉ္ဇညမည်သော်လည်း။
စေတောဝိမုတ္တိ။ စေတောဝိမုတ္တိသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာ။ထို
ကြောင့်။နဂဟိတံ။ မယူအပ်။ ရာဂေါခေါဘန္တေနိမိတ္တကရဏောတိအာဒိ
သု။ ရာဂေါခေါ ဘန္တေနိမိတ္တကရဏော ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့၌။
ယထာနာမဥပမာမည်သည်ကား။ဒိန္နံကုလသနံ။ အမျိုးနှစ်ဦးတို့၏။သဒိသာ
ကိုယ်တူမွေးတူဖြစ်ကုန်သော။ ဧဒ္ဒေဝတ္ထကား။ နှစ်ကောင်နှစ်ကောင်သော
နွားငှယ်တို့သည်။ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာဝ။အကြင်ရှေ့လောက်။တေ
သံ။ထိုနွားငှယ်တို့၏။ လက္ခဏံ။ တံကျင်သုံးချောင်းစသောအမှတ်လက္ခ
ဏာကို။ကတံ။သံပူအပ်၍ပြုအပ်သည်။နဟောတိ။ မဖြစ်သေး။ တာဝ။ထို
ရှေ့လောက်။အယံ။ဤနွားသူငယ်သည်။ အသုကကုလဿ။ဤမည်သော
အမျိုး၏။ဝတ္ထကော။နွားသူငယ်တည်း။အယံ။ ဤနွားသူငယ်တည်း။အသု
ကကုလဿ။ ဤမည်သောအမျိုး၏။ ဝတ္ထကော။နွားသူငယ်တည်း။ဣတိ။
ဤသို့။ ဇာနိဝု။ ကွဲကွဲပြားပြားသိခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ တတ်နိုင်ကုန်သည်။
နဟောန္တိ။မဖြစ်ကုန်။ယဒိပန။ အကြင်အခါ၌မူကား။ တေသံ။ ထိုနွားသူ
ငယ်တို့၏။တိသုသုလသဒိသု။တံကျင်သုံးချောင်းစသည်တို့တွင်။အညတရံ။

၃၄၀ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တရုရသော။လက္ခဏံ။အမှတ်တံသိဝ်ကို။ကတံ။ပြုအပ်သည်။ဟောကံ။
ဖြစ်၏။တဒါ။ထိုအခါ၌။ဇာနိတံ။သိခြင်းငှါ။သက္ကာ။တတ်ကောင်းကုန်
သည်။ဟောန္တိယထာ။ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ဝေဓေဝ။ဤအတူသာလျှင်။
ယာဝ။အကြင်ရှေ့လောက်။ပုဂ္ဂလဿ။ပုဂ္ဂိုလ်အား။ရာဂေါ။ရာဂသည်။
နုပ္ပန္နကံ။မဖြစ်သေး။တာဝ။ထိုရှေ့လောက်။အရိယောဝါ။အရိယာသို့
တော်စင်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပုထုဇ္ဇနောဝါ။ပုထုဇဉ်လူဖြစ်ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ဇာနိတံ။ကွဲကွဲပြားပြားသိခြင်းငှါ။သက္ကာ။တတ်ကောင်းကုန်သည်
နဟောန္တိ။မဖြစ်ကုန်ပန။အန္တယကိုဆိုအံ့။ရာဂေါ။ရာဂသည်။အဿ။ထို
ပုထုဇဉ်အရိယာမသိသာသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဥပ္ပန္နမာနောဝ။ဖြစ်လတ်၍
လျှင်။အယံပုဂ္ဂလော။ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။သရာဂေါနာမ။ရာဂမကင်းသေး
သောသူမည်၏။ဣတိ။ဤသို့။သဠာနနိမိတ္တံ။မှတ်သိခြင်း၏အကြောင်း
နိမိတ်ကို။ကရောန္တောဝိယ။ပြု၏သို့။ဥပ္ပန္နကံ။ဖြစ်၏။တသ္မာ။ထိုကြောင့်။
နိမိတ္တကရဏာတိ။အမှတ်နိမိတ်ကိုပြုတတ်၏ဟူ၍။ပုတ္တော။ဆိုအပ်
၏။ဒေါသမောဟေသုဝိ။‘ဒေါသမောဟတို့၌လည်း။သေဝနယော။
ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ဝိပဿနာ။ဝိပဿနာတရားလည်းကောင်း။
စတ္တာရောအရူပါ။အရူပတရားလေးပါးတို့လည်းကောင်း။စတ္တာရော
မဂ္ဂါ။လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့လည်းကောင်း။စတ္တာရိဖလောနိ။လေး
ပါးကုန်သောဖိုလ်တို့လည်းကောင်း။ဣတိ။ဤသို့။တေရသဓမ္မာ။တုဆွဲသုံး
ပါးသောတရားတို့သည်။အနိမိတ္တာစေတောဝိမုတ္တိယောနာမ။အနိမိတ္တာ
စေတောဝိမုတ္တိမည်ကုန်၏။တတ္ထ။ထိုတဆွဲသုံးပါးတို့တွင်။ဝိပဿနာ။
ဝိပဿနာသည်။နိစ္စနိမိတ္တံ။နိစ္စနိမိတ်ကိုလည်းကောင်း။သုခနိမိတ္တံ။သုခ
နိမိတ်ကိုလည်းကောင်း။အတ္တနိမိတ္တံ။အတ္တနိမိတ်ကိုလည်းကောင်း။ဥပ္ပာ
ဒေတိ။ပယ်ခွါတတ်၏။ဣတိတသ္မာ။ထိုကြောင့်။အနိမိတ္တာနာမ။အနိမိတ္တ
မည်၏။စတ္တာရောအရူပါ။အရူပလေးပါးတို့သည်။အရူပနိမိတ္တဿ။
ကသိုဏ်းရုပ်နိမိတ်၏။အာဘဝါ။မရှိခြင်းကြောင့်။အနိမိတ္တာနာမ။အနိ
မိတ္တမည်ကုန်၏။မဂ္ဂဖလောနိ။မဂ်ဖိုလ်တို့သည်။နိမိတ္တကရာနံ။အမှတ်နိမိတ်
ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ကိလေသာနံ။ကိလေသာတို့၏။အာဘဝေန။မရှိ
ခြင်းကြောင့်။အနိမိတ္တာနိ။အနိမိတ္တမည်ကုန်၏။နိဗ္ဗာနဗ္ဗိ။နိဗ္ဗာန်သည်လည်း။
အနိမိတ္တမေဝ။အနိမိတ္တမည်သည်ပင်တည်း။ပန။ထိုသို့မည်သော်လည်း။
တံ။ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။စေတောဝိမုတ္တိ။စေတောဝိမုတ္တိသည်။နဝေဓာတိ။
မဖြစ်။တသ္မာ။ထိုသို့စေတောဝိမုတ္တိမဖြစ်သောကြောင့်။နဂဟိတံ။မယူ

၇-စိတ္တသံယုတ်-၂၉-စိတ္တဝဂ်။

၃၄၉

၉

အပ်။ အထ။ထိုသို့နိဗ္ဗာန်ကိုစေတောရိမုတ် မဟုတ်ဟူ၍ ယူလတ်သော်။
 ကသ္မိံ။အာစာယံကြောင့်။ သုညတာ စေတောရိမုတ္တိ။ သုညတာစေတော
 ရိမုတ္တိကို။ နဂဟိတာ။ မယူအပ်သနည်း။ ဣတိ။ဤသို့ စောကြောငြားအံ့။
 သံ။ထိုသုညတာ စေတောရိမုတ္တိသည်။ သုညာရာဂေနာတိ အာဒိဝစန
 တော။သုညာရာဂေနဤသို့စသည်ကိုဟောတော်မူသောကြောင့်။သဗ္ဗတ္ထ။
 အလုံးစုံ၌။ အနုပရိတ္တာဝ။ဝင်သည်သာတည်း။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ဝိသု။
 အသီးအခြား။နဂဟိတာ။မယူအပ်။ ဧကတ္တာတိ။ဧကတ္တာဟူသည်ကား။
 အာရမ္မဏဝသေန။နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်။ ဧကတ္တာ။တူသော
 အာရုံရှိကုန်၏။ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ အပ္ပမာဏံအာကိဉ္စညံသုညတံအနိမိတ္တန္တိ။
 အပ္ပမာဏံ အာကိဉ္စညံ သုညတံအနိမိတ္တံဟူကုန်သော။ တောနိသဗ္ဗာနံ။
 ဤအလုံးစုံသော အမည်တို့သည်။ နိဗ္ဗာနသောဝ။ နိဗ္ဗာန်တရ၏သာလျှင်။
 နာမာနိ။ အမည်တို့တည်း။ ဣတိဣဒိနာပရိယာယေန။ ဤအကြောင်းဖြင့်။
 ဧကတ္တာ။တူသောနိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံရှိကုန်၏။ ပန။ဧကတ္တဖြစ်သည်မှတ
 ပါးကိုဆိုအံ့။အညသ္မိံ။ဌာနေ။တပါးသောအရာ၌။အပ္ပမာဏာဝိ။ အပ္ပမာဏ
 မည်သည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အညသ္မိံ။တပါးသော အရာ၌။ အာ
 ကိဉ္စညာဝိ။အာကိဉ္စညမည်သည်လည်း။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အညသ္မိံ။တပါး
 သောအရာ၌။ သုညတာဝိ။ သုညတ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။
 အညသ္မိံ။ တပါးသောအရာ၌။ အနိမိတ္တာဝိ။အနိမိတ္တ မည်သည်လည်း။
 ဟောတိ။ဖြစ်၏။ဣတိဣဒိနာပရိယာယေန။ဤသို့သောပရိယာယံဖြင့်။နာနာ
 ဗျဉ္ဇနာ။အထူးထူးသောသဒ္ဒါရှိ၏။ဣတိ။ဤသို့။ဝုတ္တာ။ဆိုအပ်၏။

ဂ 'အဗ္ဗမေ။အဗ္ဗမသုတ်၌။တေနူပသင်္ကမိတိ။တေနူပသင်္ကမိဟူသည်
 ကား။ သယံ။ကိုယ်သည်။ အာဂတာဂမော။ဝါရဂ္ဂတ အရေဆောင်သော
 ပရိယတ္တိကျင်းဝန်ဓမ္မ ရှိသူဖြစ်လျက်။ ဝိညာတသာသနော။ ထိုးထွင်း၍
 သိအပ်သောအုရား၏ပဋိဝေသောသနာရှိသူဖြစ်လျက်။ အနာဂါမိအရိယ
 သာဝကော။ အနာဂါမ်ဖြစ်သောအရိယာသာဝကသည်။ သမာနော။ဖြစ်
 ပါလျက်။ ကသ္မာ။အတယ်အကြောင်းကြောင့်။ နဂ္ဂဘောဝဂ္ဂံ။ အဝတ်မဝတ်
 ကောက်ကျစ်သော အဇ္ဈာသယရှိသော။ နိသိရိကံ။ အသရေမရှိသော။
 နိဂဏ္ဌံ။နိဂဏ္ဌသို့။ ဥပသင်္ကမိ။ကပ်သနည်း။ ဣတိစောဒနာ။ ဤသို့သော
 စောဒနာသည်။ သိယာ။ဖြစ်ရာ၏။ ဥပဝါဒ မောစနတ္ထဉ္ဇေ။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
 မိန့်လွှတ်ကင်းစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝါဒါရောပုနုတ္တဉ္ဇေ။ဝါဒတင်ခြင်း
 ငှါလည်းကောင်း။ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်၏။ နိဂဏ္ဌာ။ နိဂဏ္ဌတို့သည်။ သမ

၃၅၀ သံဃာယတနနိဝရသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကံသင်္ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမဏိ။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဗုဒ္ဓ
ခဒိရခါဏုကသဒိဿ၊ ခက်ထန်ခိုင်မာသော ရှားငုတ်နှင့်တူကုန်၏။ ကေန
စိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋိသန္ဓာရေစိ၊ ပဋိသန္ဓာရကို
လည်း။ နကရောန္တိတိ၊ မပြုကုန်ဟု။ ဥပဝဒန္တိကိရ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သတည်း။
တဿ ဥပဝါဒဿ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ မောစနတ္ထန္တ၊ မိမိလွတ်စေခြင်းငှါ
လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုနိဂဏ္ဌအား။ ဝါဒံ၊ ဝါဒကို။ အာရောပေဿာမိ၊
တင်အံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝါဒါရောပနတ္ထန္တ၊ ဝါဒတင်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။
ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿန္တေတဗ္ဗာ၊ ဖြေအပ်၏။ ။ နန္ဒာဟံ
ဧတ္တဘန္တေတဂဝတော သဒ္ဓါယဂန္ထာမိတိ။ နန္ဒာဟံဧတ္တဘန္တေ တဂဝ
တောသဒ္ဓါယဂန္ထာမိ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဥာဏေန၊
ကိုယ်ဥာဏ်ဖြင့်။ အသန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ သော၊ ထိုကိုယ်သိရှိ၍ ဥာဏ်မရှိသော သူသည်။ ဧတံဓမ္မဇာတံ၊ ဤ
တရားသဘောသည်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညဿ၊ သူတပါး
၏။ သဒ္ဓါယ၊ ပုံကြည်သဖြင့်။ ဂန္ထေယျ၊ ထွန်နောက်ရေပါ လိုက်လေရာ၏။
ပန၊ သူတပါးပြောသည်ဖြင့် ယုံသည်မဟုတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥာဏေန၊
မျက်မှောက်ထိတ် သိစွမ်းသောဥာဏ်ဖြင့်။ ဧတံဓမ္မဇာတံ၊ ဤအဝိတက္က
အဝိစာရသမာဓိဟူသော တရားသဘောကို။ သန္တိကတံ၊ မျက်မှောက်
ပြုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တ၊ ဤအရာ၌။ တဂဝတော
သဒ္ဓါယဂန္ထာမိတိ။ တဂဝတောသဒ္ဓါယ ဂန္ထာမိဟူ၍။ ဒိပေန္တော၊ ပြလို
သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နအာဟ၊ မဆို။ ဥလ္လောကေတွာတိ၊ ဥလ္လောကေတွံ
ဟူသည်ကား။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥန္ဒာမေတွာ၊ ကြွစေ၍။ ကုန္တိ၊ ငမ်းပိုက်
ကြိုးကို။ နိဟရိတွာ၊ ကျောက်ကို ညွှတ်လျက် ရှေ့ဘက်သို့ မှော်ထုတ်၍။
ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပပ္ပယျ၊ ဆန့်သော အားဖြင့်၍။ သဗ္ဗဒိသံ၊ အလုံးစုံ အရပ်
ရပ်မှန်နှာကို။ ပေတ္တမာနေသ၊ မျှော်လျက်။ ဥလ္လောကေတွံ၊ မော်ကြည့်၍။
ဗာဓေတဗ္ဗံ မညေယျာတိ၊ ဗာဓေတဗ္ဗံ မညေယျဟူသည်ကား။ ယထာ၊
အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ဖောက်၍။ နနိက္ခမိ၊ မထွက် မသွား။ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ပဋိဗဟိတဗ္ဗံ၊ တားဆီးနိုင်၏ဟူ၍။ မညေ
ယျ၊ အောက်မေ့ရာ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ဖွဲ့နိုင်၏ဟူ၍။ မုညေယျ၊
အောက်မေ့ရာ၏။ သဟိမိဓိကာတိ၊ သဟမိဓိကာဟူသည်ကား။ သကာရ၊
ဏာ၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့် တုံ့ကုန်သော၊ အထမိပဋိဟာရေယျာသိသဒ္ဓိ၊
နိဂဏ္ဌပရိသာယာတိ။ အထမိပဋိဟာရေယျာသိသဒ္ဓိ၊ နိဂဏ္ဌ ပရိသာယဟူ

၇-မိတ္တသံယုတ်- ၂၉-မိတ္တဝဂ်၊

၃၅၁

သည့်ကား၊ ဇေတသံ၊ ထိုပုစ္ဆာတို့၏၊ အတ္တေ၊ အနက်ကို၊ ဥာတေ၊ သိအပ်
လတ်သော်၊ အထ၊ ထိုသို့သိသောအခါ၌၊ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဌပရိ
သတ်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အတိဂစ္ဆေယျာသိ၊
ရှေးရှုလာပါလှည့်၊ ပဋိဟာရေသ၊ ရှေးရှုကပ်စောစေသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ အတ္တနေဓမ္မိမိန္ဒြိယ၊ အာဂတဘာဝံ၊ ဖြာသည့်
အတိုင်းလဒ်ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေယျာသိ၊ သိလာပါစေ၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဇေတေပဉ္စေတိ၊ ဇေတေပဉ္စေတိဟူသည့်
ကား၊ ဇေတေပဉ္စမဂ္ဂေ၊ ဤသို့ဖြစ်သင့်ရာ၏ဟုမိတ်ဖြင့်သာလျှင် စူးစမ်းရှာ
ဖွေသောပညာတရတည်း၊ ဇေတံပဉ္စံ၊ ပြဿနာတရကို၊ ဂဝေသနံ၊ ရှာခြင်း
တည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဇေတေဥဒ္ဓေသေတိ၊ ဇေတေ
ဥဒ္ဓေသေဟူသည်ကား၊ ဇေတံနာမ၊ တရမည်သည်၊ ကိံ၊ အမာယနည်း၊
ဣတိအထံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇေတေ၊ တရသော၊ ဥဒ္ဓေသော၊ အနက်ကို၊ အ
ကျဉ်းပြဿနာကားတည်း၊ ဇေတံဗျာကရဏန္တိ၊ ဇေတံဗျာကရဏံဟူသည့်
ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ကုန်အောင်ရုံသော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာဟာရန္တိ
တိကား၊ အာဟာရကြောင့်တည်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊
ဇေတံ၊ တရသော၊ ဝေယျာကရဏံ၊ အဖြေစကားတည်း၊ ဝေယျာနာနပေ၊ န၊
ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗေသုပဉ္စုဒ္ဓေသဝေယျာကရဏောသု၊ ကုန်အောင်ရုံ
သော၊ ပညာဟူသောဥဒ္ဓေသအဖြေဟူသောနိဒ္ဓေသတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌၊ ကိံ ဝမိရံပဗ္ဗဇိတသသတိ၊ ကိံ ဝမိရံပဗ္ဗဇိတသ
ဟူသည်ကား၊ ကာလော၊ ရာဇာနီးပြုရာကာလသည်၊ ကိံ ဝမိရော၊ အတိဇ္ဈ
လောကံကြာပြီးနည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသည်ကားအနက်တည်း၊ ဥတ္တရိ၊
မနုဿဓမ္မာတိတ္ထေ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဒသကုသုတကမ္မ
ပထာ၊ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့သည်၊ မနုဿဓမ္မာနာမ၊ လူတို့
တရားမည်၏၊ တဇော၊ မနုဿဓမ္မတော၊ ထိုဒသကုသလ ကမ္မပထဟူ
သောလူတို့တရားထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်အမြဲဖြစ်သော၊ အလမရိယဉာဏ
ဒဿနုပိသေသေတိ၊ အလမရိယဉာဏဒဿနုပိသေသေဟူသည်ကား၊
အရိယဘာဝံ၊ အရိယ၏အဖြစ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္တတာယ၊ စွမ်း
နိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အလမရိယေတိသင်္ခါတော၊ အရိယ၏အဖြစ်ကို
ပြုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ပေသောတရားဟုပြီးပွားသော၊ ဉာဏဒဿနုပိသေသေ
ဥေယျတရားကို သိနိုင်ပစ္စုပ္ပန်မြင်နိုင်သော၊ အလွန်းအကဲ၊ လူးမြတ်သော

၃၅၂ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

တရားသည်။ နဂ္ဂေယျာတိ။ နဂ္ဂေယျဟူသည်ကား။ နဂ္ဂဘာဝတော။ အဝတ်မ
ကပ်သည်၏အဖြစ်မှ လည်းကောင်း။ မုဏ္ဍေယျာတိ။ မုဏ္ဍေယျဟူသည်
ကား။ မုဏ္ဍဘာဝတော။ ဦးပြည်းခေါင်းတုံးသည်၏အဖြစ်မှလည်းကောင်း။
အညတြိအညော။ တပါးသော။ ပါဝဠနိဗ္ဗေါဋ္ဌ နာယာတိ။ ပါဝဠနိဗ္ဗေါဋ္ဌ နာ
ယဟူသည်ကား။ ပါဝဠနိဗ္ဗေါဋ္ဌနတော။ ကပ်ငြိသောမြို့ကို ပယ်ခွါခြင်းငှါ
တင်သားကိုပုတ်ခါကြောင်းဥဒေါင်းပြီးစည်းမှ။ ဘူမိယံ။ မြေ၌။ နိသိဒ္ဓန္တဿ။
ထိုင်ယောအစေလက၏။ အာနိသဒဋ္ဌာနေ။ တင်သားအချပ်၌။ လဂ္ဂါနံ။ ကပ်
ငြိကုန်သော။ ပံသုရဇဝါလိကာနံ။ မြေမှုန့်မြို့သဲတို့ကို။ ဖေါဋ္ဌနတ္ထံ။ ပုတ်ခါ
ခြင်းငှါ။ ဂဟိတမောရိဗ္ဗမတ္တတော။ ကိုင်စွဲအပ်သော ဥဒေါင်းပြီးစည်း
တံမြက်မျှမှ။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသည်ကားအနက်တည်း။ ၊

၁၀ ဒသမေဒသမသုတ်၌။ အာရာမဒေဝတာတိ။ အာရာမဒေဝတာဟူ
သည်ကား။ ဂုမ္ဘာရာမပလာရာမေသု။ ပနိအရံသစ်သီးအရံတို့၌။ အဓိဝတ္ထော။
အုပ်စိုးစောင့်ရှောက်ကုန်သော။ ဒေဝတာ။ နတ်တို့သည်။ ဝနဒေဝတာတိ။
ဝနဒေဝတာဟူသည်ကား။ ဝနသဏ္ဍေသု။ တောအုပ်တို့၌။ အဓိဝတ္ထော။ စိုး
အုပ်၍နေကုန်သော။ ဒေဝတာ။ နတ်တို့သည်။ ရုက္ခဒေဝတာတိ။ ရုက္ခဒေဝ
တာဟူသည်ကား။ မတ္တရာဇာ။ ဘုတ်ပြိတ်တို့ကိုအစိုးရ၍ မတ္တနတ်မင်း
မည်သော။ တာလော။ ထန်းပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်ဖြစ်သော။ ဝေဿဝ
တော။ ဝဿဝဏ်နတ်မင်းလျှင် ကိုးကွယ်ရာ အရှင်ရှိသော။ ဒေဝတာစ။
နတ်လည်းကောင်း။ ဣတိဇံ။ ဤနည်းဖြင့်။ တေသုတေသုရုက္ခေသု။ ထိုထို
သစ်ပင်တို့၌။ အဓိဝတ္ထောဒေဝတာ။ စိုးအုပ်စောင့်မှတ် နတ်တို့သည်။
ဩသမိတိဏဝနပ္ပတိသုတိ။ ဩသမိတိဏဝနပ္ပတိသု ဟူသည်ကား။ ဟာရိ
တကသုမလတိအာဒိသု။ ကျဇုပန်းခါးသွပ်ရှားအစရှိကုန်သောဆေးမင်တို့
၌လည်းကောင်း။ ခုပ္ပပဗ္ဗဇာဒိသု။ ဖြူဆံ့မြက်ပြိတ်မြက် အစရှိသည်တို့၌
လည်းကောင်း။ ဝနဇေဋ္ဌရုက္ခေသုစ။ တောစိုးသစ်ပင်တို့၌လည်းကောင်း။
အဓိဝတ္ထောဒေဝတာ။ စိုးအုပ်စောင့်မှတ် နတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ သံ
ဂမ္မာဟိ။ သံဂမ္မဟူသည်ကား။ သန္နိပတိတွာ။ စည်းဝေး၍။ သမာဂမ္မာတိ။
သမ္မာဂမ္မဟူသည်ကား။ တတောတတော။ ထိုထိုအရပ်မှ။ သမ္မဂတိံ။ အ
ညီအညွတ်လာကုန်၍။ ပဏိဓေပတိတိ။ ပဏိဓေပတိဟူသည်ကား။ ပတ္ထနာစ
သေန။ ရည်မှတ်ထောင့်တသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဗိက္ကံ။ စိတ်ကို။ ဥပေဟိ။ ကား
လော။ ဣန္ဒြိယသတိသိလ ဝတောစေတော။ ပဏိဓိတိ။ ဣန္ဒြိယသတိ သိလ

၇-မိတ္တသံယုတ်-၂၉-မိတ္တဝဂ်၊

၃၅၃

စတောစေတောပဏိမိ ဟူသည်ကား၊ သီလဝန္တဿ၊ သီလရှိသောသို့၏၊
 မိတ္တံပိတ္တနုဒ္ဓာမိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်။ သမိန္ဒါဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့။
 ဓမ္မိကောတိ၊ ဓမ္မိကောဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလသမန္နာဂတော၊ ဆယ်
 ပါးသောကုသိုလ်တရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဂတိဂမနရဟိတော၊ အဂတိ
 သေးပါးသို့လိုက်ခြင်းကင်းသော၊ ဓမ္မရာဇာတိ၊ ဓမ္မရာဇာဟူသောဝုန်သည်
 တဿဝ၊ ဆိုဓမ္မိကောဟူသောဝုန်၏ သာလျှင်းဝေဝစနံ၊ ဝေဝုန်တည်း။
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်၊ လဒ္ဓရန္တတ္တာ၊ ရအပ်သောမင်းအဖြစ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းမည်၏၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူ
 သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့အရှင်သားကိုနတ်များ
 တကာသေခါနီးပြီဟု အောက်မေ့ကြသောကြောင့်၊ အယုပုတ္တ၊ အရှင်
 သား၊ အဓ္မဝိ၊ ငါတို့ကိုလည်း၊ ဩဝဒါဟိ၊ မသေမိဆုံးမပါခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒထ၊ ဆုံးမစေလိုဆိုကြကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဆုံးမစေလိုသင်တို့ဆိုသော
 ကြောင့်၊ အပ္ပဗ္ဗိဝိဘတ္တန္တိ၊ အပ္ပဗ္ဗိဝိဘတ္တံဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဧယုဓမ္မကို၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊ အတ္တနာ၊
 ကိုယ်တိုင်၊ တုဇ္ဇိဿာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အဝိဘတ္တံ၊ မဝေ
 ဘန်မခွဲခြမ်းအပ်သည်၊ ဘိက္ခုဟိ၊ သီလဝန်ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာ
 ဓာရဏမေဝ၊ လက်ရေတပြင်တည်းဆက်ဆံသည်သာလျှင်၊ နာမိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ မိတ္တသံယုတ္တံ၊ မိတ္တသံ
 ယုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၈-ဂါမဏိသံယုတ်-၃၀-ဂါမဏိဝဂ်၊

ဂါမဏိသံယုတ္တဿ၊ ဂါမဏိသံယုတ်၏၊ ပဌမေ၊ ပဌသုတ်၌၊ စုဇ္ဈော၊
 ဂါမဏိတိ၊ စုဇ္ဈောဂါမဏိ ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေနေ၊ ဖိရု
 ကတ်သုံးပုံကို သင်္ဂါယနာတင်ကုန်သော ရဟန္တာမဟာထေရ်တို့သည်၊
 စုဇ္ဈောတိ၊ ဂမိတနာမေ၊ ယေနမိဓကေစ္စော စုဇ္ဈော စုဇ္ဈော တွေဝ
 သင်္ချီ၊ ဝန္တတိဟူသောဝုတ္တုဖြင့်စုဇ္ဈာဟုမှည့်အပ်သော၊ အမည် ရှိသော၊
 ကော၊ ဟံဦးအသား၊ ဂါမဏိ၊ ရွာသူကြီးသည်၊ ပု၊ တုကရောတိတိ၊ ပါတုက
 ရောတိဟူသည်ကား၊ ဘုဏ္ဏန္တံ၊ ရန်ငွေ့သောသူကို၊ ပဋိဘုဏ္ဏန္တံ၊ လက်
 စားချေရန်ငွေ့လျက်၊ အက္ကောသန္တံ၊ သူကိုခဲးရေးသောသူကို၊ ပဗ္ဗက္ကော
 သန္တံ၊ လက်စားချေအတို ခဲးရေးလျက်၊ ပဟရန္တံ၊ သူကိုပုတ်ခတ်သော

၃၅၄ သဗ္ဗယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သုခိ၊ ပဋိပဟရန္တိ၊ လက်ခေါက်ဖြန့်တဖန်ပုတ်ခတ်လျက်၊ ပါကဉ်ကရော
တိ၊ ထင်ရှားပြု၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသသတိ၊ ပြု၏၊ နပါ
တုကရောတိတိ၊ နပါတုကရောတိဟူသည်ကား၊ “အတ္တုဋ္ဌေဝရိ၊ သူတပါး
ဆဲရေးအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပဟရေဝရိ၊ သူတပါးပုတ်ခတ်အပ်သော်
လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိပစ္စနိကံ၊ တစုံတခုဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ အကရောန္တော၊
မပြုစွန့်ဆိတ် တိတ်တိတ်အောင်လျက်၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအ
နက်ကို၊ ဒေသသတိ၊ ပြု၏။ ။

၂ ဒုတိယော၊ ဒုတိယသုတ်၌၊ တာလပုဇ္ဇောတိ၊ တာလပုဇ္ဇောဟူသည်
ကား၊ ဇေနာမကော၊ ဤသို့တာလပုဇ္ဇဟုရအပ်သောမည်ရှိသော၊ ဗန္ဓနာ၊
အညာမှ၊ ပမုတ္တတာလပတ္တဝဏ္ဏောဝိယ၊ ကြွသစ်သောထန်းသီးမှည့်အ
ဆင်းကဲ့သို့၊ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်၊ ဝိပ္ပသန္ဓော၊ အထူးသဖြင့်
ကြည်လင်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုသို့အညာမှကြွ
သစ်သောထန်းသီးနှစ်သို့တင်ပြစ်မစက်မျက်နှာရောင်ဆင်းကြည်လင်ခြင်း
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပညာသင်္ဃာတိခေါင်းအကြီး၏၊ တာလပုဇ္ဇောတိနာမံ၊ တာ
လပုဇ္ဇဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သွာယံသောအယံတာလပု
ဇ္ဇော၊ ထိုတာလပုဇ္ဇမည်ရထင်ပေါ် ကချေကျော်သည်၊ အတိနိဟာရသမ္ပ
န္ဓော၊ တစ်စုံကမ္ဘာရှည်ကြာကာလမဟာသာဝကသမ္ဘာရကိုကုန်ပြည့်ပြီး
ဆုကြီးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပန္နိမဘဝိကဝုဂ္ဂလော၊ ပန္နိမဘဝသားပုဂ္ဂိုလ်ပေ
တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ရေဆုကြီးဖြည့်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်လျှင်ဖြစ်တုံချင်လည်း၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိနာမ၊ ပဋိသန္ဓေမည်သည်၊ အနိယတာ၊ မမြဲပါခဲ့၊ အာ
ကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိတ္တဒဏ္ဍသဒိဿ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သောတုတ်ထွန်ကန်
နှင့်တူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေသဇေသော၊ ဤသူသည်လည်း၊ နုရုကုလေ၊
ကချေသည်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ရချေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဂုမိပတ္တော၊ ကြီး
ရင့်ခြင်းသို့ရောက်စုံတံသော်၊ နုရုသိပ္ပေ၊ လက်ရှစ်ကချေအတတ်၌၊ အဂ္ဂေါ
အကဲအလွန်တတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သကလဗျူဒိပေ၊ အလုံးစုံသော
ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌၊ ပါကရော၊ ဟိုးဟိုးကျော်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ထွက်သ
တည်း၊ တဿ၊ ထိုတာလပုဇ္ဇကချေကျော်၏၊ ပဉ္စသကရသတာနိ၊ ထွန်း
ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမာတုဂါမသတာနိ၊ မာတုဂါမငါးရာတို့
သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုတာလပုဇ္ဇ
ကချေကျော်၏၊ ဘရိယာယာဝိ၊ မယားကြီး၏လည်း၊ တာဝတ္ထကာဝါ၊ ထို
ရှေ့လောက်ထွန်းငါးရာမိန်းမစေပါးငါးရာနှင့်တို့သည်လျှင်၊ ပရိဝါရော

အခြံအရံဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သော။ ထိုကာလပုဂ္ဂိုလ်ကချေကျော်သည်။ မာတု
 ဂါမသဟဿေန စေတ။ မိန်းမတထောင်နှင့် လည်းကောင်း။ သကဋ္ဌသ
 ဟဿေန။ ထည်းတထောင်နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိ။ တကွ။ ယံယံနဂရံဝါ
 အကြင်အကြင်မြို့သို့လည်းကောင်း။ ယံယံနိဂမံဝါ။ အကြင်အကြင်နိဂုံးသို့
 လည်းကောင်း။ ပဝိသတိ။ ဝင်၏။ တတ္ထ။ ထိုသို့ ဝင်လေရာရာမြို့ရွာနိဂုံး၌။
 အဿ။ ထိုကာလပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပုရေတရမေဝ။ မကမိလက်ဦးကလျှင်။ နစ္စံ
 ပဿိတုကာမာ။ ကခြင်းကို ကြည့်လိုကုန်သော သူတို့သည်။ သတသ
 ဟသံ။ ခြေကြွလက်ဆောင်တစ်ဖက်၌ကား။ နေန္တိ။ ပေးကုန်၏။ ပန။ အထူး
 ကိုဆိုအံ့။ သမဇ္ဇံ။ ဝေသံ။ တန်ဆာပလာဆင်၍ကခြေသည်အသွင်အပြင်ကို။
 ဂဏ္ဍိတွာ။ ယူ၍။ မာတုဂါမသဟဿေန။ မိန်းမတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိ။ တကွ။
 ကိဇ္ဇံ။ ကမြူခြင်းကို။ ကရောန္တဿ။ ပြုသောကချေကျော်အား။ ယံဟတ္ထုပ
 ဂပါဒုပဂါဒိ အာဘရဏဇာတံ။ အကြင်လက်ကောက် ခြေကျင်းစသော
 တန်ဆာအမျိုးကို။ ဝိပန္နိ။ ကြံ့မြောက်ကုန်၏။ တဿ။ ထိုလက်ကောက်ခြေ
 ကျင်းစသော တန်ဆာမျိုး၏။ ပရိယန္တော။ ဤမျှဤရှေ့ ဟုအပိုင်းအခြား
 သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သော။ ထိုကာလပုဂ္ဂိုလ်ကချေကျော်သည်။ တံဒိဝသံ။ လို
 ကျော်မည်နေ၌။ မာတုဂါမသဟဿပရိဝါရော။ မိန်းမတထောင်ခြံရံလျက်
 ရာဇဂဟော။ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၌။ ခိဇ္ဇေ။ နည်းအထွေထွေပြု၍ ကမြူးသည်
 တို့ကို။ ကတွာ။ ပြုလတ်ပြီး၍။ ပရိပတ္တဉာဏတ္တာ။ ရင့်မာသောပါရမီဉာဏ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သပရိဝါရောဝ။ အခြံအရံနှင့်တကွပင်လျှင်။ ယေန
 အကြင်ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ တဂဝါ။ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏
 တေန။ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားရှိရာဝေဠုဝန် မင်းကျောင်းတော်သို့။ ဥပသကံမိ။
 ကပ်လေ၏။ သစ္စာလိကေနာတိ။ သစ္စာလိကေနဟူသည်ကား။ သစ္စေနစ။ အ
 မှန်ဖြင့်၎င်း။ အလိကေနစ။ မမှန်စကားအမှားဖြင့်၎င်း။ တိဋ္ဌတေတန္တိ။ တိဋ္ဌ
 တေတံဟူသည့်ကား။ ဇေတံ။ ဤစကားကို။ တိဋ္ဌတု။ ထားသိဦး။ ရဇနိယာတိ။
 ရဇနိယာဟူသည်ကား။ ရာဂပစ္စယာ။ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော။ မုခတော။ ခံတွင်းမှ။ ပဉ္စဝဏ္ဏသုတ္တနိဟရဏဝါတရမ္ဘိဒဿနာဒယေဝံ
 ငါးပါးသောအဆင်းရှိသော ချည်ကိုထုတ်ခြင်း မုန့်တိုင်းလေထခြင်းကိုပြု
 ခြင်းအစရှိကုန်သော။ အညေစ။ ထိုမှတစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမဿာ
 ဒသံယုတ္တာကာရဒဿနကာ။ ကာမဂုဏ်၌ သာယာခြင်းနှင့်စပ်သောအ
 ခြင်းအရာကိုပြုတတ်ကုန်သော။ အဘိနယာ။ ကြည့်ကုန်သော ဝိသုတို့၏
 ပျော်ရွှင်ကြူး၍ အထူးအံ့ဘွယ်ဖြစ်သော နည်းတို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။

၃၅၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

ဘိယျောသောမတ္တာယာတိ၊ ဘိယျောသော မတ္တာယဟူသည်ကား၊ အဓိ
ကပ္ပမာဏတ္တာယ၊ လွန်သောပမာဏအကျိုး၌၊ ဒေါသနိယာဟံ၊ ဒေါသနိ
ယာ ဟူသည်ကား၊ ဒေါသပစ္စယာ၊ ဒေါသဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း အ
ဆောက်အဦ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထပါဒန္တေဒါဒိဒဿနာကာရာ၊ လက်ခြေ
ကိုဖြတ်ခြင်းစသည်ကိုပြသော အခြင်းအရာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မောဟ
နိယာတိ၊ မောဟနိယာဟူသည်ကား၊ မောဟပစ္စယာ၊ မောဟဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းအထောက်အပံ့ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥဒကံဂဟေတွာ၊ ရေကိုယူ၍၊
တေလကရဏံ၊ ဆီပြုခြင်း၊ တေလံဂဟေတွာ၊ ဆီကိုယူ၍၊ ဥဒကကရဏံ၊
ရေပြုခြင်း၊ ဣတိဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ မာယာပတောဒါ၊
မျက်မှန်အထူး ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဟာသနာမကော နိရယောတိ၊
ပဟာသနာမကောနိရယော ဟူသည်ကား၊ ဝိသုံ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထင်မှအသီး
အခြား၊ ပဟာသနာမကော၊ ပဟာသအမည်ရှိသော၊ နိရယောနာမ၊ ငရဲတ
ထုံမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်မူကား၊ အဝီစိဿေဝ၊ အဝီစိငရဲကြီး၏
သာလျှင်၊ ဧကသ္မိံ ကောဠာဇော၊ တခုသောအသို့၌၊ နစ္စန္ဒာဝိယ၊ ကကုန်၏
သို့လည်းကောင်း၊ ဝါယန္တာဝိယစ၊ သိကုန်၏သို့ လည်းကောင်း၊ နုရဝေသံ၊
လက်ရှစ်ကချေသည်အသွင်အပြင်ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူကုန်၍သာလျှင်၊
ကမ္မသရိက္ခဝိပါကဝေသန၊ ကံနှင့်တူစွာ အကျိုးပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ပစ္စန္တိ၊ ကျက်ရကုန်၏၊ တံယထာဝရတ္ထံနိရယေပစ္စနံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော
ငရဲ၌ကျက်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤပဟာသောနာမနိရယောဟူ
သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နာဟံဘန္တေတံရောဒါမိတိ
တ္ထေ၊ နာဟံဘန္တေတံရောဒါမိဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ သဗ္ဗညုဘုရား၏၊ ဧတံဗျာကရဏံ၊
ထိုသို့ဖြေကြားတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ နရောဒါမိ၊ မငိုပါ၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သကမ္မာကဝေသန၊ ကံရှိသောခတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အသုဝိမောစနမတ္တေန၊ မျက်ရည်ရှိကာမျှ
အကမ္မကခတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နပေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊
တ္ထေ၊ ဤရခေတ်၏သကမ္မကခတ်ဖြစ်ရာ၌၊ မတံဝါအပ္ပရောဓန္တိတိအာဒ
ယော၊ မတံဝါအပ္ပရောဓန္တိ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေါဟာရာ၊ ခေါ်ဝေါ်ရိုး ပြယုဂ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
ကုန်၏။

၃ တတိယော၊တတိယသုတ်၌၊ ယောခာဇိဝေါတိ၊ ယောခာဇိဝေါဟံ
သညိကာ၊ယုဒ္ဓေန၊စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဗိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပန
တော၊ပြုခြင်းကြောင့်၊ဓမ္မသင်္ဂါဟကစ္ဆေရေဟိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသင်္ဂါယ
နာတံကုန်သောမဟာထေရ်တို့သည်၊ ဧဝံဂဟိတနာမော၊ဤသို့ယောခာဇိ
ဝဟူ၍မှည့်အပ်သောအမည်ရှိသော၊ဂါမဏိ၊ဗိုလ်မင်းသည်၊ဥဿဟတိဝါ
ယမတိတိ၊ ဥဿဟတိဝါယမတိဟူသည်ကား၊ ဥဿဟံဝါယာမံ၊အား
ထုတ်ခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ပရိယာပါဒေန္တိတိ၊ပရိယာပါဒေန္တိဟူသည်
ကား၊မရဏံ၊သေခြင်းသို့၊ပဗ္ဗိပဇ္ဇာပေန္တိ၊ရေခံစေကုန်၏၊ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ၊ဒုက္ကဋ္ဌဟူ
သည်ကား၊ဒုဋ္ဌ၊မကောင်းစွာ၊ကတံပဗ္ဗိပ္ပန္နံ၊ကျင့်အပ်၏၊ဒုပ္ပဏိဟိတန္တိ၊ဒုပ္ပ
ဏိဟိတံဟူသည်ကား၊ဒုဋ္ဌ၊မကောင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ဥပိတံ၊ထား
အပ်၏၊ပရုဇိတာနာမနိရယောတိ၊ ပရုဇိတာနာမနိရယောဟူသည်ကား၊
အယဗ္ဗိ၊ဤပရုဇိတငဲ့သည်လည်း၊ဝိသံ၊အသီးအခြား၊ ဧကော၊တတံ့ဖြစ်
သော၊နိရယော၊ငဲ့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ပနံ၊စင်စစ်မှုကား၊ အဝိစိသောဝ၊အဝိ
စိငဲ့၏သာလျှင်၊ ဧကတ္ထိ၊ကောဋ္ဌာသော၊တနထာဝရတဗျူဟ၊ပဉ္စာဝုဓသန္တဒ္ဓါ၊
လက်နက်ငါးပါးဖွဲ့ကုန်လျက်၊ဗလကဟတ္ထော၊ ခိုင်းကာလက်စွဲကုန်လျက်၊
ဟတ္ထိအဿရထေ၊ ဆင်ခြင်းရထားတို့ကို၊အာရုဗ္ဗ၊စီးကုန်လျက်၊သင်္ဂံ၊
မေ၊စစ်မြေအရပ်၌၊ယုဇ္ဈန္တ၊ဝိယ၊စစ်ထိုးကုန်၏သို့၊ ကမ္မသရိက္ခပိပါကဝ
သေန၊ကံတူအကျိုးပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ပစ္စန္တိ၊ကျက်ရကုန်၏၊တံ၊ထို
စွမ်းထိုးခြင်းဖြင့်အသက်မွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဧတံ၊ဤ
ယောသောယောခာဇိဝေါအစရှိသောစကားကို၊ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။

၄ ၅ စတုတ္ထပဉ္စမေသုပိ။ စတုတ္ထပဉ္စမ ဟတ္ထာရောဟ အဿာရောဟ
သုတ်တို့၌လည်း။ ဧသေဝဧသေဝေ၊ ဤတတိယသုတ်၌ ဆိုပြီးသာလျှင်
ဖြစ်သော၊နယော၊နည်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏။

၆ ဆဋ္ဌေ၊ဆဋ္ဌသုတ်၌၊ပစ္ဆိမဘူမကာတိ၊ပစ္ဆိမဘူမကာဟူသည်ကား
ပစ္ဆိမဘူမိဝါသိနော၊ ပစ္ဆိမဒေသ အနောက်အရပ်၌ နေကုန်သော၊ကံ
မဏ္ဍလုကာတိ၊ ကာမဏ္ဍလုကာဟူသည်ကား၊ သာမဏ္ဍလုနော၊ရေက
ယားဆေစင်ကုန်သည်၊ သေဝါလမ္မာလိကာတိ၊ သေဝါလ မာလိကာဟူ
သည်ကား၊ ပါတောဝနံနက်စောစောကလျှင်၊ ဥဒကတော၊ရေမှ၊သေဝါ
လမ္မဝ၊ရှောင်ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလာဒီနိစ၊ ကြွပ်ပန်းစသည်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဥဒကသုဒ္ဓိကတံဝဇာနနတ္ထာယ၊မိမိ၏

၃၅၀ သံဃာယံတနိဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရေချိုးသဖြင့်အကုသိုလ်စင်သည်၏အဖြစ်ကိုသိစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
မာလိကတွာ၊ ပန်းပြု၍၊ ဝိလန္ဓနကာ၊ ပန်ဆင်ကုန်သည်၊ ဥဒကောရောဟ
ကာတိ၊ ဥဒကောရောဟကာ ဟူသည်ကား၊ သာဓိပါတံ၊ ညဉ့်၌လည်း
ကောင်းနံနက်၌လည်းကောင်း၊ ဥဒကံဩရောဟနကာ၊ ရေသို့သက်ဆင်း
ချိုးဝတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥယျာပေန္တိတိ၊ ဥယျာပေန္တိ ဟူ
သည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ယာပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်၏၊
သညာပေန္တိတိ၊ သညာပေန္တိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗော၊ အသင့်ဖြောင့်ဖြောင့်
သာလျှင်၊ ဥာပေန္တိ၊ သိစေကုန်၏၊ သဂ္ဂနာမဩက္ကမေန္တိတိ၊ သဂ္ဂနာမ
ဩက္ကမေန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်
ဘော၊ အိုအချင်း၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဘော၊
အိုအချင်း၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒန္တော၊ ဆိုကုန်လျက်၊ သဂ္ဂ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့၊ ပဝေသေန္တိ၊ သွင်းကုန်၏၊ အနု
ပရိသက္ကေယျာတိ၊ အနုပရိသက္ကေယျ ဟူသည်ကား၊ အနုပရိဂစ္ဆေယျ၊
အဖန်တလဲလဲထက်ဝန်းကျင်မှတည်သည်ရာ၏၊ ဥမ္မုဇ္ဈာတိ၊ ဥမ္မုဇ္ဈဟူသည်
ကား၊ ဥမ္မုဇ္ဈဥဋ္ဌဟ၊ ရေပေါ်သို့ပေါ်တက်ပါသွင်း၊ ထလမုတ္တဝါတိ၊ ထလမုတ္တ
ဝါဟူသည်ကား၊ ထလံ၊ ကြည်းကုန်းသို့၊ အဘျဟ၊ လိပ်ကြီးသို့တက်ပါ
သွင်း၊ တကြိယဿာတိ၊ တကြိယဿ ဟူသည်ကား၊ တကြ၊ ထိုထောပတ်
အိုးသီအိုးကိုစွဲရာ၌၊ အယံဝိသေသော၊ ဤအထူးသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
သက္ခရာ ကထလာတိ၊ သက္ခရာကထလာ ဟူသည်ကား၊ သက္ခရာဝါ၊
ကျော်စစ်သည်လည်းကောင်း၊ ကထလာဝါ၊ အိုးခြမ်းသည်လည်းကောင်း၊
သာအဝေဂါမိ အဿာတိ၊ သာအဝေဂါမိအဿ ဟူသည်ကား၊ သာ၊
ထိုကျောက်စစ်အိုးခြမ်းသည်၊ အဝေ၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊
ဟေဋ္ဌာဂါမိ၊ အောက်သို့သက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဝေဂစ္ဆာတိ၊
အဝေဂစ္ဆ ဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွက်လော၊ ။

၇ သတ္တမေ၊ သတ္တမသုတ်၌၊ ဇင်္ဂလန္တိ၊ ဇင်္ဂလံ ဟူသည်ကား၊ ထန္တံ၊
ခက်ထန်၏၊ နမုဒု၊ မနူးညံ့၊ ဥသရေန္တိ၊ ဥသရံဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာတလော
ကံ၊ ဖြစ်သောဆူးတည်း၊ ပါပဘူမိတိ၊ ပါပဘူမိဟူသည်ကား၊ လာမကဘူ
မိတာဝံ၊ ယုတ်မာသောမြေအတို့ရှိ၏၊ မံဒိပါတိအာဒိသု၊ မံဒိပါ၍သို့အစ
ရှိသောပါဌတို့၌၊ ဇေတံသံ၊ ထိုဘိက္ခုဘိက္ခုနီ ဥပါသက ဥပါသိကာတို့
အား၊ အဟံ၊ ငါတို့အားဟူသော၊ ဒိပေါ၊ ဖြိုရာကျွန်းသည်၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်
ရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တော်၊ ထိုဘိက္ခုဘိက္ခုနီဥပါ

သက္ကဋ္ဌပသိကာသာဝကတို့သည်။ မံဒီပါ။ ငါလျှင်ဗြိသိရာ ကျွန်းရှိသည်မည် ကုန်၏။ ဇေတဝံ။ ထိုရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမစသည်တို့အား။ အဟံ ငါဘုရားဟူသော။ လေကောအလ္လိယနဋ္ဌာနံ၊ ပုန်းအောင်းခိုထွ်ရာသည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တေ။ ထိုရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမစ သည်တို့သည်။ မံလေတာ။ ငါလျှင်ပုန်းအောင်းခိုထွ်ရာလိုက်သာကုန်သည် မည်ကုန်၏။ ဇေတဝံ။ ထိုရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမစသည်တို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားဟူသော။ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်တတ်စွာ အဆီးအကာ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တေ။ ထိုရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမစသည်တို့သည်။ မံတာဏာ။ ငါလျှင်ဆင်းရဲအမျိုးကို စောင့် ရှောက်တတ်စွာ အဆီးအကာ ရှိသည်မည်ကုန်၏။ ဇေတဝံ၊ ထိုရဟန်း ယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမစသည်တို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားဟူသော။ ဘယနာ သနာ၊ ဘေးကိုဖျက်ဆီးတတ်သော။ သဒိဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ တေ။ ထိုရဟန်းယောကျ်ားရဟန်း မိန်းမစသည်တို့သည်။ မံသရဏာ။ ငါဘုရားလျှင်အပါယ်တေးဝဋ်ဆင်းရဲ တေးကို ဖျောက်ဖျက်လွှင့် ပယ်ကိုးကွယ်ရာ အမြတ်တရားရှိသည်မည် ကုန်၏။ ဝိဟရန္တိတိ၊ ဝိဟရန္တိဟူသည်ကား။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဧဝံကဝ္ဘော၊ ဤသို့ဗြိသိရာကျွန်းလိုက်စသည်ပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဂေါဘတ္တိတိ၊ ဂေါဘတ္တိ ဟူသည်ကား။ ခညဗလဿ၊ စပါးသီး၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ လာယိတွာ၊ ရိတ်၍။ ကလာပကဿာပံ၊ အစည်း အစည်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဋ္ဌပိတံ၊ ထားအပ်လတ်သော်။ ဂိဓ္ဓကာလေ၊ နွေကာ လ၌။ ဂုန္ဒိပိ၊ နွားတို့၏လည်း။ ခါဒနံ၊ ခဲစရာအစာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဥဒကမဏိကောတိ၊ ဥဒကမဏိကော ဟူသည်ကား။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌။ မဏိကမေလယ၊ ၊ ရွဲလုံးခါးစည်းဖြင့်၊ ဧဝံလဒ္ဓနာမော၊ ဤသို့မဏိကဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဘာဇနဝိသေ သော၊ ရေပျောင့်အိုးအထူးတည်း။ အဟာရိအပရိဟာရိတိ၊ အဟာရိအ ပရိဟာရိဟူသည်ကား။ ဥဒကံ၊ အတွင်းရှိရေကို။ နဟရတိ၊ ယိုသည်၏အ တွင်းဖြင့်မသောင်း။ နပရိဟာရိယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမယိုသဖြင့်မသောင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဣတိဂုတ္တနဗေဒန၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ သက္ကန္တံဗုဒ္ဓဓေသနာပံ၊ အရိအသေ တရားဟောခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကဝိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသန္ဓိ၊ မှန်၏။ ဖုန္ဒါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏။ အသက္ကန္တံ၊ မလေးမစား၊ ဓမ္မဓေသနာနာမ၊ တရားဟော

၃၆၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်၊
 သိဟသမာနဝုတ္တိနော၊ ခြင်္သေ့အကျင့်နှင့်တူသော အကျင့်တော်ရှိကုန်၏၊
 သိဟော၊ သားမင်းခြင်္သေ့သည်၊ ပဘိန္ဒဝရဝါရဏံသမိ၊ သုံးပါးသောအ
 ရပ်မှထွက်သောမုန်ရှိသောမြစ်သော ဆင်ပြောင်ကို လည်းကောင်း၊ သ
 သဗိဇ္ဇာရာဒိနန္ဒိယုန်ကြောင်စသော သတ္တဝါပေပ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဂဟဏတ္ထာယ၊ ဖမ်းစားခြင်းငှါ၊ ဧကသဒိသမေဝဝေဝံ၊ တချက်ထည်းတူ
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော အဟုန်အားအန်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ မပေါ့ကရ
 ပြု၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓါပိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဧ
 ကဿ၊ တဦးတည်းသောသူအား၊ ဒေသေန္တောပိ၊ ဟောသော်လည်း
 ကောင်း၊ ခြံ့နို့၊ နှစ်ဦးသောသူတို့အား၊ ဒေသေန္တောပိ၊ ဟောသော်လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟူနံ၊ များကုန်သော၊ ဘိက္ခုပရိသာယပိ၊ ရဟန်းပရိသတ်အား
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိ ဥပါသကာဥပါသိကာ ပရိသာယပိ၊ ရဟန်းမပရိ
 သတ်သီတင်းသည် ယောကျ်ားသီတင်းသည် မိန်းမပရိသတ်အားလည်း
 ကောင်း၊ တိတ္ထိယာနံပိ၊ တိတ္ထိတို့အား လည်းကောင်း၊ ဒေသေန္တော၊ ဟော
 တော်မူလတ်သော်၊ သက္ကဋ္ဌမေဝ၊ အရိုအသေအလေးပြု၍သာလျှင်၊ ဒေ
 သေန္တိ၊ ဟောတော်မူပေကုန်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ကုန်ကျင်းဖြစ်ပြင်တပြင်ထည်း
 မိလားရှင်၏သို့ဒေသနာတူမျှသော်လည်း၊ စတသောပရိသာ၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု
 နိဥပါသကာဥပါသိကာလေးဖြာပရိသတ်တို့မူကား၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်
 ၍၊ ဩကပ္ပိတွာ၊ သက်ဝင်သဖြင့်ယုံကြည်၍၊ ဘုဏန္တိ၊ နာကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာသံ၊ ထိုပရိသတ်လေးပါးတို့အား၊ ဒေသနာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သောဒေသနာတော်သည်၊ သက္ကဋ္ဌဒေသနာနာမ၊ သက္ကဋ္ဌဒေ
 သနာမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း။

၇ အဋ္ဌမေ၊ အဋ္ဌမသုတ်၌၊ ယံဗဟုလံယံဗဟုလန္တိဣဒိနာ၊ ယံဗဟုလံ
 ယံဗဟုလံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိ
 သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ဘိန္ဒုတိ၊ ဖျက်သည်မည်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုသို့မိမိသည်ပင် မိမိအယူကို ဖျက်သည် မည်လတ်သော
 ကြောင့်၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံသန္တေနကောဝိအာပါယိကော
 တိအာဒိ၊ ဧဝံသန္တေနကောဝိအာပါယိကောဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ စက္ကာ
 ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ အတ္ထိခေါ်ပန မဟာဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဟောတော်မူအပ်သော ပုဒ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာအယူ၏၊ ပစ္စယာ၊

ပစ္စည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသုပိ၊ ထို
လေးပါးသော အတ္တကောဋ္ဌာသတို့၌လည်း၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသ
န္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ဣဂေါမဏိ ဧကဋ္ဌောသတ္တာဇဝံဝါဒီဟောတိတိအာဒိ၊
ဣဒဂါမဏိဧကဋ္ဌောသတ္တာဇဝံဝါဒီဟောတိဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဣဂေါမဏိ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အဟံပဋိတိ၊
အဟံပဋိဟူသောပုဒ်၏၊ အဟံပိအဋိတိ၊ အဟံပိအဋိဟူ၍၊ ဆေဒေါ၊ ဝုဒ်ဖြတ်
ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ မေတ္တာသဟဂတေနာတိအာဒိ၊ မေတ္တာ
သဟဂတေန ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
ဆိုသင့်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုဆိုသင့်သရွေ့ စကားအလုံးစုံကို၊ ဘာဝနာနယေန၊
ဘာဝနာနည်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုအံ့၊ သေယျထာဝဂါမဏိ
ဗလဝါသင်္ခမောတိအာဒိ၊ သေယျထာဝဂါမဏိဗလဝါသင်္ခမောဤသို့
စသောစကားသည်၊ ဣဝ၊ ဤပါဌ်၌၊ အဝုဗ္ဗံ၊ အသစ်စကားတည်း၊ တတ္ထံ၊
ထိုစကားသစ်၌၊ ဗလဝါတိ၊ ဗလဝါဟူသည့်ကား၊ ဗလသမ္ပန္နော၊ စွမ်းပ
ကားအားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သင်္ခမောတိ၊ သင်္ခမောဟူသည်ကား၊ သင်္ခ
မေကော၊ ခရုသင်းမှုတ်ခြင်း၌ လိမ္မာသောသူသည်၊ အပ္ပကာသိရေနာတိ၊
အပ္ပကာသိရေန ဟူသည်ကား၊ အကိန္တေန၊ မပြုပြင်သဖြင့်၊ အာဒုက္ခေန၊
မဆင်းရဲသဖြင့်၊ ဟိ၊ ဆန့်ကျင်သည်ကိုဆိုအံ့၊ ဒုဗ္ဗေသ၊ အားမရှိသောသူ
သည်၊ သင်္ခံ၊ ခရုသင်းကို၊ မေန္တောပိ၊ မှုတ်ပါသော်လည်း၊ စတသေသမိ
သာ၊ အရပ်လေးမျှတ်နှာတို့ကို၊ သရေန၊ အသိဖြင့်၊ ဝိညာပေတုံ၊ သိစေခြင်း
ငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အဿ၊ ထိုအားမရှိသောသူ၏၊ သင်္ခံသဓ္ဓေါ၊
မှုတ်အပ်သောခရုသင်းသံသည်၊ သဗ္ဗတော၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်အဖို့
ဖြင့်၊ နုပရတိ၊ မနို့၊ ပန၊ အနွယ်ကိုဆိုအံ့၊ ဗလဝန္တော၊ စွမ်းပကားကောင်း၍၊
အားသန်သောသူသည်၊ ဝိပ္ပကာရကော၊ ထက်ထက်မြက်မြက်ပြုစွမ်းနိုင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလဝါတိ၊ ဗလဝါဟူ၍၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ မေတ္တာယစေတောပိမုတ္တိယာတိဧတ္ထ၊ မေတ္တာယစေ
တောပိမုတ္တိယာဟူသောဤပါဌ်၌၊ မေတ္တာတိ၊ မေတ္တာဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဥပစာရောပိ၊ ဥပစာရသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာပိ၊ အပ္ပနာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဟုတ်၊ စေတောပိမုတ္တိတိ၊
စေတောပိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပနာဝ၊ အပ္ပနာသည်
သာလျှင်၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ယံပမာဏကတံကမ္မန္တိ၊ ယံပမာဏကတံကမ္မဟူ

၃၆၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောပါဌိန္ဒြ၊ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရကံကို၊ ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်
ရှိသည်ကိုပြုအပ်သော၊ ကမ္မံနာမ၊ ကံမည်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ရူပါ
ဝစရံ၊ ရူပါဝစရအရူပါဝစရဖြစ်သောကံကို၊ အပ္ပမာဏကတံ၊ အတိုင်းအရှည်
ရှိသည်ကိုပြုအပ်သော၊ ကမ္မံနာမ၊ ကံမည်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသံန္တံ၊
မှန်၏၊ တံ၊ ထိုရူပါဝစရအရူပါဝစရကံကို၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ အ
တိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဩဒိဿကအနောဒိဿကဒိဿာဖရဏဝသေန၊ ရည်
မရည်မူ၍အရပ်မျက်နှာကို နှံ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ က
တတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမာဏံကတန္တိ၊ အတိုင်းအရှည်
မရှိသည်ကိုပြုအပ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

နတံတတြာ ဝသိဿတိနတံ တတြာဝ တိဋ္ဌတိတိ၊ နတံတတြာဝ
သိဿတိနတံတတြာဝ တိဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား၊ တံကာမာဝစရကမ္မံ၊ ထို
တန်ခိုးနည်းစွာသော ကာမာဝစရကံသည်၊ တသ္မိံ ရူပါရူပါဝစရကမ္မေ၊
ထိုတန်ခိုးကြီးစွာသောရူပါဝစရ အရူပါဝစရကံ၌၊ နုဩပိယတိ၊ မကျန်၊
နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံ၊
အဘယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တံကာမာဝစရကမ္မံ
ထိုကာမာဝစရကံသည်၊ တဿ ရူပါရူပါဝစရကမ္မဿ၊ ထိုရူပါဝစရ
အရူပါဝစရကံ၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ လဂ္ဂိတုံဝါ၊ ပြီးခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ပါတုံဝါ၊ စောင့်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ရူပါရူပါဝစရကမ္မံ၊ ရူပါဝစရ
အရူပါဝစရကံကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပတိဋ္ဌာတုံဝါ၊ တည်ခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရူပါ
ရူပါဝစရကမ္မမေ၊ ရူပါဝစရအရူပါဝစရကံသည်သာလျှင်၊ ကာမာဝစရံ
ကာမာဝစရကံကို၊ မဟောဃော၊ အားကြီးသောရေအယဉ်သည်၊ ပရိတ္တံ၊
အနည်းငယ်သောဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်
၏သို့၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩကာ
သံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုကာမာ
ဝစရကံ၏၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိ
သည်လျှင်၊ ဗြဟ္မသဟဗျတံ၊ ဗြဟ္မာ၏ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့၊ ဥပနေတိ၊
ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဧကော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝုတ္တနယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤအဋ္ဌ

မသုတ်သည်။ အာဒိမ္ပိ၊ အစဉ်၊ ကိလေသာဝသေန၊ အကုသိုလ်ကံ၏မူလဖြစ်
သောဒိဒါသ္မာမာဟလောဘာမောဟအစရှိသောကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်၊
ဝုပ္ပာယ၊ ထလတ်၍၊ အဗသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဝသေန၊ ဗြဟ္မဝိဟာ
ရတရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ
နူသန္တိနာဝ၊ ယထာနူသန္တိဟုဆိုအပ်သော အနူသန္တေဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတံ၊
အပြီးအဆုံးသို့ရောက်၏။ ။

၉ နဝမေ၊ နဝမသုတ်၌။ ဒုတ္တိက္ခာတိ၊ ဒုတ္တိက္ခာဟူသည်ကား၊ ဒုလ္လတ
တိက္ခာ၊ ရဲခဲသောအစာရှိသည်၊ ဇွိဟိတိကာတိ၊ ဇွိဟိတိကာ ဟူသည်ကား၊
ဇိဝိဿာမနူခေါ၊ အသက်ရှင်ပါအံ့လော၊ နဇိဝိဿာမနူခေါ၊ ဤသယော
တွင်ပါလျက်အသက်မရှင်ဖြစ်ဘုံအံ့လော၊ ဣတိဝေပဝတ္တဤ ဟိတိကာ၊
ဤသို့ဖြစ်သော နှလုံးနှစ်ခွရှိ၏၊ ဒုဟိတိကာတိပိ၊ ဒုဟိတိကာ ဟူ၍လည်း၊
ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤဆိုပြီးသောအနက်ပင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊
ဤနာဠန္ဒမြို့၌၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော၊ ဤဟိတိ၊ နှလုံးနှစ်ခွဖြစ်ခြင်းသည်
အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကောဝိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ပယောဂေါ၊ လုံ့လသည်၊ သုခေန၊ ချမ်း
သာသဖြင့်၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတွတ်ကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဒုဟိတိကာ၊ ဒုဟိတိကာမည်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ မတု
မနုဿာနံ၊ မစားရတတ်ငတ်ပွတ်၍သေကုန်သောသူတို့၏၊ ဝိပ္ပဇ္ဇာနိ၊
ဖရိဖရဲဖြန့်ကြဲကုန်သော၊ သေတာနိ၊ ပွေးပွေးဖြဲကုန်သော၊ အဋ္ဌိကာနိ၊ လူရိုး
တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာဠန္ဒမြို့၌၊ အတ္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေ
တဋ္ဌိကာ၊ အရိုးအပွေးပွေးရှိသည်မည်၏၊ သလ္လာကာဝုတ္တာတိ၊ သလ္လာကာ
ဝုတ္တာဟူသည်ကား၊ သလ္လာကာမတ္ထဝုတ္တာ၊ စိုက်ကြလေတိုင်း အဆံမပါ
နှံတံသာရောက်သော ကောက်ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနာဠန္ဒမြို့၌၊ ယံသဿံ၊ အ
ကြင်အကောက်ကို၊ ဝုတ္တံဝါပိတံ၊ စိုက်ကြအပ်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုစိုက်ကြလေတိုင်း
သောကောက်သည်လည်း၊ တံတံသလ္လာကာမတ္ထမေဇံ၊ ထိုထိုအဆံနဲ့မပါ
နှံတံသာရောက်သောကောက်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖလေ၊ အသီး
အဆန်တို့ကို၊ နုဇနယတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဥဂ္ဂိလိတုန္တိ၊ ဥဂ္ဂိလိတုံဟူသည်ကား၊ ဧ
အန္တေ၊ အစွန်းနှစ်ဖက်တို့ကို၊ မောစေတွာ၊ ယွတ်စေ၍၊ ကလေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ
အသက္ကော၊ အန္တော၊ မတတ်နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ လွှမ်းခြင်းငှါ၊ ဗဟိနိဟရိ
တုံ၊ အပသို့ထုတ်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩဂ္ဂိလိတုန္တိ၊ ဩဂ္ဂိလိတုံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တာယ
ဝုတ္တာ၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ နိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟာရေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကော

၉

၃၆၄ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

န္တော။ မတတ်နိုင်ရကား၊ ဩဂ္ဂိလိတံ၊ မျိုခြင်း၌၊ အန္တောပဝေသေတံ၊ ခံတွင်းသို့သွင်းခြင်း၌၊ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိအတ္ထေ၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဣတောသောဂါမဏိဧကေနဝုတိကဋ္ဌေတိ၊ ဣတောသောဂါမဏိဧကေနဝုတိကဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ကထယမာနေဝ၊ စကားဆိုစဉ်သာလျှင်၊ ယသဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သော၊ နာသိကဝါတော၊ နှာခေါင်းလေသည်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ နပဝိသတိ၊ မဝင်သေး၊ တာဝတ္ထံဧကေန၊ ထိုရှေ့လောက်သော၊ ကာလေန၊ ကာရာဖြင့်၊ ဧကေနဝုတိကဋ္ဌေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာတိုင်အောင်၊ ကိပ္ပိကုလေ၊ တစ်တစ်ဦးသောအမျိုး၌၊ ပက္ခသိက္ခဒါနေန၊ ကျက်ပြီးဆွမ်းကိုလျှာခြင်းကြောင့်၊ ဥပဟတပုဗ္ဗံ၊ ပျက်စီးစွဲတောဘူးသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိချေအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇေနနတ္ထံ၊ စူးစမ်းခြင်း၌၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့အောက်မေ့လတ်သော်၊ ဧကန္တိ၊ ပျက်စီးစွဲတောဘူးသည်တစ်ဦးသောအမျိုးကိုမျှလည်း၊ အပဿန္တော၊ ရွှေညောင်တော်ဖြင့်မမြင်ရကား၊ ဣတောသောဂါမဏိတိအာဒိ၊ ဣတောသောဂါမဏိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒါနာဒိနံ၊ ဒါနသစ္စာသီလတို့၏၊ အာနိသံသံ၊ အာနိသင်အကျိုးဆက်ကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား၊ အထခေါယာနိတာနိကုလ္လာနိ၊ အစာနိတိ၊ အထခေါယာနိတာနိ ကုလ္လာနိအစာနိအစချီသော၊ ဓမ္မဇေသနံ၊ တရားဇေသနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထထိုအထခေါအစရှိသောဓမ္မဇေသနာ၌၊ ဒါနသမ္ဘူတာနိတိ၊ ဒါနသမ္ဘူတာနိဟူသည်ကား၊ ဒါနေန၊ လက်ဦးလက်ဖျားနည်းများမဆိုကြည်ညိုသဒ္ဓါပေးလှူခြင်းဖြင့်၊ သမ္ဘူတာနိသမ္ဘူတာနိဝဘူတာနိဝဗ္ဗိပတ္တာနိ၊ အနည်းငယ်ညောင်စေ့ရှေ့ရှေ့ စည်ပြီးညောင်ပင်ကြီးကဲ့သို့ပွားစီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ထွန်းကုန်၏၊ သေသပဒန္တယောဝိ၊ သမ္ဘူတာနိသမ္ဘူတာသမ္ဘူတာနိ ဟူသောကြွင်းသောနှစ်ခုရှိလည်း၊ သေဝနယော၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဖုန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသေသပဒန္တယော၌၊ သစ္စဝါဒိတာ၊ ချီနိကြီးသဗ္ဗဝံ မကွယ်မချ မလွန်မပိုအမွန်ဆိုလေသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ သစ္စနာမ၊ သစ္စာမည်၏၊ သေသသီလံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြောဆိုရိုးသီလသည်၊ သာမညံနာမ၊ သမင်္ဂအဖြစ်သီလမည်၏၊ ဝိကိရတိတိ၊ ဝိကိရတိဟူသည်ကား၊ အယောဇကေန၊ သောက်မိုး၊ ဗားမိုးအကျိုးမထင် သဘင်မြူးကျင့်မသင့်သော သုံးဆောင်

ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကျောက်ခဲသလဲသို့တဖွဲဖွဲသုံးစား၍၊ ဝိပွက်ရတိ၊ ဖရိုဖရဲပြု၍၊ ဝိမ္ဗတိတိ၊ ဝိမ္ဗတိဟူသည်ကား၊ ဝိမ္ဗန္တောဝိယ၊ လေဆိုးမှုတ်လွှင့်သို့၊ နာသေတိ၊ ပျောက်ပျက်စေ၍၊ ဝိဓံသေတိတိ၊ ဝိဓံသေတိဟူသည်ကား၊ နာသေတိ၊ ပျက်စီး၍၊ အနိစ္စတာတိ၊ အနိစ္စတာဟူသည်ကား၊ ဟုတွာဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝေါ၊ ပျက်စီးပြုံးတီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗဟုနာဝိကာလေန၊ အမွန်ရှည်လျားများစွာသောကာလဖြင့်လည်း၊ သင်္ဂတာနံ၊ ဆည်းဘူးစုပေါင်းအပ်ကုန်သောဥစ္စာစည်းစိမ်တို့၍၊ ခဏောနေဝ၊ အကြာခဏတမဟုတ်မျှဖြင့်လျှင်၊ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ။

၁၀ ဒသမေ၊ ဒသမသုတ်၌၊ တံပရိသံဇေတဒဝေါစာတိ၊ တံပရိသံဇေတဒဝေါစဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဂါမဏိစူဠကမည်သော ဗိုလ်မင်း၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရေ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံ အဟောသိ၊ အတယ်သို့ ဖြစ်သတတ်နည်း၊ ကုလယုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုကုန်လတ်သော်၊ ဝုတ္တဒါရဉ္စ၊ ချစ်စွာသောသားမယားကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပရဇတဉ္စ၊ ရွှေနှင့်ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယေဝ၊ အတွေးပမာပယ်ခွါ၍သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုပေကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်ရွှေငွေကို၊ ပဟာယ၊ အတွေးအထူးစင်အောင်မှု၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသူတို့တွေးသည့်တံတွေးပမာပယ်ခွါပြီးသောရွှေနှင့်ငွေကို၊ ဇေတဟိ၊ ဤရဟန်းတော်တို့သည်၊ ဂဟေတုံ၊ တံတွေးကိုမျှပြန်၍သို့တဖန်ခံယူခြင်းငှါ၊ နဝသက္ကာ၊ တတ်ကောင်းမည် မဟုတ်ခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံဆသောအနုမာနဉာဏ်သည်၊ အဟောသိကိရေ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယဝ္ဋါဟေ၊ သိုက်မှန်ဖောက်မိသံညယောကျ်ားသို့ဘုရားရွှေဉာဏ်တော်နှင့်လျော်သောနည်းယူခြင်း၌၊ ဌတွာ၊ ကြံ၊ ကြံ၊ တည်၍၊ တံပရိသံ၊ ထိုနန်းတော်တွင်း၌စည်းဝေးပွဲကျင်းမင်းပရိသတ်ကို၊ မာအယျာတိဒုဒ္ဒိဝစနံ၊ မာအယျာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၍၊ ဧကံသေနေတန္တိ၊ ဧကံသေနေတံဟူသည်ကား၊ ဧတံပဉ္စကာမဂုဏာကပ္ပနံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးအဖ်ခြင်းကို၊ အသမဏာဓုဋ္ဌော၊ ရဟန်းအကျင့် မဟုတ်ဟူ၍၊ အသကျပုတ္တိယဓဋ္ဌောတိ၊ သာကီဝင်မင်းသားဘုရားသားတော် ရဟန်းတို့အကျင့်မဟုတ်ဟူ၍၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်တရသောအဖို့အားဖြင့်၊ ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော၊ တိဏန္တိ၊ တိဏံဟူသည်ကား၊ သေနာသနန္တဓနတိဏံ၊ ကျောင်းမိုးစရာမြက်ကို၊

၃၆၆ သဗ္ဗညုတနိပတ္တသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ ဟူသည်ကား။ တိဏန္တိဒေနော၊ မြက်အမိုး ရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌကန္တိဒေနော၊ အုတ်အုန်းရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဂေဟေ၊ ကျောင်းသည်။ ပလုဇ္ဇန္တေ၊ ပျက်စီးယိုယွင်းလတ် သော်၊ ယေဘိ၊ အကြင်တကာတို့သည်၊ တံ၊ ထိုကျောင်းကို၊ ကာရိယံ၊ ဆောက်စေအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုကျောင်းတကာတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္စာ၊ ကြွသွား၍၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တကာတို့သည်၊ ကာရိတသေနာသနံ၊ ဆောက်စေအပ်သောကျောင်းသည်။ ဩဝသတိ၊ ခိုဗားမလုံစွတ်လတ်ခဲ့ ပြီးတတ္တံ၊ ထိုခိုဗားမလုံသောကျောင်း၌၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏၊ မနုဿာ၊ ကျောင်း တကာတို့သည်၊ သက္ကောန္တော၊ တတ်နိုင်လှန်မှုကား၊ ကရိယန္တိ၊ ပြင်ပေ ကုန်လတ္တံ့၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်မှုကား၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇကိ၊ လက်သမားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကာရပေထ၊ ပြုပြင်စေကုန် သော၊ မယမေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လျှင်၊ သညာပေသာမ၊ ကံကြွေးလက္ခ ကိုသိစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂက္ခန္တိ၊ ဆိုလတ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ ဝုတ္တေ၊ ကျောင်းတကာတို့ကဆိုလတ်သော်၊ ကာရေတွာ၊ လက် သမားတို့ကို ပြုပြင်စေ၍၊ တေသံ၊ ထိုကျောင်းတကာတို့အား၊ အာပိက္ခိ တဗ္ဗံ၊ အကြောင်းကြားအပ်၏၊ မနုဿာ၊ ကျောင်းတကာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇကိနံ လက်သမားတို့အား၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးကမ်းဖွယ်ကံကြွေးလက္ခကို၊ ဒသန္တိ၊ ပေးစေကုန်လတ္တံ့၊ အာဝါသသာမိကာ၊ ကျောင်းရှင် တကာတို့သည်၊ သံဗေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိကုန်အံ့၊ အညေသံပိ၊ ကျောင်းတကာမှတပါး သောတကာတို့အားလည်း၊ ဝံကွာစာရာဝတ္တေန၊ ဆွမ်းခံလှည့်သနဲ့သို့သော ဝတ်ဖြင့်၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ ကာရေတံ၊ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဣဒံဝိဇ္ဇာနံ၊ ဤဆိုပြီးသောအစီအရင်ကို၊ သဗ္ဗညု၊ ရည်၍၊ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ

ပရိယေသိတဗ္ဗံဟူ၍၊ လတ္တံ့၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒါရန္တိ၊ ဒါရုံဟူသည်ကား၊ သေနာ သနဂေါပါဏသိအာဒိသု၊ ကျောင်းအခြင်ယနယ်စသည်တို့သည်၊ ပလုဇ္ဇ မံနေသု၊ ပျက်စီးယိုယွင်းကုန်လတ်သော်၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအခြင်ယနယ်အ ကျိုးငှါ၊ ဒါရုံ၊ သန့်ကို၊ သကဇ္ဇန္တိ၊ သံကဇ့် ဟူသည်ကား၊ ဂိဟိဂိတံဝါ၊ လူတို့ဥစ္စာကိုမူလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တာဝကာလိကသကဇံ၊ ထိုကျောင်း ပြုပြင်ခြင်းကိစ္စပြီးရုံအချိန်အတန်ငှါသော လှည်းကို၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက် သက်ကား၊ သကဇ္ဇမေဝ၊ လှည်းကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာအုပ် ညည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အညေပိ၊ လှည်းမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊

ဂါသိပေသုကုဒ္ဒါလာဒိ ဥပကာရဏံ။ ဝဲခွပ်ပေါက်ဆိန် ပေါက်တူး စသော
 ကျောင်းပြုပြင်စရာ အသောက်အငြိကို။ ဧဝံ။ ဤဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ပရိ
 ယေသိတုံ။ ရှာခြင်းငှါ ဝဇ္ဇတိ။ အပ်၏။ ပုရိသောတိ။ ပုရိသော ဟူသည်ကား။
 ပာတ္တကမ္မဝသေန။ လက်အမှု၏ အတွင်းဖြင့်၊ ပုရိသော။ အမှုလုပ်သော
 ယောကျ်ားကို။ ပရိယေသိတဗျော။ ရှာအပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဟံက်ဥပရိသံ
 အမှတ်မရှိသောယောကျ်ားကို။ အာရုဇော။ တကာ။ ပာတ္တကမ္မံ။ လက်အမှု
 ကို။ ဒုဿသိ။ ပေးနိုင်လတ္တံ့ သော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တန္တေ။ သခင်။
 ဒဿာမ်။ လှူပါအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ တကာကဆိုလက်သော်။ ဣဒ္ဓိဒ္ဓ္ဓေ။
 ဤအမှုဤအမှုကိုလည်းကောင်း။ ကရောဟိ။ ပြုပါလော။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။
 ယံ။ အကြင်အမှုကို။ ဣတ္ထတိ။ ပြုစေလို၏။ တံ။ ထိုအမှုကို။ ကာရေတုံ။ ပြုစေ
 ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ အပ်၏။ နတွဝါဟံကေနပရိယာယေနာတိ။ နတွဝါဟံ
 ကေနပရိယာယေနဟူသည်ကား။ ဇာတဗ္ဗပရဇတံပန။ ရှေ့နှင့်ငွေကိုမူကား
 အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ကေနပိဝိကာရဏေန။ တရံတခုသောအကြောင်း
 ဖြင့်လည်း။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ။ ရှာပြီးကောင်း၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ။ ဟောတော်
 မူ။ ။

၁၁ ကောဒဿမေ။ ကောဇဿမသုတ်၌။ မလ္လေသုတိ။ မလ္လေသုဟူသည်
 ကား။ ဧဝံနာမကော။ ဤသို့မလ္လဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော။ ဇနိပဒေ။ ဇန
 ပုဒ်၌။ ဝဇ္ဇနာတိ။ ဝဇ္ဇနဟူသည်ကား။ မာရဏေန။ သတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းဖြင့်။
 ဇနိယာတိ။ ဇနိယာ ဟူသည်ကား။ ဇနဇနိယာ။ ကြေးကုန်ငွေကျဇနရှုံး
 ပါးခြင်းဖြင့်။ အကာလိကေနမတ္တေနာတိ။ အကာလိကေနပတ္တေန ဟူသည်
 ကား။ ကာလန္တရေန။ ကာလတပါးမရှိသော။ ပတ္တေန။ ရောက်အပ်သိအပ်
 သော။ ဝါ။ တနည်းကား။ ကာလံ။ ဖြစ်ရာကာလကို။ အနတိတ္တမိတွာ။ မလွန်
 မူ၍။ ပတ္တေန။ ရောက်အပ် သိအပ်သော။ ဣတိအတ္တော။ ဤကားအနက်
 တည်း။ ဗိရဝါစိနာမဏ္ဍမာရောတိ။ ဗိရဝါစိနာမဏ္ဍမာရောဟူသည်ကား။
 ဧဝံနာမကော။ ဤသို့ဗိရဝါစိအမည်ရှိသော။ တဿ။ ထိုဝဇ္ဇဝတ အမည်
 ရှိသောရွာသူကြီး၏။ ဝုတ္တော။ သားသမ္ဘ်။ ဗဟိအာဝါသထေပဋိဝသတိတိ
 ဗဟိအာဝါသထေ ပဋိဝသတိဟူသည်ကား။ ဗဟိနဝရံ။ မြို့ပ၌။ ကိဉ္စိဒေ
 ဝသိပ္ပံ။ တရံတခုသောအတတ်ကို။ ဥဂ္ဂဗျန္တေန။ သင်လျက်။ ဝသတိ။ ဇန
 ၏။ ဣမသ္မိံ။ သုတ္တေ။ ဤသုတ်၌။ ဝဇ္ဇဒုတ္တံ။ ဝဋ်ဒုတ္တကို။ ကထိတံ။ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

၃၆၈ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၁၂ နှိဒသမေ၊ နှိဒသမသုတ်၌၊ ရာသိကတ္တာ၊ အရုဋ္ဌိ၊ ပဉ္စဿ၊
 ပုစ္ဆာကို၊ ပုစ္ဆိတတ္တာ၊ မေးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာသိယောတိ၊
 ရာသိယောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသင်္ဂဟကတ္ထေရေဟိ၊ ပရိယတ္တိ ဓမ္မကို
 သင်္ဂဟနာတင်ကုန်သော မဟာထေရ်တို့သည်၊ ဂဟိတနာမော၊ မှည့်
 အပ်သော အမည်ရှိသော၊ တပဿိန္နိ၊ တပဿိံ ဟူသည်ကား၊ တပ
 နိဿိတကံ၊ ကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သော ပြင်းသောအကျင့်ကို ဖြစ်သော၊
 လုခဇိဝိန္နိ၊ လုခဇိဝိံ ဟူသည်ကား၊ လုခဇိဝိတံ၊ ကြမ်းသော အသက်မွေး
 ခြင်းရှိသော၊ အန္တဘိ၊ အန္တာဟူသည်ကား၊ ကောဠာဿ၊ အဖျိတို့ကို၊
 ဂါမောတိ၊ ဂါမောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မောယုတ်သော၊ ဂမ္မောတိဝိ၊ ဂမ္မော
 ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဂါမဝါသိနံ၊ ရွာသူတို့၏၊ ဓမ္မော၊ အကျင့်စာ
 ရိတ်ဖြစ်သော တရားတည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ အတ္တ
 ကိလမထာနုယောဂေါတိ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နောကိလမထာနုယောဂေါ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်း ဆင်းရဲခြင်းကို ပြုသောအ
 ကျင့်သည်၊ သရိရေဒုက္ခကရော၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲကို ပြုခြင်းဟူသောအ
 ကျင့်သည်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဧတ္ထေတေသိံ တပနိဿိ
 တာဂရဟိတဗ္ဗပဉ္စေ၊ ဤတပနိဿိတကပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မေးရာ၌၊
 ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ကာမသုခလ္လိကာ နုယောဂေါ၊ ကာမ
 သုခလ္လိကာနုယောဂကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သနည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ အတ္တကိလမထာ နုယောဂေါ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကိုပြု
 သောအတ္တကိလမထာနုယောဂကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သနည်း၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ၊ မဇ္ဈိမပဋိပါဒ်အကျင့်မြတ်ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူ
 အပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကာမသုခလ္လိ
 ကာနုယောဂေါ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂကို၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ကာမ
 ဘောဓိနံ၊ ကာမရုဏ်ကို ခံစားလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်း
 ဌ၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ အတ္တကိလ မထာ
 နုယောဂကို၊ တပနိဿိတကာနံ၊ ကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သော ပြင်းသော
 အကျင့်ကိုဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းဌ၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်
 ၏၊ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒိပနိကို၊ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိဇ္ဇရဝတ္ထုနံ၊
 အကြွင်းမရှိ ကိလေသာကို ပယ်စွန့်ခြင်း အကြောင်းတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊
 ပြခြင်းဌ၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုကာမဘောဂီ တပနိဿိကက
 နိဇ္ဇရဝတ္ထုတို့ကို၊ ဒဿနော၊ ပြခြင်း၌၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်၊ ကိံ၊ အ

တသ်နည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဂုတ္တံ။ ဂုတ္တံတည်း။ ဣမေခွေအန္တံ။
 ဤကံမသုန္တိကာနုယောဂအတ္တကိလမယာနုယောဂဟူသော အယုတ်
 တရားနှစ်ပါးတို့ကို။ ပဟံယ။ ပယ်၍။ တထာဂတော။ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
 လာခြင်းကောင်းသော သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ မဇ္ဈိမာယပဋိပဒါယ။ မဇ္ဈိမ
 ပဋိပန်ဖြင့်။ သမ္ဗာသဗ္ဗောဓိ။ မဘောဏ်မပြန် သိသောသဗ္ဗညု အဖြစ်သို့။
 ပတ္တော။ ရောက်တော်မူ၏။ သောတထာဂတော။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
 ကာမုဘောဂိနောပိ။ ကာမဂုဏ်ကိုခံစားလေ့ရှိသော 'ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။
 သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ နဂရဟတိ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ။ သဗ္ဗေ။ အလုံး
 စုံသောသူတို့ကို။ နပသံသတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ။ တပနိသိတကေပိ။ ကိုယ်
 ကိုပူပန်စေတတ်သော ပြင်းသောအကျင့်ကို မှီသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း။
 သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ နဂရဟတိ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံ
 သောသူတို့ကို။ နပသံသတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ။ ဂရဟိတဗ္ဗယုတ္တကေယေဝ။
 ကဲ့ရဲ့သင့်သောသူတို့ကိုသာလျှင်။ ဂရဟတိ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ ပသံသိတဗ္ဗ
 ယုတ္တကေ။ ခြီးမွမ်းသင့်သောသူတို့ကို။ ပသံသတိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဣတိ
 ဣမဿအတ္တဿ။ ဤအနက်ကို။ ပကာသနတ္ထံ။ ပြခြင်းအကျိုးသည်။ ဧတေ
 သံ။ ထိုကာမဘောဂိ တပနိသိတက နိဇ္ဈရဝတ္ထုတို့ကို။ ဒဿနေ။ ပြခြင်း၌။
 ပယောဇနံ။ အကျိုးတည်း။ ဣတိဝိဿန္တံ။ ဤသို့သောအဖြေကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
 သိအပ်၏။ ။

။ ဣဒါနိယေခါခါ၌။ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော။ ပြလို
 သည်ဖြစ်၍။ တယောခေါမေဂါမဏိကာမဘောဂိနောတိအာဒိ။ တယော
 ခေါမေ ဂါမဏိ ကာမဘောဂိနော ဤသို့အစရှိသည်ကို။ အာဟ။ ဟော
 တော်မူ၏။ တတ္ထံ။ ထိုတယောခေါအစရှိသောစကား၌။ သာဟသေနာတိ။
 သာဟသေန ဟူသည်ကား။ သာဟသိက ကဗျေန။ နိုင်လို မင်းလက်
 နှိပ်စက်သော အမှုဖြင့်။ နသံဝိဘဇတိတိ။ နသံဝိဘဇတိ ဟူသည်ကား။
 မိတ္တသဟာယ သံမိဋ္ဌသံဘတ္တာနံ။ မိတ္တသဟာယ သံမိဋ္ဌသံဘတ္တဖြစ်ကုန်
 သောသူတို့အား။ သံဝိဘာဂံ။ ခွဲဝေခြင်းကို။ နကရောတိ။ မပြု။ နပညာနိတိ။
 နပညာနိဟူသည်ကား။ အနာဂတဘဝဿ။ နောင်ဘဝ၏။ ပစ္စယဘူတာနိ။
 အထောက်အပံ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပညာနိ။ ကောင်းမှုလျှို့ကို။ နကရောတိ။ မပြု။
 ဓမ္မာဓမ္မေနာတိ။ ဓမ္မာဓမ္မနဟူသည်ကား။ ဓမ္မနစမ္မိကေနစ။ တရားရှိ
 သောအကျင့်ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဓမ္မနစ အဓမ္မိကေနစ။ တရားမရှိ
 သောအကျင့်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဌာနေပိတိ။ ဌာနေဟိ 'ဟူသည်ကား။

၃၇၀ သဗ္ဗယထာနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကာရဏေဟိ။ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သန္တိကရောတိတိ။ သန္တိကရောတိဟူ
 သည်ကား၊ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ အာတာ
 ပေန္တော၊ လွန်စွာပူပန်စေသောသူသည်၊ ပရိတာပေန္တော၊ ထက်ပန်းကျင်
 ပူပန်စေသောသူသည်၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ
 စောဒနာ၊ ဤသို့သောစောဒနာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ စတုရင်္ဂီရိယဗဝ
 သေနစ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောဝိရိယ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ဓုတင်္ဂဝသေ
 နစ၊ အတ္တောကာသိကံ နိသဇ်စသောဓုတင်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏၊ တိဿောသန္တိဗ္ဗိကာနိဇ္ဇရာတိတ္ထေ၊
 တိဿောသန္တိဗ္ဗိကာ နိဇ္ဇရာဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဧကောပိမဂ္ဂေါ၊ တခုသော
 အရိယမဂ်ကိုလည်း၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ရာဂဒေါသ
 မောဟဟူသောကိလေသာတို့ကို၊ နိဇ္ဇရတာယ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်စွန့်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ နိဇ္ဇရာတိ၊ အကြွင်းမဲ့ ကိလေ
 သာတို့ကိုပယ်စွန့်တတ်သော တရားတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။

၁၃ တေရသမေ၊ တေရသမသုတ်၌၊ ဒုတေယျာနိတိ၊ ဒုတေယျာနိဟူ
 သည်ကား၊ ဒုတကမ္မာနိ၊ တမန်အမှုတို့သည်၊ ပဏ္ဏာနိစေဝ၊ ကမ္မည်းဌာစာ
 ကိုဆောင်သွားခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မုခသာသနာနိစ၊ ဖြာစာမပါ
 နှုတ်ဌာသက်သက်ကိုဆောင်သွားခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုတကမ္မာ
 နိ၊ တမန်အမှုမည်ကုန်၏၊ ပါဏာတိပါတဉ္စာဟန္တိ၊ ဣဒံ၊ ပါဏာတိပါတဉ္စာ
 ဟံဟူသော ဤစကားကို၊ ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်
 အပ်သနည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာယံမာယံဧဝ၊ မာ
 ယာကိုသာလျှင်၊ ဇာနာမိ၊ သိသည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ အဟုတ်
 သော်ကား၊ အညံပိ၊ မာယာဌတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိဗ္ဗေ၊ ဤတရား
 ဤတရားကိုလည်း၊ ဇာနာမိ၊ သိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗညုဘာဝဒဿ
 နတ္ထံ၊ ကုန်အောင်စုံသောတရား ကိုလျှစ်ရှားလက်တင်သို့သိမြင်နိုင်သည်
 အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ သန္တိ ဂါမဏိဧကေသမဏ
 ပြာဟံဇာတာတိ၊ ဣဒံ၊ သန္တိ ဂါမဏိဧကေသမဏ၊ ပြာဟံဇာတာဟူသောဤစကား
 ကို၊ သေသသမဏ၊ ဤဟံဇာတာနံသေဝ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဧကေဖြစ်သော
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏သာလျှင်၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူကို၊ ရောစေမ၊ နှစ်သက်ပါကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတော၊ ဖြေတော်မူပြီး၍၊ တဿာလဒ္ဓိယာ၊ ထိုအယူကို၊
 ပဇာနာပနတ္ထံ၊ ပယ်စွန့်စေခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ။

မာလီကုဏ္ဍလီတိ၊ မာလီကုဏ္ဍလီဟူသည်ကား၊ မာလာယ၊ ဆင်သော
 ပန်းဖြင့်၊ မာလီ၊ ဆင်သောပန်းရှိသည်။ ကုဏ္ဍလေဟိ၊ ဆင်သောနားခောင်း
 တို့ဖြင့်၊ ကုဏ္ဍလီ၊ ဆင်သောနားခောင်းရှိသည်။ ဣတ္ထိကာမေဟိတိ၊ ဣတ္ထိ
 ကာမေဟိဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိဟိ၊ မိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကာမာ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့တည်း၊ ဣတ္ထိကာမာ၊ မိန်းမတို့နှင့်တကွသော ကာမဂုဏ်တို့၊ တေဟိ
 ဣတ္ထိကာမေဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့နှင့်တကွသော ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ အာဝသ
 ထာဂါရန္တိ၊ အာဝသထာဂါရံဟူသည်ကား၊ ကုလဏာရဿ၊ အမျိုးအိမ်၏၊
 ဧကတ္ထိံဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌၊ ဧကကာသေဝ၊ တဦးတဦးသောဧည့်
 သည်အားသာလျှင်၊ သုခနိဝါသတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကတံ
 ပြုအပ်သော၊ ဝါသာဂါရံ၊ နေရာအိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ယထာသတ္တိယထာဗလံသံဝိဘာဂံဇာနာမိတိ၊ ယထာသတ္တိယထာဗလံသံ
 ဝိဘာဂံဇာနာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောလော့မူ၏၊ တဿ၊ ထိုအာဂန္တု၊ က
 ရဟန်းပုဏ္ဏားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သတ္တိအနုရူပေနစေ
 ဝ၊ သဒ္ဓါသတ္တိအားလျော်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလအနုရူပေနစ၊ စည်းမိင်
 ဗလအားလျော်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂံ၊ ခွဲခြမ်းဝေစာန်ခြင်းကို
 ကရောမိ၊ ပြု၏၊ အလန္တိ၊ အလံဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ကနိနိယေဌာ
 နေတိ၊ ကနိနိယေဌာနေဟူသည်ကား၊ ကနိတဗ္ဗေ၊ ယုံမှားသင့်လော၊ ကာရ
 ဏေ၊ အကြောင်း၌၊ ဗိတ္တသမာဓိန္တိ၊ ဗိတ္တသမာဓိ ဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊
 ထိုသို့သော၊ ဓမ္မသမာဓိသ္မိံ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလ ကမ္မပထတရား၌၊
 ဌိတော၊ တည်သော၊ တံ၊ သင်သည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟံ၊
 တကွ၊ စံထူန့်မဂ္ဂါနံ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တသ
 မာဓိံ၊ စိတ်ကိုအညီအညွတ်ကောင်းစွာတည်စေတတ်သော သမာဓိကို၊
 သစေပဋိလဘောယျာသိ၊ အကယ်၍မူအံ့၊ ဣတိ ဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ အဿေတိ၊ ပြု၏၊ အပဏ္ဏကတာယမယုန္တိ၊ အပဏ္ဏကတာယ
 မယံဟူသည်ကား၊ တုဿကမ္မပလာဘာဝဝါဒိနောသတ္ထုနေ၊ ကံအကျိုး
 ၏မရှိခြင်းကိုဆိုသောထိုဆရာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်
 ၍မှန်ကန်အံ့မယံ၊ ငါ၏၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်၊ အပဏ္ဏကတာယအ
 နပရာဓဏာယဧဝ၊ မချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်ငှါသာလျှင်၊ သံဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုရုဂ္ဂါဟောတိ၊
 ကုရုဂ္ဂါဟောဟူသည်ကား၊ ဇယဂ္ဂါဟော၊ နောင်ခြင်းကိုယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံခေါဂါမဏိဓမ္မသမာဓိ တံတြရေဝံဂိတ္တသမာဓိံ

၃၇၂ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဋိလဘောယျာသီတိဋ္ဌေ။ အယံခေါဂါမဏိဓမ္မသမာဓိ တတြစေတုံမိတ္တ
သမာဓိပဋိလဘောယျာသီဟူသောဤပါဌ၌။ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မာ။
ဆယ်ပါးကုန်သောကုသိုလ် ကမ္မပထ တရားတို့သည်။ ဓမ္မသမာဓိတိဓမ္မ
သမာဓိနာမ၊ဓမ္မသမာဓိမည်ကုန်၏။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာနှင့်။ သဟ။
တကွ။စက္ကာရောမဂ္ဂါ။လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့သည်။ ဗိတ္တသမာဓိတိဗိတ္တ
သမာဓိနာမ၊ဗိတ္တသမာဓိမည်ကုန်၏။အထဝါ။ တနည်းကား။ ပါမောဇ္ဇိဇာ
ယတိပမုဒိတဿပီတိဇာယတိတိ။ ပါမောဇ္ဇိဇာယတိပမုဒိတဿပီတိဇာ
ယတိဟူ၍။ ဇေ။ဤသို့။ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ပါမောဇ္ဇိတိ
ပဿဒ္ဓိသုခသမာဓိသင်္ခါတာ။ပါမောဇ္ဇိတိပဿဒ္ဓိ သုခသမာဓိဟုဆိုအပ်
ကုန်သော။ ပဉ္စဓမ္မာ။ငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဓမ္မသမာဓိနာမ၊ဓမ္မသ
မာဓိမည်ကုန်၏။ဗိတ္တသမာဓိပန။ ဗိတ္တသမာဓိ သည်ကား။ ဝိပဿနာယ။
ဝိပဿနာနှင့်။သဟ။ တကွ။စက္ကာရောမဂ္ဂါ။ မဂ်လေးပါးတို့ပင်တည်း။
အထဝါ။ တနည်းကား။ ဒသကုသလကမ္မပထာ။ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်
ကမ္မပထတို့လည်းကောင်း။ စက္ကာရော။လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရာ။
ဗြဟ္မဝိဟာရတို့လည်းကောင်း။ဣတိအယံ။ ဤတရားအပေါင်းသည်။ဓမ္မ
သမာဓိနာမ၊ ဓမ္မသမာဓိမည်၏။ တံဓမ္မသမာဓိ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မ
သမာဓိကို။ပူဇေန္တဿ။ ဖြည့်သောသူအား။ ဥပ္ပန္နာ။ဖြစ်သော။ ဗိက္ခေကဂ္ဂ
တာ။ ဗိက္ခေကဂ္ဂတာသည်။ ဗိတ္တသမာဓိနာမ၊ ဗိတ္တသမာဓိမည်၏။ ဇေတုံ
ဣမံကင်္ခါဓမ္မပဇဟေယျာသီတိ။ဇေတုံဣမံကင်္ခါဓမ္မပဇဟေယျာသီဟူသည်
ကား။ဇေ။ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ တုံ။သင်သည်။ ဣမေသိဝုတ္တပဘော
ဒေ။ဤဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ဓမ္မသမာဓိသိ။ဓမ္မသမာဓိ၌။ဌိတော။
တည်လျက်။သစေ။အကယ်၍။ဇေ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာရှိ
သော။ဗိတ္တသမာဓိ။ဗိတ္တသမာဓိကို။ပဋိလဘောယျာသိ။နည်ဖြစ်မှုကား။
ဧကံသေန။စင်စစ်အားဖြင့်။တံကင်္ခါ။ထိုယုံမှားခြင်းကို။ပဇဟေယျာသိ။စွန့်
နှိုင်းရာ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။အနက်တည်း။ သေသံ။
ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။သဗ္ဗတ္ထ။ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌။ ဝုတ္တနယမေ
ဝ။ဖွင့်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် အပြီး
တည်း။ ဂါမဏိနဝုယုတ္တံ။ဂါမဏိသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ။ပြီးပြီ။

၉-အသင်္ခတသံယုတ်-၃၁-ပဌမဝဂ်။

၁ အသင်္ခတသံယုတ္တေ၊ အသင်္ခတသံယုတ်၌၊ အသင်္ခတန္တိ၊ အသင်္ခတံဟူသည့်ကား၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟိတေသိနာတိ၊ ဟိတေသိနာဟူသည့်ကား၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ သေန္တေန၊ ရှာသော၊ အနုကမ္မကေနာတိ၊ အနုကမ္မကေနဟူသည့်ကား၊ အနုကမ္မမာနေန၊ အစဉ်သနားသော၊ အနုကမ္မဥပါဒါယာတိ၊ အနုကမ္မဥပါဒါယာဟူသည့်ကား၊ အနုကမ္မိတ္တေန၊ အစဉ်သနားသောမိတ်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူ၍၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတံဝေါတံမယာတိ၊ ကတံဝေါတံမယာ ဟူသည့်ကား၊ ဣမံအသင်္ခတဉ္စ၊ ဤဟေတုအကြောင်းပစ္စယအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဣမံအသင်္ခတမဂ္ဂဉ္စ၊ ဤကာယဂတာ သတိတည်း ဟူသော နိဗ္ဗာန်ခရီးကို လည်းကောင်း၊ ဧသေန္တေန၊ ဟောသော၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုသင့်သော၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုဆရာကံစွဖြစ်သောတရားဟောခြင်းအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဒိဒံယာအယံအဝိပရိတဓမ္မဧသနာ၊ အကြင်မဖေါက်မပြန်မှန်သောတရားကိုဟောခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတ္တကမ္မေဝ၊ ဤမဖောက်မပြန်မှန်သောတရားကိုဟောခြင်းသည်သာလျှင် အနုကမ္မကဿ၊ သနားကျင်နာကရုဏာကြီးတော်မူသော၊ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်သောသဗ္ဗညုဘုရား၏၊ ကိစ္စံ၊ တပည့်တို့၌ ပြုသင့်သောကိစ္စတည်း၊ ဣတော၊ ဤတရားဟောခြင်းကိစ္စမှ၊ ပရိပန၊ နောက်၌မူကား၊ ပဋိပတ္တိနာမ၊ ကျင့်ခြင်းမည်သည်၊ သာဝကနံ၊ သံသရာဘေးကြောက်၍နိဗ္ဗာန်ရောက်လိုသောတပည့်တို့၏၊ ကိစ္စံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေသနိဘိက္ခဝေရုက္ခမူလာနိ၊ (ပ) အမှောက်အနုသာသနိရုက္ခမူလာနိတိ၊ တေသနိဘိက္ခဝေရုက္ခမူလာနိ အမှောက် အနုသာသနိရုက္ခမူလာနိဟူ၍၊ 'နောဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒိနာ၊ ဤပါ၌ဖြင့်၊ ရုက္ခမူလာသေနာသနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသောကျောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သုညာဂါရာနိတိဣဒိနာ၊ သုညာဂါရာနိဟူသောဤပါ၌ဖြင့်၊ ဇေနိဝိဝိတ္တံ၊ လူသူခံစားတတ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ရ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဒ်ဖြင့်၊ ယောဂါနုဇ္ဈပံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌၊ ဝေျာက်ပတ်သော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြွားတော်မူ၏၊ ဒါယန္တံ၊ ကိုယ်တော်၏အမွေကို၊ နိယျာတေတိ၊ အပ်နှင်းတော်မူ၏။

၃၂၄ သံဃာယတနဝိဂ္ဂဟယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နိဗ္ဗာယထာဝရံ၊ နိဗ္ဗာယထာဝရံ ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏုပနိဗ္ဗာနေန၊ က
သိုဏ်းစသောအာရုံသို့ကပ်၍ရှုတတ်သောချာန်ဖြင့်၊ အဋ္ဌတိ သာရမ္မဏောနိ၊
သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောအာရုံတို့ကို ဥပနိဗ္ဗာယထာဝရံ၊ ကပ်၍ရှုကြကုန်၊ လက္ခဏု
ပနိဗ္ဗာနေနစ၊ လက္ခဏာကိုကပ်၍ ရှုတတ်သော ချာန်ဖြင့်လည်း၊ အနိစ္စာဒိ
တော၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ခန္ဓာယတနာဒိနိ၊ ခန္ဓာအာယတနခတ်
စသည်တို့ကို ဥပနိဗ္ဗာယထာဝရံ၊ ကပ်၍ရှုကြကုန်၊ သမထဉ္စ၊ သမာဓိကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝုဇ္ဈေထ၊ ပွားကြစေကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာပမာဒတ္တတိ၊ မာပမာ
ဒတ္တဟူသည်ကား၊ မာပမတ္တိတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်လင့်၊ မာပန္တု၊ ဝိပဋ္ဌိသံ၊
ရိနေအဟုဝတ္တတိ၊ မာပန္တု၊ ဝိပဋ္ဌိသံ၊ ရိနေအဟုဝတ္တ ဟူသောဤပါဌ၌
ဟိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းပျင်းတို့သည်၊ ဝုဇ္ဈေဒဝာရကာ
လေစ၊ ရှေးပျိုရှုလ်စဉ်ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ အာရောဂျကာလေစ၊ အနာ
ရောဂါကင်းစဉ်ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ သတ္တသပ္ပါယာဒိ သမ္ပတ္တိကာ
လေစ၊ ဆွမ်းပြည့်စုံခြင်းအစရှိသော ခုနစ်ပါးသောသပ္ပါယအစရှိသည်တို့
၏ပြည့်စုံသော ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ သတ္တုသမ္ပုဗ္ဗိတာဝကာလေစ၊
သမ္ပညာသုရား၏ မျက်မှောက်သင်္ကာ ဖြစ်စဉ်ကာလ၌ လည်းကောင်း၊
ယောနိဇ္ဇော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကာရချက်တာ၊ ကုမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိ၊ ည၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဝဉ္စ၊
နေ၌လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂိလင်္ကာ၊ ကြမ်းပိုးတို့၏၊ ဘတ္တံ၊ အစာသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သေယျသုခံ၊ တစင်းစင်းအိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာကို
လည်းကောင်း၊ မိဒ္ဓသုခံ၊ တငိုက်မျည်းမျည်းနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်း
သာကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောဇ္ဈော၊ နတ်စည်းစိမ်ကဲ့သို့ခံစားကုန်လျက်၊
ပမတ္တန္တိ၊ မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုယောနိဇ္ဇောမနသိကာရကင်း၍
နေညဉ့်မိခြာ ကြမ်းပိုးစာဖြစ်လျက် အနှစ်မရှာချမ်းသာမလေ့မိဒ္ဓတွေ၍မေ့
လျော့ကုန်သော ရဟန်းပျင်းတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဇရာကာလေစ၊ အို
မင်းထိုင်းမှိုင်းသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ မရဏကာလေစ၊ သေဝပါးနီး
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိကာလေစ၊ သတ္တသပ္ပါယစသည်ကိုမရိပတ္တိ
ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ သတ္တုပရိနိဗ္ဗုတကာလေစ၊ သုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံ
တော်မူသောကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ဝုဇ္ဈေ၊ ရှေး၌၊ တံပမာဒဝိဟာရံ၊ ထို
မေ့မေ့လျော့လျော့နေမိခြင်းကို၊ အနုဿဇ္ဈော၊ အောက်မေ့ ကုန်လျက်၊
ဒုက္ခဗဟုလတာယ၊ ဒုက္ခများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစွာ

သော၊ သပ္ပဒိသန္တိကာလတိရိယဉ္စ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ပဒိုသန္ဓေမကင်းခြင်းကိုလည်း၊ အာရိယံ၊ ဝန်လေးသည်ကို၊ သမ္ပဿမာနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပဒိသာရိနော၊ နှလုံးမသာရှိကုန်သည်ဟော၍၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တုဗ္ဗေပန၊ သင်ချစ်သားတို့သည်မူကား၊ တာဒိသာ၊ ထိုဆိုပြီးသောကြမ်းပိုးထမင်းရဟန်းဖျင်းနှင့်လားတူကျင့်ကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိတေအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာပန္နာဝိပ္ပဒိသာရိနောအဟုဝတ္ထာတိ၊ မာပန္နာဝိပ္ပဒိသာရိနောအဟုဝတ္ထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

အယံဝေါအဗ္ဗာကံ အနုသာသနီတိ၊ အယံဝေါအဗ္ဗာကံအနုသာသနီဟူသည်ကား၊ အယံဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အဆုံးအမကို၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ နိဇ္ဈာယထ၊ ကပ်၍ရှုကြကုန်၊ မာပမာဒတ္ထ၊ မမေ့လျော့ကြကုန်နှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့အား၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ငါပေးတော်မူအပ်သော၊ အနုသာသနီဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ 'ကာယေကာယာနုပဿိတိအာဒိသု၊ ကာယေကာယာနုပဿိဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်၏။ တံ၊ ထိုဆိုသင့်ဆိုရန်ရှိသမျှစကားမျိုးစုံကို၊ ပရေစောနောကံ၊ ဖြစ်သောမဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၌၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ အနုတာန္တိအာဒိသု၊ အနုတံဤသို့ အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ တဗ္ဗာနုတိယသ၊ တဗ္ဗာဟူသောနှုတ်၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုတံ၊ အနုတမည်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းသည်မည်၏၊ ပရမတ္ထသစ္စတာယ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သစ္စံ၊ သစ္စမည်၏၊ ဝနုဿ၊ ဝနုဒုက္ခ၏၊ ပဏောဝဓဗ္ဗေန၊ ပြင်ဘက်အဖို့ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ သဗ္ဗဗ္ဗေန၊ သိမ်မွေ့သောသဘောကြောင့်၊ နိဂုဏံ၊ နိဂုဏမည်၏၊ သုဠံ၊ လွန်စွာ၊ ဒုဒ္ဒသတာယ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒုဒ္ဓသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သည်မည်၏၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း သဘောဖြင့်၊ အဇရိတက္ခာ၊ အိုခြင်း ဆွေးမြည့်ခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇဇရံ၊ ဇရာဖြင့် ဆွေးမြည့်ခြင်း ကင်းသည်မည်၏၊ ထိရဗ္ဗေန၊ ခြုံငုံနိုင်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣဝံ၊ ဣဝံမည်၏၊ အပလုန္နတာယ၊ ပျက်စီးခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပလောကိကံ၊ ပျက်စီးခြင်းကင်းသည်မည်၏၊ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်၊ အပဿိတဗ္ဗတ္တာ၊ မမြင်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

၃၇၆ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ

အနိဒဿနံ၊ အနိဒဿနမည်၏။ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိပပဉ္စနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
ဟုဆိုအပ်သောသံသရာကို ချွဲတတ်သောတရားတို့၏။ အသာဝရံ၊ မရှိ
ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗပဉ္စံ၊ သံသရာကိုချွဲတတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိကင်းသည်
မည်၏။ သန္တတဝဋ္ဌေန၊ ငြိမ်သက်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တံ၊ သန္တ
မည်၏။ မရဏဘာဝေန၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမတံ၊
အမတမည်၏။ ဥတ္တမဋ္ဌေန၊ မြတ်သောသဘောကြောင့်၊ ပဏီတံ၊ ပဏီတ
မည်၏။ သဿိရိကဋ္ဌေန၊ အသရေနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောကြောင့်၊ သိဝံ၊
သိဝမည်၏။ နိရုပဒ္ဒဝတာယ၊ ဥပဒ္ဒဝေါကင်းသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမံ၊
ဘေးဥပဒ္ဒဝေါ ကင်းသည်မည်၏။ တဏှက္ခယဿ၊ တဏှာကုန်ခြင်း၏။
ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်း၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဏှက္ခယံ၊ တဏှာကုန်
ကြောင်းမည်၏။ ဝိဗ္ဗာပနိယဋ္ဌေန၊ အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောသဘော
ကြောင့်၊ အတ္တရံ၊ လက်ဖျစ်ကို၊ ပာရိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ တီးခတ်ခြင်းငှါ
လျှောက်ပတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တရိယံ၊ အတ္တရိယမည်၏။
အဘူတမေဝ၊ မဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘူတံစာတံ၊ ဖြစ်
ခြင်းသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တံ၊ အတ္တံတမည်၏။
နိဇ္ဈက္ခတ္တာ၊ နိဇ္ဈမရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိတိကံ၊ အနိတိကမည်၏။
နိဇ္ဈက္ခသဘာဝတ္တာ၊ ဆင်းရဲကင်းသောသဘောရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊
အနိတိကဓမ္မံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော သဘောရှိ၏။ ဝါနာဘာဝေန၊ ဝါနဟု
ဆိုအပ်သောတဏှာမရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဗျာ
ပဇ္ဇာဘာဝေန၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဗျာပဇ္ဇံ၊ အဗျာပဇ္ဇ
မည်၏။ ဝိရာဂါဝိဂမဿ၊ ရာဂကင်းကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်ကိုရခြင်း၏။
ပစ္စယတော၊ အကြောင်း၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနာဂံ၊ ဝိရာဂမည်၏။ ပရမတ္ထ
သုဒ္ဓိတာယ၊ မုချဆတ်ဆတ်အားဖြင့် စင်ကြယ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊
သုဒ္ဓိ၊ မုချဆတ်ဆတ် စင်ကြယ်သည်မည်၏။ ဝီဟိတဝေဖီ၊ တဝသုံးပါး
တို့မှ၊ မုတ္တိတာယ၊ လွတ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ မုတ္တိ၊ မုတ္တိမည်၏။ ကာမာ
လယာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်ကပ်ငြိနှောင်သောကာရေဏတို့၏။ အဘာဝေန၊
မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာလယံ၊ ပုထုဇဉ်တို့ကပ်ငြိတွယ်တာ အပ်သောကာ
မာလယ ကင်းသည်မည်၏။ ပတိဋ္ဌဇ္ဈေန၊ တည်ရာ၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိပံ၊
ဒီပမည်၏။ အဝုပ္ပိယိတဋ္ဌေန၊ ကပ်ငြိအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ လေဏံ၊
လေဏမည်၏။ တာယေနဋ္ဌေန၊ ဘေးကိုစောင့်ရှောက်စေတတ်သောသင်္ခရာ
ကြောင့်၊ တာတံ၊ တာတမည်၏။ တယသရဏဋ္ဌေန၊ ဘေးကိုပျောက်ပယ်

ဗျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်၏။ တယံနာ သနံ၊ တေး၌ ဗျက်ဆီးတတ်သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝရံ၊ ဖြတ်သော။ အယာနံ ဝတိ၊ လားရာတည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည် ရာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပရာယနံ၊ ပရာယနမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသံ ယုတ်၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤရှေ့ အပြီးတည်း။ အသစ်တံသံယုတ္တံ၊ အသစ်တံသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

၁၀-အဗျာကတသံယုတ်-၃၂-အဗျာကတဝဂ်၊

၁ အဗျာကတသံယုတ္တံ၊ အဗျာကတ သံယုတ်၏။ ပဌမ၊ ပဌမ သုတ်၌။ ခေမာတိ၊ ခေမာဟူသည်ကား။ ဖိဟိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌၊ ဗိမ္ဗိ သာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏။ ဩရောဓဘူတာ၊ ကိုယ်လုပ်တော်ကြီး ဖြစ်သော။ ဥပါသိကာ၊ ခြတ်စွာဘုရား ဥပါသိကာမဖြစ်သော။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိ တာ၊ သာသနာကို နိဗ္ဗာန်ကဟု ယုံကြည်သဖြင့် ရဟန်းပြုသော။ မဟာ ထေရီ၊ မဟာသာဝိကာဖြစ်သော ထေရီတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော။ မဟာပညာနံ၊ ပညာကြီး ပညာကျယ် ဟုကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ခေမာ၊ ခေမာ အမည်ရှိသော။ ယဒိဒံယာအယံဘိက္ခုနီ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသောဘိက္ခုနီ၊ ဤခေမာမည်သောရဟန်းမိန်းမသည်။ အဂ္ဂံ၊ အပို၊ ကဲလွန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ မဟာပညတာ ယ၊ ပညာကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌာပိတာ၊ ထားတော်မူအောင်၏။ ပဏ္ဍိတဘတိ၊ ပဏ္ဍိတာဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတေန္တံ၊ သင် အပ်သောအစာတံနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗျတ္တိဘတိ၊ ဗျတ္တိဟူသည် ကား။ ဝေယျတ္တိယေန၊ တိဟိတ်ပမိုသန္ဓေဖြင့် ပြီးသော သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ မေဓာပိနိတိ၊ မေဓာပိနိပူ သည်ကား။ မေဓာယ၊ လျှင်စွာမှတ်နိုင် ဆောင်နိုင်သော၊ ပညာယ၊ ပညာ နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗဟုဿုတာတိ၊ ဗဟုဿုတာဟူသည်ကား။ ပရိယတ္တိဗဟုသစ္စေနပိ၊ ပရိယတ္တိဗဟုသစ္စနှင့် လည်းကောင်း၊ ပမိုဝေဓ ဗဟုသစ္စေနပိ၊ ပမိုဝေဓဗဟုသစ္စနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံ ၏။ ဂဏကောတိ၊ ဂဏကောဟူသည်ကား။ အန္တိန္ဒကဂဏံနာကုသံလေ၊

၃၇၀ သဗ္ဗာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အကြား၌ ပြတ်ခြင်းမရှိ ကိုးရအဆုံးရှိသော သင်္ချာဖြင့် ရေတွက်နည်း၌
 လိမ္မာ၏။ မုဒ္ဓိကောတိ။ မုဒ္ဓိကောဟူသည်ကား။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓါယ။ သက်ချောင်း
 အမှတ်ဖြင့်။ ဂဏနာတုသလော။ ရေတွက်နည်း၌လိမ္မာ၏။ သင်္ခါယကော
 တိ။ သင်္ခါယကော ဟူသည်ကား။ ဝိဇ္ဇာဂဏနာယ။ အပေါင်းရေတွက်
 နည်း၌။ ကုသလော။ လိမ္မာ၏။ ဂန္တိရောတိ။ ဂန္တိရောဟူသည်ကား။ စတုရ
 သီတိယောဇန သဟဿဂန္တိရော။ ယူဇနာ ရှစ်သောင်း ငေးထောင်အ
 စောက်နက်၏။ အပ္ပမေယျောတိ။ အပ္ပမေယျောဟူသည်ကား။ အာဠက
 ဂဏနာယ။ ပြည်တုံဖြင့် ရေတွက်ခြင်းဖြင့်။ အပ္ပမေယျော။ ချင့်တွက်နှိုင်းချိန်
 ခြင်း၌ မတတ်ကောင်း။ ဒုပ္ပရိယောဂါဟောတိ။ ဒုပ္ပရိယော ဂါဟောဟူ
 သည်ကား။ အာဠကဂဏနာယ။ ပြည်တုံအ ရေအတွက်ဖြင့်။ ပမာဏဂဟ
 ဏတ္ထံ။ ပမာဏကိုယူခြင်း၌။ ဒုရောဂါဟော။ သက်ဝင်ခြင်း၌ခဲယဉ်း၏။ ၊
 ယေန တထာဂတန္တိ။ ယေနတထာဂတံဟူသည်ကား။ ယေနရူပေန။
 အကြင်ရုပ်ဖြင့်။ ဒီဇော။ ရှည်၏။ ရသော။ ယု၏။ သာမော။ ရွှေသောအဆင်း
 ရှိ၏။ ဩဒါတော။ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သတ္တသင်္ခါတံ။ သတ္တ
 ဟုဆိုအပ်သော။ တထာဂတံ။ သတ္တဝါကို။ ပညပေယျ။ ပညင်ရာ၏။ တံရူပံ
 တူထာဂတဿ ပဟိနန္တိ။ တံရူပံတထာဂတဿ ပဟိနံ ဟူသည်ကား။
 တံသုတ္တပ္ပကာရံရူပံ။ ထိုယေနရူပံစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော
 ရုပ်ကို။ သမုဒယပ္ပဟာနေန။ သမုဒယကိုပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗညုတထာ
 ဂတဿ။ သဗ္ဗညုဖြစ်သောဘုရားသည်။ ပဟိနံ။ ပယ်အပ်လေပြီ။ ရူပသင်္ခါ
 ယံပိမုတ္တောတိ။ ရူပသင်္ခါယပိမုတ္တော ဟူသည်ကား။ အာယတိံ။ နောင်
 အခါ၌။ ရူပဿ။ ရုပ်၏။ အနုပ္ပတ္တိယာ။ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ရူပါရူပကောဋ္ဌာ
 သေနပိ။ ရုပ်နာမ် အဖို့အရအားဖြင့်လည်း။ ဧဝရူပေါနာမ။ ဤသို့သဘောရှိ
 သည်မည်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေါဟာရဿပိ။ ခေါ်
 ခေါ်ခြင်း၏လည်း။ ဖိနိပဿန္တတ္တာ။ ငြိမ်းစဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရူပပဏ္ဏတ္တိ
 ယာပိ။ ရုပ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော ပညပ်မှလည်း။ ပိမုတ္တော။ လွတ်ကင်းပြီ။ ဂန္တိ
 ရောတိ။ ဂန္တိရောဟူသည်ကား။ အဇ္ဈာသယံဂန္တိရတာယစ။ အဇ္ဈာသယ
 နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဂုဏဂန္တိရတာယစ။ ကျေးဇူး
 နက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဂန္တိရောနက်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။
 ဂုဏဂန္တိရဿ။ ဂုဏ်အားဖြင့် နက်သည်။ သုတော။ ဖြစ်သော။ တဿံ
 သဗ္ဗညုတထာဂတဿ။ ထိုသဗ္ဗညုဟုဆိုအပ်သောဘုရား၏။ ယေနန္တပဋ္ဌကံ။
 အကြင်နန္တပဋ္ဌာငါးပါးအပေါင်းကို။ ဥပါဒါယ။ စွဲ၍။ သတ္တသင်္ခါတော။ သတ္တဝါ

ပတ်အဗျာကတသံယုတ်-၃၂-အဗျာကတဝဂ်။ ၃၂၆

ဟုဆိုအပ်သော။ တထာဂတောတိ။ တထာဂတဟူ၍။ ပညတ္တိ။ အမည်
ပညစ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဒဘာဝေန။ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏ မရှိ
ခြင်းကြောင့်။ တဿာပညတ္တိယာ။ ထိုသတ္တဝါ ပညစ်၏။ အဘာဝံ။ မရှိ
ခြင်းကို။ ပဿန္တဿ။ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတ္တသင်္ခါတော။ သတ္တဝါဟု
ဆိုအပ်သော။ အယံတထာဂတော။ ဤတထာဂတသည်။ ဝါ။ ဤသတ္တဝါ
သည်။ မရဏာ။ သေသည်မှ။ ပရံ။ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဣဒံဝစနံ။ ဤစကားသည်လည်း။ နဥပေတိနယုဇ္ဈတိ။ မသင့်မလျော်၊ န
ဟောတိတထာဂတောပရံမရဏာတိအာဒိဝစနံပိ။ နဟောတိတထာဂတော
ပရံမရဏာဤသို့အစရှိသောစကားသည်လည်း။ နဥပေတိနယုဇ္ဈတိ။ မသင့်
မလျော်။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ ။

သံသန္တိဿတိတိ။ သံသန္တိဿတိဟူသည်ကား။ ဧကံ။ တခုသည်။ ဘဝိဿ
တိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ သမေဿတိတိ။ သမေဿတိဟူသည်ကား။ နိရုန္တရံ။ အ
ထူးမရှိသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ နဝိရောဓယိဿတိတိ။ နဝိရောဓ
ယိဿတိ ဟူသည်ကား။ ဝိရုဇ္ဈံ။ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်သော။ ပဒံ။ တဝှမ်း
တပါးမျှသည်။ နဘဝိဿတိ။ မဖြစ်ပေလတ္တံ့။ အဂ္ဂပဒသိန္တိ။ အဂ္ဂပဒသိ
ဟူသည်ကား။ ဒေသနာယံ။ ဒေသနာ၌။ ဟိသတ္တံ။ မှန်၏။ ဣဝံ။ ဤသုတ်၌။ ဒေသ
နာ။ ဒေသနာကို။ အဂ္ဂပဒန္တိ။ အဂ္ဂပဒဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ။ လိုအပ်၏။ ။

ဧ။ နုတိယံ။ နုတိယသုတ်ကို။ ခန္တိယဝပ္ပေ။ ခန္တိယဝဂ်၌။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ။ ချွေဖွင့်
အပ်သည်သာတည်း။ ပန။ ထိုသို့ချွေပြီးဖြစ်သော်လည်း။ အဗျာကတာမိကာ
ရံတော။ အဗျာကတ၏အရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဣဝံ။ ဤသဠာယတနဝဂ်၌။
ဝုတ္တံ။ သင်္ဂါယနာတင်တုနံသောမထေရ်တို့ဆိုအပ်၏။ ။

၃ တတိယေ။ တတိယသုတ်၌။ ဣပဂတမေတန္တိ။ ဣပဂတမေတံဟူ
သည့်ကား။ ဧတံ။ ဤတထာဂတဟုပညစ် အပ်သော အနက်သဘော
သည်။ ဣပမတ္တံ။ ရုပ်မျှသာတည်း။ ဧတ္ထ။ ဤတထာဂတဟုပညစ်ရုံ၌။ ဣပ
တော။ ရုပ်မှ။ အညော။ တပါးသော။ ကောစိ။ တစုံတခုသော။ သတ္တောနာမ။
သတ္တဝါ မည်သည်ကို။ နဥဇ္ဈေတိ။ မရအပ်။ ဣပေ။ ရုပ်သည်။ သတိ။
ရှိသော်။ ဧတံ။ ဤတထာဂတသတ္တဟူသော အမည်သည်။ နာမမတ္တံ။ အ
မည်မျှသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒေသတိ။ ပြ၏။
ဝေဒနာဂတန္တိ အာဒိသုပိ။ ဝေဒနာဂတံ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌လည်း။
ဧသေဝနုဠယော။ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းလျှင်တွဲလည်း။ အယံခေါအာဝုသော
ဟေတုတိ။ အယံခေါအာဝုသော ဟေတုဟူသည်ကား။ ဇယနဟေတုနာ။

၃၀၀ သဗ္ဗညုတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤပုစ္ဆာစကားကို၊ တဂဝတာ၊ သဗ္ဗညုတရားသည်၊ အဗျာကတံ၊ မပြုအပ်၊ ရူပါဒိနိ၊ ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ မုနိတွာလ္လတ်၍၊ အယံ အနုပလတ္တိယတာဝေါ အနုပလတ္တိနိယတာ၊ ဤသို့မရကောင်းသည်၏ အဖြစ်သည်လျှင်၊ ဟေတု၊ ထိုမပြုခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ၊

၄ စတုတ္ထာဒိနိ၊ စတုတ္ထသုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥတ္တမနတ္ထာနေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ၊

၆ နာမေ၊ နာမသုတ်၌၊ ကုတုဟလသာလာယန္တိ၊ ကုတုဟလသာလာယံဟူသောပါဌ်၌၊ ကုတုဟလသာလာနာမ၊ ကုတုဟလသာလာမည်သော၊ ပစ္စေကသလာ၊ အဘိုးအခြားဖြစ်သောစရပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့အဘိုးအခြားမရှိသော်လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စရပ်၌၊ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသောအယူဝါဒရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နာနာပိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ကထံ၊ တိရစ္ဆာန်ကလေးကို၊ ပဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သာသာလာ၊ ထိုပြောဟောရာစရပ်သည် ဗဟုနံစနာနံ၊ များစွာသောသူတို့၏၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကိ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုသနည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကိ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဝဒတိ ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုတုဟလပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတော၊ သဲသဲရုတ်ရုတ်အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ရာအရပ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုတုဟလသာလာတိ၊ ကုတုဟလသာလာဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုရိန္ဒဝန္တတိတိ၊ ဒုရိန္ဒဝန္တတိဟူသည်ကား၊ ယာဝအာဘဿရ ဗြဟ္မဇောကာ၊ အာဘဿရဗြဟ္မတံတိုင်အောင်၊ ဝန္တတိ၊ သွား၏၊ ဣမဉ္ဇကာယံနိက္ခိပတိတိ၊ ဣမဉ္ဇကာယံနိက္ခိပတိဟူသည်ကား၊ ရုတိပိတ္တေန၊ ရုတိပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏၊ အနုပပန္နောဟောတိတိ၊ အနုပပန္နောဟောတိဟူသည်ကား၊ ရုတိက္ခဏေယေဝ၊ ရုတိဇာတိသ္မာယျဇ်၊ ပဒိုသန္တိပိတ္တဿ၊ ပဒိုသန္တိပိတ်၏၊ အနုပ္ပန္နတ္တာ၊ မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပပန္နော၊ မသင့်မလျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

ဒဿမေ၊ ဒဿမသုတ်၌၊ တေသမေတံသန္တိ အဘိဿတိ၊ တေသမေတံသန္တိ အဘိဿဟူသည်ကား၊ တေသံသဿတဝါဒါနံ၊ ထိုသဿတအယူရှိသောသူတို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ အယူနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဧတံအတ္တတ္တာတိဝစနံ၊ ဤအတ္တတ္တာဟူသောစကားသည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်လေရာ၏၊ ဥာဏဿ၊ ပိပဿနာဥါတိ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အနုနုလောမံ၊ လျော်သည်၊ အဘိဿ၊ ဖြစ်မျှတုံအံလော၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာတိ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာဟူ

သည့်ကား၊ သဗ္ဗေဓမ္မာ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့သည်၊ အနတ္တာ၊ အနတ္တ စင်စစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တဿဉာဏာဿ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဓမ္မကိုအနတ္တဟု ဆင်ခြင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အနုလောမံ၊ သင်လျော်သည်၊ အဝိနု အဘိဿ၊ ဖြစ်ချေဘုံအံ့လော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့ သော အနက်ကို၊ ဧဝမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

၁၁ ကောဒသမေ၊ ကောဒသမသုတ်၌၊ ဧတမေတ္တကေနတ္ထေကမေ ဝါတိ၊ ဧတမေတ္တကေနတ္ထေကမေဝဟူသော ဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတ္ထော၊ ဝိဇ္ဇာတ္တတည်း၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဝိ၊ အံ့ဖွယ် ဖြစ်သည်ကား၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏၊ ဧတ္တကေနကာ လေန၊ ဤမျှတည်းသာမဖြင့် မကြာကာလဖြင့်၊ ဟေတုမိ၊ ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ သကိ၊ ရှိသော်၊ ရူပိကိ အာဒိပညာပနာ၊ ရူပီဤသို့ အစရှိ သောပညတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ ဧတံဗျာကဏ္ဍေ၊ ဤသို့ခွဲဝေ ဖြေဆိုခြင်းသည်၊ အဿဘဝေ ယု၊ ဖြစ်နိုင်ပေ၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့ဉာဏ် ပဋိဘာန် လျင်လျားဖြေ ကြားနိုင်ပေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှတည်းသော အဖြစ် ပင်သော်လည်း၊ ဗဟု၊ အကျိုးစီးပွားကြီးကျယ်သောအားဖြင့် များလှပေ ပြီ၊ ကောပနဝါဒေါ အဘိက္ကန္တေတိ၊ ကောပနဝါဒေါအဘိက္ကန္တေ ဟူသည် ကား၊ ဣတော၊ ဤအမျှတည်းသောအဖြေထက်၊ အဘိက္ကန္တေ၊ အလွန်အပို ဖြစ်သော၊ အတိမနာပေ၊ အလွန်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော၊ ဓမ္မဒေသနံ နယေ၊ ဓမ္မဒေသနာနည်း၌၊ ဝါဒေါယေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည်သာလျှင်၊ ကော အတ္ထိ၊ အတိမှာရှိဘုံအံ့နည်း၊ ဝါဒေါ၊ ဆိုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့စင်းစင်း တည်း၊ ကထာ၊ ဆိုဘွယ်စကားသည်၊ ဆိန္နာ၊ ပြတ်လေပြီ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာတ္ထော၊ ဝိဇ္ဇာတ္တအနက်တည်း၊ အဗျာကဏ္ဍသံယုတ္တံ၊ အ ဗျာကဏ္ဍသံယုတ်သည်၊ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ၊ သဇ္ဇာယတနဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ သဇ္ဇာယ တနဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ဥဿု၊ မကြွင်းပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

သဇ္ဇာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်-အဋ္ဌကထာနိဿယသျှင်း၏။